

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

1. The first part of the document is a list of names and dates.

2. The second part is a list of names and dates.

3. The third part is a list of names and dates.

4. The fourth part is a list of names and dates.

5. The fifth part is a list of names and dates.

6. The sixth part is a list of names and dates.

7. The seventh part is a list of names and dates.

8. The eighth part is a list of names and dates.

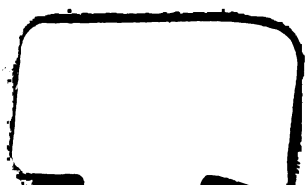
9. The ninth part is a list of names and dates.

10. The tenth part is a list of names and dates.

11. The eleventh part is a list of names and dates.

12. The twelfth part is a list of names and dates.

13. The thirteenth part is a list of names and dates.

11

12

HOMERI CARMINA.

CUM PROLEGOMENIS ET ANNOTATIONE CRITICA

TERTIUM EDIDERUNT

J. VAN LEEUWEN J. F.

ET

M. B. MENDES DA COSTA

I.

ILIAS.

PARS PRIOR. Carm. I—XII.

ACCEDUNT PROLEGOMENA ET TABULAE QUINQUE.

LUGDUNI BATAVORUM
APUD A. W. SIJTHOFF

MCMVI.

Apud A. W. SIJTHOFF Lugduni Batavorum (Leiden) prodierunt:

Prof. J. van Leeuwen J.f. , Enchiridium dictionis epicae. Partes II.	f	8.60
— Aristophanis Vespae. Cum prolegomenis et commentariis.	„	2.90
— Aristophanis Ranae. Cum prolegomenis et commentariis.	„	3.60
— Aristophanis Nubes. Cum prolegomenis et commentariis.	„	3.60
— Aristophanis Equites. Cum prolegomenis et commentariis.	„	3.60
— Aristophanis Acharnenses. Cum prolegomenis et commentariis.	„	2.90
— Aristophanis Aves. Cum prolegomenis et commentariis.	„	4.25
— Aristophanis Lysistrata. Cum prolegomenis et commentariis.	„	2.90
— Aristophanis Thesmophoriazusae. Cum prol. et comment.	„	2.90
— Aristophanis Plutus. Cum prolegomenis et commentariis.	„	2.90
— Aristophanis Ecclesiazusae. Cum prolegomenis et commentariis.	„	2.90
— Aristophanis Pax. Cum prolegomenis et commentariis.	„	2.90
— Prolegomena ad Aristophanem	„	5.90
— Bloemlezing uit Aristophanes voor Nederl. Gymnasia, met korte inleiding en aanteekeningen. Eerste stuk f 1.20, Tweede st. f 1.20, I et II.	„	2.25
— Menandri quatuor fabularum fragmenta nuper rejeta Cum prolegomenis et commentariis. Editio secunda	„	3.—
— De Boogschutter en de Weefster. Opmerkingen over de Odyssee	„	1.50
J. van Leeuwen , Carmina Latina. Post mortem poetae collegit filius.	„	1.90
Prof. H. van Herwerden , Euripidis Helena, recognovit et adnotavit. Accedunt analecta tragica.	„	2.50
— Aristophanis Pax, recognovit et adnotavit. Pars prior (Praefatio, textus cum scholiis metricis et adnotat. critica)	„	3.25
— Pars altera (Commentarius et indices)	„	4.90
— Lexicon Graecum suppletorium et dialecticum	„	17.50
— Appendix ad Lexicon.	„	6.—
— Collectanea critica, epicritica, exgetica sive Addenda ad Theodori Kockii opus Comicorum Atticorum fragmenta	„	4.80
— Vindiciae Aristophaneae.	„	2.—
Prof. H. van Herwerden et Prof. J. van Leeuwen J.f. , Aristotelis quae fertur <i>ΛΟΗΝΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ</i>	„	3.60
Prof. J. J. Hartman , De Terentio et Donato commentatio	„	3.50
— Epistola Critica (continens annotationes ad Odysseam).	„	2.—
— De Emblematis in Platonis textu obviis	„	2.50
— Caroli Lévêque libellus aureus de Plutarcho mentis medico.	„	1.50
— Genestetiana, Petri de Genestet carmina selecta	„	2.50
— Decennium Poeticum	„	1.30
Prof. K. Kuiper , Studia Callimachea I. De hymnorum I—IV dictione epica	„	3.50
— Studia Callimachea II. De Callimachi Theologumenis	„	2.50
Prof. C. M. Francken , M. Annaei Lucani Pharsalia. Adiecta sunt specimina phototypica Ashburnhamensis, Montepessulani, Vossiani primi. Vol. I (libr. I—V)	„	5.—
— Vol. II (libr. VI—X). Adiectae sunt Lucani vitae antiquae	„	6.85
Dr. P. C. Molhuysen , De tribus Homeri Odysseae codicibus antiquissimis.	„	2.50
Dr. Jos. Schröjnen , Inleiding tot de studie der vergelijkende Indo-germaansche Taalwetenschap.	„	3.—
Dr. J. Vürthelm , De Aiakis origine, cultu, patria. De Amazonibus. De Carneis. De Telegonia	„	3.60

HOMERI CARMINA

CUM PROLEGOMENIS ET ANNOTATIONE CRITICA

TERTIUM EDIDERUNT

J. VAN LEEUWEN J. F.

ET

M. B. MENDES DA COSTA.

I.

ILIAS.

LUGDUNI BATAVORUM
APUD A. W. SIJTHOFF

MCMVI.

Homerus

ILIAS.

CUM PROLEGOMENIS ET ANNOTATIONE CRITICA

TERTIUM EDIDERUNT

J. VAN LEEUWEN J. F.

ET

M. B. MENDES DA COSTA.

ACCORDUNT TABULAE QUINQUE.

LUGDUNI BATAVORUM
APUD A. W. SIJTHOFF

MCMVI.

PA 4019

A2

1906

v.1

PIAE MEMORIAE
CAROLI GABRIELIS COBET

MAGISTRI VENERANDI

TERTIAM HANC RECENSIONEM

OPERIS

QUOD VIVO OLIM DEDICAVIMUS

SACRAM ESSE VOLUIMUS

GRATI DISCIPULI

PROLEGOMENA.

Cap. I. De huius editionis ratione et consilio.

Cap. II. De librorum manuscriptorum fide et utilitate.

Cap. III. Librorum manuscriptorum recensio.

A. Papyri: § 1 Ilias, § 2 Odyssea.

B. Codices: § 1 Ilias, § 2 Odyssea.

PROLEGOMENA.

CAPUT I.

De huius editionis ratione et consilio.

Tertiam carminum Homericorum editionem adornandi ¹⁾ vix erat spes — an metum dicamus? Sed divendita fere esse secundae editionis exemplaria proximo anno dixit Bibliopola, Vir egregius. Quem cum ad philologorum studia adiuvanda paratissimum saepe essemus experti, petivimus ut duas simul editiones, minorem et maiorem, evulgandi iam fieret facultas. Re haud difficulter impetrata in minorem, quam Gymnasiis destinavimus, solum textum carminum recepimus, omissis locis parallelis notisque criticis, commentarios sermone patrio conscriptos et lexicon si fors tulerit posthac subiuncturi ²⁾.

In maiore hac editione, ut in prioribus, indicavimus locos parallelos ³⁾, diligenter distinctis locis ubi consimiles leguntur versus versuumve partes (=) a locis qui vocabulo uno pluribusve inter se differunt (cf.). Nonnulla autem quae afferri poterant praetermisimus, e. g. versiculos passim repetitos: τὸν (τὴν) δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη vel: τὸν (τὴν) δ' ἀμείβετ' ἔπειτα.

Zenodoti Aristophanis Aristarchi aliorum veterum grammaticorum ἀθετήσεις ceterasque observationes criticas ⁴⁾ suo loco com-

¹⁾ Editio prima in lucem prodit a. 1887—1890, secunda a. 1894—1897.

²⁾ Lexici veluti epitome nuper est edita hoc titulo: Index Etymologicus dictionis Homericæ, composuit M. B. Mendes da Costa, Lugd. Bat. apud A. W. Sijthoff 1905.

³⁾ In hoc opere occupatis utilissimus fuit liber Caroli Eduardi Schmidt: Parallel-Homer Goettingen 1885.

⁴⁾ Cf. A. Ludwich Aristarchs Hom. Textkritik Leipzig I 1884, II 1885.

memoravimus singulas, item codicum lectiones selectas — paucissimas ex ingenti abundantia — et coniecturas quae probabiles videbantur. Quae ipsi tentavimus asteriscum (*) habent. Cruce (†) quae hic illic sunt notata nonnisi uno loco Homérico reperiuntur.

In textu — non in notis criticis, neque in versibus qui in calcem paginae sunt reiecti — signis « # indicavimus ionicum éta illud, cuius sonus in aliis regionibus fuit α, e. g. μᾶνισ.

Sedulo autem cavimus ne maior haec editio etiam iusto maior evaderet ¹⁾. Itaque delevimus quaecunque ad interpretationem spectantia apparatus criticus editionis secundae admixta habebat, pauciora quidem quam vellemus, nimis multa tamen, illic enim non erat iis locus. Ea sola servavimus quae ad textum constituendum pertinebant. Neque notulas quales sunt: „vs. 100—102 del. Bentley” vel: „forma novicia, cf. § 60” iam adscripsimus, nisi ut significaremus *sequendum* videri Bentleium vel noviciae formae priscam et genuinam videri substituendam.

Permulta praeterea ex apparatu critico removimus ad *orthographiam* spectantia. Abunde est eiusmodi quaestionum in crisi carminum epicorum; quae sive solvi possunt sive nequeunt, — nam de multis in partes diversas ad hunc usque diem acerrime disputatur, — hac utique ratione sunt tractandae ut re accurate perpensa de cunctis qui in censum veniant locis una eademque feratur sententia. Nihil dein prodesse poterit singulis locis adscripsisse quid habeant codices. Cuiusmodi varietatem si quis cognoscere eupit, in editionibus Larochei Ludwichii Leafii Monroi τοῦ παναγίου Allenique enotata inveniet quae expetiverit; nos hic in praefatione quae ad eiusmodi quaestiones spectant breviter indicabimus ²⁾, in annotatione de iis tacituri.

Litteram f scripsimus ubicunque et opus videbatur et per numeros licebat ³⁾,

¹⁾ A duobus hominibus hoc opus cum non videretur satis commode posse peragi et alter nostrum aliis officiis detineretur, solus id in se recepit van Leeuwen, qui et haec prolegomena scripsit.

²⁾ Data opera singula sunt tractata in *Enchiridio dictionis epicae* scr. J. van Leeuwen J. f. I 1892, II 1894, Lugd. Bat. apud A. W. Sijthoff (LXXII et 606 p.).

³⁾ Cf. *Enchirid.* § 40—42.

non solum igitur *ῥάναξ ῥέργα* similia,
 sed etiam *ἄρέκων, ἑράνασσε, ἑράνδανε, ἔρραδε, ἄρρερυσαν, ἑκφερύσαι,*
ἑκφερέω, (ἐ)ρείδει, ἑρέμκτο, (ἐ)ρεφόλπει, (ἐ)ρεφόργει, ῥοινοχόει, ἔδρεισε, δέδρεια
pro traditis ἄκων, ἦνασσε, ἥνδανε, εὔραδε, αὐτέρυσαν, ἑξερύσαι, ἑξερέω,
ἦμδει, ἦκτο, ἰώλπει, ἰώργει, ὠινοχόει, ἱ(δ)δεισε, δειδία,
et δ' ἔριδ', τε ριδεῖν, -οισι ριδεῖν pro δ' ἰδεν, τ' ἰδέειν, -οισι ἰδέειν,
item ῥέργα (κεδνά, λυγρά, πάντα, ταῦτα) ριδυῖα pro vitiosis ἑργ'
εἰδυῖα ceterisque ¹⁾,
et με (σφε, τε, γε, πολλὰ, ὧκα, φημι, ἤφρηκε, -οισι, -ντο) ῥέπεσσι pro
μ' ἐπέεσσι, εὔφρηγ' ἐπέεσσι, -οισι ἐπέεσσι, ceteris ²⁾.

Multa vitia, quorum causa fuit prisca litteratura neque sonos
 ε - η - ει neque ο - ω - ου distinguens neque consonas geminans, taciti
 correximus. Scripsimus igitur:

κόμεν ³⁾, βήω, μεθήω, κικήω, ἐφήω, μιγήησι, θήομεν ⁴⁾, τεθνηώς ⁵⁾,
ἦται ⁶⁾, ἀπαχήατο ⁷⁾, ρηρώ, ρηῆος ⁸⁾, ῥέρηα ⁹⁾, ἥος, τῆος ¹⁰⁾ pro κείομεν,
μιγείησι, ῥεῖα, ἔως (εῖως), τέως (τεῖως), ceteris,

sed εἴρετο ¹¹⁾, τελείσασα ¹²⁾, θυεῖσι, κοτεῖσι, ὄφειλε oportebat ¹³⁾ pro
traditis ἦρετο, τελήσασα, θυήσι, κοτήσι, ὄφειλε,

et licentiam metricam, qua tres syllabae breves deinceps positae
 pro integro pede habentur, oculis non indicavimus, quoniam litteris
 apte fieri id nequit ¹⁴⁾; scripsimus igitur *ἑνοσίχαιος, ἑνατέρης, ἑνοσί-*
φυλλος, ἐν ἀγορῇ ¹⁵⁾, Περίθωος, πολυβότειρα, δολιχόδειρος, Δολίχιον, ὀλό-
μενος, βοτιάνειρα, Ὀρεῖθνια, Ὀαρίων, similia, quae in codicibus litteris
ει (vel ἐνν-) et ου vel ω solent scribi ¹⁶⁾; quamquam ne in codicibus
quidem rara sunt βοτιάνειρα, Πολυδάμας, alia eiusmodi, et recte in
omnibus tradita sunt ἐπίτονος et ἀπονέεσθαι.

In pronominum personalium et possessivorum formis non serva-
 vimus varietatem lege exemptam, quam exhibet textus traditus, sed —

¹⁾ Cf. § 160⁷.

²⁾ Cf. § 60.

³⁾ Cf. § 177.

⁴⁾ Cf. § 122.

⁵⁾ Cf. § 160.

⁶⁾ Cf. § 220.

⁷⁾ Cf. § 240.

⁸⁾ Cf. § 190.

⁹⁾ Cf. § 87.

¹⁰⁾ Cf. § 323.

¹¹⁾ Cf. § 264.

¹²⁾ Cf. § 69.

¹³⁾ Cf. § 273.

¹⁴⁾ Potest sane superscribi *signum metricum*: ἀπονέεσθαι, ἐπίτονος, διθανέος, ὀλόμενος, sed
 ne sic quidem quid rei sit recte indicatur; nam eiusmodi tribreves singulas syllabas
 habent ita distentas ut coniunctim quatuor moras impleant (= vel .

¹⁵⁾ Cf. § 315⁵.

¹⁶⁾ Cf. § 21.

exceptis locis paucissimis, quibus non sinebat metrum — scripsimus:

ἡμε, ὅμε, ἡμεσ, ὅμεσ, ἡμασ, ὅμασ, σφασ, ἡμων, ὅμων, σφῶν, ἡμι(ν), ὅμι(ν), ἡμός, ὅμός,

pro formis ἄμμε, ὕμμε, ἡμεῖς, ὅμεῖς, ἡμέας, ὅμέας, σφέας, ἡμῶν, ὅμῶν, σφέων, ἡμῖν, ὅμῖν, ἄμμι(ν), ὕμμι(ν), ἄμός, ceteris, quae in codicibus reperiuntur.

Metrica ars in hoc labyrintho haerentibus praebuit filum Ariadnaeum ¹⁾.

Contractis nominum verborumque formis substituimus apertas, ubicunque per metrum licebat ²⁾. Vitia metrica verborumque monstra complura sic sunt sublata. Exemplo sint quae sequuntur.

Scripsimus:

ἀάτη, χ' ὀράτη, ἐάουσι, στροφάουσα
θάρσει, ἀφαιρέεται, δαινύεται, ταρβέει
οὐδὲ, ἔεν
σπέεος, δφέεος, σπέει, σπέεισι, Σπειώ,
κρεάων
ζαχραέες, ζαχραέων
-κλέα, -κλέας, -κλέεος, -κλέει, -κλε-
έως, -κλέειος, -κλέεια, ἐυρρεέος
προέφαινε, προέχοντι, σκηπτόχοος
ιδριήν, νηπιήν

pro traditis:

ἄτη, κεν ὀράι, εἰῶσι, στροφῶσα ³⁾.
θάρσει, ἀφαιρεῖται, δαινύη, ταρβεῖ
οὐδὲ ⁴⁾, ἦν ⁵⁾.
σπείουσι, δείουσι, σπηῖ, σπέσι, Σπειώ,
κρεῖων ⁶⁾.
ζαχρηεῖς, ζαχρεῖων ⁷⁾.
-κλήα, -κλήας, -κλήος, κλήι, -κλείας,
-κλείως, -κλήειος, -κλεία, ἐυρρεῖος ⁸⁾.
προφαινε, προύχοντι, σκηπτοῦχος.
ιδρεῖη, νηπιέη.

In finalibus praesertim syllabis grassata est haec labes. Quamquam nonnulla, quae corrupta videntur, revera recte tradita esse apparet, simodo recte interpretemur litteras quas exhibent libri manuscripti: ἔγχει Ελασσε e. g. revera valet ἔγχεϊ more prisco plene exaratum, quod ἔγχε' igitur est scribendum si eam sequimur rationem qua nunc elisio solet indicari ⁹⁾.

Scripsimus igitur:

ἔγχε', δέπα', πόλι'
κρέα', δυσκλέε'

pro traditis:

ἔγχει, δέπαι, πόλει ¹⁰⁾.
κρέα, δυσκλέα ¹¹⁾

¹⁾ Cf. § 92 sq. et 95.

²⁾ Cf. § 7.

³⁾ Cf. § 191.

⁴⁾ Ibid.

⁵⁾ Cf. § 802.

⁶⁾ Cf. § 71 sq.

⁷⁾ Cf. § 73.

⁸⁾ Ibid.

⁹⁾ Cf. § 13.

¹⁰⁾ Cf. § 71, 74.

¹¹⁾ Ibid.

μετατρέπε', γνώσε', βάλλε', ἐπεφρά- σα', ἔσσ'	μετατρέπηι, γνώσηι, βάλλευ, ἐπεφρά- σω ¹⁾ , εἶς ²⁾ .
Πηληϊάδα', τοῖ', ἐμεῖ' vel ἐμέ'	Πηληϊάδεω ³⁾ , τοῦ ⁴⁾ , ἐμεῦ ⁵⁾ .
αἰδόα, -όος, -όι	αἰδῶ, -οῦς, -οῖ ⁶⁾ .
τιν(ι)	τωι ⁷⁾ .

Verborum figuras *διεκτεταμένους* sive *distortas*, quas multis locis praebet textus traditus ⁸⁾, non toleravimus, sed substituimus genuinas. Prisci vates dicebant ἀντιάουσα et canebant. Recentioris vero aevi rhapsodi cum carmina vetusta proferrent, in suae aetatis dictionem necopinantes delapsi canebant

quae verba cum scripto sunt mandata, duos sonos musicos sive tres moras uni syllabae tribuendos esse indicatum est scribendo ἀντιόωσα. *Musicae* igitur artis est illud -ω-, non *grammaticae*, neque ferenda sunt talia in textu notis musicis carenti, non cantaturis scripto sed recitaturis oculisve usurpaturis. Nam sinceris verborum Graecorum figuris nihilo magis sunt similia quam κλειτεύς, ἀγλαός, ὑμνῶν, ἐφρουούρει, quaeque plura huiuscemodi praebet priscus paeon Delphicus lapidi incisus ⁹⁾, vel etiam Aristophaneum illud quod omnes meminimus εἰεἰεἰεἰεἰλλίσσειν ¹⁰⁾. Ista qui probat, scribat etiam in carminibus hodiernis:

Du Ring an meinem Ffinger

vel:

Allons enfants de la patrie.

Eadem est ratio soni *a* geminati in verbo ἐφάνθη et in superlativo φαάντατος, geminati soni *o* in nominibus οόος, φόως, Αἰνείω ¹¹⁾, ἀστυβοώτης. Scripsimus igitur ἐφάνθη, φαέντατος, σάος, φάος, Αἰνείας, φαστυβοήτης.

¹⁾ Cf. § 117. ²⁾ Cf. § 302. ³⁾ Cf. § 57.

⁴⁾ Cf. § 59. De his locis solis loquimur ubi genitivi terminum -ου sequitur vocalis.

⁵⁾ Cf. § 92. ⁶⁾ Cf. § 77. ⁷⁾ Cf. § 99. ⁸⁾ Cf. § 191.

⁹⁾ Mus. Script. Graec. ed. O. Jannus p. 434 sqq.

¹⁰⁾ Ar. Ran. 1314. ¹¹⁾ Sic Zenodotus E 268, 328.

Augmentum scripsimus ubicunque sinebat metrum ¹⁾, e. g.: οὐδ' ἐδύναντο, πόλλ' ἔπαθον, φρίσ' ἔθηκε, ἄγγιστ' ἐξεφοίκει, διεστάντην, ὠπλίσατο, ἡιδεσθεν, ἠῦδον ²⁾, ἔβαλ', ἐξέταμ', ἔψιδ', similia ³⁾.

Infinitivi terminum -(έ)μεν(αι) restituimus ubi aut utile videbatur aut necessarium. Scripsimus e. g.: χραϊσμέμεν', βαλέμεν, ἵμεναι pro χραϊσμεῖν, βαλέειν, ἰέναι ⁴⁾.

Pro ἄν scripsimus κε(ν) ubi licebat, item αἶ κ' et ἐπεὶ κ' pro ἦν et ἐπήν, nec nisi iis locis, ubi inutilis particula deleta est aliave ratione textus traditus est mutatus ut restitui posset κε(ν), rei fecimus mentionem ⁵⁾.

Adverbiis ποῦ, που, αὐτοῦ, ἀγχοῦ, ὕψοῦ, τηλοῦ ubi per numeros licebat substituimus antiquiora πόθ(ι), ποθ(ι), αὐτόθ(ι) vel αὐθι, ἀγχόθ(ι), ὕπόθ(ι), τηλόθ(ι) vel τῆλε ⁶⁾.

In subiunctivo aoristi -σηι -σωσι scripsimus pro -σει -σουσι ⁷⁾.

Scripsimus 'ῥεῖπες, non εἰπας ⁸⁾, item ἐβήσετο, ἐδύσετο, -σοντο, ἀφείλεο, etiamsi pars codicum vel omnes haberent -σατο, -σαντο, -λαο ⁹⁾. Sed ἤρετο et ἤρεο pro -ρα(τ)ο ubi scripsimus ¹⁰⁾, in annotatione rem commemoravimus, licet eadem horum vitiorum sit ratio.

In thesi μέν, non μήν scripsimus ¹¹⁾.

Perpetua est sonorum στεν- et στον- in codicibus confusio. Analogiam verborum λέγω, λόγος, λογίζομαι secuti scripsimus στένω-στενάχω, στόνος-στοναχή, στοναχίζω, στοναχῆσαι.

Pro ὑπαί et παρὰ scripsimus ὑπό ¹²⁾.

Locis dubiis εἰς, non ἐς scripsimus ¹³⁾.

¹⁾ Exceptis igitur locis ubi caesura feminina in masculinam mutanda vel spondeus pro dactylo substituendus fuisset. Caesuram post 4um trochaeum neque toleravimus (e. g. F 205 Σ 98, ubi ἄρ' ἡμιλλων legitur in codd.) neque inveximus; cf. § 8.

²⁾ Quae ab ου diphthongo ordinantur verba in codd. plerisque locis carent augmento, sed ἠῦχοντο I' 296 habet pap. Hibeensis 19, ἠύρε Δ 88 pap. Hibeensis 20, ἠῦδον Ω 678 habent pap. 114¹ 128¹ (αὐδον pap. 114² 128²), ἠύχετο ο 222 est in G, ἐπηύξατο h. Ap. 362 in omnibus. Cf. etiam Meisterhans Gramm. d. att. Inschr.³ 136¹¹⁹⁴.

³⁾ Cf. § 180—182.

⁴⁾ Cf. § 125 sq.

⁵⁾ Cf. § 326.

⁶⁾ Cf. § 322.

⁷⁾ Cf. § 122 p. 313, 3.

⁸⁾ Cf. § 153.

⁹⁾ Cf. § 152^{2,3}.

¹⁰⁾ Cf. § 284.

¹¹⁾ Cf. § 18.

¹²⁾ Cf. § 315².

¹³⁾ Cf. § 315⁴.

φερυσσ-, μαχεσσ-, οισσ-, γίσσασσι scripsimus pro ἐρῡσ- ¹⁾, μαχησ- ²⁾, οἰσ- ³⁾, ἴσασσι ⁴⁾

κεῖνος, non ἐκεῖνος scripsimus ubicunque licebat; taciti igitur scripsimus καὶ κεῖνος, καὶ κεῖθι, ἐμὲ κεῖνος, τεύχεα κεῖνοι, similia, etiamsi tradita essent καὶ ἐκεῖνος vel κἀκεῖνος, κἀκεῖθι, ἔμ' ἐκεῖνος, τεύχε' ἐκεῖνοι ⁵⁾.

Pro δῆπειτα scripsimus δὴ ἔπειτα ⁶⁾, item ἐμῆ pro 'μηι' ⁷⁾.

Negleximus praeterea varietatem passim obtinentem vocum: οἷ-τοί, αἷ-ταί, ὄν-των, οὔσ-τούς, ὄν-τόν, -οῖν-οῖσιν, σοί-τοι, δύω-δύο, ὃ σφιν-δσ σφιν aliaque in quibus ὅ(σ) positione est productum, εἰ-αἰ, νεός-νεώς, Ἄρεος-Ἄρεως, ὄβριμος-ὄμβριμος, γίγνεται-γ(ε)ίνεται, ἐμπλήπληθι-ἐμπίπληθι, ποτὶ-πρωτὶ, πόλεμος-πτόλεμος, πόλις-πτόλις, ἐκέλευε-ἐκέλευσε, κέ τι-κ' ἔτι, (οὐ)δέ τι-οὐδ' ἔτι.

Ephelcysticum ν nonnisi metro flagitante scripsimus.

Spiritum asperum tribuimus vocibus ἀθρόος, ἄμαξα, ἀμαξιτός, ἀμόθεν, ἰρηξ.

Cetera quae ad signa prosodiaca spectant nunc mittimus, sed de vocum κῆρυξ et Φοῖνιξ accentu quam brevissime possit fieri disputandum videtur. Quae voces licet in genitivo ceterisque casibus longum habeant sonum ν et ι, hodie a plerisque editoribus cum in Homeri tum in ceterorum poetarum scriptorumque Graecorum operibus exarari solent κῆρυξ et Φοῖνιξ ⁸⁾. Idne suadet analogia? Minime! nam vocabula, quorum sonus sitne longus an brevis oculis dignosci potest, etiam in nominativo longum eum servant: θώρηξ, οἷηξ, πῆληξ, Φαίηξ, μύρμηξ, ἀπορρώξ, κώληψ, Κύνκλωψ, μύωψ... quid plura! Non enim est dictionis Graecae minuere vocalem in nominativo, sed vel augetur vocis ἄλωπεκ- sonus brevis: ἄλώπηξ. Cur igitur προπερισπᾶται hodie κῆρυξ vel Aristophaneum δοῖδυξ? Quia fieri sic iussit Herodianus! At sero nati huius grammatici voluntas si pro ratione debet stare, quidni etiam in genitivo ceterisque casibus cor-

¹⁾ Cf. § 293.

²⁾ Cf. § 291.

³⁾ Cf. § 292*.

⁴⁾ Cf. § 160⁷.

⁵⁾ Cf. § 97.

⁶⁾ Cf. § 9.

⁷⁾ I 654.

⁸⁾ Eandem controversiam movit vox πολυαῖξ E 811.

ripimus sonum *v*? Idem enim homo κήρυξι Ἡπυλίδηι iussit proferri ¹⁾. Itaque eius aetate tantum valuisse videtur accentus ut syllabarum barytonarum soni longi a brevibus vix etiam discreparent, utilis igitur est eius observatio de historia accentus Graeci disputantibus; sed nihil haec ad Homerum vel Aristophanem.

Incertum est αὖδα sitne contractum an flexioni athematicae accensendum; illa opinio si recte habet, αὖδαι praestat scribere; sin haec, αὖδῃ ut scribatur fert ratio. Item ὄρατο an ὄρητο sit scribendum sub iudice lis, aliaque eiusmodi ²⁾, quae neque mutavimus neque singulis locis notavimus, sed ut in re dubia silentio praeteriimus.

Pro κτεῖναι fortasse olim fuit κτάμεναι, pro ὠτειλῆς fortasse ὠτειλῆς, pro -ιν compluribus locis videtur -ιδ'(α) scribendum ³⁾.

Articulus in locos quales sunt ἔδξεισεν δ' ὁ γέρων, ἐνὶ μεγάροισ' ὁ γέρων, ἐπέτελλ' ὁ γέρων, τοῖς δ' ὁ γέρων, ὅφρ' ὁ γέρων aliosque bene multos postmodo irrepsisse veri est simile; sed cum non plane certum sit, — obstant enim loci complures ⁴⁾, — praestat talia non sollicitare, in annotatione autem singula indicare inutile.

Neque satis constat quas in dictione epica partes egerit genitivi terminus -οο ex -οιο correptione metrica natus ⁵⁾; itaque licet veri simile ducamus H 235 e. g. fuisse μή τι με' ἤντε παιδὸς ἀφανυρόο (pro -ροῦ) πειρήτιζε, talia non sumus sectati neque in notis criticis tetigimus.

CAPUT II.

De librorum manuscriptorum fide et utilitate.

Subsidia, quibus hodie licet uti in Iliadis Odysseaeve textu constituendo, in capite tertio indicaturi sumus. Nos grato animo, admodum tamen parce — pro huius editionis ratione et consilio — usi sumus copiis ingentibus, quas viri docti infinito labore collegerunt et disposuerunt.

¹⁾ P 324. Simillimo errore περύχσαι probavit η 114.

²⁾ Cf. § 195.

³⁾ Cf. § 66.

⁴⁾ Cf. A 645, 703 Ω 279, 326 al.

⁵⁾ Cf. § 59.

Sed si quis putet tot vetustis recentioribusque exemplaribus excussis multo praestantiorē quam erat evasisse textum, procul a vero aberret. Propius ad verum accedat qui perhibeat traditum Iliadis Odysseaeve textum cognoscere cupientibus quodlibet exemplar satis bonum esse, etiamsi recens sit admodum mendisque oppletum. Nam si neglegimus vitia tralatitica, quae nemo non corrente calamo corrigat si vel mediocriter artis metricae dictionisque epicae sit peritus, et interpretamenta in locum verborum genuinorum recepta ¹⁾, iis potissimum locis inter se discrepant libri manuscripti, ubi duae pluresve voces poetae erant praesto ad rem indicandam aequae commodae totidemque moras explentes. Exempla quaedam proferemus:

ὄξεί δουρί — δουρί φαεινῶι — ὄξεί χαλκῶι Δ 490 Δ 421.

μείλινον ἔγχος — ὄβριμον ἔγχος — χάλκεον ἔγχος Τ 272, 259.

πόνον ἀλλαστον — πόνον ἀμέγαρτον Β 420.

κρατερὴν... ἐνιπὴν — χαλεπὴν... ἐνιπὴν Ε 492.

ὄρυμαγδῶι — ἀλαλητῶι Φ 256.

ἐν αἰνῇ δηϊότητι — ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ Ν 207.

κατὰ δῶμα — ἐνὶ οἴκῳ Χ 478.

μεγαθύμῳι (-μου) Πηλεΐωνα (-νος) — Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος Ρ 214.

τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θέλειοι — τεύχεσι λαμπόμενον μεγαθύμου Πηλεΐωνος Ρ 199.

παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεύς — π. θ. ποδάρκης δ. Ν. Τ 40.

ἀριστῆες Παναχαιῶν — ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί Η 885.

ἱππόμεγαροι — ἱππόδαμοι Κ 481.

γέρων ἱππηλάτα — γερῆνιος ἱππότης ΙΙ 196.

παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισι — παρὰ μνηστῆσις Ἄ. Ζ 250.

δέμας καὶ εἶδος ἀγητός — μέγας καὶ εἶδος ἀγητός — δέμας καὶ ἀτειρεὰ φωνήν Ω 876.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς — τὴν δ' αὖτε προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε Ε 764 (cf. Ε 814 Κ 168).

Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι — Ὀλυμπιάδες βαθύκολποι Β 484.

ἦρχ' ἀγορεύειν — ἀντίον ἠΰδα Η 847.

ἔπεια πτερόεντ' ἀγόρευε — ἔ. πτερόεντα προσῆυδα Φ 121, 427 Ψ 535.

ἀνώγει — κελεύει Τ 102.

¹⁾ Ε. g. διδιδάχθαι pro διδασκῆναι Δ 881.

δαΐζέμεναι — κατακτάμεναι Φ 83.

τετελεσμένον ἔσται — τελέεσθαι ὁίω A 204 I 810.

Praeterea γε τε δέ, δέ τι et δ' ἔτι, κεν et ἄν, γάρ et περ, ὅς et ὥς, ὅτε et ὅτι, τοί et οἷ, -σονται et -σωνται, -σουσί et -σασί, -ει et -ηι, -ωμι et -οιμι, -ειη et -ηηι, -ηται et -οιτο, -εσθαι -σεσθαι -σασθαι, -εμεν et -ειν, -τατος et -τερος, -οιιν et -οισιν, μαχέσσομαι et μαχήσομαι, ἔμεναι et ἰέναι, ἔκανον et ἔκοντο, ἔχευαν et ἔχευον, εἶλε et ἦρει, ὀρούσας et ὀρούων, ἐνάριζε et ἐνάριξε, εἶρετο et ἦρετο, ἐκέλευε et ἐκέλευσε, ἐλέησε et ἐλέαιρε, ἔειπες et ἔειπας, ἀΐξαντα et ἀΐσσοντα, ἐλὼν et ἔχων, ἔθηκε et ἔδωκε, τρέψε et στρέψε, καὶ κεῖθι et κάκῃθι, στήθεσσιν et στήθεσφιν, πτολεμ. et πολεμ., ἀντίος (-οι) et ἀντίον, ἀσπάσιος et ἀσπασίως, χειρὶ et χειρσί, πρῶτα et πρῶτον, οὐτως et αὖτως, ἀγήραος et ἀγήρως, δῖος et θεῖος, ἐν et ἐνί, προτί et ποτί, πόνοος et φόνος aliaque quae sunt eiusmodi passim variant, duo modo duali modo plurali numero indicantur, subiecta neutr. plur. modo singularem modo pluralem verbi adsciscunt, augmentum in aliis codicibus additur in aliis omittitur. Qualia sedulo cum pulvisculo corrasisse nihil prodest. Nam singulis locis quid sit legendum ut constet, non codices sunt consulendi, sed dictionis epicae leges ex ipso Homero cognitae; quarum ope si qua solvi nequit quaestio, solvendi spes est nulla, sed dubii haeremus et haerebimus, etiamsi mille explorentur codices.

Nempe carmina HomERICA primitus quidem, cum in ore cantorum vivebant potissimum, liberrime pro re nata sunt mutata, concisa, adaucta, postea vero per longum temporis intervallum religiosa veneratione culta perinde atque aliarum gentium libri sacri a mutandi libidine tuta fuerunt, ita ut vel transversum digitum a litteris traditis discedere nefas videretur; id quod in dies melius perspicitur, dum ex Aegypti sepulcris in lucem protrahuntur fragmenta voluminum quae circa Christi natales sunt scripta. Idem errores, eadem vitia vetustis illis exemplaribus inhaerent atque codicibus recentioribus. Textum receptum si quis cognoscere vult, vix quicquam interest XV^{ne} saeculi exemplar adeat an Xⁱ an IIⁱ. A pueris cum Iliade et Odyssea consuescebant Graeci; singulos versus, singula verba et sonos recens recipiebat memoria tam falsi pravique tenax quam pervia vero et obscurissima quaeque firmiter retinens: adulti ne dubitabant quidem quin fide digna essent quae primis annis didicissent.

Fuere tamen Alexandriae, fuere Romae, fuerunt inter recentiores philologos qui aliis oculis vetusta illa carmina adspicerent neque caeca veneratione abrepti sacrove horrore stupentes pro sinceris verisque haberent quae respueret ratio, sed textum traditum ea severitate examinarent qua aliorum poetarum opera perscrutarentur. Ita nata est ars grammatica, nata est ars critica. Sed ea est huius artis natura ut infesti ei sint omnes quos tenet religio; et quoniam pauci fuere semper qui ingenii acumine praecellerent, permulti qui iurarent in verba aliena, extra scholas non multum valuerunt criticorum conamina. Textus carminum Homericorum licet identidem a grammaticis sit repurgatus, extra exemplaria quibus ipsi eorumque discipuli utebantur vix manavit eorum doctrina; vulgus aspernabatur libros illos correctos sive — ut ipsi loquebantur — corruptos, neque „suum sibi eripi Homerum” passum est. Aristarchi magnum nomen quis non dixit! — et tamen uno post eius mortem saeculo in oblivionem abierant quae ad textum Homericum emendandum contulerat. Quapropter Augusti aevo spissi libri scripti sunt de Aristarchi studiis Homericis, spissior scriptus est nostra aetate de Didymi studiis Aristarcheis, et post mille fortasse annos — si etiam tunc Homerus et litterae Graecae hominibus cordi erunt — spissiore etiam libro comprehendentur quae tunc temporis sciri poterunt de Lehrsii vel Ludwichii studiis Didymeis. Sed ad vulgus Homerum legentium nihil aut antehac attinuerunt Aristarchorum Bentleiorum Cobetorum studia aut nunc attinent.

Ergo quae difficilia sunt in carminibus Homericis — et sunt per multa in iis difficillima — codicum ope expediri nequeunt. Dictioni epicae quae repugnant verba verborumve figurae, in carmina vetusta maximam partem prius irrepserunt quam concrevit et veluti obriquit textus receptus, quem nunc nos manibus tenemus, ante nos tenuerunt Zenodotus Aristophanes Aristarchus; cunctae ut sedulo componantur cunctorum codicum lectiones, probabilis textus ad horum fidem edi non potest.

Itaque a coniecturis ne cautissimi quidem editores abstinuerunt. Exemplaribus manuscriptis si fides habenda esset, § 101 etiamnunc talis esset excudendus qualis in cunctis fere extat exaratus:

ἀλλ' ἀποπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμησ,

idque editores usque ad Bentleium repetiverunt, nihil mali fortasse suspicati. At id quod magnus ille criticus restituit ἀπο<πα>πτανέουσιν si verum videtur, non quod in lexico Hesychiano id sit repertum, neque quod in codice Iliadis Vindobonensi L vel apud Platonem alicubi ¹⁾ felici casu sit servatum, neque quod vitiosae lectioni iustum interpretamentum adscriptum habeat codex A: „περιβλέπονται”, sed eam solam ob causam quod poscant id numeri et ipsa lingua, certo indubitatoque hoc exemplo constat vitium et manifestum et absurdum in omnia fere quae ad nos pervenerunt exemplaria irrepsisse. Neque desunt alia.

Reduplicatione a stirpe ὅπ' ἴτ' ὅπωπα, a stirpe ἀχ ἀκαχμένος, a stirpe ἐχ-ὄχ ὅκωχα. Aperta haec et certa; nisi autem φέπεινυα et χεκώρηκα satis videantur probabilia, ferri nequit ab homine Graece docto id quod de Thersite dicitur in Iliadis textu tradito (B 217 sq.):

τὼ δέ οἱ ὄμω

κυρτώ, ἐπὶ στήθεσς συνοχωκότε.

Non tulisse igitur Valckenaerios Cobetosve vix est quod dicamus. Bene autem factum quod ex Hesychio proferri potuit quod unum admittit lingua: συνοχωκότε, et ab editoribus plerisque hodie in textum: id... non admittitur quidem, sed in annotatione certe critica commemoratur inter varia variorum codicum papyrorumque vitia. Spes tamen est fore ut etiam in ipso textu suum aliquando recuperet locum; certe apud Thucydidem et alibi et noto quodam loco ²⁾ olim legebatur quod vitio cognato debetur ἀνακωχή, certatim autem emendarunt id critici ἀνοκωχή scribendo ³⁾, multi tamen aurem praebere noluerunt: at nunc in papyro id ipsum inventum (ΑΝΑΚΩΧΗC) receptum est ab Hudio editore cautissimo.

Φ 587 *nulli socii Troiae sumus* — Agenor ait —

οἷ κε πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν

Φίλιον εἰρυνόμεσθα —

immo: οἷ καὶ πρόσθε, *qui etiam*..., et sic scribendum esse docuit Aristarchus. In cunctis tamen codicibus ineptum illud κε(ν) extat.

¹⁾ Plat. Leg. 706e.

²⁾ Thuc. IV 38 § 1.

³⁾ Etiam olim sic praecipiebant grammatici prudentiores: „ἀνοκωχὴν διὰ τοῦ ὅ τῇ ἀνοχῇ λέγουσι, πολὺ δὲ ἴσται παρὰ Θουκυδίδη” Anecd. B. 406 = Hesych. = Phot. s. v.; in iisdem tamen lexicis etiam vitiosa ἀνακωχή et ἀνεκώχουον reperiuntur.

Ξ 396 in libris manu scriptis est:

οὔτε πῦρὸς τόσσοις γε ποτὶ βρόμος αἰδομένοιο.

Testibusne allatis demonstrandum est praepositionem *ποτὶ* vitio natam esse, *verbum* autem eius loco esse scribendum? Felici casu alicubi servata est lectio sincera *γε πέλει* vel *πέλειται*.

Non *sub fluviiis* sed *ad fluvios* habitare solent mortales, et tamen Φ 87 Altes fertur regnasse Pedasi ὑπὸ Σατνιόεντι. Strabo praebet id quod poscit sana mens: *ἐπὶ*.

γ 305 et 304 ordine inverso leguntur in omnibus codicibus. Suo loco collocatos legebat is qui ad Sophoclis Electr. 267 eos attulit.

δ 71 sqq. in omnibus codicibus sic sunt perscripti:

φράζεο, Νεστορίδῃ, τῷ ἔμῳ κεχαρισμένε θυμῷ,
χαλκοῦ τε στεροπὴν καὶ δώματα ἡχήμεντα
χρυσοῦ τ' ἡλέκτρον τε καὶ ἀργύρου ἥδ' ἐλέφαντος.

Arena sine calce videtur? Id quod poeta dederat *κατὰ* (vel *κάδ*) δώματα ἡχήμεντα restituit Barnes, idque extat in scholiis ad Ω 828 ¹⁾.

Hi igitur codicum nostrorum errores ex auctoritate testium veterum correcti sunt. Sed dubiane magis videtur res σ 854 sq., ubi Eurymachus Ulixem his verbis irridet:

ἔμπης μοι δοκεῖ δαῖδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
καὶ κεφαλῆς — ?

Immo idem vitium Barnes agnoscens eodem remedio sanavit, scripsit enim: *καὶ κεφαλῆς*.

Duo hi loci, ubi particula *καὶ* locum praepositionis *κατὰ* obsedit, multum valent ad verum tuendum II 106 in verbis:

᾿βάλλετο δ' αἶετ

καὶ φάλαγ' εὖ ποιητά,

ubi lectio altera *καὶ φάλαγ'* licet Aristarcho placuerit, sensu tamen damnatur.

¹⁾ Cf. etiam h. Cer. 104 et Matro in parodia Athen. 185 b.

Quid autem § 269? Nemo est tam ἀθαλάττευτος ἀσαλαμίνιος ut nesciat *remum* exire in *palmulam* sive πλάτην, quae aquam prius secet dein repellat, et recordamur τῶν πλατουμένων κωπέων, quorum mentio fit apud comicum ¹⁾. Non *acuuntur* igitur remi, sed *levigantur*, — et tamen usque ad Bentleium in cunctis Odysseae exemplaribus quae quidem innotuerint l. l. lectum est ἀποξύνουσιν ἐρετμά, neque post eum ab omnibus certatim editoribus correctum est ἀποξύουσιν!

Aliquanto etiam absurdus est quod in optimo quoque codice legitur ρ 496:

εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῆσιν τέκος ἡμετέρησι γένοιτο

pro τέλος!

Masculinum genus a feminino quomodo Graeci distinxerint scire nobis videtur? In optimis tamen codicibus Σ 477 est ραισιτήρα κρατερήν, in omnibus ὁλοώτατος ὁδμή δ 442 et ἀεικελίω ἐνὶ κοίτῃ τ 341, in plurimis δεινὸς ἀήτης O 626, quibus locis neque per numeros neque per linguae leges obstat quicquam quominus scribatur ραισιτήρα κρατερόν et ὁλωτάτη ὁδμή et ἀεικελίω ἐνὶ κοίτῃ ²⁾ et δεινὸς ἀήτης vel δεινὴ ἀήτη.

Nihilo melioris notae est quod in optimos codices irrepsit T 99: ἰθὺς βέλος pro ἰθὺ βέλος (ιυυ), ad quem versum in codice A annotatum est: „ἐν ἄλλω ἰθὺ χωρὶς τοῦ σ“, quasi haud ita certum videretur utra praeferenda esset lectio!

Ψ 751 pro dativo substantivi quod nullum fuit λοισθήϊ Aristarchus recte scripsit λοισθήϊ'(α): priscum tamen errorem etiam nunc servant codices omnes aut fere omnes.

Neque facile metricum aliquod vitium tam absurdum excogitaverit quispiam quin ostendi id possit in optimis Iliadis Odysseaeque codicibus loco honorificentissimo collocatum. Hiatus ab arte metrica alienos scimus? At μή με ἕα, Ἴσα ὄρεσσι, τοιόσδε ἐών, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι aliaque eiusmodi bene multa praebent codices omnes. Longas syllabas pro brevibus, breves pro longis habitas vitia ducimus? At passim et in omnibus legitur ἔως ὁ ταῦθ' ἄρμαινε versuum initio, legitur ἔως

¹⁾ Ar. Ach. 552.

²⁾ κοίτη nonnisi hoc loco reperitur, ceteris est κοίτα.

ἴκοιο (LXXV) τ 367; passim et in optimo quoque legitur ὀρθογμᾶδος et κλυτός et νωνῶμος.

Codices si sequendi, legendum est Εὐρύαλον LXXII 411, μέγ' ἔαχον Δ 506 P 317, μόρσιμον LXXI 302, ἔκωμαι φίλην LXXI 414, φινούσ τε δρύφθη LXXI ε 426, ὅστις LXXI β 350 θ 32, ἐκαστέρω pro ἐκαστέρω η 321, ἀχέων pro Ἀχαιῶν β 87, ubi additum est scholion: „ἀχέων ἡγοῦν τῶν θλίψεων ἡ ὀξεῖα παρὰ τῷ ποιητῇ ἐκτείνει" ¹⁾.

Exemplaria scripta omnia exhibent bellos hosce hexametros:

ἀσβέσται. οὐδ' υἷὸν λάθην Ἀτρεΐος ὀξὺ βοήσας. P 89

ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκίῳ ἔστασαν οὐδῶι. η 89

ἐσθλαὶ τετρακύκλοι ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσσειαν. ι 242

Tantum non omnia hos:

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες χλαῖνας ἔχον ἡδὲ χιτῶνας. ξ 478

ὅς ἄρα τοῦ ἔνδον ὕλάκτει ἀγαιομένου κατὰ ἔργα. υ 16

μύθων τε κλοπίων, οἳ τοι παιδόθεν φίλοι εἰσίν. ν 295 ²⁾

Textui talibus vitiis inquinato aut hisce locis aut similibus anxie inhaerere malle quam suo stare iudicio, non prudentiae profecto id foret, non religionis, sed merae superstitionis et imperitiae, neque quisquam hodie est philologus cui istiusmodi placeat ratio.

Ergo editoris officio ut rite quis possit perfungi, paratissimus sit semper necesse est ad id quod sana ratio suadeat etiam invitis omnibus papyris codicibusque quotquot inventi sunt aut invenientur in textum recipiendum. Id unum singulis locis quaerendum est satisne certae videantur coniecturae quae litteris traditis substituantur. Latus autem hic patet campus singulorum philologorum opinionibus, neque fieri poterit unquam ut de omnibus quaestionibus, quae huc in censum veniunt, omnes idem sentiant. Ne id quidem praestare poterit criticus quantumvis cautus, ut semper sibi constet ipse; nam in diversa identidem trahimur dubique passim haeremus,

¹⁾ Similia sunt ἰδαῖς et αἰδαῖς pro ἰδαῖς Ω 129, αἰνίσσιμα pro ἰναῖσιμα Ω 425 + 190, alia multa; nec non simile est, licet diversum videatur, μύθῃς pro μυθίῃς(αι) β 202 θ 180.

²⁾ Sive παιδόθεν hic legendum sive gravius subest mendum. Quod vitium invasit etiam lexicon Hesychianum: παιδόθεν] ἀρχήθεν, ἐκ ῥίζης, ἀπὸ γενέσεως, ἐκ παιδικῆς ἡλικίας. Ubi prius παιδόθεν dein παιδέθεν explicatur.

quid non sanum sit perspicientes, cur corruptum sit fortasse intelligentes, sed certum remedium non tenentes.

Aliquid tamen hac via attingi potest, multumque adeo assequimur cum discernimus quid vitium crepet, quid sincerum sit; quid antiquam linguam deceat, quid aetatem prodat recentiore. Nihil autem utilius est ad sensum pulcri acuendum, nihil magis conducibile ad iuniorum praesertim effringenda ingenia facultatemque criticam confirmandam, quam tale studium carminum Homericorum, quo singula verba singulaque enuntiata sedulo pensitentur et ad dictionis epicae metricae leges exigantur, quae sensim multorum acumine indefessoque labore sunt indagatae.

Vero autem agnito si quis litteras vitio natas servet in textu tradito, eam solam ob causam quod sint traditae, caute agat sane, sed non satis consulat legentium commodo. Itaque hac in re probanda non videtur Iliadis editio quam curavit Leaf, opus multis nominibus laude dignissimum. Qui vir doctus passim annotavit talia: „μή με ἔα] read μή μ' ἔαε" X 339, „ὀφθαλμῶν] ὀφθαλμῶ vLeeuwen, rightly no doubt" X 466, „ὥς δὲ λέβησ ζεῖ ἔνδον] ζεῖ read ζέει: the contracted form is not only un-Homeric but unmetrical" Φ 362, „ἔπενήνεον] Payne Knight conj. ἐπενήεον, which is doubtless right" H 428. Videt meliora probatque nec veretur proloqui quid verum censeat, et tamen deteriora illa, quae vitiosa palam vocet ipse, fovet in textu, statim fortasse abiecturus si in XVIⁱ vel XVIIⁱ saeculi codice aliquo reperiantur quae nunc XVIII° demum vel XIX° saeculo manum emendatricem invenisse videantur. Nonne „ἢ γὰρ χελώνησ κρεῖα φαγεῖν ἢ μή φαγεῖν"? Certum et verum si quid videtur, nonne in textum id recipi omnino oportet? — At fallax editoris iudicium? Ita est: homines sumus, omnes in multis et saepissime erramus — et tamen editoris est decernere, lecturis optio non est relinquenda.

Multum autem prosunt verum indagentibus variae lectiones sedulo e papyris codicibusque collectae, multum grammaticorum veterum observationes, — dummodo caute et prudenter iis utamur. Et, quod plurimum valet ad animos cum ceterorum philologorum tum vero eorum, qui duro ingratoque codicum explorandorum labori incubuerunt, confirmandos et erigendos, — multi versus, ubi verum olim perspexit criticorum acumen, tales quales ab iis e coniectura emen-

dati erant postea inventi sunt in optimis vetustissimisque exemplaribus. Luculenta quaedam exempla e magna copia selecta hic videntur afferenda ¹⁾).

Quod agnita est vis qua in lingua epica utitur sonus \mathcal{F} , Bentley ingenio immortalis acceptum id referimus: id unum a parte philologorum etiam negatur, *imaginem* illius soni in nostro textu oculis esse ostendendam. Ille postquam docuit quid rei esset, plura pluraque reperta sunt indicia, unde apparuit in textum epicum volventibus annis varias passim litteras particulasque insertas esse aliaque adhibita esse remedia, ad sananda vitia metrica quae nulla essent. Sic Z 498 in codicibus legitur:

παῖσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλῖοι ἐγγεγάσιν,

sed *Ἰλίον* urbis nomen fuisse cum docuisset Bentley, hoc loco ne neglegeretur \mathcal{F} Hoffmann collatis locis parallelis scripsit:

παῖσι, μάλιστα δ' ἐμοί, τοὶ (Ἰ)λίῳι ἐγγεγάσιν.

At meram coniecturam in textum quis reciperet! — Apud Epictetum versus ita scriptus reperitur: nunc satis certa res? Minime, obstabat enim codicum Homericorum maior auctoritas! — En anno 1903 reperiuntur fragmenta voluminis praestantis signisque Aristarcheis instructi, quod II° vel III° post Chr. n. saeculo est exaratum: — id ipsum exhibet quod coniecerat Hoffmann ²⁾. Nunc nimiae fortasse temeritatis non fuerit versum sic emendatum edidisse.

Deorum nuntia apud Homerum *Ἰρίσ* vocatur: ergo Bentley Ψ 198 pro

ὠκέα δ' Ἰρίσ

ἀράων ἀΐνυσα μετάγγελοσ ἦλθ' ἀνέμοισι

scripsit ὠκα δὲ *Ἰρίσ*, non metro tantum sed et ipsi contextui verborum optime sic consulens. Per saecula duo emendatio a cautis editoribus aut omnino est spreta, aut in apparatu critico litteris exiguis est indicata: — en id, quod mentis acie dudum viderat Bentley, anno

¹⁾ Mittimus nunc carmina Hesiodica, de quibus similia possunt observari.

²⁾ Felicissimus casus tulit ut hic versus cum tribus vicinis integri paene servarentur, nam ceterorum exiguae tantum partes perniciem effugerunt.

1897 oculis etiam obtusissimis ostendit libri qui saeculo ante natum Bentleium vigesimo exaratus est fragmentum forte fortuna servatum: ΩΚΑΔΕΙΡΙC ¹⁾. Nunc licetne? An ne nunc quidem licet?

Agnos non ἄρνας sed φάρνας vocabant cantores epici: ergo οἴσετε φάρν' scripsit Bentley pro traditis litteris οἴσετε δ' ἄρν' Γ 108. Fortasse et antehac eius invento uti satius erat: nunc si quis non utatur, non solum summo critico sed etiam testi omnium longe vetustissimo fidem deneget, nam οἴσετε ἄρν' extat in papyro IIIⁱ post Chr. n. saeculi.

B 316 τὴν δὲ φελιξάμενος pro τὴν δ' ἐλελιξάμενος legendum edixerunt Bentley Dawes Cobet, ... temere nimirum confisi ingenio? Accedat igitur testis locupletioris — si quidem libris potissimum fides habenda videtur — auctoritas; nam in ea quam modo diximus papyro legitur: ΤΗΝΔΕΛΙΞΑΜΕΝΟC, elisa — vitio pervulgato — vocula δέ.

Non ἔπος sed φέπος dixere vates: ergo ὅς φέπεα Bentley e conjectura scribebat B 213 pro: ὅς ϕ' ἔπεα. Nunc id praebet eadem papyrus, metrica productione ita indicata ut olim fieri solebat, geminata littera σ: ΟCCEΠΕΑ.

Non ἔργον sed φέργον, non ἔοργα sed φέροργα est priscae artis verbum: ergo Φ 399 ὅσσα φέροργας pro ὅσσα μ' ἔοργας scripsit Bentley: — octoginta annis post eius mortem innotuere fragmenta codicis Ambrosiani picti: ὅσσα ἔοργας in egregio illo IIIⁱ vel IVⁱ saeculi codice legitur, et — quod etiam utilius fortasse est veri studiosis — alia manu appictum est molestum illud με.

Domus Homero est φοῖκος, ergo ϑ 408 pro ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι propositum est ἀπόπροθι: e codice U id attulit la Roche et anno 1896 in Odysseae codice G omnium antiquissimo invenit Molhuysen.

¹⁾ Cf. vLeeuwen *Mnemos.* 1897 p. 279.

Hiatum ut expleret simulque versui redderet caesuram Barnes π 142 pro

αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύ γε ὤχεο νηὶ Πύλονδε

scripserat σύ γ' ἀπώχεο: — in G iam repertum est σύ γ' ἐπώχεο, vitio quo nullum frequentius scripta littera ε pro α.

Ulixes rus ad patrem abiturus regiam omniaque sua bona his verbis credit uxori ψ 861:

σοὶ δέ, γύναι, τὰδ' ἐπιτέλλω πινύτῃ περ ἐούσῃ.

Ubi cuncti cum codices exhibere viderentur vitium metricum ἐπιτέλλω, a plerisque editionibus recentibus exulabat id quod in Florentinam et Barnesianam olim receptum fuerat et postea a Cobeto ¹⁾ denuo commendatum: ἐπιστέλλω. Scilicet fide carebat illud sigma, codicum quam artis metricae maior habebatur auctoritas: infinita copia locorum, ubi in quovis codice litteris minusculis scripto permutantur litterarum signa τ et ζ, parum valebat ad tutandam emendationem... e coniectura videlicet in textum Homericum invectam. Nunc in codice G extare ἐπιστέλλω apparuit.

Simul sic confirmata est emendatio, qua Brandreth correxit versum contrario vitio laborantem Δ 384:

ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδεΐ τειῖλαν Ἀχαιοί,

ubi Τυδῆ vel Τυδεΐ στείλαν est in libris manuscriptis.

In versum κ 244

Εὐρύλοχος δ' αἶψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν

particulam αἶψα invito poeta irrepsisse sentiens Barnes substituit ἄψ, quacum vocula passim permutatur: — nunc ἄψ repertum est in codice D.

Epitheton ἀγκυλομήτεω in Odyssea nonnisi semel obvium, φ 415:

ὅττι ρά οἱ τέρας ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,

sed in Iliade saepius lectum, triplici incommodo laborare sensit Nauck: neque enim genitivi terminum -εω pro -αιω neque duorum sonorum synizesin -εω priscæ fuisse artis, neque a voce μητις sine vitio derivari potuisse adiectiva in -μήτης desinentia. Scribebat igitur

¹⁾ Misc. Crit. p. 429.

ἀγκυλόμητις . . . temere? En in codice G extat ἀγκυλομητις prima manu scriptum, quod in -μήτεω postmodo est mutatum ¹⁾).

In verbis Ulixidis κ 274:

ὣς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀπήϊον ἡδὲ θαλάσσης

quomodo insulae interiora et Circae aedes petivisset narrantis non *abeundi* sed *progradiendi* verbum requiri cum sensisset Payne Knight, e coniectura — vel potius e versu vicino 146 — restituit ἀΝήϊον ²⁾): iam repertum est ἀνήϊον in praestantissimo codice P.

Nihili verba esse ρ 281 sq.:

πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων

πλευραὶ ἀποτρέψουσιν,

non enim scamna lateribus sed latera scamnis atteri neque verba ἀμφὶ κάρη et πλευραὶ ita inter se iuncta posse verti, multi senserunt, πλευρά (τ' vel γ') conicientes: — legitur πλευρὰ in codice P.

η 86 χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα.

Vitiosa forma ἐληλέδατ' vel ἐληλάδατ' contaminata est e duabus lectionibus, quarum altera ἐρηρέδατ' irrepsit e versu vicino 95, altera ἐληλέατ' extat in codice P; haec recipienda est, nisi quod ἐληλάατ' duplici alpha scribere praestat.

Praeterea in versus initio officit synizesis; quod incommodum quomodo esset removendum olim suspicari poteramus, nunc demonstrare. Nam in codice P cum legatur χάλκεοι γὰρ τοῖχοι, in G et F χάλκεοι μὲν τοῖχοι, apparet alteram utram vocolam legendam esse, non ambas; contextui autem cum multo aptior sit particula μὲν, non est dubitandum quin poeta id dederit quod omissa littera iota praebent G et F: χάλκε<ι>οι μὲν τοῖχοι.

Mirificum illud νήδυμος quibus ferendum videatur pauciores fortasse hodie sunt philologi quam fuerunt olim ³⁾), sed tamen etiam hac in

¹⁾ Cf. tabula nostra III.

²⁾ Emendationem perfecit Nauck ἀνήϊα scribendo, non enim ferendus videtur in Homero terminus -ιον, quem peperit studium vitandi hiatus.

³⁾ Cf. Enochirid. § 41².

re auctoritas codicum apud nonnullos aliquid valet: — μ 311 ἐπήλυθεν ἥδυμος ὕπνος est codicum optimorum G P lectio.

ρ 345 sqq. panem carnesque Ulixi afferre Eumaeum his verbis iubet Telemachus:

ὁδὸς τῶι ξείνῳ ταῦτα φέρων αὐτόν τε κέλευε
αἰτλίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.

Ultima verba obscura: requiritur quod utile sit ad mendicum cohortandum: *pudor non conducit viro egeno*. Id quod inest lectioni quae e codice G anno 1896 innotuit:

αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζειν,
pudor non est utilis ad virum egenum nutriendum. Idem legitur Hes. Oper. 317, ubi vitium crepare id quod codices fere omnes habent κομίζει dudum — sed frustra — docuit G. Hermann, in versu autem simillimo Oper. 500 codex M servavit verum:

ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζειν,
spes inanis nihil prodest ad sedandum stomachum ieiunum. Quo loco si scribitur quod ceteri praebent codices κομίζει, inepta ¹⁾ haec nascitur sententia: *non bona est spes quae virum egenum fovet*. Odysseae autem l. l. lectionem vitiosam pepererunt verba vicina Eumaei Telemachi mandatum perferentis:

αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φήσ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προῖκτι.

Verbi εἶμι futurum εἶσομαι nullum fuisse plus semel contendimus: nunc e paucis illis locis, ubi traditum esse videbatur, duo sunt correcti ex auctoritate optimorum codicum: ο 218 ἔζεται G F] εἴσεται Q, ο 504 ἐπελεύσομαι G] ἐπισίσομαι F P.

Non satis inter se concinere perfectum κέχανδα et futurum χείσομαι olim sensere viri docti et fuit qui χήσομαι ideo rescriberet; prudentior Fick poscebat formam κέχονδα invitis libris manu scriptis: iam vero ... ONΔΕΙ extat Q 192 in saeculi Iⁱ ante Chr. n. papyro.

¹⁾ Non fugit hoc Peppmuellerum.

Genitivus praepositioni ἀμφὶ nonnisi semel et iterum in dictione HomERICA reperitur additus. Quapropter θ 267, ubi Demodocus carmen ἀμφ' Ἄρεος φιλότιτος ἐυστεφάνου τ' Ἀφροδίτης dicitur inchoasse, propositum est φιλότιτα ¹⁾. En id ipsum praebet G.

A stirpe κῆαν ductum esse verbum κρααίνειν, itaque κράαινε, non κράλαινε, sinceram esse imperfecti formam, olim docebat sana ratio ²⁾, nunc B 419 et Γ 302 docent etiam papyri.

Non ἦνυτο sed ἦνετο sinceram esse verbi formam ε 248 observarunt Cobet et Nauck: codicis G manus altera scripsit ἦνετο.

Ω 241 verum videtur quod praebebat Aristarchus ὀνόσασθ', vulgata lectio οὔνεσθ' quin vitiosa sit dubitare nequit quisquam; lenior autem coniectura a Buttmanno est proposita οὔνοσθ' (imperf.): en ΟΥΝΟCΘ' extat in papyro Iⁱ ante Chr. n. saeculi.

Estne vitiosum ἄν praesenti temporis indicativi iunctum? Ita ratus Paech — et quis obloquatur! — δ 672 pro ὡς ἂν ἐπισμυγεῖσθαι ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός restituit subiunctivum aoristi ναυτίλεται ³⁾. In codice F ναυτίλλεται iam legitur.

Ξ 190 optativum purum in verbis

ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο;

non ferens Nauck scripsit: ἦ ῥά κε, id in ἦ ῥ' ἄν dein in ἦ ῥά νυ abiisse ratus. Temeraria visa est coniectura: — iam litteras HPANMOI praebet saeculi Iⁱ post Chr. n. liber ⁴⁾.

Scribendum esse θυμαουρούς et πυλαουρούς Φ 580 X 69 Ω 681, non -ωρούς, quod praebent codices, dudum fuere qui contenderent: iam ex auctoritate testis omnium antiquissimi ita scribere licet, nam Ω 681 extat ΠΥΛΑΟΥΡΟΥC in Iⁱ ante Chr. n. saeculi papyro.

¹⁾ Cf. Enchirid. § 316¹.

²⁾ Cf. Enchirid. § 267.

³⁾ Cf. Curtius de verbo Graeco II° p. 88.

⁴⁾ Cf. vLeenwen Mnemos. 1898 p. 338.

Nomen *Ἀρκησιιάδω* δ 755 a verbo *ἀρκέσαι* repetens Pick scripsit *Ἀρκησιιάδω*. Nimia haec audacia visa est, quoniam nonnisi in XVI saeculi codice q reperta erat ea lectio: nunc scimus etiam in G eam extare, et cum levi vitio (*Ἀρκησιιάδω* vel *-σίδαο*) in D U W.

Olim λ 387 sqq. ad codicum fidem sic edebantur:

ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδω
ἀχρυσμένη περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὄσσαι ἤμ' αὐτῶι
οἴκωι ἔν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.

Pro *ὄσσαι* Bekker requirebat *ὄσσοι*, non enim *animas* sed ipsos *viros* ab Aegistho esse necatos. Id ipsum nunc praebet G, qui praeterea habet *ἄλλοι* et in fine versus *ἄριστοι*, fortasse recte. Loco autem parallelo ω 21 e codicibus F M n idem restitui potuit.

Pronominis *ἐός* quin brevis esset syllaba prior dubitari nunquam potuisse dixeris, et tamen

οὐδ' ἐὸς παῖδας ἔασκε

in cunctis codicibus legitur B 832, legitur loco parallelo A 380. Quod vitium metricum postquam complures coniecturas infelices in lucem vocavit, item e coniectura — si coniectura haec vocanda — emendatum est οὐδὲ (-)οὺς παῖδας ἔασκε: nunc litteras traditas recte ita diremtas (ΟΤΛΕΟΤC) altero loco ostendit testis omnium et optimus et antiquissimus, papyrus Oxoniensis saeculi post Chr. n. IIⁱ.

Genitivos in *-εω* sero irrepsisse in textum carminum epicorum, integros in *-αο* desinentes passim substitui et posse et debere, non *Πηληιάδεω* igitur sed *Πηληιάδα' Ἀχιλῆος* iram cantaturum se priscum vatem profiteri carminis initio, id dudum intellectum est ¹⁾, sed etiam nunc in codicibus minime raros esse eiusmodi genitivos prisco more plene perscriptos, id ultimis demum annis luculenter apparuit. Sic *Λαέρταο*, *Λαερτιάδω*, *Πηληιάδω* codex P habet ι 505 π 104 ω 15: — quis iam ibi aequo animo ferat vulgata illa: *υἷον Λαέρτεω Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα* et: *ἔλθῶν εἰς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος* et: *εἶθρον δὲ ψυχὴν Πηληιάδεω Ἀχιλῆος*, quis similia aliis locis Homericis toleret, postquam suo pretio aestimare didicerit! Similia sunt *Μενοι-*

¹⁾ Cf. Enechirid. § 55.

τιάδαο Σ 98 in A aliisque, Ἄλταο Φ 86 in C, Ἀλνείαο Ε 584 in compluribus; alia praetermittimus, ne inutiliter nunc cumulemus exempla.

Quae genitivos in -εω, eadem causa secundas personas in -εν in lucem protulit. Itaque pro πείθευ e. g. πείθε'(ο) scribendum esse dudum fuere qui perhiberent ¹⁾, nunc aptissimus ad fidem faciendam est versus Ξ 235, ubi Ἴ post Chr. natum saeculi liber revera πείθεο habet ἐκ πλήρουσ perscriptum, πείθε est in codice D, — recte, si modo litteras traditas aliter interpretati accentum mutemus et virgulam addamus, — πείθευ est lectio vulgata.

Pro genitivi termino -ον cur multis locis Homericis scribendum sit -οι(ο) fuse saepius est expositum ²⁾. Nunc ἐκ πλήρουσ scriptum extat πολέμοιο ὥς Γ 428 in exemplari quod ceteris quae hactenus reperta sunt novem fere saeculis est vetustius. Sic δ 587 Αἰγίσθοιο plene perscriptum habet G, ρ 296 ἀποιχομένοιο F H. Ipsam virgulam elisionis signum haud uno loco iam ostendit Bacchylidis nobile volumen ³⁾ saeculi ante Chr. n. Ἰ.

Elisio haec genitivi ne olim quidem plane inaudita erat; sed novi quid invexisse videbatur Payne Knight α 70 pro δοῦ κλέος scribendo δο κλέος, quae licet speciem haberet correctio, avversabantur tamen eam cautiore critici: — excussus est codex P et apparuit primam manum ibi id ipsum scripsisse quod Knightiana illa temeritas in lucem protulisset.

Formis quales sunt ἐννοσίγαιος, εἰλάτινος, πολυβότειρα, ὠλεσίκαρπος substituissse genuinas ἐνος- ἐλ- πολ- ὄλ- non magnae audaciae fortasse erat antehac, nobis certe non videbatur ⁴⁾; sed in optimo quoque codice ea ipsa quae critici poposcerant passim extare, immerito igitur a multis editoribus praeferrri sonos productos, id ultimis demum annis clare apparuit. Cuius rei hoc loco exempla proferre inutile videtur.

¹⁾ Cf. Enchirid. § 117.

²⁾ Cf. ibidem § 59.

³⁾ Bacchyl. V 62 ἀπλάτοι' Ἐχίδνασ, XI 120 Πριάμοι' ἐπελ, XVII 42 ἀμβρότοι' ἱερὰνδον.

⁴⁾ Cf. Enchirid. § 21.

ἐν Ἰθάκῃ eadem lege tenetur qua ἐνοσίγαιος, reiciendum igitur vulgatum εἰν Ἰθάκῃ: — in G¹ F. M ἐν Ἰθάκῃ legitur v 185.

Elisione imminutum esse illud εἶς, quod pro εἶσι hic illic praebent carmina epica, sensit Payne Knight, ceteros locos conformans ad exemplum versus ρ 273, ubi traditum est εἶς: — nunc accedit codicis G auctoritas, in quo α 170 δ 371 alibi legitur εἶς non recte quidem scriptum, sed tamen ita ut elisione imminutam esse formam significetur.

Artis epicae non fuisse particulam ἄν multoque minus contracta illa ἦν et ἐπήν primus sensit Brandreth et prolocutus est: nemo aurem praebuit, intermortuus eius liber abiit in oblivionem ¹⁾. Denuo in eandem rem inciderunt Fick et vLeeuwen ²⁾. Excussi dein sunt Odysseae codices antiquissimi G F P et multa in iis reperta sunt quae hanc ob causam e coniectura fuerant proposita: pro ἦν σ 318 in F est εἶ, pro ἐπήν δ 222 est ἐπεῖ in G, λ 119 in F P, σ 269 in F, ἐπεῖ χ' in F χ 254, pro ὄφρ' ἄν χ 377 in F est ὄφρα κ', pro οὐκ ἄν ρ 268 in G est οὐ κεν, al.

Non ferendum esse quod praebant codices ξ 326 ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο, dativis enim in -οισι et -ησι, non decurtatis in -οις et -ησι usos esse priscos poetas, perspexerat Nauck, μεγάροις ideo scribens ³⁾: nunc μεγάροις in G repertum est.

Elisionis signum dativis in -ησι et -οις a Nauckio aliisque passim additum diu visum est recentium criticorum inventum: nunc comperturn habemus id et in aliis codicibus non rarum esse et in Odysseae codice G frequens ⁴⁾.

¹⁾ Nisi exemplar Iliadis Brandrethii (Lond. 1841) perhumane nobis dono misisset Leaf, fortasse ne nunc quidem ea editio nobis innotuisset.

²⁾ Cf. Mnemos. 1887 p. 75 sqq. Enchirid. § 326. — Mira hic illic fuit Leeuwenii cum Brandrethio synemptosis. Qui quod ambo f(=) compluribus locis inseruerunt et similia passim proposuerunt, id non est quod magnopere quis miretur; sed quod I 304 e. g. pro εἶν γάρ χ' "ἔκτορ' ἔλοις, ἐπεῖ ἄν μάλα τοι σθένος ἔλθῃ Brandreth proposuit ἔλοις, ἐπεῖ ἄρ... ἦλθῃ, vLeeuwen ἔλοιθα, ἐπεῖ... ἦλθῃ, id notatu magis dignum.

³⁾ Cf. vLeeuwen Mnemos. 1889 p. 240, 1 et 1901 p. 235, 1.

⁴⁾ Ἀθανάτιος α 47, 55 (item H), αἰδοίης κ 11, εὐφροσύνης κ 465, κοίλης α 211 σ 181, νόμφης ν 355 (item T), ξυστής μ 172, παντοίης δ 725, προχοῆς λ 242, τῆς δ 721, τοῖς χ 261, ὥμοις ν 224, al. — In P μυλίσκος est ι 493.

Neque novi quid est elisionis signum infinitivis in *-μεν* additum ¹⁾. E. g. *ἔμμεν'* habet G ι 455 (item T et l. a. in P H K) λ 364 § 332 (item F P H D U L W) π 419 (item P H D W) τ 289 (item F P H D U) ζ 210 (item F H D U L W) ²⁾.

Itaque ne ii quidem, qui talibus quoque in quaestionibus codices interrogandos censent, habent cur virgulam illam aspernentur, sed de ea quoque valet quod subridens olim dixit qui res humanas bene cognitae haberet: veri si quid proferatur, a multis statim novum sed non verum dici, mox verum quidem videri sed non novum.

CAPUT III.

Librorum manuscriptorum recensio ³⁾.

A. PAPYRI.

§ I. Ilias.

In priscis ad Iliadem Odysseamque scholiis praeter editiones ab Antimacho Rhiano Zenodoto Aristophane Aristarcho aliis viris doctis curatas hic illic commemorantur vetustae quaedam papyri, quae criticis Alexandrinis praesto fuerunt ⁴⁾: Massiliensis, Chia, Argiva, Cypria, Sinopica, Cretensis, Aeolica, quibus a patria unde Alexandriam delatae essent nomen inditum esse apparet; praeterea ἡ „κυ-

¹⁾ Cf. Enchirid. § 125.

²⁾ Alia exempla e G haec collegimus: ἀκούμεν' μ 49 (item K), ἀμυνόμεν' φ 195, ἀποπεμπόμεν' τ 316, δοιδόμεν' κ 381, εἰπόμεν' ρ 106 τ 222 (item H D) ψ 76, 265, ἐλθόμεν' ε 99 ξ 374 ρ 509 (item H) σ 188 (item D) τ 569 χ 432, ἔμμεν' κ 416 (item P U K T) τ 64 (item F), ἴμμεν' ρ 365 (item H) τ 429 χ 179, 400, κατθόμεν' ω 44, δακρυόμεν' π 152, πεμπόμεν' ο 15 (item D), ποιησάμεν' (-σόμεν') φ 399 (cf. tabula nostra III), ῥιγασόμεν' ξ 481, τεθνάμεν' υ 317 φ 155, τείμεν' ο 548.

³⁾ Cf. J. la Roche die Hom. Textkritik im Alterthum 1866, P. Couvreur Revue de Philologie 1896 p. 165 sqq., C. Häberlin Centralblatt für Bibliothekswesen 1897, F. G. Kenyon Palaeography of Greek Papyri 1899; T. W. Allen The text of the Iliad, Classical Review 1899 p. 110 sqq. et in praefatione Iliadis a Monro ipsoque editae; A. Ludwig Festschrift für O. W. F. Müller 1900 p. 31—81 et in editionis Odysseae 1889 et Iliadis 1902 praefationibus; W. Leaf in Journal of Philology 1890 et 1891 et in Iliadis² (1900) praefatione; P. O. Molhuysen de tribus Homeri Odysseae codicibus antiquissimis, Lugd. Bat. apud A. W. Sijthoff 1896.

⁴⁾ Cf. Enchirid. p. XLVIII sq.

κλική" sive *vulgata*, ἡ „πολύστιχος", quae fortasse ¹⁾ textum exhibebat multis versibus auctiorem quam ceterae editiones, ἡ „ἐκ μουσειῶν".

Illorum librorum aetatem paene attingunt fragmenta quaedam quae etiamnunc extant, III° ante Chr. n. saeculo exarata ²⁾:

Papyrus Hibeensis 19 libros B et Γ olim complectebatur, pap. Hib. 20 libros Γ—E, pap. Hib. 21 librum Θ, pap. Hib. 22 libros Φ—Ψ. Libri X versum ultimum nullo spatio titulove intermisso excipit versus 1 libri Ψ; apparet igitur Iliadis hanc editionem non fuisse diremtam in rhapsodias quas novimus viginti quatuor. Sic in fragmento quod mox commemorabimus Genavensi rhapsodiae A subiunctum est initium rhapsodiae M.

Papyrorum 20, 21, 22 fragmenta quaedam iam prius innotuerant:

Papyrus 689a Musei Britannici (= Hib. 21) praebet partem versuum Θ 217—219 et 249—258, insertis versibus duobus, qui aliunde non sunt cogniti ³⁾.

Fragmentum 689b (= Hib. 20) habet media verba versuum A 109—118 ⁴⁾.

Fragmenta Oxoniensia Bodl. gr. b 3 (= Hib. 22) rhapsodiarum Φ 387—Ψ 229 partes aliquas — versus fere 250 — praebent non sine multis lectionibus a textu vulgato discrepantibus ⁵⁾.

Saeculo ante Chr. n. II° potius quam III° adscribendum est fragmentum Dublinense ⁶⁾ sive Mus. Brit. 486 d, in quo supersunt unius paginae, quae versuum fuit 20, margo dexter (A 502—517) et sequentis, in qua versus 19 scripti fuerunt, margo sinister (518—587), cum paucis singulorum versuum litteris. Textus versibus spuriiis compluribus est interpolatus.

¹⁾ Ut papyri nonnullae, quarum etiamnunc supersunt fragmenta.

²⁾ B. P. Grenfell and A. S. Hunt The Hibe papyri, I 1906.

³⁾ Grenfell-Hunt New classical fragments, Oxford 1897. Cf. vLeeuwen Mnemos. 1897 p. 265.

⁴⁾ Grenfell-Hunt ibidem.

⁵⁾ Grenfell-Hunt ibidem, vLeeuwen ibid. p. 267—280.

⁶⁾ J. H. Mahaffy on the Flinders Petrie-Papyri, Dublin 1891, tab. III 4. Cf. tabula nostra I, vLeeuwen Mnemos. 1892 p. 127 sqq., I. Menrad in Actis Ac. Bav. 1891 p. 539 sqq. (eodem tempore hi commentarioli prodierunt ambo).

Eiusdem aetatis est fragmentum (Genavense ¹⁾), quod paginis tribus versuum 27, 28, 28 exhibet *A* 788—*M* 11, additis versibus spuriiis tredecim, qui aliunde non sunt cogniti. Et textus et ductus litterarum hunc librum Dublinensi cognatum testantur. Inter rhapsodias *A* et *M* neque spatium intercedit neque titulus ²⁾.

Pagina secunda (*A* 810—884) integra fere extat, primae superest margo dexter cum singulorum versuum decem fere litteris, tertiae margo sinister cum initialibus versuum litteris.

In saeculi ante Chr. n. Iⁱ papyro Berolinensi 9774 ³⁾ scripta olim fuit rhapsodia Σ ; superest fragmentum in quo post versum 608 inserti leguntur versus tres Hesiodi.

Quae praeterea hactenus reperta sunt fragmenta papyrorum, et recentiora sunt et eum fere praebent textum qui etiam aliunde est cognitus. Non cuncta sed potiora indicaturi sumus.

Saeculi ante Chr. n. Iⁱ papyrus Mus. Brit. 128 ⁴⁾ cum integer erat, pedum erat fere 25; paginis 48 versuum 40 tunc continebat rhapsodias Ψ et Ω . Nunc paginae complures desunt, aliarum nonnisi pars potest legi ⁵⁾. Centesimo cuique versui signum numerale est allitum ⁶⁾, paragrapho indicatae sunt loquentium vices ⁷⁾, signa prosodiaca multa adiecta sunt manu altera, signa Aristarchea locis compluribus reperiuntur ⁸⁾.

¹⁾ I. Nicole *Revue de Philologie* 1894 p. 101—111, H. Diels in *Actis Ac. Bor.* 1894 p. 349—357, I. Menrad in *Actis Ac. Bav.* 1894 p. 165—182.

²⁾ Cf. quae supra de Hib. 22 sunt observata.

³⁾ *Epiische und Elegische Fragmente*, bearbeitet von W. Schubart und U. Wilamowitz-Moellendorf 1907 p. 18—20. — Ibidem p. 3—7 enumeravit Schubart multa alia fragmenta partes aliquas Iliadis vel Odysseae exhibentia, sed vix quicquam ex iis attulit, quae autem attulit exigui sunt momenti.

⁴⁾ F. G. Kenyon, *Classical Texts from Papyri in the British Museum*, 1891 (cum exemplis arte phototypica expressis). Contulit W. Leaf *Journal of Philology* 1892 p. 17 sqq., totum excerpit Kenyon *Journal of Ph.* 1893 p. 296—343. Cf. tabula nostra I (ubi depicti sunt Ψ 446—454).

⁵⁾ Desunt Ψ 80—401, 634—637 Ω 84—99, 244—247, 283—336, 352—381, 388—400, 480—489, 521—535, 549—558, 580—595, 658—670, 730—736, 744—753, 760—804, multorum autem versuum paucae tantum litterae apparent.

⁶⁾ Cf. infra p. XLI, 5.

⁷⁾ Cf. Plat. Rep. 393 a, b et infra p. XXXVIII pap. 114.

⁸⁾ *Diple* appicta est versibus Ψ 486, 550, 551, 574, 680 (debebat 679), 850, 863. 872 Ω 115, 228, 232, 544, *asteriscum* habet Ψ 657. De his signis cf. infra p. XLIII sq.

Eiusdem fere aetatis est papyrus ¹⁾ Mus. Brit. 107 (1 et 2). Scriptus est hic liber a librario stolido et socordi, cuius errores alia manus correxit. Olim complectebatur rhapsodiam Σ , nunc duo supersunt fragmenta, quorum alterum quinque paginis exhibet vs. 1—218 ²⁾, alterum fragmentum est paginarum septem, quae praebent vs. 311—finem ³⁾. Versus 219—310 interciderunt, versuum 172—218 frusta tantum aetatem tulerunt. Singulae paginae sunt versuum 41—45, una 49.

Saeculi post Chr. n. Iⁱ papyrus Mus. Brit. 732 ⁴⁾ exhibet rhapsodias N et Σ , sed lacunosas admodum. Singulae paginae sunt versuum 38—40. Bonae notae volumen codicibus Syriaco et Genavensi cognatum est.

In saeculi post Chr. n. Iⁱ papyro Oxyrh. 21 ⁵⁾ leguntur B 745—764.

In saeculi post Chr. n. Iⁱ vel IIⁱ papyro Parisina Louvre 3 ⁶⁾ extant frusta quaedam rhapsodiae N . Litterae rotundae, satis elegantes; signa prosodiaca hic illic adscripta.

Praeterea in Museo Parisino asservantur fragmenta tria Louvre 3 bis et ter ⁷⁾, quorum primum exhibet versuum Z 1—39 prima verba,

¹⁾ *Harrisianus* dicitur hic liber a nomine inventoris A.C.Harris, qui annis 1849 et 1850 eum repperit in vico Aegyptiaco Manfalut. Paginam unam ostendit tabula 64 Societatis Palaeographicae, ultimas duas tabula 1 Catalogi veterum manuscriptorum Musei Brit., quem curarunt Thompson et Warner, I 1881, sed ita ut vix quicquam possit dispicere.

²⁾ Omissis vs. 132 et 140 sq. (quos supplevit corrector) et vs. 200 sq. (quibus etiam codex Syr. caret).

³⁾ Omissis vs. 360, 459, 507^b sq.^a (quos supplevit corrector), 381 (item A D), 427 (item Syr.), 441, 604.

⁴⁾ Hunt Journal of Philology 1898 p. 25 sqq., Kenyon Palaeography of Greek Papyri p. 97 et tab. 19.

⁵⁾ Grenfell-Hunt Oxyrhynchus Papyri 1898 p. 47.

⁶⁾ In Elephantina insula reperta papyrus e collectione Drovetti pervenit in Museum Parisinum. Imagines fragmentorum, in quibus N 6—47 (qui paginae versus est ultimus) et vs. 143—175 ex parte supersunt, arte lithographica expressas exhibet tabula 12 operis Notices et Extraits des Manuscrits de la Bibliothèque Impériale tome XVIII, seconde partie, papyrus Græcs du Louvre et de la Bibliothèque Impériale 1865. Versuum 143—175 imaginem hinc repetivit et supplevit Silvestre Paléographie pl. 55, 2.

⁷⁾ In l. l. tabula 49 sunt depicta.

secundum versuum Σ 475—498 exitum et versus Σ 518—535 tantum non integros, in tertio extant Σ 544—561.

Saeculi post Chr. n. Iⁱ (vel IIⁱ) papyrus Mus. Brit. 136 ¹⁾ continet Γ 317—finem Δ , sed usque ad Δ 352 frustatim est divulsa. Singulae paginae sunt 46 fere versuum.

Saeculi post Chr. n. IIⁱ papyrus Oxoniensis bibliothecae Bodleianae ²⁾ habet rhapsodiam *B* litteris praegrandibus pulcherrime pictam signisque prosodiaceis passim allitis; praeterea insunt nonnulla signa critica et scholia Aristarchea. Singulae paginae fuere versuum 22, sed nulla superest integra ³⁾. Praestantissimum hoc volumen in loculo corpus mulieris nobilis continente sub huius capite est repertum.

Saeculi IIⁱ post Chr. n. papyrus Mus. Brit. 114 ⁴⁾ litteris nitidis accurate est perscripta. Superest pars postrema, quae complectitur Ω 127—finem paginis 16 versuum 42—44. Loquentium nomina ⁵⁾ praescripta sunt *Ἀχιλλεύς*, *Πηλεΐος*, *Ποσειδών*, alia, signa prosodiaca addidit corrector atramento usus pallidiore et calamo obtuso.

Saeculi IIⁱ post Chr. n. papyrus, quam edidit Goodspeed ⁶⁾, habet initium rhapsodiae Θ (vs. 1—68).

¹⁾ Kenyon Classical Texts etc. tab. 7 et Palaeography of Greek Papyri p. 96 sq.

²⁾ W.M.Flinders Petrie, Hawara, Biahmu and Arsinoe, London 1889, tab. 23 et 24. Of. Leaf Iliad. IIⁱ p. XV, Kenyon Palaeography of Greek Papyri tab. 20 et p. 101. In nostra tabula I verba aliquot sunt depicta. Quinto post Chr. n. saeculo tribuerat Thompson.

³⁾ Servati sunt versus *B* 1—6, 45—49, 111—115, 155—157, 200—205, 223—228, 245—252, 289—292, 331—337, 345—382, 391—404, 411—422, 433—446, 454—470, 472—486, 488—492, 494—510, 516—531, 538—559, 562—598, 601—621, 624—686, 692—731, 735—753, 755—841, 843—877.

⁴⁾ *Bankerianus* dictus est hic liber a nomine inventoris W.J.Banker, qui anno 1821 Elephantinae in Aegypti urbe eum emit. Primus contulit G. Cornwall Lewis Philological Museum 1831 p. 177 sqq., ultimus Leaf Iliad. IIⁱ p. XIV sq.; cf. etiam la Roche Textkritik p. 439 sqq. — Paginae duas (vs. 649—735) exhibet tabula 153 Societatis Palaeographicae, ultimas duas (vs. 736—804) tabula 6 catalogi Thompsoniani, aliam paginam (vs. 516—560) depinxit Leaf in fronte Iliad. IIⁱ, versus 538—560 reddidit Wattenbach Schrifttafeln tab. 1, in nostra tabula II dedimus versus 759—767.

⁵⁾ Quarum vices antiquius volumen 128 solis paragraphis habet notatas.

⁶⁾ E.I.Goodspeed American Journal of Archaeology 1898 p. 347 sqq.

In saeculi IIⁱ post Chr. n. papyro Bodl. gr. d 20 ¹⁾ extant Θ 96—110 et verba quaedam versuum 64—75 et 111—116.

Saeculi IIⁱ fere post Chr. n. papyrus Mus. Brit. 127 ²⁾ praebet rhapsodiarum E, Z, Σ fragmenta nonnulla.

Saeculi IIⁱ fere post Chr. n. papyrus Oxyrh. 20 ³⁾ praebet B 730—828. Singulae paginae versuum sunt 23—25, litterae pulcherrimae.

Saeculi IIⁱ vel IIIⁱ post Chr. n. papyrus Oxyrh. 445 ⁴⁾ rhapsodiae Z exhibet partes aliquot misere mutilatas. Liber egregius, cuius exiguae tantum laciniae duae supersunt ⁵⁾, signis criticis est ornatus.

Saeculi post Chr. n. IIIⁱ papyrus Mus. Brit. 126 ⁶⁾ foliis 18 — nam in codicis formam est compacta — continet B 101—A 40, consulto omissis B 494—877 sive navium recensione. Signis prosodiacis verba passim sunt ornata; singulae paginae tenent versus 48—50.

Saeculi post Chr. n. IIIⁱ papyrus Oxyrh. 223 ⁷⁾ exhibet E 1—208 et ceterorum huius rhapsodiae versuum fragmenta. Singulae paginae sunt versuum 25 vel 26.

In IVⁱ post Chr. n. saeculi papyro Bodl. gr. e 21 ⁸⁾ leguntur versuum M 178—198 verba nonnulla.

§ 2. Odyssea.

Odysseae exemplaria manu scripta et nunc multo rariora sunt quam Iliadis et olim fuisse apparet, nam nonnisi pauca Odysseae fragmenta sunt reperta in papyris quae hactenus effossae sunt:

¹⁾ Grenfell An Alexandrian Erotic Fragment and other Greek Papyri, Oxoniae 1896.

²⁾ Kenyon Classical Texts p. 98 et Palaeography of Greek Papyri p. 139.

³⁾ Grenfell-Hunt Oxyrhynchus Papyri 1898 p. 46, tab. 5.

⁴⁾ Grenfell-Hunt Oxyrhynchus Papyri 1903 p. 84 sqq.

⁵⁾ In his extant singulorum versuum 173—194 et 445 sqq. aliquot litterae.

⁶⁾ Kenyon Classical Texts et Palaeography of Greek Papyri p. 105 sq. — Ex eodem loco unde papyrus 107 prodiit ab Harrisio eruta haec papyrus et in Britanniam delata, anno demum 1888 philologis innotuit ex eius hereditate a viris qui Museo Britannico praepositi sunt emta.

⁷⁾ Grenfell-Hunt Oxyrhynchus Papyri 1899 p. 96 sqq.

⁸⁾ Grenfell Erotic Fragment.

Saeculi ante Chr. n. IIIⁱ papyrus ¹⁾Hibeensis 23 olim librum v complectebatur ²⁾, nunc superest versuum v 41—68 pars altera.

Saeculi Iⁱ post Chr. n. papyrus Mus. Brit. 271 ³⁾ praebet rhapsodiae γ partem alteram (γ 267 sqq.) cum signis prosodiacis scholiisque nonnullis. Libri litteris uncialibus pulcherrime exarati ⁴⁾ singulae paginae versus complectuntur 34—36. Aetatem paginae sex tulere, sed sola ultima est integra.

In IIIⁱ post Chr. n. saeculi papyro Bodl. gr. g 7 extant versuum s 346—353 verba ultima ⁵⁾.

In IIIⁱ post Chr. n. saeculi papyro Oxyrh. 448 leguntur rapsodiarum χ et ψ aliquot partes mutilae ⁶⁾.

Papyrus Genavensis ⁶⁾ exhibet γ 364—375 et 384—402.

In papyro Berolinensi 154^a rhapsodiae ξ versus fere 70 leguntur ⁷⁾.

B. CODICES.

§ 1. Ilias.

Codicum in membrana scriptorum antiquissimus idemque formosissimus et praestantissimus est.—immo fuit! — Ambrosianus Mediolanensis F 205, qui saeculo III° vel IV° litteris quadratis nitide admodum est scriptus et imaginibus haud contemnendae artis ornatus; textus est optimae notae, paragrapho indicatae sunt vices loquentium, paginae quae nullas habebant imagines fuerunt versuum 25. Cuius codicis egregii vix vigesima pars superest, nam eae tantum — eheu! — particulae aetatem tulerunt, quae in dorso imaginum erant

¹⁾ Grenfell-Hunt The Hibeh papyri, I 1906.

²⁾ Kenyon Journal of Philology 1894 p. 238 sqq. et Palaeography of Greek Papyri p. 16 sqq. et 88 sq., ubi in tabula 15 pars versuum γ 462—492 est depicta.

³⁾ „Longe omnium pulcherrimum” vocat Kenyon.

⁴⁾ Grenfell Erotic Fragment.

⁵⁾ Grenfell-Hunt Oxyrhynchus Papyri 1903 p. 94 sqq.

⁶⁾ Nicole Revue de Philologie 1894 p. 101 sqq.

⁷⁾ H. Landwehr in Philologo 1885 p. 585—591.

exaratae; has enim manus barbara exsecuit, cetera abiecit. Sic rhapsodiarum *A*, *B*, *A—P*, *Φ—Ω* fragmenta 51 sunt servata, quae versus continent 810 ¹⁾.

Codex VIⁱ fere saeculi Syriacus rescriptus Mus. Brit. Add. Mss. 17210 ²⁾ foliis 59 continet magnam partem rhapsodiae *M* et sequentium ³⁾. Singulae paginae sunt versuum 33 egregia cura litteris quadratis pictorum.

Inter codices integros nullus maioris est momenti quam *A* sive Venetus Marcianus 454 saeculi XIⁱ singulari cura nitide admodum et emendate scriptus in membranis praegrandibus ⁴⁾. Foliis 316 (12—327) continet textum Iliadis cum scholiis vetustis; Aristarchi signa critica in fronte versuum habet appicta. Singulae paginae sunt versuum 25, duplicia igitur folia versus habent centenos ⁵⁾, totidemque erant in paginis exemplaris quod excripsit librarius. In nonnullis tamen paginis plures inveniuntur versus, quibus locis margo archetypi versus aliquot habuit additos; in aliis paginis sunt versus pauciores, quibus locis in archetypi textu versus aliquot deletos fuisse patet ⁶⁾.

Interciderunt folia 19, in quibus scripti erant *E* 336—635, *P* 277—577, 729—761, *T* 126—326, *Ω* 405—504 ⁷⁾.

¹⁾ Phototypice edidit U. Hoepli Mediolani 1905 curantibus A. M. Ceriani et A. Ratti. Primus publici iuris fecerat A. Mai Mediolani 1819; ex cuius editione pretiosissima sed parum accurata quae notatu digna videbantur anno 1821 excerpsit Buttmann in addendis ad scholia ad Odysseam p. 579 sqq.; cf. la Roche Textkritik p. 450 sqq. et tabulae 39, 40, 50, 51 Societatis Palaeographicae.

²⁾ In monasterio Aegyptiaco repertum edidit W. Cureton 1851; cf. la Roche Textkritik p. 454 sqq., Thompson Catalogus p. 6, qui versuum Ξ 224—256 exhibet imaginem in tabula 9. In nostra tabula II cernitur versuum Ξ 241—248 initium.

³⁾ Supersunt *M* 273—471 *N* 133—265, 333—398, 465—530, 663—728, 797— Ξ 20, 159—419 *O* 158—223, 356—421, 491—557 *Π* 199—264, 331—397, 664—731, 798—862 Σ 93—358, 426—492 *T* 136—268, 335— Υ 172, 306— Φ 397, 465—*X* 113, 181—378 Ψ 57—323, 457—589, 656—788, 856— Ω 20, 285—483.

⁴⁾ Imaginem phototypam edidit A. W. Sijthoff 1901 cum praefatione Dominici Comparetti (cod. Graeco. et Lat. photographice depict. duce S. de Vries, Tom. VI). Duarum paginarum *I* 302—326 et *K* 327—351 imagines exhibet editio scholiorum Dindorfiana, in tabula nostra II cernuntur versus *K* 343—351 (omissis scholiis marginalibus).

⁵⁾ Cf. p. XXXVI, 6.

⁶⁾ Cf. v. Leeuwen Mnemos. 1904 p. 447—450. Quae observatio cum alibi haud inutilis tum *Z* 89. Rem ita se habere et alibi videre est et luculenter apparet Ψ 622.

⁷⁾ Saeculo XV° textus hae lacunae ex alio codice sunt expletae, sed nullis additis scholiis. Quorum supplementorum recentium auctoritas nulla.

Scholia III° p. C. saeculo ab erudito aliquo viro sunt excerpta ex *Aristonici*, qui sub Augusto vixit, libro *de Aristarchi notis criticis* ¹⁾, nec non e libris *Didymi*, qui Aristonici fuit aequalis, *de Aristarchi recensione* ²⁾, *Herodiani de prosodia Homerica* ³⁾, *Nicanoris de Homeri interpunctione* ⁴⁾. Herodianus filius Apollonii Dyscoli grammatici notissimi Romae floruit sub Marco Aurelio, Nicanor sub Hadriano ⁵⁾.

E quatuor his libris excerpta scholia ad Iliadem et Odysseam postea ab indoctis librariis in breviorē breviorēque formam sunt contracta, tum intermixtis Porphyrii verbosis annotationibus aliorumque observationibus futilibus vel etiam plane absurdis in immensum sunt aucta. Multae autem vetustorum criticorum observationes aut omnino interciderunt aut ita mutilatae ad nos pervenerunt ut verum sensum vix iam possimus divinando assequi. E Genavensi codice (de quo infra dicetur) nonnulla, quae veteres critici ad rhapsodiam Φ annotaverant, melius innotuerunt anno 1891, et anno 1899 in papyro Iⁱ vel IIⁱ post Chr. n. saeculi Mus. Brit. 221 ⁶⁾ reperta sunt scholia ampla ad Φ Herodiano antiquiora, in quibus citantur Didymus Aristonicus Seleucus Aristarchus Aristophanes Zenodotus. Inter paginas 10 et 11 huius papyri legitur: „Ἀμμόνιος Ἀμμωνίου γραμματικὸς ἐσημειώσαμην”. Qui vir doctus aliunde non est cognitus.

Signorum criticorum, quibus Aristarchus in Homeri editione usus erat, exponebatur ratio ab Aristonico in operis sui praefatione; quae praefatio — in brevius fortasse contracta, fortasse etiam in fine decurtata — textui codicis A est praemissa ⁷⁾.

¹⁾ *περὶ σημείων τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεύας*. In scenicorum mellicorumque poetarum editionibus alius erat signorum usus, teste Hephaestione p. 133 sqq. Gaisf. — Veterum, etiam Romanorum, notas criticas exhibent Reifferscheid in ed. Sueton. p. 137—144 et Gardthausen Palaeogr. p. 288 sqq.; cf. etiam Sengebusch Diss. Hom. I p. 25 sq.

²⁾ *περὶ τῆς Ἀριστάρχου διορθώσεως*.

³⁾ *περὶ τῆς Ἰλιάδος προσωδίας*.

⁴⁾ *περὶ στίγμων*.

⁵⁾ Disertis verbis hos fontes codex A indicatos habet in fine singularum rhapsodiarum: „παράκειται τὰ Ἀριστονικοῦ σημεία καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀριστάρχου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιάδος προσωδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ Νικάνορος περὶ τῆς Ὀμηρικῆς στίγμων.

⁶⁾ Grenfell-Hunt Oxyrhynchus Papyri 1899 p. 52 sqq.

⁷⁾ Rem perepexit Cobet anno 1843 (cf. Naber Vier Tijdsenooten p. 230), indicavit Mnemos. 1873 p. 27.

Temporis iniuria abscissa periit pars prior, in qua ratio reddebatur τῆς διπλῆς. Hoc enim signum (>), id fere quod „σημείωσαι” sive „nota bene” valens, Aristarchus praescribebat versibus ubi occurreret vocabulum difficile vel lectio diversa vel aliquid quod utile videretur ad alios locos recte constituendos. E. g. A 32: „ὅτι τὸ σαώτερος ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ”.

Deinde Aristonicus exposuit quae esset vis τῆς περιεστιγμένης διπλῆς (>). Quo signo Aristarchus utebatur ad notandos errores Zenodoti, e. g. B 289: „ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐοῦ” (pro ἔο). Et hic initium habet fragmentum quod diximus ¹⁾:

<φῆ ὥς> ἦ, τὸ ἐφῆ. ὃ δὲ τοῦτο μὴ νοήσας ἀλλὰ λαβὼν πάλιν τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς ὑπέταξεν ἐκ περισσοῦ. πέφραδὲ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤδδα.

σημειοῦται δὲ πρὸς τὸν αὐτὸν ἀπεριστίκται διπλῇ τὰς ὁμωνυμίας ἀπάσας, ὅτι οὐ νοήσας τὸ τοιοῦτον ἔγραψεν ὅτι μὲν Πυλαιμένεα ὅτι δὲ Κυλαιμένεα.

πρὸς μὲν δὲ Ζηνόδοτον αὐτῷ ἢ παρὰθεσις τῆς περιεστιγμένης διπλῆς ὥς ⁴⁾ πρὸς ἐκάστην γραφὴν ἀκριβέστερον θεωρεῖται. τὸν δὲ ὀβελὸν ἔλαβεν ἐκ τῆς Ζηνοδότου διορθώσεως παρελθεῖ δὲ αὐτὸν τοῖς ἐκβαλλομένοις ἐκ τῆς ποιήσεως

... „φῆ” (Σ 499) circumflexum habet, ut ἦ, et id quod „αἰ” significat. Quod cum non intellexeret Zenodotus, nunc quoque (ut B 144) φῆ interpretatus „quemadmodum” verba perperam sic iunxit:

„ὃ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχὼν πέφραδὲ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤδδα”.

Sed etiam diplex punctis carenti ad refellendum Zenodotum usus est Aristarchus; nam quod homonyma cuncta hoc signo indicavit ²⁾, Zenodoti fecit habita ratione, qui homonymia non agnita altero loco (E 576) „Pylaemenem” scripsit, altero (N 643) „Cylaemenem” ³⁾.

Zenodoti igitur erroribus notandis inseruit diplex periestigmene, quemadmodum singulis locis infra in ipso libro accuratius exponetur. Obelum vero (—) Aristarchus ex ipsius Zenodoti editione critica desumptum habet. Hic enim versibus quos e textu eiciebat obelum solebat apponere, quemad-

¹⁾ Cf. vLeeuwen Mnemos. 1902 p. 179—188.

²⁾ Cf. schol. A 320 B 517, 837, 851 A 228, 295 Θ 114 A 620 al. — Et omnino passim τῆς διπλῆς indicantur versus, qui utiles sunt ad refellendos errores quos αἰδὶ commisit Zenodotus; e. g. I 616 vel 638.

³⁾ Cf. quae ad Θ 114 annotavimus.

⁴⁾ *ἀσ] om. A.

στίχοις, ὡς τοῖς νεκροῖς τῶν ἀν-
θρώπων.

τῆς δὲ ἀθετήσεως αὐτῷ διττός
ὁ λόγος. ὃ μὲν γάρ ἐστι σημαίνων
ὅτι οὐχ Ὀμήρου τὸ ἔπος, ὡς ἐν
λ¹⁾ ἐπὶ τοῦ „τέρπεται ἐν θαλίῃ
καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην“. ἀδύ-
νατον γὰρ τὴν διηνεκῶς παρθένον
παραδεδομένην γεγαμησθαι. ὃ δὲ
αἰτίαν ἐπιφέρει ὡς τοῦ ποιητοῦ
μὲν ὄντων²⁾, ἐν τῇ τάξει δ' ἡμαρ-
τημένων³⁾, ὡς ὅταν⁴⁾ ὁ Ἀγαμέμ-
νων λέγῃ πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα „αἰεὶ
γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε
μάχαι τε“, ἐνταῦθα ἡθετησθαί φησι,
χάριν τοῦ βασιλέως ὀφείλοντος, εἰ
τοιούτως ἐστὶν ἐν πολέμῳ ὁ κατ'
ἐπικουρίαν ἦκων. διόπερ ἐπὶ μὲν
τοῦ λεγομένου ὑπ' Ἀγαμέμνονος
ὀβελὸς παρακείμεται, καὶ πρὸς τού-
τῳ⁵⁾ ἀστερίσκος· δηλοῖ δὲ τοῦτο,
ὅπου ἂν ᾗ κείμενος σὺν τῷ ὀβε-
λῳ, ὅτι Ὀμήρου μὲν ἐστὶ, φανυῶς
δὲ ἐνταῦθα κεῖται.

ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τρόπος τῆς
ἀθετήσεως, ὅταν τοῖς αὐτοῖς στίχοις
πολλάκις χρῆται, ὅτε μὲν οἰκείοις
περιτιθεῖς προσώποις τὰ λεγόμενα,
ὅτε δὲ οὐ. ὡς ἔχει τὰ τοῦ Κύκλω-

*modum hominum cadaveribus <apponuntur
stelae>.*

*Duplex autem obeli adhibendi ratio Ari-
starcho fuit. Hoc enim signo aut significat
versum non esse Homeri, exempli
gratia ad versum (λ 608):*

*„τέρπεται ἐν θαλίῃ καὶ ἔχει καλλίσφυρον
[Ἥβην],*

*quod nupta esse non potuerit quae perpetua
virginitate frui tradatur, aut versus Homeri
quidem esse, sed non suo loco collocatos.
Sic cum Agamemnon ad Achillem dicit:*

*„αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε
[μάχαι τε]”*

*isto loco versum damnat Aristarchus, talis
enim si in bello sit is qui regi auxilio
venerit, id gratum huic esse debere. Itaque
huic versui ab Agamemnone dicto infra
in textu (A 177) appictum invenies obelum,
addito asterisco (✕); qui obelo additus signifi-
cat Homeri quidem esse versum, sed ab hoc
loco alienum. <Ubi vero ab Iove eadem verba
dicuntur E 891, solus asteriscus est adscri-
ptus, hoc loco versum recte habere significans,
sed alibi perperam esse adhibitum.>*

*Aliam ob causam⁶⁾ obelo notati sunt
loci quidam, ubi personae non aptae
tributi sunt versus, quos aptae personae
poeta tribuit alibi. Ut cum Nestor pruden-
tissimus mortalium Telemachum allocutus*

¹⁾ *ἐν λ] ἀλέγετο A. Abiit ἐν λ (λ) in ἀλέγετο.

²⁾ *τοῦ ποιητοῦ μὲν ὄντων] τῶν ποιημάτων A; in archetypo fuit ἡ ποιημάτων. Cf. nota 1 pag. seq.

³⁾ *δ' ἡμαρτημένων] διημαρτημένων A.

⁴⁾ *ὡς ὅταν] ὅταν δ' A.

⁵⁾ τοῦτῳ] τοῦτο A.

⁶⁾ Non *tertium* aliquod genus significatur, sed alterius in quo versamur generis duae distinguuntur species; alia enim *ad* personam parum aptam dicuntur, alia *a* parum apta.

ποσ τοῦ ἀνημερωτάτου ῥήματα ὑπὸ τοῦ συνειτωτάτου Νέστορος λεγόμενα πρὸς Τηλέμαχον „ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὄγρ' ἀκέλευθα; ἢ τι κατὰ πρῆξιν; ἢ μαψιδίῳσ ἀλάλησθε, οἷά τε ληϊστῆρες ὕπειρ ἄλλα, τοί τ' ἀλόωνται ψυχὰς παρθέμενοι“ ¹⁾. ταῦτα γὰρ ἤρμοξεν ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος Ὀδυσσεὺς εἰρησθαι, οὐχ ὑπὸ Νέστορος Τηλεμάχῳ.

(γ 71 sqq.) *utilitur verbis immanis illius Cyclopi* (ι 252 sqq.):

„ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὄγρ' ἀκέλευθα; ἢ τι κατὰ πρῆξιν; ἢ μαψιδίῳσ ἀλάλησθε, οἷά τε ληϊστῆρες ὕπειρ ἄλλα, τοί τ' ἀλόωνται ψυχὰς παρθέμενοι <κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες>“

Quae Polyphemo Ulixem alloquenti conveniunt optime, non vero Nestori Telema- chum ²⁾.

Hic finem habent quae ex Aristonici praefatione aetatem tulere. Paginae pars inferior vacat.

Nobis restant indicanda ἀντίσιγμα (J) et στιγμή (.) *dubitationis signa*, quae Aristarchus appingebat locis ubi bis deinceps legitur idem, ita ut alteros utros versus delendos esse appareat, utri tamen spurii sint non constet. Prioribus tum adscribebat antisigma, posterioribus punctum. Cf. Θ 532—534 et 535—537 ³⁾, K 397—399.

Bonae notae sunt praeterea hi Iliadis codices:

Florentinus Laurentianus XXXII 8 saeculi XIⁱ sive C. Textum praebet nitide et emendate scriptum.

Florentinus Laurentianus XXXII 15 saeculi XIⁱ sive D. Item sedulo et accurate est scriptus, sed lacunosus est admodum ⁴⁾. In singulis paginis sunt versus 33. Consulto praetermissa est navium recensio B 494—877, qua carent etiam papyrus 126 et codices Townleianus, Angelicus C. I, 2 saeculi XIIIⁱ, Genavensis.

¹⁾ παρθέμοι A; in archetypo fuit παρθέμοι.

²⁾ Hoc est quod Thucydides diu ante Aristarchum dixit, apud priscos poetas „πανταχοῦ ὁμοίως“ interrogari nautas appropinquant, praedonee sint an mercatores (Thuc. I 4 § 2).

³⁾ Quo loco erravit librarius codicis A.

⁴⁾ Desunt P 28—159 (duo folia); alia folia, quae item pridem interciderunt, postmodo sunt suppleta: A—A, Θ 390—525, N 96—160, P 359—Σ 192, 326—393, 538—T 38, Ψ 652—719, 854—Ω 85, 219—848, 754—804.

Ex archetypo codicis D, quod in singulis paginis habuit versus 22, exscriptus est etiam Genavensis 44 saeculi XIIIⁱ, ad cuius codicis fidem Henricus Stephanus Iliadem edidit anno 1566 ¹⁾.

Codex Townleyanus saeculi XIⁱ ²⁾, Brit. Mus. Burney Mss. 86. Folia habet 281, singulae paginae sunt versuum 27.

Venetus Marcianus 458 saeculi XIⁱ sive B ³⁾.

Ex T et B fluxere scholia L (codicis Lipsiensis) et V (codicis Victoriani Monacensis 16, qui scholia sine textu continet).

Multa praeterea ad Iliadis textum rectius constituendum confert saeculi XIVⁱ codex Vindobonensis 5 (L), Iliadem Q. Smyrnaeum Odysseam complexus.

Quocum adeo conspirat Parisinus 2766 saeculi XVⁱ exeuntis, ut ex eo descriptus esse videatur.

Arte cum L cohaeret etiam Lipsiensis 1275 saeculi XIVⁱ ⁴⁾, cuius posterior tantum pars (P 90—Ω fin.) aetatem tulit, prior aliunde postmodo suppleta neque notatu digna.

Hic illic etiam commemorandi erunt Parisini codices: 2767 saeculi XIIIⁱ ⁵⁾, et saeculi XVⁱ codices gemelli 1805 ⁶⁾ et Supplément Grec 144.

Restant indicandi:

Eust. = lectiones ab Eustathio in commentariis commemoratae. Quas qui post Larocheum summa denuo cura excussit M. Neumann

¹⁾ Cf. J. Nicole les scolies Genevoises de l'Iliade 1891.

²⁾ Sic Lehmann Maass Monro Allen. Saeculo XIV° adscribit Gardthausen, XIII° Thompson in annotatione tabulae 67 Societatis Palaeographicae subiuncta. Quae tabula exhibet imaginem paginae in qua Z 206—232 sunt exarati. Duae paginae depictae sunt in Maassii scholiorum Townl. editione.

³⁾ Paginae H 395—418 continentis imaginem exhibet scholiorum editio Dindorfiana.

⁴⁾ Cf. Leaf Journal of Philology 1890 p. 181 sqq.

⁵⁾ Caret versibus A 1—119, 202—234, Ω 674 sqq.

⁶⁾ Cf. Omont Facsimilés de Ms. Grecs des XVe et XVIe siècles tab. 21.

demonstravit Eustathium usum Iliadis exemplari quod codicibus I. et G. esset cognatum ¹⁾).

Harleianus Mus. Brit. 5693 saeculi XIVⁱ ²⁾, codici C cognatissimus.

Vindobonensis 39 saeculi XIVⁱ sive G.

Vindobonensis 117 saeculi XIIIⁱ sive H.

Cantabrigiensis 800 Iliadem et Odysseam habet.

Stuttgardiensis 5 saeculi XVIⁱ sive Z, Cantabrigiensi proxime cognatus ³⁾, foliis 810 Iliadem et Odysseam complexus cum versione Latina ⁴⁾. Exaravit Ioannes Sophianus.

Vratislavienses et Moscovienses apud Heynium.

Vaticanus (vel -ni) apud Heynium.

Sed multo plura Iliadis exemplaria extant et ab editoribus sensim sunt adhibita. Barnesii Bentlei Heynii codicibus nonnullos addidit la Roche ⁵⁾, alios his annis addiderunt Leaf ⁶⁾ et Ludwich ⁷⁾, ingentibus denique copiis usus est Monroi τοῦ παραπύλου socius T. W. Allen ⁸⁾. Qui ferrea industria intra paucos annos codices centum et triginta... non totos quidem cum pulvisculo excussit, cui labori exantlando vix tota sufficiat unius hominis vita, sed tamen sedulo consuluit, dein immanem illam congeriem ita disposuit ut ordinis aliquid intercederet et familiae quaedam codicum prodirent, quae brevibus signis in apparatu critico possent indicari. Itaque, ut exemplum proferamus, ex Monroi Allenique ad A 531 annotatione „διέτμῳ Ar. c d e gil pr A B C Ge Mc al.: διέτμῳ cet.” discimus — non id solum quod et antea notum fuit, in codicibus compluribus esse διέτμῳ, in melioribus vero διέτμῳ et hanc fuisse lectionem Aristarchi, sed philalgebraice, vix enim etiam philologice, edocemur: „cum Aristarcho

¹⁾ Of. M. Neumann Eustathios als kritische Quelle für den Iliastext (liber separatim editus et in Fleckeisen's Jahrb. 1893, 20^e Supplementband p. 143—340).

²⁾ Hunc olim *Williamus* (la Roche Textkr. p. 474 n° 101) dictum esse suspicatus est Heyne II. III p. xcvm, demonstravit Leaf Classical Review 1889 p. 295.

³⁾ Ex ipso Cantabrigiensi Iliadem exscriptam arbitratur Leaf Journal of Philology 1890 p. 187.

⁴⁾ Iliadem vertit Leontius Pilatus, Odysseam Manuel Chrysoloras.

⁵⁾ Ilias ed. la Roche 1878, 1876.

⁶⁾ Ilias ed. Leaf 1886, 1888, ed. altera 1900, 1902.

⁷⁾ Ilias ed. Ludwich 1902, 1907.

⁸⁾ Ilias ed. Monro et Allen 1901.

„consentire codices A, B, C, Laurentianum 32, 6 a. 1465, Ambrosianum I 98 sup. saeculi XV—XVI, Estensem III D 4 saeculi XV, Vaticanum 27 a. 1465, Laurentianos 32, 8 saeculi XV, 32, 11 saeculi XIII, 91 sup. 2 saeculi XIII, Vaticanum 29 a. 1292, Vaticanum Ottoboni 58 saeculi XV, Laurentianum 32, 10 saeculi XV, Laurentianum 32, 38 saeculi XIV, Laurentianum conv. suppr. 189 a. 1291, Ambrosianum H 77 sup. saeculi XV, Marc. cl. IX 2 saeculi XVI, Vaticanum Urbinatem 186 saeculi XV, Laurentianum 32, 25 saeculi XVI, Laurentianum 32, 47 saeculi XIII, Ambrosianum E 35 sup. saec. XV, Ambrosianum L 116 sup. saeculi XII—XIII, codicem bibl. Riccardianae 30 K 2, 10 saeculi XIII, Vindobonensem 117 saeculi XIII, Marcianum 9, 33 saeculi XV, Vratislaviensem d, Marcianum 456 saeculi XV, Vaticanum Urbinatem 187 saeculi XV, Parisinum 2766 saeculi XV, Parmensem bibl. com. H H 2, 27 saeculi XV, Perusinum bibl. com. E 48 saeculi XV, Bodleianum Ms. Auct. 2, 7 saeculi XII, Vaticanum 30 saeculi XIV, Vaticanum Urbinatem 188 saeculi XV, Genavensem 44 saeculi XIII [bibl. Montis Casinatis S 94 per errorem est additus] alios.” Inter „alios” illos est T (Townleianus) teste Ludwich.

§ 2. Odyssea.

Codicis saeculo IV° in membrana scripti duo fragmenta nuper sunt reperta ¹⁾, in quibus leguntur partes versuum 34 rhapsodiae ε ²⁾. Notatu quod dignum sit haec fragmenta nihil praebent.

Minuscula litteratura exaratos Odysseae codices quadraginta sex anno 1866 enumeravit la Roche ³⁾, plures extare addens, sed quot qualesque essent nesciri; quae autem commemoravit exemplaria, eorum vix tertia pars tunc temporis explorata erat, et neglecta in

¹⁾ Cf. Seymour de Ricci Comptes rendus des séances de l'Ac. des Inscr. et Belles-lettres 1905 p. 215 sq.

²⁾ ε 200—209, 228—234, 301—308, 324—332. Dolendum est versus 232 solas litteras *ουσιδομονατα* superesse.

³⁾ Homerische Tekstkritik p. 474—487.

bibliothecis iacebant meliora aliquot et antiquiora ¹⁾. Anno sequenti ad fidem codicum quindecim, quorum nullus XIII° saeculo vetustior, Odysseam edidit ²⁾.

Melius innotuit Odysseae textus traditus postquam novam recensio- nem evulgavit Ludwich ³⁾. Qui complures codices non iisdem lit- teris quibus la Roche designavit, ne alia — ut olim — codicum signa valerent in textu, alia in scholiis afferendis ⁴⁾. Qua in re nos eum secuti sumus.

Saeculi exeuntis fere XIⁱ codex Florentinus Laurentianus XXXII 24 sive G, omnium qui hactenus innotuerunt antiquissimus et prae- stantissimus, foliis 232 complectitur Odysseam usque ad ω 108 una manu perscriptam. Librarii nomen ignoratur; ultima folia perierunt. Singulae paginae sunt versuum 25 aut 26 ⁵⁾.

Nonnulla emendavit et glossas hic illic ⁶⁾ adscripsit Ioannes quidam monachus, qui in fronte rhapsodiae ζ et in rhapsodiae τ fronte et calce „Domini servum” saepius se vocavit. Multo plura deinde correxit manus tertia, multasque glossas nec non scholia quaedam adiecit ⁷⁾. Praeterea duae pluresve manus recentiores nonnulla addiderunt.

¹⁾ L. l. p. 485 commemorat codicem G, de quo mox dicitur.

²⁾ Ipse la Roche contulerat Venetos Mik n, Vindobonenses XY b l q, Monacensem U, praeterea adhibuit codices ab aliis exploratos H J O Z W.

³⁾ Odyssea ed. Ludwich 1889, 1891. Usus est Ludwich codicibus duodeviginti, quorum sex (F P H D T U) excussit totos cum priore parte codicis K et parte altera codicis L, duos (G X) festinanter excoerpsit, quatuor (M N S Y) passim inspexit, quatuor (J O Z W) ex aliorum auctoritate attulit.

⁴⁾ Sic Larocho S est codex Stuttgardiensis, Dindorfio in scholiorum Odys. editione Parisinus. Dindorfii scholia B et Q in Ambrosianis leguntur, apud Larocho litteris B et Q indicantur codices Vindobonenses. Apud Larocho V dicitur codex Vratsla- viensis: Dindorf ea littera designat scholia „Vulgata” ab Aldo Manutio curante Asulano edita ex codice hodie deperdito (quem Bodleiano saeculi XIⁱ fuisse simillimum demon- stravit Dindorf in schol. Odys. praef. p. XVII sqq.). Larocho D est Vindobonensis 56: in scholiorum editione Dindorfiana ita audit Parisinus 2408. Littera P apud Dindorfium significat Palatinum, apud Larocho Meermannianum.

⁵⁾ Legitimum, ut in Iliadis codice A, sic in hoc codice numerum esse 25, auctum identidem hunc numerum esse ob eam causam quae supra p. XLII, 6 indicata est, fortasse re explorata apparebit.

⁶⁾ Cf. in tabula III φ 406 κῖθ' (κῖθάρα). 407 ἀπὸ τοῦ κολλῶν εἰρηται. — τῷ ξυλῷ ἐν δὲ τανύονταί αἱ νεύραι. — τὸ νεῦρον. 408 δῆσαα. 417 τῆς θήκης. 419 τῷ τοῦ τόξου κίραται.

⁷⁾ Huic debentur ceterae glossae quae in tabula III extant.

Ex archetypo litteris minusculis exarato exscriptum errores quidam testari videntur ¹⁾.

Codici G cognatus est Hamburgensis bombycinus saeculi XIVⁱ sive T ²⁾ inprimis propter scholia notabilis ³⁾. Huius quoque paginae singulae sunt versuum 25 vel 26 (nonnullae paulo plurium). Altera fere pars periit; supersunt folia 114 (α 1—μ 220 et ν 310—ξ 67).

Saeculi XIⁱ vel XIIⁱ codex Florentinus Laurentianus 52 ⁴⁾ sive F foliis 296 totam Odysseam complectitur una manu perscriptam, exceptis ω 527—548, quos supplevit manus recentior, cum ultimum folium periisset, et σ 388—392, quos addidit corrector a librario propter homoeoteleuton casu praetermissos. Singulae paginae habent versus 20—24 nitide et emendate exaratos cum paucis interpretamentis interlinearibus ⁵⁾. Etiam exemplar quod librarius secutus est litteris minusculis fuisse perscriptum videtur testari versus δ 249, ubi pro ἀβάκησαν legitur ἀνάκησαν ⁶⁾.

¹⁾ Primus totum contulit P.C.Molhuysen De tribus Homeri Odysseae codicibus antiquissimis, Lugd. Bat. 1896 (cum tabulis V); ante quem libros α β γ ζ ceterorumque locos aliquot perlegerat Aem. Gotschlich (cf. Fleckeis. Jahrb. 1876 p. 21—27) et Ludwig temporis angustia prohibitus quominus codicem totum excuteret festinantius lectione transcurrens excerpserat. Folii 131^r imaginem (ν 334—361) exhibent Wattenbach et vVelsen Exempl. cod. Graec. tab. 38, folii 212^v (φ 399—423) Molhuysen l. l. et nos in tabula III.

²⁾ Odicibus G et T communes sunt e. g. hae lectiones, quae aut in his solis sunt repertae aut nonnisi in recentibus codicibus (i, k, n) recurrunt:

δ 212 παρ, 222 ἐπι, 251 ἀνιρῶσαν, 354 περιπλύσσει, 458 sq. ordine inverso, 466 πάντων, 519 καὶ ἐκείθεν, ε 386 ὥσ, ζ 8 δὲ (cum Ar.), 190 τὰ γε δῶκε, η 117 ἐπιλείπει, 162 δὴ τὸν ζείρον, θ 124 δ', 154 ἐπι, 412 addunt versum, 422 δόμοισι, 436 ἔχον, 450 εἰς (pro ἰς ῥ'), 476 υἷος (pro ὄσος), 488 μοῦσα δίδαξε, 499 ἤρξατο, 522 δὲ δεῦν, 538 πω, 560 ἴσασσι, 574 πόλιος, ι 188 -κεν αὐτίων, 198 ἰρεῦς, 242 ἐχλίσσασιν, 261 νισ(νισσ-)όμενοι, 359 τό γ', 414 ἐξηπάτησαν (metro invito), 430 ἔταρος (sine sensu), 455 ἔμμεν'.

In libris α—γ et κ—μ rara sunt communis originis indicia, in his tamen quaedam satis memorabilia, e. g. β 366 ἀλλογνώσαν, κ 453 ἰσάντα, 528 στείψας, λ 179 μὲν, 544 ἀφροσύκει (cum Ar.).

³⁾ Cf. Ludwig Aristarch. II p. 693 sqq.

⁴⁾ Olim fuit Abbatiae Florentinae 2768. Primus eum consuluit Ludwig, dein Molhuysen; specimen scripturae praebet Wattenbach Schrifttafeln II tab. 40, folii 232^r (τ 63—88) imaginem dedit Molhuysen l. l., quam nos repetivimus in tabula IV.

⁵⁾ Praeterea nonnullis versibus rhapsodiarum λ—ω adscriptae sunt litterae α, β, γ cett. ordine alphabetico se excipientes, quae quo consilio sint additae non apparet.

⁶⁾ Confusis igitur more solito κ et χ. Idem error est in O et Z, in D eiusdem generis est vitium ἀνάμησαν.

E codice F exscriptus est ¹⁾ codex Berolinensis Phillippicus 1585, olim Meermannianus 307, Larocho P, Ludwichio O.

Etiam saeculi XVIⁱ codex Stuttgardiensis 5 sive Ludwichii Z ²⁾, Larocho S, codici F simillimus est, licet eius filius esse non videatur, et impune iam potest negligi.

Nec non saeculi XVIⁱ codex in membrana scriptus Venetus Marcianus 456, Larocho K, cum F constanter fere concinit ³⁾. Foliis 538 Iliadem, Quinti Smyrnaei Posthomerica, Odysseam, Hymnos, Batrachomachiam complectitur pulcre et accurate scriptus ⁴⁾. Ut semel et iterum eum afferre possemus ⁵⁾ littera k notavimus.

Versus ω 479—492 in FZk ita sunt dispositi: 479, 81, 3, 5, 7, 9, 91, 80, 2, 4, 6, 8, 90, 92; in O: 479, 81, 83, 82, 84—91, 80, 92. Videtur igitur archetypum, unde fluxerunt FZk, hos versus in margine habuisse additos duobusque ordinibus dispositos ⁶⁾.

Codex Heidelbergensis Palatinus 45 sive P foliis 284 Odysseam et Batrachomachiam complectitur cum scholiis ad rhapsodias $\delta \epsilon \zeta \eta$ uberrimis, ad ceteras rhapsodias rarioribus et deterioribus ⁷⁾. Singulae

¹⁾ Varias lectiones ex eo enotavit anonymus Classical Journal 1825 et 1827, unde Ludwich intellexit codicis F esse umbram; ex hoc ipso exscriptum esse utroque inspecto demonstravit Molhuysen Mnemos. 1897 p. 76 sqq.

²⁾ Etiam Iliadem hic codex complectitur (cf. pag. XLVII). Ex Odyssea varias lectiones edidit J. Rieckher in progr. schol. Heilbronn. 1864.

³⁾ Hanc ob causam Ludwich nullam eius rationem habuit. Cum codicibus O et Z artissime eum cohaerere demonstraverat la Roche Odyss. Proleg. p. XVII et XIX. In Iliade Harleiani 5693 umbra esse dicitur.

⁴⁾ Versus η 1—9 speciminis loco depingendos curavit la Roche Odyss. tab. V.

⁵⁾ E. g. ω 409 ζ 209.

⁶⁾ Sic Molhuysen Mnemos. l. l. — In margine codicis F ita additi sunt

η 184 185
186 187
188 189,

quos codicis O librarius hoc ordine inde exscripsit: 184, 6, 8, 5, 7, 9.

Totum archetypum binis columnis fuisse exaratum, simile igitur fuisse codici S vel Euripidis codici Laurentiano XXXII 2 Aristophanisve codicibus A et F, statuerunt la Roche et Ludwich; atqui — sic Molhuysen — si ita per totum archetypum dispositi fuissent versus, fieri vix poterat ut librarius, qui codicem F inde exscripsit, circa ipsum finem operis ea re in errorem abriperetur.

⁷⁾ Scholia anno 1821 edidit Buttmann simulque pauca quaedam e textu attulit. Hunc primus excussit Ludwich, iterum Molhuysen l. l.; folii 55^r (η 96—126) imaginem dedit Molhuysen l. l., quam nos repetivimus in tab. V.

paginae sunt versuum 27—30. Scriptus est codex annis 1201 sq. ¹⁾ a quatuor librariis; quorum unus Palaganus nomine ²⁾ totas fere rhapsodias α—η et π—ω et Batrachomachiam exaravit. Archetypum et ipsum litteris minusculis fuit perscriptum ³⁾, singulis autem paginis habuisse versus 22 testantur duae textus lacunae, quarum altera est versuum 22 ⁴⁾, altera versuum 88 sive duorum foliorum ⁵⁾. Bonae frugis permulta habet hic codex, qui licet recentior sit quam G, utilitate tamen hunc aequat, fortasse superat.

Artissime cum P cohaeret saeculi XVI ⁶⁾ codex Vindobonensis 56 bombycinus Y, Larochio D ⁷⁾, et saeculo XIV° ex P exscriptus est Vindobonensis 5, Larochio L, nobis I ⁸⁾.

Impune negligi possunt ambo postquam excussus est P.

Saeculi XIIIⁱ codex membranaceus Harleianus Mus. Brit. 5674 sive H foliis 150 totam Odysseam cum scholiis complectitur. Paginae sunt versuum 41 ⁹⁾. Unum folium (κ 316—372) amissum sed a scholariorum scriptore suppletum est.

Codicis H umbra est Venetus Marcianus 457 chartaceus saeculi XVI, la Roche I, nobis I. Foliis 189 Odysseam sine scholiis continet ¹⁰⁾.

¹⁾ Errabant igitur Dindorf schol. praef. p. XII et la Roche Textkritik p. 487 saeculo XIV° adscribentes.

²⁾ Urbis 'Ιδρούσα civem se vocat in Odysseae subscriptione, alium Pelegrini comitis τῆς 'Ιδρούσας alius librarius dicit in calce Batrachomachiae. Cf. H. Schrader Porphy. Quaest. Hom. ad Od. pertinentium reliq. p. 164, Molhuysen l. l. p. 9 sq. et tab. IV sq.

³⁾ E. g. κ 227 ἀμφιβέβηκεν habet P pro -μέμυκεν, κ 588 καταμήναι pro -βήναι.

⁴⁾ § 9—31, omisso versu 27, quo etiam G alique codices carent.

⁵⁾ ζ 224—316. Nam versus 313—315, quibus G F alii carent, quin etiam in archetypo codicis P defuerint non est dubium; praeterea versus 244 sq., quos damnabat Ar., in eo omissos fuisse apparet.

⁶⁾ Cf. Ludwig Indic. Lect. Aestiv. 1888 Regim. p. 1 et Odys. Praef. p. XI. Subscripta sunt haec: «ἐλλῆς βιβλος τέσσα πύμπτη μαῖου | ἰνδικοῦντι τῇ δεκαετίαι δ' ἔμα», quibus manus recentior addidit: «ἔται ζωῇ» sive anno mundi 6808 = 1300. Ipsius codicis aetatem his verbis indicari putabat la Roche Odys. Proleg. p. VI, sed videntur ex codicis Y archetypo esse repetita. — Specimen scripturae praebet la Roche tab. III (§ 482—491).

⁷⁾ Cf. la Roche Odys. Proleg. p. XIV sq., Ludwig Odys. Praef. p. XIV sq.

⁸⁾ Cf. la Roche Odys. Proleg. p. XV, v. Leenwen Mnemos. 1889 p. 206 sq. — Specimen codicis dedit la Roche tab. VI (λ 1—8). Etiam Iliadem hic codex complectitur (Iliadis L, cf. supra p. XLVI).

⁹⁾ Prima pagina (fol. 2^r) versus habet 39. Codicem contulere Porson Dindorf Ludwig; unius paginae (σ 390—κ 2) imaginem praebet tabula 85 Soc. Pal.

¹⁰⁾ Specimen exhibet la Roche tab. IV (φ 1—10).

Saeculi XIIIⁱ codex chartaceus Venetus Marcianus 618 sive **M** foliis 802 Odysseam et Batrachomachiam exhibet cum scholiis uberimis. Singulae paginae sunt versuum 18, 20, 23; agnoscuntur manus quatuor ¹⁾.

Artissime codici **M** cognatus est Cracoviensis 548 sive **K** anni 1469 ²⁾.

Ex eodem fonte fluxit codex hodie deperditus Vespasiani Gonzagae di Columna, unde Nicolaus Heinsius lectiones quasdam enotavit ³⁾, Ludwichio **J**, Larocho **G**.

Saeculi XIIIⁱ codex bombycinus Venetus Marcianus 647, Larocho **N**, nobis **n**, foliis 95 exhibet : 541— ω fin. cum scholiis ⁴⁾ et Hesiodi Opera et Scutum usque ad vs. 827. Multas habet lectiones quae neque aliunde sunt cognitae ⁵⁾ neque ex exemplari vetusto desumtae videntur sed a docto ingeniosoque aliquo homine excogitatae, minime igitur contemnendae sed coniecturarum magis minusve probabilium loco habendae ⁶⁾.

Saeculi XIIIⁱ codex Vindobonensis 138 sive **X**, Larocho **C**, olim complectebatur totam Odysseam cum scholiis eadem manu scriptis; nunc interierunt folia 83, quae autem extant 147 (ϵ 45— ω 51) madore et vermibus ita sunt peresa ut vix possint dispici. Singulae paginae sunt versuum 82 vel 84 ⁷⁾.

¹⁾ Contulere Cobet et la Roche, Ludwich obiter tantum inspexit nec nisi raro laudavit. Specimina exhibet la Roche in tab. VII sq.: 1^{ae} manus δ 570—572, 2^{ae} δ 144—146, 3^{ae} σ 353—355, 4^{ae} ϕ 338—340.

²⁾ Scripsit Demetrius Triboles Spartanus, cf. Ludwich Odyss. Praef. p. XV.

³⁾ Adscripsit Heinsius eas lectiones exemplari editionis Aldinae anni 1524, hinc edidit Villosion Epist. Vinar. Turici 1788 p. 40 sqq.; cf. la Roche Odyss. Proleg. p. XV sq.

⁴⁾ Praemissa sunt folia chartacea 47, in quibus leguntur α 1— ζ 190 saeculo XIV° ex eodem apographo atque codex i exscripti. Cf. la Roche Odyss. Proleg. p. IX et XVI sq. et tab. IX (ϵ 1—12). Haec igitur codicis pars nullius est momenti.

⁵⁾ Cf. π 84. λ 249, 364, 518, 580, 622 μ 205 ξ 6, 324, 396 \omicron 497 π 145, 487, 468 σ 64, 88 al.

⁶⁾ Nonnulla inde excerpit Cobet, dein totum contulit la Roche, qui specimen dedit in tabula X (ϕ 160—171).

⁷⁾ Contulit la Roche et specimen (ξ 199—209) dedit in tabula II; praeterea cf. Ludwich Indic. Lect. Aestiv. 1889 Regimont. p. 5 sqq., qui textum festinantius transcurrisse se scribit Odyss. Praef. p. XII.

Cum codice X passim consentit Parisinus bombycinus saeculi XIIIⁱ 2403 sive D. Miscellaneus hic codex foliorum 810 in fol. 177 sqq. exhibet Odysseam cum scholiis; singulae paginae sunt versuum fere 56, interciderunt χ 259—485 et ω 810 sqq. ¹⁾.

Cum D cognationis aliquo vinculo cohaeret etiam Parisinus bombycinus saeculi XIIIⁱ exeuntis fere 2894 sive S, ambo enim omitunt versus λ 607 sq. (cuius erroris causa fuit homoeoteleuton). Foliis 321 (196 + 125) complectitur Iliadem et Odysseam cum scholiis rarioribus, quae e codice M postmodo sunt excerpta ²⁾. Singulae paginae habent versus 44 duobus ordinibus versuum 22 dispositos. Ultima Odysseae pars saeculo demum XV° scripta est.

Saeculi XIVⁱ codex Monacensis vel Augustanus 519^b bombycinus sive U (Larochio A) foliis 258 continet Odysseam et Batrachomachiae partem priorem (vs. 1—161); singulae paginae sunt versuum 23, dein 25. Multas lectiones egregias hic codex praebet; minoris pretii sunt quae allevit manus altera (U²) ad fidem exemplaris alicuius quod cum codice q arta propinquitate coniunctum fuit ³⁾.

Saeculi XVⁱ codex Vratislaviensis 28 sive W (Larochio V) Odysseam continet sine scholiis ⁴⁾.

Patrem eundem quem W ⁵⁾ habuit saeculi XVⁱ codex Vindobonensis 50 sive q, Larochio Q, qui foliis 219 textum Odysseae sine scholiis continet ⁶⁾.

¹⁾ Propter scholia notatu dignum consuluit Ludwich, qui cf. in Indic. Lect. Aestiv. 1889 Regimont. p. 8—10. Verum praebet hoc exemplar β 280 γ 56.

²⁾ Cf. la Roche Textkritik n° 103, Dindorf Schol. Odys. Praef. p. XIV, Ludwich Indic. Lect. Aestiv. 1889 Regimont. p. 3—5.

³⁾ Cf. la Roche Odys. Proleg. p. XXI sqq. et tab. I (π 153—163). Verum U² praebet δ 646.

⁴⁾ Cf. la Roche Textkritik p. 486 (ubi Vratislaviensem A eum vocat). Scripsit Michael Apostolius homo Byzantinus in insula Creta „μετὰ τὴν τοῦ αὐτοῦ πατρίδος ἔλθειν πάλαι σιζῶν”, sed inesse vetustiora quaedam et pulchrius exarata: λ 147—204, 567— μ 43, ν 59—77, 129—170, \omicron 196—316, π 1— ϕ 145, inesse etiam recentiora: α 1— β 27, η 240—347, ν 78—128, ξ 142—192, ait Ernesti, qui solus eo usus est (cf. Homeri editio Olarkiana V p. VIII—XI et Addend. p. 23 sqq.). Videtur igitur codex concinnatus esse e tribus partibus, neque una omnium fuisse origo.

⁵⁾ Exceptis codicis W partibus quas non ipse Apostolius scripsit.

⁶⁾ Scripsit Antonius Damila Cretensis; cf. la Roche Odys. Proleg. p. XX sqq. et tab. XI (ζ 1—8).

Denique indicandi sunt:

Saeculi XVIⁱ codex Florentinus Laurentianus XXXII 4 sive L, Iliadem Odysseam Batrachomachiam Hymnos complexus foliis 484 nitidissime scriptis et optime servatis; praemissa sunt folia 42, in quibus vita Homeri et Dionis Chrysostomi de Homero oratio (LIII) sunt exaratae ¹⁾.

Saeculi XIIIⁱ codex Florentinus Laurentianus XCI 2 sive N ²⁾.

Saeculi XVⁱ codex Florentinus Laurentianus LVII 32 sive R ³⁾.

Saeculi XIVⁱ codices Mediolanenses Ambrosiani 99, 89, 88 sive B, E, Q.

Saeculi XVIⁱ codex chartaceus Vindobonensis 307 sive b, Larocho B, foliis 90 continens α—ζ.

Lectiones ab Eustathio in commentariis commemoratae.

¹⁾ Cf. la Roche Textkritik p. 478; Odysseae partem posteriorem (ν—ω) contulit Ludwig.

²⁾ Passim inspexit Ludwig.

³⁾ Cf. Dindorf Praef. Schol. Od. p. XIII.

INDEX PAPYRORUM ET CODICUM

in notis huius editionis a nobis commemoratorum.

(I. = <i>Iliadis</i> .	a. = <i>anni</i> .	Mediol. = <i>Mediolanensis</i> .
O. = <i>Odysseae</i> .	Ber. = <i>Berolinensis</i> .	Oxon. = <i>Oxonensis</i> .
p. = <i>papyrus</i> .	Brit. = <i>Musei Britannici</i> .	Oxyrh. = <i>Oxyrhynchi reperla</i> .
c. = <i>codex</i> .	Cant. = <i>Cantabrigiensis</i> .	Par. = <i>Parisinus</i> .
s. a. O. = <i>saeculi ante Christum n.</i>	Flor. = <i>Florentinus</i> .	Ven. = <i>Venetus</i> .
s. = <i>saeculi post Christum n.</i>	Hib. = <i>Hibernensis</i> .	Vind. = <i>Vindobonensis</i> .

A. I. c. Ven. 454 s. X.
Aeol. Prisca p. Aeolica.
Ambr. I. c. Mediol. F 205 s. III—IV.
Arg. Prisca p. Argiva.
B. I. c. Ven. 453 s. XI.
 — O. c. Mediol. 99 s. XV.
b. O. c. Vind. 307 s. XVI.
C. I. c. Flor. 32, 3 s. XI.
Cant. I. et O. c. Cant. 300 s. ?
Chia. Prisca p. Chia.
Cret. Prisca p. Cretensis.
Cypr. Prisca p. Cypria.
D. I. c. Flor. 32, 15 s. XI.
 — O. c. Par. 2403 s. XIII.
E. O. c. Mediol. 89 s. XV.
Eust. Lectiones ab Eustathio in commentariis ad I. et O. commemoratae.
F. O. c. Flor. 52 s. X—XI.
G. I. c. Vind. 39 s. XIV.
 — O. c. Flor. 32, 24 s. X.
Gen. I. c. Genavensis 44 s. XIII.
H. I. c. Vind. 117 s. XIII.

H. O. c. Brit. 5674 s. XIII.
Harl. I. c. Brit. 5693 s. XIV.
i. O. c. Ven. 457 s. XV.
J. O. c. Columnae apud Heinsium.
K. O. c. Craacoviensis 543 s. 1469.
k. O. c. Ven. 456 s. XV.
κυκλική. Prisca p. sic dicta.
L. I. c. Vind. 5 s. XIV.
 — O. c. Flor. 32, 4 s. XV.
l. O. c. Vind. 5 s. XIV.
Lips. I. c. Lipsiensis 1275 s. XIV.
M. O. c. Ven. 613 s. XIII.
Mass. Prisca p. Massiliensis.
Mosc. I. codices Moscovienses apud Heynium commemorati.
N. O. c. Flor. 91, 2 s. XIII.
n. O. c. Ven. 647 s. XIII.
P. O. c. Heidelbergensis 45 a. 1201 sq.
Pap. 107. I. p. Brit. s. a. O. I (Σ).
 — 114. I. p. Brit. s. II (Σ 127 sqq.).
 — 126. I. p. Brit. s. III (B 101—493 et I' 1—A 40).

- Pap. 127.** I. p. Brit. s. II (EZΞ).
 — **128.** I. p. Brit. s. a. O. I (ΨΩ).
 — **136.** I. p. Brit. s. I—II (Γ 817—finem Δ).
 — **271.** O. p. Brit. s. I (γ).
 — **689 a.** I. p. Brit. s. a. O. III (Θ 217 sqq.).
 — **689 b.** I. p. Brit. s. a. O. III (Δ 109—113).
 — **732.** I. p. Brit. s. I (ΝΞ).
 — **Ber.** I. p. Ber. s. a. O. I (Ζ).
 — **Bodl. b 3.** I. p. Oxon. s. a. O. III (Φ 387—Ψ 229).
 — — **d 20.** I. p. Oxon. s. II (Θ).
 — — **e 21.** I. p. Oxon. s. IV (Μ 178—198).
 — — **g 7.** O. p. Oxon. s. III (ε 346—358).
 — **Dublin.** I. p. Brit. 486 d s. a. O. II (Δ 502—537).
 — **Gen.** I. p. Genavensis s. a. O. II (Δ 788—Μ 11).
 — — O. p. Genavensis s.? (γ).
 — **Goodspeed.** I. p. quam edidit Goodspeed s. II (Θ 1—68).
 — **Hib. 19.** I. p. Hib. s. a. O. III (Β Γ).
 — — **20.** I. p. Hib. s. a. O. III (Γ—Ε).
 — — **21.** I. p. Hib. s. a. O. III (Θ).
 — — **22.** I. p. Hib. s. a. O. III (Φ—Ψ).
 — — **23.** O. p. Hib. s. a. O. III (υ).
 — **Oxon.** I. p. Oxon. s. II (Β).
 — **Oxyrh. 20.** I. p. Oxyrh. s. II (Β 730—828).
 — — **21.** I. p. Oxyrh. s. I (Β 745—764).
- Pap. Oxyrh. 223.** I. p. Oxyrh. s. III (Ε).
 — — **445.** I. p. Oxyrh. s. II—III (Ζ).
 — — **448.** O. p. Oxyrh. s. III (χ ψ).
 — **Par.** I. p. Par. Louvre 3 s. I—II (Ϟ).
Par. I. c. Par. 2766 s. XV exeuntis.
 — **144.** I. c. Par. Suppl. Grec 144 s. XV.
 — **1805.** I. c. Par. 1805 s. XV.
 — **2767.** I. c. Par. 2767 s. XIII.
πολύστιχος. Prisca p. sic dicta.
Q. O. c. Mediol. 88 s. XV.
q. O. c. Vind. 50 s. XV.
Ricci. O. c. quem ed. Ricci s. IV (ϑ).
R. O. c. Flor. 57, 82 s. XV.
S. O. c. Par. 2894 s. XIII.
Sinop. Prisca p. Sinopica.
Syr. I. c. Brit. Add. 17210 s. VI.
T. I. c. Brit. Burney 86 s. XI.
 — O. c. Hamburgensis s. XIV.
U. O. c. Monacensis s. XIV.
Vat. I. c. (vel codices) Vaticanus (-ni) apud Heynium commemoratus (-ti).
Vrat. I. codices Vratislavienses apud Heynium commemorati.
W. O. c. Vratislaviensis 28 s. XV.
X. O. c. Vind. 133 s. XIII.
Y. O. c. Vind. 56 s. XV.
Z. I. et O. c. Stuttgardiensis 5 s. XVI.
Ω = Vulgo, id est: (papyri et) codices aut omnes (ceteri) aut potiores.

**Notarum criticarum in hac editione a nobis adhibitarum quae
sit ratio ostendunt exempla quae sequuntur:**

A 128. ε' ἄρ (τάρ) A] γάρ Ω.

In codice A est τάρ, quem nos secuti sumus ita ut duas particulas τα et ἄρ scriberemus, non unam quae ita ex his concrevisset ut γάρ ex γε et ἄρ. Ceteri codices — certe meliores — habent γάρ.

A 156. μισηγύ(σ) Bekker] μεταξύ.

Traditum est μεταξύ, Bekker scripsit μισηγύσ, quem secuti sumus, omissa tamen littera finali -σ.

A 166. ε' § 326] ην.

A 580. ἐφίλιξεν § 41³⁴] ἀνίλιξεν.

In codicibus est ην et ἀνίλιξεν, nos dedimus ε' et ἐφίλιξεν — sive nostro Marte sive alios secuti — ob causas quae in Enchiridii dictionis epicae § 326 et § 41³⁴ sunt indicatae.

A 241. τότε Ar. A] τοῖς Ω (cf. § 60).

In codice A est τότε idque olim legebat Aristarchus; vulgo — id est in codicibus aut cunctis aut potioribus — scribitur τοῖς, quae cur reicienda sit lectio apparet inspecta Enchiridii § 60.

A 495. *ἐπεμῆσ] ἐπεμύων. Cf. § 56.

Pro tradito ἐπεμύων e nostra coniectura scripsimus ἐπεμῆσ. Mutationis causa indicata est in Enchiridii § 56.

B 54. Πυλογενεία A] Πυλγγ. O.

Alii codices, in his A, habent Πυλογενεία, alii, in his O, Πυλγγενεία.

ILIAS.

ΙΛΙΑΣ.

λοιμός.

- A** μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδα' Ἀχιλῆος
 ὀλομένκν, ἢ μυρὶ' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψε
 3 cf. A 55
 ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἰλῶρια τέυχε κύνεσσιν
 5 οἴωνοῖσί τε πᾶσι, — Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή, — 5^b = 2 297 cf.
 ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστῆκτον ἔρσαντε Cypri. fr. 1
 Ἀτρεΐδης τε γᾶναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 τίς τ' ἄρ' σφωι θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 Ἀκτοῦς καὶ Διὸς νόος. ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεῖς
 10 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακόν, — ὀλέκοντο δὲ λαοί, —

1. Apellicontis exemplar testibus Orate et Nicanore hoc habebat exordium: Μούσας αἰδῶ καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, aliud Iliadis exordium commemorabat Aristoxenus: Ἰσπετι νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν (= B 484) | ὅπως δὴ μῆνισ τε χόλος δ' ἔλε Πηλεΐωνα | Ἀητοῦ<σ ε'> ἀγλαὸν νόον ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεῖς (Anecd. Rom. p. 5, ubi pro Ἀπαλλικόντισ scriptum ἀπ' ἀλικώντισ, em. Nauck).

3. ψυχὰς] κεφαλὰς Apoll. Rhod.; cf. A 55 (α 343 2 549). Vulgatam sequitur Euripides Hel. 52.

4 sq. Zen. —

5. πᾶσι] sic Ar. (cf. Soph. Ai. 880 Aristoph.

Av. 1117), Zen. δαῖτα (ut Aesch. Suppl. 801 Eur. Ion. 504). Cf. Ω 48 B 388 Soph. Philoct. 957 Eur. Hec. 1077 Aristoph. Thesm. 1028 Herodot. VI 19.

— βουλῇ] βουλῆς Nicanor alii apud Eust.

6. διαστῆκτον ἔρσαντε] διὰ στήτην ἔρσαντε quidam olim, propter feminam risati sunt interpretati (!), Eust. 21, 44 Bekk. Anecd. 785, 2. Hinc fluxit nihili vox στήτα pro femina Theocr. Syring. 14 Dosiad. Ar. 1 (cf. Enochir. dict. ep. LVIII).

8. σφωι] σφωί Zen.

9. Ἀητοῦς καὶ Διὸς] Ἀητοῦς ἀγλαῶς Nauck (ut h. Merc. 314, 500 et l. a. A 1 α 38; cf. etiam δ 188 al. et § 77).

οδυνηκα τὸν Χρύσην ἠτίμασεν ἀρηγήρα
Ἀτρεΐδης.

- ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 12sq. cf. Ω 501sq.
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερεΐσι' ἄποινα, 13-16 = 372sqq.
 στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶ γεκκβόλου Ἀπόλλωνος
 15 χρυσέωι ἄν σκῆπτρῳ, καὶ ᾠίσσετο πάντας Ἀχαιοῦς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν
 „Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί, 17 cf. Ψ 272, 658
 ὅμιν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, 18-21 cf. h. Cer. 135 sqq.
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, ἐν δ' οἴκαδ' ἱέσθαι,
 20 παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι
 ἀξόμενοι Διὸς υἱὰ γεκκβόλον Ἀπόλλωνα.“
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπηυφήμεσαν Ἀχαιοὶ 22-25 = 376sqq.
 αἰδέσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα, 23^b = h. Ven. 141
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ᾤϊσθαι θυμῷ,
 25 ἄλλα κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε 25^b = 326 II 199
 „μή σε, γέρον, κόλινισιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κινήω,
 ἢ νῦν δεκθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
 μή νύ τοι οὐ χαρίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο. 28^a cf. 566
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισι
 30 ἡμετέρῳ ἐνὶ φοίῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης
 ἱστὸν ἐποιχομένῃν καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιάουσιν.
 ἀλλ' ἔθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὧς κε νήηαι.“
 ὧς ἔφατ', ἔδρυσεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπειθeto μῦθῳ, 33 = Ω 571
 ᾗ δ' ἀκίων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης. 33^a = Ω 689
 35 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἱρᾶθ' ὁ γεραιὸς 34 cf. I 182 + 220 h. Merc. 341

11. τὸν] *φοί? δὴ vel ἄρα Heyne, τοι Knight, τοῦ Nauck. Articulus nomini proprio additus † (dissimiles sunt loci qualis est B 105).

14. στέμμα τ'] στέμματ' Ar.; cf. vs. 28.

15. ἄν Lehrs] ἀνὰ Ω, item vs. 374. Cf. § 18 et 61.

16. Ἀτρεΐδα] sic (-αῖδα) Ar., alii olim -δας.

18. sq. Aetatis recentioris sunt θεοὶ (cf. § 8) et οἴκαδ' pro φοίκαδ' dictum.

20. λύσαιτε — δέχεσθαι] λύσαι τε φίλην καὶ ἄποινα δέχεσθαι Apio et Herodorus apud

Eust., quos secutus Wolf λύσαι τε φίλην τὰ τ' ἄποινα δέχεσθαι, Bentley λύσαντες φίλην τὰδ' ἄποινα δέχεσθαι.

21. υἱὰ Bentley] υἱόν.

23. αἰδέσθαι § 289] αἰδεῖσθαι.

24. Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι] -δας -ρος Zen.

29—31. Ar. — (iure oblocutus est Cobet Misc. Crit. p. 280).

31. ἀντιάουσιν] ἀμφιέπουσιν vGent, ἀντι-νουςαν Naber (coll. ψ 289 Apoll. Rh. III 40). Vulgatam sequitur Soph. Ai 491.

34. ἀκίων] ἀκίων Zen.; cf. p 311.

- Ἀπόλλωνι γάνακτι, τὸν ἡύκομος ἔτεκε Ἀκτώ· 36^b cf. T 413 λ 318
 „ κλυθί μοι, ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας 37 sq. = 451 sq.
 Κίλλαν τε ξαθέην, Τενέδοιό τε γῆφι φανάσσεις,
 Σμίνθιαι· εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὶν ἔρεψα, 39-41 cf. ρ 240
 40 ἦ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πλόνα μηρὶ ἔκκα sq.
 ταύρων ἢ δ' αἰγῶν, τὸ δέ μοι κρήνην ἐφέλδωρ· 41^a = 316
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσι.“ 41^b = 504
 ὃς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων 43 = 457 II 527
 'βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο κρήνων χωόμενος κῆρ, 44 cf. B 167
 45 τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἱστοὶ ἐπ' ὤμων χωόμενοιο,
 αὐτοῦ κινηθέντος· ὃ δ' ἦε νυκτὶ γεφαικῶς. 47^b cf. λ 606
 ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε·
 ὀφεινὰ δὲ κλαγγὰ ῥένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 50 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχευενὸς ἐφίεισ
 'βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων ἵκαλοντο θαμναίαι.

μήνισ.

- ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὦχετο κῆλα θεοῖο,
 τῆι δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε ἵκαλίσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 55 τῷ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 'κῆδετο γὰρ Δαναῶν, οἵ τ' ἔα θνήσκοντας ὄρατο.
 οἷ δ' ἐπεὶ οὖν ἔγερθεν ὀμφηγερέες τ' ἐγένοντο, 57 cf. Ω 790
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ Ἄτρεϊδῃ, νῦν ἔμε πάλιν πλαγχθέντας ὀίω 59 sq. cf. ν 5 sq.

37. μοι olim quidam] μου Ar. et Ω; cf. § 92.

39. Σμίνθιαι Nauck] Σμινθιῶ (cf. § 14).

41. τὸ δέ] sic Ar.. τὸδε Herodianus alii.

42. τίσειαν] Zen. τίσειαν (τίσαιαν Wolf, τίσειαν Ludwig, Aristarcho τίσαιαν tribuens coll. Ω 38).

46 sq. Zen. —

47. γεφαικῶς] λυσιθεῖος Zen.

53. Oaesura caret versus, item Γ 205, 220 K 453 Σ 191 δ 544; cf. etiam l. a. Φ 82 ο 227.

55. ἐνὶ Heyne] ἐπὶ. Cf. Eust. et II 83 T 121 (v. l. 154 ρ 414 : 99 λ 146 μ 251 ν 398) § 227 (v. l. ο 234) π 282, 291. Error, cuius causa fuit litterarum N et II sibi similitum figura, redit Z 213 Θ 218 Ψ 876 ο 427 σ 158 φ 1 h. Ap. 534 Ven. 15, contrarius est error π 99. Cf. etiam A 747 M 211 N 104, 485 II 71, 488 Σ 58, 476 X 115, 360 Ω 240, 359, 421 π 438 et ἀνάγω — ἀπάγω permutata O 29 alibi, ἀν- et ἀπ- Φ 2.

56. ὄρατο] Zen. ορητο (i. e. ὄρητο? cf. Σ 37), item vs. 198. Cf. § 5 et § 343.

- 60 ἄψ ἀπονοστήσειν, αἶ κεν θάνατόν γε φύγωμεν,
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμόσ τε δαμαῖ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρήομεν ἢ ἱερῆα
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον, — καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστί, —
 ὃς φείπηι ὃ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 65 εἰ τ' ἄρ' ὃ γ' ἐὶ χολῆς ἐπιμέμφεται εἰ θ' ἐκατόμβησ, 65 cf. 93
 αἶ κέν πως φαρῶν κνίσκῃς αἰγῶν τε τελείων 66^b = Ω 34
 βούλητ' ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.“
 ἢ τοι ὃ γ' ὃς φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη 68 = 101 B 76
 Κάλχας Θεστορίδης, οἶωνοπόλων ὄχ' ἄριστος, 69^b = Z 76^{etc.}
 70 ὃς φείδει τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσσόμενα πρὸ τ' ἐόντα,
 καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Φίλιον εἴσω
 γὰρ διὰ μαντοσύνην, τήν μοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων. 72^b = Α 353 cf.
 ὃ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε 0 441
 „ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι
 75 μῆνιν Ἀπόλλωνος, γεκατηβελέταο γάνακτος
 τοιγὰρ ἐγὼ φερέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμοσσον 76 cf. Z 334
 ἢ μὲν μοι πρόφρων γέπῃσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
 ἢ γὰρ ὀλομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργεῖων κρατέει, καὶ μοι παίδονται Ἀχαιοί.
 80 κρείσσω γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη·
 εἰ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
 ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσει,
 ἐν στήθεσσι ἐροῖσι. σὺ δὲ φράσαι εἰ με σαώσῃς.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 85 „θαρσύνῃς μάλα φειπὲ θεοπροπέων ὃ τι φοῖσθα·

60. αἶ] οἱ (οἷ) Zen.

— φύγωμεν Naber] -οιμεν.

61. το δαμαῖ] *δαμάει? Cf. § 147.

62. ἐρήομεν] ἐρώμεθα Nauck (cf. § 138),
 vulgatam tuitus Schulze refert ad aoristum
 quendam ἐρῆαι et Α 611 scribit ἱρῆον. Cf.
 § 264.

63. Zen. —

64. (φ)είπηι LH¹] εἴποι Eust., κ' εἴποι Ω.

66. κνίσκῃς] sic Ar., alii olim κνίσκῃς (cf.
 N 12).

67. βούλητ' § 122] βούλεται. An *ἀντιάσας
 ἡμῖν βούλητ' (cf. § 19)?

68. κατ' ἄρ' ἔξετο] Zen. ἐκαθίστατο. Cf. Α 611
 O 716 (γ 402?) § 1.

69. Κάλχας] μάντις Zen.

73. Zen. ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπαυσε πτορόντα
 προσηγύδα.

80. Zen. —

— κρείσσω] κρείσσω (l) Zen.; cf. Α 249
 Γ (11), 71, 92 H 114 (K 252) II 688 p 180.

83. φράσαι] φράσον Zen.

85. θεοπροπίων Nauck] θεοπροπίον (ut Z
 438). Cf. Α 109 B 322 p 184.

— φοῖσθα] sic (οἶσθα), non οἶσθας, Ar.;
 cf. a 337.

- οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ᾧ τε σύ, Κάλχαν,
 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 οὗ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο 88 sq. cf. π 438 sq.
 σοὶ κοίλῃσι παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει 88^a cf. π 373
- 90 συμπάντων Δαναῶν, οὗδ' αἶ κ' Ἀγαμέμνονα φείπῃσι,
 ὅς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὖχεται εἶναι.“ 91 cf. B 82
- καὶ τότε δὴ 'θάρσῃσι καὶ κῦδα μάντις ἀμύμων'
 „οὐτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐδ' ἐκατόμβης, 92 cf. 65
 ἀλλ' ἔνεκ' ἀρετῆρος, δν ἡτίμασ' Ἀγαμέμνων,
 95 οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα'
 τούνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκε φεκηβόλος ἥδ' ἔτι δάσσει.
 οὐδ' ὃ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀφεικέα λοιγὸν ἀπάσσει,
 πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι φεικῶπιδα κούρην
 ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὸν ἐκατόμβην
 100 εἰς Χρυσήν· τότε κέν μιν ἱασσάμενοι πεπλήθοιμεν.“
 ἦ τοι ὃ γ' ὅς φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη 101 = 68
 ἦρωσ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων 102 = H 322 N
 ἀχνύμενος, μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαιναι 112
 'πίμπλαντ', ὅσσε δέ φοι πυρὶ λαμπετάοντ' ἐξεφίετν. 103 sq. = δ 661 sq.
- 105 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσόμενος προσέφη·
 „μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγγυον εἶπες.
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω 'φείπες φέπος οὐτ' ἐτέλεσσας.
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 110 ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφι φεκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρην Χρυσυῖδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτήν

86. Κάλχαν] sic Ar., Κάλχα Zen.; cf. N 68, 222. Eodem vitio laborant Πολυδάμα M 231 N 751 Ξ 470 Σ 285 et Λαοδάμα Σ 141, 153.

88 sq. Recentioris dictionis sunt ἐμεῦ (§ 92), ζῶντος (§ 194), κοίλῃσι (§ 57). Coll. π 439 verum ducimus: *οὐ τις σοὶ παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει | ζῶντός γ' ἐμὶθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.

91. Ἀχαιῶν Zen. Aristoph. Ar. Sosigenes] ἐνὶ στρατῷ Ω; cf. B 82.

94. ἡτίμασ' § 144] ἡτίμασ' vel ἡτίμησ'.

96. Ar. —

97. Sic Ar. cum Rhiano et Mass.; λοιμότη βαρείας χεῖρας ἀφίει Zen. Ω (cf. Φ 548).

100. τότε] .αἶ Zen.

106. εἶπες] neglecto φ.

107. τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα] articulum ut removeret, Naber probabiliter φίλον ἐστὶ κακὰ, coll. A 541 A 372. Pluralis tamen φίλα etiam A 345 q 15 extat ita adhibitus.

108. οὐτ'] sic, non οὐδ', Aristoph. Ar.; cf. A 553.

110. Ar. —

- φοίκοι ἔχειν. καὶ γὰρ γε Κλυταιμῆστρου προβέβουλα,
 κουριδίης ἀλόχοι, ἐπεὶ οὗ γεθὲν ἔστι χειρίων 115 cf. § 168
 115 οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, οὐτ' ἄρ φρένας οὔτε τι φέρω. 115^a = 212 γ 210
 ἄλλὰ καὶ ὥς γ' ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἔμεινον. h. Ar. 465
 115^b cf. δ 264 ρ 313
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σάον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι! 117 cf. Θ 246
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος 117^b cf. I 230
 Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ γέφοικε·
 120 λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλνι.^α
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκησ δῖος Ἀχιλλεύς
 „Μετρίδην κῦδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς τ' ἄρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδέ τί που εἶδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλὰ,
 135 ἄλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
 λαοὺς δ' οὐ τι γέφοικε παλλίλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶι πρόεσ' αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῆι τετραπλῆι τ' ἀποτίσομεν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς 128^b = Z 526 δ
 34 μ 215 γ 252
 129^b = Θ 241
 δώσι πόλιν Τροίην ἐντειχία ἐξαλαπάξει.^α
 180 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „μὴ δ' οὕτως, ἀγαθὸς περ ἑών, θεοφεικέλ' Ἀχιλλεῦ, 131 = T 155
 κλέπτε νόωι, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεται οὐδέ με πείσεις.
 ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχησ γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτὸς
 ἦσθαι δευόμενον, κέλει δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 185 ἄλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται... —,

113. γε Bentley] ἔα...
 — Κλυταιμῆστρου] -μνηστρου A, -μνήστρου
 Ω. Nomen redit γ 266 λ 422, 439.

116. *γ'] addidimus.

117. Zen. —

— σάον Apoll. de Coni. 489] σῶν Ar.,
 σόν Ω. Cf. § 62.

122. κῦδιστε] κέρδιστε (ut Z 153) Bentley.
 — φιλοκτεανώτατε] -νίστατε Aristoph.

123. τ' ἄρ (τάρ) A] γάρ Ω.

124. που Aristoph. Ar. Sossigenes] πῶ Ω.

125. Dictioni epicae non convenit τὰ... τὰ
 eo quo &... τὰ sensu dictum (cf. tamen
 δ 349), πέρθειν autem (sive ἐκπέρθειν) de
 urbe, non de praedia dicitur.

126. *οὐ τι γέφοικε] οὐκ ἐπίοικε Ω, οὐδὲ
 γέφοικε Heyne (cf. vs. 119). Idem requiritur
 remedium B 233 Φ 879.

129. δῶσι πόλιν] δώησι Knight (cf. vs. 137).
 Novicium est δῶσι (cf. § 122), quod Zoilus
 et Chrysippus miro errore pro plurali habe-
 bant (cf. inscriptio Ohia 5658 Collitz), et
 insolite dictum est πόλιν Τροίην (quae tamen
 λ 510 redit locutio). Ipsam Troiam significari,
 non vicinam aliquam urbem (sic Ar.), testan-
 tur particulae αἶ κέ ποθι et epitheton ἐντειχία.
 — ἐντειχία § 83¹⁰ -ον.

133 sq. Ar. —

136. ἄρσαντες] ἄρσαντες Ar. A, item ἄρσαν
 Ar. II 211.

- εἰ δέ κε μὴ δώσωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι 137 of. 324
- 138 ἢ τεδὼν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας ἢ Ὀδυσῆος.
- 140 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς, [scq.
141-144 of. 308
141 of. 334 π 348
νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν,
ἐν δ' ἐρέτας ἐπιτεκδὼς ἀγέλομεν, εἰς δ' ἐκατόμβην
θήομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσειῖδα καλλιπάρμιον
βῆσομεν, εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουλινόφροσ ἔστω,
145 ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεύς,
ἥε σὺ, Πηλεΐδην, πάντων ἐκπαγλότες ἀνδρῶν, 146^b = Σ 170 γ
889
ῥοφ' ἡμῖν γενέσθην ἰλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ᾧ μοι ἀναιδεῖν ἐπιφειμένε, κερδαλέοφρον, 149^a of. I 372 h.
Mero. 156
150 πῶς τίς τοι πρόφρων γένοιτο πείθεται Ἀχαιῶν
ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσι γίψι μάχεσθαι;
οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
δεῦρο μαχεσόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἵτιοί εἰσι·
οὐ γὰρ πῶ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἔππουσ,
155 οὐδὲ ποτ' ἐν Φθίῳ ἐριβώλακι βοττανεῖρην
καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἢ μάλα πολλὰ μεσηγύ,
οὐρεὰ τε σκυόεντα θάλασσά τε γυγνέσσαν·
ἀλλὰ σοί, ᾧ μέγ' ἀναιδέες, ἄμ' ἐσπόμεθ', ῥοφρα σὺ χαίρησις,
τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάωι σοί τε, κυνῶπα,
160 πρὸς Τρώων. τῶν οὐ τι μετατρέπε' οὐδ' ἀλεγλῆεις 160 of. M 238
καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
ὣς ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα, ὅσας δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
οὐ μὲν σοί ποτε γῖσον ἔχω γέρας, ὀππότε Ἀχαιοὶ

139 ἄξω ἰλῶν δ' ὁ δέ κεν καχλώσεται, ὅν κεν ἴωμαι.

139. Ar. —. Displicet ἰλῶν post ἴωμαι, vitiosum autem est κεν futuro adiunctum (cf. § 122; eoquid *ῥην?). Etiam verum 138 abesse malimus; infra demum (vs. 184) his minis suus est locus.

141. ἐρύσσομεν] neglecto σ, item 334 π 348; ᾧα ῥοφ' προφρύνσομεν Fick coniecit probabiliter. Alienum hinc est epitheton ὀρνισσ μέλαινα.

142. ἐν (ἐν) Ar.] ἐσ Ω; cf. vs. 309.

143. Zen. —

156. μεσηγύ(ς) Bekker] μεταξύ (cf. μέτασσαι : 221). Etiam Hes. Oper. 394 in codice hodiernos itrepsit recentioris dictionis adverbium μεταξύ, ubi verum (μέταξ) e prisca grammaticis est restitutum.

157. σκυόεντα] σκυόοντα Ar. (i. e. σκυόοντα, § 191). Similis est controversia γ 290 δ 227 ζ 87 ν 435 ω 227.

159. ἀρνύμενοι] -νοσ Zen.

160 Zen. —

163. ὀππότε] οὐδ' δε Zen.

- Τρώων ἐκπέρσωσ' ἐν ναιόμενον πολέεθρον· 164 of. B 188 A
33 Θ 288 I 402
H 380 Φ 433
- 165 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο
χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ', ἀτὰρ εἴ ποτε δασμὸς ἔκηται,
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
νῦν δ' εἰμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερόν ἐστι 169^b = μ 109 φ
154 of. A 56, 307
Θ 144 K 557 γ
135
- 170 φοῖκαδ' ἔμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' ὀλεω
ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
τὸν δ' ἁμείβετ' ἔπειτα γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσεται· οὐδέ σ' ἐγὼ γε
λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν. παρ' ἐμοὶ γε καὶ ἄλλοι
175 οἳ κέ με τιμήσῃσι, μάλιστα δὲ μητιέτα Ζεὺς.
176 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι διοτρεφέων βασιλῆων. 176 of. E 390
178 εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς ποθὶ σοὶ τό γ' ἔδωκε. 178^a of. 280
φοῖκαδ' ἴων σὺν νηυσὶ τε σῆις καὶ σοῖσ' ἐτάροισι 179 of. γ 323
180 Μυρμιδόνεσσι γάνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω 180^b sq. of. O
106 sq.
180^b = Θ 477
οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος. ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·
ὥς ἔμ' ἀφαιρέεται Χρυσσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖσ' ἐτάροισι 183 of. ι 173
πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηιον
185 αὐτὸς ἴων κλισίηνδε, τῶν γέρας, ὅφρ' ἐν χειρὶ
ῶσσαν φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέηι δὲ καὶ ἄλλος 185^b sq. of. Φ
487 sq.
[O 183
187^a = O 167 of
187^b = γ 120
εἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.“
ὥς 'φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος 'γένετ', ἐν δέ φοι ἦτορ
στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα 'μερμήριξε, 189^b = Θ 167 N
455
190 ἡ δ' γε φάσγανον ὀξὺ φερυσσάμενος παρὰ μηροῦ

177 αἰεὶ γάρ τοι ἦρις τε φίλη πόλεμοι τε μάχαι τε.

177 = E 891

166. A § 326] ἦν.

168. ἐπεὶ κε κάμω Ar. A²] ἐπὶν κακάμω Ω.
Of. H 5.

169. Φθίηνδ'] sic Zen. Ar., alii olim Φθίην.
Of. α 88 ρ 52.

— φέρτερον] λῶϊον Plat. Hipp. min. 370 c.

170. φοῖκαδ' ἔμεν] *ἔψ ἔμεναι (of. § 126)?

175. τιμήσῃσι § 122] -σουσι.

177. Ar. —

179. νηυσὶ τε σῆις] νῆι τε σῆι Nauck (ut
γ 328); of. § 57 et A 183 ι 178. An delete

hoc versu verba „Μυρμιδόνεσσι γάνασσε“ sunt
interpretanda: „tuis militibus iussu da, ne
mihi!“ (of. vs. 288)?

185. τὸν Knight] τὸ σὸν. Intactum evasit
τὸς pronomen locis compluribus (A 282
N 287 Φ 340 γ 368), sed revocandum est
etiam A 207 Z 407, 490 II 40 Σ 457 α 356
γ 92 δ 322 ι 266 λ 376 ξ 185, 512 φ 350,
item εἰς pro εἰς & Θ 430 etc.; of. praeterea
Θ 360 Φ 82 X 280, 286 Ψ 585 β 97, 403
(l. a. γ 368).

- τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρξίζοι,
 ἥτ' ὅλον παύσειεν ἐρπύσειέ τε θυμόν.
 ἥος δ' ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, [106 etc.
 193 = A 411 P
 193^a = K 507
 εἵλετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 195 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 195 cf. 208
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε. 196 = 209
 'στῆ δ' ὄπιθε, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 οἴω φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο.
 'θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
 200 Παλλὰδ' Ἀθηναίην, — δφεινὼ δὲ φοι ὅσ' ἐφάνεθεν, —
 καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἦ ἴνα φέργα φίδησι Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἐκ τοι φερέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ὀίω· 204 cf. 212 B 257
 205 φῆι ὑπεροπλῖνι τάχα κέν ποτε θυμὸν ὀλέσσει.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τέδν μένος, αἶ κε πύθηναι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 208 cf. 195
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε. 209 = 196
 210 ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ·
 ἀλλ' ἦ τοι φέπεις μὲν ὀνειδισόν, ὥς ἔσται περ.
 ὧδε γὰρ ἐκφερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· 212 = Θ 401 ψ
 672 etc. cf.
 686 Θ 286 ψ 410
 καὶ ποτέ τοι τρίς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχειο, πείθεο δ' ἄμιν.“
 215 τὰν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ἤρη μὲν σφωϊτερὸν γε, θεά, φέπος εἰρύσασσασθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον.

192. Ar. —. Si omittatur (necessarium non esse apparet coll. Θ 167 sq.), in vs. 190 scribatur *ei δ γε* (§ 327).

195 sq. Ar. —

197. ξανθὴν δὲ κόμην ἔλε Πηλεΐωνος l. a. ant.

198. ὄρατο] cf. vs. 56.

200. δφεινὼ δφεινὼ Naber; cf. T 17 (Γ 342 A 37 O 18 ψ 477 al.).

203. φέργα vGent] ὕβριν Ω hiatu vitioso et neglecta littera φ verbi φίδησι. Cf. v. l. π 86 et Herod. Mimiamb. III 48.

— (φ)ίδησι Zen.] ἰδῆι (i. e. φιδῆ', § 117) Ar. Ω. Cf. A 205 N 449 i 94.

204. τελέεσθαι ὀίω Ar.] τετελεσμένον ἔσται (ut vs. 212) Zen., τετελέσθαι ὀίω Ω. Conferatur I 310.

205. φῆι ὑπεροπλῖνι τάχα κέν § 326] ἦσ' ὑπεροπλῖνι τάχ' ἄν.

207. τὸν] cf. vs. 185.

208 sq. Zen. —

212. τετελεσμένον ἔσται] τετελέσθαι (τελέεσθαι Gobet) ὀίω Zen. Cf. vs. 204.

- ὅς κε θεοῖσ' ἐπιπέδῃται, μάλα τ' ἐκλυον αὐτοῦ.“ 218 cf. I 185^b
- ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ 'σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
 220 ἄψ δ' εἰς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθῃσε
 μύθῳ Ἀθηναῖκισ' ἢ δ' Οὔλυμπόνδ' ἐβεβήκει
 δώματ' ἔσ' αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
 Πηλεΐδης δ' ἐξαυτίς ἀταρτηροῖσι γέπεσσι
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὗ πω 'λήγε χόλοιο·
 225 „φοινοβαρέε, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
 οὔτε ποτ' εἰς πόλεμον ἔμα λαῶι θωρηχθῆναι
 οὔτε λόχονδ' ἔμειναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν 227 cf. N 277 (Φ
 35 sqq.)
 τέτληκας θυμῷ. τὸ δέ τοι κἄρ γαίδεται εἶναι.
 ἦ πολὺ λῶιόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν 229^b=A 434 B 439
 T 196 cf. A 478
 A 309 Ω 199
 230 δῶρ' ἀποαίνυσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντία γαίπηι.
 δημοβόρος βασιλεύς! ἐπεὶ οὔτιδανοῖσι φανάσσεισ'
 ἦ γάρ κ', Ἀτρεΐδην, νῦν ὕστατα λαβῆσαι. 232 = B 242
 232^b cf. v 119 x 78,
 134
 233^b = v 229
 ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, — τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζουσ
 235 φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λείλοιπε,
 οὐδ' ἀναθκλήσει, περὶ γάρ ῥά γε χαλκὸς ἔλεψε
 φύλλα τε καὶ φλοιόν, νῦν αὐτὲ μιν νῆες Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃ φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εἰρύεται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος· —
 240 ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἔξεται νῆας Ἀχαιῶν
 σύμπαντας. τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ 241 sq.^a cf. 588 sq.
 χραισμέμεν', εὐτέ κε πολλοὶ ὕψ' Ἔκτορος ἀνδροφόνιοι
 θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 χαόμενος, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐ τι ἔτισας.“ 244 cf. 412 Π 274
 245 ὥς 'φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον 'βάλε γαίῃ
 χρυσεόῃσ' ἄλλοις πεπαρμένον, ἔξετο δ' αὐτός· 245^b = ρ 80
 246^a = A 633

218. Fortasse postmodo insertus (damnat Leaf); cf. I 68 sq.

— κς] τε Monro.

— τ' ἐκλυον αὐτοῦ] τοῦ κλύον αὐτοῖ vGent, τοι κλύον αὐτοῦ Naber.

219 sq. ὥς εἰπὼν πάλιν ὥσε μίγα ξίφος οὐδ' ἀπίθῃσε Zen.

222. Ar. — (?). Cf. vs. 424.

225—233. Zen. —

239. ἀποαίνυσθαι Naber] ἀποαίρεισθαι Ω, hiatus et contractione suspectis; cf. vs. 275.

— ἀντία Bentley] ἀντίον.

238. παλάμῃ Nauck] -μαίς. Cf. § 57 et E 594.

241. τότε Ar. A] τοῖς Ω (cf. § 60).

244. οὐ τι § 100] οὐδὲν.

- Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμάνει. τοῖσι δὲ Νέστορ
 γυνοῦσεν ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορευτής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδῇ.
 250 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
 ἐφθίαθ', οἳ φοι πρόσθεν ἔμ' ἔτραπον ἡδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἀγαθένι, μετὰ δὲ τριτάτοισ' ἐφάνασσε.
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέρπει·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει. 254 = H 124
 255 ἦ κεν γυθῆσαι Πρίαμος Πριάμοιο τέ παιδες,
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖα θυμῷ,
 εἰ σφῶν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοιιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πείθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἱστὸν ἐμείο.
 260 ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἦε περ ὅμιν
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἳ γ' ἀδείριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ῥίδον ἀνέρας, οὐδὲ ϋίδωμαι,
 οἷον Περίθον τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 264 Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον.
 266 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων ῥάφρον ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοισ' ἐμάχοντο,
 Φηρσὶν ὄρεσκόιοις, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομύλειον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
 270 τηλόθεν ἐξ ἀπίνης γαίης, — καλέσαντο γὰρ αὐτοί, — 270 cf. Γ 49 η 25
 καὶ ῥαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγὼ. κείνοισι δὲ κ' οὐ τις π 18
 τῶν οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέσαιο. 272* cf. E 804 M
 καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνειν ῥαίθοντό τε μύθωι. 388, 449 Y 287
 ἀλλὰ πείθεσθε καὶ ὅμεις, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.

265 Θησία τ' Αἰγείδην, ἐπιφαίκελον ἀθανάτοισι.

265 = Hes. Scut. 182

249. γλυκίων] γλυκίω Zen. (cf. vs. 80).
 251. οἳ] αἳ Zen. (cf. II 281).
 251 et 266. (Ἰ)τραπον § 149¹⁰³ τραφον.
 258. βουλὴν Α] sic Ar. et liber „πολύστι-
 χος“, βουλῆς Ω.
 260. ὅμιν Zen.] ἡμῖν Ar. A.
 265. Omittunt Ω, sed afferunt Dio Chrys.
 LVII § 1 et Pausanias X 29 § 10. Cf. Γ 144
 1 631.

268. ὄρεσκόιοις § 169] ὄρεσκόνοιοις. Item
 155.
 271. ἔμ' αὐτὸν] ἐμμετὸν Zen.; cf. Ξ 162
 et § 9.
 272. μαχίσαιο Platt] μαχίσαιο. Cf. Α 344
 Α 539 simm. et v. l. Y 171.
 273. μευ βουλέων] *μοι βουλῆς? Cf. § 92
 et 56 et Α 495, Γ 273.
 — ξύνειν Ar. Α] ξύνειν Ω.

- 275 μῆτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ἀποαίνυσσο κούρην,
ἀλλ' ἔα', ὅς σοι πρῶτα ὀδύσαν γέρας ὤϊεσ Ἀχαιῶν,
μῆτε σὺ, Πηλεΐδην, θεῖλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ 277 cf. B 247
ἀντιβίην· ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοῖος ἔμμορε τιμῆς
σκηπτόχορος βασιλεύς, ὧς τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
280 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε ᾿γείνατο μήτηρ, 280^a cf. 178
ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσι φανάσσει.
Ἄτρεΐδην, σὺ δὲ παῦε τεδὸν μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὅς μέγα πᾶσι
ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο πακοῖο.⁴ 280^b cf. Φ 109
285 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔρειπες.
ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων·
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πᾶσιν δὲ φανάσσειν,
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι ὀλω.
290 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
τούνεκά σοι προθέουσιν ὀνειδέα μυθήσασθαι;⁴
τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἀμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
„ἦ γὰρ κε θφειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
εἰ σοὶ πᾶν γέρον ὑποφείξομαι, ὅττι κε φείπησι.
295 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλω, μὴ γὰρ ἐμοὶ γε.
297 ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλω σῆισι. 297 = A 39 E 259
χεροὶ μὲν οὐ τοι ἐγὼ γε μαχέσσομαι εἵνεκα κούρης, I 611 etc.
οὔτε σοὶ οὔτε τιν' ἄλλωι, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθαι γε δόντες·
300 τῶν δ' ἄλλων ἃ μοὶ ἐσσι θεοὶ παρὰ νηὶ μελαινῇ,
τῶν οὐ κέν τι φέροις ἀνελὼν ἀγέκοντος ἐμεῖο.
εἰ δ' ἄγε μὲν, πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἷδε· 302 cf. Θ 18
αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ.⁴ 302^b = Ψ 610
303 cf. π 441

296 σῆμαιν', οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἔτι σοι πείσεσθαι ὀλω.

275. ἀποαίνυσσο Nauck] ἀποαίρεο (vitiose pro ἀφαιρέω); cf. vs. 230.

277. Πηλεΐδην, θεῖλ' *Πηλείος υἱέ? Verbi formam *trisyllabam* iure poscens Ar. orasin sumebat (πηλεΐδῃς) A alii; cf. § 8 sq.). Cf. o 317 h. Ap. 46 l. a. A 554.

288. πᾶσιν δὲ Bentley] πάντεσσι δ'.

291. προθέουσιν] corruptum. Expectatur: *permittunt* (dii) vel: *concessum est*.

294. εἰ... ὑποφείξομαι Knight] εἰ δὴ... ὑπειξομαι (cf. μ 117).

296. Ar. —

299. μ' ἀφέλεσθαι γε δόντες] ῥ' ἰσθίλεις ἀφελίσθαι Zen.

302. εἰ δ' εἰ (α) Cf. § 328^a. Item A 524 Z 376 Θ 18 I 167 II 667 P 685 T 108 X 381 Ψ 579, 581 α 271 ρ 178 δ 882 ε 37 μ 112 φ 217 χ 391 ψ 35 ω 336, et εἰ δὲ I 262 εἰα?

- ὅς τώ γ' ἀντιβλοῖσι μαχессαμένω φεπέεσσι
 305 ἀνστήκην, ἴλυσαν δ' ἀγορὰν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐξίσας
 ἦϊε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ φοῖς ἑτάροισι,
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προφέρευσσε, 308-311 cf. 141
 ἔν δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐρείκοσιν, εἶς δ' ἐκατόμβην 899q.
 310 ἔβησε θεῶι, ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρμιον
 εἶσεν ἄγων· ἔν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 οἷ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὄγρᾳ κέλευθα, 312 = o 474 cf.
 λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγε. d 842
 οἷ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματ' ἔβαλλον,
 315 ἔφερδον δ' Ἀπόλλωνι τελεέσσας ἐκατόμβας 315 cf. B 306 Θ
 ταύρων ἡδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλδς ἀτρυγέτοιο· 548 + 350
 κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἴκε φελισσομένη περὶ καπνώϊ. 316^a = 41
 ὅς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων 318^b sq. cf. v 125^b.
 ἔλγ' ἔριδος, τὴν προῦτον ἐκνυεῖλῃς Ἀχιλλῆϊ, 127^a
 320 ἀλλ' ὃ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
 τῷ φοι ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρυνῶ θεράποντες·
 „ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδα' Ἀχιλλῆος,
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρμιον.
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι 324 cf. 137
 325 ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό φοι καὶ δόλιον ἔσται.“
 ὅς φειπὼν προῖται, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε. 326^b = 25
 τῷ δ' ἀφίκοντ' ἐβάτην παρὰ θῖν' ἄλδς ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκίσθην. 328 = I 185 cf.
 τὸν δ' ἡδρὸν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ I 652
 330 ἦμενον, οὐδ' ἄρα τῷ γε φειπὼν ἰγέθησεν Ἀχιλλεύς. 329 cf. K 74 N 267
 τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα
 ἑστήκην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο· 332^b sq. = Θ 445
 αὐτὰρ ὅς ἔγνω φῆσιν ἐνὶ φρεσὶ, ὦφώνησέν τε· 333 cf. X 296^{sq.}
 „χαίρετε κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν· 334^b = H 274
 335 ἄσσον ἔτ'· οὐ τί μοι ὕμεσ ἐπαῖτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
 ὃ σφῶϊ προῖται Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.

309. ἰν (ίν) Ar.] ἰσ Ω. Cf. va. 142.

332. τι] sic Ar., τε olim alii.

333. ὅς § 15] δ.

336. σφῶϊ] σφῶϊν Zen. Apoll. Synt. 166.

- ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλειε, ἔξαγε κούρην
 καὶ σφωῖν δὸς ἄγειν. τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων 339 cf. : 521
 840 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπκνέουσ, εἴ ποτε δ' αὖτε
 χρητὴ ἐμείο γένηται ἀφεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 τοῖς' ἄλλοις· ἥ γὰρ ὃ γ' ὀλοϊῆσι φρεσὶ θυλεῖ,
 οὐδέ τι φοῖδε νοῆσαι ἅμα πρόσσσω καὶ ὀπίσσω, 343^b = Γ 109
 ὀππωσ φοι παρὰ νηυσὶ σάοι μαχέονται Ἀχαιοί.
 845 ὥς 'φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπαπειθεθ' ἐταίρῳ,
 ἐκ δ' ἄγαγε κλισίῃς Βρισηΐδα καλλιπάρῃον,
 'ὄθκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὖτις ἔκην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν,
 ἦ δ' ἀγέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ 'κλέν.

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

- δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθείς,
 850 θῖν' ἔφ' ἄλδς πολιῆς, ὀράων ἐπὶ φοῖνοπα πόντον· 350^a = N682,531
 πολλὰ δὲ μυτρί φιλῆι κρήσατο χεῖρας ὀρεγγύς· 351^b cf. X 37
 „μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκέσ γε μινυνθ' ἀδιδὸν περ ἑόντα,
 τιμὴν πέρ μοι ὀφείλειν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίζαι,
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισε. 354^b cf. Hes. fr. 189^a
 855 ἥ γὰρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἠτίμασεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπορράς.“ 356 = 507 B 240
 cf. I 111
 ὥς 'φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλδς παρὰ πατρὶ γέροντι. 358 = Σ 86
 καρπαλίμως δ' ἀνέδν πολιῆς ἄλδς ἡγύτ' ὀμίχλῃ,
 860 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος,
 χεῖρὶ τέ μιν κατέρεξε, γέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε· [485 etc.
 361 = E 372 Z
 361^a = v 288
 „τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἔκετο πένθος; 362 sq.^a = Σ 73
 363 = II 19
 364 = Σ 78
 ἐξάυδα, μὴ κεῖθε νόωι, ἵνα φείδομεν ἅμω.“
 τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

840. ἀπηγίος] ἀναιδίας liber „πολύστιχος”.

342. θυλεῖ § 286¹⁰ θυλεῖ.

344. μαχέονται Thiersch] μαχέονται. Vitiosum est -χου- pro -χου-, epicum non est -οι- pro -οί-ato, alienus hinc est optativus. Cf. vs. 272 et § 109.

350. ἐπὶ φοῖνοπα] ἐπ' ἀπειρονα Δγ.

351. χεῖρας ὀρεγγύς] χεῖρ' ἀναπινύσας Zen. (χεῖρας ἀναπινύσας A, prius autem -ας signo solito indicatum; correxit Cobet coll. 2 892); χεῖρας ἀνασχών (ut E 174 v 355) alii in schol.

356. ἠτίμασεν § 144] -μῆσεν.

— ἀπορράς § 150⁵] ἀπούρας.

- 366 „φοῖσθα· τίη τοι ταῦτα φιδυίη πάντ' ἀγορεύω;
 ὤχομεθ' εἰς Θῆβην, ἱερὴν πόλιν ἡτερίωνος,
 τὴν δὲ διεπράθομεν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
 καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱὲς Ἀχαιῶν,
 ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδην Χρυσειῖδα καλλιπάρηιον.
- 370 Χρῦσης δ' αὖθ', ἱερὸς φεκατυβόλου Ἀπόλλωνος,
 ἦλθε θυὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων ἑ' ἀπερείσι' ἄποινα, 372-375=13 sq.
 στέμμα ἑ' ἔχων ἐν χειρὶ φεκαυβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσῶι ἂν σκῆπτρῳ, καὶ ἄλσσετο πάντας Ἀχαιοῦς,
 376 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δῶω, κοσμήτορε λαῶν.
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπηυφάμησαν Ἀχαιοὶ 376-379=22 sqq.
 αἰδέσθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα,
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονι γάνθανε θυμῷ,
 ἀλλὰ πακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπε.
- 380 χωόμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ὤχετο, τοιοῦτο δ' Ἀπόλλων
 εὐξαμένοι' ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα φοι φίλος ἦεν,
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργεῖοισι κακὸν βέλος· οἳ δὲ νυ λαοὶ
 'θνηῖσκον ἱπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
 πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἤμι δὲ μάντις
- 386 εὖ φειδῶς ἀγόρευε θεοπροπίας φεκάτοιο.
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι·
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος ἔλαβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς
 ἠπειλήσεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ θοῆι φελίῳπες Ἀχαιοὶ
- 390 εἰς Χρῦσιν πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα γάνακτι·
 τὴν δὲ νέον κλισίῃθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηῖος, τήν μοι δόσαν υἱὲς Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαι γε, περισχέο παιδὸς ἐῆος·
 ἔλθοῦς· Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δῆ τι
- 396 ἦ γέπε' ὦνησας κραδίην Διὸς ἧέ τι φέρῃαι.

366—392. Ar. —

373 sq. Cf. vs. 14 sq.

377. Cf. vs. 23.

381. μάλα] ῥά νυ Cypria et Oret., item Theagenes.

388. ἠπειλήσεν μῦθον] μῦθον ἐπηπειλήσεν

Nauck (ut v 127 et supra vs. 319), metri causa. Cf. tamen Γ 348 O 197.

393. ἦσσ] εἰσο (ἰσο) Zen. Cf. O 188 Σ 71, 138 T 342 Ω 422, 550.

396. τι Bentley] καὶ. Cf. E 379 et supra vs. 115.

- πολλάκι γάρ σεο πατρός ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα 396 sq. a. cf. Φ 475
 εὐχομένησ, δὲ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι sq.
 οἷν ἐν ἀθανάτοισιν ἄρεικέα λοιγὸν ἀμύναι,
 ὅππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 400 Ἥρη τ' ἡδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσας δαῖμον,
 ὧχ' ἐκατόγχειρα καλέσας εἰς μακρὸν Ὀλυμπον, — 402-406 cf. Hes.
 δν Βριάρεην καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Theog. 617 sqq.
 Αἰγαίον, — ὃ γὰρ αὐτὲ βίβητο πατρός ἀμείνων.
 405 ὅς σε παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδευ' γαίῳν. 405 cf. E 906
 τὸν καὶ ὑπέδρευσαν μάκαρες θεοί, οὐδέ γ' ἔδρσαν. 405^b = Θ 51 A 81
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρεῖξο καὶ λαβὲ γούναων, 407^b cf. 500, 557
 αἷ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσι ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἄμφ' ἔλλα γέλσαι Ἀχαιοὺς 409^b = Σ 294
 410 κτεινομένονος, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
 γνώμη δ' Ἀτρεΐδης εὐρύ κρείων Ἀγαμέμνων 411 sq. = Π 273
 γλῆν ἀάτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὗ τι ἔτισε. 412 cf. 244 sq.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα 413 = Σ 428 cf.
 „ὦ μοι τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; Σ 94
 415 αἶθ' ὄφελος παρὰ νκυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὗ τι μάλα δρῆν. 416^b = Π 573 Σ 473
 νῦν δ' ἄμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
 τοῦτο δέ τοι φερέουσα γέποσ Διὶ τερπικραύνῳι
 420 εἰμ' αὐτὰ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἶ κα πύθεται.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νκυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
 μῆνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὀκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας

396—406. Zen. —

400. Παλλὰς Ἀθήνη] Φοῖβος Ἀπόλλων Zen.

402. ἐκατόγχειρα Par. 2767] -ρον. Cf. § 83.

403. *Βριάρεν] Βριάρεων. Cf. § 62; genitivo Βριάρεω usus est Ibycus (Etym. M. 213, 23).

404. βίβη. Zen. Ω] βίην Ar.; cf. Γ 193.

— τοῦ πατρός ἀμείνων] πολὺ φέρτατος ἀπάντων ὀππόσοι ναίουσ' ὑπὸ Τάρταρον εὐράνεντα

scripsisse Zen. corrupte traditur; ἦεν (ἴσκει?) πάντων οἱ HStephanus, ἦεν τῶν ὀππόσοι Oobet, ἄλλων ὀππόσοσι Duentzer.

406. *F'] τ'. Cf. § 92.

411. γνώμη δ' § 122] γνώμῃ δὲ καὶ. Cf. Ω 688.

412. οὗ εἰ § 100] οὐδὲν.

423. μετ' ἀμύμονας] μετὰ Μίμνονας quidam olim.

- χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 425 δωδεκάτην δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε,
 καὶ τότε ἔπειτά τοι εἴμι Λιδσ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καὶ μιν γονάσσομαι, καὶ μιν πείσεσθαι ὀίω.“ 426^b=Φ438,505
 ὧς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δ' ἔλιπ' αὖθι 428 cf. B 85
 χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός, 429^b=Ψ 760
 430 τὴν ῥα βίηι ἀφένοντα ἀπέφραον. 430 cf. δ 646

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

- εἰς Χρύσην ἔκτανεν ἄγων ἱερὸν ἑκατόμβην.
 οἷ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἔκοντο, 432 = π 324
 ἰστία μὲν ἑστεῖλάν τε ἑθέσαν τ' ἐν νυκτὶ μελαίνῃ,
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκῃσι πέλασαν προτόνοισιν ὕφντες 434 = h. Ap. 504
 435 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσαν ἱερεμῶι. 435-437 = ο 497
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδῃσαν 436 cf. ι 187^{sq.}
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαινον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης, 437 = h. Ap. 505
 ἐκ δ' ἑκατόμβην ἑβῆσαν ἐκκρόλῳι Ἀπόλλωνι, cf. ι 150, 547 μ 6
 ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς ἑβῆ ποντοπόροιο.
 440 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶν ἐτίθει, καὶ μιν προσέειπε 441 cf. 585
 „ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβωι δ' ἱερὸν ἑκατόμβην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἑλᾶσόμεσθα γάνακτα,
 445 ὃς νῦν Ἀργεῖοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκε.“

424. κατὰ] sic Aristoph., Ar., Callistratus, Dionysius Sidonius, Ixion, cum libris Antimachi Mass. Sinop. Cyp., item Apoll. lex. s. v. κατὰ, cf. etiam schol. Aristoph. Av. 1178; μετὰ Ω. Cf. A 484 B 163, 179 et B 143 I 54 P 149 T 346 π 419 χ 352.

— ἔποντο] ἔπονται frustra olim quidam, ut cum vs. 222 conciliarent versum, sic interpretati: ceteri dei cum (hodie) sequuntur = ποτὶ αὐτὸν cum. Non nisi comitantes dicuntur ἔπεισθαι.

430. ἀφένοντα Ahrens] -ντος. Cf. Y 414 δ 646 θ 267 (ο 273?) χ 388, 448, 471 sq.

— ἀπύφραον § 150²] ἀπηύραον. An ἀπύφρασαν?

432. ἐντὸς] ἐγγὺς Ar.

438. ἑστεῖλάν τε ἑθέσαν τ' Wakefield] στεῖλαντο θείσαν δ'. Medium hinc alienum (cf. β 287 γ 11 ξ 247 sq. π 853), simillimum vitium est B 410 μ 356; cf. etiam α 112.

434. ὕφντες Zen. Ω] ἀφίντες Ar.

435. προέρεσαν Ar. cum Sosigene et libris Arg. et Sinop.] προέρεσαν Ω. Cf. ι 73 γ 279 ο 497.

— ἱερεμῶι Nauck] ἱερεμοῖς Ω, item γ 22 ο 497. Cf. § 60 et δ 580.

438. ἐκκρόλῳι Ἀπόλλωνι] Ἀπόλλωνι φεκαφίργῳ vGent. Etiam h. Ap. 177 f sic neglectum est.

444. Ar. —

- ὡς φειπὼν *φ'* ἐν χέρσ' ἐτίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων 446 = Ψ 624, 797
 παῖδα φίλιν. τοὶ δ' ὦκα θεῶι ἱερὴν ἐκατόμβην 446^a = ϑ 406 •
 ἐξείκισ' ἔσκησαν ἐν δμητὸν περὶ βωμόν, 120 cf. γ 51
 'χερνύψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 450 τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' ἤϋχετο, χεῖρας ἀνασχών· 450^b = Γ 275
 „κλῦθί μοι ἀργυρότοξ', δὲ Χρύσῃν ἀμφιβέβηκας 451 sq. = 37 sq.
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε γῖφι φανάσσεισ'
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμείο πάρος 'κλύες εὐξαμένοιο, 453 cf. Π 236
 'τίμυσας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν, 454 sq. = Π 237
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνον ἐγέλωρ· 455 cf. Θ 242^{sq.}
 ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀφεικέα λοιγὸν ἄμυνον.“
 ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. 457 = 43 [sqq.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ρ' ἤϋξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο, 458-461 = B 421
 ἀφγέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, 458 = γ 447
 460 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 459^a = μ 359
 δόλπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν. 459^b = μ 359
 'καίε δ' ἐπὶ στήλῃσ' ὃ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα φοῖνον 460 sq. = μ 360
 'λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσί. 460^b-465 = γ 457^{sq.}
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο, 464-469 = B 427
 465 'μίστυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 464sq. = μ 364sq.
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, 'φέρυσαντό τε πάντα. 465 cf. ξ 75, 430
 αὐτὰρ ἐπεὶ 'παύσαντο πόνου 'τετύκοντό τε δαῖτα, [sqq.
 'δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἰδεύετο δαιτὸς ἐρίσῃ. 466-468 = H 318
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον εἶντο, 466 = Ω 624 ξ 431
 470 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 467 cf. π 478
 'νώμυσαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάσσει, 468sq. = Ψ 556sq.
 οἳ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο, π 479 sq.
 473 καλὸν αἰέδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν. 468 = 602 τ 425
 475 ἥμος δ' ἡέλιος κατέθυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθε, 469 = H 323 I 92,
 222 Ω 628 γ 67,
 478 473

474 μέλποντες φεκάφεργον· δὲ δὲ φρένα 'τέρπει' ἀκούων.

446 sq. ὡς εἶπεν (sic Wolf pro εἰπών),
 τοὶ δ' ὦκα θεῶι ἱερὴν ἐκατόμβην Zen.

446. *φ'(οι)] addidimus.

447. ἱερὴν Zen. Δτ.] κλειτὴν Ω. Cf. vs. 99,
 131, 443.

451. μοι l. a. ant.] μου Δτ. Ω. Cf. § 92.

453. ἡμὲν δὴ schol. Σ 75] ἦδη μὲν Ω; cf.
 Π 236.

— *ἐμείο πάρος 'κλύες] ἐμὲ πάρος ἔκλυες.
 Cf. Π 76 et § 92.

474. Δτ. —. Quem verum vidisse testatur
 molesta tautologia.

- δὴ τότε ἔκοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός. 476 cf. μ 32
 ἥμος δ' ἡριγένεια ᾠάνη φοδοδάκτυλος ἠώς, 477 = Ω 788 β 1
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν 478^b cf. 229
 τοῖσιν δ' ἔκμενον οὖρον ἔειξε φάρμακον Ἀπόλλων. 479^a = β 420 ο 292
 480 οἱ δ' ἰσθὸν ἑστάναν, ἀνά θ' ἰσθία λευκὰ ἐπέτασσαν 480 cf. ι 77 x 506
 ἐν δ' ἄνεμος ᾤρησεν μέσον ἰσθίον, ἀμφὶ δὲ κῆμα 480^b = δ 788 x 54
 στεῖρην πορφύρεον μέγ' ἐφίλαγε νηὸς ἰούσης. 481 cf. β 427
 482 sq. = β 428 sq.
 ἢ δ' ἔθεεν κατὰ κῆμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν, 484^b = 229
 485 νῆα μὲν οἱ γε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροι' ἐφέρυσσαν 485 = π 325 cf.
 ὑψόθ' ἐπὶ ψαμάθοιο, ὑπὸ δ' ἔρματα μάκρ' ἐτάνυσσαν, π 359 h. Ap. 488
 αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίᾳς τε νείας τε. 486 = h. Ap. 507
 cf. Hes. Oper.
 624 sqq.
 αὐτὰρ δ' ἔμκνι νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
 διογενὴς Πηλεΐδης υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 490 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὰν ᾤωλεσθετο κυδιάνειραν
 οὔτε ποτ' εἰς πόλεμον, ἀλλ' ἐφθινύθεσκε φίλον κῆρ 491^b cf. x 485
 αὐθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε. 492^b cf. Z 328 Π
 68

λιταί.

- ἀλλ' οὔτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς, 493 = Ω 31
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἰόντες 494^a = Φ 518
 495 πάντες ἔμα, Ζεὺς δ' ἄρχε. Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμῆς
 παιδὸς ἑοῖ', ἀλλ' ἢ γ' ἀνεδύσετο κῆμα θαλάσσης, [394
 ἡρὶν δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλυμπόν τε. 497^b cf. E 750 Θ
 498^a cf. O 152 Ω 98
 498^b sq. = E 758
 ἡδρεν δ' εὐρύροπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο, 499 = Θ 3
 500 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων 500^b cf. 407

479. ἔκμενον] dubiae originis participium
 fuitne *ἐκμενοσ*, ut ad verbi *ἐφίλαγε* stirpem
 sit referendum? Redit β 420 ι 7 μ 149 ο 292.

482. πορφύρεον] πορφύρεον Barnes (cf. E 16
 Φ 551 δ 427, 572 x 309), et sic Aratus Phaen.
 296 videtur legisse; loco parallelo β 428
 in nocturni itineris descriptione (cf. β 388)
 minus apte commemoratur fluctuum color.

— μέγ' ἐφίλαγε (μέγα f.) Bentley] μεγάλη
 ἰαχε Ω (item Σ 29, 228 Φ 10 β 428).

484. κατὰ Ar.] μετὰ A. Cf. A 424.

488—492. Zen. —, 491 om.

489. Πηλεΐδης] sic Ar. II 21, -ῖος vel -ῖος Ω.
 Error, cuius causa fuit prisca litteratura,
 redit Π 21 T 216 λ 478 (Πηλεΐδης) et B 566
 ψ 678 (Μημιστῆος). Cf. § 17.

495. *ἐφετμῆς] ἐφετμῶν. Cf. § 56. Singu-
 larem numerum suadent Σ 216 Φ 299.
 Eodem vitio laborat δ 353, simili E 818.
 praeterea cf. A 278 et I' 273.

- σκαιῇ, δεξιτερῇ δέ γ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα 501^a cf. Φ 490
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα γάνακτα·
 „Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ γέπε' ἢ γέργωι, τὸ δέ μοι κρήνον ἐγέλωρ· 504^b = 41
 505 υἱὸν μοι τίμνησον, δς ὠκυμορώτατος ἄλλων
 ἐπλετ' ἀτάρ μιν νῦν γε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμασεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπογράφ. 507 = 356
 ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητιέτα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρα κ' Ἀχαιοὶ
 510 υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ γε τιμῇ.“
 ὧς ᾠότο· τὴν δ' οὗ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς, 511 cf. A 401 F
 ἀλλ' ἀπέων δρῆν ἦστο. Θέτις δ' ὥς ἤψατο γούνων, 512 cf. O 76
 ὧς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἶρετο δεῦτερον αὖτις·
 „νυμερετὸς μὲν δὴ μοι ὑποσχέο καὶ κατάνευσον,
 515 ἢ ἀπόγειπ', — ἐπεὶ οὗ τοι ἐπι δέξοσ, — ὄφρ' ἐν γείδω 515 cf. X 19
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.“ [454
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 517 = A 30 cf. H
 „ἢ δὴ λολίγια γέργ', ὃ τέ μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεισ 517^a = Θ 208 O
 Ἥρηι, ὅτ' ἄν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδεῖοισι γέπεσσι. 184 Σ 97
 520 ἢ δὲ καὶ αὐτῶς μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι 518^a = 573
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχηι Τρώεσσιν ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
 Ἥρη· ἐμοὶ δέ γε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσω.
 εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεπολῇσι·
 525 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
 τέκμων· οὐ γὰρ ἐμὸν πάλιν ἀγρετὸν οὐδ' ἀπατληδὸν
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὃ τί κεν κεφαλῇ κατανεύσω.“ 528 = P 209
 ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· 528^b cf. O 75 h.
 Cer. 467

501. *δὲ γ' δ' ἄρ' (item Φ 490).

505. υἱὸν (υἱία) μοι τίμνησον Nauck] τίμνησόν μοι υἱόν (cf. § 14 et vs. 510). An *τίμνησόν μοι παῖδα (coll. Σ 236)?

507. ἠτίμασεν § 144] ἠτίμνησεν.

— ἀπογράφ § 150^b] ἀπούρασ.

519. Ἥρη] Ἥρη Ar.

— ἄν] noviciūm (§ 326).

520. αἰὲν Hermann] αἰεὶ Ω, item I 322. Cf. α 341 β 22 x 464 μ 64 v 255 φ 146, vitium

autem contrarium est A 827 α 68 τ 591.

521. νεικεῖ καὶ τί μέ φησι μάχηι *νεικίσει καὶ φησιν ἐμῇ? Cf. § 191 et B 134 sq.

522. τι Ar. alitque veterum] σε Ω.

523. γε vHerwerden] κα.

524—527. Hi versus videntur postmodo esse additi.

524. εἰ δ'] cf. A 302.

— κατανεύσομαι] sic Ar., ληνεύσομαι l. a. apud Athen. 66c; cf. vs. 528.

- ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαίται ἐπερρώσαντο φάνακτος
530 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐφέλιξεν Ὀλύμπου.
τῷ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἢ μὲν ἔπειτα
εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δ' ἔε φὸν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
535 μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.
ὥς δ' μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρην
ἠγνοίησε φειδοῦσ', ὅτι φοι συμφράσσαστο βουλὰς
ἀργυρόπεζα θέτις, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος.
αὐτίκα κερτομοῖσι Δία Κρονίωνα προσκῦδα·
540 ἥ τίς δ' αὖ τοι, δολόμητι, θεῶν συμφράσσαστο βουλὰς;
αἰεὶ τοι φίλον ἐστίν, ἐμεῖ' ἅπο νόσφιν ἐόντα
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πά μοι
πρόφρων τέτληκας φειπεῖν γέπος ὅττι νοήσῃς.
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
545 Ἥρην, μὴ δὴ πάντα ἐμούς ἐπιγέλπεο μύθους
φειδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
ἀλλ' ὃν μὲν σ' ἐπιφεικὲς ἀκουέμεν, οὐ τις ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότερος τὸν φείσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
550 μὴ τι σὺ ταῦτα γέκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα.
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρην·
ἠαῖνότατε Κρονίδην, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες;
καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλ' εὐκνηλος τὰ φράζεαι ἄσ' ἐθέλησθα.
- 530^a cf. Ξ 177^b
530^b cf. Θ 199
531 = ν 439
532^b = N 243 ν 108
534^b sq.^a cf. X 251 sq.
536^b sq.^a cf. σ 77 sq.
538 = 556
538^b = Ω 562 δ 365
540 cf. δ 462
541^b cf. σ 268
549 cf. Θ 10
551 = A 50 Π 489 Σ 360 Υ 309
552 = A 25 Θ 462 Ξ 330 Π 440 Σ 361

530. κρατὸς] κρατὸς Zen.
— ἐφέλιξεν § 41²⁴] ἐλίλιξεν.
531. διέτμαγεν] sic Ar., -γον G.
532. ἄλλα ἄλτο] ἄλ' ἄλτο Knight; cf. Θ 85.
Bentley ἄλτο] ἄλτο (cf. κ 351).
533. δ' ἔε φὸν Brandreth] δι' ἐόν Ω duplici vitio, vix enim tolerabilis est hiatus (cf. § 44) neque aptum est zeugma.
534. ἐδέων] ἐδέων G, item vs. 531; cf. ν 56 et § 56.
535. ἔσταν] ἤλθον quidam in schol. BT.

540. δολόμητι § 83¹⁰] -μήτα. Cf. α 300 al.
547. σ' Wakefield] κ' . Cf. E 481. Minus officit omissum Π A 477 o 394.
548. τὸν Bentley] τὸν γ'.
549. ἐθέλωμι Par. 2767¹] -λοιμι Ω . Cf. Θ 23 et § 112.
553. οὔτε] sic Rhianus Aristoph. Ar., οὐδέ (οὐκ εἶρομαι οὐδέ Brugmann) olim alii. Cf. A 103.
554. ἄσ' sic Ar., ὅττι (ἐθέλησθα) Dionysius Sidonius. Cf. A 277.

- 555 νῦν δ' αἰνῶς δέδωκα κατὰ φρένα μὴ παρέξειπε 555^a = α 353 cf.
ἀργυρόπεζα θέτις, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος Κ 538
ἡερὶν γὰρ σ' ἢ γε παρέξετο καὶ ἴλαβε γούνων. 556 = 538
τῇ σ' ὁἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὥς Μηλῆα 557^b cf. 407
τιμῆσεις, ὀλέεις δὲ πολὺς ἐπὶ νηυσὶν Μηλῶν. 559 cf. B 4
- 560 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
„δαιμονίη, αἶετ' ἔμεν ὀλεῖαι, οὐδέ σε λήθω. 561^b cf. K 279 ψ
πρῆξαι δ' ἔμπης οὗ τι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ 562^a = ρ 191
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσται· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι. 648
- 565 ἀλλ' ἀκέουσα κάθηστο, ἔμῳ δ' ἐπιπέθεο μῦθον,
μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ 566^a cf. 28
ἄσπον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτουσ χεῖρας ἐφῆω. 567 cf. O 105
ὥς ἔφατ', ἔδρυσεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καὶ ῥ' ἀκέουσα κάθηστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
- 570 ὥχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες 570^a = O 101
τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἥρ' ἀγορεύειν,
μυτρί φιλῆνι ἐπὶ γῆρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ.
„ἦ δὴ λολύγια φέργα τάδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά, 573^a = 518
εἰ δὴ σφῶ' ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
- 575 ἐν δὲ θεοῖσι κολωιδὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575^b sq. = α 403
ἔσθλησ ἔσσεται ἥδους, ἐπεὶ τὰ χερσεύονα νικᾷ. sq.
μυτρί δ' ἐγὼ παράφηνμι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ, 577^b cf. ψ 305
πατρί φιλῶνι ἐπὶ γῆρα φέρειν Διὶ, ὅφρα μὴ αὐτὲ
νεικελήσι πατῆρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ
- 580 εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπυκτῆς

555. *παρέξειπε* Naber] σε *παρέπει* Ω, σε *παρέλθῃ* Bentley (praestabat σε *παρέλθῃ*, nam requiritur indicativus; cf. α 300), an **παρέπεισε* (ΣΕΠΑΡΕΠΕΙ—ΠΑΡΕΠΕΙΣΕ) coll. Z 61 H 120 N 788 ψ 606?

557. σ' ἢ Bekker] *sol.* Of. § 13.

559. *τιμῆσεις... ὀλέεις* vHerwerden] -*σησι*... -*σησι*. Of. § 147 et 284.

— *πολύς*] sic Zen. B 4 (h. l. *πολεῖς* ei tribuitur in schol.), *πολίος* Ar. Ω. Of. § 83^b.

560. δ' ἀπαμ.] δι' *μὴ* ὀχρήσας l. a. in A.

567. *ἰόνθ'*] *ἰών* Bentley (ante *ἄσπον* interpungens).

— *ἀάπτουσ*] sic Ar., *ἀέπτουσ* Aristoph. (cf. N 318).

572. *ἰνὶ γῆρα*] una voce Ar., item vs. 578. Of. Ξ 132.

— *λευκωλένῳ* Ἥρῃ] *τετιημένη* ἦτορ *manvult* quidam in schol. T.

576. ἥδους] neglecto ς (§ 41^b); Bentley *ἵσται* γῆδους, *Ναυοκ* ἵσσεται *ἱσθλῆς* γῆδους, alii *ἱσθλῆς* ἵσσαι' *ἱσθλῆς*.

ἐξ ἐδέων στυφελίξαι . . . , ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστι
ἀλλὰ σὺ τὸν γε γέπεςσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσι·
αὐτίκ' ἔπειθ' Ἰλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμιν.“

- ὥς ἄρ' ἔφην, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον
585 μκτρί φίλῃ ἐν χεὶρ' ἐτίθει, καὶ μιν προσέειπε· 585 cf. 441
„τέτλαθι, μῆτερ ἐμὴ, καὶ ἀνασχέο κηδομένη περ, 586 cf. E 382
586^b cf. H 110
μή σε φίλῃν περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι γίδωμαι
θεινομένην· τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀγνόμενός περ 588 sq.^a cf. 241
χραιομένην· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεισθαι. sq.
590 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοι' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590^a = Ξ 249
' ῥῖψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βυλοῦ θεσπεσίῳ. 591 cf. O 28
πᾶν δ' ἤμαρ 'φερόμην, ἅμα δ' ἡέλωι καταδύντι 592 cf. Hes. Theog.
κάππεσον ἐν Ἀθήνῃ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνήεν· 722 sqq.
592^b = Σ 210 T
207 π 366
ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ 'κομίσαντο πεσόντα.“
595 ὥς 'φάτ', ἐμείδουσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 595 = Φ 434 cf.
Ξ 222
μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χεὶρὶ κύπελλον.
αὐτὰρ δ' τοῖς' ἄλλοις θεοῖς' ἐνδέξια πᾶσι
' φοινοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλος μακάρεσσι θεοῖσι, 599 = ϑ 326
600 ὥς 'γίδον ἥφαιστον διὰ δῶματα ποιπνύοντα.
ὥς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα 601 sq. = τ 424 sq.
' δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐρίσης, 601 = ι 161, 556
x 183 etc. cf. T
162 Ω 718
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἦν ἔχ' Ἀπόλλων, 602 = 468
603 cf. Ω 68^a
604 cf. ω 60 h.
Μουσάων θ', αἷ' αἶδον ἀμειβόμεναι φοπὶ καλῇ. Ap. 189
605 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυν λαμπρὸν φάος ἥελιοιο, 605^b = E 120 Θ 485
οἷ μὲν κακκείοντες ἔβαν φοῖβόνδε γέκαστος, 606 = γ 896 η 229
ἥχι γεκάστωι δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυγείσ
ἥφαιστος 'ποίησε γιδυλίσι πραπίδεσσι, 608 = γ 12 cf.
η 92

581. στυφελίξαι] -ξαι Bentley. Cf. A 135
Φ 556 al.

— φέρτατος] φέρτατος Aneod. Par. III 109.

585. χερ(ι) Aristoph. Ar. Sosigenes Mass.
(ut vs. 598)] χερσὶ τίθει Ω (ut vs. 441).
Cf. K 328 Ψ 568 β 37 γ 51, 443 ι 359
v 57, 225 φ 59 Hes. Theog. 174. Vitium
contrarium in codd. omnibus aut nonnullis
est (K 461?) T 251 o 120, 124, 130 Ψ 695,
761 δ 287.

593. ἐν Ἀθήνῃ] sic Ar., alii olim ἐς Ἀθήνας.
Cf. Θ 485 O 588, 624, πεδίῳ 'πίος E 82,
χάμαι 'πίος saepius.

599. γέλος § 68] γέλωσ.

600. ποιπνύοντα] -σαντα olim „αὶ πᾶσαι“
(schol. T; sic Ar.?).

606. κακκείοντες] δὴ κείοντες olim „πᾶσαι“
(schol. T; sic Ar.?). cf. τ 48.

607. ἥχι Ar.] ἥχι Ambr. A. Cf. Γ 326
A 76 γ 87.

Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέγος ἦτ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
 610 ἔνθα πάρος 'κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
 ἔνθα καθηῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

610 = ε 49
 610^b cf. : 333

ὄνειρος.

- B** ἄλλοι μὲν ἄα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἱπποκορυσταὶ
 ἡῦδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε φάδυμος ὕπνος,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐμερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα
 τιμήσει, ὀλέσαι δὲ πολὺς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 5 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 πέμπαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον
 καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „βᾶσ' ἴθι, οὐλος Ὀνειρε· θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἔλθων εἰς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 10 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν' ὥς ἐπιτέλλω.
 θωρήξαι γε κέλευε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίνι· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγχιαν
 Τρώων, οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπύγναμψεν γὰρ ἄπαντας
 15 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.“
 ὅς φάτ', ἔβη δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε.
 καρπαλίμως δ' ἔκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 'βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανε
 εὐδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος 'κέχυνθ' ὕπνος
 20 'στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶι νῆι γεγοικώς,
 Νέστορι, τὸν ἄα μάλιστα γερόντων 'τὲ' Ἀγαμέμνων·

1 sq.^a = Ω 677 sq.
 1 sq. cf. K 1-4

4 cf. A 559

5 = K 17 Ξ 161 cf.
 , 818, 424 λ 230
 5^b = H 325 I 94
 = 52

8^a cf. Θ 399 A
 186 O 158 Ω 144

10^b = I 369

11 sq. cf. 28 sq.

13-15 = 80 sqq.

16 cf. ρ 348, 551,
 574
 17 = 168

20^a = 59 ψ 68
 etc.

619. 8ν] Zen. δ, i. e. HOA(A)EXOZ, littera
 v. prisco more assimilata vicinae (cf. § 10
 et II 231). — Neglectum est f, Bentley δὲ
 πρὸς λέγος (numerosius Nauck δὲ ποιεὶ λέγος),
 alii aliter.

611. ἔνθα καθηῦδ' ἔνθ' ἱκάνουσ' Zen.,
 item ζ 1. Cf. A 68.

1. ἄλλοι] ἄλλοι Zen. (cf. K 1 et § 9).

2. φάδυμος § 41³] νήδυμος Ar. Ω.

4. τιμήσει(·) Δ³ et l. a. in schol.] τιμήσει Ω

— ὀλέσαι Voss] ὀλέσει. Cf. § 118 et II 650
 A 158 al.

— πολὺς Zen.] πολίης Ω. Cf. § 83⁹.

8. οὐλος § 51] οὐλε. Cf. A 189. Nisi οὐλος
 adiectivum e vs. 6 irrepsit.

— Ὀνειρε] Ὀνειρε, ... Ἀχαιῶν Nicanor. Cf.
 Θ 399 A 186 O 158 Ω 144.

12. πανσυδίν] sic Ar., πασσ. G.

— ἔλοι] sic Zen., Ar. ἔλωσ, ut vs. 29 (ora-
 tione directa, ut A 303 ψ 855 α 40)?

15. Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται] δίδωμεν (διδό-
 μω Hippias Thas.) δι' οὐχὺς ἀρίσθαι (ut
 Φ 297) l. a. apud Aristot. de Soph. el. 4
 et Poet. 26.

- τῷ μιν φεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος·
 „εὐδεις, ἤτρεος νῆε δαΐφρονος ἵπποδάμοιο;
 οὐ χρη παννύχιον εὐδειν βουλκφόρον ἄνδρα,
 35 ὦ λαοί τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλε.
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνεσ ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σε ἄνευθεν ἔων μέγα κήδεταί ἥδ' ἐλεαίρει.
 θωρήξαι σ' ἐκέλευσε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοισ πόλιν εὐρύαργιαν
 40 Τρώων, οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδὲ ἐφθίπται
 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδὲ σε λήθῃ
 αἰρεέτω, ὅτε κέν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήγῃ.“
 45 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπεβήκετο, τὸν δ' ἔλιπ' αὖθι
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ ῥ' οὐ τέλεσθαι ἔμελλον.
 ὦπ' γὰρ ὃ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
 νήπιος, οὐδὲ τὰ ῥεῖδ' ἃ ῥα Ζεὺς ἔμελλεν
 50 θησέμεναι γὰρ ἔμελλεν ἔτ' ἄλγεά τε στοναχὰς τε
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὁσμήνας.
 ἤγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θεῖν δέ μιν ἀμφέχυντ' ὁμφή.
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἐνέδυνε χιτῶνα,
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα ῥάλλετο πᾶρος·
 45 ποσσὶ δ' ὕπῳ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν ῥάλλετο ξίφος ἀργυρόηλον.
 εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρῷον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 ἥδ' ὥς μὲν ῥα θεὰ προσεβήκετο μακρὸν Ὀλυμπον
 Ζηνὶ φάος φέρουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι·
 50 αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοις ἐκέλευσε
 κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς.
 οἷ μὲν ἐκέρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὧκα.

22. φεισάμενος § 212⁵] φεισάμενος.
 — θεῖος] οὐλος Α² (θεῖος e versu 56 irre-
 pere potuit).

27. Δρ. —

34. ὅτε κέν § 326] οὐτ' ἄν.

36. ἔμελλον Δρ. G] ἄλλοις Zen. Ω.

39. θησέμεναι γὰρ ἔμελλεν Kr Nauck] θήσιν
 γὰρ Kr ἔμελλεν in Ω. Suspectum est γὰρ ictu
 productum licet conferri possint Α 342
 Α 690 (?) Ξ 30 (?) Ρ 408 (?) Τ 49 Α 580
 (cf. § 19). Nauckii correctionem nunc con-
 firmat pap. Hib. 19 Γ 302.

- βουλὴ δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἔξε γερόντων
Νεστορένι παρὰ νηϊ Πυλογενέος βασιλῆος.
- 55 τοὺς δ' γε συγκαλέσας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλὴν· 55 = K 302
 „κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὀνειρος 56 = ξ 495
 ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίδωι
 φρεσὶς τε μέγεθος τε φύν· τ' ἄγχι στ' ἐξεοίκει 58 cf. ζ 152 [α 374
 'στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ με πρὸς μῦθον ἔειπε· 58^a = 1 337 σ 249
 59 cf. ψ 68 etc.
 59^a = 20
 60-70^a = 23 sqq.
- 60 ,εὐδεις, Ἀτρεΐος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
 οὐ χρεὴ παννύχιον εὐδειν βουλευφόρον ἄνδρα,
 οἷ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε.
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὄκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σε ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδετα ἦδ' ἐλαίρει.
- 65 θωρήξαι σ' ἐκέλευσε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς
 πανσυνδίνῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοισ πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων, οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας
 Ἥρην λισσομένην, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
- 70 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· — ὧς δ' γε φειπὼν
 ὤχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἄνθηκε.
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν. 72 = 88
 πρῶτα δ' ἐγὼ φέπεσιν πειρήσομαι, ἢ θέμις ἐστί,
 καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
- 75 ὅμεις δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρπύτειν φεπέεσσι.“
 ἦ τοι δ' γ' ὧς φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη 76 = A 68
Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο Φάναξ ἔεν ἡμαθόεντος·
 ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 „ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ἡγήτορες ἦδὲ μέδοντες, 79 = I 17 K 533
 etc. cf. ψ 573
- 80 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσπε,
 ψευδὸς κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζόμεθα μᾶλλον· 81 = Ω 222
 νῦν δ' ἔϊδ' ὅς μὲγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὖχεται εἶναι. 82 cf. A 91

53. βουλὴ Aristoph. Ar.] βουλὴν Zen. Ω. Of. Ω 553.

54. Πυλογενέος A] Πυλῆ. O. Of. ψ 303 et § 48.

55. Zen. αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἤγαγεν ὁμηγερέας τ' ἐγένοντο, | τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων.

56. θεῖος] θεῖον Zen.

60—70. Zen. sic contraxit: ἡνάγει σε πατὴρ ὑψίζυγος, αἰθέρει ναίων, | Τρῶας μαχήσασθαι πρὸς Πίον. ὧς δ' μὲν εἰπὼν.

64. Ar. —

70. γ. Bentley] μὲν.

76—83. Ar. —, versum 84 ad Agamemnonem referens.

82. Ἀχαιῶν] ἐνι στρατῷ L. Of. A 91.

- ἀλλ' ἄγετ', αἰ κέν πως θωρήξομεν υἱας Ἀχαιῶν.⁶⁶ 88 = 72
 ὥς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἔξ ἤρχε νέεσθαι.
 85 οἷ δέ τ' ἀνέστησαν 'πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
 σκηπτόχοι βασιλῆες ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.

διάπειρα.

- ἥνυτε γέθνε' ἴασι μελισσῶν ἀδινάων,
 πέτρης ἔκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσι φεαρινοῖσι·
 90 αἷ μὲν τ' ἐνθα γάλισ πεποτκάται, αἷ δέ τε ἐνθα·
 ὥς τῶν γέθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων 91 = 464
 κῆνός προπάροιθε βαθείης ἐστιχάοντο
 γιλαδὸν εἰς ἀγορὴν· μετὰ δὲ σφίσι Εῤόσ' ἐδεδήει
 ὀτρύνουσ' ἵμεναι, Διὸς ἄγγελος· οἷ δ' ἤχροντο.
 95 'τετρήχει δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δ' ἐστοναχίζετο γαῖα
 λαῶν ἰζόντων, ὁμαδος δ' ἔεν· ἐννέα δέ σφας
 κήρυκες βοάοντες ἐρύττων, εἴ ποτ' αὐτῆς
 σχολιάτ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφίαν βασιλῆων.
 σπουδῆι δ' ἔξετο λαός, ἐρύττυθεν δὲ καθ' ἔδρας 99 = 211
 100 παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔστη σπῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν ἵτφαιστος 'κάμε τεύχων.
 ἵτφαιστος μὲν ἔδωκε Διὶ Κρονίωνι γάνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς 'δῶκε διακτόρῳ Ἀργεῖφόντῃ,
 Ἑρμείας δὲ γάναξ 'δῶκεν Πέλοπι πλινξίπῳ,
 105 αὐτὰρ ὃς αὐτε Πέλοψ 'δῶκ' Ἀτρεί, ποιμένι λαῶν,
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύγαρνι Θυέστῃ,
 αὐτὰρ ὃς αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι 'δῶκε φορῆναι,
 πολλῆμισιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ γανάσσειν.
 τῷ δ' γ' ἐρυσάμενος γέπε' Ἀργεῖοισι μετνύδα· 109 cf. Θ 496

85. δέ τ' ἀνίστησαν Cobet] δ' ἰπανίστησαν
 Ω (aseurgabant, verbum neque alibi apud
 H. inventum neque huic loco aptum).

87. γέθνε' ἴασι Bentley] ἰθύνει εἰσι. Cf.
 II 160.

90. δέ τε] *δ' ἄρα τ' (cf. § 329)? Hiatus
 vitiosus.

94. *ἤχροντο] ἀγίροντο Ω, item Σ 37, 245

Θ 321 λ 36 ν 277 et ἀγρίεσθαι leg. ἀγρίεσθαι
 ρ 385. Cf. § 149⁴⁴.

103. διακτόρῳ] -ρι pap. 126. Cf. Φ 497
 α 84 al.

105 et 107. ὃς § 15] δ.

107. (')δῶκε Julian. 51 δ Priscian. XVII 208]
 λαια. Requiritur aoristus (ut vs. 102—106),
 nisi fuit Ἀγαμέμνονι Ἀτρείος υἱ.

- 110 „ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
 Ζεὺς με μέγας Κρονίδης ἀάτνι ἐνέδθησε βαρεῖνι,
 σχέλτιος, ὅς περ μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσε
 Φίλιον ἐκπέρσαντ' ἐντειχέα ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτνι βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
 115 δυσκλεεῖ Ἄργος ἐκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 ὅς δὴ πολλῶν πολλῶν κατέλυσε κάρηνα
 ἧδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχροὺς γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πνυθίσθαι,
 120 μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμιζέμεν' ἧδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι πανροτέροισι· τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται.
 εἴ περ γὰρ τ' ἐθέλομεν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆες τε
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 125 Τρῳῆες μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσοι ἔασι,
 ἡμεῖς δ' εἰς δεκάδας διακοσμηθήμεν' Ἀχαιοί,
 Τρῶων δ' ἄνδρα ἑκάστοι ἐλοίμεθα φοινοχοεύειν,
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευοίατο φοινοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 130 Τρῶων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν. ἀλλ' ἐπίνουροι
 πολλέων ἐκ πολλῶν ἐγχεσπάλιοι ἄνδρες ἔασι,
 οἳ με μέγα πλάξουσιν καὶ οὐκ ἐάουσ' ἐθέλοντα
 Φίλιον ἐκπέρσαι, ἐν ναιόμενον πτολίεθρον.
- 110 = Z 67 O 733
 T 78 [sqq.
 111-118 = I 18
 112 cf. M 236
 112^b = δ 6 = 335 cf.
 N 368 O 374 v 133
 118 = 288 E 716
- 116 = Ξ 69 cf. N
 226
- 118^b cf. I 39 N 484
 Ω 293 α 70 α 4
 119 cf. = 433
 119^b = X 305 I 76
 φ 255
- 123^a = Θ 205
- 133 cf. A 164

111. μέγας Ar. Callistratus Dionysodorus Ammonius] μέγα Zen. Ω, item I 18 (ut A 78 A 340 Σ 561 etc.), quod moleste praemit- titur adiectivo βαρεῖνι.

112—118. Zen. —

113. ἐντειχέα § 83¹⁰] ἐντειχέων.

119. αἰσχροὺς γὰρ τόδε γ' [λῶβη γὰρ τόδε γ' Zen.

123. ε' Par. 1805] x' Ω. Cf. B 597 H 387 Θ 205 β 246 (N 288); particulae γὰρ τε innotae extant A 81 I 406 γ 147 al.

124. Ar. —

125. Τρῳῆες Ar.] Τρῳῆες Ω (ut λέξασθαι eligere valeat).

— λέξασθαι ἐπίστιοι] λέξασθ' ἐπιφίστιοι? Etiam ceteris locis (γ 234 h. Cer. 489 et

post levem mutationem η 248 ψ 55) scribi potest ἐπιφίστιος et φίστιη (pro λιστή), nusquam tamen necessarium est φ (cf. § 41⁹ et ἐπιστίων ζ 265). Hoc autem loco fortasse λίσταίτ' ἐπίστιοι (et διακοσμηθεῖμεν vs. 126) dedit poeta.

126. διακοσμηθεῖμεν' Vind. 49] -θῆμεν vel -θεῖμεν Ω.

127. (φ)έκαστοι Ar.] ἑκάστοι Demetrius Ixion Ω.

130—133. Ar. —

131. ἴασι] ἔναισι Callistratus et Ar. in ed. altera (cf. E 477 Φ 586).

133. (F)ίλιον Ar.] Ἴλιον Ω (cf. B 538 A 33 E 642 H 345 Φ 128 α 2 ο 193 etc.). Accu- sativus extat B 501 et passim.

- έννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλοι' ένιαυτοί,
 135 καὶ δὴ δοῦρα σέσκηπε νεῶν καὶ σπάργα λείλυνται·
 αἱ δέ ποθ' ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 ἦατ' ένὶ μεγάρῳ ποτιδέγμεναι· ἡμι δὲ γέρον
 αὐτῶς ἀκράαντον, οὐ εἵνεκα δεῦρ' ἐκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ γείπω, πειθόμεθα πάντες·
 140 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν·“
 ὥς ᾿φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ένὶ στήθεσσι δρινε
 πᾶσι κατὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
 ᾿κινήθη δ' ἀγορὴ φη' κύματα μακρὰ θαλάσσης,
 145 πόντου Φικαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρώς τε Νότος τε
 ὠρορ' ἐπαῖξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺν λίκιον ἐλθών,
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμύῃ ἀσταχύεσσι,
 ὥς τῶν πᾶς ἀγορὴ ᾿κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλκτῶι
 150 νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίην
 ἴστατ' ἀειρομένῃ· τοὶ δ' ἀλλήλοισ' ἐκέλευον
 ἄπτεσθαι νηῶν ἥδ' ἐλκέμεν' εἰς ἄλα δῖαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκᾶθαιρον· αὐτὰ δ' οὐρανὸν ἔκε
 φοίκαδε γειμένων ὑπὸ δ' ἦιρον ἔρματα νηῶν.
 155 ἔνθα κεν Ἀργεῖοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθηναῖκν Ἥρην παρὸς μῦθον ἔειπε·
 „ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυνώνη,
 οὐτῶ δὴ γοῖκόνδε, φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 151^a = Ψ 366 of.
 Φ 327
 [Ξ 60
 153^b = M 338 of.
 154^a of. γ 160 :
 261
 156 sq. of. Θ 426
 sq.
 157 = E 714 Φ 420
 of. Θ 352
 157^b = E 115 δ 762
 ζ 324
 158 = 174 , 204
 159^b = Θ 511 γ
 228 γ 142 etc.

134 sq. Dubium est sintne vicinis recentiores hi versus et 291—298, 313, 325, 327—329^a, — quod arbitramur, — an cum tota hac Iliadis parte (τῇ διαπειρᾷ) aut servandi sint aut delendi. Postmodo utique inserti (aut mutati) et hi sunt Iliadis versus et ceteri quibus bellum dicitur sumiturve diutius iam esse gestum. Cf. A 521 Γ' (126—128? 157?) 205 (Z 124? 419?) I 408 (A 139?) M 15 Σ 434 sq. T 334—336 Ω 765 sq. (1).

137. μεγάροι Nauck] -ροις Ω, item ζ 62 η 190 θ 42 (l. a. θ 432) x 5 (l. a. λ 374

ξ 326) ο 77, 94 (231?) π 33 (l. a. ρ 391) χ 218 (l. a. 370) 417. Cf. § 60.

141. Olim in quibusdam libris deerat.

143. Ar. —

— *κατὰ μετὰ. Cf. A 424.

144. φῇ Zen.] ὡς Ar. Ω. Cf. Ξ 499 et h. Mero. 241 (?).

148. ἐπαιγίζων] ἐπαίσεων Aristoph., item ο 298.

— ἡμύῃ] -οι Ω (of. Θ 340), Caener δ' ἡμύοι (of. A 156).

156. Zen. εἰ μὴ Ἀθηναίη λαοσσόος ἦλθ' ἀπ' Ὀλύμπου, om. vs. 157—168.

160	κὰδ δέ κεν εὐχολῶν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀργεῖνν Ἑλένῃν, ἥσ' εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλῃσ' ἀπὸ πατρίδος αἶψα.	160 sq. ^a cf. A 173 160 cf. 176 [sq. 161 sq. = 177 sq.
163	ἀλλ' ἔθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,	163 cf. 179
165	μηδ' ἔαε νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν' ἀμφιγελίσσας. ^α ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·	165 = 181 166 = E 719 H 43
167	'βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα.	167 = A 74 X 187 etc. cf. A 44 H 19
169	ἦδ' ὅρην ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,	169 = 407
170	ἔσταότ' οὐδ' ὃ γε νηὶς ἐυσσέλμοιο μελαίνῃσ' ἥπειτ', ἐπεὶ μιν ἄχρ' οὐκ ἔμελλεν καὶ θυμὸν ἵκανε. ἀγχιόθι δ' ἴσταμένῃ προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· „διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, οὕτω δὴ Φοικόνδε, φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν, 175 φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες; κὰδ δέ κεν εὐχολῶν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιε Ἀργεῖνν Ἑλένῃν, ἥσ' εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλῃσ' ἀπὸ πατρίδος αἶψα. ἀλλ' ἔθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδὲ τ' ἐρώει· 180 σοῖς ἀγανοῖσι γέπεσσιν ἐρήτυε φῶτα γέλαστον, μηδ' ἔαε νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν' ἀμφιγελίσσας. ^α [ὥς 'φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεῶς γόπα φωνησάσας, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσε κέρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακῆσιος, ὃς φοιτᾷ ὀπάδει. 185 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδᾳ Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν 'δέξατό φοιτᾷ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κηχεῖν, τὸν δ' ἀγανοῖσι γέπεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· 190 „δαιμόνι', οὗ σε γέροις κακὸν ὧς δεδρίσσεσθαι,	172 = o 9 173 sq. = 203 sq. 174 = 158 175 cf. N 742 176 cf. 180 177 sq. = 161 sq. 179 cf. 163 180 sq. = 164 sq. 182 = K 512 182 ^a = O 442 182 ^b = ω 585 cf. r 380 186 ^b sq. = 46 sq. 164 = 180 164 ^a = Ω 772 ^b 168 = 17
	164 σοῖς ἀγανοῖσι γέπεσσιν ἐρήτυε φῶτα γέλαστον, 168 καρπαλίμως δ' ἵκανε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.	

160—162 et 164 Ar. —
161. Ἀργεῖνν] Ἀργεῖνν S' Zen.
163 et 179. κατὰ Ar. A] μετὰ pap. 126.
Of. A 424.
164 et 180. σοῖς Aristoph. Ar.] σοῖς δ' Ω.
168. Om. pap. 126 Oxon. A O T.

172. ἀγχιόθι δ'] *ἄγχι δὲ ς'(oi)? Item B 790
Γ 129 A 92, 203 E 123 A 199 N 462, 768
Ξ 356 O 173, 243 Π 537 P 684 Σ 169
X 215, 228 Ω 87 δ 25 o 159 o 9 e 349,
552 χ 100 h. Cer. 347. Cf. § 318.
187. ἔβη] sic Ar., βάσ Zen.

- ἀλλ' αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἰδρυσ λαούς.
οὐ γάρ πω σάφα φοῖσθ' οἷος νόος Ἀτρεΐωνος
νῦν μὲν πειράεται, τάχα δ' ἔψεται υἱας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπες;
195 μῆ τι χολωσάμενός ῥέξῃ κακὸν υἱας Ἀχαιῶν.
θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος
τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δέ γε μητιέτα Ζεύς.“ 197^b cf. h. Merc.
ὅν δ' αὖ δῆμοι ἄνδρα γῆδοι βοάοντά τ' ἐφεύροι,
τὸν σκάπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ.
200 „δαιμόνι', ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε
οἷ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκίς,
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ· εἷς κοίρανος ἔστω,
205 εἷς βασιλεύς, ὃς ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμῃησι.“
207 ὃς δ' γε κοιρανέων διέπε στρατόν· οἳ δ' ἀγορκῆδε
αὐτίς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων 208^b = 91
γῆγῃ, ὥς ὅτε κῆμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης 209^b = Z 347
210 αἰγυιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρκτυθεν δὲ καθ' ἔδρασ” 211^b = 99
Θερσίτης δ' ἔτι μῶνος ἀμετροφειῆς ἐκολώα,
ὃς ἔπειτα φρεσὶ γῆσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τ' ἐξείδει,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσι, 214^a = E 759 γ
215 ἀλλ' ὃ τί φοι γείσαιο γελοίοις Ἀργεῖοις 188
ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Φίλιον ἦλθε
φολκὸς ἔεν, χαλὸς δ' ἔτερον πόδα, τῷ δέ φοι ὤμων
κυρτῷ, ἐπὶ στῆθος συνοκωχότε· αὐτὰρ ὑπερθε

206 σκηπετρὸν τ' ἤδ' ἐθίμισσας, ἵνα σφίσι βουλεύησι.

206 cf. I 99

192—197. Om. Xenoph. Comment. I 2 § 56; vs. 193—197 Ar. —, et 203—205 malebat post 192 collocatos.

192. Ἀτρεΐωνος Aristoph. Ar. Dionysius Sidonius Demetrius Ixion L] Ἀτρεΐδης Ω.

194. ἔειπε:] colon scribunt alii, utramque interpungendi rationem novit schol.

196. διοτρεφέος βασιλῆος Ar.] -φείων -λήων Aristot. Rhet. II 2 Zen. A (cf. δ 691).

198. ἄνδρα Δ'] τ' ἄνδρα Ω.

204. ἀγαθὸν] ἀγαθὴ pap. Hib. 19.

205. ἀγκυλόμῃησι § 55 et 83¹⁰] -μῃηται.

206. Habet Dio Chr. I, om. pap. 126 Oxon. A D T.

209. γῆγῃ, ὥς] vitium metricum (cf. § 14).

210. μεγάλῳ] -λα Bentley.

213. ὃς γείσαιο Bentley] οσσεῖσται pap. 126, ὃς δ' Ω.

216. δὲ] δὴ (ut A 266 Z 185 H 155 μ 258) Ahrens.

218. συνοκωχότε Valckenaer ex Hesychio] συνοκωχότε Ω; cf. § 135.

- φοξὸς ἔεν κεφαλῇν, ψεδνὰ δ' ἐπανήνοθε λάχνη. 219^a = K 134
- 220 ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἔεν ἡδ' Ὀδυσῆϊ·
τῷ γὰρ ἐνεικεῖσκε. τότ' αὖτ' Ἀγαμέμνονι δῖωι
ὀξέα κεκληγὼς 'λέγ' ὀνειδεα' τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ 222^a = P 88 cf.
ἐκπάγλως 'κοτέοντο, 'νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ. M 125
αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα 'νεῖκε μύθωι·
- 225 „Ἄτρεϊδν, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεται ἡδὲ χατίζεις;
πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες 226^a cf. I 71
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃσ' ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
πρωτίστωι δίδομεν, εὖτε πτολίεθρον ἔλωμεν.
ἦ ἔτι καὶ χρυσοὶ' ἐπιδεύεται, ὅν κέ τις οἴσῃ
- 230 Τρώων ἱπποδάμων ἐκ Φιλίου υἱὸς ἄποινα,
ὅν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
ἡὲ γυναῖκα νέκν, ἵνα μίσγειαι ἐν φιλότῃντι,
ἦν τ' αὐτὸς ἀπὸ νόσφι κατίσχαι; οὐ τίς φέροικε
ἀργὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκόμεν' υἷας Ἀχαιῶν.
- 235 ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, οὐκ ἐτ' Ἀχαιοὶ
φοίκαδὲ περ σὺν νηυσὶ νειώμεθα, τὸν δ' ἑάωμεν 235^b = H 96
αὐτόθ' ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν', ὄφρα φιδῆται 236^a = II 205
ἦ ῥά τίς φοι χῆμος προσαμύνομεν ἡὲ καὶ οὐκί·
ὅς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἴέο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
- 240 κτίμασσαν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀποφράς. 240 = A 356
ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθῆμων·
ἦ γάρ κ', Ἄτρεϊδν, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.“ 242 = A 232
ῶς 'φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θερσίτησ' τῷ δ' ὅκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,

219. *ἐπανήνοθε] ἐπανήνοθε Ω, item K 134
9 365. Cf. A 266 et v. l. ρ 270 et § 135
et 149.

220—223. Zen. —

221. τῷ] sic Ar., τοῦ pap. 126.

225. δ'] sic Ar., δὴ Zen.

226. πολλαὶ δὲ γυναῖκες] πλεῖται δὲ γυναικῶν
Zen. omisiss vs. 227 sq.

228. οὗτος § 108 et 326] οὗτ' ἄν.

229. οἴσῃ G] οἴσει Ω.

231—234. Zen. —

232 sq. μίσγειαι ... κατίσχαι] cf. § 17.

233. οὐ τίς Christ] οὐ μὲν Ω, οὐ σὲ Bentley,
οὐδὲ Heyne. Cf. A 126.

236. τὸν δ' ἑάωμεν Knight] τόνδε δ' ἑάωμεν.
Cf. § 191.

238. χῆμος] *ἥμος? Cf. § 9 et 14. An
*ἦ τι καὶ ἥμος φοι (sed cf. § 329^b).

— οὐκί] sic Ar., οὐχί olim alii.

239. φείο] φείω Zen., item T 384 η 217 et
οὐ Y 261 Ω 293 (= 459?). Vitium peperit
prisca litteratura.

240. κτίμασσαν § 144] -μῆσαν.

— ἀποφράς § 150^b] ἀπούρας.

- 245 καί μιν υπόδρα μιδὼν χαλεπῶι ἠνίπαπε μύθωι· 245^b = P 141
 „Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἔων ἀγορητής,
 ἴσχεο, μηδ' ἔθειλ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσι. 246^b = T 82 of.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χειριότερον βροτὸν ἄλλον v 274
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδης' ὑπὸ Φίλιον ἦλθον. 247 of. A 277
- 250 τῶι οὗ κεν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις
 καί σφιν ὀνειδέα τε προφάροισ νόστον τε φυλάσσοις.
 οὐδέ τί πω σάφα μιδμεν ὅπως ἔσται τάδε φέργα, 252^b = A 14 58,
 ἥ ἐν ἡὲ κακῶς νοστήσομεν υἱεσς Ἀχαιῶν. 61 r 116 q 78, 274
- 255 ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι σοι μάλα πολλὰ διδοῦσι
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἐκ τοι φερέω, τὸ δὲ καὶ τετλεσμένον ἔσται 257 = P 187 q 229
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κινήσομαι ὥς νύ περ ὦδε, σ 82 of. A 204,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὁμοισιν ἐπείη, 212
- 260 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένους εἴην,
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα φέματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἡδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδὼα ἀμφικαλύπτει,
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 πεπληγὼς ἀγορήθεν ἀφεικέσσι πηνυῖσι.“
- 265 ὥς ἄρ' ἔφη, σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἡδὲ καὶ ὦμον
 πλῆξεν· ὃ δ' ἰδὼν ὦθη, θαλερὸν δὲ σοι ἐκπεσε δάκρυ. 266^b = π 16
- σμεῖδιξ δ' αἵματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
 σκήπτρου ὑπο χρυσέοι· ὃ δ' ἄρ' ἔζετο ἄρβησέν τε,
 ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ. 269^b of. q 304
- 270 οἷ δὲ καὶ ἀγνύμενοί περ ἐπ' αὐτῶι μιδὼν ἔγλασσαν,
 ὦδε δὲ τίς φείπεσκε μιδὼν εἰς πλησίον ἄλλον· 271 = A 81 X 372
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ φέροργε, ρ 328 etc.
- βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξε,
 275 ὅς τὸν λωβητῆρα φεπασβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
 οὗ θῆν μιν πάλιν αὐτίς ἀνήσει θυμὸς ἀγάνωρ

249. Ἀτρεΐδης] -δη pap. 126¹.

252—256. Ar. —

258. x] δ' Zen. (?)

— κινήσομαι] κηλίομαι Ptolemaeus.

— ὥς νύ περ ὦδε] ὥς τὸ πάρος περ Sinop.,

ἑσπερον αὐτίς Mass., ἐν Δαναοῖσιν Philemon.

262. αἰδὼα] αἰδοί Knight.

264. πεπληγὼς] -γὼν l. a. ant.

266. ἔκπεσε] ἐκφυγε Ar.; cf. A 493.

269. ἰδὼν] neglecto f. Philetas ἰδῶν (l).

νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείουσι γέπεσαι.“

277 cf. Φ 480

ὥς ἔφασαν πληθύν· ἀνὰ δὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
ἔστιν σκῆπτρον ἔχων, παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη

280 γειδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἄνωγε,
ὥς ἅμα γοι πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι νῆες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσάμετο βουλῆν.

ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε·

„Ἀτρεΐδην, νῦν δὴ σε, γάναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ

285 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεςσι βροτοῖσι,
οὐδὲ τοι ἐκτελέουσιν ὀπόμεσιν, ἢν περ ὕπαιταν
ἐνθάδ’ ἔτι στείχοντες ἀπ’ Ἀργεὺς ἱπποβότοιο,
Φίλιον ἐκπέρσαντ’ ἐντειγέα ἀπονέεσθαι·

286^b cf. * 483

288 = 113

ἥνυτε γὰρ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες

290 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται φοῖκόνδε νέεσθαι.

ἣ μὲν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνὴρ τ’ ἐνθ’ ἀνέχεσθαι!
καὶ γάρ τίς θ’ ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ γῆς ἀλόχοιο
ἀσχαλάει σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὅν περ ἄελλαι
χειμέριαι φέλλωσιν ὀρινομένη τέ θάλασσα·

295 ἤμιν δ’ εἵνατός ἐστι περιτροπᾶν ἐνιαυτὸς
ἐνθάδε μμνόντεςσι. τῷ οὐ νεμεσίζομ’ Ἀχαιοὺς
ἀσχαλάειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
αἰσχρόν τοι δειρρόν τε μένειν κενέον τε νέεσθαι.
τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατ’ ἐπὶ χρόνον, ὄφρα γίδωμεν

300 ἣ ἔτεδν Κάλχας μαντεύεται ἥε καὶ οὐκί.

εὔ γάρ δὴ τόδε γίδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
μάρτυροι, οὐδς μὴ κῆρεσ ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι

302^b = ξ 207

278. ἔφασαν Nauck] φάσαν ἦ.

— δὲ pap. 126¹] δ’ ὁ Ar. Ω. Cf. K 363.

280. ἄνωγε § 225] ἀνώγει.

281. (γ)οι Nauck] οἱ ol.

284. δῆ] γάρ Ar.

288. ἐντειγέα § 83¹⁰] ἐντειχέων.

289. ἥνυτε γάρ Nauck] ὥς τε γάρ ἦ.

291—298. Recentissimae sunt originis,
certe versus 295; cf. vs. 184 sq.

291. ἣ μὲν] νῦν γάρ l. a. ant. Cf. I 57.

— ἀνὴρ τ’ ἐνθ’(α) Freitag] ἀνιθίντα.

Adverbium ἐνθα oppositum voci φοῖκόνδε,

nomen ἀνὴρ ita adhibitum ut η 192, υ 52.

— ἀνίχεσθαι Spengel] νίεσθαι. Verbum
ἀνίχεσθαι absolute usurpatum est, ut in
locutione τίελαθαι καὶ ἀνασχίε.

293. δν Α] ἦν O.

294. φέλλωσιν § 265] ὀλλίωσιν.

297. παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν] μίμνοντες < ἀπὶ
νῆ>σσ’ Zen. duali abusus.

299. ἐπὶ] ἐν Zen.

— γίδωμεν Brandreth] δαώμεν (cf. § 122).

300. ἣ Ar. A T] εἰ Ω (cf. § 327).

302. μάρτυροι] -ρες Zen. (cf. § 63).

- χθιζά τε καὶ πρωΐξ· δι' ἐς Ἀύλιδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἡγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι,
 305 ἡμεῖς δ' ἄμφι περὶ κρήνην ἱεροῦς κατὰ βωμοῦς
 'φέρδομεν ἀθανάτοισι τελειέσσας ἐκατόμβας, 306 cf. A 315
 καλῆι ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέειν ἀγλαὸν ὕδωρ,
 ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφονόος,
 σμερδαλέος, τὸν δ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φάσσει,
 310 βωμοῦ ὑπαῖτας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσε.
 ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὄζωι ἔπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοισ' ὑπο πεπτηῶτες,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἔεν, ἥ 'τέκε τέκνα. 313 = 327
 ἔνθ' ὁ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας.
 315 μήτηρ δ' ἀμφοποῖτο ὀδυρομένη φῖλα τέκνα·
 τὴν δὲ φελιζάμενος πτέρυγος 'λάβεν ἀφρφαχυῖαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, 317^b = 326
 318 τὸν μὲν ἀΐζηλον 'θήκεν θεός, ὃς περ ἔφηνε,
 320 ἡμεῖς δ' ἐσταότες 'θανυμάζομεν οἶον ἐτύχθη.
 320^a = Ω 394
 ὃς οὖν ὄφρ' ἐλθὼν πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας.
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
 ,τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, κάρη κομάοντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητιέτα Ζεὺς,
 325 ὄψιμον ὀπιτέλεστον, ὃο κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται. 325^b = h. Ap. 156
 ὡς οὐτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, 326^b = 317
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἔεν, ἥ 'τέκε τέκνα, 327 = 313
 ὃς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὐθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν.' 329^b = 141
-
- 319 ἔσαν γάρ μιν ἱθῆκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις. 319 cf. M 450
 319^a cf. v 168

313. Postmodo insertus ineptum reddit ostentum, item vs. 327—329^a. Cf. vs. 134 sq.

314. τετριγῶτας] τιτίζοντας Zen.

316. διὰ φελιζάμενος § 41²⁴] δελιζάμενος pap. 126, δ' ἀφελιζάμενος Ω.

— ἀφρφαχυῖαν Ahrens] ἀμφιαχοῦσαν Ambr. (quae aoristi foret forma; cf. § 229), ἀμφιαχυῖαν Ω.

318. ἀΐζηλον Ar. Ambr. Apoll. lex.] ἀρεΐζηλον Ω, ἀιδζηλον Etym. M. (cf. Hesiod. fr. 112), ἀριδζηλον Zen.

319. Ar. —

— ἀγκυλόμητις § 55 et 83¹⁰] -μήτω.

325. Recentissimae hic versus est originis; cf. vs. 134 sq.

— ὃο § 59] δου.

327—329. Postmodo videntur inserti versus 327 sq. (cf. vs. 318 et 134 sq.), et in vs. 329 scribendum videtur *ὃς ἡμεῖς Τροίην pro traditis verbis τῷ δεκάτῳ διὰ πόλιν (cf. vs. 141). In versu 328 recentem originem testatur vocis φῖτα digamma neglectum.

- 330 κείνοσ τῶσ ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. 330 = Ξ 48 σ 271
 ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτόθι, εἰς δ' κε γάστρῳ μέγα Πριάμοιο γαλήνῃ.
 ὥσ' ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ ἐξέβραχον, — ἀμφὶ δὲ νῆεσ 333^a = 394
 σμερδαλέον 'κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν, — 334 = Π 277
 335 μῦθον ἐπαινέσαντες Ὀδυσσεύησ θείοιο. 334^a cf. B 466 N
 τοῖσι δὲ καὶ μετέβριπε γερήνιος ἱππότης Νέστωρ· 498 O 648 Φ 593
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ παῖσι γεραιότες ἀγοράεσθε 542
 νηπιάχοισ', οἷδ' οὗ τι μέλει πολεμήϊα γέργα.
 πῦρ δὴ συνθεσθαι τε καὶ ὕρκια βήσεται ἡμῖν;
 340 ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν 341 = Δ 159
 σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιά, ἥϊσ' ἐπέπιθμεν· 342^b sq.^a cf. μ 392
 αὐτῶσ γὰρ γεπέεσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος sq.
 ἐδρέμεναι δυνάμεσθα, πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
 Ἀτρεΐδην, σὺ δ' ἔθ' ὥσ' πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλήν
 345 ἄρχε' Ἀργεῖοισι κατὰ κρατερὰς ὁσμύνας, 345 cf. E 200
 τοὺσ δ' ἔαε φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοὶ κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύωσ', — ἄνυσσι δ' οὐκ ἔσsetαι αὐτῶν, —
 πρὶν Ἀργεῶσδ' ἵμεναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
 γνῶμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε καὶ οὐκί.
 350 φημί γὰρ οὐδ' κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 352 cf. δ 273 ε 513
 ἥματι τῷ δτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 352 Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 354 τῷ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω φοῖκόνδε νέεσθαι,
 355 πρὶν τίνα παρ Τρώων ἀλόχοι κατακοιμηθῆναι,
 τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχὰς τε. 356 cf. 590

353 ἀστράπτων ἐπὶ δεξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

353^b cf. I 236

330. τῶσ (τῶσ) Ar.] 3' ὡς Herodian. et Ω (item σ 271 et l. a. Ξ 48), τόσσ' Aristarcho tribuitur Anecd. Ox. I 234. Litteras igitur ΤΟΣ alii aliter olim sunt interpretati. Cf. Γ 415.

332. γαλήνῃ Bentley] ἡλωμεν.

333. *ἐξέβραχον] μίγ' ἔλαχον.

335. ἐπαινί(σ)σαντες pap. Oxon. L] -νή-σαντες Ω. Cf. § 295.

340 sq. Ordine inverso collocat Nauck.

340. γενοίατο] γεμολατο Naber coll. B 780 ψ 177.

341. ἀκρητοί] ἀκραντοί Peppmueller h. l. et vs. par. (coll. Γ 270); non extat ἀκραντος apud postam, sed cf. ἀκράαντος B 138 etc.

342. γὰρ D] γὰρ δ' A.

346. τοὺσ δ' ἔαε Bentley] τοὺσδ' δ' ἔα. Cf. vs. 165 et § 191.

353. Del. Heine; versum ex I 236 con- fectum arguit anacoluthia.

355. τίνα] τίτι Bentley.

— παρ] παρ Ar. (? — sensu caret haec lectio nisi scribatur παρσκιμηθῆναι).

— Τρώων] Τρωῆς Naber.

- εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει φοῖκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτεσθω γῆς νηὶς ἐνσσελμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ. 359^b = O 495 r
 360 ἀλλὰ, γάναξ, ἀντός τ' ἐν μήδεο πείθεό τ' ἄλλωι· 337 cf. ω 31
 οὗ τοι ἀπόβλητον γέπος ἔσσεται, ὅτι κε φείπω·
 κρὴν' ἀνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
 ὥς φρήτρῃ φρήτρῃφι ἀρήγηι, φύλα δὲ φύλοισ.
 εἰ δέ κεν ὧς φέρῃσι καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 365 γνῶσε' ἔπειθ' ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφὰς γὰρ μαχέονται·
 γνῶσαι δ', εἰ καὶ θεσπεσίην πόλιν οὐκ ἀλαπάξεισ
 ἣ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
 τὸν δ' ἐπαμβρομένοσ προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 370 „ἦ μὰν αὐτ' ἀγορήι νικᾷς, γέρον, υἱὰς Ἀχαιῶν.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, 371 = A 288 H
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἴεν Ἀχαιῶν! 132 oto.
 τῶι κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο γάνακτος, 373 sq. = A 290
 χειρὶν ὕψ' ἡμετέρησι φαλοῦσά τε περφομένη τε. 374 = N 816 sq.
 375 ἀλλὰ μοι αἰγλόχοσ Κρονίδησ Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ξριδάσ καὶ νείκεα βάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε 'μαχессάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοισι γέπεσιν, ἐγὼ δ' ἄρχον χαλεπαίνων
 εἰ δέ ποτ' εἶς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκίτ' ἔπειτα
 380 Τρῳσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἦ βαιόν.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρῃα. 381 = T 275
 εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, ἐν δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσι,
 εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶ ριδῶν πολέμοιο μεδέσθω,
 385 ὧς κε πανημέριοι στυγερώδι κρινώμεθ' Ἄρῃι. 385 cf. Σ 209

365. Spurius videtur; non enim id debet esse Nestoris consilium ut curiae tribusque inter se opem ferant, sed ut φρητῖρας φρητῖρῃσσι καὶ φυλίται φυλίτῃσιν ἀρήγῃσσι. Insolitum est φρητῖρῃφι dativi vice fungens (cf. § 46) et recentis est dictionis φύλοισ pro -οισι (§ 60). Naber coniecit ὥς φρητῖρη φρητῖρηι, φύλον δὲ τε φύλοι ἀρήγηι.

367 sq. Postmodo additi videntur.

367. δ'] del. Barnes; cf. § 117.

— εἰ... ἀλαπάξεισ] ἦ (§ 327: -νε, non ei)... ἀλαπάξεισ Bekker (cf. vs. 436); sic vero καὶ languet.

370. ἀγορήι] ἀρετῇ schol. B ad vs. 350.

375. ἔδωκε] ἔδῃκε pap. 126¹ Dion. Hal. Eust.

384. ἄρματος] -ει? Cf. § 316¹.

— ἀμφὶ § 316¹] ἀμφισ.

- οὐ γὰρ παυσωλὴ γὰ μετ' ἔσσεται οὐδ' ἡ βαίον,
εἰ μὴ νῦξ ἔλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
φιδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσφι
ἀσπίδος ἀμφιβρότησ, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
390 φιδρώσει δέ τε ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων.
ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ φοι ἔπειτα
ἄρκιον ἔσσεῖται φυγέμεν κύνας ἢ δ' οἴωνούς·
ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ ἐξέφαγον, ὥς οὔτε κῆμα
395 ἀκτῆι ἔφ' ὑψηλῆι, οὔτε κινήσῃ Νότος ἐλθῶν,
προβλήτῃ σκοπέλωι· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
παντοίων ἀνέμων, οὔτε κ' ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
ἀνστάντες δ' ὥροντο κεδασθέντες κατὰ νῆας
'κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
400 ἄλλος δ' ἄλλωι ἔρεξε θεῶν αἰγιγενετάων,
εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος.
αὐτὰρ δ' βοῦν ἱέρευσε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
πίονα πεντεμέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωι,
'κλήηισκεν δὲ γέροντας ἀριστήας Παναχαιῶν,
405 Νέστορα μὲν πρῶτιστα καὶ Ἴδομενῆα γάνακτα,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δῦω καὶ Τυδέος υἱόν,
ἔκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
αὐτόματοσ δέ φοι ἤλθε βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος·
φαίδει γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονεῖτο.
410 βοῦν δὲ περιστῆσάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
» Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφέσ, αἰθέρι ναίων,

388 cf. M 401

389^a = M 402 r
281390^b cf. M 58

391 cf. Θ 10 O 348

392^a = K 549394^a = 383402 sq. cf. H 314
sq.407^b = 169410^a cf. μ 356

388. στήθεσφι] -σιν pap. 126 et l. a. in schol.; similis varietas est M 401 π 174, cf. etiam E 594. Ubi vox στήθεσ non transfertur scribendum esse στήθεσφι, non στήθεσαι (B 416, 544 Γ 332 Δ 420 E 317 M 401 al.; cf. K 95) probabilis est Dronckii opinio.

391. ἐθέλοντα] πτόσσοντα Aristot. Eth. Nic. III 11.

394. *ἐξέφαγον] μέγ' ἔλαον.

397. γένωνται] sic Ar., γένεται l. a. ant.

398. ὥροντο § 284] ὀρίοντο (ὀρίοντο, ὀρόωντο).

401. τε φυγεῖν καὶ] γε φυγεῖν (an φυγίμαι;) κατὰ Meineke.

403. πεντεμέτηρον] πενταίτηρον Ω.

409. Quidam olim damnabant teste Athen. 177 c.

410. περιστῆσάν τε Bekker] -σαντο Ω, item μ 356. Cf. Δ 532 et Α 433.

412. Sic Ar., alii olim Ζεῦ πάτερ Ἰδέσθαι μετόων (κύδιστε μέγιστε), ut Γ' 320.

- μὴ πρὶν ἥλιον θῆναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθειν,
 πρὶν με κατὰ πρηνέσ βαλέμεν Πριάμοιο μέλαθρον
 415 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δῆλοιο θύρετρα,
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσφι δαΐξει
 χαλκῷ φωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 416^b = Π 841
 417^b = Θ 587
 πρηνέες ἐν κονίευσιν ὁδὰξ λαζοίατο γαῖαν.“
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ ϋοι ἐπεκράαινε Κρονίων, 419 cf. Γ 302
 420 ἀλλ' ὃ γ' ἔδεκτο μὲν ἱρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφειλλε.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ϋ' ἠῤῥξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο, 421-424 = Α 458
 sqq.
 ἄφρουσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δλίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 425 καὶ τὰ μὲν ἄρ σιλίζουσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον,
 σπλάγχχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπεύρεχον ἱτφαίστοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο, 427-432 = Α 464
 sqq.
 ἴμισυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως ἑρύσαντό τε πάντα.
 430 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου ἑτεύκοντό τε δαῖτα,
 ἴδαινυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἰδεύετο δαιτὸς ἐρίσῃ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον εἶντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἥρχε γερήνιος ἱππότη Νέστωρ·
 „ἤτρεῖδῃ κύδιστε, ϋάνας ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 434 = I 96, 163,
 677 etc.
 435 μηκέτι νῦν δρῶθ' αὐθι λεγώμεθα, μῆδ' ἔτι δηρὸν
 435^a cf. N 292
 ἀμβαλλώμεθα φέρον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
 ἥμεις δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν 439^b = Α 229

418. πρὶν Duentzer] πρὶν ἐπ'. Of. § 18.

415. πρῆσαι] πλῆσαι Ar. et olim alii; cf. I 242 γ 471.

416. στήθεσφι schol. B ad 538] -σσι Ω (cf. vs. 388).

419. ἐπεκράαινε pap. Oxon.] -κράαινε pap. 126, -κράαινε Ω. Of. Γ 302 et § 267.

420. ἀμέγαρτον] ἄλλαστον Ar. „διὰ τοῦ (ἐν τῷ?) ἃ τῶν ὑπομνημάτων”.

428. κνίσῃ] κνίσῃ (= κνίσσῃ) Porphyrius in schol. (cf. Φ 363).

435. νῦν δρῶθ' αὐθι] sic (δρῶθ') Ar., δὴ νῦν αὐθι Callistratus, νῦν δὴ αὐθι Zen. (cf. N 292 γ 244 + 296), ... δηθαυτα pap. 126¹.

436. ἐγγυαλίζει Apoll. Rh. Aristoph. Ar.] -ξῃ Ω. Praesens et futurum permutata sunt etiam N 374, 644 O 179 Π 830 γ 85 Φ 463, 477 X 310 + 204 ξ 251 ρ 387 σ 15 (ζ-ξ), I 683 (κ-ξ), Θ 508 (ζ-σ), N 9 ζ 241 (γ-ξ), O 73 ρ 170 γ 84 κ 516 μ 290 ο 309 (-ω -ομαι -σῶ -σομαι), Θ 246 I 506 K 38 O 270 T 120 γ 370 Φ 262, 530 + 94 π 459 ψ 16 (verba liquid.).

- 440 ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρῃα.
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 441 = Ψ 895
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγοισ' ἐκέλευσε 442 cf. 50
 κηρύσσειν πόλεμόνδε κάρη κομάοντασ' Ἀχαιοῦσ. 443 cf. 51 T 69
 οἳ μὲν ἐκέρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα. 444 = 52
- 445 οἳ δ' ἀμφ' ἤτρεϊνα διατρεφέεσ βασιλῆεσ
 'θῶνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε 447* cf. O 361
 τῆσ' ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειο κερέθονται, 447* cf. M 323 P
 πάντες ἐυπλέκεεσ, ἑκατόμβοιοσ δὲ γέλαστος. 444
- 450 σὺν τῇ παιφιάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν
 ὀτρύνουσ' ἵμεναι· ἐν δὲ σθένος ὥρσε γεκάστωι 451 cf. A 11
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν' ἥδ' ἐλ μάχεσθαι. [sqq.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων 'γένετ' ἥ ἐνέσθαι 452-454 = A 12
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν. 452 = E 152
- 455 ἥνυτε πῦρ ἀτδῆλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὄλυν
 οὔρεοσ ἐν κορυφῇ, γέκαθεν δὲ τε φαίνεται ἀνθή, 453
 ὧς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
 αἴγλη παμφανάουσα δι' αἰθέροσ οὐρανὸν ἴκε.
 τῶν δ', ὧσ' ἰ' ὀρνίθων πετεηνῶν γέθνεα πολλά,
- 460 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δολιχοδείρων, 460 = O 692
 ἥσιω ἐν λειμῶνι Καῦστρέλου ἀμφὶ ῥέεθρα
 ἔνθα καὶ ἔνθα πέτωνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσι,
 κλαγγυδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δὲ τε λειμῶν,
 ὧς τῶν γέθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων 464 = 91
- 465 εἰς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν
 σμερδαλέον 'κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων. 466* = N 498 cf.
 ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίωι ἀνθεμόεντι B 334 O 648
 μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη. 468 cf. i 51

448. ἠερίθονται Ar. A] -ντο Zen. T (cf. E 724—789).

456. κορυφῇ G] -φῆσι Ω. Cf. ξ 57 et N 179 II 634. Nauck κορυφῆσι, ἐκὰς (cf. E 791 N 107). Certum est γέκαθεν q 25.

I 461. ἥσιω O G] sic legit Verg. (Georg. 388 sq. Aeu. VII 702 sq.), ἥσιω (genit.) Ar. Ptolem. Aso. Herodian., cf. Herodot. IV 45);

462. *πέτονται] πέτονται Pseudoplat. vit. Hom. 45 (cf. vs. 89), ποτῶνται Ω. Subiunctivum dedimus coll. vs. 475.

— ἀγαλλόμενα Ar. A] -ναι C.

463. λειμῶν] γαῖα olim quidam (Zen.? In papyro Oxon. versus 464 habet dipten perieptigmenen, quod signum ad versum 463 videtur esse referendum).

- ἤνυτε μυιάων ἀδινάων γέθνεα πολλά,
 470 αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνῆλον ἡλάσκουσι
 ὦρμι Φαρινῆι, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, 471 = Π 643
 τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ 471^a = σ 367 χ 301
 ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες. 473^b = Α 713 Ρ 727
 τοὺς δ', ὅς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
 475 ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶι μίγνῃσι,
 ὅς τοὺς ἡγεμόνες διεκόμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὁσμίνηνδ' ἴμεναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄμματα καὶ κεφαλὴν κρίκελος Διὶ τερπικαράνῳι,
 Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
 480 ἤνυτε βοῦς ἀγέλῃφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων,
 ταῦρος, ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένιυσι, 481^b of. σ 172
 τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην ὅηκε Ζεὺς ἥματι κελῖναι,
 ἐκπρεπὲ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσι.

κατάλογος τῶν νεῶν.

- ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, — 484 = Α 218 Ξ
 508 Π 112
 485 ὕμεις γὰρ θεαὶ ἔστε πάρεστε τε εἵστε τε πάντα,
 ἥμες δὲ κλέος Ὀλον ἀκούομεν οὐδέ τι εἶδμεν, — 486 = b. Merc. 277
 οἳ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν. 487^b = 760^b
 πληθὺν δ' οὐ κεν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω, 488^b = δ 240 λ 328, 517
 οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἴην, 489 of. μ 78
 490 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκειον δ' ἦτορ ἐνέη.
 493 ἀρχοὺς αὖ νηὼν φερέω νῆάς τε προπάσας.

491 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδῃς Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Φίλιον ἦλθον.

470. ἡλάσκουσι] ελασκονται pap. 126. Of. N 104.

471. ὦρμι Bentley] ὦρμι ἐν Ω, item Π 648 σ 367 χ 301. Of. σ 485 Hes. Oper. 494, 524.

481. ἀγρομένησι Α] -νοισι C.

484. Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι] sic Ar., Ὀλυμπιάδῃς βαθυκόλποι Zen. (ut Pind. Pyth. I 28); of. l. a. E 424 et βαθυκόλποι I 594.

485. πάρεστε] παρεστε quidam (Zen.?) olim.

488—493. Olim quidam damnabant, de- fendit Ar. coll. μ 78.

490. *χάλκειον δ'] χάλκειον δέ μοι. Of. § 61 et Hes. Theog. 764.

491 sq. Del. Heyne. Etiam versum 493 utpote post vs. 487 molestum damnavit Knight.

- Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεος καὶ Λήϊτος ἄρχον
 495 Ἀρκεσίλαός τε Προθοόνηρ τε Κλονίος τε,
 οἳ θ' Ἐρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρῆεσσαν
 Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἑτεωνόν,
 Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
 οἳ τ' ἀμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Ελλέσιον καὶ Ἐρύθρην,
 500 οἳ τ' Ἐλεῶν εἶχον ἥδ' Ἴλκην καὶ Πτεθῶνα,
 Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐν κτίμενον πτολίεθρον,
 Κόπας Εὐτερησίν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποικίλνθ' Ἀλάρτον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἥδ' οἳ Γλίσαντ' ἐνέμοντο,
 505 οἳ θ' Ἐποθάβας εἶχον, ἐν κτίμενον πτολίεθρον,
 Ὀρχηστόν θ' ἱερὸν, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος, 506 cf. h. Ap. 230
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
 Νίσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατάουσαν
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κλον, ἐν δὲ ἑκαῶσκι
 510 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα ἔβαινον.
 οἳ δ' Ἀσπληδόν ἔναιον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινυεῖον,
 τῶν ἄρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὸς Ἄρηνος, 512 cf. I 82
 οὗς τέκε Φαστυόχῃ δόμῳ Ἄκτορος Ἀζειδαο,
 παρθένος αἰδοίην, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα, 514^b = ε 101 τ 594
 515 Ἀρῆι κρατερῶι· ὃ δὲ φοι παρελῆξατο λάθρηι 515^b cf. II 184
 τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχάοντο 516 = 680, 733
 αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἄρχον,
 υἱέε Φιφίτοο μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
 οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρῆεσσαν
 520 Κριῖάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπήα,

494—877. Omittunt pap. 126 D(rec.) T Gen.

494. Πηνέλεος § 62] -ωσ Ω (item Ξ 496 II 335, 340 P 597). Cf. N 92 Ξ 489. Simili errore littera ω in genitivum Πτετοιο irrepsit (cf. B 552).

496. Ἰ' Ἐρ(ι)ην olim quidam Θυρίην. Hyria nomen certum est Hes. fr. 132 et 143.

502. Θίσβην] sic Ar., Μίσσην Zen. (cf. vs. 582).

507. Ἄρνην] Ἀσκήν Zen. (H 9 vero

Ἄρνη), Τάρνην (i. e. Φάρνη?) quidam olim (cf. Strab 413).

508. Νίσαν] Ἰσον, Κρεῦσαν, Φαράς, Νύσαν l. a. apud Strab. 405.

516. τῶν A] τοῖς Ar. (cf. vs. 680, 733 et § 60).

517. Φωκῆων] sic et -κείων Ar. (cf. O 516).

518. υἱέε Bentley] υἱέος. Cf. M 128.

— Φιφίτοο § 59] -του.

520. Πανοπήα] Πανόπτεων Zen. (pro molosso igitur nomen habens?).

- οἷ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Τύμπολιν ἀμφενέμοντο,,
οἷ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
οἷ τε Αἰλαίαν ἔχον πυγῆϊδ' ἐπὶ Κηφισοῖο·
τοῖς ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 524 = 747 of. 534,
525 οἷ μὲν Φωκῆων στήλας ἴσασαν ἀμφιέποντες, 545 etc.
Βοιωτῶν δ' ἐμπλὴν ἐπ' ἀριστερὰ ᾠορῶσσαντο.
Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὗ τι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων. ὀλίγος μὲν ἔεν, λινοθώρηξ,
530 ἐγγεῖναι δ' ἐπέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοῦς.
οἷ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπότερά τε Καλλίαρὸν τε
Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγείας ἐρατεινὰς
Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαργίου ἀμφὶ ζέεθρα·
τῶι δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο 534 = 545 etc.
535 Λοκρῶν, οἷ ναίουσι πέρην ἱερῆς Ἐυβοίης. of. 524
οἷ δ' Ἐύβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἀβαντες, 536 of. Γ 8 A 508
Χαλκίδα τ' Ἐρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαιαν
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολιέθρον,
οἷ τε Κάρυστον ἔχον ἡδ' οἷ Στύρα ναιετάεσκον,
540 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφάνωρ, ὅζος Ἄρηος,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων. 541 = A 464
τῶι δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομάοντες,
αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελίμινι
θώρηκας ῥῆξαι δουλῶν ἀμφὶ στήθεσφι·
545 τῶι δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 545 = 534

521. Ἀνεμώρειαν] Ἀνεμώλειαν l. a. apud Strab. 424.

524. τοῖς(·) L] τοῖς δ' Ω (cf. § 60).

527. Ὀϊλῆος] sic Ar., δ' Ὀλῆος Zen. (cf. M 365 N 203, 712 O 333 Ψ 759). Nominis formam (F)ιλία adhibuit et ab adiectivo Ἰλῆος repetivit Hesiodus fr. 116; cf. etiam Pind. Ol. IX 167 et ΑΙΙΑΣΙΑΙΑΣ[Σ] in VI° saeculi quodam vase, Uhlig ad Dion. Thrac. p. 152 a.

528. Zen. —, Ar. vero vs. 529 sq.

532. Βῆσαν] sic Ar., Βῆσαν Zen.

536 sq. Sic contractos ait Strabo 40 et 453: οἷ δ' Ἐββοίαν ἔχον καὶ Χαλκίδα τ' Ἐρέτριάν τε.

538. Δίου] Διον Bekker (coll. vs. 501, 505, 546, 569, 584). Cf. vs. 133.

544. ῥῆξαι (ῥῆξε) schol. Dion. Thr. 336] ῥῆξαιν Ω, ῥῆσαιν Strab. 449. Verbo μέμονα sive οὐρίο infinitivus futuri apte adiungi non potuit, licet reperiat etiam H 36 M (198), 200, 218 Ξ 89 O 105 Φ 482 (X 195) o 522 ω 395, item verbo μεναίνω adiunctus v. l. Φ 176 φ 125, verbo ἀπορμάσμαι v. l. φ 399, verbo λιλαιόμαι Hes. Scut. 114, verbo φράζομαι v. l. T 401 (cf. etiam K 127). Cum sperandi nimirum verbis sunt confusa.

— στήθεσφι schol. Dion. Thr. l. l. L] -σαι J2 (cf. vs. 388).

- οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐν κτίμενον πολλέθρον,
 δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Ἀθήνη
 ὄρεψε Διὸς θυγάτηρ, — τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, —
 καὶ δ' ἐν Ἀθήνῃσι εἶσεν, ἔρῃ ἐνὶ πλοῖν νηῶι.
 550 ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνείοισ' ἱλάονται
 κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν 551^b cf. Θ 404^b,
 τῶν αὐθ' ἡγεμόνευεν υἷος Πετσειῶ Μενεσθεύς. 418^a 2295^a ξ 294^a
 τῷ δ' οὗ πῶ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ 553 cf. Ψ 632
 κοσμήσαι ἱππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας. 554 cf. Π 167
 555 Νέστωρ οἷος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν.
 τῷ δ' ἅμα πεντάκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Αἶας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δύο καὶ δέκα νῆας,
 ὅστας δ' ἄγων ἔν' Ἀθηναίων ἴσαντο φάλαγγες.
 οἱ δ' Ἄργος ἔ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 560 Ἑρμιόνην Ἀΐνῃν τε βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
 Τροίαν' ἠϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδauρον,
 οἳ τ' ἔχον Αἰγίναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Σθέnelος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἷος·
 565 τοῖσι δ' ἔμ' Εὐρύαλος τρίτατος ἦκε, μισόθεος φῶς,
 Μηκιστῆος υἷος Ταλαϊονίδαο γάνακτος. 566 = Ψ 678
 συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἔμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 568 = 652

548 sq. In papyro Oxon. prior obelo notatus, alter omissus.

552. ἡγεμόνευεν Nauck] ἡγεμόνευ. Cf. § 17.

— Πετσειῶ § 62] Πετσειῶ Δτ., Πετσειῶ Ω (item Δ 327, 338 M 331, 355 N 690). Cf. vs. 494.

553—555. Zen. —

557 sq. Megarenses quidam sic afferbant: Αἶας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν νῆας ἑκ τε Πολλύχῃσι | ἑκ τ' Αἰγυρίουσσης Νισαίῃσι τε Τριπόδων τε (Strab. 394). Versum 558 (item vs. 547—551 et 553—555?) Soloni tribuebat Dieuchidas scriptor Megarensis saeculi IVⁱ teste Diogene Laertio in vita Solon. (2 et) 9; cf. Plutarchus Solon. 10, Porphyrius in schol. ad B 494 et 557. Genuinum versum 558 duxit Aristoteles Rhet. I 15: „Ἀθηναῖοι Ὀμήρῳ μάρτυρι ἐχρήσαντο περὶ Σαλαμῖνος”,

Aristarchus omittebat ut cum Δ 273 sqq. N 681 sqq. pugnantes. Olim in quibusdam lectum esse — in multis igitur defuisse — scribit Aristonicius ad I' 230, nunc omittunt pap. Oxon. A. Poetae hymni Cereris notum fuisse censet Platt (cf. h. Cer. 385).

562. οἳ τ' ἔχον] νησόν τ' Cert. Hom. et Hes. et v. l. apud Strab. 376.

563. In Cert. subiungitur versus: Τυδαῖδης οὐ πατὴρ ἔχων μῖνος Οἰνείδαο.

565. Εὐρύαλος] Εὐρύπυλος Cert.

566. Μηκιστῆος] cf. Δ 489.

567. συμπάντων] ἐκ πάντων Cert.

568. In Cert. subiunguntur versus: ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἰσχυρόντες | Ἀγγεῖοι λινοθάρηχοι, κέντρα πτολίμοιο (posterior versus = Orac. Hendess. 178, 6; λινοθάρηξ cf. vs. 529, κέντρα ita non dicitur alibi).

- οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον, ἐν κτίμενον πολίεθρον,
 570 ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐν κτιμένῃσ τε Κλεωνάσ,
 Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο Φαραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν
 καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευε,
 οἱ δ' Ὀτρυνσίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
 Πελλῆνην τ' εἶχον ἥδ' Ἀλγίον ἀμφενέμοντο
 575 Ἀλγιάλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλλήνῃ εὐρεΐαν,
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἥρχε κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀγρεΐδης. ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι 577^a = 817
 λαοὶ ἔποντ'· ἔν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν 578^b = A 16
 κυδιάων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσι,
 580 οἷνεκ' ἄριστος ἔεν, πολὺ δὲ πλείστους ἔγε λαούς.
 οἱ δ' εἶχον κοίλῃν Λακεδαίμονα καὶ ἐτάσσον 581 cf. δ 1
 Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήκωνά τε Μίσσην,
 Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Λύγεια δ' ἐρατεινάς,
 οἱ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ' ἔφαλον πολίεθρον, 584^b = h. Ap. 410
 585 οἱ τε Λάαν εἶχον ἥδ' Οἰτυλον ἀμφενέμοντο,
 τῶν φοι ἀδελφεὸς ἥρχε, βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ξεῖμάκοντα νεῶν ἀπάτερθε δὲ ὀφωρήσσοντο.
 ἔν δ' αὐτὸς ἔκλεψε προθυμίῃ πεποιθὼς,
 ὀτρύνων πόλεμόνδε μάλιστα δὲ ἔλετο θυμῷ 589^a = F 383 cf.
 590 τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχὰς τε. 590 cf. 356
 οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
 καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐν κτιτὸν Αἰπύ,
 καὶ Κυπαρισσάκοντα καὶ Ἀμφιγένην ἔβαιον 592 = h. Ap. 428
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δώριον, ἐνθα τε Μοῦσαι
 595 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θορήκα παῦσαν ἀοιδῆς,
 Οἰχαλίδην ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλίηος
 ὅσπερ γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ
 Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·

571. Φαραιθυρήν] Παραθυρήν Zen. (littera Π e P nata? cf. Z 203).

578. Γονόεσσαν] olim („ante Pisistratum“) Δονόεσσαν scriptum fuisse perhibet Pausanias VII 26 § 13.

579 sq. Zen. —

579. πᾶσιν δὲ Zen. et Ar. in altera ed.] καὶ πᾶσι H, δὲ πᾶσι Ar. in altera et Ω.

581. καὶ ἐτάσσον Zen.] κατέτασσον Ar. Ω (item δ 1).

582. Μίσσην] Θισσην Max Tyrius XVI § 7 (e vs. 502).

585. Οἰτυλον] οἱ Τύλον Tyrannio.

588. κλεψὶ προθυμίῃ § 46] ἤσσι - ησι.

597. περ ἂν] τί περ? Male abundat particula ἂν. Cf. § 326.

- αἶ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν ᾿θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὸν
 600 θεσπεσίην ἀφείλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν.
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε γερῆνιος ἐπὶ πότα Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχάοντο.
 οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, εἴν' ἄνδρες ἀγχιμαχῆται,
 605 οἱ Φενεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
 Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἡνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
 τῶν ἄρχ' Ἀγκαίοιο πάϊς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
 610 γεξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηϊ γεκάσται
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολυμήλειν.
 αὐτοὺς γάρ σφιν ἔδωκε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας ἐυσσέλιμους περάειν ἐπὶ γόινοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης, ἔπει οὗ σφι θαλάσσια φέρῳ ἐμεμήλει.
 615 οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον,
 ὅσσην ἔφ' Ὀρμίνην καὶ Μύρσεινος ἐσχατεύουσα
 πέτρην τ' Ὀλενίην καὶ Ἀλκίσιον ἐντὸς ἐξέργει, 617^a cf. A 757
 τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἄνδρ' ἐγεκάσται
 νῆες ἔποντο θαλά, πολέες δ' ἐνέβαινον Ἐπειοί.
 620 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην, 620 cf. 870
 νῆες δ' μὲν Κτεάτιοι, δ' δ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνες·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκιδεύς ἄρχε κρατερὸς Διῶρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἄρχε Πολύξεινος Θεοφειδής,
 υἱὸς Ἀγασθένεος Ἀθηνιδάδ' ἀνακτοῦ.
 625 οἱ δ' ἐκ Δολιχίοιο Ἐχινάων θ' ἱεράων
 νήσων, αἱ ναίουσι πέτρην ἁλόα, Ἥλιδος ἄντα,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 Φυλεΐδης, ὃν ἔτικτε Διὶ φίλος ἐπὶ πότα Φυλεύς,

609. Fuisse qui versus aliquot hoc loco insererent, in quibus *Stenioris* fieret mentio, ait schol. E 785.

612—614. Zen. —

616. Ὀρμίνην] -νῆ Zen., ... νεσ pap. Oxon.

617. Ἀλκίσιον Steph. Byz. apud Eust.]

Ἀλ(ε)ίσιον Ar. Ω. Cf. A 757. Civitatis nomen

(cf) Ἀλασση extat in inscript. Collitz. 1167.

621. Κτεάτιο Barnes] -του.

— δ' C et schol. ad N 185] δ' ἄρ' Ω.

— Ἀκτορίωνε Ar. Δ] -νος Ω.

622. ἄρχε κρατερὸς Διῶρης] [Διῶρης ἄρχων
ἀ]μύμων pap. Hib. 19.

626. αἱ] οἱ Zen.

- ὅς ποτε Δολιχίονδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθεῖς· 629^b = o 254
 630 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630 = 534
 αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
 οἳ δ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον ἐνοσίφυλλον, 632^b = i 22^a
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἥδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
 635 οἳ τ' ἥπειρον ἔχον ἥδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο·
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος,
 τῷ δ' ἄμα νῆες ἔποντο δυῶδεκα μιλτοπάρημοι.
 Αἰτωλῶν δ' ἠγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 οἳ Πλευρῶν ἐνέμοντο καὶ Ὀλεον ἥδ' Πυλῆνην
 640 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρῆεσσαν.
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔεν, ὅθ' ἀνέ δὲ ξανθὸς Μελέαγρος,
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο γανασσέμεν Αἰτωλοῖσι.
 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 644 = 534
 645 Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευε,
 οἳ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυν τε τειχιόεσσαν,
 Λύκτον Μίλκτον τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
 Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλις ἐν ναιεταούσας,
 ἄλλοι θ' οἳ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 650 τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευε
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδροφόντῃ· 651 cf. H 166 Θ
 τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 652 = 568
 Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἦός τε μέγας τε 653 cf. E 628
 ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἦγε Ῥοδίων ἀγεράχων,
 655 οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
 Αἰνδὸν Ἰνλυσὸν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευε,
 δὲν τέκε Φαστυόχεια βίηι Ἡρακλεεῖνι,
 τὴν ἄγει' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῖ' ἄπο Σελλήεντος, 659^b = o 531
 660 πέρσας γάσταε πολλὰ διοτρεφέων αἰζητῶν. 660^b = A 280
 Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ ἐν πικτῶι,

634. Σάμον] Σάμην („metro in-vo“) Zen.
 teste Aristonico. Cf. α 246 π 249 al.
 641 sq. Zen. —

641. Οἰνῆος] neglecto f.
 651. ἀνδροφόντῃ § 28] ἀνδρ(ε)ιφόντῃ.
 659. τὴν ἄγει'] τηλόθεν Strab. 328, 339.

- αὐτίκα πατὴρ δὲ ξεοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
 ἤδη γηράσκοντα Δικύμνιον, ὅζον Ἄργος.
 αἶψα δὲ νῆας ἔπνιξε, πολὺν δ' ὃ γε λαὸν ἀγείρας
 666 'βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον' ἀπειλησαν γὰρ οἱ ἄλλοι
 υἷες υἱωνοὶ τε βίης Ἡρακλεείης.
 αὐτὰρ ὃ γ' εἰς Ῥόδον ἔξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
 τριχθὰ δ' ἐφοίκηθεν καταφυλαδόν, ἥδ' ἐφίληθεν
 ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι φανάσσει.
 670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.
 Νιρεὺς αὖ Σύμμηθεν ἔγχε τρεῖς νῆας ἐρίσας,
 Νιρεὺς, Ἀγλαῖης υἷος Χάροπος τε φάναντος,
 Νιρεὺς, ὅς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Φύλιον ἦλθε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 676 ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔεν, παῦρος δὲ φοι εὔπετο λαός.
 οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
 καὶ Κρόν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
 τῶν αὖ Φειδιππός τε καὶ Ἀντιφος ἀγησάσθην,
 Θεσσαλοῦ υἷε δ' ὧν Ἡρακλεΐδαο φάναντος·
 680 τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχάνοντο.
 νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔβαιον,
 οἳ τ' Ἄλον οἳ τ' Ἀλόπκην οἳ τε Τρηχῖν ἐνέμοντο,
 οἳ τ' εἶχον Φθίην ἥδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Μυρμιδόνες δ' ἐκαλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
 686 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἔεν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' οἳ γ' οὐ πολέμοιο δυσνηχέος ἐμνάοντο,
 οὐ γὰρ ἔεν ὅς τις σφιν ἐπὶ στήχας ἀγῆσαιτο
 'κειτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

674 = P280 2470,
551 = 18

680 = 516

666. φεύγων] sic Ar., -γυν pap. Oxon. in marg.
 — γὰρ] γάρ Ar. Ω.
 667. αὐτὰρ] sic Ar., αἶψα δ' Zen.
 669. Ar. — (vs. 670 secundum schol.
 Pind. Ol. VII 62).
 672. Νιρεὺς] *νύμφη? Nimis molestum
 est Νιρεὺς ter positum nomen, in hoc autem
 versu inutile. Plus quam mulierem fuisse
 matrem apparet; simile vitium vs. 865?
 — Χάροπος τε Brandreth] -ποιό τ' Ω, -που
 τε Bentley. Of. A 426.
 678 et 676. Zen. —, vs. 674 om.

676. εὔπετο] ἔσπε[ετο] pap. Hib. 19.
 677. Κρόν Nauck] Κρόν. Cf. F 265 O 28
 Hes. Theog. 988.
 680. τῶν pap. Oxon. A] τοῖς OT (cf. vs. 516).
 681. Zen. οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον τὸ Πελασγικόν,
 οὐθαρε ἀρούρησ (cf. I 141).
 682. Ἀλόπκην] Ἀλιούτ' l. a. apud Strab. 432.
 686—694. Zen. —
 686. πολίμοιο δυσνηχέος] -μου δυσφ. Knight,
 item (πολίμου aut θανάτου) H 376, 395 A 524,
 590 N 535 II 442 Z 307, 464 X 180. Sed
 servanda potius caesura feminina.

- κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠυκόμοιο,
 690 τὴν ἐκ Λυρνησσοῖ' ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
 Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
 καὶ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγγεσιμώρους,
 υἷεας Εὐφρηνοῖο Σεληπιάδαο γάνακτος.
 τῆς δ' ἔπειτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλε.
 695 οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα,
 Δάμκτρος τέμενος, Ἴωνά τε, μητέρα μήλων,
 ἀγχιάλόν τ' Ἀντρωῖνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποῖν,
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος ἡγεμόνευε
 ζωῖος ἐὼν· τότε δ' ἤδη ἔχεν κᾶτα γαῖα μέλαινα.
 700 τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο
 καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
 νηὶς ἀποθρῶϊσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, ἴπποδόν γε μὲν ἀρχόν· 703 = 726
 ἀλλὰ σφας ἰκόσμησε Ποδάρκης, ὄξος Ἄρης,
 705 Φιφίκοι' υἱὸς πολυνμήλου Φυλακίδαο,
 ἀπτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
 δπλότερος γενεῆι, ὃ δ' ἄμα πρότερος καὶ ἀρεῖων 707 = ε 184
 ἦρως Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος. οὐδέ τι λαοὶ 707^b of. ψ 588
 'δεύονθ' ἡγεμόνος, ἴπποδόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα.
 710 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710 = 534
 οἳ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηίδα λίμνῃν,
 Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐν κτιμένῃν Ἰαολκόν,
 τῶν ἥρχ' Ἀδμήτῳ φίλος πᾶς ἔνδεκα νηῶν,
 Εὐμηλος, τὸν ὅπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
 715 Ἄλκηστις, Πελλίῳ θυγατρῶν ρεΐδος ἀρίστη. 715^b of. Γ 124 Z
 οἳ δ' ἄρα Μηθῶνκν καὶ Θυμακίην ἐνέμοντο 252 N 365, 378
 καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τροχέϊαν,

690. ἐκ Λυρνησσοῖ'] ἐν Λυρνησσοῖ Zen.

694. ἀνστήσεισθαι] sic Ar., ἀστήσεισθαι Zen.
(ἀναστήσασθαι A)? Cf. II 231 et § 10.

697. ἀγχιάλον] ἀγχιάλην Zen. (cf. vs. 640).

701. Δάρδανος ἀνὴρ] φαίδιμος Έκτωρ De-
metrius Scerpsius apud Tzetiam ad Lycophr.
531, cum Cypriis et Sophocle (fr. 443 Dind.)
consentiens. Cf. II 807.

707. ἄμα Ar.] ἄρα Ω.

ILIAD, MAJOR.

711. παρὰ Βοιβηίδα λίμνην] ἰδὲ κρήνην Ὑπεί-
ρην l. a. in schol. Pind. Pyth. IV 221 (cf.
vs. 734). Vulgatam sequitur Enr. Alc. 590.712. καὶ Γλαφύρας] τε γλαφυράν Steph.
Byz. s. v. Βοιβη.

-- Ἰαολκόν] Ἰαωλκόν Ω; cf. l 256.

716. ἐνέμοντο] ἐρατεινὴν pap. Hib. 19.

717. Μελίβοιαν] Πιτύειαν Steph. Byz. s. v.
Ὀλιζών.

- τῶν δὲ Φιλοκτίτης ἤρχεν, τόξων ἐν χειρώσ, 718^b = A 196, 206
 ἑπτὰ νεῶν ἐρέται δὲ φεκάσθην πεντήκοντα E 245 M 350, 363
 cf. B 720
- 720 ἐμβέβασαν, τόξων ἐν χειρότεσ ἴφι μάχεσθαι. 720 cf. 718^b
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ 'κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχω, 721 cf. A 13, 395
 Λήμνῳι ἔν ἡγαθέῃ, ὄθι μιν 'λίπον υἱεσ' Ἀχαιῶν 722^a cf. Φ 58, 79
 ἔλκεῖ μοχθίζοντα κακῶι ὀλοόφρονος ὕδρου.
 ἔνθ' ὃ γ' ἔκειτ' ἀχέων, τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
- 725 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτίτας φάιακτος.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, 'πόθεόν γε μὲν ἀρχόν' 726 = 703
 ἀλλὰ Μέδων 'κόσμησεν, 'Οἰλήος νόθος υἱός,
 τόν ρ' ἔτεκε 'Ρήνη ὑπ' 'Οἰλῇ πτολιπόρθῳ.
 οἱ δ' εἶχον Τρῳάκην καὶ 'Ιθάμην κλωμακόςεσαν,
- 730 οἱ τ' ἔχον Οἰχαλῖν, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλῆος,
 τῶν αὐθ' ἡγεσθὴν Ἀσκληπιδό δύο παῖδε,
 ἱκτῆρ' ἀγαθῶ, Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων
 τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχάοντο. 733 = 516
 οἱ δ' ἔχον 'Ορμένιον οἷ τε κρήνην 'Υπέρειαν,
- 735 οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
 τῶν ἤρχ' Εὐρύπυλος, 'Ευαίμονος ἀγλαὰς υἱός' 736^b = H 167
 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 737 = 584
 οἱ δ' 'Αργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
 'Ορθὴν 'Ηλώνην τε πόλιν τ' 'Ολοσσόνα λευκάν,
- 740 τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυπόλες,
 υἱὸς Περιθόοιο, τὸν ἀθάνατος 'τίκετο Ζεὺς' 741^b cf. E 434 Φ 2
 τόν ρ' ὑπὸ Περιθόῳ 'τέκετο κλυτὰς 'Ιπποδάμεια Ω 693
 ἡματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ᾧσε καὶ Αἰθίκεσσ' ἐπέλασσε'
- 745 οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε Λεοντεύς, ὄξος 'Αρηος, 745^a = 822 Ω 573
 υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καίνειδ' αὖ 11 cf. I' 143
 οἱ δ' ἔχον τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 747 = 524

718. Zen. τῶν αὐ<θ> ἡγεμόνευε Φιλοκτίτης ἄγος ἀνδρῶν.

719. δι Heyne] δ' ἐν.

720. ἴφι] neglecto f; Bentley ἡδὲ.

724 sq. Zen. —

727. ἀλλὰ] τοὺς δὲ Zen.

729. κλωμακόςεσαν] κλῆμ. A Pausan. IV 9 § 2 Etym. M. 470, 9, κλῆμ. G. Vox ignota.

731. Ἀσκληπιδό § 59] -πιός. Sed neque -σ suspicione caret (cf. § 19); sine vitio dici potuit e. g. δοῖα Ἀσκληπιδό υἱε.

733. τῶν] τοῖς Ar. Ω; cf. vs. 516 et § 60.

741. ἀθάνατος] -τον Zen. (item Φ 2).

744. Αἰθίκεσσ' Αἰθιόπεισ(ι) Democritus quidam (absurde).

747. τοῖς] τοῖς δ' Ω; cf. § 60 et vs. 524.

- Γουνεύς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δ'ύω καὶ ψείκοσι νῆας·
 τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοι τε Περαιβοί,
 750 οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἶκ' ἔθεντο,
 οἳ τ' ἄμφ' ἱμερτὸν Τιτάρησσαν γέργ' ἐνέμοντο,
 ὅς ῥ' εἰς Πηνειὸν προῖε καλλίρροον ὕδωρ,
 οὐδ' ὃ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
 ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἡύτ' ἔλαιον·
 755 ὄρκου γὰρ ὀφεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 755^b = x 514
 Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνοσ υἱός,
 οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πάκιον ἐνοσίφυλλον
 ναιέσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θαδὸς ἡγεμόνευε,
 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 759 = 534
 760 οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κολῶνοι ἦσαν. 760^b = 487
 τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἔεν, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
 αὐτῶν ἧδ' ἵππων, οἳ ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.
 ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Ἐύμηλος ἔλαυνε ποδάκτας ὄρνιθας ὄσ,
 765 ὄτριχας ὀφέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσα·
 τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.
 ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔεν Τελαμώνιος Αἴας,
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς ἔμνηεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
 770 ἵπποι θ' οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 770 cf. K 323
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσιν ποντοπόροισι
 771 sq. = H 229
 771 cf. r 182 [sq.
 κεῖτ' ἀπομνηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ξηγμῖνι θαλάσσης
 δίσκοισιν ἔεποντο καὶ αἰγανέουσιν ἑέντες 774 = δ 626 r 168
 775 τόξοισιν θ', ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασι φοῖσι γέκαστος 775^b = θ 544
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον 776^a = i 97
 ἕστασαν, ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα ἑκίτο φανάντων
 ἐν κλισίῃσιν. οἳ δ' ἄρχον Ἄρηϊ φίλον ποθέοντες

749. Ἐνιῆνες] ἄρ' Ἰωλοὶ Steph. Byz. s. v. Ἰωλοὶ.

750. οἶκ'] neglecto f. Bentley δυσχείμερα φοικί'.

751. Τιτάρησσαν Bentley] Τιταρήσιον. Cf. Lucan. VI 876 et E 706.

753. ἀργυροδίνῃ] -νησ Bergk.

765. ὀφέτεας Bentley] ολίτεας. Cf. § 21.

766. Πηρείῃ pap. Oxon.] Πηρείῃς Δ, Πι-ρίῃς Ω, Φηρ(ε)ίῃ Valckenaer cum Macrob. I 17, 44 aliis (cf. Φηρητιάδης vs. 763 Ψ 376).
 777. φανάντων] ἀνακτος pap. Oxon.

- ῥοίταον ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδ' ἐμάχοντο.
 780 οἷ δ' ἄρ' ἴσαν ὥς εἴτε πυρὶ χθῶν πᾶσα νέμοιτο·
 γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε Διὶ ὥς τερπικεραύνωι
 782 χωομένωι, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφώϊ γαῖαν ἱμάσσει.
 784 ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγ' ἐστοναχίζετο γαῖα
 785 ἐρχομένων· μάλα δ' ὄκα διεπρησσον πεδίωιο. 785 = I' 14 cf.
 Ψ 364

- Τρῶσιν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδάνεμος ὠκέα Φίρις
 παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῆι·
 οἷ δ' ἀγορᾶς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι
 πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες. 789^a = H 415
 789^b = I 36
 790 ἀγγόθι δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Φίρις, 790 = I' 129 A
 199 Ω 87
 ῥέισατο δὲ φθογγὴν νῆϊ Πριάμοιο Πολίτῃ,
 ὅς Τρῶων σκοπὸς Ἰξε, ποδωκεῖνφι πεποιθὼς,
 τύμβωι ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήτῳ γέροντος,
 δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Χαιροί·
 795 τῷ μιν ρεῖσαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Φίρις· 795^a cf. B 22
 ᾧ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοὶ εἰσι,
 ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνῃσ' πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρε. 797^b cf. I 31
 ἥ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσῆλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐ πῶ τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὕπαπα·
 800 λίην γὰρ φύλλοισι ρεφρικότεσ ἢ ψαμάθοισι

783 ἐν Χρίμοισ', δει φασὶ Τυφώϊσ ἔμμεναι εὐνάσ.

783 cf. Ω 615

782. χωομένωι] sic Ar., χωόμενος l. a. in pap. Oxon.

— Τυφώϊ] Τυφώϊα pap. Oxon.

783. Delevimus ut postmodo insertum. Typhoeus ubi degeret quae sive posteri: vati ibi est ubi terram telis suis ferit Iuppiter. Simile emblemata est Ω 615; hoc loco fuere qui insuper insererent versum: χάραξ ἐνὶ ὀρυμένῳ, Ἰόδη ἐν πίοι δῆμῳ (cf. I 385) teste Strabone 626.

790. ἀγγόθι δ'] cf. B 172.

791—795. Ar. —. Nempe in contextum parum quadrant, si iam dudum bellatum esse creditur; sed cf. B 134 sq.

792. ποδωκεῖνφι § 46] -ησι. Cf. A 303.

793. Αἰσυήτῳ] Αἰσυήτῳ pap. Oxon.

— γέροντες] ἄνακτος pap. Oxyrh. 20.

794. ὁππότε] εἴ ποτε Naber (ut B 97, item K 189; cf. etiam I' 180). Cf. Σ 524.

— In pap. Hib. 19 subiungitur versus: εἰς πεδίον Τρῳάσσι φόνον κα[ὶ κῆρα φέροντας] (cf. vs. 352).

795. μιν] σφιν pap. Oxyrh. 20.

— (ρ)εῖσαμένη pap. Oxon.] ἄρ' εἰδομένη pap. Hib. 19, εἰσαμένη Ω. Cf. § 212².

— προσέφη A O] μετέφη pap. Oxon. D.

797. ποτ' ἐπ'] τί ποτ' pap. Oxon., το ποτ' ἐπ' pap. Oxyrh. 20, [τί ποτ' εἰρήνην pap. Hib. 19.

798. ἥ μὲν δὴ] ἡδὲ μὲν Ar.

— In pap. Oxyrh. 20 sequitur: εὐθὰ εἶδον π[λείστους Φρύγας ἐ]νιρῶσ αἰ[ολοπάλους], = I' 185.

- ἔρχονται πεδίοιο μαχεσόμενοι προτὶ γάστρῳ.
 Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι,
 πολλοὶ γὰρ κατὰ γάστρῳ μέγα Πριάμοι' ἐπίκουροι,
 ἄλλῃ δ' ἄλλων γλῶσσαι πολυσπερέων ἀνθρώπων·
 803 τοῖσι γέκαστος ἀνὴρ σημαίνεται οἷσι περ ἔρχει,
 τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολικίτας.^α
 ὧς ἔφαθ', Ἐκτορ δ' οὐ τι θεῶσσι φίλος ἡγνόησε,
 αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορῆν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο,
 πᾶσαι δ' ὠῖνονντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσντο λαός,
 810 πεζοὶ θ' ἐπιπῆς τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ἔστι δὲ τις πόλις προπάροιθ' αἰπεῖα κολώνη,
 ἐν πεδίοιο ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 τὴν ἥ τοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσι,
 ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
 815 ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἡδ' ἐπίκουροι.
 Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαῖόλος Ἐκτορ
 Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ ἐθωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχεῖνισι.
 Λαρδανίων αὐτ' ἔρχεν ἐὺς παῖς Ἀγχιλαο,
 820 Αἰνείας, τὸν ὅπ' Ἀγχιλῆι τέκε δι' Ἥφροδίτῃ,
 Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεῶν βροτῶι εὐνηθεῖσα,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύνω Ἄντινορος υἱε,
 Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχῃς ἐν γειδότε πάσσῃ.
 οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὕπαι πόδα νείατον Ἴδης,
 825 ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσθήποιο,
 Τρῶες, τῶν αὐτ' ἔρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
 Πάνδαρος, ὃς καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκε.
 οἳ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
 καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
 830 τῶν ἔρχ' Ἀδρηστιάς τε καὶ Ἀμφίος λινοθώρηξ,
 υἱε δύνω Μίροπος Περικασίου, ὃς περὶ πάντων

802^a cf. μ 217804^a = ε 175808^b cf. ω 466

809 sq. = Θ 58 sq.

810 = ω 70

811 cf. Α 711

817^b = 577821^a = Α 105822^a = 745 [sq.]822^b sq. = Μ 99823^b = Ε 11, 549

831-834 = Α 329 sqq.

801. προτὶ Zen. Aristoph. Ar.] περὶ Ω.

803. κατὰ] pap. Oxyrh. 20 [εἰ? ἀν ριάμου turbato verborum ordine?].

811. πόλις προπάροιθ' (ιν) Apoll. lex.] προπάροιθε πόλις (πολις pap. Oxon.) Ω. An πρόσθεν πόλις (ut X 464)? Cf. Φ 567.

823. ε'] om. pap. Oxyrh. 20.

826. Τρῶες, τῶν αὐτ' ἔρχε] [τῶν αὐτ' ἡγεμόνευε pap. Hib. 19.

828. Ἀδρήστειαν] εἰρ' Ἀδρ. pap. Hib. 19 et A.

— ε' εἶχον] να[ιον] pap. Hib. 19.

829. Πιτύειαν ἔχον] Πιτύαν εἶχον Strab. 587.

᾿φείδεε μαντοσύνας, οὐδὲ φούς παιδας ἔασκε
 στειγμέν' εἰς πόλεμον φθισκνορα. τῷ δέ φοι οὐ τι
 ᾿πειθίσθην' κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτιο.

- 835 οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο
 καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
 τῶν αὖθ' Ἰρτακίδης ἤρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἄσιος Ἰρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν ᾿φέρον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοὶ ἄπο Σελλήεντος.

837 cf. M 110

838 sq. = M 96 sq.

- 840 Ἰππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγγεσιμῶρων,
 τῶν οἱ Ἀάρισαν ἐριβόλακα ᾿ναιετάεσκον
 τῶν ἤρχ' Ἰππόθοός τε Πύλαιός τ', ὄξος Ἄρηος,
 νῆε δ' ὡς Ἀθήοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

841 cf. P 172

αὐτὰρ Θρήϊκας ἥγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρωσ,

- 845 ὄσσους Ἑλλάσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐξέργει.

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ξεν αἰχμητῶν,
 νῆος Τροϊζάνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

αὐτὰρ Πυραλῆμος ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
 τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος,

848^b cf. K 428

[sq.]

849^b sq. = Φ 157849^b = Π 288

850 cf. λ 239

- 850 Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνεται αἶαν.

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
 ἐξ Ἐνετῶν, ὃθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
 οἷ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
 ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,

- 855 Κρωμνάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὕψηλούς Ἐρυθίνους.

αὐτὰρ Ἀλιζάνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἤρχων

832. οὐδὲ φούς] οὐδε δύο recte pap. Oxon.,
 οὐδ' ἰούς (vitio metrico) Ω, item versu parall.

848. In E(uripidis?) aliisque recensio-
 nibus olim subiungebatur versus: Πηλείονος
 δ' υἱὸς περιδείξιος Ἀστυνοπαῖος (cf. schol. pap.
 Oxyrh. ad Φ 156, schol. T ad Φ 140, Eust.
 1228, 37).

849. Ἀμυδῶνος] Ἀμυδῶνος Steph. Byz. s. v.

850. αἶαν] αἶη l. a. apud Eust., Αἶα
 (rivulus) Eudoxus (Porphyg. ad λ 239), ὡς
 κ. ὁ. ἰ. Αἶησ olim alii apud Strab. 330,
 turbidum enim esse Axium.

852. Ἐνετῶν] Ἐνετῆς Zen.

854. δώματ' ἔναιον] ἰγ' ἐνίμοντο Strab. 590.

855. τ' Αἰγιαλόν] Κρωβιῶν l. a. apud Strab.
 545 et Steph. Byz. s. v. Αἰγιαλός, Apoll.
 Rh. II 942 Κρωβιῶν Κρωμνάν τε, ubi schol.
 ait Κρωβιῶν in Homero scripsisse quosdam.

— Post hunc versum Callisthenes adde-
 bat: Καύκωρος δ' αὐτ' ἦγε Πολυκλῆος υἱὸς
 ἀμύμων (Ἀμειβος schol. γ 329), | οἱ περὶ
 Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον. Cf.
 Strab. 542.

856. Ἀλιζάνων] l. a. Μλαζάνων (cf. Herodot.
 IV 17) et Ἀμαζώνων apud Strab. 550. Hoc
 legebat Ephorus, versum 857 sic mutans:
 ἀλθόντ' ἐξ Ἀλόνης, δ' Ἀμαζονίδων γένος ἰστί
 (Strab. l. l., Steph. Byz. s. v. Ἀλόνη).

- τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλην.
 Μυσὼν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής 858 cf. P 218
 ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
 860 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860 sq.^a = 874 sq.
 ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας 'κεραίζε καὶ ἄλλους.
 Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοφειδής
 τηλ' ἐξ Ἀσκανίης 'μέμασαν δ' ὕσμινι μάχεσθαι.
 Μήκισιν αὖ Μίσθλην τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
 865 υἱε Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ 'τέκε λίμνην,
 οἷ καὶ Μήκιοινασ ἦγον ὑπὸ Τρώλῳ γεγαῶτας.
 Νάστειος αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
 οἷ Μίλντον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
 869 Μαιάνδρου τε ῥοᾶς Μυκάλῃς τ' αἰπεινὰ κάρηνα 869^b = h. Ap. 41
 872 ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἔεν ἥτε κούρη,
 νήπιος, οὐδέ τί σοι τό γ' ἐπάρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, 873^b cf. Z 16 Y
 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 289 δ 292
 875 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 874 sq.^a = 860 sq.
 Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων 876 cf. Ξ 426
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθοι' ἄπο δινήεντος. 877 cf. E 479

δρκοι.

Γ αὐτὰρ ἐπεὶ 'κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσι Ξέκαστοι,
 Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς,

870 τῶν μὲν ἔρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην 870 cf. 620
 Νάστης Ἀμφίμαχος τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα.

857. Ἀλύβη] Ἀλόπη, Ἀλόρη, Χαλύβη
 l. a. apud Strab. 549 sq., Ἀλύβων vel Χαλύβων
 apud Eust.

859. ἐρύσατο pap. Oxon.] ἐρύσσατο A. Of.
 § 164.

860 sq. Ar. —, quod in libro Φ non
 commemoretur Ennomus; eandem ob cau-
 sam vs. 874 sq. damnabat. In pap. Oxon.
 etiam vs. 859 habet obelum.

861. Μίσθλη] l. a. Μίστρης apud Eust.

865. Γυγαίη] Γυραίη Mass. et l. a. in mar-
 gine pap. Oxon.

— λίμνη] sic Ar., λίμνη (ad lacum) Ohaeris
 et Diodorus Aristophanis discipulus, quod
 lacus mater vix apte dicatur. Neutra lectio

satis apta: *νύμφη? Cf. vs. 672 et Y
 384-391.

866. In Euripidis libro addebatur: Τρώλῳ
 ὕπο νιφόντι Ἴδῃ ἐν πύλοι δῆμῳ (Y 385),
 teste Eust.; cf. Strab. 626.

867. Νάστης] Μάσθλης Strab. 661.

— Καρῶν] Καίρων Lugebil (coll. feminino
 Κάρις, item K 428).

870 sq. Post vs. 867 molestos del. LMuel-
 ler, Simonidem eos non legisse ratus propter
 Aristonici ad vs. 872 observationem, pro-
 nomen ὅς ab Aristarcho ad Amphimachum
 esse relatum, a Simonide vero ad Nasten.

874 sq. Ar. — (cf. vs. 860 sq.). In pap.
 Oxon. vs. 875 sq. habent obelum.

- ἦντε περ κλαγγὰ γεράνων πέλετ' οὐρανόθι πρό,
 αἶ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶν' ἔφυγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
 5 κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο βοάων
 ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόβον καὶ κῆρα φέρουσαι·
 κέραια δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. 7^b cf. A 529 ζ 92
 οἷ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Χαιροί, 8^b = A 508 cf. B
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν' ἀλλήλοισι. 586 Ω 364
 10 ἦντ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
 ποιμέσιν οὗ τι φίλην, — κλέπτει δέ τε νυκτὸς ἀμείνων,
 τόσσον τις τ' ἐπὶ λεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἔησι, — 12^b cf. ν 114
 ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ὥρνυτ' ἀφολλήσ
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὅκα διέπρησσον πεδίοιο. 14 = B 785
 15 [οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τρωσὶν μὲν προμάχίζεν Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς, 15 = E 14, 630
 17 παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα. etc.
 21 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἄρηϊ φίλος Μενέλαος 21^a = 30 A 581 o
 ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλον, μακρὰ βιβάντα, 59 cf. I 396 E 95,
 ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας, 711 H 17 A 575
 εὐρῶν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα Φ 418
 23 πεινᾶων· μάλα γάρ γε κατεσθίει, αἶ κέ περ αὐτὸν 23 cf. Hes. Scut.
 σεύωνται ταχέος τε κύνεσ θालεροί τ' αἰζηοί. 24^b = O 271 [426
 ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοφειδέα 25 cf. Φ 24
 26 cf. A 414 sq.^a

18 καὶ ἔϊφος· αὐτὰρ δ' δοῦρα δὴ κορυφώμενα χαλκῷ 18 cf. A 43 x 125
 πᾶλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
 ἀντίβιον μαχίσσασθαι ἐν αἰνῇ δήϊοτῃ. 20 = H 40, 51

8. πέλετ' § 375] πέλει.
 — οὐρανόθι] -θεν l. a. apud Apollonium
 Adverb. 608.

10. ἦντ' ὄρεος] εἴτ' ὄρεος Ar. Ω, ἦντε ὄρεος
 Chia Mass., ὥς τ' ὄρεος G (ut Aristoph. T
 386). Prisoae linguae neque ὄρεος est (cf.
 § 71) neque ἦντε (vel εἴτε) pro trisyllabo
 ἦντε dictum (cf. § 324^a et T 386). Id quod
 ὀπέρη hic valere εἴτε (ut A 735 ν 93) olim
 sumebant quidam, sic vero non decurrit
 oratio.

11. ἀμείνων l. a. in schol.] ἀμείνω Ω. Cf.
 A 400 Σ 106 A 80 et § 85.

13. κονίσσαλος] -σάλου (... ἄλλα?) Aristoph.
 — ἀφολλήσ] ἀελλῆς Ω. Singularis †, sed
 cf. plur. ἀφολλήσ (E 498 al.).

18—20. Zen. —, Ar. solos versus 19 sq.,
 versum 18 autem servabat deletio pronomi-
 mine 3, quod omiserunt etiam Aristoph.
 Callistratus Demetrius Ixion.

18. δοῦρα] δοῦρε Ω, item A 43, cf. etiam
 E 495 N 435, 617 Φ 116 λ 211 π 15
 (Π 139 γ 125).

22. βιβάντα] -ῶντα Ω. Cf. H 213 M 277 N
 371, 807 O 307, 686 Π 609 λ 539 o 555 ν 14.
 25. *φε] τε.

- ὄφθαλμοῖσι φιδῶν, φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτν. 28^b of. v 121
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. 29 = E 494 etc.
 30 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς cf. A 419
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἥτορ. 30 = A 581
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς γέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλείνων. 30^a = 21 [566 etc.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα φιδῶν παλίνροσος ἀπέστη 32 = A 585 N
 οὔρεος ἐν βήσσισι, ὅπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα, — 32^a = N 533 cf. N
 35 ἄψ δ' ἀνεχώρησεν, ὠχρός τέ μιν εἶλε παρειάς, — 165 [A 87 Π 634, 766
 ὥς αὐτίς καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων 34^a = E 397 cf.
 δφείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς. 34^b of. E 506 Ω
 τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσσε φιδῶν αἰσχροῖσι γέπεσι. 170 σ 88 ω 49
 „Δύσπαρι, φειδος ἄριστε, γυναιμανέσ, ἡπεροπευτά, 38 = Z 325
 40 αἰθ' ὄφελεισ ἄγονός τ' ἔμμεναι ἄγαμός τ' ἀπολίσθαι. 39 = N 769
 καὶ κε τὸ βουλομένην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν 41 of. λ 358 υ 316
 ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
 ἢ ποθὶ καγχαλάουσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
 φάντες ἀριστήα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν
 45 φειδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδὲ τίς ἀλκή.
 ἢ τοῖός περ ἔων ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίφηρας ἀγείρας,
 μιχθεῖς ἄλλοδαποῖσι γυναικ' ἐυφειδέ' ἀνήγεσ
 ἐξ ἀπίης γαίης, νυδὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν, 49 of. A 270
 50 πατρί τε σῶι μέγα πῆμα πόληϊ τε παντί τε δῆμῳ,
 δυσμενέσιν μὲν χάσμα, κατηφείν δὲ σοὶ αὐτῶι; 50^a = Ω 706
 οὗ κεν δὴ μείνειας Ἀφρῇ φίλον Μενέλαον;
 γνοίησ χ' οἶον φωτὸς ἔχεις θαλερὸν παράκοιτιν. 51 of. Ψ 342
 οὗ κέν τοι χαλίσμη κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης, 53^a of. υ 237 φ 202
 55 ἢ τε κόμη τό τε φειδος, ὅτ' ἐν κονίεσι μιγήησ. 54^a of. A 387

28. τίσεσθαι A] -σασθαι Ω. Cf. Γ 112,
 366 β 373 σ 565 ν 173 υ 121.

— ἀλείτν] sic Ar., ἀλείτν Zen. (ut υ 121).

35. παρηιά] παρηιά Herodianus (Ar.),
 item Demetrius Ixion, pro duali fem. id
 habens; παρηιά Dionysius Sidonius. Cf. X
 491 Ω 794 σ 200.

40. Dionysius Sicyobrachion subiungebat:
 μηδέ τι γούνασιν οἷσιν ἐπίσασθαι φίλον υἱόν
 (of. I 455), male intellectis verbis poetae.

42. ὑπόψιον] ἐπόψιον (conspicuum) Aristoph.

46. τοῖός περ Bentley] τοῖόσδε. Vitii indicia
 sunt hiatus et τοῖόσδε ad 2^m personam re-
 latum; similis error est Ω 375. Cf. vs. 159
 et § 97.

51. κατηφείν] sic (-είν) Aristoph. Ar.
 Sosigenes Arg., κατηφείη Zen.

54. κίθαρις] sic Ar., alii olim κίθαρις
 (pilius, cf. Poll. VII 58).

55. μιγήησ § 122] μιγήησ.

- ἀλλὰ μάλα Τρῶες αἰδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη
 λαῖνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἐνεχ' ὅσσα φέρογας.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής· 58 sq. = Z 332 sq.
 „Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνέικεσας οὐδ' ὕπερ αἶσαν· —
 60 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής,
 ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς ὕπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 νήϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὥς σοι ἐνὶ στήθεσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί. 63 cf. x 329
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 65 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστί θεῶν ἐρικυδέα δῶρα. 65 cf. γ 265
 67 νῦν αὖτ' εἰ μ' ἐθέλεις πολεμιζέμεν' ἥδ' ἐμάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθεςον Τρῶας καὶ πάντα Ἀχαιοῦς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσωι καὶ Ἀργεῖ φίλον Μενέλαον 68 = H 49
 70 συμβάλετ' ἄμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὀπότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν ἐν πάντα γυναῖκά τε φοίκαθ' ἀγέσθω 69 sq. cf. 90 sq.
 72 = 93
 οἷ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες 73 = 256 cf. 94
 ναίετε Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νεέσθων 74 cf. 257
 75 Ἄργος ἔσ' ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.“ 75 = 258
 ὥς ἔφαθ', Ἐκτορ δ' αὖτε ἡγάγετο μέγα μῦθον ἀκούσας, 76-78 = H 54
 καὶ ῥ' εἰς μέσσον ἰὼν Τρῶων ἀνέφερε φάλαγγα, 80 sq.
 μέσσου δουρὸς ἐλὼν τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
 80 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον.
 αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄνυσεν φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι· μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν· 82 cf. ω 54
 στεῦνται γάρ τι φέπος φερέειν κορυθαίολος Ἐκτορ.“
 ὥς ἔφαθ', οἷ δ' ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ' ἐγένοντο 84 = ω 57

66 ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσι, φεκῶν δ' οὐ κεν τις νοίτο.

56. αἰδήμονες Kaibel] δειδήμονες Ar. Ω, ἐλεήμονες Zen., δειλήμονες T, γε μεθήμονες coniecerat Nauck (cf. B 241 ζ 25), δὴ δαίμονες Fick.

57. ὅσο] sic Zen. Aristoph. Ar., εἶσο pap. 126. Neglectum est f.

66. Del. Knight. Aptum non est φεκῶν, noviciū autem est δῶσι pro δώσι dictum

(cf. § 122; Brandreth coni. ὅσο' αὐτοὶ δώσι). 68. κάθισον § 220²] κάθισον.

71 et 92. κρείσσων] κρείσσω Zen.; cf. A 80.

74. ναίετε] sic Ar., ναίειμεν Zen. pap 126¹.

78. Om. A (item eius archetypum), propter homoeoteleuton (ἀλαγγας—ἅπαντες)?

— ἰδρύνθησαν pap. 126 H] ἰδρύνθησαν Ω. Cf. H 56.

- 85 ἐσσυμένως Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
 „κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ ἑυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε.
 ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
 90 αὐτὸν δ' ἐν μέσσωι καὶ Ἀργεῖ φίλον Μενέλαον
 οἶους ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὁπότερος δὲ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἑλὼν ἐν πάντα γυναικὰ τε φοίκαδ' ἀγέσθω·
 οἷ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.“
 95 ὣς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „κέκλυτε νῦν καὶ ἐμείο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
 θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἥδη
 Ἀργεῖους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε
 100 εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδροι' ἔνεκ' ἀρχῆς.
 ἡμῶν δ' ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρίνῃτε τάχιστα.
 οἴσσετε φάρν', ἕτερον λευκόν, ἐτέρην δὲ μέλαιναν,
 Γῆι τε καὶ Ἥελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 105 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίβν, ὄφρ' ὄρκια τάμνῃ
 αὐτόσ, ἐπεὶ φοι παῖδες ὑπερφύαιοι καὶ ἔπιστοι,
 μὴ τις ὑπερβασίῃ Διδσ ὄρκια δηλήσῃται.
 108 αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες κερέθονται.“
 111 ὣς ἔφαθ', οἷ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 φελπόμενοι παύσεσθαι διζυροῦ πολέμοιο.

109 οἷς δ' ὁ γέρον μετήγισιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λούσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.

109^b = A 343

86. μοι § 92] μιν.
 — In OT additur versus: ὄφρ' εἴπω τά
 με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει (= H 349).
 99. Ἀργεῖους καὶ Τρῶας] -οι καὶ Τρῶας Zen.
 — πέπασθε Ar.] πέπασθε Ω. Cf. § 160¹⁰.
 100. ἀρχῆς] ἔτης Zen. (sed epicum foret
 ἄσπετος). Cf. Z 356 Ω 28.
 102. διακρίνῃτε Gen.] διακρί(ν)θεῖτε vel
 -ῃτε Ω. Cf. K 444 ω 532.
 108. οἴσσετε pap. 126] οἴσσετε δ' Ω.

104. Dictionis recentioris sunt Γῆ pro
 Γαῖα (§ 58) et ἡμεῖς pro ἡμεσ (§ 92); *Γαίῃ
 γ' Ἥελίῳ θ' ἡμεσ δὲ Δι' ? Sed postmodo
 insertus videtur versus. Cf. T 259.
 108—110. Ar. —. Versum 108 satis
 tuetur locus similis Z 352, sed vs. 109 sq.
 iure damnavit Ar.
 109. οἷς δ' δ] ὅς δὲ Nauck, εἰ δὲ Christ;
 cf. § 60.
 112. παύσεσθαι] -σασθαι Ω. Cf. vs. 28.

- καί ῥ' ἱππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στήλας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 115 πλινσίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἔεν ἀμφὶς ἄρουρα.
 Ἔκτωρ δὲ προτὶ φάστρ' ὄψιν κήρυκας ἔπειπε
 καρπαλίμως φάρνασ' τε φέρειν Πριάμῳ τε καλέσσαι.
 αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προὔει κρείων Ἀγαμέμνων
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἵμεναι, καὶ φάρν' ἐκέλευε
 120 οἰστέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δίδωι.

τειχοσκοπία.

- Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένῃ λευκωλένῃ ἄγγελος ἦλθε,
 φειδομένη γαλόωι, Ἀντινορίδῃ δάμαρτι,
 τὴν Ἀντινορίδης εἶχε κρείων Φηλιάων,
 Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν φειδος ἀρίστην. [365 sq.
124 cf. Z 252 N
124^b = N 378 cf.
B 715]
 125 τὴν δ' ἡδ' ἐν μεγάροις ἦ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε,
 δίπλακα πορφυρέην, πόλεος δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 126 cf. X 441
 οὓς φέθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων. 127 = 131, 251 Θ
71
 ἀγχόθι δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 129 = B 790
 130 „δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα φέργα φίδῃαι
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 131 = 127
 οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
 ἐν πεδίῳ, ὅλοοιτο λικαιόμενοι πολέμοιο·
 οἳ δὴ νῦν ἔσται σιγῇ — πόλεμος δὲ πέπαυται —
 135 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπνυε.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηΐ φίλος Μενέλαος 136 = 258
 137 μακροῖσ' ἐγγεῖνισι μαχέσσονται περὶ σείο.“ 137 sq. cf. 254 sq.
 139 ὥς φειποῦσα θεὰ γλυκὺν ἕμερον ἔμβαλε θυμῷ
 140 ἀνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἡδὲ τοκῆων.
 αὐτίκα δ' ἀργεννήσι καλυψαμένη ὀθόνηισι

138 τῷ δὲ κε νικήσαντι φίλῃ κεκλήσε' ἄλοισι.

138^a cf. Ψ 702

119. καὶ Knight] ἡδ'. Cf. vs. 103.

126—128. Postmodo additi (cf. B 134 sq.)?

126. πορφυρέην Zen. Aristoph. Ar. L.] μαρ-
μαρίην Ω (ut Z 480). Cf. X 441.

129. ἀγχόθι δ'] cf. B 172.

138. Del. Köchly (cum vs. 136 sq.). Imi-
tatore proposita molesta particula κα.140. ἄστεος] neglecto φ, Ἄργεος Brandreth
(coll. Verg. Aen. X 782). Versus videtur
postmodo additus.

- ὠρμάετ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
 148 οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο. [cf. ζ 84 τ 801
 143 = α 331 σ 207
 143^a cf. B 745
- 145 αἰψα δ' ἔπειθ' ἱκανον ὄθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
 οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὄξον Ἄρηος,
 147 = γ 238
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 148 cf. H 276 σ 65
 148^b = I 689
 ἦατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλινσι,
 150 γῆρατ' δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορῆται
 ἐσθλοί, τετλίγεσσι φεικόμετες, οἳ τε καθ' ὕλιν
 152 δένδρε' ἐφεζόμενοι γόπα λειριόεσσαν ἰεῖσι. 152 cf. Hes. Sent.
 394 Oper. 583
 154 οἱ δ' ὥς οὖν ἐλίδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν, 154^a = θ 251
 155 ἦκα πρὸς ἀλλήλους φέπεα πτερόεντ' ἀγόρευον· 155 cf. Ω 142
- „οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐκνέκμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιῆιδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτινσι θεῆσι εἰς ὅπα φέροικε.
 ἀλλὰ καὶ ὧς, τοῖν περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 160 μῆδ' ἡμιν τεκέεσσιν ἐπὶ ὀπίσσω πῆμα λείποιο.“
- ὧς ἄρ' ἔφην, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλίσσατο φωνῇ·
 „δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵξε' ἐμείω,
 ὄφρα γέλθῃς πρότερόν τε πόσιν πκούς τε φίλους τε.
 οὐ τί μοι αἰτίν' ἐσσί· θεοὶ νύ μοι αἵτιοι εἰσι,
 165 οἳ μοι ἐφάρμικσαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν.
 ὧς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἔξονομήνηισ,
 ὅς τις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡῦς τε μέγας τε. 167^b = 226 ψ 664
 508
 ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι,
 καλὸν δ' οὔτω ἐγὼν οὐ πῶ' ἐλίδον ὀφθαλμοῖσι,

144 Αἰθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

153 τοῖσι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.

144. Ar. —, cf. Plut. Thes. 34. Bata et suspecta apud Homerum sunt ancillarum nomina (cf. σ 182), βοῶπις autem deae priscum epitheton hinc est alienum (cf. tamen H 10 Σ 40). Aethra Thesei fuit mater (cf. Pausan. V 19 et X 25 sq.), Thesei autem apud Homerum non fit mentio nisi in versibus paucis et suspectis A 265 ι 322. 681.

152. δένδρε(ι) Zen.] δένδρεῖσι Ar. Ω Of. § 71.

153. Del. vHerwerden; noviciū est ἦντο pro ἦατο (ut vs. 149; cf. § 119), neque aptum est τοῖσι.

154. ἐλίδονθ'] (ε)ίδον pap. 126.

155. ἦκα] ὅκα Zen. Crates. Cf. υ 801.

157. πολὺν χρόνον ἄλγεα] *πόνον καὶ πῆματ' Of. B 134 sq.

163. (ε)ίδησι Zen. pap. 126] ἰδῆσι Ar. A (cf. § 117).

165. Ἀχαιῶν] Ἀρηος pap. 126¹.

- 170 οὐδ' οὕτω γεγραφόν· βασιλῆγ' γὰρ ἀνδρὶ φέροικε.“ 170^b cf. α 253
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δία γυναικῶν 171 cf. 228
 „αἰδοῖός τε μοί ἐσσι, φίλε φρενέ, δεινός τε.
 ὥς μ' ὄφελεν θάνατος φιδέμεν κακός, ὅπποτε δεῦρο
 υἷϊ σῶι ἐπόμεν, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
 176 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν.
 ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίονσα τέτνηκα.
 τοῦτο δέ τοι φερέω, ὃ μ' ἀνείρει· ἡδὲ μεταλλᾷς 177 = η 243 ο 402
 οὐτός γ' Ἄτρεϊδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων, cf. τ 171
 179 ἀμφότεροι, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.“
 181 ὥς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρων ἀγάσσατο φώνησέν τε·
 „ὦ μάκαρ Ἄτρεϊδῃ, μοιρηνγενέε, ὀλβιόδαιμον,
 ἡ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήκατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
 185 ἐνθ' ἔφιδον πλείστουσ Φρύγας ἀνέρας αἰολοπάλοισ, 185^b cf. h. Ven. 138
 λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο,
 οἳ ῥα τότε ἱστρατόοντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο 187^a = Δ 378
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέγκην
 ἥματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 190 ἀλλ' οὐδ' οἷ τόσοι ἦσαν ὅσοι φελίκαπες Ἀχαιοί.“
 δεῦτερον αὐτ' Ὀδυσῆα φιδὼν ἐρέειν ὁ γεραῖός·
 „φείπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὁδ' ἐστί,
 μέλων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἄτρεϊδαο,
 εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στέρνοισι φιδέσθαι.
 195 τεύχεα μὲν φοι κεῖται ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
 αὐτὸς δὲ κίλως ὥς ἐπιπωλέεται στίχας ἀνδρῶν 196^b cf. Δ 231
 ἀρνεῖσθαι μιν ἐγὼ γε φελίσκω πυγῃσιμάλλωι,
 ὅς τ' ὀρίων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννάων.“

180 δαῖρ αὐτ' ἐμὸς ἦσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔαν γε.

173. ὥς μ' ὄφελεν θάνατος φιδέμεν (-εῖν) Monro] ὥς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν. Vitii indicia sunt pronomen loco insolito collocatum (cf. § 329) et verbi φιδεῖν neglectum f.

180. Aut totus hic versus, quod putamus, aut probrosum certe vocabulum κυνώπιδος recentioris est aevi. Nam ab Iliade et Odyssea aliena sunt quae Helenam non insontem fuisse significant. Cf. I' (242?) 404

Z 344, 356 δ 144—146, 260 sq. ψ 220—224. — εἴ] ἡ Curtius (item Δ 762 Ω 426 ο 268 τ 315 ω 289).

187. ἱστρατόοντο § 191] -όωντο. Cf. Aesch. Agam. 132. Idem error est Δ 378 Δ 713, cf. etiam E 417 Δ 153 N 675 δ 226 ι 108.

188. ἡλίγη Strab. 552 et 681] ἡλίγη. Cf. § 232 et δ 453.

193. κεφαλῇ] -λήν Ar. (cf. Δ 404).

- τὸν δ' ἡμίβει' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 200 „οὔτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 δς ἔραφεν ἐν δάμῳ Ἰθάκῃς κρاناῖς περ ἐούσης,
 γειδῶς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά.“
 τὴν δ' αὖτ' Ἀντίκωρ πεπνυμένος ἀντίον κῦδα· 203 cf. A 822
 „ὦ γύναι, ἧ μάλα τοῦτο γέπος νημερτὲς ἔφειπες. 204 cf. π 69 ψ 183
 205 ἦδη γὰρ καὶ δευρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς
 σεῖ' ἔνεκ' ἀγγελίην σὺν Ἀργεῖ φίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισ' ἐφίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φυνὼν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσι ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 209 cf. K 180
 210 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους,
 ἄμφω δ' ἐξομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἧ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος
 215 οὐδ' ἀφαρτορροπήσ, εἰ καὶ γένε' ὕστερος ἦεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 ὀσάσκεν, ὅπαι δ' ἐφίδεσκε, κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀφίδρι φωνὴ γειναικίῳ·
 220 φαίης κε ζάκοτόν τε τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτῷ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ γόπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἶη
 καὶ γέπεα νιφάδεσσι γειναικίῳ χερσίνισι,
 223 οὐ κεν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.“
 225 τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα γειδῶν ἐρέειν ὁ γεραίός·

224 οὐ τότε γ' ὥδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

201. ἔραφεν § 149¹⁰³] ἔραφην.
 205. ποτ'] *τότ' ? Vulgata cum temporis ratione habita arguitur (cf. B 184 sq.) tum metri (cf. A 53). Idem est vitium Θ 108 A 139, cf. etiam I 131 et v. l. II 810.
 206. σεῖ' § 92] σεῦ Ar. Ω, σῆς Zen. (cf. T 336).
 — ἀγγελίην Bentley] ἀγγελίης Ω, quod Zen. alique interpretabantur genitivum (cf. I' 100 π 245 ξ 70 π 834), Ar. nominativum masculini. Vitium simile est N 252 O 640.
 210. στάντων] στάντες Bentley.

211. ἐξομένῳ] sic Ar., -ων Zen. (cf. v. l. K 224), ἄμφω igitur ratus nomen indeclinabile (ut δύνω sive δύω K 253 N 407 π 515; cf. Σ 329).
 212. ὕφαινον] Ἰφαινον Casaubonus (cf. Σ 295 § 499).
 215. εἶ] ἧ Nicanor, ἧ pap. 126¹ A.
 220. Cf. A 53.
 221. εἶη] γὰρ C (cf. N 118), quo recepto in vs. 216 scribendum videtur *ἀνηΐσασκεν.
 224. Del. Bentley. Interpolatorem arguit f bis neglectum (εἶδος ἰδόντες).

- „τίς τ' ἄφ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε, 226^a = 167
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἡδ' εὐρέας ὤμους;“
 τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν 228 of. 171
 „οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν“
 230 Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὧς
 ἔστιν, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγροὶ ἀγερέθονται.
 πολλάκι μιν ἔεινισσεν Ἄρηϊ φίλος Μενέλαος
 φοίκωι ἔν ἡμετέρωι, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρω φιλίκαπας Ἀχαιοῦς,
 235 οὓς κεν ἐν γούρῃ καὶ τ' οὖνομα μυθησάμην
 δοιῶ δ' οὐ δύναμαι γιδέμεν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ' ἱπποδάμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, 237 = 1 300
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ. 238 of. T 293
 ἡ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαιμόνος ἔξ ἑρατεινῆς,
 240 ἡ δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσσι ἐνὶ ποντοπόροισι,
 νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἵσχεα δεδριότες καὶ ὀνειδέα, πόλλ' ἔ μοι ἐστι.“
 ὧς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φουσίλοος αἶα 243 of. 1 301
 ἐν Λακεδαιμόνι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

Ἀλεξάνδρου καὶ Μενέλαου μονομαχία.

- 245 κήρυκες δ' ἀνὰ γάστρῃ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά,
 γάρνη δ' ὡς καὶ γοῖνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 ἀσκηδὶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν 247^a = ζ 78
 κήρυξ Ἰδαῖος ἡδὲ χρύσεια κύπελλα,
 ὥτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος γειπέεσσι·
 250 „ὄρσο, Λαομεδοντιάδῃ, καλέουσιν ἄριστοι
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 251 = 127
 εἰς πεδίον καταβήμεν', ἐν ὄρκια πιστὰ τάμητε·
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἄρηϊ φίλος Μενέλαος 253 = 136

227. ἡδ'] τε καὶ Aristoph. Ar. (ut P 719; of. § 3).

235. Om. pap 126 (in margine addidit manus alia), del. Knight.

237. Πολυδεύκεα] -κην C (of. § 73).

240. δεύρο] δεύρω Herodianus A.

242. Postmodo additus? Of. vs. 180. Vs. 242—244 del. Köchly, solum 244 Knight.

244. φίλῃ] ἔμῃ Zen. (of. § 95).

250. καλέουσιν] καλέουσι σ' Hentze.

252. τάμητε] τάμηαι D, *τάμηισθα (of. vs. 105)?

- μακροῖσι ἐγγεῖνισι μαχέσσοντ' ἀμφὶ γυναικί,
255 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο,
οἷ δ' ἄλλοι φιλόττητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
ναίομεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται
Ἄργος ἔσ' ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.
ὥσ' ὦτάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρον ἐκέλευσε δ' ἐταίρους
260 ἱππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτρυνέως ἐπύθοντο.
ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία' τείνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ φοι Ἀντήνωρ περικαλλέα βύσσητο δίφρῳ.
τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονδ' ἔχον ὠκέας ἱππους.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς,
265 ἐξ ἱππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν
εἰς μέσσον Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχάνοντο.
ῶρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ φοῖνον
270 ῥίσιγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
Ἀτρεΐδης δὲ φερυσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
ἦ φοι πὰρ ξίφος μέγα κουλὸν αἰὲν ἄορτο,
φαρῶν ἐκ κεφαλῆς ἔαμνε τρίχας αὐτὰρ ἔπειτα
κήρυκες Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν νείμαν ἀρίστοις.
275 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' ἠΰχετο χεῖρας ἀνασχών·
„Ζεῦ πάτερ, Ἴδουθεν μετέων, κύδιστε μέγιστε,
ἠέλιός θ', ὅς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἷ ὅπενερχε καμόντας

254 sq. cf. 137 sq.

256 = 73

257 cf. 74

258 = 75

259 = 034.116, 171

261 cf. 311

261^b cf. T 394

262 = 312

263^b cf. A 760

264 = π 335 cf. A 210 o 101

265 cf. A 619

266 = 341

270^b = I 174 a 146

γ 338 φ 270

271 sq. = T 252 sq.

275^b = A 450

[260

276-279 cf. T 258-

276 = 320 H 202

Ω 308

277 cf. 1109 μ 323

257. νέονται] νέσθων pap. 126¹.

259. ἐταίρους pap. 126] -ροῖς Zen. Ar. A¹ O (cf. § 60).

263. Σκαιῶν] contractio novicia (item Z 307; cf. § 56) et desideratur πυλάων.

270. ἔχευαν A] -ον Ar. (cf. α 146).

272. Om. pap. 126 (in ora superiore addidit alie manus).

— ἄορτο § 256] ἄορτο.

273. φαρῶν] ἀρτίων Zen. (quod adiectivum videri dicitur in schol. B; cf. ἱππείων A 536). Mendi causa fuit accentus circumflexus; similia vitia sunt εἰρεῖσαι pro ψεῖ-

ρουσαι Hes. Theog. 38, πυρίων χειρῶν πιεῖσα pro πυρῶν, χειρῶν, πιεῖσα Herod. Mimiam. II 80 VI 11, 90 VII 3.

— *κεφαλῆς] κεφαλῆων. Cf. § 56. Pluralis in locum singularis irrepsit etiam I 441 r 539 x 245, 444, 471 sq.; praeterea cf. A 495.

274. ἀρίστοις] ἀγοῖσι Nauck (cf. § 60).

278. καμόντας] -ντας pap. 126 Heracl. Alleg. Iulius Afr. in pap. Oxyrh. 442 (a manu¹, -ντας²), ut manes dicantur scelestos ulcisci. Vulgata sane molesta, non enim post mortem sed per vitam apud Homerum puniuntur improbi (Nitzsch III 185).

- ἀνθρώπους τίνυσθε, ὃ τίς κ' ἐπιόρκον ὁμόσση,
 280 ὅμεις μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά!
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνηι,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἔχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισι·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 285 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
 τιμὴν δ' Ἀργείοισ' ἀποτινέμεν' ἦν τε ξέφοικε, 286^b cf. 459
 ἢ τε καὶ ἰσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται. 287 = 460
 εἰ δέ κ' ἔμοι τιμὴν Πριάμος Πριάμοιο τε παῖδες
 τινέμεν' οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 290 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς
 αὐθι μένων, ἥος κε τέλος πολέμοιο κινήω·
 ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους φαρῶν τάμε νηλεὲ χαλκῶι· 292 cf. T 266
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένου, ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
 295 φοῖνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάζεσι
 ἔκχεον ἥδ' ἠδύχοντο θεοῖσ' αἰγιγενέτῃσι.
 ὦδε δέ τις ῥέειπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε· 297 = 319
 „Ζεῦ κύδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὀππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημάνειαν,
 300 ὦδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμᾶδις ῥέει ὥς ὅδε φοῖνος,
 αὐτῶν καὶ τεκίων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμείν!“
 ὥς ἔφην, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράεινε Κρονίων. 302 cf. B 419

279. τίνυσθε H² Rhetor. VIII 659, 17 (-σθαι)]
 τίνυσθον Zen. Ar. Ω. Dualem numerum pro
 plurali dictum censebat Zen. (cf. § 52),
 Plutonem vero et Proserpinam intellegebat
 Ar. coll. I 456 sq. et 569; sed imprimis
 Erinyas intellegendas esse apparet collato
 loco parallelo T 260. Quapropter Duentzer
 in versu 278 dubitanter proposuit αἱ (ut
 T 259).

280. μάρτυροι] sic Ar., -ρεσ Zen. pap.
 Hib. 19 (cf. § 63).

283. ποντοπόροισι] κοῦροι Ἀχαιῶν pap. Hib.
 19, in quo dein additus est versus: "Ἄργος
 ἐς Ἰσπορότον καὶ Ἀχαιῶν καλλιγύναικα (= vs.
 258), versus autem 284 sic est scriptus:

[εἰ δέ κί τοι Μενέλαος Ἀλέξανδρον κατα-
 πέφνηι].

286. τε Bentley] εἰν'.

292. ἀπὸ] sic Ar., ἐπὶ l. a. ant.

295. ἀφυσσόμενοι] sic Ar., -σσάμενοι Δ¹
 (cf. K 579 ψ 220).

301. δαμείν Α] μιγείν Ο.

302. Pap. Hib. 19: [ὥς ἔφην εὐχόμενοι,
 μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς] [δὲ "Ἰδὼς βρον]τῶν,
 ἐπὶ δὲ στεροπὴν ἐφέηκεν, [ῥησέμεναι γ]ὰρ ἤμελλον
 ἔ· ἄλγος τε στοναχὰς τε] [Τρῶσιν τε καὶ] Δαναοῖσι
 διὰ κρατερὰς ὕμνιν· αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμωσιν
 τε τελευταίῃν τε τὸν ὄρκον. Cf. B 39 sq.

— ἐπεκράεινε § 267] -κράεινε pap. 126,
 -κράεινε Ω. Cf. B 419.

- τοῖσι δὲ Δαρδανίδῃσι Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
 „κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί· 304 = 86
- 305 ἦ τοι ἐγὼν εἴμι προτὶ Φίλιον ἀνεμόεσσαν
 ἄψ, ἐπεὶ οὗ πω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖς δράεσθαι
 μαρνάμενον φίλον υἱὸν Ἀρηΐ φίλῳ Μενελάῳ·
 Ζεὺς μὲν που τό γε φοῖδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, 308 cf. ξ 119
 ὀπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστί.“
- 310 ἦ ῥα, καὶ εἰς δίφρον γάρνας ἔθετο μισόθεος φῶς,
 ἄν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτόσ, κατὰ δ' ἁνία ἔεινεν ὀπίσσω· 311 cf. 261
 παρ δέ φοι Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆσseto δίφρον. 311^b cf. T 394
 τὼ μὲν ἄρ' ἄφορροι προτὶ Φίλιον ἀπενέοντο· 312 = 262
 Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεύς 313 cf. Ω 330
- 315 ἡδὼν μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ ἑτάλλον ἐλόντες, 316 = Ψ 861 cf.
 ὀπποτέρῳ δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος. x 206
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον· 318 sq. = H 177
 ὧδε δὲ τις ἔειπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε 319 = 297^{sq.}
- 320 „Ζεὺ πάτερ, Ἰδοκθὲν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 ὀπποτέρῳ τάδε φέγγα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε, 320 = 276
 τὸν δὲ ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἀΐδος εἶσω,
 ἥμιν δ' αὖ φιλότῃ καὶ ὄρκῳ πιστὰ γενέσθαι!“ 322^b cf. A 263
- 325 ἄψ ὀρώων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσε.
 οἷ μὲν ἔπειθ' ἔχοντο κατὰ στήλας, ἥχι φεκάστῳι 324 cf. H 181
 ἔπκοι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὁμοῖσιν ἰδύσseto τεύχεα καλὰ 328^b = ψ 366
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο. 329 = H 355 & 82
 330 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε 330 sq. = A 17 sq.
 331 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας, Π 131 sq. T 369 sq.
 331^b = Σ 459

303. μετὰ] πρόσ pap. Hib. 19.

304. μοι § 92] μου.

— In pap. Hib. 19 pro καὶ ἐνκνήμιδες
 Ἀχαιοὶ est: καὶ Δάρδανοι ἢ δ' ἐπικούροι (ut
 vs. 456 al.); deinde additur versus: [ἄψ
 εἴπω] τὰ μ[ε] θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνέγει. Cf.
 H 68 al. et I 703.

306. ἄψ, ἐπεὶ οὗ πω τλήσομ' οὐ γὰρ κε
 τλαίην [ποτ'] pap. Hib. 19.

318. θεοῖσι δὲ] θεοῖς, ἰδὲ Nicanor (item
 H 177); cf. § 325¹.

325. ἄψ ὀρώων] εἰσορόων pap. Hib. 19.

326. ἥχι] sic Ar.; cf. A 607.

— φεκάστῳι] ἐκαστοῦ Ar.

- 834 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν ἔβαλετο ξίφος ἀργυρόηλον, 834-837 = Π 135
 835 χάλκεον αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε, 834sq. = 7372sq.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐτύκτον ἔθηκε 834 = B 45 [sqq.
 ἵππουρην δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευε. 835-838 = O 480
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ φοι παλάμῃν ἀρήρει. 836sq. = X 123sq.
 ὥς δ' αὐτῷς Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνε. 836 of. A 41
 840 οἷ δ' ἐπεὶ οὖν φεκάτερον δμῖλον ὀσφράχθησαν, 837 = A 42
 εἰς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἰσυχάοντο 838 = P 4 of. A 43
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσοράοντας 838 = K 135
 Τρώας θ' ἱπποδάμους καὶ ἐκνυμίδας Ἀχαιοῦς. 840 = Ψ 813
 καὶ ῥ' ἐγγὺς ἑστάντην διαμετρητῶι ἐνὶ χώρῳ 841 sq. of. Ψ 814
 845 σείοντ' ἐγχεῖας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 841 = 266 [sq.
 πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προῖε δολιχόσκιον ἔγχος, 842 of. A 87
 καὶ ἔβαλεν Ἀτρεΐδαι κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίστην 842b sq. = A 79sq.
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δὲ φοι αἰχμῇ 843 of. Ω 482
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῶι 415
 850 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρὶ·
 „Ζεῦ γάνα, δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος ἀκ' ἔρεξε,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὅφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀφριόνων ἀνθρώπων

852 δεύτερον αὐτὸν θάρηκα παρὶ στήθεσιν ἔδυνε
 φοῖο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἥρμους δ' αὐτῶι.

852 = A 19 Π 133
 T 371

832 sq. et 858. A prisca poesi alieni, quibus reseectis optime sibi respondent, ut assolet, πρῶτα μὲν... αὐτὰρ ἔπειτα. Loricis non utebantur heroes, neque intellegi possunt quae vs. 357 sqq. narrantur, si lorica indutus fingitur Paris. Of. A 183, 186, 448 sq. Z 322 H 207 A 25, 234, 378, 436 Π 188 sq., 804 Σ 610^b sq. T 361, 371 X 415 X 111 Ψ 819.

834 sq. Zen. —, post versum 838 autem addebat: ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν ἔβαλετ' ἀσπίδα τερασνέουσαν (*τερμίνεουσαν? θυσανόουσαν Villonson).

838. Pap. Hib. 19 εἰλε[το δ' ἄλκιμα] δοῦρε δύ[τω κεκορυθμένα χαλκῶι]. Of. Γ 18.

— ὃ φοι παλάμῃν ἀρήρει] ἀπαχμίνον δέξαι χαλκῶι l. a. in A (= K 135).

839. Pro verbis Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνε in pap. Hib. 19 haec sunt: [Μεν]έλαος

ἀρήϊα [τεύχε' ἔδυνε,] ἀσπίδα κα[ὶ πῆλη]κα φα-
 ειή[ν καὶ δύο δοῦρε] καὶ καλῆ[σ κνη]μίδα
 ἱπιαφ[υρίοσ' ἀραρυία,] ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν
 ἔβαλετο ξί[φος ἀργυρόηλον]. Cf. a 256 et supra
 vs. 331 (Σ 459) et 334.

845. σείοντ'... κοτέοντε] σείον δ'... κοτίον-
 τες pap. 126.

848. οὐδ' ἔρρηξεν] *οὐδέ γε ῥήξεν?

— χαλκός Ar. A] χαλκόν pap. 126 (cf.
 H 259 P 44). *Telum*, non *oléremus* significare
 solet χαλκός (vs. sq. A 528 E 282 al.);
 cf. tamen H 267.

849. ἀσπίδ' ἐν] ἀσπίδι ἐν pap. 126 A.
 Eadem varietas P 45, cf. etiam H 272.

851. ἔρεξε Bentley] ἔργε neglecto f.
 Propter πρότερος aptius est tempus histo-
 riorum (versu 57 recte habet perfectum).

852. Ar. —

— δάμασσον] δαμήναι Ar.

- ξεινοδόκον κατὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλόττητα παρὰσχη.“
 355 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖσι δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ 'βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐρίσιν.
 357 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 359 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμνησε χιτῶνα
 360 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 Ἀτρεΐδης δὲ φερυσάμενος ξίφος ἀργυρόκλον
 'πλήξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῆς
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυνφὲν ἔκπεσε χειρὸς.
 Ἀτρεΐδης δ' ὤμωξε γυῖων εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 365 „Ζεῦ πάτερ, οὐ τίς σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος!
 ἦ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσι 'γὰγ ἔξιος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἄλχθη παλάμῃν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.“
 ἦ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος 'λάβεν ἵπποδαμείης,
 370 εἶλε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐνκνήμιδας Ἀχαιοῦς·
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειράν,
 ὅς τοι ὅπ' ἀνθρεῶνος ὀχεὺς 'τέτατο τρυφαλείης.
 καὶ νῦ κέ γ' ἔφρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἔρετο κύδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ 'νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 375 ἢ τοι 'ρῆξεν ἱμάντα βοῶς γυῖφι κταμένοιο·
 κεινὰ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρωσ μετ' ἐνκνήμιδας Ἀχαιοῦς
 'ρῖψ' ἐπιδινήσας, 'κόμισαν δ' ἐρίψῃρες ἐταῖροι,
 αὐτὰρ ὅς αὖ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων

354 cf. o 55
 355 = E 280 H
 244 A 849 etc.
 355b-360 = H 249
 356b-358 = A 434
 356 cf. 347 [sqq.
 360b = A 860 E
 361 = N 610 [462
 361 sq. cf. II 338
 sq.
 362a = i 71
 364 cf. Φ 272
 364c = H 178, 201
 T 257
 365 = v 201 cf.
 Ψ 439
 367 cf. II 801
 373 = Σ 165
 374 = E 312
 374a = E 680 Θ
 91 etc.
 378a = T 268
 379 cf. E 486 r 442
 379a = Φ 38

358 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἡγήρειστο·

358 = A 136

354. κεν] τις pap. Hib. 19.
 358. Del. Reichel. Of. vs. 332 sq.
 361. Pap. Hib. 19 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα ὀξὺ
 φερυσάμενος [παρὰ μηρός]. Of. Φ 173.
 362. ἀνασχόμενος] ἐπαίξας pap. Hib. 19.
 Of. vs. 369.
 — φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῆς] φάλ[ον ἵππο-
 δαμείης] χαλκείης, δεινὴν [δὲ κόρυς λάκων
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῆς] pap. Hib. 19.
 — αὐτῆς Ar.] αὐτῆς Ω.
 364. εὐρύν] sic Ar., αἰπὺν Zen. (item O 192,
 rursus, moenium, Olympi montis epitheton
 aptum et frequens, non casu).

366. τίσεσθαι Gen.] τίσεσθαι Ω (cf. vs. 28).
 — In pap. Hib. 19 additur versus: δῖον
 Ἀλέξανδρον, 'Ἐλίνης πόσιν ἡνέμοιο]. Cf. vs.
 329.
 368. ἔβαλόν μιν] ἰδάμασσα Ammonius (ex
 altera Ar. ed.); sic scripsit qui cum versu
 356 vulgatam non bene concinere putabat.
 373. *κί γ' κεν (item Σ 165). Of. φ 128.
 — φερυσσέν το] ἐξείρυσσε (ἐξείρυσσε) Ari-
 stoph., quod hic quidem aptum est, sed in
 versu parall. ἐξ- praepositio molesta foret.
 — ἦρετο § 149⁴⁰] ἦρετο.
 379. ὅς § 15] δ.

- 380 ἔρχεται χαλκίῳ· τὸν δ' ἐξάρπαξ' Ἀφροδίτη
 ῥεῖα μάλ', ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆι,
 καὶ δ' εἰς' ἐν θαλάμῳ ἐνώδει κηῶντι.
 αὐτὰ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἔε.
- 380^b cf. γ 443
 381 = γ 444
 381^b = Φ 597 cf.
 1 752

τὴν δ' εἰλχανε

- πύργῳ ἐφ' ὕψηλῳ, περὶ δὲ Τρώϊαι γάλισ' ἦσαν.
 385 χειρὶ δὲ νεκταρέου γεανοῖ' ἐτίναξε λαβοῦσα,
 γρηῖ δὲ μιν γεφυκῶτα παλαιγενεῖ προσέειπε
 εἰροκόμῳ, ἢ φοι Λακεδαιμόνι ναιεταοῦσιν
 ἥσκειεν εἴρια καλὰ, μάλιστα δέ μιν 'φιλέσκε·
 τῆι μιν φεισαμένην προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 390 „δεῦρ' ἔθ' Ἀλέξανδρός σε καλεῖ φοῖκόνδε νέεσθαι·
 κείνος δ' γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λήγσει,
 κάλλει τε στίλβων καὶ φέμασιν· οὐδὲ κε φαίησ
 ἀνδρὶ μαχρασάμενον τόν γ' ἐλθέμεν', ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ' ἢ χοροῖο νέον λήγοντα καθίξειν.“
 395 ὥς 'φάτο, τῆι δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε.
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
 στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 'θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα φέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 „δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαιέαι ἡπεροπτεύειν;
 400 ἢ πῆ με προτέρω πολλῶν ἐν ναιομενῶν
 ἄξις ἢ Φρυγίης ἢ Μνιονίης ἐρατεινῆς, —
 εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων, —
 οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικῆσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ φοῖκαδ' ἄγασθαι;
 405 τούνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέεσθαι;
- 388^b = γ 171
 389^a cf. B 22, 795
 5 24
 [B 142
 395 = ε 150 cf.
 396 sq. cf. h. Ven.
 396^a cf. 21 [182sq.]
- 401 cf. Σ 291

382. κηῶντι] adi. ignotum et propter
 formam suspectum (cf. § 69) redit Z 288
 Ω 191 o 99; cf. κηῶδης Z 488. Fick coniecit
 καῶντι· et καῶδαι.

388. 'φιλέσκε] καλίσκεν pap. 126¹.

389. Om. pap. Hib. 20.

— φεισαμένη § 212¹] ἱεσαμένη.

391. κείνος δ' γ'] κείμενος (κειμ/ — κειν)
 Nauck. Cf. T 844.

392. φέμασιν] ἀλίσφασι Nauck.

396—418. Ar. —

400—495. Interpunctio dubia; Nicanor
 alterum signum interrogandi post vs. 402
 scripsit, post vs. 404 autem virgulam; Lehre
 puncto clausit versum 405, puncto superiore
 versum 404.

404. στυγερὴν ἐμὲ φοῖκαδ' ἄγασθαι] *μο
 πάλιν φοῖκόνδ' ἀνάγασθαι? Cf. supra vs. 180.

405. In paginae ora superiore additum
 habet pap. 126.

- ἦσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόβριπε κελεύθου,
 μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον ὀίξυε καὶ γε φύλασσε,
 εἰς δ' κέ σ' ἡ ἄλοχον ποιήσεται ἡ δ' γε δούλην.
- 410 καῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι — νυμεσσικτὸν δέ κεν εἴη! — 410^b = Ξ 386 Ω
 468 x 489
 κείνου πορσυνέουσα λέχουσ' Τρωάϊαι δέ μ' ὀπίσσω
 παῖσαι μωμῶσονται· ἔγω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῶι.“ 412^b = Ω 91
- τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτην·
 „μή μ' ἔρεθε, σχετλίν, μή χωσαμένη σε μεθήω,
 415 τῷσ δέ σ' ἀπεχθόμην ὥς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, 415^b of. E 428
 μέσσωι δ' ἀμφοτέρων μητίσσομαι ἔχθεα λυγρά, 416^a = H 277
 Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὀληαι.“
- ὥς ἔφατ', ἔδρυσεν δ' Ἑλένη Διδὸς ἐκγεγαυῖα,
 ἦν δὲ κατασχομένη γεανθῶι ἀργῇτι φαιινθῶι,
- 420 σιγῇ, πάσας δὲ Τρωῖτας ἔλαθ'· ἄρχε δὲ δαίμων.
 αἶ δ' οὔτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλὲς ἔκοντο,
 ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ Φέργ' ἐτράποντο,
 ἦ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον ἦκε δῖα γυναικῶν.
 τῇ δ' ἄρα δῖφρον ἔλοῦσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτην
- 425 ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
 ἔνθα καθιζ' Ἑλένη, κόρυν Διδὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθωι·
 „ἦλυθεσ ἐκ πολέμοι'; ὥς ὤφελισ αὐτόθ' ὀλέσθαι
 ἀνδρὶ δαμεισ κρατερῶι, ὅς ἐμός πρότερος πόσις ἦεν.
- 430 ἡ μὲν δὴ πρὶν γ' ἠϋχε' Ἀρηϊ φίλου Μενελάου
 οἷε τε βίηι καὶ χερσὶ καὶ ἔγχρ'ι φέρετερος εἶναι!
 ἀλλ' ἔθι νῦν προκάλεσσαι Ἀρηϊ φίλον Μενέλαον
 ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἐγὼ γε
 παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶι Μενελάωι

406. ἀπόβριπε κελεύθου] ἀπόβριπε κελεύθου Ar.
 411. κείνου] κείνου Graahof (of. γ 403).
 — πορσυνέουσα] πορσανέουσα A T (sic Ar.? of. η 347) ut a praesenti πορσαινω (h. Cer. 156 et caespis apud Apoll. Rh.).
 416. ἔχθεα] ἔχθεα Ar. in altera ed., ἔλγχα l. a. ant.
 423—426. Pro his Zen. scribebat: αὐτῇ

δ' ἀντίον ἔχον Ἀλεξάνδροιο ἀνακτος, servile ministerium dea indignum ratus (of. schol. Dion. Thr. 787); contra quem Ar. observavit ancillae personam eam induisse. Of. ε 38 sq.
 432—436. Ar. —
 434. παύσασθαι] παύσεσθαι Ar. (of. π 278, 433).

- 435 ἀντίβιον πόλεμον πολεμιζέμεν' ἡδὲ μάχεσθαι
ἀφραδέωσ, μή πως τάχ' ὅπ' αὐτοῦ δονρὶ δαμήησις.⁴
τὸν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε
„μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνισσε.
νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
440 κείνον δ' αὖτις ἐγὼ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.
ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃσι τραπήομεν εὐνηθέντε·
οὐ γὰρ πῶ ποτέ μ' ὦδε ἔρος φρένας ἀμφεικάλυψε,
οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακκαδαίμονος ἔξ ἐρατεινῆς
ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροις νέεσσι,
445 νήσωι δ' ἐν Κρανάει ἐμίγην φιλότῃσι καὶ εὐνήι,
ὥς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἥμερος αἰρεῖ.“
ἡ ῥα, καὶ ἤρχε λέχουσε κίων' ἅμα δ' εἵπετ' ἄκοιτις.

τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατηύνασθεν λεχέεσσι,
Ἀτρεΐδης δ' ἄν' ὀμίλον ἐφοίταε θηρὶ φεικνῶς,
450 εἴ ποθ' ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοφειδέα·
ἀλλ' οὐ τις ὀδύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε Ἄρηϊ φίλῳ Μενελάῳ.
οὐ γὰρ κεν φιλότῃσι ἐκύνθανον, εἴ μ' ἐρίδοντο·
εἶδον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κυρὶ μελαίνῃ.
455 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι·
νίκη μὲν δὴ φαίνεται Ἄρηϊ φίλου Μενελάου·
ὄμμεσ δ' Ἀργεῖν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτίνετε, ἥν τε εἴροικε,
460 ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.“
ὥς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦενον ἄλλοι Ἀχαιοί.

[sq.
441 sq. cf. F 314
441^b = S 292

446 = F 328

449^a = F 528
449^b cf. A 546

456 = H 348, 368
Θ 497

458^b = H 350 X
114

459^b cf. 286

460 = 287

436. δαμήησις Δτ.] δαμάσθησι pap. 126 A (cf. § 122).

438. *ἔνισσε] ἔνισπε (pap. 126) vel ἔνιπτε (A) est in Ω. Cf. ω 161 v. l. Ω 768 λ 148 et § 248.

442. ὦδε] ὦδέ γ' A.

— ἔρος dubitanter Eust.] ἔρωσ. Cf. § 68.

450. ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοφειδέα] *Ἀλέξανδρον θεοφειδέα ἀθρήσειεν? Cf. § 73 (compositum ἱσαθρ. †).

453. *γὰρ κεν] μὲν γὰρ.

— φιλότῃσι pap. 126] -τί γ' Ω.

— ἐκύνθανον Naber] ἐκύνθανον (-εν pap. 126) Ω, quod lingua invita fictum est verbum, ἐκύνθον ἄν Heyne (cf. § 326).

— εἴδοντο vHerwerden] τις ἴδαιτο Ω neglecto ε, molestus autem optativus (cf. P 681).

456. μοι § 92] μεν.

459. ἀποτίνετε Ahrens] -τίνετον Zen. (cf. § 52), -τινίμεν Δτ. Ω. Cf. F 606 O 347.

— το Bentley] τιν'.

ὄρκιων σύγχυσις.

- Δ οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀγοράοντο 1^a = H 448
 χρυσέωι ἐν δαπιδῶι, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐφοινοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοισι δέπασσι
 'δεῦξέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσοράοντες.
 5 αὐτίκ' ἐπειράετο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην
 κερτομόιοισι φέπεσσι, παραβλήθην ἀγορεύων·
 „δοῖαι μὲν Μενελάωι ἀρηγόνες εἰσι θεάων,
 Ἥρην τ' Ἀργεῖν καὶ Ἀλαλκομεννῖς Ἀθήνῃ, 8 = E 908
 ἀλλ' ἥ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσοράουσαι
 10 τέρεπεσθον· τῶι δ' αὐτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
 καὶ νῦν εἴ ἐξεσάωσεν διόμενον θανέεσθαι.
 ἀλλ' ἥ τοι νίκη μὲν Ἀργεῖ φίλου Μενελάου· [ε 274
 ἤμεσ δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε φέργα, 14 = E 61 of. E 8
 14^b = B 252
 15 ἥ αὐτίς πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὰν
 ὄροσμεν, ἥ φιλότκτα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ τῶς τόδε πᾶσι φίλον καὶ γυδὺ γένοιτο, 15 of. 82
 ἥ τοι μὲν φοικέοιτο πόλις Πριάμοιο γάνακτος,
 αὐτίς δ' Ἀργεῖν Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.“
 20 ὥς ἔφαθ', αἶ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίην τε καὶ Ἥρην· 20-25 = Θ 157
 πλυσίαι αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσ' ἐμεδέσθην.
 ἥ τοι Ἀθηναίη ἀκίων ἔεν οὐδέ τι εἴπει, 23^b = Θ 304
 σκυζομένην Διὶ πατρί, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἥρει·
 Ἥρην δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσνύδα·
 25 „αἰνότητε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θέμεναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 26^b of. 57
 γιδορά θ' ὅν γ' εἰδρωσα μόγῳ, καμέτην δὲ μοι ἔππω

3. ἐφοινοχόει] ἐνοινοχόει l. a. ant.
 — χρυσέοισι δέπασσι § 60] -οις δαπιδῶσι.
 12. *εἴ] addidimus.
 15. ἥ pap. 136] ἥ ε' Ω.
 17. αὖ τῶς] sic vel αὖτως (αὖτως) Arg-
 stroph. Ω, αὖ πως Ar.
 — γίνοιτο] πύλοιτο Arg. (?).

18. μὲν] καὶ l.
 — φοικέοιτο] ναίειτο Nauck. Cf. § 8 et
 (B 668) E 116 γ 218 (ζ 204) ι 200, 400
 μ 135.
 22. ἀκίων] ἀκίους' Brandreth, an *μὲν
 ἀκίον? Item Θ 459; of. etiam φ 89.
 27. ἔππω] ἔπποι A O D T.

- λαὸν ἀγειροῦσιν, Πριάμωι κακὰ τοῖό τε παισὶ.
 γέρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“ 29 = Π 443 X 181
- 30 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 30 = Δ 517
 „δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέξουσιν, ὃ τ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις 32^b cf. X 10 α 20
 Φίλιον ἐξαλαπάξαι ἐν κτίμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ 33 = Θ 288 cf. Δ 164
- 35 ὦμὸν βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
 γέρον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω 37^a = ν 145 π 67
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται. ω 481
 ἄλλο δέ τοι γέρων, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι· 39 = Δ 297
- 40 ὀππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι
 τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐγγεγάασι,
 μή τι διατρέβειν τότ' ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ ἔδωκα γερῶν ἀγέκοντί γε θυμῷ.
 αἶ γὰρ ὅπ' ἡέλιωι τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
- 45 ναιετάουσι πόλῃς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 τάων μοι περὶ κῆρι τίσκετο Φίλιος ἱρὸν
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελὴς Πριάμοιο. 47 = 165 Z 449
 οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἰδεύετο δαιτὸς ἑρίσκω, Θ 552
 λοιβῆς τε κνίσκω τε· τὸ γὰρ ἴλαχμεν γέρας ἡμεῖς.“ 48 sq. = Ω 69 sq.
- 50 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρῃ 50 = Δ 551
 „ἦ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταται εἰσι πόλῃς,
 Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκῆναι·
 τὰς διαπέρσαι δέ τ' ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι.
 τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
- 55 εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ ἐάω διαπέρσαι,
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ'· ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι. 56^b cf. Δ 169
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον· 57^b cf. 26
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὅθεν σοί,
 καὶ με πρῆσβυτάτην ἔτεκετο Κρόνος ἀγκυλόμητις,

42. *τότ' ἔδω.

47. *δυμμελίης] -λίω Ω. Genitivi forma contracta, recentioris igitur aetatis, redit Δ 165 Z 449 Θ 552. Cf. § 55.

53. διαπέρσαι δέ τ' ἄν] *διάπερθ' ὅτε κεν? Cf. § 326.

55 sq. Δγ. — quod τὴν χάριν ἀναλίσκουσιν.

59. ἀγκυλόμητις § 55 et 83¹⁰] -μήτης.

- 60 ἀμφοτέρων γενεῇ τε καὶ οὖνεκα σὴ παρὰ κοιτίσιν
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι φανᾶσσαι.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦθ' ὑποφείζομεν ἀλλήλοισι,
σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι. σὺ δὲ Θᾶσσαν Ἀθηναίην ἐπιτεῖλαι
- 65 ἐλθέμεν' εἰς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν,
πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
αὐτίκ' Ἀθηναίην φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 70 „αἶψα μάλ' εἰς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“
ὥς φειπὼν ὤτρυνε πάρος μεμανῦϊαν Ἀθήνην,
'βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρκύνων ἄλγασα.
- 75 οἶον δ' ἄσπερ' ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις,
ἣ ναύτινισι τέρας ἥδ' στρατῶι εὐρέι λαῶν,
λαμπρόν, — τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρεσ' ἴενται, —
τῶι φεφικυῖ' ἤϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
καὶ δ' ἔθορ' εἰς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσοράοντας
- 80 Τρῶας θ' ἱπποδάμους καὶ ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
ὧδε δὲ τις ἔειπεσκε φιδῶν εἰς πηλοῖον ἄλλον·
„ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
ἔσσεται; ἦ φιλότιντα μετ' ἀμφοτέροισι τίθῃσι
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμῖς πολέμοιο τέτυκται;“
- 85 ὥς ἄρα τις ἔειπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
ἦ δ' ἀνδρὶ φειλὴν Τρώων κατεθύσεθ' ὅμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντινορίδῃ, κρατερῶι αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενι, εἴ ποθ' ἐφύροι.

60 sq. = Σ 365 sq.

63^b cf. μ 349

65 cf. E 379 II 256

66 sq. = 71 sq.

66^a cf. Φ 459

68 = II 458

69 = E 713 Φ 419

cf. Θ 351 T 341

70^a = Ω 112

71 sq. = 66 sq.

[ω 487 sq.

78 sq. = X 186 sq.

73 = T 349

74 = B 167

77 cf. h. Ap. 441^b
sq.^a

79^b sq. = Γ 342
sq.

81 = B 271

82 sq. cf. ω 475 sq.

82 cf. 15

84 = T 224

88 cf. E 168

88^b cf. N 760

60 sq. E Σ 365 sq. huc invectos arbi-
tratur. Quibus deletis προσβυτάτην vs. 59
vertatur καὶν μαξίμα. Cf. Δ 787 et Hes.
Theog. 454 (quem locum e nostro versu
male intellecto detortum esse Ar. parum
probabiliter contendit). Similis est contro-
versia v. 142.

69. In pap. Hib. 20 subiungitur versus:

[ὄρκοι' Ἀθηναίῃ κ]υδ[στη Τριτ]ογένεια (cf.
vs. 515).

71. πειρᾶν] πείρα (πείρας) Bentley.

75. ἀσπερ' ἔθηκε Barnes] ἀστέρα ἦκε.

— ἀγκυλόμητις § 55 et 88¹⁰] -μήτης.

88. εἴ ποθ' ἐφύροι] εὖρε δὲ τόνοε Zen.
omisso vs. 89, et sic nunc legitur in pap.
Hib. 20.

- ἦδρε Λυκάονος υἷδν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 90 ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ σίγχεσ' ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ φοι ἔποντο ἀπ' Αἰσίοιο βροάων.
 ἀγχόθι δ' ἰσταμένην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἦ βᾶ κέ μοι τι πίθοιο, Λυκάονος υἷε δαΐφρον;
 τλαῖης κεν Μενελάωι ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
 95 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
 τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἄγλαα δῶρα φέροιο,
 αἶ κε γίθνη Μενέλαον ἀρήϊον Ἥτρεος υἷδν
 σῶι βέλει δμνηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 100 ἀλλ' ἄγ' ὀρίστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο,
 εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
 φαρνῶν πρωτογόνων βέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην
 φοῖκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς γάστρῳ Ζελεῖνσ.“
 ὣς ᾠάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρον' ἔπειθε.
 105 αὐτίκ' ἐσύλαε τόξον ἐύξοον ἱξάλου αἰγὸς
 ἀγρίου, ὅν βᾶ ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῆισι,
 ᾠβεβλήκει πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
 τοῦ κέρα' ἐκ κεφαλῆς γεγκαιδεκάδωρ' ἐπεφύκει·
 110 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων,
 πᾶν δ' ἐν λεικῆνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος ποτὶ γαῖνι,
 ἀγκλίνας πρόσθεν δὲ σάκεα ᾠσχέθον ἑσθλοὶ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν,
 115 πρὶν βλησθαι Μενέλαον ἀρήϊον Ἥτρεος υἷόν.
 αὐτὰρ ὃ ᾠσύλαε πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλειτ' ἰὸν
 ἀβλήτα πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἶψα δ' ἐπὶ νευρῆι κατεκόσμεε πικρὸν ὀιστόν,

92. ἀγχόθι δ'] cf. B 172.

93. κί Ναυκ] v. Cf. σ 357 (et Γ' 52 K 204 x 132, ubi addita est negatio). Abiit βᾶ κί in δ' ἄν, ut passim (cf. § 326), hoc deinde in βᾶ νυ, item H 48 ε' 190 (ubi cf. v. l.) O 849.

94. ἐπιπροέμεν] ἐπὶ προέμεν ΔΓ.

113. δὲ σάκεα ᾠσχέθον] δ' ἱσχον (malum est δὲ ἱσχον) σάκε' Fick (cf. § 71).

115. Ἥτρεος υἷόν] ἀρχὸν Ἀχαιῶν C (cf. vs. 195).

117. ΑΓ. —, quod vox ἔρμα hinc sit aliena. Praeterea noviciū est μελαινέων pro -ἄων (cf. Δ 191 O 394 et § 56).

- ἤϋχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκκγενέει κλυτοτόξωι 119^b-121 = 101
 120 φαρῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην sqq.
 φοίκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς φάστῳ Ζελεῖνσ.
 εἶλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια. 122 cf. φ 419^b
 νευρὴν μὲν μαζῶι 'πέλασεν, τόξωι δὲ σίδηρον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
 125 'λῆγξε βλός, νευρὰ δὲ ἐφέφαχεν, ἄλτο δ' οἰστός
 ὀξυβελήσ καθ' ὁμίλον, ἐπιπτεσθαι μενεαίνων.
 οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες 'λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρῶτη δὲ Διδὸς θυγάτηρ ἀγγελική,
 ἦ τοι πρόσθεν σταῖσα βέλος ἐχευενκὲς ἄμυνε.
 180 ἦ δὲ τόσον μὲν ἔφεργεν ἀπὸ χροός, ὥς οὔτε μήτηρ
 181 παιδὸς ἐφέργηι μυῖαν, ὃ φηδέι λέγεται ὕπνῳι,
 184 ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρκρότι πικρὸς οἰστός·
 185 διὰ μὲν ἄρ ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο
 187 μίτρης θ', ἦν ἐφόρει ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων,
 ἦ φοι πλεῖστον ἔρυτο· διὰ πρὸ δὲ 'είσατο καὶ τῆς, 188 cf. E 538
 ἀκρότατον δ' ἄρ' οἰστός ἐπέγραψε χροά φωτός.
 140 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς.
 ὥς δ' οὔτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μίκνηι
 Μνιοῖσις ἢ Κάειρα, παρῆιον ἔμμεναι ἔππων, —
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳι, πολέες τέ μιν ἠρόσαντο
 ἱππῆες φορέειν, βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 145 ἀμφοτέρων κόσμος θ' ἔππωνι ἐλατῆρί τε κῦδος, —

182 αὐτὴ δ' αὐτ' Ἰθύνειν δεῖ ζωστήρος ὀχῆος 182^b sq. = γ 414
 χροῦσσοι σύντεχον καὶ διπλόος ἦντοτο θάρηξ. sq.

186 καὶ διὰ θάρηκος πολυδαίδαλου ἠρήρηστο 186 = γ 858

123. Versui 124 postponebat Zen., del. Naber, ferreis enim telis non uti heroas (cf. v. l. vs. 139 et 2 34 ψ 30 π 294 = τ 13).

125. ἡ(φ)ί(φ)αχον Nauck] μίγ' ἰαχον.

126. ἐπιπτεσθαι] -πτάσθαι? Cf. § 150¹⁴.

129. τοι] sic Ar., cf. Par. 2767.

131. ἡ(φ)ί(φ)αχον A T] -γι O D.

— δ Bentley] 39'.

132 sq. Mentio thoracis non ipsi poetae tribuenda, nam infra (vs. 186 s., 213—216) non commemoratur; quo indutus si fingitur

Menelaus, quae de eius vulnere narrantur intellegi nequeunt.

136. Del. Reichel (cf. γ 832 sq.).

138. 'είσατο § 201] είσατο.

139. ἄρ' οἰστός] ἄρα χαλκός Zen. (cf. vs. 123).

140 et 149. Ar. —, voce ὠτειλῆι sola vulnera quae iclu fiant apte significari potuisse ratus.

142. ἔππων] ἔππων Aristoph. (cf. vs. 145), Ar. utrumque.

τοῖοί τοι, Μενέλαε, 'μῖανθην αἵματι μηροὶ
εὐφυέες κνημῖαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένεργθε.

'ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 148 = Δ 354
ὥς ἔμειδεν μέλαν αἶμα καταρρέον δῖξ ὠτειλῆς·

150 'ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς Ἄρηϊ φίλος Μενέλαος.
ὥς δ' ἔμειδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἰόντας,
ἄψορρόν φοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
χειρὸς ἔχων Μενέλαον — ἐπιστενάχοντο δ' ἑταῖροι —

155 „φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι δοκί' ἔταμνον, 155^a = E 359 Φ
οἷον προστάκσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι· 308

ὥς δ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πλῖστ' ἐπάτησαν.
οὐ μὲν πως ἔλιον πέλεθ' ὄρκιον αἱμά τε φαρῶν
σπονδαί τ' ἄρκητοι καὶ δεξιαί, ἥϊσ' ἐπέπιθμεν. 159 = E 341

160 εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτὶκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσε,
ἔκ τε καὶ ὅψι τέλει σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν
σὺν σφῆσιςιν κεφαλῆσιςιν γυναιξὶ τε καὶ τεκέεσσιν. [sqq.
εὐ γὰρ ἐγὼ τόδε φοῖδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν· 163-165 = Z 447
ἔστ' ἡμαρ δευτερεῖα ποτ' ὀλώλῃσι Φέλιος ἱρὸς 163 = o 211

165 καὶ Πριάμοσ καὶ λαὸς ἐνυμμελῆς Πριάμοιο, 165 = 47
Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
αὐτὸς ἐπισσελῆσιςιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι
τῆσδ' ἀπάτησ κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα.
ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
170 αἶ κε θάνησις καὶ μοῖραν ἀναπλήσεις βιότοιο.

146. 'μῖανθην] pro -ῶθεν apud Hom. inauditum (cf. § 116; contrarius quorundam fuit error Θ 74). Fortasse olim μῖανθεν δ' fuit et aliter haec cohaerebant (ex. gr. 140^a 146^b sq.).

148. δ'] sic Ar., r' Gen.

153. τοῖς... μετέφη Α] τὸν G... προσίφη Q, quod fortasse recipiendum deleto vs. 154. Cf. § 60.

154. ἔχων] ἔλων Nauck (cf. Δ 488).

155. κασίγνητε] -εος Barnes (cf. vs. 189 et § 51).

161. τελεῖ] τελίσει Zen. legebatne an interpretabatur (cf. ann. sequens)? ὅψι καὶ ἐκτε-

λίσει eum legisse coniecit Knight, fortasse ὅψι καὶ ἐκτελίει (praes.) dedit poeta.

— ἀπέτισαν] τίσουςι Zen.; gnomici sunt aoristi ἐτίλεισσι et ἀπέτισαν. Similis est structura verborum II 689 (= P 177).

164. *ἔστ' ἡμαρ δευτερεῖα ποτ' ἔσσεται ἡμαρ δευτερεῖα Ω, item Z 448. Cf. § 326; elisam syllabam finalem habet ἔσσεται Δ 235, 271 ω 201 (et ἔσται I 250?).

165. ἐνυμμελῆς] cf. Δ 47.

170. μοῖραν] πότμον Ar. (neque hac sede versus neque hoc sensu alibi reperitur adhibitum πότμος).

— βιότοιο] cf. H 104.

- καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·
 αὐτίκα γὰρ μνῆσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης,
 καὶ δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρῶσι λίποιμεν 173 sq.^a cf. B 160
 Ἀργεῖν Ἑλένην· σέο δ' ὁστέα πύσει ἄρουρα sq.
 175 κειμένον ἐν Τροίῃ ἀτελευτάτῳ ἐπὶ φέργῳ. 175^b cf. π 111
 καὶ κέ τις ὥς φέπηι Τρῶων ὑπερνορεόντων
 τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυθαλλέμοιο·
 ,αἶψ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει· Ἀγαμέμνων,
 ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἔγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
 180 καὶ δὴ ἔβη φοῖκόνδε φίλῳ εἰς πατρίδα γαίῃ
 σὺν κενεῖσι νέεσσι, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον· —
 ὥς ποτὶ τις φέρεε· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.“ 182^b = Θ 150
 τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „θάρσσε, μηδὲ τί πῶ δεδρίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
 185 οὐκ ἐν καιρῷ δὲ ξὺν ἄγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροιθε
 ἐρρύατο ζωστήρ τε παναίολος ἡδ' ὑπένερθε 186 sq. cf. 215 sq.
 ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς ἄκμον ἄνδρες.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „αἶ γάρ δὴ οὕτως εἴη, φίλος δὲ Μενέλαε!
 190 ἔλκος δ' ἱκτὴρ ἐπιμάσσεται ἡδ' ἐπιθήσει
 φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃ σε μελαινάων ὀδυνῶν.“
 ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσκῦδα·
 „Ταλθύβι', ὅτι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεισσον,
 194 φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονος ἱκτῆρος.“ 194 cf. Φ 546
 196 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα φοι κήρυξ ἀπίθῃσεν ἀκούσας, 194^b = Δ 518
 198 198 = M 851
 'βῆ δ' ἔμεναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 199 cf. K 186

- 195 ὅρα φίλῳ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρεΐδαν υἱόν,
 ὅν τις διστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν φειδῶσι, 195 cf. 205
 Τρῶων ἢ Δυκίων, τῷ μὲν κλίσσας, ἡμὶ δὲ πίνθοις. 196 sq. = 206 sq.
 196^b = B 718

171. ἐλέγχιστος] sic et -τον Ar.
 — πολυδίψιον] πολὺ (δ') ἔχον mire inter-
 pretabantur quidam (cf. Strab. 870 Apoll.
 lex. δίψιον βλαβερόν, Soph. fr. 279).
 173. λίποιμεν Δ] λίποιεν O.
 175. κειμένου] -τοι pap. 186. Cf. I 635 sq.
 176. ὥς (ὡς) Grashof] ὡδ'.
 — *φέπηι] ἔφησι Ω, non recte post κε.
 Videntur confusae esse duae locutiones:
 κέ τις ὥς φέπηι et ποτὶ τις φέρεει.

181. κενεῖσι § 88] κενεῖσι(ν).
 — νέεσσι L] νηυσὶ (ναυσὶ) Ω.
 184. πῶ] sic Ar., alii olim πῶν.
 186. *ἐρρύατο] εἰρύσατο. Cf. § 164 et 17.
 Idem vitium O 274.
 191. παύσῃ σε G] παύσῃσι Ω.
 194. -νος ἱκτῆρος] -να -ρα vWilamowitz.
 195—197. Ar. —
 195. Ἀτρεΐδαν υἱόν AT] ἀρῆϊον Ἀχαιῶν Ω
 (ut vs. 205; cf. vs. 115).

- 200 παπταίνων ήρωα Μαχάονα. τὸν δ' ἐνόησε
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰι στίχες ἀσπιστάων 201 sq.^a = 90 sq.
 λαῶν, οἳ φοι ἔποντο Τρῶϊκός τε ἱπποβότοιο.
 ἀγγόθι δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 202 = M 462 Σ 356
 „ ὄρσ', Ἀσκληπιάδην, καλεῖ κρείων Ἀγαμέμνων, 203 cf. A 229 349
- 205 ὄφρα γίδησις Μενέλαον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205 cf. 195
 ὅν τις οἰστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν χειδῶς, 206 sq. = 196 sq.
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἥμι δὲ πένθος.“
 ὧς 'φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρине· 208 = A 804 M 468
 'βᾶν δ' ἔμειναι καθ' ὁμίλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. 209^b cf. A 229
- 210 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὄθι ξανθὸς Μενέλαος 210^a = E 780 cf.
 βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγκυράθ' ὄσσοι ἔριστοι Γ 264 K 526 Σ
 κυκλός, δ' δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο μισόθεος φῶς, 520 • 101
- 213 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος εἴλεν οἰστόν.
 215 'λῦσε δέ φοι ζωστήρα παναίολον ἥδ' ὑπένερθε 215 sq. cf. 186 sq.
 ζῶμά τε καὶ μέτρην, τὴν χαλκήες 'κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ 'γίδεν ἔλκος, ὄθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
 αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα χειδῶς
 'πάσσε, τά φοι ποτε πατρὶ φίλα φρονέων 'πόρε Χίρων.
- 220 ὄφρα τοι ἀμφεπένοντο βοῶν ἀγαθὸν Μενέλαον, 221 = A 412
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων 221^a = P 107
 οἳ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, 'μνήσαντο δὲ χάρμης.

Ἀγαμέμνωνος ἐπιπώλησις.

- ἔνθ' οὗ κε βρίζοντα γίδοις Ἀγαμέμνονα δίων,
 οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
 225 ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην εἰς κυδιάνειραν. 225^b = M 325 cf.
 ἱππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ, N 270 Σ 155
 καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φουσιάντασ 227^a cf. A 341

214 τοῦ δ' ἐξελομένοις πάλιν 'φάγεν ὀξείας ὄγκοι.

203. ἀγγόθι δ'] cf. B 172.

205. (F)ίδησις G] ἰδή Ar. A (cf. A 203 et § 117).

212. κυκλός'] κύκλος Ar. h. l. et P 392 (coll. r 166).

214. Versum cum vs. 151 pugnans del. Heyne; videtur simul cum thoracis mentione (cf. vs. 133 et 136) irrepsisse. Nisi vs. 151 sq. sunt recentiores.

219. φοι] φω Bentley.

- Εὐρυμέδων, υἷος Πτολεμαίου Πειραῖδαο·*
 τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρὶσχέμεν', ὅππότε κέν μιν 229^a cf. Z 207^b Φ
 230 γυνὴ λάβῃ καμάτος πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230^b μ 268^b, 273^b
 αὐτὰρ ὃ πεξὸς ἔων ἐπεπωλέετο στίχας ἀνδρῶν. 231^b = 250 Δ 264,
 καὶ ῥ' ὃν μὲν σπεύδοντα φίδοι Δαναῶν ταχυπώλων, 540 cf. Γ 196
 τοὺς μάλ' ἐθαρσύνεσκε παριστάμενος φεπέεσσι·
 „Ἀργεῖοι, μὴ πῶ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς. 234^b = M 409 N
 116
 235 οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσει' ἀρωγός,
 ἀλλ' οἷ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια ἔδηλῆσαντο, 236 cf. 271
 τῶν ἧ τοι αὐτῶν τέρενα χροά γῦπες ἔδονται,
 ἤμεσ δ' αὐτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
 ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπεὶ πτολίεθρον ἔλωμεν.“
 240 ὃν τινα δ' αὖ μεθιέντα φίδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240 cf. Z 330
 τοὺς μάλ' ἐνεικείεσκε χολωτοῖσιν φεπέεσσι· 241 cf. O 210 χ 26,
 „Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλέγχεα, οὗ νυ σέβεσθε; 255
 τίφθ' οὕτως ἔστικτε τεθνηπότες ἤντε νεβροί, 243^a cf. h. Ap. 456
 αἷ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι, 243^b cf. Φ 29
 244^b cf. Ψ 521
 245 ἔστασ' οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·
 ὥς ὕμεσ ἔστικτε τεθνηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
 ἧ μέντε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν', ἔνθα τε νῆες
 φεφράτ' εὐπρυμνοὶ, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης, 248^b = λ 75
 ὄφρα φίδητ' αἷ χ' ὕμιν ὑπέρσχηι χεῖρα Κρονίων;“
 250 ὥς ὃ γε κοιρανέων ἐπεπωλέετο στίχας ἀνδρῶν· 250^b = 231
 ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κίων ἀνὰ ρουλαμὸν ἀνδρῶν. 251 cf. 273
 οἷ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα ἔθωρῆσσοντο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοισ', οὐκ ἐλκελος ἀλκῆν, 253^b cf. P 281
 Μηριόνησ δ' ἄρα φοι πυμάτας ὥτρυνε φάλαγγας.

228. *Εὐρυμέδων*] -μεδων A. Cf. Θ 114.
 229. *παρὶσχέμεν'* A] *παρὰσχέμεν* O (*requiritur durativum*).
 232. *ὃν...* Wakefield] *οὗσ* -ντας. Cf. M 268 N 229. *Bedit error* vs. 240.

235. *ψεύδεσσι* Hermappias] *ψευδίσσι* Ar. Ω. Adiectivo *ψευδής* Homerus non utitur alibi (cf. § 73; composita *φιλοψευδής* M 164 et *Ἀψευδής* Z 46 ab hac quaestione sunt aliena).
 238. δ'] om. Ar.

ILIAS, MAJOR.

240. *ὃν τινα δ' αὖ μεθιέντα* Wakefield] *οὗσ* *τινας αὖ μεθιέντας*. Cf. vs. 232.

242. *ἐλέγχεα* Ahrens] *ἐλεγχίος* Idem error Ω 239, similis E 787. Cf. § 73 et B 235 Ω 260.

243 et 246. *ἔστικτε*] sic Ptolemaeus, *ἔστ.* Herodianus, quae nihili est forma, aoristus autem certus est loco simili Y 179; cf. praeterea B 323 x 378.

245. *τίς*] sic Ar., *τί* T.

253. *ὅ*] Nauck] *οὐκ*. Cf. § 60.

- 255 τοὺς δὲ φιδῶν ἡγήθησε φάναξ ἀνδρῶν Χαμέμωνων, 255 cf. Θ 278
αὐτίκα δ' Ἰδομενεῖα προσκύνει μελιχλοῖσι·
,,Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων 257 cf. Θ 161
ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἢδ' ἄλλοίω ἐπὶ φέρῳι
ἢδ' ἐν δαΐθ', ὅτε πέφτε γερούσιον αἰθόπα φοῖνον 259^b = ν 8
- 260 Ἀργεῖων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κερῶνται.
εἷ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
ἔστιχ', ὥς περ ἐμοί, πῖμεν ὅτε θυμὸς ἀνώγη. 263 cf. θ 70
ἀλλ' ὄρσο πτόλεμόνδε, οἷος πάρος εὖχεται εἶναι.“ 264^a = τ 139
- 261 τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον κῦδα· 265 = Ν 221, 259
,,Ἀτρεΐδην, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίφηρος ἐταῖρος
ἔσσομαι, ὥς τὸ πρῶτον ὑπέστιν καὶ κατένευσα·
ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομάοντας Ἀχαιοῦς,
ὄφρα τάχιστα μαχόμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι' ἔχευαν
- 270 Τρῶες τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδ' ὀπίσσω 270^b cf. X 488
ἔσσει', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια ἠθλήσαντο.“ 271 cf. 236
ὅς φησὶ, Ἀτρεΐδης δὲ παρώχετο γηθόσυνος κῆρ.
ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κίων ἀνὰ βουλαμὸν ἀνδρῶν· 272 = 326
τῷ δ' ἐκορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν. 273 cf. 251
274^b cf. ψ 133
- 275 ὥς δ' οὔτ' ἀπὸ σκοπιῆς ἔβλεπεν νέφος αἰπόλος ἀνήρ
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο βλαῖσ·
τῷ δέ τ' ἀνευθεν εἰόντι μελάντερον ἢ τε πῖσσα
φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν —
ῥέγγησέν τε φιδῶν ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα —
- 280 τοῖαι ἄμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280^b = Β 660
δῆϊον εἰς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι. 282^b = Η 62
καὶ τοὺς μὲν ἡγήθησε φιδῶν κρείων Χαμέμωνων, 283 sq. cf. 311 sq.

260. κρητῆρι Ar. L] κρητῆρσι Ω.
262 sq. σὸν... ἐμοί] σοί... ἐμοί aut σὸν...
ἐμὸν Bentley.
263. ἀνώγη Bekker] -γοί.
264. ὄρσο πτόλεμόνδε(ε) Nauck] ὄρσου πόλε-
μόνδε. Cf. § 117.
277. εἰόντι] sic Ar., εἰόντι Zen.; eadem
varietas est Δ 426 Δ 230 M 264 N 415
X 85 Ψ 452 δ 527 η 204 θ 445 λ 58, 159

μ 264, 351, praeterea cf. κίων ὡν δῶν inter
se permixta (Ξ 440 alibi).
— ἢ τε Brandreth] ἦν τε. Cf. π 216 et
K 437.
280. Αἰάντεσσι διοτρεφέων] -σιν ἀρηθρόων
H L.
282. κυάνεαι] sic Ar., ἡρώων Zen.
— πεφρικυῖαι] βεβρικυῖαι Ar. in altera ed.;
cf. H 62 (π 474).

- καὶ σφας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 285 „Αἶανί, Ἀργείων ἀγῆτορε χαλκοχιτώνων, 285 = M 854
σφῶι μὲν οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν', οὐ τι κελεύω· 285^a = P 508, 669
αὐτὰ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, 288 = B 871
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο!
- 290 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἑλάνκτος, 290 sq. = B 373
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησι φαλοῦσά τε περθομένη τε“ sq.
ὧς φειπὼν τοὺς μὲν ἴπεν αὐτόθι, βῆ δὲ μετ' ἄλλους. 292 = 364
ἐνθ' ὃ γε Νέστορ' ἔετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορευτὴν, 292^a = ρ 254 cf.
ῥ 468
ῥοὺς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
295 ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἠλέστορά τε Χρομίον τε
Ἀἰμονά τε κρείοντα Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν.
ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἱπποῖσιν καὶ ὄχεσφι,
πεζαὺς δ' ἐξόπιθε ἑστῆσεν πολέας τε καὶ ἑσθλοὺς,
ἔρκος ἔμην πολέμοιο· κακοὺς δ' εἰς μέσσον ἔλασσε,
300 ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαῖνι πολεμίζοι.
ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἄνωγε
σφοῦς ἱππους ἐχέμεν, μὴδὲ κλονέεσθαι δαίλιαι,
„μὴδέ τις ἱπποσύνην τε καὶ ἄνορένην πεποιθῶς
οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
305 μῆδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
ὧς δὲ κ' ἀνήρ ἀπὸ ῥῶν ὀχέων ἔτερ' ἔρμαθ' ἔκηται,
ἔγχε' ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἧ πολὺ φέρτερον οὕτως. 307^b cf. A 169
ᾧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τεύχε' ἔπερθον,
τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐχοντες.“
310 ὧς ὃ γέρων ὤτρυνε πάλαι πολέμων ἐν φειδώ.
καὶ τὸν μὲν ἡγήθησε ῥιδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„ὦ γέρον, εἴθ' ὧς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,
ὧς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δὲ τοι ἔμπεδος εἴη! 314 cf. H 157

286 sq. εἰκ' et ἴφι] neglecto *φ*, οὐ τι *φίφεικ'*
δ. οὐδὲ (Nauck) et ἀνώγετε *φ*ιφι (Bentley)?
296. Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν] Θῶνά τε
Δηῖπυρόν τε (c N 92) Apoll. lex.
299. ἔλασσε] sic Ar., alii olim *ἐργα*.

301. ἄνωγε § 225] ἀνάγει.
303. ἱπποσύνην τε] -νησι pap. 136 (plu-
ralis extat II 776 *ψ* 307 ω 40). Cf. B 792.
308. πόλιας] πόλιας Ar. A (cf. § 74).
— ἱπερθον § 191] ἐπέρθεον (vel -ουν).

- 815 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοίον· ὥς γ' ὄφελ' ἐν τῷ
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „Ἄτρεΐδη, μάλα κέν τοι ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
 ὥς ἔμεν' ὥς ὅτε δῖον Ἐρευνθαλίωνα κατέκταν.
 820 ἀλλ' οὐ πῶς ἄμα πάντα θεοὶ ὅσους ἀνθρώποισι. 820^a = N 729
 ἡ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ἱκάνει. 821^b cf. Θ 103 ψ
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέσσομαι ἡδὲ κελεύσω 623
 βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων. 823^b = I 422 cf.
 αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἳ περ ἔμεῖο Π 457 ψ 9 = 190,
 296
 825 ὁπλότεροι γεγάσι πεποίθασιν τε βίηφι.“
 ὥς ἔφατ', Ἄτρεΐδης δὲ παρῳήχετο γυνθόσυνος κῆρ. 826 = 272
 ἦδ' ὅν Πετεοῖο Μενεσθῆα πλῆξιππον
 ἔσταότ', ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς.
 αὐτὰρ ὃ πησίων εἰστέκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 830 πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαθναὶ
 ἔστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
 ἔστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
 835 Τρώων δρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
 τοὺς δὲ γειδὼν νείκεσσε γάναξ ἀνδρῶν Χαμέμνων, 836 cf. 368
 καὶ σφας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ υἱὸς Πετεοῖο, διοτρεφέος βασιλῆος, 838 cf. E 464
 καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένη, κερδαλέοφρον,
 840 τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
 σφῶν μὲν τε ἔξοικε μετὰ πρῶτοισιν ἔοντα 841^b eq. = M 315
 ἑστάμεν' ἡδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι. eq.

815. *γ' addidimus (= αὐτό, item Δ 437 P 58 r 346 s 349 φ 41, 128; cf. μιν Δ 143 etc.).

818. *κίν τοι μιν κιν (pap. 136) αὐτὸ μιν τοι (A).

819. κατίκταν] sic Ar., -τον C.

820. Ar. — (coll. N 729).

821. ἡ Par. 1095] εἰ Ω.

— ἱκάνει] ὁπάζει Ar. (ut Θ 103). Cf. 196 (Δ 29) et Δ 250—252.

827. ἦδ' ὅν] ἦδ' ὅν vel ἦδ' ὅς δ'? Cf. Δ 197 O 239 et § 17.

827 et 838. Πετεοῖο] cf. E 552.

838. Τρώων Ar. T] Τρώων 9' Ω.

834 eq. πύργος Ἀχαιῶν ... ἄρξειαν] sic Ar., κιν τοι ἑναντίον ... ἄρξειαν ἢ πολύστικος".

838. υἱὸς § 51] υἱὸς.

839. κερδαλέοφρον] φαίδιμ' Ὀδυσσεὺς Zen.

841. το ἔξοικε Knight] εἰ ἱκάνει.

- πρώτῳ γὰρ καλέοντοσ ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
 ὀππότε δαῖτα γέρονσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
 343 ἔνθα φίλ' ὀπταλῆα κρέα' ἔδμεναι ἡδὲ κύπελλα
 φοίνου πινέμεναι μελιγυδέος, ὅφρ' ἐθέλητον·
 νῦν δὲ φίλωσ χ' ὀράοιτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 ὁμείων προπάρροιθε μαχοίατο νηλεὶ χαλκῶι.“
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδῶν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 349sq. = 582sq.
 350 „Ἀτρεΐδην, ποῖόν σε φέποσ' ὠύγεν ἔρκος ὀδόντων! 350^b = α 64 γ
 πῶσ δὴ φῆσ πολέμοιο μεθιέμεν! — ὀππότε Ἀχαιοὶ 280 etc.
 Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρρη, 352 = T 287
 ὄψαι, αἷ κ' ἐθέλησθα καὶ αἷ κέν τοι τὰ μεμήληι, 353 = I 359
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μίγνεντα 353^a = Θ 471 ω
 355 Τρώων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις.“ 511
 τὸν δ' ἐπιμειδίσσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὥσ' ἄνθ' ἡχομένοιο, πάλιν δ' ὁ γε ἰλάζετο μῦθον· [x 371
 „διογενὲς Λαερτιάδην, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 356 cf. Θ 38 K 400
 οὔτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω. 357^b = ν 254
 360 φοῖδα γὰρ ὥσ τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 ἥπια δάκρυα φοῖδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἔθι· ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν 362^a cf. Z 526
 ἔρρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.“
 ὥσ φειπὼν τοὺς μὲν ἔλπεν αὐτόθι, βῆ δὲ μετ' ἄλλουσ.
 363 ἦρθε δὲ Τυδέος υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα, 364 = 292
 ἑσταότ' ἔν θ' ἱπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι· 365 cf. E 376
 πὰρ δέ φοι εἰστέκει Σθένειλος, Καπανηῖος υἱός. 366 = A 198
 καὶ τὸν μὲν ἑλκεσσε φιδῶν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 368 cf. 336
 370 „ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο, 370 cf. B 28 Θ 152
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας; 371^b cf. Θ 378, 558
 οὐ μὲν Τυδεὶ γ' ὦδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν, A 160 γ 427
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δῆτοισι μάχεσθαι,
 ὥσ' φάσαν οἳ γ' ἐλδοντο πονεύμενον. οὐ γὰρ ἐγὼ γε 374^b sq. = δ 200
 sq.

343. καλέοντοσ Nauck] καὶ δαιτύσ Ω, quod
 καὶ περὶ δαιτύσ interpretabantur Ar. alii.

363. μεταμῶνια Δ T] -λια Ω. Eadem varietas
 est ceteris locis (β 98 σ 332, 392 τ 143

ω 133); quam varietatem peperit subsimile
 adi. ἀνεμῶλιος (A 355 al.).

371. ὀπιπεύεις A C] -πτεύεις Ω.

374. γ(ε) Bentley] μιν.

- 375 κιντησ' οὐδ' ἔριδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
 ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμοι' εἰσῆλθε Μυκῆνας
 ξεῖνος ἄμ' ἀντιθέωι Πολυνείκει, λαὸν ἀγέλων·
 οἷ δὲ τότ' ἐστρατόνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης. 378* = Γ 187
 καὶ ῥα μάλα ᾿λίσσοντο δόμεν κλειτούς ἐπικούρους,
 380 οἷ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπίνεον ὥς ἐκέλευον·
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔρρεψε παραΐσια σήματα φαίνων.
 οἷ δ' ἐπεὶ οὖν ὠιχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῖ' ἐγένοντο,
 Ἄσωπὸν δ' ἴκοντο βαθύσχοινον λεχεποῖνον,
 ἔνθ' αὖτ' ἀγγέλιν ἐπὶ Τυδεί' τεῖλαν Ἀχαιοί.
 385 αὐτὰρ δ' ὁ βῆ, πολέας δὲ ᾿κίχσατο Καδμείωνας
 δαιτυμένους κατὰ δῶμα βῆσ' Ἐτεοκλείεϊν.
 ἔνθ' οὐδὲ ξεῖνός περ ἐὼν ἱππηλάτα Τυδεὺς
 ᾿τάρβεε, μόνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισι,
 ἀλλ' ὁ γ' ἀεθλεύειν προκαλλίζετο, πάντα δ' ἐνέκα 389 sq. cf. E 307
 390 ῥηϊδίως· τοῖν γ' ἐπιτάρροθος ἦεν Ἰθάκην. 390 cf. Φ 289
 οἷ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
 ἄψ φοι ἀνερχομένωι πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες, 392 cf. Z 187
 κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιφείκελος ἀθανάτοισι,
 395 νόος τ' Αὐτοφρόνιοι, μενεπτόλεμος Πολυφρόντης.
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀφεικέα πότμον ἐφῆκε. 396* = δ 339 ρ
 130
 πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἷον ἱεὶ φοῖκόνδε νέεσθαι·
 Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας. 398* = Z 183
 τοῖος ἔεν Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ γόν υἱὸν
 400 ᾿γέλνατο γεῖο χέρηα μάχῃ· ἀγορῆι δέ τ' ἀμείνων.“

377. ξείνος] κείνος l. a. in A T.
 — ἀγέλων] sic Ar., -ρας l. a. ant.
 378. Ante 376 collocat Naber (οἷ ῥα
 legens)
 — δι pap. 136 A] ῥα Ω.
 — ἱστρατόνθ' cf. Γ 187.
 379. καὶ ῥα... δόμεν] *καὶ... δόμεναι? Cf.
 vs. 380 et § 126.
 384. Τυδεί (-ει) L] Τυδεῖ A.
 — (᾿)τεῖλαν Brandreth] στειλαν Ω; contra-
 rius error est ψ 361. Cf. E 320 A 810.
 390. γ' (oi) ἐπιτάρροθος B¹] oi ἐπιρροθος Ω.
 Cf. E 308 et § 13. Redit error Ψ 770 Hes.

Oper. 560 et passim apud poetas recentiores
 (Δpollonium Rh., Q. Smyrnaeum, alios);
 nempe syllaba ταρ abundare visa est (cf.
 schol. A 223 A 366 M 180 al.). Adiectivum
 ἐπιρροθος hinc alienum, nam id quod ἐπιψο-
 γος valet (Aesch. Sept. 368 Soph. Ant 413
 fr 517).

392. ἄψ (φ)οι ἀνερχομένωι Barnes] ἄψ ἐν(α)-
 ερχομένωι Ω, ἄψ ἄρ' ἀνερχομένωι Bentley (cf.
 Z 187), αὐτῷ ἀνερχομένωι Spitzner (cf. α 317).
 395. Πολυφρόντης A] Αὐτοφρόντης Ω.
 399. γόν Brugmann] τόν Ω, τοι Heyne.
 400. ἀμείνων Ar. A] -νω Ω. Cf. § 85 et Γ 11.

- ὡς ᾠφάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης, 401 cf. A 511
αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνὶ πᾶν αἰδοίόιο.
τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
„Ἄτρεϊδην, μὴ ψεύδῃ ἐπιστάμενος σάφα φειπείν.
405 ἤμές τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εἰχόμεθ' εἶναι.
ἤμες καὶ Θήβης ἔδος ἐλλομεν ἑπταπύλοιο, 406 cf. λ 263
παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος ἄρειον,
πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
κεῖνοι δὲ σφετέρησι βίᾳ ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο. 409 cf. α 7 x 437
410 τῷ μὴ μοι πατέρασ ποθ' ὁμοίη ἐνθεο τιμῇ.“
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
„τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
415 τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἔμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Τρῶας δειώσωσιν ἔλωσί τε Φίλιον ἱρήν,
τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δειωθέντων.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.“
ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
420 δφεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι γάναντος
ὀρνυμένοι· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δφείος εἶλε.
ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυφρηνὴ κῦμα θαλάσσης
ὄρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύροισι ὑποκινήσαντος· —
πόντωι μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
425 χέρσῳι δηγνύμενον μεγάλη βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρασ
κυρτὸν ἰδὼν κορυφοῦνται, ἀποπτύει δ' ἄλδος ἄχυν· —
ὡς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ φοῖσι γέκαστος
ἡγεμόνων· οἳ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίνο
430 τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν,
σιγῇ δεδμηότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι

418 = E 718
418^a = Ω 618
419 = II 426 cf.
Γ 29

407—409. Ar. —

410 et 412. ὁμοίη Iνθο et σιωπῇ ἦσο] numeri vitiosi (cf. § 14).

412. τέττα] τέττα quidam apud Helladiūm (Phot. Bibl. 531^b, 12; cf. schol.), Bentley τέτταθι σιγῇ θ'.

424. το A] τὰ Ω.

425. βρέμει] βρέμει Knight (cf. P 739; media huius verbi forma legitur B 210 x 399 O 627).

426. ἰδὼν Ar.] ἰδὼν Ω. Cf. vs. 277.

427. κίνυντο] ὄρνυντο pwp. 136.

- τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ φειμένοι ἐστιχάοντο.
 Τρῶες δ', ὥς τ' οἷεσ πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 μυρίαι ἐστῆκωσιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
 435 ἀξυχὲς μεμακυῖαι ἀκούουσai ῥόπα φαρῶν,
 ὥς Τρῶων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.
 οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
 ἀλλὰ γλώσσ' ἐμέμικτο, πολὺκλητοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες.
 ὥρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρησ, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 440 Δφειμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις, ἄμοτον μεμαυῖα, 440^b cf. E 518
 Ἄρεος ἀνδροφόνιοι κασιγνήτη ἑτάρῃ τε,
 ἦ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῶι ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 ἦ σφιν καὶ τότε τεῖχος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσωι
 445 ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὁφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
 οἷ δ' ὅτε δῆ ρ' εἰς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἴκοντο, 446-451 = Θ 60
 447 σὺν ρ' ἔβαλον ρινούσ, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μέν' ἀνδρῶν. 899.
 450 ἔνθα δ' αἶμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλει' ἀνδρῶν
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χειμαρῶ ποταμῶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντε
 εἰς μισγαγκίαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουῶν ἔκ μεγάλων, κόλλῃς ἔντοσθε χαράδρης,
 455 τῶν δὲ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὐρεσιν ἔκλυε ποιμήν' [396 Π 386
 ὥς τῶν μισγομένων ἔγενετο φραγὴ τε πόνος τε. 456^b cf. M 144 O
 πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρῶων ἔλεν ἄνδρα κορυστῆν 457^b = Θ 256 Π
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον. 458^a = P 590
 603
 τόν ρ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείας, 459-461 = Z 989q.
 460 ἐν δὲ μετώπῳ ἔπνεξε, ἔπερσε δ' αἶρ' ὅστέον εἶσω 459 cf. N 614

448 χαλκιοθωρήκων, ἀτὰρ ἀσπίδες ὁμφοδόσσαι
 ἱπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

434. ἐστῆκωσιν pap. 136 T] -κασιν (in -κωσιν mutatum) A. De subiunctivo perfecti cf. Δ 483 Π 633 P 284, 435 δ 400 et § 159.

448 sq. Postmodo insertos patet (item Θ 62 sq.); nam ρινού = ἀσπίδες (cf. Π 636). Adiectivum autem χαλκιοθωρήξ (†) non convenit priusae aetati (cf. I' 332 sq.) et pro ἱπληντο expectabatur ἱπλήατο (§ 119).

450. 'πέλει' § 275] πέλεν.

452. χειμαρῶ ποταμῶ ... ῥέοντε] χεῖμαρροι ποταμοὶ ... ῥέοντες (-ντε C) Ω. Numerum dualem commendavit vOhrst; de termino -ῥῶω cf. § 61.

455. τηλόσε] τηλόθι (Ar.?) L. Cf. K 465 505 μ 249.

456. πόνος Ar. L] φόβος Ω (item locis parall.).

- αίχμη χαλκείν. τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε,
 ἤριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφάνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
 465 εἶλε δ' ὑπ' ἐκ βελέων λειημένους, ὄφρα τάχιστα
 τεύχεα συλκίσειε. μίνυνθα δέ τοι γένεθ' ὀρμή·
 νεκρὸν γὰρ φερόντα φιδὼν μεγάλθυμος Ἀγώνωρ
 πλευρά, τὰ τοι κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαίνθη,
 οὕτωςσε ξυστῶι χαλκήρεϊ, ἴδσε δὲ γυνῖα.
 470 ὣς τὸν μὲν ἔλιπε θυμός, ἐπ' αὐτῶι δ' ἔργον ἐτύχθη
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ λύκοι ὡς
 ἀλλήλοισ' ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζε.
 ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 κίτθεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 475 Ἰδνθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθινισιν Σιμόεντος
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο μῆλα φιδέσθαι.
 τούνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι
 θρέπτρα φίλοισ' ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ τοι αἰὼν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 480 πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στήθος παρὰ μαζὸν
 δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἤλθεν. ὃ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἵγειρος ὣς,
 ἥ ῥα τ' ἐν εἰαμένῃ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκη
 485 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθῶνι σιδήρῳ
 ἐξέταμ', ὄφρα φίτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ.
 ἥ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθα.
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξε
 Αἴας διογενής. τοῦ δ' Ἀντιφὸς αἰολοθώρηξ
 490 Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξείῃ δουρί.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὃ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεὺς ἰσθλὸν ἐτοῖρον,
 βεβλήκει βουβῶνα νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·

467. γὰρ] γὰρ ῥ' Δ.

469. οὕτωςσε § 150⁹] οὕτωςσε.

470. ἔργον] neglecto f.

478. Θρέπτρα ΑΓ. Δ.] Θρεπτα (Θρεπτὺ) legebat Zen.

483. πεφύκη Hermann] -κει (cf. vs. 434).

490. ὀξεί δουρί] ὀξεί χαλκῷ D, δουρί φασινῶι (ut vs. 496) Par. 2767 et l. a. in Δ.

492. ἐρύοντα] neglecto f; *φερόνθ' ἐτίρως; Bentley coniecit ἔταρον φερόντα.

- Θυμὸν ἀποπνείων. δ δ' ἐπέδραμεν δσ ς' ἐβαλὲν περ,
 525 Πείροος· οὔτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525^b sq. = Φ 180
 'χύντο χαμαὶ χολάδεσ, τὸν δὲ σκότος ὄδσ' ἐκάλυψε. 526^b = 461 sq.
 τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσυμένος 'βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, 'πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός. 528^b cf. γ 486
 ἀγγίμολον δὲ ςοι ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχεσ
 530 ἐσπάσατο στέρνοιο, 'φερύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ,
 τῷ δ γε γαστέρ' ἔτυψε μέσιν, ἐκ δ' ἔκιντο θυμόν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσσε, περίστικσαν γὰρ ἐταῖροί
 Θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἷ ςε μέγαν περ ἔόντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγαυὸν 534 sq. = E 625 [sq.
 535 ὥσαν ἀπὸ σφείων· δ δὲ χασσάμενος 'πελεμίσθη.
 535 = N 148
 ὥσ τῷ γ' ἐν κονίνισι παρ' ἀλλήλοισ' ἐτετάσθη,
 ἦ τοι ὃ μὲν Θρηίκων, δ δ' 'Επειδὼν χαλκοχιτώνων
 ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ 'κτείνοντο καὶ ἄλλοι.
 ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργων ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών, 539^b cf. N 127
 540 δσ τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξεί χαλκῷ
 δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δὲ ςε Παλλὰς Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελών ἀπερύκοι ἐρωήν· 542^b cf. P 562
 πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
 πρηνέες ἐν κονίνισι παρ' ἀλλήλοισ' ἐτέταντο.

Διομήδους ἀριστεία.

- Ε ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδῃ Παλλὰς Ἀθήνη
 'ὄωκε μένος καὶ θάρσος, ἔν' ἐκδέελοσ μετὰ πᾶσι
 Ἀργεῖοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἑσθλὸν ἄροιο. 5^b = γ 422 cf. Σ 121
 'δαῖε δὲ ς' ἐκ κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
 5 ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλλγκιον, ὅσ τε μάλιστα 5 sq. cf. Δ 62 sq.
 λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμέϊος 'Ὀκεανοῖο· X 26 sq.

524. ἐπιδράμεν] ὁπ. pap. 136.
 — *ς' ς'. Cf. P 600.
 527. Om. pap. Hib. 20.
 — ἐπεσσυμένος (-σσύμενος) Ar. in altera
 ed.] ἐπισσύνον (pap. 136 A) vel ἀπεσσύ-
 μονον Ω (hoc Ar. in ed. altera; cf. ἀπιδόνα
 N 567 Σ 409 N 516, 650 Σ 461).

542. Hic versus vicinis recentior videtur.
 Nonnisi h. l. in thesi sonum αὐ. habet
 αὐτάρ (cf. § 18). Bentley del. vs. 543 sq.,
 Knight 540—544.
 2. ἐκδέελοσ] ἐκδήλοσ Ω. Cf. K 466.
 4. δὲ ς' (δὲ οἱ) l. a. apud Eust.] οἱ (om.
 δὲ) Ω (etiam Ambr.). Cf. § 13.

- τοῖόν γοι πῦρ 'δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων, 7^b = P 205
 ὥρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι 'κλονέοντο. 8^b = II 285
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων, 9^a = K 314 cf. v 287
 10 ἱρεὺς 'Ηφαιστοιοῖο· δύω δέ γοι νῆες ἦστυν,
 Φηγεὺς 'Ιδαῖός τε, μάχης ἐν φειδότε πάσῃς. 11^b = B 823
 τῷ γοι ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὠρμηθήτην·
 τῷ μὲν ἀφ' ἔπποιιν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 14 = Γ 15
 15 Φηγεὺς ῥα πρότερος προῖε δολιχόσκιον ἔγχοσ·
 Τυδεΐδew δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκὴ 16 cf. II 478
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ 17 = II 479
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός, [sq.
 ἀλλ' ἔβαλε στήθος μεταμύξιον, ὥς δ' ἀφ' ἔππων. 18 sq.^a cf. II 480
 20 'Ιδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δόφρον,
 οὐδ' ἔτλη περιβήμεν' ἀδελφεόο καταμένοιο·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' ἠΨφαιστος ἔρυτο, 'σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὥς δὴ γοι μὴ πάγχυ γέρον ἀκαχημένους εἴη.
 25 ἔππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδείους υἱὸς
 'δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κόλλας ἐπὶ νῆας. 26 cf. Φ 32
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ γλῆδον νῆε Δάρητος 27 cf. A 459
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχσεφι, 27^a = N 787
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη 29^a = II 280 Σ 223
 30 χειρὸς ἐλοῦσα φέπεσσι προσκῦδα θοῦρον Ἄρηα·
 „Ἄρης, Ἄρης βροτολογέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα, 31 = 455
 οὐ κεν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ;
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν.“
 35 ὥς φειποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα.
 τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἡϊόνετι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα φέκαστος

9. ἦν δέ τις ἐν] Ἰσκα (ἦσκα) δ' ἐν coniecit Nauck (ut P 575, ubi cf. v. 1.). Item K 314 v 287 (et N 663 coll. i 508). Cf. § 302.
 16. Τυδεΐδew δ'] Τυδεΐδα? Cf. § 55.
 17. ἔβαλ' αὐτόν] ἔβαλιν μιν Nauck (cf. § 98).

21. ἀδελφεόο § 59] -φαιού.
 31. τειχεσιπλῆτα] -βλήτα Zen. et l. a. in pap. Oxyrh. 223.
 36. ἐπ' ἡϊόνετι] ἐπὶ φιδόντι Brandreth, παθούσ' ἐπὶ ποιήοντι Naber.

- ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων, Ὀδίων μέγαν, ἐκβαλε δίφρου· [sqq.
 40 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ ᾗῃζε 40^b-42^a = A 447
 41 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε. 40^bsq. = C 258sq.
 48 Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνέκρατο, Μήιονος υἱὸν 41 sq.^a = χ 98sq.
 Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνησ ἐριβώλακος εἰληλούθει. 41 = 57 44 cf. P 350 γ 485
 45 τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
 'νύξ' ἔππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὤμων· 46sq.^a = Π 348sq.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε. 47^b = N 672 Π
 τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες· 607
 υἱὸν δὲ Στροφίῳ Σκαμάνδριον, αἴμονα θήρησ,
 50 Ἄτρεϊδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχεϊ δ'εξυέντι,
 ἐσθλὸν θηρητήρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτὴν
 βαλλέμεν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει οὖρεσιν ὕλη.
 ἀλλ' οὐ φοι τότε γε ᾗχραῖσ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 οὐδὲ φεκηβολίαι, ἥισιν τὸ πρὶν γ' ἐκέκαστο·
 55 ἀλλὰ μιν Ἄτρεϊδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος
 56 πρόσθε γέθεν φεύγοντα μετάφρενον οὕτασε δουρὶ. 56 = γ 402
 58 ἦριπε δὲ πρηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 58 cf. 294
 Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνέκρατο, Τέκτονος υἱὸν
 60 Ἀρμονίδα', ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
 τευχέμεν· ἔξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτάνετο νῆας ἐφίσας
 ἀρχεκάκους, αἷ πᾶσι κακὸν Τρώεσσ' ἐγένοντο
 φοί τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἔκ θέσφατ' ἐφείδει.
 65 τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65^b cf. Π 598
 'βεβλήκει γλουτὸν κάτω δεξιόν· ἢ δὲ διὰ πρὸ
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὅπ' ὅστέον ἦλυθ' ἀκωκή. 67^a = N 652
 γυνὴ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψε. 68 cf. γ 417
-
- 42 'δούπησαν δὲ πρῶτον, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 42 = A 504
 57 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε. 57 = 41

42. Om. pap. Oxyrh. 223 A C T.

46. ἐπιβησόμενον] ἀποβησόμενον coniecit Naber (cf. v. l. E 227 P 480), item loco parall.; sed illic obstat participium κηαίσις.

49. αἴμονα] ἰδμονα Naber. Cf. Hes. Th. 377.

53. ᾗχραῖσ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα] χραῖσμεν θανάτοιο πύλωρα Zen. (cf. B 321).

57. Om. pap. Oxyrh. 223 A O D.

60. πάντα] πολλὰ Ar. in ed. altera.

61. Ar. —

- Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μίγης, Ἀντίνορος υἱόν,
 70 ὅς ῥα νόθος μὲν ἔεν, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θιανὸν
 ῥῖσα φίλοις τέκεσσι, χαριζομένη πόσιν ῥῶι.
 τὸν μὲν Φυλεῖδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἔλθων 72^b = A 396 E 446
 'βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ γινῖον ὅξει δουρὶ
 ἀντικρὺ δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν 'τάμε χαλκός.
 75 ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσι. 75^a cf. A 743 X 320
 Εὐρύπυλος δ' 'Ευαιμονίδης 'Τρήνορα δῖον,
 υἱὸν ὑπερθύμον Δολοπίλονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρον
 ἀρκητὴρ ἐτένυκτο, θεὸς δ' ὥς 'τίετο δάμῳ, 78 cf. II 605
 78^b = K 33 N 218
 cf. A 58 E 205
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, 'Ευαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 80 πρόσθε ῥέθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλας' ὤμον
 φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν. 81^a = K 456 X 98
 cf. Θ 88
 αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ 'πέσε τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. 83 = Π 334 Y 477
- ὅς οἱ μὲν 'πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὕσμινν.
 85 Τυδεῖδην δ' οὗ κε γνοίης ποτέροισι μετεῖη,
 ἥτε μετὰ Τρώεσσιν ὁμίλει ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 'Θύνη γὰρ ἄμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ῥεοικῶς
 χειμαρῶνι, ὅς τ' ὅκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας
 τὸν δ' οὐτ' ἄρ' τι γέφυραι ἐερμέναι ἰσχανάουσι,
 90 οὐτ' ἄρα ῥ' ἔρκεα ἴσχει ἀλωιάων ἐριθνήλων,
 ἔλθόντ' ἐξαπίνης, οὔτ' ἐπιβρίσῃ Λιδὸς ὄμβρος
 91^b = M 286 cf.
 = 344
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ῥέργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
 ὅς ὑπὸ Τυδεῖδι πυκιναὶ 'κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν 'μῖνον πολέες περ ἔόντες.
 95 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός 95^a = A 248 Φ 49
 cf. Γ 21
 θύνοντ' ἄμ πεδίον, πρὸ ῥέθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἴψ' ἐπὶ Τυδεῖδι ἐταίαντο καμπύλα τόξα, 97 cf. A 370

75. Om. pap. Oxyrh. 223 (in margine addidit corrector post vs. 83 inserendum).

— ἐν κονίῃ B O] ἐν κονίῃς Ω, ἐξ ὀχίῳ I. a. in A.

86. μετ' Ἀχαιοῖς] Λανασίαι Nauck (cf. § 60). Sed versus videtur postmodo esse additus.

88. χειμαρῶνι § 61] χειμάρῳ.

— ἐκέδασσε] ἐκίασσε Naber (cf. v. I. Π 347 η 250; participio quod sequitur ἰερμίνος melius convenit vulgata).

89. ἰερμίναι ΔΓ.] ἰεργμίναι Ω.

90. ϣ'] addidit Brandreth (sed ante ἴσχει; cf. § 329^b).

— ἔρκεα ἴσχει] *ἴσχειν ἔρκε'?

- καὶ ῥάβ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὄμον,
 θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἰστός,
 100 ἀντικρὺ δὲ διέσχε, ῥαλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 „ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
 βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδὲ γέ φημι
 δεῦρ' ἀνσχέσσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἔτεόν με
 105 ὥρσε γάναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηνθεν.“
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὤκν' δάμασσε,
 ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιιν καὶ ὄχεσφι
 ἔστιν, καὶ Σθένειλον προσέφη, Καπανηΐον υἱόν·
 „ὄρσο, πέπον Καπανηϊάδην, καταβίβειο δίφρον,
 110 ὄφρα μοι ἐξ ὥμοιο φερύσσης πικρὸν οἰστόν.“
 ὥς ἄρ' ἔφη, Σθένειλος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 παρ δὲ στάς βέλος ὤκν' διαμπερὲς ἐκφέρυσ' ὤμου·
 αἷμα δ' ἀνγκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
 δὴ τότε ἔπειτ' ἤρατο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 115 „κλυθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυγάνην.
 εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστις
 δαΐτω ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Μοῖναι·
 δὸς δέ τέ μ' ἀνέρ' ἐλεῖν καὶ ἴσ' ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν,
 ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδὲ μέ φησι
 120 δεμρόν ἐτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος κελίοιο.“
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Μοῖνη,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε,
 ἀγρόθι δ' ἵσταμένη γέπεα περὶόντα προσκνύδα·
 „θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρῳέεσσι μάχεσθαι·
 125 ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα
 ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σαρκεσπάλος ἱππότης Τυδεύς·
 ἀγλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἦ πρὶν ἐπῆεν,

98^b = ε 452

99 cf. N 587

100^a = A 253 γ

416 cf. 4876-453

101 = 283

101^a = Θ 160 cf.

E 347

115 = δ 762 ζ 324

115^a = K 278115^b = B 157117^b sq.^a cf. K

280 sq.

120^b = A 605

121 sq. = 4771 sq.

121 = γ 385 ζ 328

cf. K 295

122 = N 61

122^b = P 541 Φ

453 μ 248 χ 173,

406 cf. N 75

123 = A 92

104. δ(ς)ήθ' ἀνσχέσσεσθαι] sic Ar., δήθα·
 σχήσσεσθαι pap. Oxyrh. 223 = δ(ς)σχέσσεσθαι?
 Cf. II 231 et § 10.

— βίλοσ] sic Ar., μένος pap. Oxyrh. 223
 et cod. Gen.

118. δός] τόν pap. Oxyrh. 223.

— ἀνέρ' Bentley] ἀνδρα Ω, ἀνδρ' ἐλεῖν
 (ἐλίμην) coniect. Brandreth, δός δέ μοι ἀντι-
 σσαι Nauck.

123. ἀγρόθι δ'] cf. B 172.

126. Om. Oxyrh. 223 (in margine add.).

127. δ'] om. pap. Oxyrh. 223.

- ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἥδ' ἐκ καὶ ἄνδρα.
 τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
 130 μὴ τι σὺ γ' ἀθανάτοισι θεοῖσ' ἀντικρὺ μάχεσθαι
 τοῖσ' ἄλλοισ'· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἔλθῃς εἰς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν' ὀξεί χαλκῷ.
 ἢ μὲν ἄρ' ὥς φειποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἥθῃν,
 Τυδεΐδης δ' ἐξαυτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
 135 καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι.
 δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λόντα,
 ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀργῶι ἐπ' εἰροπόκοις' ὀίεσαι
 χραύσηι μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσσηι·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὥρσεν, ἔπειτα δέ γ' οὐ προσαμύνει,
 140 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται.
 αἶ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὅς ἐμμεμαῶς βαθέος ἐξάλλεται αὐλῆς·
 ὥς μεμαῶς Τρώεσσι ἴμῃ κρατερὸς Διομήδης.
 ἔνθ' ἔλε Φατύνοον καὶ Ἰπείρονα, ποιμένα λαῶν,
 145 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρὶ,
 τὸν δ' ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κλιῖδα παρ' ὄμον
 ἔπλεξ', ἀπὸ δ' ἀνέχοντο ὄμον ἐξέργαθεν ἥδ' ἀπὸ νώτου.
 τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' Ἰθάντα μετώχετο καὶ Πολύριδον,
 150 υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος,
 τοῖσ' οὐκ ἐρχομένοις δ' γέρον ἐκρίνατ' ὄνειρους,
 ἀλλὰ σφας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
 ἔβη δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἱέ,
 ἄμφω τηλυγέτω· ὃ δ' ἐτείρετο γήραϊ λυγρῷ,
 υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 155 ἔνθ' ὃ γε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξέκινυτο θυμὸν
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόνυ καὶ κήδεα λυγρὰ

128. γινώσκῃς] -κοις pap. Oxyrh. 223 A.

— ἥδ' ἐκ καὶ ἄνδρα] ἥδ' ἄνθρωπον Zen.

132. γ' οὐτάμεν(')] sic et οὐτάμεν Ag., οὐτάσαι Zen.

— χαλκῷ] δουρὶ pap. Oxyrh. 223¹.

136. ἔλεν] ἔχεν Ptolemaeus Oroandae f.

139. *γ' τ'.

140. δ' ἐρῆμα] δὲ μῆλα Naber (coll. K 485), quod in vulgata neutrum rā inter feminina

ὀίεσαι (vs. 137) et αἶ (vs. 141) sit incommodum. Cf. II 353.

141. κέχυνται] τέτανται pap. Oxyrh. 223.

142. δσ § 15] δ.

— ἐμμεμαῶς] ἐμμεμαῖος Bentley (coll. vs. 836).

146. τὸν δ' ἕτερον] τοῦ δ' ἐτέρου Zen.

151. σφας] σφε (cf. § 92)?

156. ἀμφοτέρω] -ρων Zen. (cf. vs. 659).

- 'λειπ', ἐπεὶ οὐ ζῶντε μάχης ἔκ νοστήσαντε
 'δέξατο' χηρωσται δὲ διὰ κτῆσιν 'δατέοντο.
 ἔνθ' υἷε Πριάμοιο δύω 'λάβε Δαρδανίδαο
 160 ἐν ἐνὶ δῖφρῳ ἰόντε, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε.
 ὥς δὲ λέων ἐν βουσί θορῶν ἐξ αὐχένα γάζηι
 πόρτιος ἡδὲ βοός, ξύλοχον κατά βοσκομενάων,
 ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἔππων Τυδέος υἱὸς
 'βῆσε κακῶς ἀγέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα.
 165 ἔκπους δ' οἷσ' ἐτάροισι 'δίδου μετὰ νῆας ἱλαύνειν.
 τὸν δ' ἔφιδ' Αἰνείας ἀλαπάξοντα στήχας ἀνδρῶν,
 'βῆ δ' ἔμεν' ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐργεΐάν
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ ποθ' ἐφεύροι.
 ἦρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 170 'στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο γέπος τέ μιν ἀντίον κῦδα'
 „Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες διστοὶ
 καὶ κλέος; ὦι οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
 οὐδέ τις ἐν Λυκίῳ σέο γ' εὐχεται ἔμμεν' ἀμείνων.
 ἀλλ' ἄγε τῷιδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
 175 ὅς τις ὅδε κρατεεὶ καὶ δὴ κακὰ πολλὰ γέφοργε
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσε·
 εἰ μὴ τις θεὸς ἐστί κοιτεσσάμενος Τρώεσσι,
 ἱρῶν μνηΐσας. χαλεπὴ δὲ θεοῖ' ἐπι μῆνισ·“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 180 „Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
 Τυδείδῃ μιν ἐγὼ γε δαΐφρονι πάντα γεγίσκω,
 ἀσπίδι γιγνώσκων ἀθλῶπιδί τε τρυφαλείῃ
 ἔκπους τ' εἰσοράων· σάφα δ' οὐ φοῖδ' εἰ θεὸς ἐστί.
 εἰ δ' ὃ γ' ἀνὴρ, ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
 185 οὐχ ὃ γ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι
 ἔστηκεν ἀθανάτων, νεφέλῃ γεφυμένος ὤμους,

157 cf. Ω 705
 157^b cf. P 207 X
 444
 158cf.Hes.Theog.
 606 sq.
 160^a = 609 A
 103, 127

167 cf. P 319
 168 cf. A 88
 169 = A 89

171 cf. O 440^b sq.^a

[sq.
 175 sq. = Π 424
 175^b = Θ 356
 176 cf. N 360^b ε
 286

180 = P 485
 180^a = N 463 P 88

159 sq. υἷε... ἰόντε Ahrens] υἷας... ἰόντας.
 Cf. vs. 608 sq.
 162. πόρτιος] βουκόλου Zen.
 — ἡδὲ Bentley] ἡδ. Idem vitium est γ 848
 δ 371; cf. v. l. Θ 349 (I 619) N 39 Ω 179
 δ 45 π 198, 278 ρ 37 τ 54, 580.

ILIAS, MAJOR.

165. οἷσ'] neglecto *f*, ad Heyne.
 178. ἐπι μῆνισ] ἐπιμῆνισ una voce Ar.
 (cf. K 19).
 181. μιν] μιν Ar. in altera ed. (cf. H 183
 δ 500 λ 545 π 79, 147).
 183. Ar. —

- ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
 ἦδη γάρ ς' ἐφέηκα βέλος, καὶ μιν 'βάλον ὄμον
 δεξιόν, ἀντικρὺ διὰ θώρακος γυάλοιο,
 190 καὶ μιν ἐγὼ γ' ἐφάμην Ἀχιδωνῆϊ προΐάψειν,
 ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα. θεὸς νύ τίς ἐστι κοτεΐσει.
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίῃν. 192 cf. Ξ 299
 ἀλλὰ ποθ' ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες, ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 195 πέπτανται, παρὰ δὲ σφι ςεκάσται δίζυγες ἵπποι 195^b = X 478
 ἐστᾶσι, κρὶ λευκὸν ἱρεπτόμενοι καὶ ὀλύρασ. 196^b = Θ 564
 ἧ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοισ' ἐνὶ ποιητοῖσι·
 ἵπποισὶν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 200 ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὕσμινας· 200 cf. B 345
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ 'πιθόμην, — ἧ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν! — 201 = X 103, 228
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
 ἀνδρῶν ςελλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἔδην.
 ὃς 'λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα, 204 cf. A 230
 205 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρα 'μέλλον δνήσειν. 204^b cf. Φ 81, 168
 ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστεήεσσ' ἐφέηκα,
 Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν
 ἀτρεκέδαι μ' ἔσσευα βαλὼν, ἥγειρα δὲ μάλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλον ἀγκύλα τόξα 209^b cf. φ 53
 210 ἡματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Φίλιον εἰς ἐρατεινὴν
 ἡγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δίωι.
 εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
 πατρὶδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὕπερφετος μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς, 214 sq.^a = π 102
 215 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαιινῶι ἐν πυρὶ θείην sq.
 χερσὶ διακλάσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
 τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγός, ἀντίον κῦδα·

187. Zen. —

• 188. ς' ἐφέηκα] οἱ ἐφέηκα Ω.

190. προΐάψειν] -ψαι la Roche.

194. Zen. hunc ver-um mutabat, sed perit eius lectio.

203. ςελλομένων § 265] εἰλλομένων.

— ἔδην Ar.] ἔδδην Ω.

204. Ἴλιον] neglecto ς, Brandreth ἰών εἰς Φίλιον ἦλθον (coll. A 231 A 230).

211. Ἑκτορι δίωι] sic Ar., ἐκποδάμειαι olim alii.

215. φαιινῶι ἐν] vitium metricum (§ 14).

- „μὴ δ' οὐτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶϊ τῷ ἀνδρὶ σὺν ἱπποισιν καὶ ὄχεσφι
 220 ἀντιβίβην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220^b cf. X 881
 ἀλλ' ἄγ' ἐμὼν ὄχεων ἐπιβήσοιο, ὄφρα γένηαι 221-228 = Θ 105
 οἷοι Τρωῖοι ἱπποὶ, ἐπιστάμενοι πεδίοιο sq.
 κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκόμεν' ἡδὲ φέβεσθαι·
 τῷ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσεται, αἶ κέ περ αὐτε
 225 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἥνία σιγαλόεντα 226 cf. P 479
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἱππῶν ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι. 226^b = ζ 81
 ἥε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἱπποί.“ 227 = P 480
 τὸν δ' αὐτὲ προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός· 228^b = K 481
 230 „Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτόδ' εἴ' ἥνία καὶ τῷ ἱππῷ
 μᾶλλον ὅφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἔρμα
 οἴσεται, αἶ κέ περ αὐτὲ φεβώμεθα Τυδείος υἱόν.
 μὴ τὼ μὲν δρῶσαντε ματῆσεται οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τὸν φθόγγον ποθέοντε,
 235 νῶϊ δ' ἐπαῖξας μεγαθύμου Τυδείος υἱός
 αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσσει μώνυχας ἱπποὺς. 236 cf. P 496
 ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ ἄρματα καὶ τῷ ἱππῷ,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξεί δουρὶ.“
 ὅς ἄρα φωνήσαντε, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντε,
 240 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὤκτας ἱπποὺς.
 τοὺς δ' ἔριδε Σθένειλος, Καπανηῖος ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην γέπεια πτερόεντα προσκῦδα·
 „Τυδεΐδῃ Διομήδεσ, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 243 243 = 826 K 234
 234. ποθέοντε A] -ντας pap. Oxyrh. 223.
 239. φωνήσαντε... βάντε L] -ντας... -ντας A.
 245. ἔχοντε] -ντας Ω.
 247. μὲν ἀμύμονος] μεγάλτορος A.
 247 sq. cf. P 208
 247 cf. 468
 245 μὲν ἀμύμονος ἔχοντε ὅ μὲν τόξων ἐν γειδῶς,
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὐτὲ Λυκάονος εὖχεται εἶναι,
 Αἰνείας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαιος
 εὖχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δὲ γοῖ ἐστ' Ἀφροδίτη.

219. νῶϊ τῷ § 92] νῶ τῷ D, νῶ τῷ δ' Ω.

227. Versu molesto deleto in vs. 226 pro
 σιγαλόεντα fortasse scribendum *δέξαι ἐμοί.
 Neque ἀποβήσομαι (sic Ar.) neque ἐπι- (Zen.
 pap. Oxyrh. 228¹ O, cf. vs. 294) satis convenit.

231. εἰωθότι] sic Ar., -τε L.

234. ποθέοντε A] -ντας pap. Oxyrh. 223.

239. φωνήσαντε... βάντε L] -ντας... -ντας A.

245. ἔχοντε] -ντας Ω.

247. μὲν ἀμύμονος] μεγάλτορος A.

- ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδὲ μοι οὕτως 249 cf. Ω 356
- 250 θύνη διαὶ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσησι.“ 250^a cf. Α 342 x
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ριδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης· 412
- „μή τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν' οἶω.
οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστι. 254^b = φ 426
- 255 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν', ἀλλὰ καὶ αὐτὼς
ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ εἶαι Παλλὰς Ἀθήνη.
τούτω δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποΐσεται ὥκεις ἵπποι
ἄμφοι ἀφ' ἡμείων, εἴ κ' οὖν ἕτερός γε φύγησι.
ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλαιο σῆσι· 259 = Α 297
- 260 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
ἀμφοτέρω κτείνει, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὥκεις ἵππους
αὐτόθ' ἐρυκακέμεν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
Αἰνείας δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων, 263 cf. 323
ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς. 264 cf. 324
- 265 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἥς Τρωῖ περ εὐρύροπα Ζεὺς
'δῶχ' υἱὸς ποινὴν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
ἵππων ὄσσοι ἔασιν ὑπ' ἠόα τ' ἡέλιόν τε.
τῆς γενεῆς ἔκλεψε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγχιόης,
λάθρην Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους.
- 270 τῶν ροὶ ρεῖξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλην·
τούς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ, 271 cf. Ω 280
τῷ δὲ δῦ' Αἰνείας 'δῶκεν, μῆστορι φόβοιο.
εἰ τούτω γε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.“ 273^a = Θ 196
ὥς οἷ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
- 275 τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὥκεις ἵππους.
τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
„καρτερόθυμε, δαῖφρον, ἀγαυοῦ Τυδείος υἱέ,

249 sq. Zen. „δοκεῖ ἡθετηκίναί“.

252. οὐδέ σε πεισέμεν' οἶω] *οὐ πείσεται
οἶω? Cf. § 292*.256. τρεῖν μ' οὐκ εἶαι Παλλὰς] τρεῖσιν (τρεῖμεν
Ναυοκ) μ' οὐκ εἶα(·) Ahrens. τρεῖν μ' οὐκ
εἶασεν Brandreth, ἀντίον εἶμι· τρεῖσιν μ' οὐκ εἶαι
(immo εἶας) Παλλὰς Ἀθήνη Menrad. Vulgata
vitiosa, sed correctio incerta; verbi praesens

tempus (ἴασι) contextui unice aptum videtur.

258. x' Heyne] γ' Ω (cf. II 30), sic Ar.
(alii olim x'?).

263 et 323. Αἰνείας] -ω Zen. (cf. § 191).

272. μῆστορι Plato (Lach. 191 δ) T] -ρε
Ar. Ω (cf. B 767). Eadem lectionis est va-
rietas Θ 108.

273. γ. Voss] κα Ω.

- ἡ μάλα δ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς οἰστός·
νῦν αὖτ' ἐγγεῖναι πειρήσομαι, αἶ κε τύχωμι.“
- 280 ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος, 280 = Γ 355
καὶ βάλει Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα τῆς δὲ διὰ πρὸ
αἰχμὴ χαλκεῖν παμμένη θώρηκ' ἐπελάσθη.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἔϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός· 283 = 101
„βέβλησαι κενεῶνα διαμπερές, οὐδὲ σ' οἶω
- 285 δ' ἔκρηκ' ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' ἐγχὸς ἔδωκας.“ 285^b cf. Α 288
τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Λιομήδης· 286 = Α 384 cf.
„ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχε. ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶλ γ' οἶω X 430
πρὶν ἀποπαύσεσθαι, πρὶν ἢ ἑτερόν γε πεσόντα 288^b sq. = X 266
αἵματος ἄσαι Ἄρρη ταλαύρινον πολεμιστήν.“ 289 = γ 78^{sq.}
- 290 ὃς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη 294 = Θ 260 cf.
ῥίνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρυσεν ὀδόντας. E 58
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρήσ, 296 = Θ 123, 315
αἰχμὴ δ' ἐξῆλθεν παρὰ νείατον ἀνθρεῶνα.
ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
- 295 αἰόλα παμφανάνοντα, παρέτρεσαν δὲ φοι ἔπποι 299 cf. P 4
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθις ἰλύθη ψυχὴ τε μένος τε. 300 sq. = P 7 sq.
Λινείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,
δ' ἔπειτα μὴ πῶς φοι φερυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ ἔβαινε λείων ὃς ἀλκὴ πεποιθὸς, 302 = Θ 321 γ 285
300 πρὸςθε δὲ φοι δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐγείκην, 303 cf. γ 286
τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι, [287
σμερδαλία φράζων. ὃ δὲ χειρμάδιον ἴλαβε χεῖρ 304 = M 449 γ
Τυδεΐδης, μέγα φέρων, ὃ γ' οὐ κε δ' ἄνδρ' φέροιεν, 304^a = M 388 cf.
οἶοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δὲ μιν ῥέα ἴπῳ καὶ οἶος. A 272
- 305 τῷ βάλεν Λινείας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς
ἰσχύϊ ἐνστρέφεται, κοτύλῃν δὲ τὴν καλέουσι·

279. τύχωμι Δ] -οιμι Ω.

281. τῆς] ἡ la Roche (coll. E 66 H 260 γ 276).

284. βέβλησαι § 117] βέβληται.

288. πρὶν... πρὶν § 18] πρὶν γ'... πρὶν γ'.
Quater deinceps particula γε adhiberi apte non potuit.

293. ἐξῆλθεν Ahrens] ἐξελύθη (sic Ar.) vel

ἐξεσύθη (sic Zen.) Ω (-συτο T). Lectio ἐξελύθη
e litteris EΞΕΛΥΘΕ sive ἐξελυθ(ν) est nata.
Cf. vs. 658.

301. τοῦ γ'] (f)io Leaf.

303. ὃ γ' οὐ κε δ' ἄνδρ' φέροιεν] ὃ οὐ δύο γ' Ω, item
γ 286; ὃ δ' οὐ δύο γ' Knight.304. μιν ῥέα] verum videtur ῥεῖα f, cf.
M 381 et § 88'.

- 'θλάσσε δέ σοι κοτύλιν, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντα,
 ὥσε δ' ἀπὸ ρινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὃ γ' ἤρωσ
 ἔσται γυνὴ ἑριπὼν καὶ ἑρείσατο χειρὶ παχείῃ 309 of. A 355
 810 γαῖαν· ἀμφὶ δέ σ' ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε. 310 = A 356
 καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο γάναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, 312 = I' 374
 μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δέ σδὸν φίλον υἱὸν ἑχεύατο πῆχες λευκά,
 815 πρὸςθε δέ σοι πέπλοιο φαεινοῦ πτόγμ' ἐκάλυψε,
 ἔρκος ἔμην βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπόδων 316^b sq. = 345 sq.
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο. 317 of. v 62
 ἢ μὲν ἔσδὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο. 318 of. 377
 οὐδ' υἷος Καπαῆος ἑλκόμετο συνθεσιάν
 820 τῶν, ἅς σ' ἐπέτειλε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης,
 ἀλλ' ὃ γε τοὺς μὲν ἐρὸς ἡρώκακε μώνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβοι', ἐξ ἄντυγος ἡνία τένας, 322^a of. K 416
 Αἰνείας δ' ἐπαῖξας καλλίτριχας ἵππους 323 sq. of. 263 sq.
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐκνέμιδας Ἀχαιοῦς. 324 = N 401
 825 ὅδωκε δὲ Διὶ πύλῳ, ἐτάρω φίλῳ, ὃν περὶ πάσας
 ἵππων δμυκλίκας, ὅτι σοι φρεσὶν ἄρτι' ἐφείδει, 326^b = ε 248
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν'. αὐτὰρ ὃ γ' ἤρωσ 327^a = A 274, 400
 σδὸν ἵππων ἐπιβάς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα, O 259
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερῶνυχας ἵππους
 830 ἑμμεμαῶς. ὃ δὲ Κύπριδ' ἐπώιχετο νηλεὲ χαλκῷ,
 γιγνώσκων ὃ τ' ἀναλκίς ἐν θεός, οὐδὲ θεῶν
 τῶν, αἷ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσι,
 οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίη οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὁμίλον ὑπάζων, 334^b = F 462
 835 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἷος

309 sq. ἑρείσατο... γαῖαν] structura sus-
 pecta (cf. Hes. Scut. 362); *ἰδράσατο...
 γαῖαν (ut Theoc. XXV 145) h. l. et A 355?
 Cf. A 425 et N 398 (= II 486).

810. δὲ σ' Brandreth] δι. Cf. A 356, 417.

817. ἔλοιτο] quod adscriptum habet A
 „ἀρίσταρχ' ὄλοιτο" aut e nota ad vs. 811
 fluxit aut alii errori debetur.

820. *σ' (oi)] addidimus.

— ἐπίτεις Nauck] ἐπίτεις.

829. Τυδεΐδην μίθεπε] -δη ἔπεπε Nauck
 (ut II 724, 782).

— κρατερῶνυχας ἵππους] sic Ar., -νύχας
 (ἵπποις) Zen. (cf. § 60 et 64).

830. Κύπριδ' § 66] Κύπριν.

834. σ' Brandreth] δ'.

- ἄρκην οὕτασε χεῖρα μετάλμενος ὅξει δουρὶ 336^b cf. A 421
 ἀβληχεράν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροά ἀντετόρησε,
 ἀμβροσίον διὰ πέπλον, ὃν οἱ Χάριτες ἔκασον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρασ· ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
 340 ἰχώρ, οἷός τε πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσι.
 οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα φοῖνον·
 τούνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἦ δὲ μέγα φράχουσα ἀπὸ Φέο κάββαλεν υἷόν. 343^a = x 323
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χειρὶ φερούσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων 344^b cf. A 363 r
 345 κυανέην νεφέλῃ, μὴ τις Δαναῶν ταχυπάλων 345^b sq. = 316 sq.
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης· 347^a cf. 101
 „φεῖκε, Διὸς θυγάτηρ, πολέμου καὶ δικαιοσύνης·
 οὐ γάρ τις γυναικὶς ἀνάλκιδας ἡπεροπεύεις;
 350 εἰ δὲ σύ γ' εἰς πόλεμον πωλήσῃαι, ἥ τέ σ' οἶω
 διγῆσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.“
 ὣς ἔφαθ', ἦ δ' ἄλυσος ἀπεβήσεται, ἔειρετο δ' αἰνῶς
 τὴν ἄρα Φῖρις ἔλοῦσα ποδῶν μοσ ἔξαγ' ὀμίλον
 ἀχθομένην ὀδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χροά καλόν.
 355 ἤρρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θυῶρον Ἄρηα
 ἥμενον· ἥρι δ' ἔγχος ἐπέκλιτο καὶ ταχέ' ἔπρω
 ἦ δὲ γυνὴ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
 πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἥτεεν ἔπρους·
 „φίλε κασιγνήτε, κόμισαί τέ με δὸς τέ μοι ἔπρους, 359^a = A 155
 360 ὅφρ' εἰς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἔν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί.
 360 cf. e 456
 λίην ἀχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὕτασεν ἀνὴρ,

336. δουρὶ] χαλκῷ H.

337. *χροά] χροός. Cf. K 267 et v. l.

A 437. Inter se iungendae sunt voces χροά... πρυμνόν.

338. οἰ] neglecto f, Brandreth ἔρ' (coll. va. 735). Versum del. Bentley.

340—342. Damnantur apud Heynium; qui si omittantur, vs. 416 vocis ἰχώρ (ἰχῶ) is possit tribui sensus quem habuit postea. Similis interpolatio est ὁ 365.

340. οἷος] οἷον Bentley.

349. οὐ § 8] ἢ οὐχ.

350. σύ γ'] καὶ l. a. ant.; Hartman coniecit οὐ σύ γ' ἔρ'... πωλήσῃαι ἢ πτδ.

353. ἄρα Thiersch] μὲν ἄρ'.

356. ἥρι] aut hoc corruptum aut vicina (versum om. Leontinus Pilatus in versione latina codicis Z, del. vHerwerden). Verbo κλίνειν celsandī sensum tribuebant grammatici (cf. Φ 18); quae opinio facile refellitur coll. Φ 549, ubi innota sunt κλίνειν et καλύπτειν.

359. κασιγνήτε] cf. A 155.

— τί μοι C] δέ μοι Ω.

- Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.“ 362 cf. 457
- ὃς' φάτο, τῆι δ' ἄρ' Ἄρης ὄδωκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἢ δ' εἰς δίφρον ἔβαινεν ἀκυχεμένη φίλον ἦτορ.
- 365 πὰρ δέ τε Φῖρις ἔβαινε καὶ ἑνία ἰλάζετο χερσὶ,
 'μάστιξεν δ' ἐλάειν τὸ δ' οὐκ ἀέκοντ' ἐπετέσθην.
 αἰψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον.
 ἐνθ' ἵππους ἔστκσε ποδῆνεμος ὠκία Φῖρις
 λύσσα' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.
 370 ἢ δ' ἐν γούνασ' ἐπιπτε Διώνης δὲ Ἀφροδίτη,
 μητρὸς Ἑρῆς ἢ δ' ἀγκᾶς ἐλάζετο θυγατέρα γῆν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε γέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 „τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐραυνίωνων
 μαψιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσας ἐνωπῆι;“ 372 = A 361 373 sq. = Φ 509 sq.
- 375 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομμιεῖδης Ἀφροδίτη·
 „οὐτά με Τυδέος υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὐνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺν φίλτατός ἐστι.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνέη,
 379 cf. A 65
 380 ἀλλ' ἤδη Λαῖνοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.“
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεῶων·
 „τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνασχέο κηδομένη περ.
 πολλοὶ γὰρ δὴ ἑλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 385 'ελῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὠτεὸς κρατερὸς τ' Ἐπιάτης,
 παῖδες Ἀλκῆος, ὄησαν κρατερῶι ἐνὶ δεσμοῖ.
 χαλκίωι ἐν κεράμωι δέδετο τρεῖς καὶ δέκα μῆνας.
 καὶ νύ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἅατος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρυνὴ περικαλλῆς Ἡερίβοια
 390 Ἐρμείαι ἡγγείλεν δ' δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα
 ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ γε δεσμὸς ἐδάμνα.

362. γε καὶ ἂν] καὶ πον Brandreth, item vs. 457. Cf. § 326.

364. ἔβαινε ἀκυχεμένη φίλον] *ἔβαινε θαλάσση ἀκυχεμένη (ἀκυχεμένη T)? Cf. § 240. Adiectivum φίλον in hac locutione omitti solet.

365. τε Heyne] ol Ω, γε Cobet (ut χ 283, sed cf. Γ 262 A 367).

385. Ἐπιάτης pap. mag. Par.] Ἐφ. Ω (cf. λ 308).

387. χαλκίωι Vind. 49] χαλκίωι δ' Ω (cf. § 61).

390. Ἐρμείαι (Δ²) O] -μείαι Ω. Cf. N 541 et § 8, 58.

— ἡγγείλεν Brandreth] ἐξήγγειλεν (comp. apud poetam non redit).

- 'τλῆ δ' Ἥρην, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρώωνος
 δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἰστῶι τριγλώχινι 393 cf. A 507
 'βεβλήκει' τότε καὶ μιν ἀνήμεστον 'λάβεν ἄλγος.
 395 'τλῆ δ' Ἀγρίδης ἐν τοῖσι πελώριοις ὠκὺν οἰστόν,
 εὐτέ μιν αὐτὸς ἀνῆρ, υἱὸς Διδὸς αἰγιόχοιο,
 ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκε. 397^b = ρ 567
 αὐτὰρ δ' βῆ πρὸς δῶμα Διδὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἄχων, ὀδύνῃσι πεπαρμένους, αὐτὰρ οἰστὸς
 400 ὦμῳ ἐνι στιβαρῶι ἡγήλατο, 'κῆδε δὲ θυμόν· 400^b = A 458
 τῶι δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνάφρατα φάρμακα πάσσων 401 cf. 900
 402 ἥκιστα', οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο. 402 = 901
 405 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 νήπιος, οὐδὲ τὸ φοῖδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
 ὅτι μάλ' οὐ δῖναιδὸς δὲ ἀθανάτοισι μάχεται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσι
 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δνιότητος. 409 cf. H 119, 174
 410 τῶι νῦν Τυδεΐδῃ, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς ἐστὶ, 410^b = N 316 cf.
 φραζέσθω μὴ τίς τοι ἀμείνων σείῃ μάχεται, 9 189 x 13
 μὴ δῖν Ἀιγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
 415 ἰφθίμῃ ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο,
 416 ἐξ ὕπνου γοάουσα φίλους φοικῆας ἐγείρει,
 414 κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν·
 416 ἧ δα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῶρ χειρὸς δμόργγν·
 ἥλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόοντο βαρεῖαι.
 αἶ δ' αὖτ' εἰσοράουσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρην
 κερτομόλοισι γέπεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
 420 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420 sq.^a cf. H 445
 „Ζεῦ πάτερ, ἧ δά τί μοι κεχολώσεται, ὅτι κε γείπω; 421 cf. α 158, 389
 421^a = 762

408 σχίτελις, ὀβριμοφρογία, ὅς οὐκ ὕπνῳ αἰσῶν ἔειπεν, 408^b cf. Φ 214 β 232 + 10
 ὅς ἐόχουσιν ἔκηδε θεοὺς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν. 404^b cf. μ 337 ξ 394 σ 180

394. καὶ Ar. in altera editione B O] καὶ
 D T (cf. N 288 Φ 587 X 110, 435 δ 546
 μ 157).

396. αὐτὰς § 9 et 98] αὐτὰς.

403 sq. Del. Bekker, ante vs. 398 collocat
 vChrist (recentes tamen ratus et ipse).

403. ὀβριμοφρογία] αἰσῶν.

408. τι] sic et te Ar.

415. Ante vs. 413 coll. Cobet, del. vChrist.

416. ἰχῶρ] ἰχῶ Ambr. (masculinum et apud
 posteros est et supra vs. 340), Barnes -ρησ'
 ἰχῶρ' ἀπὸ.

-- χειρὸς] sic Ar., χειρὶν Zen.

417. κατηπιόοντο § 191] -όοντο. Cf. Γ 187.

- ἥ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιιάδων ἀνείσα
 Τρωσὶν ἄμ' ἐσπείσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησε, 423^b cf. Γ 415
 τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιιάδων ἐντέπλων
 425 πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα φαιαίῃν.
 ὥς φάτ', ἐμείδυσεν δὲ πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 426 = O 47
 καὶ ἅ καλεσσάμενος προσέφη χρυσέῃν Ἀφροδίτην·
 „οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήϊα φέργα,
 ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο φέργα γάμοιο,
 430 ταῦτα δ' Ἀρηϊ θοῶι καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.“ 430 cf. P 515^a Ψ
 724^b
- ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἰνείαι δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γιγνώσκων ὅ φοι αὐτὸς ὑπέφερε χεῖρας Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἦζετο, ῥέετο δ' αἰεὶ
 435 Αἰνείαν κτείνειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων, 436 cf. Γ 379 Υ 442
 436^a = Π 784 Υ
 445
 τρὶς δέ φοι ἐστυφέλιξε φαιινὸν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι γῖσος,
 437 cf. Π 708 sq.
 438 sq.^a = Π 705
 sq. Υ 447 sq.
 438 = Π 786
 438^b = 459, 884
 Φ 227
 440 „φράζεο, Τυδείδης, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσι
 γῖς ἔθιλε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φθλον ὁμοῖον
 ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.“
 ὥς φάτο, Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω, 443 cf. Π 710
 μῆνιν ἀλευάμενος ψεκατιβόλου Ἀπόλλωνος. 444 = Π 711
 445 Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου ὄθηκεν Ἀπόλλων
 Περγάμῳ ἔν ἱερῇ, ὅθι φοι νηὸς γ' ἐτέτυκτο·
 ἥ τοι τὸν Ἀντῶ τε καὶ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα 447 cf. h. Ap. 159
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε 'κύδαινόν τε.
 αὐτὰρ ὃ ψείδωλον ῥέδξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 450 αὐτῷ τ' Αἰνείαι ψέκλον καὶ τεύχεσι τοῖον,

422. ἀνείσα] ἀνείσα Ambr. (cf. I 700 Ξ 131
 II 691).

423. ἄμ' ἐσπείσθαι Ambr.] ἄμα σπείσθαι Ω.
 Cf. § 247.

424. ἐντέπλων] βαθυκόπων Plut Mor. 739 c
 (cf. B 484).

425. καταμύξατο Ar. T] καταμύξατο Ω. Cf.
 ἀμίσσω A 243 T 284.

439. φ' Brandreth] ὁ'.

443. τυτθὸν] sic Ar., alli olim πολλόν.

444. ἀλευάμενος] -όμενος Ar. T. Cf. § 180.

446. γ'] del. Heyne.

- ἀμφὶ δὲ φειδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 ὁδίοον ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας, 452 sq. = M 425
 ἀσπίδας ἐκύνκλους λαισῆϊά τε πετρόεντα. sq.
- δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσκύνδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 455 ἥ Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα, 455 = 81
 οὐ κεν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης φερούσαιο μετελθάν,
 Τυδαΐδην, ὅς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο; 457 cf. 362
 Κῦπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶι,
 458 sq. = 883 sq.
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῶι μοι ἐπέσσυτο δαίμονι γῖσος. 458^b = F 601 cf.
 6328 x 277 = 398
- 460 ὃς φειπὼν αὐτόσ μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῳ,
 Τρώων δὲ στήλας οὐλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθάν,
 φειδόμενος Ἀκάμαντι θοῶι ἡγήτορι Θρηικῶν,
 νείασι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσ' ἐκέλευε·
 ὦ νῆες Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος, 464 cf. A 338
- 465 εἰς τί ἔτι κτείνεσθαι ἑάσετε λαὸν ἀγανόν;
 εἰς δὲ κεν ἀμφὶ πύλῃσι' ἐν ποιητῆσι μάχωνται;
 καίται ἀνὴρ δὲν γῖσον ἐτόμεν Ἔκτορι δῖωι,
 Αἰνείας, νείδς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο. 468 cf. 247
- ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον. 470 = 792 Z 72
 470 ὃς φειπὼν ὤτρυνε μένος θυμὸν τε φεικάστου. etc.
- ἔνθ' αὖ Σαρπηθὼν μάλ' ἐνέκλεσεν Ἔκτορα δῖον·
 ἥ Ἔκτορ, πῆι δὴ τοι μένος οἴχεται, δὲ πρὶν ἔχεςκες;
 ὅφρα ποθ' ἄτερ λαὸν πόλιν ἐξέμεν' ἦδ' ἐπικούρων
 οἶος σὺν γαμβροῖσι κασιγνήταισί τε σοῖσι.
- 475 τῶν νῦν οὐ τιν' ἐγὼ φειδέμεν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι,
 ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὃς ἀμφὶ λείοντα·
 ἤμεσ δ' αὖ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπίκουροι ἔνιμεν.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔδωκ' ἄλλα τηλόθεν ἴκω·
 τηλόθι γὰρ Λυκίῳ Ξάνθῳ ἔπι δινέεντι. 479 cf. B 877

451. δὲ Bentley] δ' ἄρ'.

458. πρῶτον DT] -τα Ω. Cf. vs. 883.

461. Τρῶας T] Τρωῆας Sinop. Cyp. Antimach. O D³ L, Τρῶας Ptolemaeus Ascal. D¹.

462. Θρηικῶν] λαὸν Brandreth (cf. § 17).

464. νῆες § 78] νῆες.

465. *ἀγανόν] Ἀχαιῶν O, -οῖς Ω. Cf. § 60 et H 386 K 563 II 108 al.; etiam in v. l. β 209 confunduntur ἀγανοὶ et Ἀχαιοί. Nauck

μαίνεσθαι ἑάσετε λαὸν Ἀχαιῶν (cf. vs. 717).

466. εἰς § 8] ἢ εἰς Ω, ἢ εἰς δ x Nauck.

— ποιητῆσι] sic Zen., -τοῖς Δτ.; femininum certum est II 636, sed εὐποίητον πυρ-ἀγρην est traditum γ 434.

467. δν Bentley] δν τ'.

470. θυμὸν τε Bentley] καὶ θυμὸν.

478. ἴκω Bekker] ἦκω. Cf. v 325 et v. l. β 28 : 10.

- 480 ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλῃν ἔλιπον καὶ νήπιον υἷόν,
καὶ δὲ κτήματα πολλά, τὰ γέλλεται ὅς τ' ἐπιδευής.
ἀλλὰ καὶ ὅς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς
ἀνδρὶ μαχέσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον
οἶόν κ' ἦε φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἔγοιεν.
- 485 τύνη δ' ἔστεικας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι δάρεσσι.
μή πως, ὥς ἀψῖσι λίνου πανάγροιο γαλόντες,
ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε, 488^b cf. P 151 γ
271. 473
οἷ δὲ τάχ' ἐκπέρσας ἐν ναιομένῃν πόλιν ὕμῃν.
- 490 σοὶ δὲ χρηὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἤμαρ, 490^b = X 432. 273
β 345 x 28, 80
ο 476 = 63
ἀρχοὺς λισσομένῃσι τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπῆν.⁴
- ὅς ῥά φάτο Σαρπηδῶν, ὃ δάκε δὲ φρένας Ἑκτορι μῦθος,
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε, [sqq.
494-497 = Z 103
494 = Γ 29
494^b-497 = A 211
sqq.
- 495 πάλλων δ' ὀξέε δοῦρε κατὰ στρατὸν ὦιχετο πάντι, 497 = P 348
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
οἷ δ' ἐξελέχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀφολλέες οὐδ' ἐφόβηθεν. 498 cf. o 212
ὥς δ' ἄνεμος ἔχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωϊὰς
- 500 ἀνδρῶν λιπμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Διμήτηρ
κρίνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἔχνας,
αἷ δ' ὑπὸ λευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὅς τ' ὅτ' Ἀχαιοὶ
λευκοὶ ὑπερθ' ἐγένοντο κονισάλοι, ὅν ῥα δι' αὐτῶν
οὐρανὸν εἰς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἔππων 504^a = γ 2
- 505 ἄψ ἐπιμισγομένων, — ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἥνιοχῆς, —
οἷ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς ᾗ φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα 506^a cf. π 602^b
θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσι ἀρήγων,

481. τὰ Bekker] τὰ ε'.

— ε' O] x Ω. Cf. A 547.

484. Ἀχαιοὶ ἢ] vitium metricum (item v 166; cf. § 14).

486. δάρεσσι] ὥρεσσι Ω. Cf. I 327.

487. πανάγροιο γαλόντες Bentley] ἀλόντες πανάγρου Ω duplici vitio, neque enim dualis numerus neque ἀλ. defendi potest. Minus tamen certam Bentley correctionem reddit

-ἄγρ- praeter necessitatem correptum (cf. § 25).

492. κρατερὴν] χαλεπὴν L.

— ἀποθέσθαι] ἐπιθέσθαι Naber (coll. M 409-414), ὑποδίσθαι Nauck.

495. ὀξία δοῦρε] ὀξία δοῦρα Ω (item Z 104 A 212); cf. Γ 18.

497. ἐξελέχθησαν § 41³⁴] ἐξελέχθησαν.

500. ὅτε το] εὐτ' ἂν Ptolemaeus Ascal.

- πάντοδ' ἐποιχόμενος, τοῦ δ' ἐκράαιεν ἐφετμάς
 Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσάορος, ὃς μιν ἄνωγε
 510 Τρῶσιν θυμὸν ἐγείρει, ἐπεὶ ῥίδε Παλλάδ' Ἀθήνην
 οἰχομένην· ἢ γὰρ ῥα 'πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 αὐτὸς δ'· Αἰνείαν μάλα πῖνος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος 'βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐγάρρσαν,
 515 ὥς ς' Ἔριδον ζωῖόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· 'μετάλλισάν γε μὲν οὐ τι,
 οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔχειρε
 Ἄρης τε βροτολογιδὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμανῦα.
 τοὺς δ' Αἴαντε δῶα καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 520 ὄτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
 οὔτε βίᾳς Τρῶων ὑπεδέδρισαν οὔτε ρικᾶς,
 ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσι ρεφοκότες, ὥς τε Κρονίων
 ννεμῖνος ἔστισεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσι
 525 ζαχαρέων ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκιδέντα
 πνοιῖσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες.
 ὥς Δαναοὶ Τρῶας 'μένον ἔμπεδον οὐδ' ἐφίβοντο.
 ἤτρεῖδης δ' ἀν' ὁμίλον ἐφοῖται πολλὰ κελεύων·
 „ὦ φίλοι, ἄνδρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 530 ἀλλήλους τ' αἰδεσθε κατὰ κρατερὰς ὁσμῖνας.
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλῆνες σάοι ἦλ πέφανται,
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.“
 ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θυῶς, 'βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
 Αἰνεία' ἔταρον μεγαθύμου, Διϊκόωντα
 535 Περργασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
 'τίον, ἐπεὶ θυὸς ἦσκε μετὰ πρώτοις μάχεσθαι.
 τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ 'βάλε κρείων Ἀγαμέμνων

508. ἐκράαιεν L] ἐκράαιεν Ω. Cf. § 267.

509. χρυσάορος § 83¹⁰] χρυσάορον Ω, item
-ρον pro -ρα O 256, praeterea cf. h. Ap.
123 Cer. 4 (?) Hes. Oper. 771.

— ἄνωγε § 225] ἀνώγει.

511. ῥα 'πίλεν Δαναοῖσιν] *πίλετ Ἀργεῖοι.
σιν? Cf. § 275.

— ἀρηγῶν] sic Ar., -γός O.

515. ς'] addidit Brandreth.

517. ἄλλος] αἰλύς coniecit Heyne, αἰνός
Halbertsma.

530. αἰδεσθε § 289] αἰδεῖσθε.

— κρατερὰς ὁσμῖνας] [-ρῆς ὁμί]ησ pap.
Hib. 20 (cf. N 383).531. αἰδομένων Ar. L] -ων δ' Ω (item
O 563).

- ἢ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ ᾿είσατο χαλκός, 538 sq. = P 518
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήηρος ἔλασσε. 538 = ω 524 sq.
 540 ᾿δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 539^a = 616 [A 138
 540 = A 504
 ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 υἱε Διοκλέεος, Κρήθωνά τε ᾿Ορσίλοχόν τε,
 τῶν ῥα πατήρ μὲν ἔναιεν ἐν κτιμέννῃ ἐνὶ Φορῇ
 ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἔεν ἐκ ποταμοῖο
 545 Ἀλφειοῖ', ὅς τ' εὐρὺν ῥέει Πυλίων διὰ γαίης
 ὅς τ' ἐκεῖ ᾿Ορσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεσσι γάναντα,
 ᾿Ορσίλοχος δ' ἄρ' ἔτι κτε Διοκλέα μεγάθυμον,
 ἐκ δὲ Διοκλέεος διδυμάονε παῖδ' ἐγενέσθην,
 Κρήθων ᾿Ορσίλοχός τε, μάχης ἐν φειδότε πάσῃς. 549^b = B 823
 550 τὼ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηὶν
 Ἑλλιον εἰς ἐύπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπίσθην
 τιμὴν Ἀτρεΐδῃσι Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 ἀρνυμένῳ τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο ἐκάλυψε. 552^b = H 373, 470
 οἷω τῷ γε λέοντε δύω ὄρεος κορυφαῖσι 553^b = II 502
 555 ἔτραφέτην ὑπὸ μυτρί βαθείης τάρφεισιν ὕλῃς, — 555^b = ρ 316 cf.
 τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ γίφια μῆλα O 606
 σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραῖζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξεί χαλκῷ, —
 τοίω τῷ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείαο δαμέντε
 560 καππεσέτην, ἐλάτῃσι φεροικότε ὑψηλῇσι.
 τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἄρηϊ φίλος Μενέλαος, 561 cf. P 846
 ᾿βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ, 561^a cf. 610
 σείων ἐγχεῖν τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης, 562 = A 495
 τὰ φρονέων ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαο δαμείῃ. [541 cf. P 653
 565 τὸν δ' ἔριδ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565^b = N 400 4^r
 ᾿βῆ δὲ διὰ προμάχων περὶ γὰρ ᾿δΐε ποιμένι λαῶν, 566^a = A 495
 μῆ τι πάθοι, μέγα δὲ σφας ἀποσφάλλει πόνοιο.
 τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα

538. ᾿είσατο § 201] εἴσατο.
 — χαλκός T] καὶ τῆς Ω. Cf. A 138 P 518.
 542 et 549. ᾿Ορσίλοχον (-σ)] sic Ar., ᾿Ορ.
 Zen.
 546 sq. ᾿Ορσίλοχον (-σ)] ᾿Ορτ.-Ar.; cf. γ 489.

554. οἷω τῷ γε] verba mire collocata;
 οἷω τ' αὐτὸς Heyne, οἷω θῆρε Nauck, τῷ οἷω
 τε Foerstemann.
 560. (ρ)(ρ)οικότε Ar. L] -τες Ω.
 567. πάθοι L] πάθῃ Ω.

ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·

570 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.

Δινείας δ' οὐ μείνει, θοός περ ἔων πολεμιστής,

571 cf. O 585

ὥς ἔριδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.

οἷ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔφρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,

τῷ μὲν ἄρα δριμύτ' ἐβαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,

575 αὐτὰ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρῶτοισ' ἐμάχεσθην.

ἔνθα Πυλαιομένεια ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηϊ,

ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.

τὸν μὲν ἄρ' Ἰφιδῆος δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος

ἔσταότ' ἔγχε' ἔνυξε κατὰ κλιῖδα τυχήσας,

580 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἁνίοχον θεράποντα,

ἔσθλ' Ἰφιδῆος δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος ἔπαισε,

χερμαδίῃ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χερσὶν

ἁνία λευκὴ ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίεσσι.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαῖξας ἔλφε' ἤλασε κόρσην·

584^b cf. N 576

585 αὐτὰρ δ' γ' ἀσθμαίνων ἐυφρογέος ἔκπεσε δίφρου

585 = N 399

κύμβαχος ἐν κονίεσιν ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὄμους.

585 sq. cf. Π 742
sq.

δριμύτ' ἄρ' εἰστέλλει, τύχε γὰρ ψαμάθοιο βαθείης,

ὄφρ' ἔκπεσε πλῆξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίεσσι.

τοὺς ἴμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.

590 τοὺς δ' Ἐκτωρ ἐνόησε κατὰ στήλας, ὄρω δ' ἐπ' αὐτοὺς
590^b sq. = A 343
sq.

κεκλιγώς, ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες

καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι· Ἐνυώ,

ἣ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα θυϊοτῆτος,

Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πειλώριον ἔγχος ἐνώμα,

595 'φοίτας δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἐκτορος, ἄλλοι' ὀπίσθι.

596 = A 345

τὸν δὲ φιδῶν ῥίγησε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης.

ὥς δ' οὔτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,

στήκῃ ἐπ' ὠκυρόωι ποταμῷ ἄλαδ' ἐπὶ προρέοντι,

ἀφρῶι μορμύροντα φιδῶν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,

599^a cf. Σ 403 Φ
325

579. κατὰ] παρὰ D T L.

587. ψαμάθοιο HL] (δ') ἀμάθοιο Ω. Disorimen, quod h. l. et h. Ap. 439 grammatici statuerunt inter ψάμαθον arenam littoralem et ἄμαθον pulverem, ab ipsis notum videtur.

594. παλάμῃσι] -μηφι? Cf. I 338, 368 Π 139 q 4 A 238 B 388 et § 46. Etiam Θ 111 Π 74 -μηφι videtur legendum; cf. tamen O 677. Recte habet pluralis O 411, 677 s 234.

- 600 ὥς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, ῥεῖπέ τε λαῶι·
 „ὦ φίλοι, οἶον δὴ ῥ' θανμάζομεν Ἐκτορα δῖον
 αἰχμητὴν ῥ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν! 602 = II 493 X ²⁶⁹
 τῷ δ' αἶε πάρα τίς γε θεῶν, ὅς τοι γόνιν ἀμύνει· 603 cf. Y 98
 καὶ νῦν φοι πάρα κείνοσ' Ἄρης, βροτῶι ἀνδρὶ γενοικῶσ.
- 605 ἀλλὰ ποτὶ Τρῶας τετραμμένοι αἶν ὀπίσσω
 φαίετε, μὴδὲ θεῶι μενεαίνετε ρίφι μάχεσθαι.“
 ὥς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 ἔνθ' Ἐκτωρ δύο φῶτε κατέκτανε ρειδοῖτε χάρμης,
 ἐν ἐνὶ δίφῳ ἰόντε, Μενεσθῆ' Ἀγχιάλῳ τε. 609 = 160
- 610 τὼ δὲ πεσόντ' ἔλεγε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ῥ' ἔτι δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῶι, 610 = cf. 561
 καὶ ῥ' ἔβλεν Ἀμφιον, Σελάγοι' υἱόν, ὅς ῥ' ἐν Ἰπαισῶι 611 = A 496
 ῥ' αἶε πολυκτῆμων πολυκλῆϊος· ἀλλὰ ρε μοῖρα
 ἥ γ' ἐπικουρήσονται μετὰ Πριάμῳ τε καὶ υἱῶι.
- 615 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα ῥ' ἔβλεν Τελαμώνιος Αἴας,
 νειαιρῆι δ' ἐν γαστρὶ ῥ' ἀγὴ δολιχόσκιον ἔγχος. 615 cf. P 578
 ῥ' δοῦπῃσεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας 616 = 539
 τεύχεα συλῆσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχεναν
 ὀξέα παμφανάοντα, σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
- 620 αὐτὰρ ὃ λὰξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
 ἔσπασατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα ῥ' δυνήσατο τεύχεα καλὰ 621 sq. = N 510
 ὁμοῖον ἀφελέσθαι, ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι. sq.
 ῥ' ῥεῖσε δ' ὃ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
 οἳ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφίστασαν ἔγχ' ἔχοντες,
- 625 οἳ ρε μέγαν περ ἰόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν 625 sq. = A 534
 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος ῥ' ἐπεμύχθη. sq.
- ὥς οἳ μὲν ῥ' πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὕσμινην· 627 = 84
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλεΐδην, ἥν τε μέγαν τε, 628 cf. B 653
 ὥρσεν ἐπ' ἀντιθέωι Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.

608. τίς Bentley] τίς (item Y 98). Cf. vs. 185.

605. ποτὶ] πρὸς Ω. Cf. § 25 et 315.

606. θεῶι Nauck] θεοῖς. Cf. § 60.

— μενεαίνετε Bentley] μενεαίνεμεν Cf. Γ 459.

609. Μενεσθῆ' § 76] Μενίσθην Ω, Μενίσθην ΑΓ., alii olim Μενίστην.

612. ἐν Ἰπαισῶι Heyne] ἐν Παισῶι Herodian. Steph. Byz. Strab. Et. M. Ω. Cf. B 828.

- 630 οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 υἱὸς θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔφειπε·
 „Σαρπηθόν, Λυκίων βουλκφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτωσσέμεν' ἐνθάδ' ἰόντι, μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 635 ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
 ἔμμεν', ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδευέαι ἀνδρῶν,
 οἷ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
 ἀλλοῖόν τινά φασι βῆναι Ἡρακλεεῖν
 ἔμμεν', ἐμὸν πατέρα θρασυμένονα θυμολέοντα·
 640 ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' Ἰππων Λαομέδοντος
 ρέξ οἷος σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροις
 Φίλιον ἐξαλάπαξε πόλιν, ᾗ ἤρως δ' ἀγνιάς.
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρώεσσις ὀλομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι
 645 ἐλθόντ' ἐκ Λυκίας, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
 ἀλλ' ὅπ' ἐμοὶ δμυθέντα πύλας ἤϊδαο περᾶσιν.“
 τὸν δ' αὖ Σαρπηθὼν, Λυκίων ἀγός, ἀντίον κῦδα·
 „Τληπόλεμ', ἦ τοι κείνος ἀπάλεσε Φίλιον ἱρὸν
 ἀνέρος ἀφραδίην ἀγανοῦ Λαομέδοντος,
 650 ὅς ῥά μιν εὖ ρέρξαντα κακῶι ἠνίπαπε μύθῳ,
 οὐδ' ἀπέδωχ' Ἰππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶι δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳι.“
 655 ὅς ᾿φάτο Σαρπηθὼν, ὃ δ' ἀνέσχετο μέλινον ἔγχος
 Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ὁμαρτέῃ δούρατα μακρὰ
 ἐκ χειρῶν ἤϊξαν· ὃ μὲν ᾿βάλεν αὐχένα μέσσον
 Σαρπηθὼν, αἶχμῃ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινῇ,
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶ ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.

630 = Γ 15

631^a cf. ω 515632 cf. N 306 π
460 ρ 74637^a cf. γ 305639^b = λ 267646^b cf. ψ 71

652 = Δ 448

653^bsq. = Δ 444sq.658^b cf. Δ 749 Π 848

654 cf. Π 625

[X 460

659 = N 580 cf.

659^b cf. N 425

630. ἰόντες] ἰόντες Ar. in ed. alt. (cf. Z 121).

638. ἀλλοῖον Tyrannio] ἀλλ' οἷον Aristoph.
Ar. Ω (nt δ 242 λ 519), ἀλλ' οἷον Nicias
Parmeniseus. Cf. π 181.

641. οἷος Fick] οἷος. Cf. § 57 et P 145.

649. ἀφραδίην § 46] -ησιν.

656. ὁμαρτέῃ D] ἁμ. Ar. Ω. Cf. § 319.

ILIAD, MAJOR.

657. ἦϊξαν] sic Ar., ἦξιν Ambr.

659. *ὀφθαλμῶν] -μῶν Ω, item N 580 X 466.
Cf. Ξ 438 Π 325, 508; erroris causa aut
hiatus fuit aut locutio subsimilis κατ' ὀφ-
θαλμῶν κίχυντ' ἀχλύς (vs. 696 alibi). Similia
vitia praebet v. l. E 156 I 503 ρ 64 ρ 36
ψ 53, 109.

- 660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μῆρὸν ἀριστερόν ἔγχεϊ μακρῷ
 'βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμάουσα,
 ὁστέῳ ἐγχιρμυθεῖσα, πατήρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνε.
 οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δίοι ἑταῖροι 668 = 692
 ἐξέφερον πολέμοιο· 'βάρυνε δὲ μιν δόρυ μακρὸν
 665 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὖ τις ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε
 667 σπευδόντων, τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ 668 cf. H 311
 ἐξέφερον πολέμοιο· 'νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς 669 = I 223 π 5,
 164
 670 τλῆμονα θυμὸν ἔχων, 'μαίμνησε δὲ φοι φίλον ἦτορ·
 'μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 671 = δ 117 = 235
 of. Θ 169 π 151
 ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
 ἢ δ' γ' ἔτι πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 673 cf. K 506
 'οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγάλῃτορι μόρσιμον ἦεν
 675 ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν' ὀξεί χαλκῷ·
 τῷ δ' αὖ κατὰ πληθὺν Λυκίων 'τράπε θυμὸν Μυθήνη.
 ἔνθ' ὅ γε Κόϊρανον εἶλεν Μλάστορά τε Χρομίον τε
 "Ἀλκανδρόν θ' Ἄλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανιν τε.
 καὶ νύ κ' ἔτι πλεόνας Λυκίων 'κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς, 679 cf. Φ 211
 680 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ 'νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 680 = I 374
 'βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένους αἴθοπι χαλκῷ,
 681 = A 495
 δ' αἶμα φέρων Λαναοῖσι· 'χάρη δ' ἄρα φοι προσιόντι
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε· 683 = Ψ 102 π
 362
 „Πριαμῖδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Λαναοῖσιν ἑσθις
 685 κείσθαι, ἀτάρ μ' ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
 ἐν πόλιν ὁμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρα 'μέλλον ἐγὼ γε
 νοστήσας φοῖκόνδε φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν
 εὐφρανέειν ἄλογόν τε φίλῃν καὶ νήπιον υἱόν.“ 688 cf. P 28
 ὧς 'φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ, 689 = Z 342 cf.
 A 511
 690 ἀλλὰ παρήϊξεν λελημμένος, ὅφρα τάχιστα 690 = A 465

666 μῆροί· ἐκφερούσαι δόρυ μείλιον, ὅφρ' ἐπιβαίη.

668. δίοι] *ισθίοι (item vs. 692)? *Militum* enim epitheton inauditum et molestum est δίοι.

666. Del. vHerwerden (coll. § 94, 533).

673. γ' Iti Nauck] γε τῶν. Cf. vs. 679 et K 506.

683. ἴππο] neglecto *f*, Bentley Διὸς υἱός | Σαρπηδῶν προσιόντι, φίππο.

685. *ἀτάρ μ'(οι)] ἀλλ' Ω vitio metrico (cf. § 14 et E 848 Θ 126 A 836 O 118, 473 P 300 T 9), Brandreth κείμενον, ἀλλ'. Similis est error ξ 41.

- ᾧσαιτ' Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 691 cf. II 655
οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι 692 = 668
εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶι·
ἐκ δ' ἔρα Φοι μηροῦ δόρυ μείλινον ᾧσε θύραζε
693 ἔφθιμος Πηλέων, ὅς φοι φίλος ἦεν ἑταῖρος.
τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς· 696^b = II 844 cf.
αὐτίς δ' ἀμπνύθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέας Y 821^b, 421^a X 88^b
'ζῶγρε' ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφητότα θυμόν. 698^b = . 468
- Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηῖ καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῆι
700 οὔτε ποτὲ προτρέποντο μαλαινάων ἐπὶ νηῶν
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
'χάζονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν [692
Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἀρης; 708 cf. A 299 II
703^a = Θ 278
705 ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλάξιππον Ὀρέστῃν,
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτωλὸν Φοινόμαόν τε,
Φοινοπίδην δ' Ἑλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτρην,
ὅς ῥ' ἐν Ὑλῃ νάεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνῃ κεκλιμένον Κηφισίδι· παρ δέ φοι ἄλλοι
710 'ναῖον Βοιωτοί, μάλα πύονα δῆμον ἔχοντες.
- τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη 711 cf. Φ 418
Ἀργεῖους δλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ, 711^a = H 17 cf. I'
αὐτίκ' Ἀθηναίην φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 712 = H 18 [21
,,ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυγών, 713 sq. = Φ 419
715 ἦ ῥ' ἔλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάωι, 714 = B 157
ἔλιον ἐκπέρσαντ' ἐυτειχέα ἀπονέεσθαι, 716 = B 118
εἰ οὕτω μάλινεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἀρηα.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.“ 718 = A 418

695. Πηλέων] Σηλέων Ptolemaeus Oro-
andae f.

697. ἀμπνύθη A¹] ἀμπνύθη Ω, ἀμπνύθη
Ar., item X 475 . 458; cf. A 359 Ξ 436
et § 186.

700. προτρέποντο et ἐπὶ] sic Ar., alii olim
προτρέποντο et ἀπὸ.

703. δ' ὕστατον] δεύτερον Naber (item
A 299 II 692).

— ἐξενάριξαν Ar. A] -ξεν pap. Oxyrh. 223.

706. Αἰτωλὸν Bentley] Αἰτωλίον. Cf. B 751.

707. Φοινοπίδην] Φην? Cf. φ 144.

708. Ὑλῃ] sic Ar., Ὑδρῃ Zen.; cf. H 221.

716. ἐυτειχία § 88¹⁰] εὐτειχεον.

- ὅς ἔφατ', οὐδ' ἀπλήθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 720 ἢ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἦντυεν ἵππους
 Ἥρην, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·
 Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς ἔβαλε καμπύλα κύκλα,
 χάλκεα, ὀκτώκνημα, σιδνηρέωι ἄξονι ἀμφί.
 τῶν ἧ τοι χρυσὴν ῥίτυσ ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθε
 735 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ριδέσθαι·
 πλημναι δ' ἀργύρου εἰσι περὶδρομοὶ ἀμφοτέρωθε.
 δίφρος δὲ χρυσεόισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσι
 ἐντέταται, δοιαί δὲ περὶδρομοὶ ἄντυγες εἰσι.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος θυμὸς πέλετ'· αὐτὰρ ἐπ' ἄρκωι
 780 ὀδήσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα
 κάλ' ἔβαλε χρύσει', ὅπῃ δὲ ζυγὸν ἔγαγεν Ἥρην
 ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἐριδος καὶ ἀντιῆς.
 αὐτὰρ Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευε ρεανὸν πατρὸς ἐπ' οὐδῶι,
 785 ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴν ποιήσατο καὶ ἑκάμε χερσὶ·
 ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν εἰς πόλεμον ὀθωρήσαστο δακρυόεντα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν ἔβαλεῖ αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντεσι Φόβος ἔστεφάνωνται,
 740 ἔν δ' Ἑρῖς, ἔν δ' Ἀλκὴ, ἔν δὲ κρυόεσσα Φωκὴ,
 ἔν δέ τε Γοργεῖν κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου,
 δεινὴν τε σμερδνὴν τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην ὀτέτο τετραφάλῃον
 χρυσεῖν, ἑκατὸν πολλῶν περὶλέεσσ' ἀραρυῖαν.
 745 εἰς δ' ὄχεα φλόγεα πόσ' ἐβήσето, ἑλάετο δ' ἔγχος
 βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῶι δάμνησι σίλῃσ ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτερη.

719 = B 166 cf.

Θ 381

720sq. = Θ 382sq.

721 cf. Σ 194

733-737 = Θ 384
sqq.

737 cf. Θ 376

738^a = B 45738^b cf. O 229 P

593 Σ 204 Φ 400

739 cf. A 36 sq.

741 cf. I 634

742^b = M 209 π

820

743 = A 41

[sqq.]

745-752 = Θ 389

746sq. = α 100sq.

746^a = Π 141, 802

T 388

722. ὀχέεσσι O] ὀχέεσσι Ω (vitiose pro
 δχεσσι).

723. χάλκεα] χάλκει Bentley. Cf. § 15.

— ὀκτώκνημα] ὀκτάκνημα Ω.

— ἀμφί § 316¹] ἀμφί.

725. ἐπίσσωτρα] ὀπ. l. a. ant.; cf. A 537

x 394, 502 ψ 505, 519 et ὑσσωτρας (?) Ω 578.

729. πῖλετ' § 275] πῖλον Ω, praesens (πῖλε)
 restituit Bentley; cf. vs. 739.

734 - 736. Zen. —

734. *οὐδῶι] οὐδαι (item Θ 385 Ω 527).
 Cf. § 73.

739. ἑσπεφάνωνται A] -το C D T (nt A 77;
 cf. E 729 x 35 Ω 341 ρ 284).

744. Aperte corruptus.

747. ὀβριμοπάτερη] ὀβριμόπατρα Hoogvliet
 (item Θ 391 α 101). Cf. ὑπατρος (A 257
 M 371).

- Ἥρην δὲ μᾶστιγι θοῶς ἱεμαίετ' ἄρ' ἵππους 748 cf. P 430
 αὐτόμαται δὲ πύλαι ἔμυκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὀρραι,
 750 τῆισ' ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανόσ Οὐλύμπόσ τε 750^b cf. A 497
 ἡμὲν ἀνακλίνει πυκινὸν νέφος ἥδ' ἐπιθεῖναι. 751 cf. 2 525
 τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
 ἠῦρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων 753^b sq. = A 498^{sq.}
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 755 ἔνθ' ἵππους στάσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρην
 Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπε 756^b = Ω 361
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ νημεσίξε' Ἀρηι τάδε καρτερὰ γέργα, 757 cf. 872
 δσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος; οὐ δὲ γένηλοι 759^a = B 214
 760 τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντεσ, ὅς οὐ τινα φοῖδε θέμιστα.
 Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥα τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἀρηα 762^a = 421
 λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἔξ ἀποδίωμαι;“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεῦς·
 765 „ἄργεε μάν, φοῖ ἐπορσον Ἀθιναῖκν ἀγελέικν,
 ἦ γέ μάλιστ' εἴωθε κακῆισ' ὀδύνῃσι πελάζειν.“ [277 O 78
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρην, 767 = Θ 381 Ξ
 ἔμᾶστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἀγέκοντ' ἐπετέσθην 768 = K 530 A 519
 μεσσηγὺς γαῖης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος. cf. E 366 Θ 45
 770 ὅσσον δ' ἡεροειδέος ἀνὴρ ἔειδ' ὀφθαλμοῖσι
 ἡμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ φοῖνοπα πόντον,
 τόσσον ἐπὶ θρώϊσκουσι θεῶν ὑψαύχενες ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἔχον ποταμῷ τε ῥέοντε,
 ἔχι ροᾶς Σιμόεισ συμβάλλετον ἥδὲ Σκάμανδρος,
 775 ἔνθ' ἵππους ἔστῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρην 775^a = 868 Θ 49

750. ἐπιτέτραπται] -φαται Matro Athen. 134 f.

757. Ζεῦ] ὦ Apoll. lex.

— Ἀρηι] ὀρῶν (ut vs. 872) Apoll. lex. Noviciū est Ἀρηι (vel Ἀρει) disyllabum; cf. § 78.

— καρτερὰ γέργα] sic (ἔργα) Ar., ἔργ' ἀπὸ ἡλ. Apoll. lex. (sic Apollonius Rhod.? cf. Argon. III 1182). Cf. vs. 872.

764. τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε T L, τὴν δ' αὐτὴ προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε l. a. ant.

772. ὑψαύχενες schol. B T Etym. M. 785, 50] ὑψηλῆος Ω (item Ψ 27), in qua lectione sensum non praebebat ὕψ (alia est ratio compositorum ὑψαγόρης et ὑψιβρεμέτης) et neglectum est γ vocis γηχῆ. Cf. ἐρᾶύχενος (K 305 alibi) et Z 509 ὕψο δὲ κάρη ἔχου.

- λύσας' ἐξ ὀλέων, περὶ δ' ἑέρα πολλὸν ἔχευε. 776 cf. Θ 50
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι. 776^a = 869
- τῷ δ' ἑβάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοίαι, 778 cf. h. Ap. 114
 ἀνδράσιν Ἀργεῖοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῦιαι.
- 780 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔκτανον ὄθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι 780^a = Δ 210
 ἕστασαν, ἀμφὶ βῆν Διομήδεος ἱπποδάμοιο [sq.
 φελλόμενοι, λίσσαι φεροκότες ὠμοφάγοις 782^b sq. = H 256
 ἢ συσι κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν, 782^b = O 592
 ἔνθα σταῶς ἔκυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 783^b = σ 373
 784^a = Δ 10 cf. Σ 217
- 785 Στέντορι φεισαμένην μεγαλήτορι χαλκεοφώνωι,
 ὅς τόνον κῦδῆσαςχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
 „αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, φειδος ἀγνοί! 787 = Θ 228
 ὄφρα μὲν εἰς πόλεμον ἔπωλεσκετο δῖος Ἀχιλλεύς, 787^a = N 95 O 502
 οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Λαρδαυιάων cf. Π 422 P 336
- 790 ὠϊνεσκον· κείνου γὰρ ἐδέδρισαν ὄβριμον ἔγχος·
 νῦν δὲ φεκάς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.“ 791 = N 107
 ὅς φειποῦς ὥτρυνε μένος θυμόν τε φεκάστου. 792 = 470
 Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἥθῃν·
 ἦδρε δὲ τὸν γε φάνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι
- 795 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν ἔβαλε Πάνδαρος ἰῶι.
 φιδρῶς γὰρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος 796^a cf. Φ 51^b
 ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ εἰτέρω, ἔκμυε δὲ χεῖρα,
 ἂν δ' ἴσῃων τελαμῶνα κελαινεφές αἶμ' ἀπομόργνυ.
 ἱππέου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἦψατο φώνησέν τε·
- 800 „ἦ ὀλίγον φοῖ παῖδα φεροκότες γείνατο Τυδεύς!
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔν δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
 καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμιζέμεν' οὐκ εἶασκον
 οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἦλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 ἄγγελος εἰς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας, —

776. πολλὸν § 88] πο(υ)λόν.

778. τῷ schol. Soph. El. 977 O. O. 1676 Eur. Alc. 902] αἰ Ω.

782. φελλόμενοι § 265] εἰλλόμενοι.

— λίσσαι Brandreth] λείουσι. Cf. § 74.

786. Olim quidam omittebant διὰ τὴν ὀπερβολήν. Norat Aristoteles (Politic. VII 4).

— ἠυδῆσαςχ' ἠύσαςχ' vHerwerden.

787. κάκ' ἐλέγχεα] κακελεγχέας Ar.; cf. Δ 242.

— ἀγνοί] ἄριστοι Ar. in altera ed. (cf. Γ 39).

791. διὰ φεκάς] sic (ἐκάς) Zen. et Aristoph., δ' ἔκτανον Ar. HG (cf. N 107).

792. θυμόν τε Bentley] καὶ θυμόν.

794. γε φάνακτα] γ' ἀπάνευθε Naber.

797. εὐκύκλου] [ἀμφιβρότε]ης pap. Hib. 20.

— (ὁ)τείρετο Ar. A] τείρετο O D T.

801. μικρὸς] τυτθός Nauok. (cf. § 45^a).

- 806 δαίνυσθαι μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισι γέκνλον, —
αὐτὰρ δ' θυμὸν ἔχων ῥὸν καρτερόν, ὥς τὸ πάρος περ,
807 κούρουσ Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα. 807 sq. cf. A 389
809 σοὶ δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παρὰ θ' ἴσταμαι ἡδὲ φυλάσσω,
810 καὶ σε προφρονέωσ κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι.
ἀλλὰ σε' ἦ κάματοσ πολυαῖξ γυῖα δέδυκε
ἦ νύ σέ που δῖεός ἴσχει ἀκέριον. οὐ σύ γ' ἔπειτα 812 cf. 817 N 224
Τυδέωσ ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονοσ Οἰνεΐδαο.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοσ προσέφη κρατερὸσ Διομήδεσ·
815 „γινώσκω σε, θεά, θύγατερ Διδσ αἰγιόχοιο·
τῷ τοι προφρονέωσ φερέω γέποσ οὐδ' ἐπικενύσω.
οὔτε τί με δῖεός ἴσχει ἀκέριον οὔτε τισ ὄκνοσ, 817 cf. 813 N 224
ἀλλ' ἔτι σὺν μέμνημαι ἔφετμήν, ἦν ἐπέτειλασ.
οὐ μ' εἶλασ μακάρεσσι θεοῖσ' ἀντικρὺ μάχεσθαι 819^b-821 = 130
820 τοῖσ' ἄλλοισ', ἀτὰρ εἴ κε Διδσ θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' εἰσ πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν' ὀξεῖ χαλκῷ.
τούνεκα νῦν αὐτόσ τ' ἀναγάζομαι ἡδὲ καὶ ἄλλουσ
Ἀργεῖουσ ἐκέλευσα γαλήμεναι ἐνθάδε πάντασ·
γινώσκω γάρ Ἀρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.“
825 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπισ Ἀθήνη·
„Τυδεΐδη Διομήδεσ, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ, 826 = 243
μήτε σύ γ' Ἀρηα τό γε δέδμεθι μήτε τιν' ἄλλον 827 cf. E 342
ἀθανάτων· τοῖν τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθόσ εἰμι. 828 cf. 808
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρηῖ πρώτῳι ἔχε μώνυχασ ἵππουσ, 829^b = 841
830 τύψον δὲ σχεδίνῃ μῆδ' ἄξει θυῶρον Ἀρηα
τοῦτον μαινόμενον, στυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,
ὃσ πρώϊν μὲν ἐμοί τε καὶ Ἑρμῇ ἴστεσθ' ἀγορεύων
Τρῶσι μαχέσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργεῖοισιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.“

808 ῥηΐδῳσ, τοίη φοι ἰγὼν ἐπιτάρροθόσ ἦα.

808 cf. 828

808. Del. Ar. propter versum 805.

813. Οἰνεΐδαο] neglecto ς; Bentley ἱππο-
δάμοιο (coll. A 370).814. Alii olim τὴν δ' αὐτὴ προσέειπε <βοῶν
ἀγαθὸσ> Διομήδεσ.818. σὴν... ἔφετμήν, ἦν] σὴν... ἔφετμήν ἄσ
schol. Z 129, σὴν (σῖων Ar.) ἔφετμίαν ἄσ Ω.Cf. § 56 et A 495; accusativus verbo μέ-
μνημαι innotus est e. g. Z 222 I 527.831. στυκτὸν vHerwerden] τυκτὸν (ut M
105 d 627 q 169, 206). Redit vitium x 113
λ 502; frequens litterarum ς et τ confusio,
similes sunt errores E 908 N 745, cf. etiam
Ar. Plut. 1181.

- 835 ὥς φασμένη Σθένειλον μὲν ἀφ' ἵππων ὥς χαμᾶζε, 835^b = A 143, 320
χειρὶ πάλιν φεύσας· ὃ δ' ἄρ' ἐμπαπέως ἀπόρουσε. cf. P 461 Ω 469
- ἢ δ' εἰς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
βριθοσύνην, δφεινὸν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
- 840 ἴλᾳζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἥθῃν. 840 cf. P 482
αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους. 841^b = 829
- ἦ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζε,
Αἰτωλῶν ὃχ' ἄριστον, Ὀχησίῳ ἀγλαὸν υἱόν.
τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριζε μισαιφόνος· αὐτὰρ Ἥθῃν
- 845 ὁδὺν Ἀφιδος κυνέην, μὴ μιν εἶδοι ὄβριμος Ἀρης.
ὥς δ' ἔφιδε βοροτολιγὸς Ἀρης Διομήδεα δῖον,
ἦ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξέκινυτο θυμόν,
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
- 850 οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 850 = Γ 15
πρόσθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία δ' ἵππων
ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλίσθαι·
καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλανκῶπις Ἥθῃν
ᾗσεν ὑπὲρ δίφροιο ἐτάσιον ἀγχιθῆναι.
- 855 δεύτερος αὖθ' ὠρμαῖο βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης 855 cf. K 288
ἔγχεϊ χαλκείῳ, ἐπέφεισε δὲ Παλλὰς Ἥθῃν 856 cf. Φ 396
νεῖατον εἰς κενεῶνα, ὅθ' ἐζωννύσκετο μίτρῃ· 857^a = A 381 II
τῇ ῥά μιν οὕτα τυχῶν, διὰ δὲ χροῖα καλὸν ἔδαψε, 821
ἐκ δὲ δόρυ σπᾶσεν αὐτίς. ὃ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἀρης, 858^b cf. Φ 398
- 860 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐρίφαχον ἢ δεκάχιλοι 860 sq. = Ξ 148
ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρηος. sq.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε
δφείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρης ἄατος πολέμοιο.
οἷ δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ

838 sq. Ar. —

838. φήγινος] πήγινος l. a. ant.

839. ε'] δ' Ar.

842 et 844. (ἐξ)ανάριζε Ar. A] -ξε Ω.

846. Post vs. 841 habent A¹ C.

848. Damnat Leaf (cf. Y 312).

852. ἐλίσθαι Ambr. A] ἐλίσσαι (amittere) Ω.

854. ὑπὲρ A] ὑπ' ἐκ Ω.

857. μίτρῃ Ar.] μίτρην Ω. Cf. σ 67 et K 77 Ξ 181 Ψ 180. In nonnullis commentariis δεῖ στυλλίσσεται μίτρῃ lectum esse ait Didymus.

860. ε'] δ' T (cf. Ξ 148).

— ἐρί(φ)αχον Bentley] ἐρίαχον.

- 865 καύματος ἔξ ἀνέμοιο δυσάεος ὀρνυμένοιο,
 τοῖος Τυδεΐδης Διομήδει χάλκεος Ἄρης
 φαίνεται ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἐδρύν.
 καρπαλίμως δ' ἔκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον, 868^b = 867
 παρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο θυμὸν ἀχέων, 869^a = 906
- 870 'δείξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς,
 καὶ ς' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ νημεσίξε' ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα; 872 cf. 757
 αἰεὶ τοι δῖγιστα θεοὶ τετικνότες εἰμὲν 873 sq. cf. 383 sq.
 ἀλλήλων μίοντι, χάριν δ' ἄνδρεςσι φέροντες.
- 875 σοὶ πάντες μαχόμεσθα σὺ γὰρ ἔτεκες ἄφρονα κούρην,
 ὀλομένην, ἣν τ' αἶν ἀήσυλα ἔργα μέμνη.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμημέσθαι ἔκαστος,
 ταύτην δ' οὐτ' ἔπει προτιβάλλει οὔτε τι ἔργῳ, 879 cf. h. Cer. 199
- 880 ἀλλ' ἀνιεῖς, ἔπει αὐτὸς ἐγέλαιο παῖδ' ἄδῃλον
 ἢ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, 883 sq. = 458 sq.
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι γῆσος 884^b = 438
- 885 ἀλλὰ μ' ὑπὴνευκαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δαρὺν
 886 αὐτόθι πῆματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσι.“
- 888 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα γιδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „μή τί μοι, ἀλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
- 890 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν οἷ' Ὀλυμπον ἔχουσι· 890 cf. A 176
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρισ τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε. 891 = A 177
 μυκρὸς τοι μένος ἐστὶν ἀνάνσχετον, οὐκ ἐπιχεικτόν, 892^b cf. II 549^a
 Ἥρην τὰν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημι ἔεπεσσι.

887 ἢ κεν ζωσ ἀμνηνός Ια χαλκοῖο τυπῆσι.

871. ς' Brandreth] ε' Ω (item A 815 II 22
 Σ 72 β 362 ρ 40). Cf. καὶ μ' π 265, 324,
 418 λ 154, 472, 616.

874. δ'] sic Ar., om. T.

876. ἀήσυλα] αἰσυλα Knight, ἀτάσθαλα
 Nauck.

879. ἔπει] neglecto ς, *τὴν δ' οὐτ' ἄρ
 γίνοι (coll. A 115)?

881. ὑπέρθυμον] ὑπερφιάλον Ar.

885 et 895. δηρὸν] neglecto ς (δηρὸν).

887. *Delevimus, interpolatorem vitiosa
 forma ζωσ (vel ζωσ) pro ζωῖος prodi rati; ἀμ-
 νηνός in Iliade f. Male intellectus versus
 886 (quasi moriturum se fuisse dixisset Mars)
 peperit emblemata. Brandreth ἢ ζωῖος. Cf.
 II 445.

892. ἀνάνσχετον vHerwerden] ἀάσχετον
 (item Ω 708).

- τῷ δ' ὅλω κείνῃς τάδε πασχέμεν' ἐνεσίησι.
 895 ἀλλ' οὐ μάν δ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγέ' ἔχοντα· 895^a cf. P 41
 ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε 'γείνατο μήτηρ.
 εἰ δέ τε' ἐξ ἄλλου γε θεῶν 'γένε' ᾧδ' αἰδηλος,
 καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέριτερος Οὐρανιῶνων.“
 ὧς 'φάτο, καὶ Παιήον' ἄνωγέ μιν ἰήσασθαι.
 900 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήματα φάρμαχ' ἔπασσε. 900 cf. 401
 902 ὥς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπνευε
 ὕγρον ἰόν, μάλα δ' ὥκα περιτρέφεται κυκάνοντι,
 ὧς ἔρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἴαρη.
 905 τὸν δ' Ἴηβη 'λοῦσεν, χαρίεντα δὲ γέλματ' ἔρσεσε·
 παρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο κύδιε γαῖων. 905 cf. A 405
 906^a = 869
 αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διδσ μεγάλοι' ἐνέοντο,
 Ἴηβη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἥλακκομενκῆς Ἥθῃην,
 παύσασαι βροτολογιὸν Ἴαρη' ἀνδροκτασιῶν.
 Z Τρώων δ' ὠϊώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ·
 πολλὰ δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
 ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα
 μεσσηγὺς Σιμόντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.
 5 Αἶας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἔρκος Ἀχαιῶν, 5^a = M 378 cf.
 Τρώων 'ρῆξε φάλαγγα, φάος δ' ἐτάροισιν ἔθηκε,
 ἄνδρα βαλὼν δσ ἄριστος ἐνὶ Θρηϊκῆσσ' ἐτέτυκτο,
 υἷὸν 'Ευσσώροϊ, Ἀνάμαντ' ἧν τε μέγαν τε.
 τὸν δ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης, 9-11 = A 459 sqq.
-
- 901 ἡκίσαι· οὐ μὲν γάρ τι καταθνήσκω γ' ἐτέτυκτο. 901 = 402

896. ἐκ γὰρ ἐμεῦ] *καὶ γὰρ ἐμὸν (coll. Z 180 I 538 al.)?

898. ἐνέριτερος] sic Ar., -τατος Zen.

899. ἄνωγέ μιν Barnes] ἀνώγει(ν). Cf. § 225.

900 sq. Versum 901 habet A, om. C D T. Ferri nequit nisi vs. 900 scribatur πάσων; sic G alii, sed Ar. φαρμακὰ πάσων, versum igitur

901 aut dampnans aut ignorans. Cf. A 514 sq.

903. περιτρέφεται Herodian. Apoll. lex.] περιστρέφεται Ω. Cf. vs. 881 et § 477.

906. Ar. —

909. Ἴαρη(ν) Δ¹] Ἴαρην Herodian. Ω.

2. ἐνθ' ἴθυσε μάχη] *ἐνθα μάχη 'θύειν? Cf. § 3 et v 85 II 699 al.

4. Sic Ar., certe in ed. altera; „ἐν τοῖς ἀρχαίοις“ („ἐν τοῖς Ἀρισταρχαίοις“ Lehrs, „ἐν ταῖς ἀρχαίαις“ editionibus Leaf) legebatur μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ στομαλμνησ, Chaeris μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ Σιμόντος. Vox στομαλμνη vitio nata; στόμα λμνησ habet Apoll. Rh. IV 1572 (item Nonn. XXXIII 214 Coluth. 211 Tryphiod. 326, cf. etiam Theocrit. IV 23 et ἡρόδος στόμα μακρόν § 36).

- 10 ἐν δὲ μετώπῳ ἔπνευε, 'πέτραι δ' ἄρ' ὀστέον εἶσω
αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσ' ἐκάλυψε.
"Ἀξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐν κτιμένῃ ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἔεν ἀνθρώποισι·
- 15 πάντας γὰρ 'φιλέσκεν ὁδῶι ἐπὶ φοικίᾳ ναίων.
ἀλλὰ φοι οὐ τις τῶν γε τότε ἔρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον 16^b = r 289 f 292
πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπέερα, cf. B 873
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ἦα τόδ' ἔππων
ἦσεν ὑφηνόλοσ· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
- 20 Ἀρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξε·
'βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφῃ
Νηῖς Ἀβαρβαρέν 'τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳ.
Βουκολίων δ' ἔεν υἱὸς ἀγανοῦ Λαομέδοντος
πρεσβύτατος γενεῆι, σκότιον δὲ γε 'γείνατο μήτηρ.
- 25 ποιμαίνων δ' ἐπ' οἷσι 'μύγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
ἦ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε 'γείνατο παῖδε. 26^a = l 254
καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηϊάδης καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα. 28^b of. H 1220524
Π 782,846 X 868
- Ῥαστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυπότῃς·
- 30 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξε
ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεϋκρὸς δ' Ἀρετάονα δῖον.
Ἀντίλοχος δ' Ἀβλήρον ἐνέκρατο δουρὶ φαιινῷ
Νεστορίδῃς, ἔλατον δὲ γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
'ναῖε δὲ Σατνιδέοντος ἐυρρεῖται παρ' ὄχθας
- 35 Πήδασον αἰπεινὴν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρωσ
φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξε.
"Ἀδρυστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ζωιδὸν ἔλ'· ἔππω γάρ φοι ἀτυζομένῳ πεδίῳ
ὄξωι ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳι, ἀγκύλον ἄρμα
- 40 γάξαντ' ἐν πρώτῳι θυμῷ, αὐτῷ μὲν ἐβήτην 40^a = II 371
πρὸς πόλιν, ἦι περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι 'φοβέοντο, 41 cf. Φ 4, 554

17. ἀπείρα § 150^b] ἀπηύρα.18. Καλήσιον] Καλίσσιον Fick coll. Αρχαιο-
σιος (δ 755 etc.). Cf. Καλήτωρ.21. Πήδασον] Πήραχον Ar. (?), Τήραχον olim
alii.

25. οἷσι § 74] ὄσσι.

34. 'ναῖε δὲ] ὃς ναῖε Zen. (item N 172).

— Σατνιδέοντος] Σαφνιδέοντος l. a. apud
Strab. 606.

35. Φύλακον] Σχεδίον Herodian.

- αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυσσάθη 42 = Ψ 394
 πρηνῆς ἐν κονίεσιν ἐπὶ στόμα. παρ δέ γοι ἔσθι
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
- 45 Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων 45^b = π 264
 „ζώγρει, Ἀτρεὺς υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα. 46 = Δ 131
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται, 46^b cf. Ω 137, 555
 χαλκὸς τε χρυσὸς τε πολύκμητός τε σίδηρος 47 cf. Δ 132
 τῶν κέν τοι χαρίζαιτο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα, 48sq. = Δ 133sq.
 50 εἴ περ ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 48 = Κ 379 φ 10
 ὧς ᾠάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε 49 cf. Κ 380
 καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 50 = Κ 381 cf. Δ 135
 δώσειν γῶι θεράποντι καταξέμεν', ἀλλ' Ἀγαμέμνων 51 cf. Β 142
 ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας γέπος κῦδα·
- 55 „ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι οὕτως 55^a = Ρ 238
 ἀνδρῶν; ἡ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ γοῖον
 πρὸς Τρώων! τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον 57^b = μ 287 cf. ε 286
 χεῖράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
 κοῦρον ἔόντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
- 60 Φίλιου ἐξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.“ 61 = Η 120 Ν 788
 ὧς φειπὼν παρέπεισεν ἀδελφεόο φρένας ἥρωσ,
 αἴσιμα παρφειπῶν, ὃ δ' ἀπὸ γέθεν ὥσατο χειρὶ
 ἦρω Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὔτα κατὰ λαπάρην, ὃ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ 64^a = Ξ 447, 517
 65 λὰξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μέλινον ἔγχος.
- Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄσασ·
 „ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, 67 = Β 110
 μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε
 μιμνέτω, ὧς κε πλείστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
- 70 ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ γέκνηλοι

46. ζώγρει] ζώγρει μ' Brandreth. Cf. Κ 378.
 — δέξαι] δέξαι (δέξαι) Nauok non recte,
 id enim significat: *tumes sive: probata ex-*
cipies, non: *dabitur tibi* (λήψαι). Idem valet
 de Δ 131 Ω 137, 555 h. Ap. 274.

50. *περ] καὶ Ω (item Κ 381, sed abest
 καὶ vs. par. Δ 135). Cf. Γ 445.

51. ἔπειθε Δ] ὁρῶν ΟΤ (ut locis par.).

54. ἀντίος] sic Ar., -ον Zen. L. Perpetua
 haec est confusio: item Δ 94 (N 448) v 226

π 14, 53 ρ 257, 529 χ 90, contrarium obtinet
 Δ 129, 219, 553 Μ 44 Ρ 662, cf. etiam Γ 70
 Χ 113 ξ 278 τ 478 χ 90 ψ 89, πλησίον -ον
 Ζ 245, 249 Ψ 732 β 149 μ 102.

57. Τρώων!] fortasse scribendum erat sig-
 num interrogandi (cf. Ξ 265 sq. Ο 245
 π 424 sq. ρ 376 sq.).

59. φέροι] φέρι Δ^a. Cf. Γ 299.

61. παρέπεισεν Δ] ἔρεψεν Ω.

— ἀδελφεόο § 59] -φίλοο.

- νεκρούς ἄμ πεδίον συλῆσετε τεθνηῶτας.“
 ὃς φειπὼν ὥτρυνε μένος θυμόν τε φεκάστον. 72 = E 470
 ἔνθα κεν αὐτε Τρώες Ἀργῆ φίλων ὑπ' Ἀχαιῶν 73 sq. = P 819 sq.
 ἔλλιον εἰσανέβησαν ἀναλκίῃφι δαμέντες, 73^b sq. cf. P 886 sq.
 75 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνείαι τε καὶ Ἑκτορι 'φείπε παραστάς
 Πριαμίδης Ἑλένοσ, οἴωνοπόλων ὃχ' ἄριστος 76^b = A 69
 „Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνοσ ὅμι μάλιστα
 Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε, 79^a = δ 484^b
 80 στήτ' αὖθι, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων
 πάντῃ ἐποιοχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσέμεν, δηλοῖσι δὲ χάρμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεσ μὲν Λαναοῖσι μαχεσσόμεθ' αὖθι μένοντες,
 85 καὶ μάλα τειρόμενοί περ, — ἀναγκαῖη γὰρ ἐπέλγει, — 85^b = ε 73
 Ἑκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, φειπὲ δ' ἔπειτα
 μυτέρῃ σῆι καὶ ἐμῇ· ἢ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
 88 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλῃ ἄκρι,
 90 πέπλον, ὃ φοι δοκέει χαριέστατος ἡδὲ μέγιστος 90-92 cf. 271 sqq.
 ἔμμεν' ἐνὶ μεγάρῳ καὶ φοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡυκόμοιο, 92 cf. 308
 καὶ φοι ὑποσχέσθαι δύο καὶ δέκα βοῦς ἐνὶ νηῷ 93-97 = 274 sqq.
 ἦνις ἡκέστας ἱερευσέμεν', αἶ κ' ἐλέγησι 98^b = 308
 94 cf. 309

89 οἶσας κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,

71. Sic Ar., Zen. Τρώων ἄμ πεδίον συλήσομεν
 ἔνθα νεκρούς.

72. Θυμόν τε Bentley] καὶ θυμόν.

74. ἀναλκίῃφι § 46] -κ(ε)ίῃσι.

76. οἴωνοπόλων ὃχ' ἄριστος] sic et μάντις
 ε' οἴωνοπόλος τε Ar.

87. γεραιὰς] γεραιὰς l. a. ant., item vs. 270
 (et 287, 296?).

89. Abundare hic versus (itemque versus
 88) dicitur in scholiis; immo molestissimus
 est, talia enim non *mandantur*, sed tum
 demum cum fiunt *enarrantur* (cf. vs. 298);
 loco autem parallelo (vs. 270) non redit
 hic versus. Interpolatorem produnt verbi
 forma contracta οἶς. (cf. § 241), vox κληῖς
 sive *obex* (Ω 818 al.) *clavem* significans ut
 apud posteros, fortasse etiam δόμος; nam

ipsum poetam sanum subdiale, non *aedem*
 cogitasse verisimile. Codex autem A quo-
 niam versus 26 (non 25, ut assolet) in hac
 pagina habet exaratos, apparet eius arche-
 typum in margine unum aliquem versum
 habuisse additum, in exemplo igitur unde
 archetypum illud descriptum fuit omissum;
 et quoniam inter versus vicinos suspectus
 nullus est aut fuit, satis tuta videtur con-
 iectura versum 89 in textu archetypi codicis
 A defuisse.

90. δ Bentley] δα.

94. ἦνις] ἦνιδας Knight, item vs. 275, 309,
 itaque Sitzler etiam ἦνιδα X 292 (= γ 382),
 fortasse recte (cf. § 66). Sed vocem originis
 ignotae, obscurae, alibi non obviam prae-
 stat non mutare.

- 95 *φάστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα·* 95 = 310
αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχηι Φίλιον ἱρῆς, 95^b = P 223
ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο, 97^b = M 39
ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.
οὐδ' Ἀχιλλῆα ποθ' ὥδέ γ' ἐδέδμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
100 *ὃν πέρ φασι θεῶς ἔξ ἔμμεναι, ἀλλ' ὅδε λίην*
μαίνεται· οὐ τίς γοι δύνатаι μένος ἰσοφαρίζειν.“
ὥς ἔφαθ', Ἴεκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπείθησε,
ἀντίκα δ' ἔξ ὀλέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε, 103-106 = E 494
πάλλων δ' ὀξέε δοῦρε κατὰ στρατὸν ὦχετο πάντῃ, 899.
105 *ὀτρύνων μαχίσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνάν.*
οἱ δ' ἐφέλιγθησαν καὶ ἐναντίοι ἕσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, ἤϊξαν δὲ φόνοιο,
ῥὰν δέ τιν' ἀθανάτων ἔξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Τρῶσιν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὥς ἐφέλιγθεν.
110 *Ἴεκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέλευε μακρὸν αὔσας·* 110 = 1720346
„Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι, cf. A 285 O 424,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 485 P 183
ὄφρα κ' ἐγὼ βῆω προτὶ Φίλιον ἠδὲ γέρουσι 111 = I 233 cf. A
ζεῖπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέροισ' ἀλόχοισι 564
115 *δαίμοσιν ἀρῆσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας.“* 112 = 174 A
ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἴεκτωρ· 287 O 487 etc.
ἀμφὶ δέ μιν σφύρ' ἔτυπτε καὶ αὐχένα δέσμα κελαινόν, 112^b cf. d 527
ἄντυξ, ἢ πυμάτην ἔθεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης. 116 = 369 P 188

Γλαύκος καὶ Διομήδους συμβολή.

- Γλαῦκος δ', Ἰππολόχοιο πάϊς, καὶ Τυδέος υἱὸς* 119^a = H 13
120 *εἰς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.* 120 = P 159 cf.
Ψ 814

96. αἶ] ὡς Ar. (cf. τ 83).
101. οὐ Bentley] οὐδέ.
— ἰσοφαρίζειν] neglecto *τ* (cf. I 390);
Bentley ἀντιφρίζειν (ut Φ 357, 488 et v. l.
411), item Φ 194.
104. ὀξέε δοῦρε] cf. E 495.
106 et 109. ἐφέλιγθησαν et -θεν § 41²⁴] ἡελ.
111. Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι Ἀργι-
μαχηταί (ut 173 al.) H Gen.

112. Sic Ar., Zen. ἀνέρες ἔστε θοοὶ καὶ
ἀμύνετον (-τε, cf. II 422 et § 52) ἀσπίδα βήν.
119—236. Olim fuere qui aliorum (quo?)
hoc colloquium transferrent; nempe vs.
128 sq. non coincidunt cum E 827 sq. —
In nostra Iliade nullus ab omni parte aptus
ei est locus.
120. ἀμφοτέρων] ἀμφοτέρω A (ut Ψ 814; cf.
P 159).

- οἱ δ' ὅτε δὴ σχεθὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 121 = Γ 15
 τὸν πρότερος προσέειπε βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων; 123^a = O 247 Ω 887
 οὐ μὲν γὰρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 125 τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125^a = δ 82
 σῶι θράσσει, ὃ τ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας 125^b cf. Ψ 890
 δυστάνων δέ τε παῖδες ἐμῶι μέν' ἀντιάουσι. 127 = Φ 151
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας, 127^b cf. Φ 431
 οὐ κεν ἐγὼ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην. 128 cf. η 199
 130 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος νείας, κρατερὸς Λυκοφόργος,
 δῆλ' ἔν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριξε·
 ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
 'σευθεῖ κατ' ἡγάθειον Νυσήϊον, αἷ δ' ἄμα πᾶσαι
 θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὅπ' ἀνδροφόνου Λυκοφόργου
 135 θεινόμεναι βουπλήγι, Διόνυσος δὲ φοβηθεὶς
 'δύσεθ' ἄλδς κατὰ κῦμα, θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ·
 δεξιότ'α κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλήϊ.
 τῶι μὲν ἔπειτ' ὁδύσαντο θεοὶ ρεῖα ζῶοντες, 138^b = δ 805.122
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δῆλ' ἔν
 140 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσι.
 οὐδὲ κ' ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, οἷ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι, 142^a = ζ 153
 ἄσπον ἔθ', ὅς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἔκηαι.“ 142^b cf. Φ 465
 τὸν δ' αὖθ' Ἰππολόχοιο προσνύδα φαίδιμος νείας 143 = γ 429
 145 „Τυδεΐδην μεγάλθυμ, τίη γενεὴν ἐρεῖνεις; 145 cf. Φ 153
 οἷν περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν. 146-149 cf. Φ 464-466
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλην

121. ἰόντες] ἰόντε Zen. Aristoph. Ar. (cf. E 630).

123. σύ] σύ γ' Bentley (ut E 237, item loois parall.). Cf. A 787.

124. ποτ'] σί γ' coniecit vHerwerden (cf. E 184 sq.).

126. θράσει Menrad] θάσσου. Cf. § 71 et § 416. Simile vitium est P 573. Boehl θάσσει σῶι (cf. H 153).

128. οὐρανοῦ] ὀν Ar.

130—141. Recentis aetatis esse locum

testatur Dionysi mentio; qui nonnisi in versibus item recentibus § 325 2 325 = 74 praeterea commemoratur.

130. Λυκοφόργος] Λυκοφόργος Vrat., recte si substantivum *φίργον* est altera huius nominis pars (item H 142, 144); sed veri videtur similis a stirpe verbi *arcendi* *φίργω* esse ductum.

134. ἀνδροφόνου Λυκοφόργου (·φίργου) Heyne] -νοιο Λυκούργου. Cf. vs. 130.

135. φοβηθεὶς] χολωθεὶς Zen.

- τηλεθάουσα φύει, γέαρσ δ' ἐπιγίγνεται ὥρῃ·
 ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἢ μὲν φύεθ', ἢ δ' ἀπολέγει.
- 150 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὅφρ' ἐν γείδησι, — 150 = r 218 cf. Φ⁴⁸⁷
- 152 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχθὶ Ἄργεος ἱπποβότοιο, 152^b = γ 263
- ἔνθα δὲ Σίσυφος ἦσκειν, ὃ κέρδιστος 'γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον 'τέκεθ' υἱόν,
 155 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην.
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἄνορέην ἐρατεινὰν
 ὤπασαν. αὐτὰρ σοὶ Προῖτος κακὰ 'μήσατο θυμῷ,
 ὅς γ' ἐκ δέμου ἔλασεν — ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν — 158^b = H 105
 Ἀργεῖων· Ζεὺς γάρ σοι ὑπὸ σκῆπτρῳ ἐδάμασσε.
- 160 τῷ δὲ γυνὴ Προῖτοί' ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια,
 κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
 'πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἢ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα·
 ,τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 165 ὅς μ' ἔθειλεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθειλούσῃ.
 ὥς 'φάτο, τὸν δὲ γάναντα χόλος 'λάβεν, οἶον ἄκουσε.
 κτεῖναι μὲν γ' ἄλλεινε, 'σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ, 167^b = 417
 'πέμπε δέ μιν Λυκίννδε, 'πόρεν δ' ὃ γε σήματα λυγρά,
 γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
 170 δεῖξαι δ' ἥνωγεν γῶι πενθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιτο.
 αὐτὰρ ὃ 'βῆ Λυκίννδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκὶν ἔξε Ξάνθον τε ρέοντα,
 προφρονέως μιν ἔτιε Φάναξ Λυκὶς εὐρείης·
 ἐννῆμαρ 'ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσε.
 175 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς, 175 cf. Ω 785.
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἥιτε σῆμα γιδέσθαι,

151 ἡμετέραν γενεήν, πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρας ἴσασι.

151 = r 214 cf. v 239

148. τηλεθάουσα] -θόωντα Aristoph.
 — ὥρη Aristoph. pap. Oxyrh. 445 A] -ρη
 Ar. Ω. Cf. B 468.

149. φύεισ' Brandreth] φύει. Cf. i 109.

151. Del. Bentley (item r 214) propter
 obiectum locutioni ὅφρ' ἐν γείδησι insolite
 additum. Interpolatorem prodit γ verbi
 γίωσσι neglectum; non legitur hic versus
 loco simili Φ 487 sq.

155. Βελλεροφόντην] 'Ελλεροφόντην Zen.
 (teste Eust. ad B 569).

158 et 167. γ' Brandreth] δ'.

159. σοὶ] μιν A.

164. τεθναίης] τεθναίην Hartman (coll. ψ
 724, mente supplens αὐτῇ).

170. ἥνωγεν § 225] ἡνώγει(ν) Ar. Ω.

171. ὅπ' μιν Demetrius Ixion.

174. 'ξείνισσε] -ξί Gen., Ar. utrumque.

- ὅτι ῥά φοι γαμβροῖο πάρα Προίτοιο φέροιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιομακτέην ἐκέλευσε
 180 πεφνέμεν'. ἢ δ' ἄρ' ἔεν θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων,
 πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δρεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 δεῦτερον αὖ Σολύμοισι 'μαχέσσατο κυδαλλίμοισι'
 185 καρτίστῃν δὴ τὴν γε μάχην 'φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυνκιδὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε'
 κρήνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον. τοὶ δ' οὐ τι πάλιν φοῖκόνδ' ἐνέοντο'
 190 πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ 'γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἐόντα,
 αὐτόθι μιν κατέρυκε, 'δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα γέν,
 'δῶκε δέ φοι τιμῆς βασιλεῖδος ἥμισυ πάσης'
 καὶ μὲν φοι Λύκιοι τέμενος 'τάμον ἔροχον ἄλλων,
 195 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.
 ἢ δ' ἔσκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
 Φίσανδρον τε καὶ Ἰπτόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητιέτα Ζεὺς,
 199 ἢ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν'
 203 Φίσανδρον δέ φοι υἱὸν Ἄρης ἄτασ πολέμοιο
 204 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλλίμοισι'

200 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπῆχθετο πᾶσι θεοῖσι,
 ἦ τοι ὃ καὶ πιδίον ἐδ' Ἀλκίον οἶος ἄλθετο
 γόν' ὅμῳ κατέδωκε, πάτερ ἀνθρώπων ἀλκίονων.

205 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.

179. ῥα] *fr.* Brandreth.

187. δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ] sic Ar., δ' ἄρ' ἀπερχομένῳ olim alii teste Didymo, δ' ἄρ' ἀπερχ[ομένῳ] pap. Oxyrh. 445, δ' ἀναρχομένῳ L (cf. *A* 392).

— δόλον] *λόχον* A.

195. πυροφόροιο A] ὅφρα νύμοιο Ω (ut *r* 185).

200—202 et 205. Hos versus del. Koeschly,

ILIAD, MAJOR.

Leaf vero versus 200—202 collocat post versus 203—205.

200. ἀλλ' ὅτε δὴ] αὐτὰρ ἐπεὶ Aristot. Probl. 30, 1.

201. ἐδ' Ἀλκίον] et hiatus post articulum suspicionem movet (an fait *Fal.*?) et ipse articulus.

203. Φίσανδρον] Πείσανδρον Strab. 578 et 631 (*F* littera abiitne in *IT*? cf. *Παραθυρήνη* Zenodoti lectio pro *Faq.* B 571).

- 206 Ἰππόλοχος δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι· 206^a cf. W 452
'πέμπε δέ μ' εἰς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε 206^b cf. α 220^a ο
αἶν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων, 207^b cf. Α 229^a Φ
μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν', οἳ μέγ' ἄριστοι 280^b μ 268^b, 273^b
210 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρέει. 208 = Α 784
ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι." 209 cf. α 508
ὅς 'φάτ', ἐγκέθησεν δὲ βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης.
ἔγχος μὲν κατέπνιξεν ἐνὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
αὐτὰρ ὃ μειλιχίοισι προσκύνει ποιμένα λαῶν
215 „ἦ ῥά νύ μοι ξείνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός!
Φοινεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
'ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐτίκτοσιν ἡματ' ἐρύξας.
οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλὰ
Φοινεὺς μὲν ζωστήρῃ δίδου φοίνικι φαεινόν, 219^b = H 805
220 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον,
221 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δάμασ' ἐμοῖσι.
222 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος ἄρχει μέσσωι
225 εἰμή, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι.
ἔγχος δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου
πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπικούροι 227^b = Σ 229
κτεινέμεν', ὃν κε θεὸς γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κηχῶ,
πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν', ὃν κε δύνῃαι.
230 τεύχεα δ' ἀλλήλοισ' ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἷδε
γνώωσ' ὃ ξείνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι." 231 cf. α 187
ὅς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἔκταν ἀΐξαντε,
χεῖρας τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ ἐπιστάσαντο. 233 cf. Φ 286
ἐνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς, 234 cf. I 877 Σ 311
235 ὅς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε T 137
χρύσεια χαλκείων, ἐκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

222 Τυδεία δ' οὐ μέμνημαι, ἡπαί μ' ἔτι τυτθὸν ἰόντα
κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.

213. In Bekker] ἐπὶ Ω. Idem vitium est
Ψ 876; cf. H 441 Α 378 et Α 55.

222 sq. In scholio T ἔτι μοι dicuntur;
del. Knight. Qui versus hos interpolavit
pronomen μιν non ad δέπας sed ad Φοινεὺς
retinuisse videtur.

225. τῶν] τὸν T. Cf. ο 228.

226. ἔγχος δ' ἀλλήλων Ar. A C] ἔγχος δ'
ἀλλήλων Ω, (ἔγχος δ') ἀλλήλους Zen.

229. κε δύνῃαι] *κεν ἴκηται?

231. γνώωσ' δ Brandroth] γνώωσιν δε. Cf.
§ 122.

Ἕκτορος καὶ Ἀνδρομάχης διμιλία.

- Ἕκτωρ δ' ὥς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε, 237 cf. I 354 A 170
 ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι 'θιόν ἡδὲ θυγάτρες
 εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε γέτας τε 239^b cf. II 456,
 240 καὶ πόσιος δ' ὃ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἄνωγε 674 o 278
 πάσας ἐξείησ. πολλῆσι δὲ κἀδ' ἐφῆπτο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἔκανε,
 ξεστῆσι αἰθούρῃσι τετυγμένον, — αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 243^a cf. r 11
 πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο, 244-246 cf. 248
 245 πλυσίων ἀλλήλων δεδμημένοι, ἐνθα δὲ παῖδες sqq.
 'κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆσι' ἄλόχοισι,
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν ἀύλῃς
 δώδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο, 248-250 cf. 244
 πλυσίων ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ γαμβροὶ sqq.
 250 'κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίησι' ἄλόχοισι· —
 251 ἐνθα φοι ἡπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ
 252 ἐν τ' ἄρα φοι 'φθ' χειρὶ γέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε· 252 = 406 E 282
 „τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας; z 384 etc.
 255 ἡ μάλα δὴ τείρουσι δυσάνθυμοι νῆες Ἀχαιῶν
 μαρναμένους περὶ γάστρῳ, σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκε
 ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιγυδέα φοῖνον ἐνείκω,
 ὥς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι 259 cf. N 818

252 Λαοδίκην ἰσάγουσα, θυγατρὴν γείδος ἄριστην.

252 cf. Γ 124

237. φηγόν] πύργον A D. Vulgatum vocabulum in rarioris locum irrepsisse veri est similis quam hoc in illius, vix autem satis aptam iuncturam efflorent verba: *porta et turris*. Mulieres ante portam circumfusas esse Hectori redeunti fert ratio. Cf. I 354 A 170.

240. ἄνωγε § 225] ἀνάγει.

241. πάσας] πάσι μάλ' l. a. ant.

244. ἔνεσαν Ar. A] ἔσαν (i. e. ἦσαν) O T.

245 et 249. πλυσίων (A) et -αι (l. a. in A) Ω. Cf. vs. 54.

246. παρὰ μνηστῆσι A] παρ' αἰδοίησι T.

250. παρ' αἰδοίησι] sic Ar., παρὰ μνηστῆσι l. a. ant.

252. Del. Koechly utpote e Γ 124 confictum.

— ἰσάγουσα] ἰσάγουσα (Laodicea visens) Ar. intellegebat, sed ἔγειν ita adhibitum non invenitur, *foras* autem progrediens Hecuba cogitanda est potius. Naber καίλουσα, sed ut de *praesenti* usurpentur verba γείδος ἄριστην fert ratio. Fortasse ferri posset *ἔμ' ἔγουσα.

256. μαρναμένους vHerwerden] μαρναμένα. Cf. I 327.

- 260 πρῶτον, ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸς ὀνέαι, αἶ κε πίησθα.
 ἄνδρ' ὃ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα φοῖνος ἀέξει,
 ὥς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσι γέτνισι.^α
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαῖόλος Ἔκτωρ· 263 = 359
 „μή μοι φοῖνον ἄει μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 265 μὴ μ' ἀπογυνώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι. 265^b cf. X 282
 χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λειβέμεν' αἴθοπα φοῖνον
 ἄξομαι· οὐδὲ πνι ἔστι κελαινεφεί Κρονίωνι
 αἶματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εἴχετάεσθαι. 268^a = χ 402 ψ 48
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νκὸν Ἀθηναῖος ἀγελείης 269 = 279
 270 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀρολλίσσασα γεραίᾶς·
 πέπλον δ', ὅς τίς τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος 271-273 cf. 90 aq.
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῆι,
 τὸν θὲς Ἀθηναῖος ἐπὶ γούνασιν ἡυκόμοιο,
 καὶ φοι ὑποσχέσθαι δύο καὶ δέκα βοῦς ἐνὶ νκῷ 274-278 = 93 aq.
 275 ἦνις ἡκέστας ἱερυνσέμεν', αἶ κ' ἐλεήσῃ
 γάστρῳ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα·
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Φίλλου ἱφῆς,
 ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νκὸν Ἀθηναῖος ἀγελείης 279 = 269
 280 ἔρχε', ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω,
 αἶ κ' ἐθέλῃ ρειπόντος ἀκουέμεν'. ὥς δὲ φοι αὖθι
 γαῖα χάνοι! μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖδ' τε παισὶ.
 εἰ κείνόν γε φίδοιμι κατελθόντ' Ἀΐδους εἴσω,
 285 φαίην κεν φίλον ἦτορ οἰζύος ἐκλελαθέσθαι.^α
 ὥς ἔφαθ', ἦ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι

260. κ' αὐτὸς Ptolem. Asoal.] καὐτὸς Herodian.

— *ὀνέαι] ὀνήσαι. Cf. § 122. Similes errores sunt r 335 δ 163.

262. Del. vHerwerden.

265. δ' L] om. Plat. Cratyl. 415 a Ar. (cf. Eust. 641, 28) Ω. Cf. X 282.

266. ἀνίπτοισιν] sic Ar., -τησιν Zen.

270. γεραίᾶς] cf. vs. 87.

275. ἦνις] cf. vs. 94.

281. ἐθέλῃ Bentley] ἐθέλῃς.

— δὲ Bekker] κα.

285. φίλον ἦτορ Zen.] φρονεταρεπου Ω, quas litteras φρίν' ἄταρ που interpretabatur Ar., sic A T, φρίν' ἀτίρηου Ω: illud intellegi nequit, hoc vitiosum pro ἀταρπίος. Aut igitur Zenodoti lectio genuina est — sed coniecturae est similis — aut verum latet. Nauck coniecit ἄφαρ που, Naber φρίν' ἀτίρηου (adi. tragicum), Platt φρίν' ἀταρπί' (sed alia huius adiectivi ceteris locis est vis), Peppmüller καμάτου καὶ (coll. O 365 Hes. Oper. 177).

- ἔκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀβόλλισσαν κατὰ γαστρὶ γεραιάς.
 αὐτὰ δ' εἰς θάλαμον κατεβήκετο κηῶντα, 288 cf. Ω 191 ο 99
 ἔνθα γ' ἔσαν πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν 289 cf. ο 105
- 290 Σιδονίων, τὰς αὐτὰς Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς
 ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλοῦς εὐρέα πόντον
 τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν ἡνυπάτειραν.
 τῶν ἔν' ἀειραμένην Φεκάβη ἔφερε δῶρον Ἀθήνῃ, 293 cf. ο 106
 ὃς κάλλιστος ἔνν ποικιλμασιν ἡδὲ μέγιστος, 294sq. = ο 107sq.
- 295 ἀστήρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεάτοσ ἄλλων. 295^a cf. Γ 381^b
 ἔβη δ' ἱμεναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
 αἶ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνησ ἐν πόλιν ἄκρῃ,
 τῆισι θύρας ὥϊξε Θεανὸ καλλιπάρμιος,
 Κισσηΐα, ἄλοχος Ἀντίνορος ἱπποδάμοιο·
- 300 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίησ ἱέρειαν.
 αἶ δ' ὀλολυγῆι πᾶσαι Ἀθήνῃ χειρας ἀνέσχον.
 ἦ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὸ καλλιπάρμιος
 ἔθηκεν Ἀθηναίησ ἐπὶ γούνασιν ἡνυκόμοιο, 303 cf. 92
 εὐχομένη δ' ἡρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ· 304 cf. ζ 323
- 305 „πότνιν Ἀθηναίην, ῥυσίπτολιν, δῖαν θεάων,
 γᾶξον δὴ ἔγχος Διομήδεος ἡδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηνέα δὸς πεσέμεν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δύο καὶ δέκα βοῦς ἐνὶ νηδί 308^b = 93
 ἦνισ ἡκέστας ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσῃς 309 cf. 94
- 310 γαστρὶ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.“ 310 = 95
 ὡς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.

288. ἡ δ' εἰς οἶκον ἰούσα παρίστατο φωριαμοῖσι Ambr. et l. a. apud Ar.; cf. Ω 228 ο 104 et v. l. α 360.

— κηῶντα] cf. Γ 382.

289. ἔνθα γ' ἴσαν vGent] ἔνθ' ἴσαν ol Ar. Ω. Cf. ο 556; vitium redit (ο 105) ο 208.

— ἱργα] neglecto γ, παμποίκιλα Bentley (sic M; cf. E 429 I 128, 228), sed vulgatae magis favent γ 96 sq. et praesertim ο 105. Et quoniam etiam versus 290 habet dictionis noviciae indicium Σιδονίων pro -άων (§ 56), suspicamur olim versus 289 finem fuisse οὖς ἱκαμ' αὐτῇ (ut ο 105), postmodo autem

additos esse vs. 289^b—292. Versus 290—292 del. Fick.

290. τὰς] τοὺς (perplex) Welcker.

291. ἐπιπλοῦς § 185] ἐπιπλώσ.

292. ἡνυπάτειραν L Meyer] εὐνυπάτειραν Ω, item λ 235 χ 227; cf. Menandr. fr. 616.

305. ῥυσίπτολιν schol.] ῥυσίπτολιν Ω. Cf. Aesch. Sept. 129.

307. Σκαιῶν προπάροιθε] Σκαιῶν πρόσθ' Fick (cf. M 145, 446 Φ 567 ε 524); noviciū est -ών (cf. § 56 et Γ 263).

309. ἦνισ] cf. vs. 94.

311. Ar. —

- ὧς αὖ μὲν ῥ' ἤϋχοντο Διδσ κούρην μεγάλοι,
 Ἔκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροι' ἐβεβήκει
 καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι
 815 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβόλακι τέκτονες ἄνδρες
 οἳ φοι ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν 816^b cf. x 494
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἔκτορος ἐν πόλει ἄκρην.
 ἔνθ' Ἔκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ 818^b-820 = 6493
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν πάροιθε δὲ ἴλαμπετο δουρὸς sq.
 820 αἰχμὰ χαλκείην, περὶ δὲ χρύσεος ἔτε πόρκης.
 821 τὸν δ' ἦρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 822 Ἀργεῖν δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳαῖσι γυναιξὶ
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ γέργ' ἐκέλευε.
 825 τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσσε φιδῶν αἰσχροῖσι γέπαισι 825 = Γ 38
 „δαίμονι, σὺ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ. 826^b cf. λ 102 v
 342 = 248
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τείχος 827^b cf. λ 181 & 472
 μαρναμένοι, σέο δ' εἵνεκ' αὐτὰ τε πτόλεμός τε 828^b = II 68 cf.
 λ 492
 γάστρῳ τόδ' ἀμφιδέδνε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλωι,
 830 εἴ τινα που μεθιέντα γέλοις στνυγεροῦ πολέμοιο. 830 cf. λ 240
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα γάστρῳ πυρὸς δηϊόιο θέρηται.“ 831^a = σ 18
 831^b cf. λ 667
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής 832 sq. = Γ 58 sq.
 833 „Ἔκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν —
 835 οὗ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμεσσῶν
 ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἔθειλον δ' ἄχελ' προτραπέσθαι.
 νῦν δέ με παρφειποῦς ἄλοχος μαλακοῖσι γέπαισι
 ὄρμης εἰς πόλεμον, δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 λῶϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.

822 ἀσπίδα καὶ θώρακα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφάοντα.

834 τούνεκά τοι φερίω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ με' ἀκουσον·

834 = σ 129 cf. λ 76

ο 318 π 259 = 265

834^a = υ 229

816. Del. vHerwerden.

819. [x' ἐνδεκάπηχυν] ἔχεν δεκάπηχυν quidam interpretabantur olim. Of. O 678; similes sunt controversiae I 130 K 561 (II 850) T 246 β 106 sq. γ 391 μ 105.

821. περικαλλία] περὶ κάλλιμα Bekker (coll. O 555), περὶ κάλ' ἔφα vHerwerden, quod ἔπαιν simplex nonnisi h. l. (et v. l. μ 209) inveniat.

822. *Delevimus ut postmodo insertum.

Pro θώρακα Robert coni. πύληκα (cf. Γ 382 sq.), sed interpolatorem prodit etiam molesta iunctura *clipei* et *arcus*. Simplex ἀφάων †.

829. σὺ δ' ἂν] σὺ κε v Brandreth (cf. § 326); an *ἦ κε v?

830. σ] δ v Ar.

834. Del. Bekker; cf. Γ 59 γ 103 δ 236 N 68.

835. νεμεσσῶν vHerwerden] νείκεσαι (cf. § 36 et 74).

- 340 ἀλλ' ἔγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήϊα τεύχεα δύνῃ
 ἦ ἔθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι, κινήσεσθαι δέ σ' ὀίω."
 ὣς ᾿φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ. 342 = E 689
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσκύνει μελιχίοισι·
 „δᾶερ ἔμειο, κυνὸς κακομηχάνου κρυοέσσας,
 345 ὣς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον ἔτεκε μήτηρ, 345^b cf. ε 355
 οἴχεσθαι προφέρουσα κακὰ ἀνέμοιο θύελλα 346 sq. cf. ν 63 sq.
 εἰς ὄρος ἢ εἰς κύμα πολυφυλοίσβοιο θαλάσσης, 347^b = B 209
 ἔνθα με κύμ' ἀπέφερσε, πάρος τάδε φέργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὦδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 350 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφειλον ἀμείνωνος ἔμμεν' ἄκοιτις, 351 cf. I 480
 ὅς ᾿φείδει νέμεσιν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρῶπων.
 τούτῳ δ' οὐτ' ἄρα νῦν φρένες ἔμπεδοι οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀίω.
 ἀλλ' ἔγε νῦν εἴσελθε καὶ ἐξέο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 355 δᾶερ, ἐπεὶ σὲ μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκε 355^b cf. ρ 541
 εἵνεκ' ἔμειο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδροι' ἔνεκ' ἀρχῆς, 356 cf. Γ 100
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς ἔθηκε κακὸν μόνον, ὥς καὶ ὀπίσσω 357 sq. cf. ρ 579
 ἀνθρῶποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἔσσομένοισι.“ sq.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ 359 = 263
 360 „μή με κάθιζ', Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις. 360^b = Σ 126
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρῳάσδ', οἷ μὲγ' ἔμειο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσι.
 ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὣς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα.
 365 καὶ γὰρ ἐγὼ φοῖκόνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα γίδωμαι
 φοικῆας ἄλοχόν τε φίλῃν καὶ νήπιον υἱόν.
 οὐ γὰρ φοῖδ' ἦ ἔτι σφιν ὑπότεροπος ἔξομαι αὐτίς

343. μελιχίοισι] δια γυναικῶν l. a. in A.
 344. Versus molestus; cf. Γ 180.
 — κακομηχάνου κρυοέσσης Knight] -του
 ἀκρυοέσσης (quae nihili est vox); cf. I 64
 et § 59. Ita ut h. l. adhibitum adiectivum
 κρυόσις extat E 740 I 2, cf. etiam ῥιγεδανή
 Ἑλίη T 325.
 348. ἀπέφερσε] cf. Φ 283.
 350. ὤφειλον L] ὤφελον Ω (cf. § 273).
 352. ἄρα Christ] ἀρ.

353. τῷ] τοῦ vHerwerden (cf. O 16 A 410
 N 733).
 356. ἔμειο κυνὸς] verba molesta (cf. Γ 180);
 ἔμης Ἑριδος vHerwerden (ut Γ 100), quo faci-
 lius intellegatur ἀρχῆς quod sequitur.
 — ἀρχῆς (Zen.)] ἀτης Ω. Cf. Γ 100 Ω 28.
 365. (φ)οῖκόνδε] ἐλεύσομαι T] -νδ' ἐσελεύ-
 σομαι Ω. Cf. α 88 (ζ 296 o 504) ρ 52.
 367. φοῖδ' Bentley] ε' (vel ε') οἷδ'.
 — ἦ § 327] αἷ.

- ἡ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμάουσιν Ἀχαιῶν.“ 368 cf. II 438
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ, 369 = 116
 370 αἶψα δ' ἔπειθ' ἔκανε δόμους ἐν ναιετάοντασ. 370=497 cf. p 28.
 οὐδ' ἠδρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισι, 85, 178 = 362
 ἀλλ' ἢ γε ξὺν παιδί καὶ ἀμφιπόλῳ ἐνπέπλῳι 370^b=1769p275.
 πύργῳι ἐφειστίκει γοάουσά τε μυρομένη τε. 324 p 242 cf. v371
 Ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα ἔτμεν ἄκοιτιν, 371 cf. 377
 373^b = ψ 106 cf. ε 119
 375 ἔστι ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳϊῆσιν ἔρειπε· 375^a cf. v 128 p
 „εἰ δ' ἄγε μοι, δμῳαί, νημερτέα μυθήσασθε· 124, 149 = 178, 493
 πῆν ἔβη Ἀνδρομάχην λευκώλενος ἐκ μεγάροιο; 377 cf. 371
 ἥέ πιν εἰς γαλῶν ἥ' ἐνατέρων ἐνπέπλων; 378 sq. cf. 383 sq.
 ἡ ἔσ Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι 378 cf. X 473
 380 Τρῳαίαι ἐνπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;“ 378^b = Ω 769
 τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνὼν ταμὴν πρὸς μῦθον ἔρειπε· 380 = 385
 „Ἔκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἀνωγασ ἀληθέα μυθήσασθαι, 383 sq. cf. 378 sq.
 οὔτε πιν εἰς γαλῶν οὐτ' ἐνατέρων ἐνπέπλων 385 = 380
 οὐτ' ἔσ Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 385 Τρῳαίαι ἐνπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται, 385 = 380
 ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιου, οὐνεκ' ἄκουσε 386
 τεύρεσθαι Τρῳας, μέγα δὲ κράτος ἔμμεν Ἀχαιῶν. 386
 ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει, 386
 μαινομένην φερεμένην φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.“ 386
 390 ἡ ῥα γυνὴ ταμῆν, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἔκτωρ 394^b = o 88
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτὶς ἐν κτιμένας κατ' ἀγυιάς. 395 = Θ 187
 εὔτε πύλας ἔκανε διερχόμενος μέγα φάστν 396 cf. X 479
 Σκαϊάς, τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξιμέναι πεδίονδε, 396^b = 425
 395 ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίην ἦλθε θέουσα 399^b cf. X 461
 Ἀνδρομάχην, θυγάτηρ μεγαλήτορος ἠτελῶνος, 396
 ἠτελῶν, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὕλκισσιν, 396
 Θήβην Ἰσοπλαινίην, Κιλίκισσ' ἀνδρεσσὶ φανάσσων· 396^b = 425
 τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἔκτορι χαλκοκορυσσῇ. 399^b cf. X 461
 ἢ ῥοι ἔπειτ' ἔντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος ἔκιν αὐτῇ

376. αἰ δ' cf. A 302.

386. Ἰλίου] neglecto f, *Ἰλίου μέγαν* Brandreth, ἐπὶ τεῖχος ἴβη *μέγα Ἰλίου* Naber (cf. va. 388 M 338), nos tentavimus **μέγα νηπίη*, ipsum urbis nomen hinc alienum rati (cf.II 46 : 44 et X 462), vHerwerden *μέγαν ἡ γ' ἴμεν*.396. ἠτελῶν δσ] spuria aut corrupta testatur anacoluthon, debuit autem dici *μορίων* iam esse Eetionem.

- 400 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλόφρονα, νήπιον αὐτῶς,
 Ἑκτορίδην ἀγαπκτόν, ἀλλήμιον ἀστέρι καλῶι,
 τόν δ' Ἑκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι 402 sq. cf. X 506
 Φαστυγᾶνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Φίλιον Ἑκτωρ.
 ἦ τοι δ' μὲν μείδῃσι φιδῶν εἰς παῖδα σιωπῇ·
 405 Ἀνδρομάχῃ δέ φει ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα,
 ἐν τ' ἄρα φει ὦδ' χειρὶ φέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε· 406 = 258
 „δαιμόνιε, φθίσει σε τεδὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεισ
 παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρῃ
 σεῖ' ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτενεύουσιν Ἀχαιοὶ
 410 πάντες ἐφορμηθέντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
 σεῖ' ἀφαρμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι, οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλῃ
 ἔσται θαλπωρή, εἴ κεν σύ γε πότμον ἐπίσπησι,
 ἀλλ' ἄχ'· οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦ τοι γὰρ πατέρ' ἡμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 415 ἐκ δὲ πόλιν ἔπερσεν Κιλίκων ἐν ναιετάουσιν,
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἥτερίων,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε, ἑβήσασατο γὰρ τό γε θυμῷ, 417^b = 167
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκνε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοις
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πετέλας ἐφύτευσαν
 420 Νύμφαι ὄρεσιτιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 οἱ δέ μοι ἐπὶ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισι,
 οἱ μὲν πάντες ἰδοὶ κλονέματι Ἀγιδος εἶσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννήσιν ὄλεσσι.
 425 μητέρα δ', ἢ βασιλεύειν ὑπὸ Πλάκῃ ὀλέσσει,
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἔμ' ἄλλοις κτεάτεσσι,
 ἄψ' ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατρός δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀρτεμὶς ἰοχέαιρα. 428^b = o 478
 Ἑκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ

400. ἀταλόφρονα] ἀταλόφρονα Ω.

407. τεδόν] cf. A 185.

408. ἔμ' ἄμμορον] sic Ar., alii olim ἐμὸν μόρον. Cf. Ω 773.

409. κατακτενεύουσιν § 269] -κτανίουσιν.

412. εἴ κεν § 326] ἐπει δν.

414. γάρ] μὲν Strab. 619.

417—420. Postmodo inserti videntur, sunt enim ab argumento alieni; de arboribus autem quod dicitur ut intellegatur, invito prisco poeta sumamus oportet iam per annos complures bellatum esse (cf. B 134 sq.). Et sensim hunc locum auctum esse credibile (Knight del. vs. 413—439).

- 430 ἥδ' ἐκασίγητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης·
 ἀλλ' ἔγε νῦν ἐλείπει καὶ αὐτόθι μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήῃσι χήρην τε γυναιῖκα.
 λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεύ, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπιδρομον ἔπλετο τεῖχος.
- 436 τρεῖς γὰρ τῆι γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι
 ἀμφ' Αἴαντε δ'ὲ καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενεῖα
 ἥδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδαν καὶ Τυδείος ἄλκιμον υἱόν·
 ἣ ποθὶ τίς σφιν ἐνίσπε θεοπροπίων ἐν φειδώ,
 ἣ νῦ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει. 439^b = O 43
- 440 τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ· 440 = X 232 cf.
 „ἣ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς H 233
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους, 441^b = K 38 T 23
 αἶ' κε κακὸς ὧς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο. X 454
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ ῥά μ' ἔμεναι ἐσθλὸς 442 = X 105
- 445 αἰεὶ καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρῳέεσσι μάχεσθαι,
 ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἥδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τότε φοῖδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν· 447-449 = A 163
 ἔστ' ἤμαρ ὅτε κέν ποτ' ὀλώλῃ Ἑλλίσις ἰρὴ sq.
 καὶ Πριάμοις καὶ λαὸς ἐνμμελίσις Πριάμοιο.
- 450 ἀλλ' οὔ μοι Τρῶων τόσσον μέλει ἔλγος ὀπίσσω,
 οὔτ' αὐτῆς Φεκάβης οὔτε Πριάμοιο γάνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κονίεσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμετέεσσι,
 ὅσσον σεῖ', ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
- 455 δακρυόεσσας ἄγεται, ἐλεῦθερον ἤμαρ ἀποφράς. 455^b = Π 831 γ
 καὶ κεν ἐν Ἀργεῖ ἐοῦσα πρὸς ἄλλῃσι ἰστὸν ὑφαίνῃσι, 193

438—439. Ar. —, in mulieris ore molestus ratus, neque verum esse (quod demonstrandum!) ab hac parte facilius conscendi potuisse moenia, neque tam prope ad urbem accessisse hostes. Ultimum fortasse concedendum, in nostram igitur Iliadem minus bene quadrare hos versus, sed antiquissimos esse inde efficitur potius quam recentes.

434. ἀμβατός] Sic Ar., ἀμβατή Callistratus.

437. Ἀτρεΐδαν] -δα Demetrius Ixion (cf. A 16).

438. θεοπροπίων A] -πίων D, -πίας O; cf. A 85. Nauck -πίων, an -πίης (cf. § 56)?

439. αὐτῶν] αὐτοῦς l. a. ant.

— ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει] ἐπώτρυνεν καὶ ἄνωγει Ernesti. Cf. § 225.

447. γὰρ] μὲν L.

448. *ἔστ' ἤμαρ ὅτε κεν] cf. A 164.

449. ἐνμμελίης] cf. A 47.

455. ἀποφράς § 150^b] ἀπουράς.

456 sq. ὑφαίνῃσι... φορέῃσι L] ὑφαίνουσιν... φορέουσιν S.

- καὶ κεν ὕδαρ φορέησ Μεσσυίδος ἢ Ἰπερείου
 πόλλ' ἀφεκαζομένην, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη. 458^a cf. v 277
 καὶ ποτὲ τισ φείπησι φιδῶν κατὰ δάκρυ χέουσας. 459^a = H 87 cf.
 460 Ἔκτορος ἦδε γυνή, ὅς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι Z 479
 Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Φίλιον ἀμφεμάχοντο. 460^b = A 746 II
 292
 ὅς ποτὲ τισ φέρει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτει τοιοῦθ' ἀνδρός, ἀμύνειν δοῦλιον ἤμαρ. 463^a cf. T 324
 ἀλλὰ με τεθνηκῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει, 464^b cf. E 114
 465 πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι. “
 ὅς φειπῶν σοῦ παιδὸς ὀρέξατο φαιδιμος Ἔκτωρ.
 ἄψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐυζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη φεράων, πατρὸς φίλου ὕψιν ἀτυχθεῖς,
 ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἱπποχαίτην,
 470 δφεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαιδιμος Ἔκτωρ, 472^b = 494
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανάουσαν·
 αὐτὰρ δ' ἑὸν φίλον υἱὸν ἐπεὶ ἔκυσε ἑπὶ τὴν χερσὶ,
 475 φεῖπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσι· 475^b = 6526d 472
 9 482
 „Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παιδ' ἐμόν, ὅς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσι,
 477 cf. h. Ven. 103
 ὅδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Φίλιον ἴφι φανάσσειν
 καὶ ποτὲ τισ φείποι, πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων· 479^a cf. 459
 480 ἐκ πολέμοι' ἀνιόντα, φέροι δ' ἔναρα βροτόντα
 κτείνας δάκνιον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ. “
 ὅς φειπῶν ἀλόχοιο φίλος ἐν χερσὶν ἔθηκε
 παιδ' ἐξόν· ἦ δ' ἄρα μιν κηῶδες δέξατο κόλποι 483^b cf. h. Cer. 231
 δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέγησε νοήσας,
 485 χερσὶ τέ μιν κατέρεξε φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 485 = A 361

465. τι σῆς] τῆς? Cf. v 336 et A 185.

474. δ Bentley] δ γ'.

475. φείπειν] εἴπει δ' Ar.

478. ἴφι] neglecto φ, λαοῦ φίφι Bentley, φάσται φίφι Brandreth („ad nomen φαστυ-φάναξ adludit”).

479. (φ)είποι Nicanor A² B O] εἴπησι Ω, quem errorem nuper loci subsimiles (Z 459 H 87 ζ 275), arguit syllaba prior

vois πατρός correpta (cf. § 25 et A 182 II 554). Optativum flagitat grammatica (utinam dicat aliquis), in parallelis vero versibus subiunctivo suus est locus, non de optabili re dictus sed de verisimili (dicet opinor aliquis).

— γ' ὅδε Ar.] δ' δ γε Ω.

483. κηῶδες] cf. I' 382.

484. ἐλέγησε A] ἐλάτρε D.

- „δαιμονίη, μή μοι τι λίκν ἀκαχίξειο θυμῷ,
οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ Ἄϊδι προΐάψει·
μοῖραν δ' οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπεὶ τὰ πρῶτα γένηται. 489 cf. 3 553
489^a = x 415
490 sq. = α 356
sq. φ 350 sq.
- 490 ἀλλ' εἰς φοῖκον ἰοῦσα τέ' αὐτῆς ἔεργα κόμιζε,
ἰστόν τ' ἡλακάνην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔεργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί, τοὶ Φιλίῳ ἐγγεγάσι.“ 492 cf. α 358 φ 352
492^b = x 137 cf.
1 352 h. VI 27
493^a = α 359 1
353 φ 353 ψ 61
494^b = 472
- ὅς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἑκτωρ
495 ἱππουρίν· ἄλοχος δὲ φίλῃ φοῖκόνδ' ἐβέβηκει
ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
αἶψα δ' ἐπειθ' ἔκανε δόμους ἐν ναιετάοντας 498 = 370
Ἑκτορος ἀνδροφόνου, κηγήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόνον πάσινισιν ἐνῴρσε.
500 αἶ μὲν ἔτι ζωὸν γόνον Ἑκτορα φῶι ἐνὶ φοίκῳ·
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπὸ τροπον ἐκ πολέμοιο
ἔξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν. 501 cf. x 35
502^b = N 105 cf.
H 309 M 166 N
318 P 638 1 502
N 287 5 73
- οὐδὲ Πάρις δ' ἄθνηεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισι,
ἀλλ' ὃ γ', ἐπεὶ κατέδυν κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ, 504 cf. μ 228
505 'σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ γάστρῳ ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἱππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ, 505^b = x 138
506-511 = o 263
sq. q.
- δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίλοιο κροαίνων,
508 εἰωθὼς λούεσθαι ἐυρεῖος ποταμοῖο, —
511 ῥίμφα φε γούνα φέρει μετὰ γήθεα καὶ νομὸν ἱππων
509 κυδιάονδ', ὕψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται 509^b sq. cf. h. Cer.
177
510 ὦμοισ' αἴσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐῃσι πέποιθε, —

487. προΐαψαι] προΐαψαι pap. Oxyrh. 445 (cf. Ω 110).

489. ἰπαι § 326] ἰπῆρ.

490. τί' αὐτῆς] τὰ αὐτῆς Ω. Cf. A 185.

493. πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί pap. Oxyrh. 445, Epietot. Diss. III 22, 108] πᾶσιν, ἐμοί δὲ μάλιστα Ω. Integer verborum ordo servatus est locis parallelis, qui hinc sunt deducti, α 359 1 353 φ 353, cf. etiam ψ 61; restituit Hoffmann, cuius sententia egregie iam confirmata est reperta papyro illa vetusta.

494. φαίδιμος Ἑκτωρ] χεῖρὶ παχείῃ pap.

Oxyrh. 445, superscripto φαί[διμος Ἑκτωρ]. Cf. Φ 403.

500. Fortasse postmodo additus, del. Knight (cum vs. 501 sq.); vox γόνον e vs. proximo videtur irrepsisse; στένον Nauok.

511. Ante vs. 509 collocavit Agar; pro ῥίμφα φε Zenodotus legebat ῥίμφ' ἰδὲ, iure improbante Ar. (cf. N 405 Z 514).

— μετὰ Bentley] μετὰ τ'.

509 sq. κυδιάονδ' ... πίποιθε Agar] κυδίων ... πεποιθώς Ω. Pro πεποιθώς Naber coniecit γεγηθώς.

- 513 ὥς υἷος Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμον ἄρκος
τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἄλέκτωρ ἰβεβήκει 513^a = T 398
καγχαλάων, ταχέος δὲ πόδες ἔφρον. αἶψα δ' ἔπειτα
515 Ἑκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε
στρέψουσθ' ἐκ χώρης, ὅθι γῆι ὀάριζε γυναικί.
τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής·
„ἦθεϊ“, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἑσσυμένον κατεφύκω 518^a = X 229
δουρύνων οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὥς ἐκέλευσε!“ 518^b cf. II 9. 78
520 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
„δαιμόνι, οὐ κέν τίς τοι ἀνὴρ, ὅς ἐναίσιμος εἴη, 521^b = x 388
φέρων ἀτιμάσσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
ἀλλὰ φρεσὶν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
525 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπίσθην ἀρεσσόμεθ', αἳ κέ ποθι Ζεὺς 526^a cf. A 362
δῶκε ἱπουρανίοισι θεοῖσ' αἰετιγενέτισι 526^b = A 138
κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισι,
ἐκ Τροίης ἰλάσαντας ἑυκνήμιδας Ἀχαιοῦς.“
H ὥς φειβὼν πυλίων ἐξέσσντο παῖδιμος Ἑκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος 'κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφοτέροι' μέμασαν πολεμιζέμεν' ἠδὲ μάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς ναύτισις ἐξελδομένοισιν ἔδωκε
5 οὐδ' ὅν, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐν ξεστῆσι' ἐλάτνισι
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυνὴ λέλυνται, 6^b cf. W 85
ὥς ἄρα τῷ Τρώεσσις ἐξελδομένοις ἐφάνητην.

ἐνθ' ἐλέτην δ' μὲν υἷδ' Ἀρηϊθόοιο γάνακτος,
Ἄρνηι ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήκην
10 'γίναται Ἀρηϊθόος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις·
Ἑκτωρ δ' ἠτιονῆα 'βάλ' ἔγχρ' ὀξυόεντι
ἀρχέν' ὑπὸ στεφάνῃς ἐυχάλκον, 'λύσε δὲ γυνῆ.

522. ἀτιμάσσειε § 144] -μήσειε.
523. ἀλλὰ φρεσὶν] ἀλλὰ φρεσὶν] pap. Oxyrh. 445
(cf. β 311).
1. πυλίων] πόλιος Bentley (cf. § 56).
5. ἐπεὶ κε κάμωσιν Ar. A C] ἐπὶ κε κάμωσιν
vel ἐπὶ κε κάμωσιν Dionysius Sidonius D T.

Similis est controversia A 168; cf. § 326.
6. ἐλαύνοντες] ἐφίσσαντες l. a. ant.
7. τῷ] sic Ar., τοι Ammonius.
12. ἐυχάλκου] ἐυκάλκου D.
— 'λύσε] λύντο Ar. (ad vs. 16 refert. v. Her-
werden).

- Γλαυκος δ', Ἰππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγρὸς ἀνδρῶν, 13 = P 140
 Φιφίνουον ἔβαλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὁσμίνην 14 cf. P 15
 15 Δεισιάδην, ἱππων ἐπιάλμενον ὠκείων,
 ὄμον· δ' δ' ἐξ ἱππων χαμάδις πέσσε, λύντο δὲ γυῖα. 16^b = O 435

Ἔκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.

- τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 17^a = E 711
 Ἀργεῖουσ' ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὁσμίνῃ, 18 = E 712
 ἢ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα 19 cf. B 167
 20 Φίλιον εἰς ἱερὴν. τῇ δ' ἀντίος ὄρνυτ' Ἀπόλλων
 Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ ἑβούλετο νίκην. 21 cf. N 847
 ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συνηντίεσθην παρὰ φηγῶι. 21^a = A 508
 τὴν πρότερος προσέφειπε γάναξ Διδὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 21^b = II 121
 „τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα, Διδὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
 25 ἤλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκε;
 ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχῃς ἐτεραλκεία νίκην
 δώῃς; οὐ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεάσεις;
 ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δῆϊοτῆτα 28 = v 881
 28^b = X 108 cf. P 417 1358 v 316
 30 σήμερον, ὅστερον αὐτὲ μαχέσονται, εἰς δ' κε τέκμων
 Φίλιον εὖρωσιν, ἐπεὶ ὅς φίλον ἔπλετο θυμῶι
 ὁμῖν γ' ἀθανάτισι, διαπραθήμεν τόδε γάστρῳ.“
 τὸν δ' αὐτὲ προσέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ὦδ' ἔστω, ρεκάφεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ ἀντὶ
 35 ἤλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπανέμεν' ἀνδρῶν;“
 τὴν δ' αὐτὲ προσέφειπε γάναξ Διδὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 37 = r 103
 „Ἔκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσεται οἰόθεν οἷος
 40 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δῆϊοτῆτι· 40 = I' 20

21. ἐκκατιδών] neglecto *ς*.27. δώῃς; Brandreth] δώῃς; *in*el. Cf. § 122.

32. γ'] add. Fick (cf. § 92).

— ἀθανάτισι] ἀθανάτοις Zen., ἀμφοτε-
 ρησι Aristoph.

38. αὐτὲ προσέφειπε] ἡμῖν ἐξ ἱππειᾶ l. a. ant.

34. ὦδ''] *ὦς? Ad id quod *alms* dixit
 nonnisi h. l. refertur ὦδῃ.

36. *καταπανέμεν'] -σίμεν. Cf. B 544.

39. ἦν τινά που Δαναῶν] *ὄφρα τιν' Ἀρ-
 γεῖων? In dei ore id videtur aptius, et cf.
 § 326.

- οἷ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
οἷον ἐπόρσειαν πολεμιζέμεν Ἕκτορι δῖωι.“
- ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. 48 = B 166
- τῶν δ' Ἑλένος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
45 βουλάν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφάνθανε μητιόουσι·
'στῆ δὲ παρ' Ἕκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε· 46 of. Θ 280
„Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
ἦ ῥά κέ μοι τι πῖθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμι. 47 = A 200
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοῦς, 48 = A 98
49 = Γ 68
50 αὐτοὺς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δυλοῖται· 51 = Γ 20
οὐ γάρ πῶ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν. 52^b of. δ 562 + 308
ὧς γὰρ ἐγὼ γόπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενεάων.“ 1 389 μ 342 ξ
274 = 22
ὧς ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' αὖτε ἡράρῃ μετὰ μῦθον ἀκούσας, 54-56 = Γ 76 sqq.
- 55 καὶ ῥ' εἰς μέσسون ἰὼν Τρῶων ἀνέγεργε φάλαγγας,
μέσسون δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
κὰδ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἐκκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
κὰδ δ' ἄρ' Ἀθηνάη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἐξέστην, ὄρνισι γεραιότε αἰγυπιοῖσι,
60 φηγῶν ἔφ' ὕψηλῃ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀνδράσι τερπόμενοι. τῶν δὲ στίχες ἦτο πυκναί,
ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι. 62 of. N 339
οἷν δὲ Ζεφύροιο ἰχεύατο πόντον ἔπι φρεῖ 62^b = A 282
ὄρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὕπ' αὐτῆς, 64^b of. μ 406 ξ 304
- 65 τοῖαι ἄρα στίχες ἦατ' Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε
ἐν πεδίῳ. Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε· 66^b sq. = Γ 85 sq.
„κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ ἐκκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὄφρ' ἔσπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 68 = 349, 369 Θ
6 etc.

41. ἀγασσάμενοι] ἀγασσόμενοι Ar. (?).

45. ἐφάνθανε Bentley] ἐφάνθανε.

48. κί] νύ Ω. Of. A 98.

49. κάθισον § 220³] κάθισον.

53. Ar. —

56. ἰδρύνθησαν Δ] ἰδρύνθησαν Ω; of. Γ 78.

59. γεραιότε Ahrens] γεραιότες.

62. πεφρικυῖαι] βεβρικυῖαι olim quidam (of. A 282).

64. μελάνει δέ τε πόντος ὕπ' αὐτῆς] αὐτοῦ

Aristot. Probl. 28, 28, πόντον ὕπ' αὐτῆς Ar. O. Graecum non est μελάνει, neque Homero μελάνει, quo verbo saepius uti sunt Alexandrini (Apoll. Rh. IV 1574 Callim. epigr. 56 Arat. Phaen. 817, 836, 877 sq.), tribuendum est, qui alibi utus est verbo μελαινομαι (E 354 Σ 548); *ἡχλυσε δὲ πόντος ὕπ' αὐτῆς (of. μ 406 = ξ 304)?

67. μοι § 92] μου.

68. ἔσπω § 246] εἴπω.

- ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσε,
 70 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμποτείοισι,
 εἰς δ' κεν ἦ ὅμως Τροίην ἐύπυργον ἔλῃτε
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήτετε ποντοπόροισι.
 ὅμιν δ', — ἔν γάρ ἔασιν ἀριστεῖς Παναχαῖων, —
 τῶν νῦν ὅν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 75 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἔκτορι δίδωι.
 ὦδε δὲ μυθόλομαι, Ζεὺς δ' ἡμ' ἐπὶ μάρτυρος ἔστω· 76^b cf. α 273
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλῃ ταναάκει χαλκῶι,
 τεύχεα συλκίσας φερέτω κολλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ φοίκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρὸς με 79^{eq.} = X 342^{eq.}
 80 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανάοντα.
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δάηι δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 81^{cf.} Π 725 φ 338
 81^b cf. χ 7
 τεύχεα συλκίσας οἶσω προτὶ Ἑλίων ἱρὸν
 καὶ κρεμάω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ρεκάτοιο,
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐνσσεῖλμους ἀποδώσω,
 85 ὅφρα γε ταρχύσωσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ 85^a cf. Π 456, 674
 σῆμά τέ σοι χεύωσιν ἐπὶ πλατέϊ Ἑλληςπόντῃ. 86^b = α 82 cf. P 432
 καὶ ποτὲ τις φείψῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων 87^a = Z 459
 νηὶ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ φοῖνοπα πόντον· 88^b = α 183^a δ 474^b
 , ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος, 89 cf. ψ 881
 90 ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἔκτωρ.
 ὦς ποτὲ τις φερέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.“ 91^b cf. B 325
 ὦς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκλὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 92 = Γ' 95
 ἥιδεσθεν μὲν ἀνήκασθαι, ὀφείσαν δ' ὀποδέχθαι.
 ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέφειπε
 95 νείκε' ὀνειδίζων, μέγα δ' ἐστοναχίζετο θυμῶι·
 „ὦ μοι ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκ ἐτ' Ἀχαιοί!
 96^b = B 235
 ἦ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
 εἰ μὴ τις Λαναῶν νῦν Ἔκτορος ἀντίος εἰσι.
 ἀλλ' ὅμως μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 100 ἥμενοι αὖθι γέκαστος ἀκήριοι, ἀκλεῖς αὖτως·

73. ὅμιν] *ὅμων (ut in parenthesi collocata sint verba ἔν — Παναχαῖων)? An deletio hoc versu in sequenti pro τῶν scribendum *τεσ(ι)?

— δ' ἐν Δτ.] μὲν Ω.

74. νῦν ὅν] εἰ καὶ l. a. ant.

— ἀνώγει la Roche] ἀνώγει Ω, item ο 395.

100. γέκαστος Cauer] ἔκαστοι. Duces spectantur. Idem error est ψ 55, contrarius autem I 88.

τῶιδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι. αὐτὰρ ὕπερθε
νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.“

ὥς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλὰ.

ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, ῥάνη βιότοιο τελευτῇ

104^b = II 787

105 Ἔκτορος ἐν καλὰμνισιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,

105^a = Ω 788

εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν,

105^b = Z 158

αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
δεξιτερὴν ἔλε χεῖρα ἔπεος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·

„ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφέες, οὐδέ τί σε χρὴ

110 ταῦτ' ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σῆτο, κηδόμενός περ,

110^b cf. A 586

μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σέ' ἀμείνωνι φωτὶ μάχεσθαι,

Ἔκτορι Πριαμίδει, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

112^b = O 167, 183

καὶ δ' Ἀχιλλεύς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανέειν

ἔργῳ· ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.

114^b = Φ 107 cf.

115 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔξ' ἰὼν μετὰ ἑθνος ἐταίρων,

II 709

τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.

εἴ περ ἀταρβής τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,

· φημί μιν ἀσπασίως γόνυ καμψέμεν, αἶ κε φύγησι

118 sq. cf. T 72 sq.

δύτου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δυντοῦτος.“

119 = 174 cf. E 409

120 ὥς φειπὼν παρῆεισεν ἀδελφεόο φρένας ἥρωος,

120 sq. = Z 61 sq.

αἰσίμα παρῆειπών· ὃ δ' ἐπείθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα

γυθόσουνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.

122^b = II 782, 846

Νέστορ δ' Ἀργεῖοισιν ἀνίστατο καὶ μετέφειπε·

cf. Z 28

„ὦ πόποι, ἧ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.

124 = A 254

125 ἧ κε μέγ' οἰμῶξετε γέρον ἐκπηλάτα Πηλεὺς,

ἔσθλός Μυρμιδόνων βουλευφόρος ἡδ' ἀγορητής,

ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγῆθεε ἔπει ἐνὶ σοίῳ,

πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεάν τε τόκον τε·

128 cf. O 141

τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὄφ' Ἔκτορι πάντα ἀκούσαι,

128^b cf. o 175

104. βιότοιο] θανάτοιο l. a. in A T (*mortis metae* Verg. Aen. XII 546), sic Nauck (item versus parall. et A 170), contrarium errorem Eur. Hero. 1351 irrepsisse observans.

108. δεξιτερὴν... χεῖρα Bentley] δεξιτερῆς... χεῖρος. Cf. E 187 Ω 671 α 121 σ 258.

110. δὲ σῆτο] sic Ar., δ' ἰσχυο C.

113. τούτῳ] τοῦτον l. a. in A.

114. ἀμείνων] -νω Zen. (cf. A 80).

ILIAS, MAJOR.

117. *ἀταρβής] ἀδειής Ω (υ-- pro -υ-). Cf. N 299 et v. l. γ 111; glossema videtur ἀδε(ι)ής, vHerwerden ἀτειής (cf. O 697 I' 60 λ 270), Pallis ἀναιδής (cf. E 593).

118. ἀσπασίως] cf. Σ 270.

120. ἀδελφεόο § 59] -φειοῦ.

127. μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγῆθεε] μειρόμενος μεγάλ' ἰστανεν Zen. (μειρόμενος interpretatus σπαρόμενος).

- 130 πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰεῖραι,
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄλφειος εἴσω.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, 132 = B 371
 ἡβῶιμ' ὥς δέ' ἐπ' ὠκυρόωι Κελάδοντ' ἐμάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλοιό τε καὶ Ἀρκάδες ἐγγεσίμωροι,
 135 Φειᾶς παρ τείχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135^b = γ 292
 τοῖσι δ' Ἐρευνθαλίων πρόμος ἴστατο, μισθόεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὥμοισιν Ἀρηϊθόοιο γάνακτος,
 δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπὶ κλησιν κορυνήτην
 ἄνδρες ἐκκληλισκον καλλίζωνοί τε γυναικες, 139^b cf. Ω 698 ψ 147
 140 οὐνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι 'μαχέσκετο δουρὶ τε μακρῶι,
 ἀλλὰ σιδνεῖν κορύνην 'ρήγνυσκε φάλαγγας.]
 τὸν Λυκόβορρος ἔπεφνε δόλωι, οὗ τι κράτει γε, 142^b cf. ψ 515^a
 στεινωπῶι ἐν δόδω, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη φοι ὄλεθρον 143^a = ψ 416
 'χρηῖσμε σιδνεῖν πρὶν γὰρ Λυκόβορρος ὑποφθᾶς
 145 δουρὶ μέσον 'περόνησεν, δ' ὅ' ὕπτιος οὐδὲ' ἐρείσθη· 145^a = N 397
 τεύχεα δ' ἐξεναρίξε, τὰ φοι 'πόρε χάλκεος Ἄρηος. 145^b = A 144 cf. M 192
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα 'φόρει μετὰ μῶλον Ἄρηος. 146^a cf. N 619 P 537 Φ 183
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόβορρος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα, 147^b = Π 245
 'δῶκεν Ἐρευνθαλίωι, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι
 150 τοῖ' δ' γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους.
 οἷ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδέδμεσαν, οὐδέ τις ἔτλη. 151 cf. h. Ap. 47
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει γῶι, γενεῇ δὲ νεώτατος ἦσκον ἀπάντων·
 καὶ 'μαχόμεν φοι ἐγώ, 'δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη. 154^b cf. ι 317
 155 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον 'κτάνον ἄνδρα·
 πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρῆορος ἐνθα καὶ ἐνθα.
 εἴθ' ὥς ἡβάοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη 157 = A 670 ψ 629
 τῶι κε τάχ' ἀντίσειε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ. ξ 468 cf. A 314
 ὕμων δ' οἷ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,

130. φίλας ἀνὰ] βαρεῖας Ar. L (cf. A 89).

133. Κελάδοντ(ι)] Αἰείδοντι l. a. apud Strab. 348.

135. Φειᾶς] sic Ar., Χάας l. a. apud Strab. 348 (cf. Paus. V 5, Φηρᾶς (Φήρη?) Didym., „οὕτω γὰρ καὶ Φερεκύδης ἱστορεῖ.“ Quam coniecturam (cf. Lehrs Aristarch. 2 p. 242) strenue defendit Berard.

144. ὑποφθᾶς] ἀναστὰς l. a. ant.

146. δ' Ar. A] ε' O D.

149. 'δῶκεν H L] δῶκε δ' Ar. Ω.

151. In G Z additur versus: ἀντιβίον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτάτη (ut legitur H 40, 51 l' 20).

153. γῶι] ἰμῶν Zen.

157. τί Ναυκ] δέ. Cf. vss. par.

- 160 οὐδ' οἷ προφρονέωσ μέμαθ' Ἐκτορος ἀντίον ἔλθειν.
 ὅσ' νείκεσσ' ὁ γέρων, οἷ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν. 161^b = ϑ 258
 ὥρτο πολὺ πρῶτιστα γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 162 cf. ψ 288
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδῃσ ὥρτο κρατερὸς Διομήδης, 163 = ψ 290
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦρην ἐπιφειμένοι ἀλκῇ, [sqq.
 164-167 = ϑ 262
 164^b = Σ157 [sq.
 165 τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος, 165^b sq. = P 258
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδροφόντῃ, 166 cf. B 651
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱός, 167^b = B 786
 ἄν δὲ Θάος Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἷ γ' ἔθελον πολεμιζέμεν Ἐκτορι δῖω.
 170 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γεγῆνις ἵπποτα Νέστωρ 170^a = K 241 φ 130
 „κλήρωι νῦν πεπάλεσθε διαμπερές, ὅς κε λάχησι·
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐκκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ δ' αὐτὸς γόν θυμὸν ὀνήσεται, ἅλ' κε φύγησι
 δῖου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δνιοτήτος.“ 174 = 119
 175 ὅς ἔφαθ', οἷ δὲ κλῆρον ἐσηκνάναντο γέκαστος,
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέηι Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδῃ. [sq.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον 177 sq.^a = Γ 318
 ὥδε δὲ τις ῥέπεισκε γιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· 178 = 201
 „Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν ἦ Τυδέος υἱὸν 178^b = Γ 364
 180 ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.“ 180 cf. Α 46
 ὅς ἄρ' ἔφαν, ῥάλλεν δὲ γεγῆνις ἵπποτα Νέστωρ· 181 cf. Γ 324
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέησ ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
 Αἴαντος. κήρυξ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντῃ 182^a = κ 207
 ῥεῖξ ἐνδὲξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν. 183^b = 186
 185 οἷ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπνυκνάναντο γέκαστος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἔκανε φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντῃ, 186^b = 183
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέηι βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἦ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 ῥγνῶ δὲ κλῆρου σῆμα γιδῶν, ῥέθησε δὲ θυμῷ.

162. πρῶτιστα Bentley] πρῶτος (-ον) μὲν Ω, item ψ 288. Cf. Α 105 al.

166. ἀνδροφόντῃ § 28] ἀνδρ(ε)φόντῃ.

170. τοῖσι δ αὖτις] τοῖσιν δ' αὖ Christ (item K 241; cf. § 60).

171. πεπάλεσθε Doederlein (sic Harl. 1771)] πεπάλασθε (Ar. A O T) aut πεπάλαχθε (D) Ω;

illud Graecum non est, hoc (polluti este, a verbo παλάσσειν) hinc alienum, neque prodest collatum παλάσσειν = πλέκειν (?) Herodot. VII 85. Redit error : 331.

177. θεοῖσι δὲ Alexio Heraclio D] θεοῖς ἰδὲ Ptolemaeus Asoc. A O T (cf. Γ 318).

186. τόρ] ῥ' A, Ar. utrumque.

- 190 τὸν μὲν παρ πόδ' ἔχον χαμάδις ἔβαλε, ὠφώνησέν τε
 „ὦ φίλοι, ἦ τοι κληῖρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἔκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρα κ' ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
 τόφρ' ὕμεσ εὐχεσθε Διὶ Κρονίωνι γάνακτι
- 195 σιγῇ ἐφ' ὕμειων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται
 ἦ καὶ ἀμφοδίνην, ἐπεὶ οὐ τίνα δέδριμεν ἔμπης. 196^b = β 199
 οὐ γάρ τίς με βίβη γε φεκὼν ἀέκοντα δίηται,
 οὐδέ τι ψιδρίκη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆριδ' ἄ γ' οὐτως
 γέλλομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.“ 199^b = Σ 436 γ 28
- 200 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἠϋχοντο Διὶ Κρονίωνι γάνακτι
 ὥδε δέ τις ἔειπεσκα ψιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· 201 = 178
 „Ζεῦ πάτερ, Ἰδμεθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὴν εὐχὴν ἀρέσθαι· 202 = Γ 276
 εἰ δὲ καὶ Ἔκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
- 205 γίσκην ἀμφοτέροισι βίβην καὶ κῦδος ὅπασσον.“
 ὥς ἄρ' ἔφην, Αἴας δὲ ἑορύσσετο νόροπι χαλκῷ. 206 cf. II 130
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ ἔρυσσας τεύχη, 207 cf. Σ 187
 ἑσέατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅς τ' εἰσὶν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὓς τε Κρονίων
- 210 θυμοβόροι ἐριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι
 τοῖος ἄρ' Αἴας ὄρωτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν, [452 u 352
 μεδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασσι, νέρθε δὲ ποσσὶ 212^b = N 78 of. X
 ἦτε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος. 213^b = ε 438
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγκέθειν εἰσοράοντες,
- 215 Τρῶας δὲ τρώμος αἰνὸς ὀπήλυθε γυῖα γέκαστον, 215 = γ 44 [370
 Ἔκτορ' ἑὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσ' ἐπάτασσε· 216^b cf. N 282 ψ
 ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδύναι 217^a = P 354

193. δύω] δύω Ar.

195—199. Zen. Aristoph. Ar. — utpote heroes indignos.

197. φεκὼν] ἰλῶν Ar.

198. τι ψιδρίκη (ἰδρίκη) Ar.] τ' διδρίκη Δ., μὲν ἰδρίκη Aristoph.

— οὕτως] αὐτως H.

207. τεύχη] χαλκόν Fick (coll. Σ 383). An *τεύχε' ἔρυσσε (cf. M 464 ψ 67 ρ 203 al.)? Sed totus versus recentioris videtur

aetatis; nam vix apta sunt πάντα et περὶ χροῖ (ut vs. parall.), nisi Ajax praeter scutum et ensem, quae sola ei tribuit poeta, etiam loricae emisit (cf. Γ 382 sq.).

213. βιβάς] sic Ar. (alii olim βιβῶν? Cf. Γ 22).

214. μέγ' μὲν Ar.

217. ἔτι εἶχεν] ἔτι γέμει Brandreth, item P 354 (cf. Σ 520 X 321). Hiatus post ἔτι in textu tradito est etiam Σ 358.

- ἄψ λαῶν ἐς θμίλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμιν.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἥτε πύργον, 219=Α 485 F 128
- 220 χάλκεον ἐπταβόειον, ὃ φοι Τυχίος ἑκάμε τεύχων,
 σκυτοτόμων ὃν ἄριστος, Ἵλνι ἐνι φοικία ναίων·
 ὃς φοι ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἐπταβόειον,
 ταύρων ζατρεφένων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
- 225 'στῆ ῥα μάλ' Ἔκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσκύνει·
 „Ἔκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα φείσσαι οἶσθαι οἷος,
 οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστήεις μετέασι,
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα θεξάνορα θυμολέοντα.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν ποντοπόροις 229 sq. = B 771 sq.
- 230 κεῖτ' ἀπομνησας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν.
 ἤμεσ δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
 καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.“
- τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαἰόλος Ἔκτωρ 233 = 287 cf. Z [440
 „Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 234 = Γ 644 Α 485
- 235 μὴ τί με ἥτε παιδὸς ἀφανροῦ πειρήτιζε
 ἡὲ γυναικίος, ἢ οὐ φοῖδεν πολεμήϊα φέρει.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐν φοῖδα μάχης τ' ἀνδροκτασίας τε 237^b cf. Ω 548
 φοῖδ' ἐπὶ δεξιᾷ, φοῖδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βοῦν
 ἄχαλέην, τό μοι ἐστί ταλαύρινον πολεμίζειν,
- 240 φοῖδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ὤκειάων,
 φοῖδα δ' ἐνὶ σταδίῳ δηῖται μέλπεσθαι Ἀργεῖ.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέμεν τοιοῦτον ἐόντα
 λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶ κε τύχωμι.“
- ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος, 244 = Γ 855
- 245 καὶ ἔβαλεν Αἴαντος δφεινὸν σάκος ἐπταβόειον 245 cf. 266
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.

221. Ὑλν] Ὑδν l. a. apud Strab. 408 et 626 (cf. Zen. E 708).

228—231. Postmodo inserti videntur. In vs. 231 noviciū est ἄν (§ 326) et 3^a potius quam 1^a persona requiritur propter καὶ πολίης quod sequitur.

230. ἀπομνησας] ἱπμ. Αρ. (cf. T 62); ἀπο- est etiam loco par. B 772.

238. βοῦν Aristoph.] βῶν Αρ. Ω (pro βόην, Hom. βοῖην), βῶ (pro βόα) Rhianus. Error, quem peperit vetusta litteratura (BON), redit h. Αρ. 54 (εὐβων pro εὐβουν).

239. Spuriusne an corruptus? Molesta sunt τό et ταλαύρινος bellatoris epitheton (K 289 etc.).

241. δηῖται] δηῖων Αρ.

ξεῖξ δὲ διὰ πτύχας ἤλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρήσ,
ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ φινῶι ὄσχετο.

δεύτερος αὖτε

- Αἴας διογενὴς προῖσι δολιχόσκιον ἔγχοσ, 249^b-254 = 1355
250 καὶ ἔβαλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐτίσων. sq.
251 διὰ μὲν ἀσπίδος ἤλθε φαιινῆσ ὄβριμον ἔγχοσ,
252 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπαρὴν διάμνησε χιτῶνα
ἔγχοσ· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
255 τῶ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσίν ἄμ' ἄμφω 255^b sq. = cf. 4686
σύν ρ' ἔπεσον, λίσσι φοιικότες ὠμοφάγοισι sq.
ἦ συσι κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν. 256^b sq. = E 782
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὐτάσε δουρὶ sq.
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δὲ φοι αἰχμῇ. 258 cf. N 646 O
260 Αἴας δ' ἀσπίδ' ἐνυξεν ἐπάλμενος· ἦ δὲ διὰ πρὸ 259 = Γ 348
ἤλυθεν ἔγχεϊν, ὀσφυέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα, 260 cf. M 404
τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκῆκυεν αἷμα. 261 = M 405
ἀλλ' οὐδ' ὧσ ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ, 263^a = A 255
ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παγχείνι 264 cf. Φ 403
265 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε 265 = Φ 404
τῶι ἔβαλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπταβόειον 266 cf. 245
μέσσον ἐπομφάλιον, περιγῆχησεν δ' ἄρα χαλκός.
δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λαῶν ἀείρας 268^b sq. = ε 537
ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ γῆν' ἀπέλεθρον, sq.
270 εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔφαξε βαλὼν μυλοφιδεῖ πέτρῳι,
ἔβλαψε δὲ φοι φίλα γούναθ'· ὃ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
ἀσπίδ' ἐνιχυμφθείσ. τὸν δ' αἰψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
καὶ νύ κε δὴ ξιφέσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο, 273^a = F 530
εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἦδ' ἀνδρῶν, 274^b = A 334
275 ἤλθον, ὃ μὲν Τρώων, ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

252 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαδάλου ἡρήριστο·

252. Del. Reichel; cf. Γ 332 sq.

255—257. Zen. et alii om.

256. λίσσι Brandreth] λίσουσιν. Of. § 74.

259. χαλκός Ar. T] -κόν Ω (cf. Γ 348).

260. ἐνυξεν ἐπάλμενος] ἐνυξ' ἐπιάλμενος (item M 404)? Of. vs. 15 et Θ 85.

272. ἀσπίδ' ἐνιχυμφθείσ Ar.] ἀσπίδι ἐγ-
χει(μ)φθείσ Ω. Of. Γ 349.

— αἰψ'] sic Ar., ἀψ olim alii. Quae par-
ticipulae confusae sunt etiam P 729 Φ 33
β 292 γ 307 δ 283 ε 349, 352 ς 92 ε 485
κ 244, 263, 395, 405 μ 199 σ 110.

- Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω· 276 cf. I' 148
 μέσσωι δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρ' ἔσχεθον, εἶπε τε μῦθον 277^a = I' 416
 κήρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μήδεα φειδώσ· 278 cf. μ 38
 „μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
 280 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς, 280 = K 552
 ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ φίδμεν ἔπαντες.
 νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθίσθαι.“ 282 = 293 cf. Θ 502
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 „Ἰδαῖ, Ἔκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι,
 285 αὐτὸς γὰρ χάρμιν προκαλέσσαιτο πάντας ἀρίστους.
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἦι κέ περ οὔτος.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ· 287 = 283
 „Αἴαν, ἐπεὶ τοι ἔδωκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχε' Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
 290 νῦν μὲν παυσάμεσθα μάχης καὶ δικιοτήτος,
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχέσσομεθ', εἰς ὃ κε δαίμων 291 cf. 80
 ἡμε διακρίνηι, δῶήι δ' ἐτέροισί γε νίκην. 291^b sq. = 377 sq., 396 sq.
 νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθίσθαι, 293 = 282
 ὥς σύ τ' ἐυφρόνηις πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοῦς,
 295 σοὺς τε μάλιστα γέτας καὶ ἐταίρους οἳ τοι ἔασι,
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ γάστρῳ μέγα Πριάμοιο γάνακτος 296^b = F 160 Φ 309 γ 107
 Τρῶας ἐυφρανέω καὶ Τρῳιάδας ἑλκεσιπέπλους,
 αἷ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσσονται ἀγῶνα. 298 cf. Σ 376
 δῶρα δ' αἶψ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
 300 δῶρα τις ὧς φείπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 ἡμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο, 301^b = Π 476 γ 258
 ἥδ' αὖτ' ἐν φιλότῳ διέτμαγεν ἀφθμήσαντε.“
 ὧς ἄρα φωνήσας ὄδωκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 σὺν κολεῶι τε φέρον καὶ ἐν τμητῶι τελαμῶνι· 304 = Ψ 825

277. εἰπε] neglecto f.

280. ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ] *ἄμφω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ (item K 552)? Cf. § 191.

285. αὐτὸς] οὔτος l. a. in A.

286. καὶ περ § 326] περ ἄν.

290. νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτήτα T (= vs. 29).

293 et 295. Ar. —, vs. 291—293 del. vHerwerden, vs. 293—298 Duentzer; sed

praestat nihil e textu tradito recidere, quoniam ipsa haec pugna in Iliadis nostrae contextum non satis quadrat nec nisi per se spectata placere potest.

298. δύσσονται] alii olim θύσσονται (θύ-? Heyne).

300. ὧς Bentley] ὧδ'.

— τε Τρώων τε] χαλκοχιτώνων D.

304. ἐν τμητῶι] ἐκμήτῳ Ar.

- 805 Αἴας δὲ ζώσθηρα ὀδύδου φοίνικι φαιινόν. 305^b = Z 219
 τῷ δὲ διακρινθέντε ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦν, ὃ δ' εἰς Τρώων θμαδον ἔκλε. τοὶ δ' ἐχάρησαν, 307^b sq. = E 514
 ὥς γ' ἔριδον ζωῖόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα, sq.
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτουσ· 309^b = M 166 N
 310 καὶ γ' ἦγον προτὶ γάστρῳ, ἀφελπτόντες σάον εἶναι. 318 P 6381 502
 Αἴαντ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ cf. Z 502
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη. 311 cf. E 668
 312^a = Ψ 36

νεκρῶν ἀναίρεσις.

- οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἔν Ἀτρεΐδῳ ἐγένοντο, 313 = I 669
 τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσε γανάξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 314 sq. cf. B 402
 815 ἄρσενά πεντεγέτηρον ὑπερμενέει Κρονίωνι. sq.
 τὸν ὄρεον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα, 316-318^a = ε 421
 ἴμιστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένωσ' πεῖραν τ' ὀβελοῖσι, sqq.
 ὥπτικσάν τε περιφραδέωσ, ἔφερύσαντό τε πάντα. 317 sq. = Ω 623
 317 of. A 465 [sq. 318-320 = A 466
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα, sqq.
 820 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἰδεύετο δαιτὸς ἐρίσῃσ·
 νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσ' ἐγέραιρε 321 cf. ε 437
 ἦρως Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων. 322 = A 102
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο, 323-326 = I 92
 τοῖσ' δ' γέρων πάμπρωτος ὑφαινέμεν ἥρχετο μῆτιν, 323 = A 469 [sq.
 825 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαινέτο βουλή·
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε 325 sq. = ω 52 sq.
 325^b = B 5
 „Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν, 327 = 885 Ψ 236
 πολλοὶ γὰρ τεθνῆσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν ἐύρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 830 ἐσκέδασ' ὀξύς Ἀρης, ψυχὰς δ' Ἀφιδόσδε κατήλθον·
 τῷ σε χρεὴ πόλεμον μὲν ἔμ' ἰοί παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρούς
 βουσί καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακόμεν αὐτοὺς
 τυτθὸν ἀπὸ πρὸ νεῶν, ὥς κ' ὅστιά παισὶ γέκαστος

308. γ' add. Brandreth.

310. γ' Brandreth] ῥ'.

315. πεντεγέτηρον] πενταγέτηρον Ω.

327. Ἀτρεΐδῃ -σαι O.

333. αὐτοὺς] αὐθι Hoogvliet (cf. § 98).

334 sq. Ar. —, quod sing. πυρή (vs. 336),
 adi. ἀκριτος vs. 337 et 436, ἐνέον vs. 481
 doceant de discernendis singulis corporibus

- 335 φοίκαδ' ἄγῃ, ὅτε κ' αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν.
 τύμβον δ' ἄμφι πυρὸν ἕνα χεύομεν ἑξαγαγόντες 336-341 of. 435
 ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δειμομεν ὄκα sqq.
 πύργους ὑψηλοῦς, εἰλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν, 338 of. 56, 68
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
- 340 ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὁρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
 ἥ χ' ἱππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἄμφος ἰοῦσα,
 μή ποτ' ἐπιβρίσηι πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.“
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπῆνεσσαν βασιλῆες. 344 = I 710
- 345 Τρώων δ' αὐτ' ἀγορῇ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλιν ἄκρι 345^a of. Θ 489
 δφεινή, τετρηκυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι·
 τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν 347 of. 2249 χ 461
 „κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἧδ' ἐπικούροι, 348 sq. = 368 sq.
 ὄφρ' ἔσπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 348 = Γ 456
 349 = 68
- 350 δευτ' ἔγχετ', Ἀργεῖνν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350^b = Γ 458
 δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν. νῦν δ' ὅρῃα πιστὰ 351^a of. X 117
- 352 ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὗ νύ τι κέρδιον ἤμιν.“
- 354 ἦ τοι ὅ γ' ὥς φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 354 = Α 68
- 355 δῖος Μῆλεξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο, 355 = Γ 329
 ὅς μιν ἀμειβόμενος φέπεα πτερόεντα προσηύδα· [sqq.
 „Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις· 357^b-360 = M 231
 357^b = Σ 285
 φοῖσθαι καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοήσαι.
 εἰ δ' ἔτεδον δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
- 360 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὥλεσαν αὐτοί.
 αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μέθ' ἱπποδάμοισ' ἀγορεύσω. 361^b = Θ 525

353 φίλομαι ἐκταλίσσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὥδε.

poetam non cogitasse (praeterea of. Α 174
 Σ 332 γ 108 sqq.). Notos tamen habuisse
 videtur Aeschylus (of. Agam. 436—445),
 omitti autem nequeunt nisi mutato vs. 333.

336. δ'] ε' Ar.

— ἄμφι πυρὸν] ἀμφίβολον l. a. in T.

337. ἐκ πεδίου] ἐν πεδίῳ Aristoph.

339. οὗ] ἱπ' l. a. ant. (item vs. 438).

340. εἴη] GHermand] εἴη. Of. § 302.

342. ἱππους L] ἱππων Ω (collectivum a
 dictione epica alienum).

— ἰοῦσα] ἰχουσα l. a. in T.

344. ἐπῆνεσσαν § 295] -νησαν.

345. Ἰλίου] neglecto f.

346. δφεινή] δεινὸν Nauck.

347. ἦρχ' ἀγορεύειν] ἀνελον ηῦδα A.

348. μοι § 92] μου.

349 et 369. ἔσπω § 246] εἴπω.

353. Ar. —, pro ἵνα enim requiri debn.
 Quod in marg. A ei tribuitur ἵν' ἄν, id
 errori excerptantis videtur deberi.

359. δ'] olim om. quidam.

- ἀντικρὺ δ' ἀπόφνημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
 κτήματα δ', ὅσ' ἀγόμενν ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
 πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ φοίκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.“ 364 = 391
- 365 ἦ τοι ὃ γ' ὥς φειπὼν κατ' ἄρ' ἔζητο· τοῖσι δ' ἀνέστη 365 = A 68
 Δαρδανίδης Πριάμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος, 366^b = P 477 γ 110,
 367 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε· 409 cf. E 318
- 370 „νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὥς τὸ πάρος περ, 370^a = Σ 398
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐργήγορθε γέκαστος· 371 = Σ 299
 ἥδ' ὅθεν δ' Ἰδαῖος ἔτω κοίλας ἐπὶ νῆας 372 cf. 381
 φειπόμεν' Ἀτρεΐδην· Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάωι 373^b = E 552
 μῦθον Ἀλέξανδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε, 374 = Γ 87
- 375 καὶ δὲ τὸ φειπόμεναι πυκινὸν γέπος, αἶ κ' ἐθέλωσι 375 cf. 394
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηγέος, εἰς ὃ κε νεκρούς 376-378 = 395
 κόμεν' ὕστερον αὐτὲ μαχεσσόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων sqq.
 ἡμε διακρίνημι, δῶνι δ' ἐτέροισι γε νίκην.“ 377^b sq. = 291 sq.
- 379 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἥδ' ἐπίθοντο· 379 = I 79 Σ 183
 381 ἥδ' ὅθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας. eto. cf. ζ 247 υ 157
 381 cf. 372
- τοὺς δ' ἡδ' ἐν ἀγορῇ Δαναούς, θεράποντας Ἄργεος,
 νηὶ πάρα πρυμνῇ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὃ τοῖσι
 σάος ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἅπύτα κήρυξ·
- 385 „Ἀτρεΐδην τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν, 385 = 327
 ἕνωγε Πριάμος τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοὶ 386^b = K 563
 φειπόμεν', αἶ κέ περ ὅμι φίλον καὶ γυνδὺ γένηται, 387 cf. A 17
 μῦθον Ἀλέξανδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε. 388 = Γ 87
- κτήματα μὲν, ὅς' Ἀλέξανδρος κοίλῃσι ἐνὶ νηυσὶ 389 sq.^a cf. X 115
 390 ἀγάγετο Τροίηνδ' — ὥς πρὶν ὥφειλ' ἀπολέσθαι! — 390^b cf. Ω 764^{sq.}
 πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ φοίκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι, 391 = 364

368 κίκλυτί μοι, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἥδ' ἐπικούροι, 368 sq. = 348 sq.

ὄφρ' ἴσπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελύει.

380 δόρπον ἵπιδ' εἴλοντο κατὰ στρατὸν ἐν ταλίσσι. 380 cf. A 780 Σ 298, 314

364. καὶ Eust. 1385, 50] καὶ V'.
 368 sq. Om. A (in margine add. m. rec.).
 368. μοι § 92] μιν.
 370. πτόλιν A D] στρατὸν (e vs. 380?) C T.
 371. E libro Σ huc invectum (ut 380)
 censet Leaf.

375. τὸ Heyne] τόδ' Ω, Knight καὶ τόδε.

376 et 395. πολέμοιο δυσηγέος] cf. B 686.

380. Versum e Σ insertum om. A D L.

385. Om. A (in marg. add. m. rec.).

— ἀριστῆες Παναχαιῶν] δυνάμειδος Ἀχαιοὶ D.

386. ἦνωγε § 225] ἠνώγει.

387. γένηται Naber] γίνοιτο. Of. vs. 394
 et B 128.

390. ὥφειλ' § 273] ὥφειλλ'.

391. καὶ Heyne] καὶ V'. Of. vs. 364.

- κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐ φησιν θάσειν. ἥ μὴν Τρῶες γε κέλονται!
 καὶ δὲ τόδ' ἥνωγον φειπεῖν γέπος, αἶ κ' ἐθέλητε
 395 παύσασθαι πολέμοιο δυσνηέος, εἰς δ' κε νεκροῦς
 κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχεσόμεθ', εἰς δ' κε δαίμων
 ἤμε διακρίνηι, δῶνι· δ' ἐτέροισί γε νίκην.“
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκλὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ὃπ' δὲ δὴ μετέφειπε βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 400 „μήτ' ἄρ' τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω
 μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δέ, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστι,
 ὥς ἦδη Τρῶεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.“
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐφίεραχον υἱὸς Ἀχαιῶν,
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 405 καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „Ἰδαί', ἥ τοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
 ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιφανδάνει οὕτως.
 ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν — κατακαϊέμεν' οὐ τι μεγάλῳ·
 οὐ γάρ τις φειδὼ νεκῶν κατατεθνηῶτων
 410 γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μελίσσέμεν' ὄκα.
 ὅρκια δὲ Ζεὺς γίστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρῃς.“
 ὥς φειπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσι,
 ἄφορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Φίλιον ἱρήν.
 οἳ δ' ἔατ' ἐν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Λαρδανῶνες,
 415 πάντες ὁμυγερεῖς, ποτιδέγμενοι ὀππότη' ἄρ' ἔλθοι
 Ἰδαῖος· ὃ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελὴν ἀπέφειπε
 στὰς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὄκα,
 ἀμφοτέρων, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλιν·
 419 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐυσσέλμων ἀπὸ νηῶν.
 421 ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρασ
 ἐξ ἀκαλαρρεῖταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο
 οὐρανὸν εἰσανιών· οἳ δ' ἤνταον ἀλλήλοισι.
 ἐνθα διαγνώναι χαλεπῶς ἔεν ἄνδρα γέκαστον·

420 ἀτρύνοντο νίκυς ε' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλιν.

420 cf. 418

398. μὴν] εἰς ΑΓ., μιν D (cf. E 181).

394. ἥνωγον § 225] ἥνωγον Ω (i. e. ἥνωγον?).

408. ἐφίεραχον Bentley] ἐπίαχον.

420. Del. vHerwerden (coll. A 56 Y 3).

— ἀτρύνοντο νίκυς ΑΓ. L] -νον νίκυς Ω.

424. χαλεπῶς] -πὸν C (adv. redit Y 186).

- 425 ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα,
 δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν. 426^a cf. II 3 Σ 17,
 οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ 235 δ 523 = 46
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήκεον ἀχνύμενοι κῆρ, 428 = 431
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Φίλιον ἱρήν.
 430 ὧς δ' αὐτῶς ἐτέρωθεν ἐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 433 ἥμος δ' οὐκ ἄρα πῶ ἥως, ἔτι δ' ἀμφιλόκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὸν κριτὸς ἤγρετο λαὸς Ἀχαιῶν, 434 cf. Ω 789
 435 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὸν ἔν' ἐποίεον ἐξαγαγόντες 435-440 cf. 336
 ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν sq.
 πύργους θ' ὑψηλοῦς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη
 440 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
 εὐρεῖαν μεγάλην, ἔν δὲ σκόλοπας κατέπνεξαν. 441 cf. I 350
 ὧς οἱ μὲν ἄρ' ἐπὶ πονέοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί 442^a = E 84
 οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ 443^a = A 1
 ἔθνευντο μέγα φέρον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 445 τοῖσι δὲ μύθων ἥρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 445 sq.^a cf. E 420
 „Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, sq.
 ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνέψει;
 οὐχ ὀρέεις οὔτι δ' αὐτὲ κάρη κομάοντες Ἀχαιοί
 τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον 449^b sq. = M 5 sq.
 450 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι ὀδύσαν κλειτὰς ἐκατόμβας;
 τοῦ δ' ἥ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπὶ κίδναται ἥως 451 cf. 458
 τοῦ δ' ἐπιλήσσονται τό τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων

431 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήκεον ἀχνύμενοι κῆρ.
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

431 = 428

427. σὶ δὲ] ἀλλὰ l. a. in A.
 428. πυρκαϊῆς] sic Ar., -ῆς Zen.
 — et 431. ἐπενήκεον (-νάφεον) Knight] ἐπε-
 νήκεον Ω. Cf. Ψ 139, 163 Ω 276; error redit
 α 147 π 51.
 431 sq. Del. Leaf (cf. vs. 420).
 433. οὐκ Nauok] οὐτ'.
 — ἄρα Nauok] ἄρ.
 434. ἤγρετο Duentzer] ἤγρετο Ω, redit error
 Ω 789, ubi quod sequitur: αὐτὰρ ἐπεὶ δ'
 ἤγρεθον omnem eximit dubitationem; cf.

etiam Ψ 287 υ 100, 123. Vitiorum, quae
 peperit vetusta litteratura, insigne hoc est
 exemplum.

436. ἐκ πεδίου] ἐν πεδίῳ Aristoph. L.

— ποτὶ] περὶ Aristoph. A. Cf. H 337 M 64.

443—464. Zen. Aristoph. Ar. —, quod
 eadem narrentur initio libri M; cf. etiam
 Φ 446.

451 et 458. ὅσον Zen. Ω] ὅσην Ar. Ambr.
 A. Cf. I' 12 O 358 al.

452. τό τ'] τό Ar. L.

ἥρωϊ Λαομέδοντι 'πολλίσσαμεν ἀθλήσαντε."

- τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 455 ἢ πόποιοι, ἐνοσίγαι' εὐρυσθενεῖς, οἷον ἔειπες!
 ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δρῆσει νόημα,
 ὃς σέο πολλὸν ἀφανρότερος χειρὰς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπὶ κίθναται ἥως.
 ἄγραι μάν, ὅτε κ' αὖτε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
 460 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλῃν εἰς πατρίδα γαίαν,
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχεῦται,
 αὐτίς δ' κίθνα μεγάλῃν ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὃς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν."
 ὃς οἷ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
- 465 'δύσετό τ' ἑλίοιοσ' ἐτελείετό τε φέρον Ἀχαιῶν,
 'βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο,
 νῆες δ' ἐκ Ἀθήνοιο παρῆσταν φοῖνον ἄγουσαι
 πολλαί, τὰς προέηκεν 'Ἰσονίδης 'Εύνηος,
 τὸν ῥ' ἔτεχ' 'Τησιπύλῃ ὅπ' 'Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
 470 χωρὶς δ' Ἄτρεΐδης' Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάωι
 'δῶκεν 'Ἰσονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἔνθ' ἄρ' ἐφοινίζοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῶι, ἄλλοι δ' αἰθῶνι σιδήρῳι,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς', ἄλλοι δ' αὐτῆϊσι βόεσσι,
 475 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδοισι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
 'θαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἥδ' ἐπὶ κούροι·
 παννύχιος δὲ σφιν κάκ' ἐμήδετο μητιέτα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δφέος ἦιρει·
 480 φοῖνον δ' ἐκ δεπᾶων χαμάδις 'χέον, οὐδέ τις ἔτλη
 πρὶν πιέμεν, πρὶν λειψαὶ ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 'κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

454 cf. A 517

454^a = Π 48 P 18

T 419 X 14 d 30,

882 cf. o 325

455 = v 140

455^a = θ 201

458 cf. 451

460 = O 499 cf.

B 140

462 cf. M 31

465^a = β 888 ζ 321

η 289 θ 417

470 cf. E 552

476^a = Σ 354479^b = μ 243 cf. θ

77 P 67 λ 43, 633

χ 42 ω 450

482 cf. I 713 π 481

τ 427

453. ἥρωϊ A.] -δονθ' ἥρωϊ Agar (item 3 483).

455. εὐρυσθενεῖς] (-γαιε) εἰρισθενεῖς Nauck (ut Hes. Oper. 416); item θ 201 v 140. Cf.

εὐρύροπα, εὐρυφυῆς al.

465. το] δὲ Ω. Cf. β 888 al.

467. παρίσταν Bentley] παρίστασαν.

472. ἦθ' D] ἦθ'ον Ω.

475. Zen. Aristoph. Ar. —

— ἀνδραπόδοισι Ar.] -δεσσι.

481. πρὶν πιέμεν] πιέμεναι Ar. (cf. II 825 π 143 σ 3).

482. Zen. om.

κόλος μάχη.

- Θ ἴδως μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὰν ποιήσατο τερπικέραυνος
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο,
 αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
 5 „κέκλυτέ μοι, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θείναι·
 7 μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην
 πειρατέω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
 αἰνέειτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε φέργα.
 10 ὃν δὲ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
 ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσι ἀρηγέμεν ἢ Λαυαοῖσι,
 πλῆγεις οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε,
 ἢ μιν ἐλὼν ῥίψω εἰς Τάρταρον ἡρόντα,
 τῆλε μάλ', ἤχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
 15 ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
 τόσσον ἐνερθ' Ἀΐδα' ὅσον οὐρανός ἐστι ἀπὸ γαίης·
 γνώσειτ' ἔπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν ἀρτίστος ἀπάντων·
 εἰ δ' ἄγε, πειρήσασθε, θεοί, ἵνα φείδετε πάντες·
 σερῶν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
 20 πάντες τ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαι τε θείναι·
 ἀλλ' οὐ κεν φερούσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδλονδε
 Ζῆν' ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι φερούσαι,
 24 αὐτῇ κεν γαίῃ φερούσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσσῃ·

ὁ ὅφρ' ἔστω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

6 = H 68

25 σερῶν μὲν κεν ἵπαιτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο

δησαίμην, τὰ δὲ κ' αὐτὴ μετήορα πάντα γένοιτο.

1. Zen. ante vs. 53 collocabat.
 4. ὑπὸ] ἅμα Z, ἐπὶ vHerwerden.
 5. μοι § 92] μεν.
 6. Om. pap. Goodspeed Ambr. A D.
 — ἵστω § 246] εἴπω.
 7. θεῶν] θεῶν Ar.
 10. ἀπάνευθε] μετόπισθε Zen., ἀπάρθε
 Aristoph.
 18. εἰ δ' cf. A 802.
 — ἵνα φείδετε πάντες] πᾶσα[ι τε θείναι]
 pap. Hib. 21 (ut vs. 20).

20. ε' O] δ' Ω, item Nicanor scribebat,
 versum 18 virgula claudens et versum 19
 semicolo.

22. μήστωρ'] πάντων Aristot. de an. mot. 4.

28. δὴ... ἐθέλοιμι] κεν Aristid. II 506

Pseudoplat. Hom. 94, ἐθέλωμι Ar.

— πρόφρων] πρόσσω Ptolemaeus Oroan-
 das f.

25 sq. Zen. —, verbis ῥίον Οὐλύμποιο
 in hoc contextu offensus. Omitit Aristi-
 des l. 1.

27 τόσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἰμὶ ἀνθρώπων.“

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκλὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.

30 ὃψὲ δὲ δὴ μετέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἥθῆν·

„ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εὖ νῦ καὶ ἡμεῖς φίδμεν ὃ τοι σθένος οὐκ ἐπιφεικτόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται·

35 ἀλλ' ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις,
βουλὴν δ' Ἀργεῖοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνῆσει,
ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεῖο.“

τὴν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
„θάρσσε, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὗ νύ τι θυμῷ

40 πρόφρονι μυθόμοι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι“

ὥς φειπὼν ὑπ' ὄχρεσσι 'τιτύσκετο χαλκόποδ' Ἴππω,
ὠκυπέτα, χρυσέησι φεθείρῃσιν κομάοντε,
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
χρυσεῖν ἐτύκτον, ἐξοῦ δ' ἐπεβήσето δίφρου.

45 'μάστιξεν δ' ἐλάειν τῷ δ' οὐκ ἀγέκοντ' ἐπετέσθην

μεσσηγὺς γαῖης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·

Ἴδην δ' ἴκανεν πολυπίδακα, μκτέρα θηρῶν,
Γάρφαρον, ἔνθα τέ σοι τέμενος βωμός τε θυεῖσις.

ἐνθ' Ἴππους ἔστρεψε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

50 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πολλὸν ἔχευε.

αὐτὸς δ' ἐν κορυφαῖσι καθέζετο κύδῃ γαίῳ,

εἰσοράων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

28 = Γ 95
28 sq. = I 693 sq.
28-30 cf. I 480 sqq.
29* cf. H 404
30 sq. = α 44 sq.
31 = ω 473 [80 sq.

32 cf. 463 τ 493
32* = Σ 197
33 sq. = 464 sq.
34 = 354

35 cf. 466
36 sq. = 467 sq.

38 cf. Δ 356
38* 40 = X 182
sqq.

40* = h. Merc. 466

41* 44 = N 28
sqq.

45 = E 366 of. E
768

46 = E 769

47 = h. Ven. 68
of. Ξ 283 O 151

48 of. ϑ 363

48* = ψ 148

49* = E 368, 775

50 of. E 776

50* = N 35 of. E
369

51* sq. = Δ 81 sq.

51* = Δ 405

28—40. Ar. —, versum 37 Zen. om.

29. ἀγασσάμενοι] φρασσάμενοι l. a. ant.

32. ἐπιφεικτόν] ἀλαπαδνόν (of. vs. 468) Bekker, sic aut μένος οὐκ ἐπιφεικτόν (ut E 892) vHerwerden.

35. ὥς Ar. A T] εἰ D (ut vs. 466), ἥ C.

37. τειο Heyne] τειο Ω (item vs. 467), de qua forma manifeste vitiosa of. § 93.

38. Pap. Hib. 21: [ὥς φάτο, μεῖδῃσεν δὲ πατὴρ] ἀνδρῶν τε θεῶν τε, | [χρηρὶ τί μιν κατέ-] ρεζεν ἱππὸς τ' ἴφασ' ἔκ τ' ὀνόμαζε [of. vs. 49].

48. ἔνθα τί C] ἔνθα δὲ Ω (ut Z 245 Ψ 680).

Of. N 21 Ξ 215 X 147 ϑ 363 ρ 331 φ 9, 51 χ 469 h Ven. 59.

49. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε] [Κρόνου πάσις ἀγκυλομ]ήτεω pap. Hib. 21.

50. κατὰ A C T] περὶ D (ut vs. parall.).

— πολλὸν § 88] πο(υ)λόν.

51—55. Pro his in pap. Hib. 21 fuere versus septendecim(!). Quorum novem priores tantum non toti perierant, ceteri hi fuere: [— — μετὰ δὲ κελίων] Ἀγαμέμνων | [ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἑκείος Διὶ τερ]πικερ[αύ]νῳ, | [Ἀρεῖ] δὲ ζ[ώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάων]. | Τρώεσσι δ'

- οἱ δ' ἄρα δαῖπνον ἔλοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί
 δίμφοι κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ ῥωγῆσσοντο.
- 55 Τρῶες δ' αὐτ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο, 55^a = A 56 Σ 243
 παυρότεροι ῥέμασαν δὲ καὶ ὥς ὕσμῃνι μάχεσθαι, Y 3
 χρηδ' ἀναγκαίη, πρὸ τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' ὤϊγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός, 58 sq. = B 809 sq.
 πεζοὶ θ' ἱππῆες τε πολλοὶ δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 59^b = 63
- 60 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' εἰς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἔκοντο, 60-65 = A 446
 61 σὺν ῥ' ἔβαλον ρινούσας, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μέν' ἀνδρῶν. sq.
 64 ἔνθα δ' ἄμ' οἴωγῃ τε καὶ εὐχολῇ πέλει ἀνδρῶν
 65 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
- ὄφρα μὲν ἥως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἥμαρ, 66 sq. = A 84 sq.
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαός 66 = ε 56
 ἥμος δ' ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφεβεβήκει, 67 = O 319 Π 778
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατήρ ἐτίτανε τάλαντα, 68 cf. Π 777 δ 400
 70 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταυηλεγέος θανάτοιο, 70^b = β 100 γ 238
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 171, 398 ε 145
 72 εἶλε δὲ μέσσα λαβῶν, ῥέπε δ' αἵσιμον ἥμαρ Ἀχαιῶν. 71 = Γ 127
 75 αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαϊόμενον δὲ 72 cf. X 212
 ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν. οἱ δὲ ριδόντες
 ῥάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δρέος εἶλε. 77^b = χ 42 cf. H 479

62 χαλκοθυρηκων, ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόδεσσαι
 ἱπλυντ' ἀλλήλησι, πολλοὶ δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

63^b = 59

78 αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρος ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ
 ἐξίσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὸν ἔερθεν.

[αὐτ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο | Ἐκτορά
 τ' ἀμφὶ μάγαν καὶ ἀμύμονα Που[λυ]δάμαντα |
 Αἰνεία[ν θ', δὲ Τρωαὶ θεὸς ὥς τίετο δῆμοι,]
 τρεῖς τ' Ἄ[ν]τηνοριδᾶς, Πάλλυβον καὶ Ἀγένορα
 διοῖν.] | ἡθεόν τ' Ἀκά[μαν]τ' ἐπὶ αἰέλου ἀθανά-
 τοισιν]. Cf. B 477—479 et A 57—60.

53. ἄρα δαῖπνον] *ἄριστον?

54. ἀπὸ δ' αὐτοῦ] τοι δ' αὐτόθι l. a. ant.

58. ὤϊγνυντο] ὤϊγο[ντο] pap. Hib. 21.

62 sq. Cf. A 448 sq.

64. 'πίλει' § 275] πῖλεν.

65. Post hunc in pap. Hib. 21 accedunt
 versus tres: ἐν δ' Ἐρις κτέ. = Σ 535—537,
 et sex praeterea versus olim accessisse
 videntur, qui nunc perierunt.

66. ἦν καὶ ἀέξετο] ἦεν ἀέξετό θ' LMeyer
 (item A 84 : 56). Cf. § 302.

70. ταυηλεγέος] ἀνηλεγέος Bechtel, item locis
 parall. et ἀνηλεγέως I 309 a 378 h. Mero.
 362 (coll. Herodiano schol. Apoll. Rh. Argon.
 I 785, ἀνηλεγέως ibidem II 17).

73 sq. Ar. — propter verbi dualem
 ἐξίσθην pro plurali adhibitum (cf. va. 185)
 et nominis pluralem κῆρος hinc alienum, cum
 de una sorte sit sermo. Qui fecit, κῆρος
 intellegebat τὰς ψυχὰς (ut in Aeschylī Ψυ-
 χοστασίαι). Pro ἐξίσθην olim quidam legebant
 ἔρυσθεν, duali molesto substituentes passi-
 vum omnino vitiosum.

77. εἶλε] ἥρει L (ut H 479).

- ἔνθ' οὐτ' Ἴδομενεὺς τλῆ μιν μένων οὐτ' Ἀγαμέμνων,
οὐτ' Αἴαντε δ' ὧν μένετ' ἐν, θεράποντες Ἄρηος]
- 80 Νέστωρ οἷος ἔμιμνε, γερήνιος οὔρος Ἀχαιῶν, 80 cf. A 840 O 370,
οὗ τι γεκὼν, ἀλλ' ἔππος εἰείρετο, τὸν ἔβαλεν ἰῶι 659 γ 411
δῖος Ἀλέξανδρος, ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο, 82 = Γ 329
ἄκρην κακ' κορυφὴν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἔππων
κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι. 84^b = 326
- 85 ἀλγῆσας δ' ἀνέπαλτο, — βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δ' ὧ, —
σὺν δ' ἔππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῶι.]
ὄφρ' ὁ γέρον ἔπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
φασγάνῳ ἄλσων, τόφρ' Ἐκτορος ὠκέες ἔπποι 88^a cf. E 81
ἤλθον ἂν ἰωχμόν, θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
- 90 Ἐκτορα καὶ νῦν κεν ἔνθ' ὁ γέρον ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης 91^a = Γ 374
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα
„διογενὲς Λαερτιάδην, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
πῆμι φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς ἐν ὀμίλῳ;
95 μὴ τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῃ ἐν δόρῳ πῆξῃ. 95 cf. X 283
ἀλλὰ μὲν, ὅφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγχιον ἄνδρα.“
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τυδείδης δ' αὐτὸς περ ἔων προμάχοισιν ἐμύχθη, 99 cf. E 134
- 100 ἑστῆ δὲ πρόσθ' ἔππων Νηληϊάδαο γέροντος,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
„ὦ γέρον, ἧ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
σὴ δὲ βίη λείπεται, χαλεπὸν δὲ σε γῆρας ὑπάζει, 103^b cf. A 321
ἥπεθ' ἀνδρὸς δὲ νῦν τοι θεράπων, βραδέες δὲ τοι ἔπποι.
105 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσῃς, ὅφρα εἰδῇαι 105-107 = E 221
οἷοι Τρώϊοι ἔπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο sqq.
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν' ἡδὲ φέβεσθαι,
οὗς τότε ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μῆστορα φόβοιο.

79. Αἴαντε δ' ὧν O] οὕτω (οὐδὲ) δ' Αἴαν-
τε(σ) Ω.

81. εἰείρετο] ἀδάμνατο Ar. in commentariis.

85. ἀνέπαλτο] ἀνέπαλτο vGent conleoit pro-
babilit. Cf. γ 424 ψ 692, 694 T 351
A 94, nec non A 532 et participium ἐπι-

ἀλμενος H 15 α 320 (H 260 M 404 N 362).

103. ὑπάζει] sic Ar., ἐπείγει Demetrius
Ixion, ἐκάνει T. Cf. A 321.

108. Ar. —, quod res Aeneae sit nota et
uno die intermisso gesta (E 323 sqq.).

— τότε Axt] ποτ'. Cf. Γ' 205 et E 134 sq.

- τούτω μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶϊ
 110 Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισ' ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἑκτωρ [sq.
 110^b sq. cf. II 242
 Φείσεται εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσι.“) 111 cf. II 74 sq.
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε γεγρήνιος ἱππότης Νέστωρ 112 = A 516
 Νεστορέας μὲν ἔπειδ' ἱππους θεράποντ' ἐκομείτην,
 Ἰφθίμος Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
 115 τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἔρματ' ἐβήτην
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι 'λάβ' ἁνία σιγαλόεντα, 117^b cf. Ψ 447
 'μάστιξεν δ' ἱππους· τάχα δ' Ἑκτορος ἔργ' ἐγένοντο. 118^a cf. A 95 r 386
 τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός· 119^a = Φ 171 cf.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ἁνίοχον θεράποντα, Θ 303
 120 υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου 'Ἰνιοπῆα,
 ἱππων ἅν' ἔχοντα 'βάλε στήθος παρὰ μαζόν· 121^a = II 739
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ τοι ἱπποι 121^b-125 = 313
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι' λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 121^b = A 480
 Ἑκτορα δ' αἰνὸν ἄχος 'πύκασε φρένας ἁνίοχοιο. 122 = O 452
 125 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἐταίρου, 123 = E 296
 κῆσθαι, ὃ δ' ἁνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δρῶν 124 cf. P 83
 ἱππῷ ἐδιδεύεσθην σιμάντορος, αἶψα γὰρ ἦδρε
 Φιφιλίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἱππων
 ὀκνυπόδων ἐπέβησε, 'δίδου δέ τοι ἁνία χερσί.
 130 ἔνθα κε λοιγὸς ἔεν καὶ ἀμύχανα φέρῃ' ἐγένοντο, 130 sq.^a = A 310
 καὶ νύ κ' ἐσέκασθεν κατὰ Φίλιον ἥτε φάρνεσ, sq.
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ 'νόησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 132^a = Γ 374
 βροντήσας δὲ δρεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,

— μήστορα Plato Laoh. 191 δ L] -ρε (Ar.)
 Ω (cf. E 272).

109. κομείτων] sic Ar., κομείτην Zen. pap.
 Bodl. (κομῆτην) O. Forma suspecta (cf. § 116).

111. φείσεται] φειδέη vHerwerden. Non nisi
 in hoc versu (= II 243) futurum particulae
 ὄφρα additur; nam alieni hinc sunt ρ 7
 α 419, et δ 163 facile potest corrigi.

— παλάμῃσι] cf. E 594.

114. Ἰφθίμος A D] -οι Ω. Cf. Ψ 511.

— Εὐρυμέδων] Εὐρυμέδων A (item A 620);
 fuerunt igitur qui -μέλων legerent (non Ar.),
 ut ab Agamemnonis ministro hunc virum
 nomine distinguerent. Cf. A 228.

116. σιγαλόεντα] φοινικέοντα A, item vs. 187
 (cf. A 141 ψ 201).

117. Ἑκτορος] *-ρι? Cf. Ψ 447.

128. Ἀρχεπτόλεμον] sic Ar., Ἑρασιπτόλεμον
 Zen. (non vero vs. 313).

131. Olim addebant quidam versus ieiun-
 os: Τρώες ὑπ' Ἀργείων, ἔλιπον δὲ κεν Ἑκτορα
 δίον | χαλκῷ δηρόντα (δηωδίοντα? la Roche),
 δάμασσε δὲ μιν Διομήδεα. Vix minus moles-
 tus — ut nunc habet Ilias — est vs. 131.
 Quod notatu dignum videtur, pagina co-
 dicis A, in qua hic versus legitur, est
 versuum 26.

133. δὲ Knight] δ' ἄρα.

- καὶ δὲ πρόσθ' ἔππων Διομήδεος ἦκε χαμᾶζε·
 135 δφεινὰ δὲ φλόξ ὄρωτο Θεῖου καιομένοιο,
 τῷ δ' ἔππω δφείσαντε κατεπτήκην ὑπ' ὄχεσφι.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἄνία σιγαλόεντα· 137^b = A 128
 'δφείσε δ' ὃ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέφειπε·
 „Τυδεῖδην, ἄγε δ' αὐτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἔππους.
 140 ἧ οὐ γινώσκεις ὃ τοι ἐκ Διὸς οὐχ' ἔπει' ἀλκή;
 νῦν μὲν γὰρ τοῦτ' αἰ Κρονίδης Ζεὺς κύδος ὀπάξει, 141 cf. Φ 570
 σήμερον· ὕστερον αὐτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐθέλῃσι, 141^b cf. P 566 c 161
 δώσει. ἀνὴρ δὲ κεν οὐ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
 οὐδὲ μάλ' ἰφθιμοσ' ἐπεὶ ἧ πολὺ φέρτερός ἐστι.“ 144^b = 211 X 40
 145 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔφειπες· 146 = A 286
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει. 147 = O 208 Π 52
 „Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων· σ 274 cf. X 43
 ,Τυδεῖδης ὑπ' ἐμείῳ φοβούμενος ἔκετο νῆας·
 150 ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.“ 150^b = A 182
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γεγῆνιος ἱππότης Νίστωρ·
 „ὦ μοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔφειπες! 152 cf. A 370
 εἴ περ γάρ σ' Ἐκτωρ κε κακὸν καὶ ἀνάγκη φήσει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Λαρδανίωνες
 155 καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
 τῶων ἐν κονίῃσι βάλεις θαλεροῦς παρακοίτας.“
 ὥς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἔππους 157 cf. 432
 αὐτίς ἄν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἐκτωρ 158^b sq. = O 589
 φησὶ θεσπεσίην βέλεα στονόεντ' ἐχέοντο.“ sq.
 160 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσε μέγας κορυθαῖόλος Ἐκτωρ· 160^a = E 101
 „Τυδεῖδην, περὶ μὲν σε 'τίον Δαναοὶ ταχύπαλοι 161 cf. A 257
 ἔδρμη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοσι δέπασσι· 162 = M 811
 νῦν δέ σ' ἀτιμάσσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντ' ἐτέτυξο.
 Ἐέρρε, κακὴ γλῆκην, ἐπεὶ οὐ φείξαντος ἐμείῳ

137. (') φύγον] sic Ar., -en l. a. ant. (cf. A 128 ψ 465).

— σιγαλόεντα] cf. vs. 116.

139. δ' αὐτε] ἰωι Zen. (pro dativo igitur id habens; cf. § 92).

142. ἡμῖν] ἡμῖν (cf. § 93)? An recentis

aetatis indicium (vs. 142—144 del. Knight)?

153. φῆσαι] φῆσι (φῆμη) Cobet. Cf. α 168 et § 122.

162. -οἱσι δέπασσι § 60] -οἱσι δέπασσι.

163. ἀτιμάσσουσι § 144] ἀτιμήσουσι.

164—166. Aristoph. Ar. —

- 166 *πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσσαι οὐδὲ γυναικᾶς*
*ἄξις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.*¹⁶⁶
ὥς 'φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα 'μερμήριξε, 167^b = A 189
ἵππους τε στρέφαι καὶ ἐναντίβιον μαχίσασθαι.
τρίς μὲν ἐμερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 169 cf. E 671
170 *τρίς δ' ἄρ' ἀπ' 'Ιδαίων ὀρέων 'κτύπε μητιέτα Ζεὺς*
σῆμα τιθεῖς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκεία νίκην. 171^b = H 26
"Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐπέκλετο μακρὸν ἄυσας 172 = Z 110 cf. A
„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται, 285 O 424, 485
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνῆσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς. 172^b-174 = F 183
175 *γινώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων* sqq.
νίκην καὶ μέγα κῆδος, ἀτὰρ Λαναοῖσι γε πῆμα. 173 sq. = A 286
νῆπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τέλεια 'μχανάοντο sq. O 486 sq.
ἀβλήχρ' οὐδενόσωρα! τὰ δ' οὐ μένος ἡμὸν ἐρύξει, 174 = N 150 etc
ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτῆν.]
180 *ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆισι γένωμαι,*
μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς διῆτοιο γενέσθω, [47 O 702
182 *ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς.* 182 cf. N 629 E
184 *ὥς φειπὼν ἵπποισιν ἐπέκλετο 'φώνησέν τε* 184 = Ψ 442
186 *„νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἦν μάλα πολλὴν*
Ἀνδρομάχην, θυγάτηρ μεγαλήτορος 'Ἰτελίωνος, 187 = Z 395
ὑμῖν πὰρ προτέραιοσι μελίσφρονα πυρὸν ἔθηκε
φοῖνόν τ' ἐγκράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
190 *ἢ ἐμοί, ὅς περ φοιθαλερὸς πόσις εὖχομαι εἶναι.]*
ἀλλ' ἐφομαρτέετον καὶ σπεύδετον, ὅφρα λάβωμεν 191^a = Ψ 414 cf.
M 412

183 Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν, ἀντιζομένους ὑπὸ καπνοῦ.

183 cf. I 243

185 Ἔάνθε τε καὶ οὐ Πόδαργε καὶ Αἰθῶν Λάμπε τε δῖε,

166. δαίμονα δώσω] sic Aristoph. Ar., πότμον ἐφῆσεν Zen., quae coniectura videtur ut apta sic nimis audax; cautius Axt δαίμον' ἐπόρσω, Naber λαιμόν' ἀμήσω (coll. Σ 84 et Apoll. Rh. IV 374). Vulgata manifeste vitiosa.

168. Olim quidam addebant versum insulsum: ἢ μήτε στρέψωι μήτ' ἀντίβιον μαχίσασθαι. Cf. A 192.

170. ἀπ'] ἀπ' l. a. in A.

177. οἳ] sic Ar. (ut O 104 a 8), οἳ' Dionysius Sid.

188. Add. pap. Hib. 21 G Eust. alii.

— ὑπὸ καπνοῦ] περὶ καπνοῦ l. a. apud Eust.

184. 'φώνησέν τε] [φαίδιμος] "Ἐκτωρ pap. Hib. 21.

186. Ar. —, de duobus enim equis loqui Hectorē (cf. vs. 73 sq.). Equorum nomina desumpta sunt ex II 149 Ψ 295 ψ 246. — Inepte defenditur versus in schol. Ar. Pac. 7.

186. ἦν μάλα πολλήν] *ἢ μάλα πολλή?

189. Aristoph. Ar. —, ne cum hero convivari dicantur equi; sed si deleatur, heros dicatur cum iumentis granis frumenti vesci.

191. ὅφρα] sic Ar., αἶ κα T.

- ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἔχει,
 πᾶσαν χρυσεῖν ξμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτῆν,
 αὐτὰρ ἀπ' ὁμοῖν Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 195 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν ἔτφαιστος ἕκαμε τεύχων.
 εἰ τοῦτω γε λάβοιμεν, ἐξελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 αὐτονυχὶ νηὶν ἐπιβησέμεν ὤκειάων.¹⁹⁶ = E 273
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσκεισε δὲ πότνια Ἥρη,
 ἔσειετο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐξέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,¹⁹⁹ cf. O 150
 200 καὶ ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον κῦδα¹⁹⁹ cf. A 530
 „ὦ πόποι, ἐνοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοὶ περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
 οἷ δέ τοι εἰς Φεῖλκην τε καὶ Αἰγᾶς δῶρ' ἀνάγουσι
 πολλὰ τε καὶ χαλκόντα· σὺ δὲ σφισι βούλει νίκην.²⁰¹ = H 455
 205 εἰ περ γάρ τ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί,²⁰¹ b sq. cf. O 558
 Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύβοπα Ζῆν,
 αὐτόθι κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῶν·²⁰⁴ = I 599
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχτων²⁰⁵ = B 123
 „Ἥρη ἀπτορεπές, ποῖόν τὸν μῦθον ἔφειπες;
 210 οὐ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι²⁰⁵ b cf. Φ 371, 428
 ἡμᾶς τοὺς ἄλλους, ἔπει ἧ πολὺ φέρτερός ἐστι.“²⁰⁸ cf. O 184
 ὧς οἷ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·²⁰⁸ = A 517
 τῶν δ' ὅσον ἐκ νηὶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔφεργε,
 ἔπληθεν ὁμῶς ἔππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
 215 γειλλομένων· γέλλεν δὲ Θοῶι ἀτάλαντος Ἀρηΐ²¹⁰ sq. cf. γ 184
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε φοι Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.²¹¹ = 144^{sq.}
 καὶ νύ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω νῆας ἐξίσας,²¹⁶ = A 300 T 204

196. γε Thiersch] κα.
 199. εἰνὶ θρόνῳ] *ἐν θρόνῳ (item O 150)?
 Cf. § 315^a et Θ 439 β 14 = 3 l. a. Ar.
 Ran. 1515.
 — ἐξέλιξε § 41²⁴] ἐξέλιξε.
 201. εὐρυσθενές] cf. H 455.
 205. *ε'] κ'. Cf. B 123.
 206. Ζῆν § 80] Ζῆ | ν' Ar. Nicanor Ω.
 207. ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος] ἐνθα κάθεται
 ἀκαχήμενος Zen. (cf. vs. 526).
 209. ἀπτορεπές] sic (ἀπτοιπέας) Ar., ἀπτο-
 olim alii. Vox ignota, quae si sana, sor. φαπτι.
 (cf. § 14). Wackernagel ἀπτοιπέας sive ἀπ-
 τοπέας (coll. adi. ἀπατος A 567), Peppmuel-

lor ἀμαρτοπέας (ut N 824), Nauck ἀμετροπέας.
 213. ἀπὸ] sic Ar., καὶ Zen.
 — ἀπὸ πύργου τάφρος] sic Zen. Ar., ἀπὸ
 τάφρου πύργου l. a. ant., ἐπὶ πύργῳ τάφρος
 Monro, ἐπὶ πύργου τάφρος Pallis, an *ἀπὸ
 κύμβρου τάφρος? Cf. H 337.
 — ἔφεργε] sic (ἔφεργε) et ἔφυνε Ar.
 215. γειλλομένων· γέλλεν § 265] ελλομένων·
 εἰλε.
 216. In pap. 689 a (= Hib. 21) sequitur
 versus: [ἐνθα καὶ λοιγὸς ἦν καὶ ἀμήχανα ἔργα
 γέ]νοντο (cf. vs. 180).
 217. ἐξίσας] [Ἀχαι]ων pap. 689 a (= Hib. 21).

- εἰ μὴ ἐνὶ φρέσ' ἔθῃκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
 αὐτῷ ποιπνύσαντι θεῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοῦς.
- 220 'βῆ δ' ἔμειναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 'στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεύῃσιν μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
 222 ἦ ῥ' ἐν μεσσήτοις ἦσκε γεγωνέμεν' ἀμφοτέρωσιν,
 227 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς
 „αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἰδὼς ἀγκυλὴν
 πῆλ' ἔβαν εὐχαλαί, ὅτε δὴ 'φάμεν ἔμμεν' ἄριστοι,
 230 ὀππότε' ἐνὶ Λήμνῳ κενεαυγέες ἡγοράεσθαι,
 ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
 πίνοντες κρητήρας ἐπιστεφείας φοῖνοιο,
 Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε δικοσίων τε γέλαστος
 στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνδὸς ἄξιοί εἰμεν
- 235 Ἔκτορος, ὅς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέωι.
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τῆιδ' ἀάτνι ἄσασα καὶ μιν μέγα κύδος ἀπέφρασ;
 οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμόν
 νηὶ πολυκλήιδι παρελθέμεν' ἐνθάδε γέροντων,
 240 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν καὶ μηρ' ἔκκα,
 γέμενος Τροίηνι λυτειαῖα ἐξαλαπάξει.
 ἀλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήκνον ἐφέλδωρ
 αὐτοῦς δὴ περ ἔασον ὑπεκφυγέμεν καὶ ἀλύξαι,
 244 μῆδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς.“

224 ἡμῖν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τυλαμωνιάδαο
 ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλεύῃσιν, τοὶ δ' ἔσχατα νῆας ἐφίσσας
 εἰρυσαν, ἡγορήνῃ πύονοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν

224-226 = A 7 sqq.

218. ἐν] cf. A 55.

219. Ἀχαιοῦς] [ε]αίρους pap. 689 a (= Hib. 21).

224-226. Add. H.

229. 'φάμεν] *φάτε?

230. *ὀππότε' ἐν] ὅς ὀπότε' ἐν Ω, ἄσασα ποτ' ἐν Bentley, ὅς ποτ' ἐν Heyne. Cf. A 399 l' 173 al.; subsimili errore Thuc. IV 37 in codices irrepsit δεῖ (γνοῦς... δεῖ, εἰ καὶ ὁποσονοῦν μᾶλλον ἐνδῶσουσι, διαφθαρησομίνου), quod in fragm. papyr. deest. Cf. etiam Qd 722.

— ἡγοράεσθαι] εὐχετάσθαι l. a. in A.

231. Ar. —, una cum sequenti ferri non posse arbitratum, illum autem aptiorem esse (cf. Ariston., idem et Eust. ad Y 84, Athen. 89 d).

233. ἄνθ'] sic Demetrius et Herodianus (= ἄνεα), Ar. ἄνθ' (= ἀντι). Cf. P 29, 167.

234. δ'] om. A.

235. Aristoph. Ar. —, Ἔκτορος δὲ δὴ κύδος Ὀλύμπιος αὐτὸς ὀπάζει l. a. ant.

237. ἀπέφρασ § 150^b] ἀπηύρασ.

240. ἔκκα] ἔκκατον Ambr., ἔκκατον A.

241. λυτειαῖα § 83¹⁰] -χεον.

244. Om. Ambr.

- 245 ὥς 'φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα, 245 = P 648
'νευσε δὲ φοι λαὸν σάον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολίσθαι. 246 cf. A 117
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετευνῶν, 246^b cf. I 290
νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχασσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείῃς· 247 = Ω 815
παρ δὲ Διδσ βωμῷ περικαλλεὶ κάββαλε νεβρόν,
250 ἔνθα πανομφαίῳ Ζήν' ἐρρέξεσκον Ἀχαιοί.
οἱ δ' ὥς οὖν ἐξίδονθ' ὃ τ' ἄρ' ἐκ Διδσ ἦλυνθεν ὄρνις, 251^a = Γ 154
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσ' ἔθορον, 'μνήσαντο δὲ χάρμης. 252 = Ξ 441 cf.
ἔνθ' οὐ τις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἰόντων, O 880
ἠϋξάτο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν' ὠκέας ἵππους
255 τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν, 256^b = Δ 457
Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὃ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους· [sq.
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ 'πῆξε 258 sq. = Δ 447
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε. 258^b sq. = E 40
260 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. X sq.
τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος· 260 = E 294
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦρον ἐπιχειμένοι ἀλκῇ· 262-265 = H 164
τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενεὺς, sqq.
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδροφόντῃ·
265 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Ἐναιμόνοσ ἀγλαὸς νείσ·
Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
'στῆ δ' ἄρ' ὅπ' Αἴαντος σάκει Τελαμωνιάδαο.
ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος, αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
παπτήκνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' διστεύσας ἐν ὀμίλῳ
270 βεβλήκοι, ὃ μὲν αὐτῷ πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε,
αὐτὰρ ὃς αὐτὶς ἰὼν, πᾶσι ὥς ὑπὸ μντέρ', ἔδυσκε
εἰς Αἴανθ'· ὃ δὲ μιν σάκει ἐκρύψασκε φαιρινῷ.

245. ὀλοφύρατο] -ρετο A¹ O.
246. ἀπολίσθαι] ἀπολίσθαι Ar. Ambr.¹;
cf. I 290 : 496 et B 486.
249. κάββαλε] θήκατο l. a. in A.
251. ἐξίδονθ' — ὄρνις] εἶδοντο Διδσ τέρας
[αἰγίόχοιο] pap. 689 a (= Hib. 21), ut
E 742.
252. Sequuntur in pap. 689 a (= Hib. 21)
haec: Ζεὺς δὲ πατὴρ ὤτρυνε φ[άλαγγας, κύδοι γαί-

ων?][εἶξαν δὲ Τρῶες τυτθὸν Α[ναίοισιν ὀπίσσω?].
260. ἀράβησε—αὐτῷ] υπαρώησαν δὲ οἱ ἵπποι
l. a. in A (ut vs. 314).
264. ἀνδροφόντῃ § 28] ἀνδρ(ε)φόντῃ.
267. δ' ἄρ' ὅπ''] δὲ παρ' A.
270. βεβλήκοι Ar. O] -και Ω. Cf. § 159
et Φ 609.
271. ὃς § 15] δ.
272. (ι)κρύψασκε § 146] κρύπτασκε.

- ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεθκροσ ἀμύμων; 278^a = E 703
 Ὅρσιλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὅρμενον ἤδ' Ὅφελίστην
 275 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην
 276 καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
 278 τὸν δὲ φιδῶν ἔγκθησε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 278 cf. A 255
 τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας· 279^b = T 152
 280 ὅστις δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε· 280 cf. H 46
 „Τεῦκρε, φίλῃ κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, [II 39
 βάλλ' οὐτίσας, αἶ κέν τι φάος Δαναοῖσι γένηται 282^b = A 797 cf.
 πατρί τε σῶι Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔόντα, 283^b = 1 67 cf. X
 καὶ σε νόθον περ ἔόντα κομίσσατο φῶι ἐνὶ φοίῳ. 480 a 485 ψ 325
 285 τὸν καὶ τηλόθ' ἔόντα ἐνκλείης ἐπίβησον.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐκφερέω, ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται· 286 cf. A 212
 αἶ κέν μοι δώῃ Ζεὺς τ' αἰγίλοσ καὶ Ἀθήνη
 Φιλίου ἐξαλαπάξαι ἐν κτίμενον πτολίεθρον, 288 = A 33
 πρῶτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρὸςβήϊον ἐν χειρὶ θήσω,
 290 ἣ τρίποδ' ἥε δῶα ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφι 290^b cf. A 699
 ἥε γυναιχ', ἢ κέν τοι δμῶν λέχος εἰσαναβαίνοι.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεθκροσ ἀμύμων·
 „Ἄτρεϊδῃ κύνιδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δύναμις γε πάρεσσι,
 295 παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Φίλιον ὠσάμεθ' αὐτούς,
 ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένους ἄνδρας ἐναίρω.
 ὀκτῶ δὴ προέηκα τανυγλώχινας διστοούς,
 πάντες δ' ἐν χροῖ ἔπνυχθεν Ἀργεῖ θυῶν αἰζηῶν· 298 cf. O 315
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέμεν κύνα λυσσκητῆρα.“
 300 ἣ ῥα, καὶ ἄλλον διστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱαλλε 300^b sq. = 309 sq.
 Ἐκτορος ἀντικρύ, βαλέμεν δέ γε ῥέετο θυμός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίῳνα, 302^a cf. 119
 υἱὸν ἐὺν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰδί· 303^b = N 586 cf.
 τὸν ῥ' ἐξ Αἰσύμνηθεν ὀπυιομένην ἔτεκε μήτηρ, A 108 N 186 O 420

277 πάντας ἱπασσαυτίρους πύλας χροὶ πολυβοταίρη.

277 = M 194 II 418

277. Add. H.

283. ὃ σ' A C T] ὅς Ω.

284. Zen. om., Aristoph. Ar. —

290. ἵππους] -πῶ Zen, Aristoph. T. Cf. K 305.

296. δεδεγμένους] sic Ar., -χμένους Herodian.
(cf. I 191 ψ 273).304. Αἰσύμνηθεν] Αἰσύμνηθεν Zen. Ari-
stoph. Ar.

- 305 καλὴ Καστιάνειρα, δέμας φερικυῖα θεῆσι.
μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη 'βάλεν, ἢ τ' ἐνὶ κήποι, 306^a cf. Ψ 697^b
καρπῶι βριθομένῃ νοτίησι τε φεαρινῆσι.
ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκε βαρυνθέν.
Τεῦκρος δ' ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱαλλε 309^a = O 458
310 "Εκτορος ἀντικρὺ, βαλέμεν δέ γε 'ρίετο θυμός. / 309^b sq. = 300sq.
ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε, παρίσφηνεν γὰρ Ἀπόλλων.
ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, Θρασύην "Εκτορος ἡνιοχῆα,
ρίεμενον πόλεμόνδε 'βάλε στήθεσ παρὰ μαζόν. 311^a cf. N 518
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ γοι ἵπποι 313^b-317 = 121
315 ὠκύποδες τοῦ δ' αὖθι 'λύθη ψυχὴ τε μένος τε. sqq.
"Εκτορα δ' αἰνὸν ἄχως 'πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταῖρου,
Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἰόντα
ἵππων ἡνὶ εἰλεῖν, — ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας, — 319^b = o 98
320 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ 'θόρε παμφανόοντος 320 = Ψ 509
σμερδαλέα φιάλων, ὃ δὲ χερμάδιον 'λάβε χεῖρ, 321 = E 302
'βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέμεν δέ γε θυμὸς ἄνωγε. /
ἦ τοι ὃ μὲν φαρέτρης ἔξ εἴλετο πικρὸν οἰστόν,
'θῆκε δ' ἐπὶ νευρῆι· τὸν δ' αὖ κορυθαῖόλος "Εκτωρ
325 ἀφφερόντα παρ' ὤμον, ὅθι κληῖς ἀποτρέγει
αὐχένα τε στήθεός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,
τῆι δ' ἐπὶ γοι μεμαῶτα 'βάλεν λίθωι ὀκρίονεντι, 326^b = 84
'ρῆξε δέ γοι νευρῆν 'νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῶι. 327^a cf. X 326
'στῆ δὲ γυνὴ ξριπῶν, τόξον δέ γοι ἔκπεσε χερσός. 328^b cf. E 458
330 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 329^a = A 355
ἀλλὰ θείων περίβη καὶ γοι σάκος ἀμφοεκάλυψε. 329^b = O 465
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῶμα ἐρίτρηες ἑταῖροι,
Μνηστειὺς Ἐχλίοιο πᾶϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς 'φερέτην βαρέα στενάχοντα. 331-334 = N 420
335 ἄψ δ' αὐτίς Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὥρσε· sqq.
οἷ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὥσαν Ἀχαιοῦς·
"Εκτωρ δ' ἐν πρώτοισι 'κίε σθένει βλεμεαίνων. 337^b = Y 36 cf. I
237 M 42 P 22,
135

311. καὶ τόθ'] sic et τοῦ μὲν Ar.

322. ἄνωγε D] ἀνάγει Ω (cf. § 225).

328. χεῖρ] sic Ptolemaeus Aso., alii χεῖρ'.

337. δ' ἔρ] δι Aristarchus; cf. Ξ 202, 303

Π 775 Σ 568, 579 ζ 8 ι 247 κ 497 π 106

ω 39.

- ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων σὺς ἀγρίου ἢ λέοντος
 ἄπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιθώς,
 340 ἰσχία τε γλουτούς τε, φελισσόμενόν τε δοκεύηι,
 ὥς Ἐκτωρ ὤπαζε κάρη κομάοντας Ἀχαιοῦς,
 αἶν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφίβοντο.]
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβυσαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χειρσί,
 345 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρκτύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' ἠύχετάοντο φέκαστος·
 Ἐκτωρ δ' ἀμφιπεριστρόφαιεν καλλίτριχας ἵππους,
 Γοργόος ὄμματ' ἔχων ἢ βροτολοιγοῦ Ἀρηος.
 350 τοὺς δὲ φιδούσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αἴψα δ' Ἀθηνᾶϊνν φέπια πτερόμεντα προσκνύα·
 „ὦ πόποι, αἰγίόχοιο Διὸς τέκος, οὐκ ἐτι νῶϊ
 ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαθησόμεθ' ὕστατίον περ;
 οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
 355 ἀνδρὸς ἐνὸς ριπῆι· ὃ δὲ μαίνεται οὐκ ἐν' ἀνεκτῶς
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ φέρογυε.“
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „καὶ λίην οὐτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε,
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 360 ἀλλὰ πατήρ ἡμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆϊσι,
 σκέτλιος, αἶν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερφεύς·
 οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ φοι μάλα πολλάκις υἱὸν
 τειρόμενον ἑσάεσκον ὑπ' Εὐρυσθέηος ἀέθλων.
 ἦ τοι ὃ μὲν ἑκλείσκετο πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 365 τῶι ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλε.
 εἰ γὰρ ἐγὼ τάδ' ἐξεῖδ' ἐνὶ φρεσὶ πενκαλίμνισι,
 εὐτέ μιν εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο προέπεμψε

339^b cf. X 8, 173, 230

342 = A 178

343 = O 1

344 sq. cf. O 2 sq.

345^b-347 = O 367 399.

[431

350^a cf. O 12 II

351 = T 341 cf. 69

352 cf. B 157 O 427

354 = 34

355^b cf. i 350356^b = E 175358^a cf. α 462 181
o 155 π 37359^a = N 763 Ω 168363^b = T 133 cf. O 639366^b cf. E 165.

367 cf. i 277

339. πεποιθώς] διώκων A T.

340. φελισσόμενον] sic (ελισσόμενον) Ar., ἑλισσόμενος O.

— δοκεύηι Thiersch] .ε. (cf. B 148).

347. μεγάλ'] μέγα δ' Nicanor. Vulgata in schol. defenditur coll. Γ 80.

349. Γοργόος] γόνος Zen.

— ὄμματ' sic Zen., οἷματ' Ar. (ut II 752 Φ 252).

— ἢ Zen.] ἢδὲ Ω (cf. E 162).

360. ἡμὸς (αμοος) Brandreth] οὐμὸς. Simile vitium est Ψ 585. Cf. Z 414 A 185 § 9.

- ἐξ Ἐρέβους ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἠρίδαο,
 οὗ κεν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.]
 370 νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξάνυσσε βουλᾶς,
 ἢ φοι γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
 λισσομένη τιμᾶσαι Ἀχιλλῆα πολίπορθον.] 372 = O 77
 ἔσται μὲν ὅτε κ' αὖτε φίλῃν γλαυκώπιδα φείπη.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 375 ὄφρα κ' ἐγὼ καταδύσα Διδὸς δόμον αἰγίοχοιο
 τεύχεσιν εἰς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα φίδωμαι
 ἢ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς, κορυθαίολος Ἴκτωρ,
 γνηθήσει προφανέντε ἀνὰ πολέμοιο γαφύρας, 378^b = 6553.1160
 ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἡδ' οἰωνοῦς 379 of. N 831 P
 380 δημῶι καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 380 = N 832
 ὃς ἔφατ', οὐδ' ἀπύθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη. 381 = E 767 of.
 382 ἢ μὲν ἐποιοχόμην χρυσάμπυκας ἦντυεν ἵππους, 382 = E 720
 384 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ, κόρυς Διδὸς αἰγίοχοιο, 384-388 = E 733
 385 ἐπύκλον μὲν κατέχευε φεανὸν πατρὸς ἐπ' οὐδῶι, 384-388 = E 733
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὰ ἰποίησατο καὶ ἄμα χερσὶ, 384-388 = E 733
 ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διδὸς νεφεληγερέταο 384-388 = E 733
 τεύχεσιν εἰς πόλεμον ἰθωρήσσετο δακρυόεντα. 384-388 = E 733
 εἰς δ' ὄχεα φλόγεα πόσ' ἐβήσετο, ἴλζετο δ' ἔγχος 389-396 = E 745
 390 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῶι δάμνησι σίλῃσιν ἀνδρῶν 389-396 = E 745
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρῃ. 389-396 = E 745
 Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
 αὐτόμαται δὲ πύλαι ἴμυκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὀρεῖ,
 τῆισ' ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπόσ τε,

383 Ἥρη, πρίσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλιο Κρόνου

383 = E 721

368. ἐξ Ἐρέβους ἄξοντα] ἐξάξοντ' Ἐρίβεσφι
 Menrad (of. § 71 et I 572 h. Cer. 350
 Hes. Theog. 669).

369. αἰπὰ] αἰπὰ Nanok (item, ubi redit
 locutio, Φ 9).

371 sq. Zen. om., Ar. —

373. ἔσται μὲν] ἔσσεται ἡμαρ G (ut A 164).

376. φίδωμαι] ἰδωμαι l. a. in A.

377. νῶϊ νῶϊν Zen. D T.

378. προφανέντε Ar. A] -νείσας Zen., sic
 aut -σα Ω. Cf. vs. 455.

— ἀνὰ πολέμοιο γαφύρας] ἰδὼν ἐς δευπὼν
 ἀπόντων Zenodotus (ut A 364 Y 451, cf.
 II 361).

383. Om. B O D T, habet A, in margine
 habuit eius archetypum.

385—387. Zen. om., Aristoph. Ar. —

385. οὐδῶι] of. E 734.

389. ἴλζετο] ἰλζυτο (ut h. Merc. 316 et
 apud Euripidem) Ptolemaeus Oroandae f.

390 sq. Ar. —

394. ἐπιτέτραπται] of. E 750.

- 395 ἤμιν ἀνακλίνει πυκινὸν νέφος ἥδ' ἐπιθεῖναι.
 τῆι δ' αὖ δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἔπουσ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδνθεν ἐπεὶ ῥίδη, ἠώσατ' ἄρ' αἰνῶς,
 Εἴριν δ' ὠτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσιν. 398 sq. = A 185 [sq.
 ἡ βᾶσ' ἔθι, Εἴρι ταχέϊα, πάλιν τρέπε μῆδ' ἔα' ἄντην 399^a = O 158 Ω
 400 ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε.] 144 of. B 8
 ὧδε γὰρ ἐκφερέω, τὸ δὲ καὶ τεταλεσμένον ἔσται 401 = A 212
 γυνώσω μὲν σφῶϊν ὕφ' ἔρμασιν ὠκέας ἔπουσ,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἔρματα γάξω. 402 sq. of. 416 sq.
 οὐδὲ κεν εἰς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαιτούς 403^b of. Ψ 341
 405 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπησι κεραυνός· 404 sq. = 418 sq.
 ὄφρ' εἶδῃ γλανκῶπισ, ὅτ' ἂν ῥῶι πατρὶ μάχῃται. 404^b of. B 551
 Ἥρην δ' οὐ τι τόσον νημεσίξομαι οὐδὲ χολοῦμαι
 αἰεὶ γάρ μ' εἴωθεν ἐνικλᾶν ὅττι νοήσω. 406-408 of. 420
 409 ὅς ἔφατ', ὥρτο δὲ Εἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα, sqq.
 411 πρῶτῃσιν δὲ πύλῃσι πολύπτυχος Οὐλύμπιοι
 ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δὲ σφ' ἐννεπε μῦθον
 ἡ πῆι μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἥτορ;
 οὐκ ἔαει Κρονίδης ἐπαμυνέμεν' Ἄργεῖοισι.
 415 ὧδε γὰρ ἀπέειλε Κρόνου πάϊς, ἦι τέλει περ,
 γυνώσκειν μὲν σφῶϊν ὕφ' ἔρμασιν ὠκέας ἔπουσ, 416 sq. of. 402 sq.
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἔρματα γάξειν.
 οὐδὲ κεν εἰς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαιτούς 418 sq. = 404 sq.

410 ῥῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς μακρὸν Ὀλύμπον.

410 = O 79
 410^a of. A 196 O
 169, 237 II 677

401. τὸ δὲ καὶ] ὥς καὶ A, καὶ μὴν L.
 404 sq. et 418 sq. Spuriine (damnat vHer-
 werden) an graviter corrupti? Vitiosa sunt
 κεν + fut. et δεκάτους pro δίκαια (aut δίκαιον...
 ἐνιαιτόν) dictum, egregie autem suspectum,
 certe inauditum est ἔλκεα obiectum verbis
 ἀπάλθουσαι et μάρπησιν additum. Pro ἀπαλ-
 θήσεσθον Ar. in altera ed. habebat -σονται,
 quo recepto legendumne *ἀπαλθήσοντ' αὖ
 κεν (ut ἔλκεα sit subjectum, cf. E 417) non
 facile sanabitur earum vulnera, si fulmine
 percussae fuerint?

406 et 420. εἴρη(σ)] neglectum est ς;

Ἰδη(σ) (ςιδ.) Tryphon Rhet. III 204 Spengel.
 408 et 422. μ' et ς' εἴωθεν § 18] μοι et
 οὐ ἰωθεν.

— ἐνικλᾶν] ἐνισσόμεν Nauck.

— νοήσω et -σησ] κεν εἴπω et -πησ Ar.
 (vix satia apte, nisi recipiatur Nauckii con-
 iectura).

410. Om. A¹ B¹ C¹ L.

— δὲ κατ'] δ' ἐξ Ariston. (Ar. loco par.).

— εἰσ] ἐπὶ Aristonionis.

411. πολύπτυχος § 83¹⁰] πολυπύχου.

415. ἦε Ar.] αὖ. Errorem peperit litteratura
 vetusta.

- 419 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπητισι κεραυνός. [Ω 188
 425 ἢ μὲν ἄρ' ὃς φειποῖς ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 425 = Α 210 Σ 202
 αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἦρην πρὸς μῦθον ἔφειπε 426 sq. cf. B 166 sq.
 „ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Δίδος τέκος, οὐκέτ' ἐγὼ γε 427 cf. 352
 νῶ' ἰάω Δίδος ἄντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν.
 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
 430 ὃς κε τύχη· κείνος δὲ ἐξὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπιφεικτός. 432 cf. 157
 ὃς ἄρα φωνήσασα πάλιν ἔραπε μώνυχας ἵππους.
 τῆισιν δ' Ὁραιοὶ μὲν ἔλυσαν καλλίτριχας ἵππους
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίησι κάπνισι, 434 cf. δ 40
 435 ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανάοντα 435 = δ 42 [121
 αὐταὶ δὲ χρυσεόισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον 435^b = N 261 γ
 μίγδ' ἄλλοις θεοῖσι, φίλον τετιμῆναι ἤτορ. 436^b = Α 623 ρ 90
 Ζεὺς δὲ πατήρ Ἴδηνθεν εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλυμπόνδ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξέκετο θάκος.
 440 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν ἔλυσε κλυτὰς ἐνοσίγαιος,
 ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖς ἐτίθει κατὰ λίτα πετάσσας
 αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύροπα Ζεὺς
 ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζει Ὀλυμπος.
 αἶ δ' οἶαι Δίδος ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἦρην
 445 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο. 445^b sq. = Α 332
 αὐτὰρ ὃς ἔγνω φῆσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε sq.
 „τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἦρην;
 οὐ μὲν θην' ἀμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδανείῳ

420 ὅρ' εἶδησι, γλαυκῶπι, δὲ ἂν σῶι πατρὶ μάχηαι. 420-422 cf. 408
 Ἦρην δ' οὐ τι τόσον νυμεσίηται οὐδὲ χολοῦται sqq.
 αἰεὶ γάρ γ' εἰωθεν ἐνικλᾶν δευτὴ νοήση.
 ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη, κύον ἀδελφεία, εἰ τίς γ' οὐ
 τοιμήσις Δίδος ἄντα πελώριον ἔγχεσσι ἀείρει.

420-424. Ar. —
 428. νῶ' ἰάω] νῶι ἰάω Ar. Ω, sic aut νῶιν
 ἰάω Ω (νῶιν Zen.? cf. vs. 377).
 430. ἐξὰ Knight] τὰ δ Ω, item M 280
 O 58 P 193 Σ 451 Φ 305 X 459 ι 250,
 310, 343 ι 515 ξ 153 h. Ap. 444. Praeterea
 cf. Α 185.
 432. (')εράπε C] τράπε Ω.

435. ἔκλιναν] ἐκλιναν Trypho Rhet. III
 203 Spengel. Cf. Α 112.
 441. ἄμ βωμοῖς] sic (-σι τίθει) Ar., ἀμω-
 μοῖσι Chrysippus Ω, ἀμβώνεσσι Diogenes,
 ἀναβαθμοῖσι interpretati. Cf. η 100.
 446. ὃς § 15] δ.
 448. θην] τον Heraclides (cf. Eust. h. l.
 et ad μ 362 Oram. Anecd. Par. III 42),

- ὀλλύντε Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐθέσθην.
- 450 πάντωσ, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄπτοι, 450 cf. v 237 φ 202
οὐ κεν ἐμὲ τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ.
σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυνῆα,
πρὶν πόλεμόν τε γιδοῖν πολέμοιό τε μέμερα γέγρα·
ᾧδε γὰρ ἐκφερέω, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν· 454 cf. A 212
- 455 οὐ κεν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγύντε κεραιυνῶνι,
ἅψ ἔς Ὀλυμπον ἵκεσθε, ἐν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί· 456 cf. E 360
ὅς ἔφαθ', αἶ δ' ἐπέμυξεν Ἀθηναῖν τε καὶ Ἥρην· 457-462 = A 20
πλησίαι αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῶεσσ' ἐμεδέσθην. sq.
ἦ τοι Ἀθηναῖν ἀκέων ἔεν οὐδὲ τι ἔειπε,
460 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγχιος ἥκει·
Ἥρην δ' οὐκ ἔχαδε στηθεὸς χόλον, ἀλλὰ προσκνύδα·
„αἰνόντατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; 462 = A 552
εἰ νῦ καὶ ἤμεσ γίμεν ὃ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν· 463 cf. 32
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεσθ' αἰχμητῶν, 463^a = Σ 197
464 sq. = 33 sq.
- 465 οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται·
469 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
470 „κοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωννα
ὄψαι, αἶ κ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρην, 471^a = A 353
ὀλλύντ' Ἀργείων πολλὸν στρατὸν αἰχμητῶν·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμοι' ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἐκτωρ,

466 ἀλλ' ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ καλεύεις,
βουλὴν δ' Ἀργείοισ' ὑποθησόμεθ', ἣ τις δνήσει,
ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τειῖο.

466 cf. 35

467 sq. = 36 sq.

„particulam encliticam in dialectis Argivis et Creticis id quod τοι valentem“(1). Quas nugas peperere verba male intellecta praeorum grammaticorum dubitantium essetne (κάμ)ετον scribendum (sic Ar. Ω) an καμίετην (sic Zen.). Cf. § 115.

449. ὀλλύντε Pallis] ὀλλύσαι. Cf. vs. 378 et 455.

— τοῖσιν] τοῖον Ar.

— ἰθὺςθην] ἰθὺςθε Ω.

450 sq. Post vs. 453 collocat Naber.

451. ἐμὲ Bothe] με.

453. τε (φ)ιδεῖν Eust.] τ' ἰδίειν Ω, γιδοῖν (γιδόμεν § 126) Heyne (ut δ 475).

454. κεν... ἦεν A] καὶ... ἵσταται Ω.

456. ἵκεσθε (-αι) Z Cant.] ἵκεσθεν Ω. Cf. § 115.

459. ἀκίων] cf. A 22.

463. ἀλαπαδνόν A] ἐπισκπτόν Ω (quod omnes habent vs. 32).

466—468. Habent GH; G praemittit etiam ἀνδρὸς — ἀνεκτῶς (= vs. 355).

468. τειῖο] cf. vs. 37.

470. ἡοῦς] sic Ar., ἕας Zen. (quod Boeoticum = εἰς αὐτόν vocat Hesychius), ἡῶθεν (ἡῶθεν) καὶ Brandreth. Cf. vs. 525 et § 77.

471. βοῶπις G] -πι Ω. Cf. § 51.

472. πολλὸν § 83] πο(υ)λόν.

- πρὶν δοῦναι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα 474^b = Π 281
- 476 ἤματι τῷι ὅτε ἔ' οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχωνται, 475^a cf. X 359
στεινέ' ἐν αἰνοτάτῳ περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
ὥς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω 477^b = A 180
χωμένῃς, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἔκῃαι
γαῖης καὶ πόντοιο, ἐν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
- 480 ἤμενοι οὐτ' ἀγῆϊς' Ἰπερίονος ἠελίοιο 480^b = α 8 μ 263
τέρποντ' οὐτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφί.
οὐδ' εἴ κ' ἐνθ' ἀφίκηται ἀλωμένη, οὐ σέ' ἐγὼ γε
σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.
ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρην. 484 cf. A 511
- 485 ἐν δ' ἔπεσ' Ὀκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, 485^b = A 605 E
ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ξείδωρον ἄρουραν. 120
Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀφίκουσιν ἔδω φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς 486^b = γ 226 γ 3
ἀσπασίην τρέλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή. 7332 μ 386 + 593
488^b = I 474
- Τρώων δ' αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ, 489^a cf. H 345
- 490 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπὶ δινέκνῃ,
ἐν καθαρχῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφάνετο χῶρος. 491 = K 199
ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον, 491^a cf. Ψ 61
τόν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ 493^b-495 = Z 818
ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπῃχυν, πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς sqq.
- 495 αἰχμὴ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης.
τῷι δ' γ' ἐρεισάμενος Γέπεια Τρώεσσι μετνύδα· 496 cf. B 109
„κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἧδ' ἐπίκουροι. 497 = Γ 456
νῦν ἐφάμην νῆας ἰ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἑλίων ἠνεμόεσσαν· 499 = M 115
- 500 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
Ἀργεῖους καὶ νῆας ἐπὶ δηγμῖνι θαλάσσης.

474. δοῦναι A T] ὄρῃαι Ω.

475 sq. Ar. —

476. θανόντος A] πεισόντος O.

481. βαθὺς A] πολὺς O.

— ἀμφὶ § 316¹] ἀμφίς.487. *Ἀχαιοὺς] -οῖς. Cf. § 60 et δ 793 x 31
v 282 (versuum I 474 h. Ger. 51 alia ratio).

489. δ' A O] om. T.

493—496. Zen. —

496. Τρώεσσι μετνύδα A C G] πετρώοντα
προσηύδα vel πετρώοντ' ἀγόρευε Ω.

497. μοι § 92] μιν.

501. ἐπὶ δηγμῖνι θαλάσσης] ἐπὶ Διὶς ἐτρά-
πετο φρήν Zen. (ut K 45).

- ἀλλ' ἤ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 502 = Γ 65 μ 291
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους cf. Η 282
 λύσαθ' ὅπ' ἐξ ὀρέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἐδωδὴν· 503^a = Γ 66 cf. μ 292
- 505 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ φίλια μῆλα 505-507 cf. 545
 καρπαλίμως, φοῖνον δὲ μελίφρονα φοινίζεσθε, sq.
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἥοος ἠριγενείῃς
 καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκηι,
- 510 μῆ πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ 510^a = Κ 101
 φευγέμεν' ὀρμίσσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.] 511^b = Β 159
 μὴ μὰν ἀσπουδεὶ γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκκλοι, 512^a = Ο 476 X
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ φοῖκοθι πίσσηι, 304
 βλήμενος ἢ ἰῶι ἢ ἔγγει ὀξυόεντι
- 515 νηὸς ἐπιθρόωσικων, ἵνα τις στευγέησι καὶ ἄλλος 516 = Τ 318
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις φέρειν πολύδακρυον Ἀρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ γάστρῳ Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων
παῖδας πρωθήβας πολιορκοτάφους τε γέροντας
λέξασθαι περὶ γάστρῳ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
- 520 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισι γαστέρι 525^b = Η 361
 πῦρ μέγα καλέοντων· φυλακὴ δὲ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 ὧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω·
 μῦθος δ', ὅς μὲν νῦν ὀγιήσ, γεγραμμένος ἔστω,
- 525 τὸν δ' ἥοος Τρώεσσι μὲθ' ἵπποδάμοισ' ἀγορεύσω. 526^b = Ζ 475 δ
 γέλομαι εὐχόμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσι 472 δ 482
- 527 ἐξελάειν ἐνθ' ἐνδε κύνασ κῆρεςσι φορητούς.
 529 ἀλλ' ἤ τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,
 530 πρῶτ' δ' ὅπνιόιοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530 sq. = Σ 303 sq.
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἀρηα· 530 = Σ 277 [M 77
 530^b = Δ 49, 725
 531 cf. Ο 603

528 οὗς κῆρες φορέουσι μελαινάνων ἐπὶ νηῶν.

503. ἐφοπλισόμεσθα] sic Ar., ἐφοπλίζεσθον Zenodotus (debebat ἐφοπλίζεσθαι, § 52). Cf. B 436.

505. ἄξεσθε L] ἄξασθε Ω (cf. § 152).

512. ἔκκλοι] neglecto f.

513. τούτων] κείνων Ar.

— πίσσηι] πίσσοι Ar.

515. ἐπιθρό(ω)σκων Ambr. A] ἀποθρ. C.

524 sq. Ar. —

526. (f)ίλομαι εὐχόμενος Zen. L] εὐχομαι ἀπόμενος Ar. Ω (εὐχομ' ἀφελόμενος Hoffmann). Cf. vs. 207.

528. Zen. om., Ar. —

529. νυκτὶ] νύκτα l. a. in A.

<p>φείσομαι ἢ κέ με Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν χαλκῷ δειψάσας ἕναρα βροτόεντα φέρωμαι.</p>		534 ^b of. X 245
535	<p>αὐριον ἦν ἀρετὴν διαφείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος μείνῃ ἐπερχόμενον· ἄλλ' ἐν πρώτοισιν, ὅλω, κείσεται οὐκ ἐκείσας, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι, ? ἡέλλοι' ἀνιόντος ἐς αὐριον) εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα,</p>	537 ^b = B 417 538 ^a = X 135 ^b 539 of. s 136 η 94
540	<p>τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, ὥς νῦν ἡμέρην ἦδε κακὸν φέρει Ἀργεῖοισι· ὥς Ἐκτορ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες 'κελάδησαν. οἳ δ' ἔππουσ μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας, 'δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασι φοῖσι γέκαστος·</p>	540 = N 827 541 = N 828 542 = Z 310 543 = s 39
545	<p>ἐκ πόλιος δ' ἤξοντο βόας καὶ φίφια μῆλα καρπαλίμως, φοῖνον δὲ μελίφρονα 'φοινίζοντο</p>	544 ^b = B 775 545-547 of. 505 sqq.
547	<p>σῆτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πόλλ' ἐλέγοντο.</p>	
549	<p>κνίσκην δ' ἐκ πεδίοι' ἄνεμοι 'φέρων οὐρανὸν εἶσω.</p>	
553	<p>οἳ δὲ μέγα φρονέοντες ἀνὰ πτολίμοιο γυφύρας ἦατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφισι 'καίετο πολλά.</p>	
555	<p>ὥς δ' δὲ ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὰν ἀμφὶ σελήνην φαίνετ' ἀριπρεπεία, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ, ἔκ τ' ἔφανεον πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρῶινες ἄκροι</p>	557sq. = II 299sq. 557 of. h. Ap. 22, 144 557 ^b of. M 282
<p>548 'φίφρον δ' ἀθανάτοισι τελείσας ἐκατόμβας. 550 φηδεῖαν' τῆς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρος 'δατίοντο, οὐδ' Ἰθελον' μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Φίλιος ἱρή καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς θυμωλὴς Πριάμοιο.</p>		548 of. A 315 551 ^b sq. = Ω 27sq. 552 = A 47
<p>532—534. Zen. om., Ar. s, vs. 535—537 Ar. („falso A versibus 535—537 antisigma, 538—540 stigmata adscripsit" Ludwig).</p>		
<p>532. ἢ § 327] αἰ vel αἰ. — με L] μ' δ Ω.</p>		
<p>535. ἢ] neglecto f.</p>		
<p>536. ἐπερχόμενον] -νου Nauck.</p>		
<p>538. αὐριον] οὐρανόν Nauck.</p>		
<p>543. ἰδρώοντας] eine f.</p>		
<p>545. ἤξοντο § 152] ἤξαντο Ω (cf. vs. 505).</p>		
<p>548 et 550—552. Affort [Plat.] Aloib. II</p>		
<p>149 d, textui inseruit Barnes.</p>		
<p>549. Del. Wolf.</p>		
<p>550. 'δατίοντο] *'πατίοντο (§ 206)?</p>		
<p>552. θυμωλὴς] cf. A 47.</p>		
<p>553. ἀνὰ schol. T ad I 88] ἐπὶ Ω. Cf. vs. 378. — γυφύρας A D] -ρη Ω.</p>		
<p>555. φαεινὴν] φάει νῆν = νῆην, luce novam (!) interpretabantur quidam.</p>		
<p>557 sq. Zen. om., Aristoph. Ar. —, utpote e libro II male repetitos. Duae imagines sunt permixtae: 1) tam crebri erant ignes quam sunt sidera caeli (ἄσσα . . . τόσσα), 2) ignes per placidam noctem ardentes tam claro lumine perfundebant planitiem quam est lunae caelo aperto splendentis (ὥς . . τοιόν). Hinc factum ut bis legerent r voces οὐρανός, ἄστρα, αἰθήρ. Quae ita in unum concreverunt imagines ut discerni iam nequeant.</p>		

- καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
 πάντα δὲ γείδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν· 559^b cf. N 493
 560 τόσσα μεσγνὺν νεῶν ἥδ' ἑξάνθοιο ῥοάων
 Τρώων καϊόντων πύρ' ἐφαίνετο Φιλιόθι πρό.
 χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πύρ' ἐκαίετο, πὰρ δὲ γεκάστωι
 ἦατο πεντήκοντα σίλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ἰπποὶ δὲ κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας 564^a = E 196
 565 ἑσταότες παρ' ὅχεσφιν εὐθρονον ἔτ' ἔμμινον.

πρεσβεία.

- I ὧς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 θεσπεσίῃ ἔχε φύζα, φόβον κρυόνετος ἑταῖρῃ,
 πένθει δ' ἀτλήτῳ· βεβολήκατο πάντες ἄριστοι.
 ὧς δ' ἀνέμῳ δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα
 5 Βορρῆς καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρηϊκῆθεν ἄητον,
 ἑλθόντ' ἐξαπίνης, ἄμυδις δὲ τε κῦμα κελαινὸν
 κορυφύεται, πολλὸν δὲ παρ' ἐξ ἄλλα φῦκος ἔχευε,
 ὧς ἑδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
 10 ῥοίεται κρυύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων
 κλήδην εἰς ἀγορὴν κικληισκέμεν' ἄνδρα γεκάστον,
 μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισ' ἐπονείετο.
 Ἴξον δ' ἐν ἀγορῇ τετιηότες ἄνδ' Ἀγαμέμνων
 ἵστατο δάκρυ χέων ὧς τε κρήνη μελάνυδρος,
 15 ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
 ὧς ὁ βαρὺ στενάχων γέπε' Ἀργείοισι μετκνύδα·

[808 Σ 40 β 90
8 = O 629 cf. N

9 cf. x 247

10 cf. B 50

14^b sq. = II 3 sq.

559. δὲ Ar. D G] δι' ε' Ω.

— ἄστρα] ἄπρα Bothe, sed tertium comparationis huic voci inest.

560. τόσσα] sic Ar., quidam olim ὧς τὰ vel τοῖα.

562. χίλι' μύρι' Zen.

563. σίλαι πυρὸς] πυρὸς σίλα' Roehl (item φ 246). Cf. § 71.

3. (')βεβολήκατο] sic Ar., βεβλήκατο Zen.; reddit -βολ- vs. 9 et x 247.

4. ἀνέμῳ Aristoph.] μοι Ω

5. Spurius videtur; propria nomina hic molesta, interpolatorem prodit contractum Βορρῆς (Βορίης Ω metro invito) nonnisi h. l. et Ψ 195 obviū (ceteris locis est ου). Cf. § 22 et 58.

7. Ἰχθυε(ν) Ambr. A] Ἰχθυαν Ω (cf. Theocr. VII 58), Ar. utrumque.

14—16. Pro his Zen. habebat unum versum: ἵστατο δακρυχίων, μετ' αὐτῷ Ἀργείοισιν ἱεπεν.

16. ὁ βαρὺ στενάχων] ὁ γε δακρυχίων l. a. ant.

- „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, 17 = B 79
 Ζεὺς με μέγας Κρονίδης ἀάτνι ἐνέδθησε βαρεῖνι, 18-25 = B 111
 σκέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσε sqq.
 20 Φίλιον ἐκπέρσαντ' ἐντειχέα ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτνι βουλευσατο, καὶ με κελεύει
 δυσκλεῖ Ἄργος ἐκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλὰν πολλῶν κατέλυσε κάρηνα
 25 ἡδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ φείπω, πειθώμεθα πάντες· 26-28 = B 189
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῳν εἰς πατρίδα γαίαν, sqq.
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν.“
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 29 = Γ' 95
 30 δρὴν δ' ἄνω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν· 30 sq. = 695 sq.
 ὅπῃ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης 31 = H 399
 32 „Μτρεῖδν, σοὶ πρῶτα μαχέσσομαι ἀφραδέοντι,
 34 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Λαυαοῖσι,
 35 φᾶς ἔμεν' ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
 γίσσας Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες. 36 cf. 258
 36^b = B 789
 σοὶ δὲ διάνδιχ' ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις·
 σκῆπτρῳ μὲν τοι ἔδωκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι ἔδωκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον. 39^b = N 484 cf.
 40 δαιμόνι, οὕτω που μάλα γέλλεται νῆας Ἀχαιῶν B 118
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις;
 εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσεται ὥς τε νέεσθαι,
 43 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης!

33 ἢ θίμια ἐστί, φάναξ, ἀγορή· σὺ δὲ μὴ τι χολωθῆς.

44 ἰστάσ', αἳ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλαί.

18. μέγας] cf. B 111.

19. πρὶν] τότε Ar.

20. ἐντειχέα § 83¹⁰] -χεον.

23—31. Pro his Zen. habebat duos versus:
 ἦτοι δ' γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο (καθίστατο
 nt A 68)? θυμὸν ἀχύνων, | τοῖσι δ' ἀνιστά-
 μενος μετῴφῃ κρατερὸς Διομήδης. Versus 23-25
 Aristoph. Ar. —

33. Postmodo insertum arguit χολωθῆς
 dictum pro χολωθήης (cf. § 122) aut χό-
 λωσαι (cf. A 410). Blanda verba iratum

Diomedem parum decent; simile emblemata
 est vs. 59.

36. ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες] sic Ar., ἡγήτορες
 ἡδὲ μέδοντες Zen.

37. ἀγκυλόμητις § 55 et 83¹⁰] -τω.

42. ὥς τε νέεσθαι] ἀπονέεσθαι Lehrs (cf.
 § 21). Non nisi h. l. q 21 h. Ap. 530 in-
 finitivus finalis particulis ὥς τε in dictione
 epica est innotus.

43. ἄγχι θαλάσσης] ἀμφιέλισσαι l. a. ant.

44. Ar. —, om. T.

- 45 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
εἰς δ' κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
φρυγόντων σὺν νηυσὶ φίλκην εἰς πατρίδα γαῖαν! 47 cf. B 140
νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχεσσόμεθ' εἰς δ' κε τέκμων 48 sq. cf. H 30 sq.
Φίλλου εὐρωμεν· σὺν γὰρ θεῶι εἰλήλυθμεν.“
- 50 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐξέφραχον νῆες Ἀχαιῶν, 50 sq. = H 403 sq.
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·
„Τυδείδην, περὶ μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερὸς ἐσσι,
καὶ βουλῇ κατὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλε' ἄριστος.
- 55 οὗ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί,
οὐδὲ πάλιν φερέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἔκειο μύθων.
ἦ μὲν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴησ
- 58 ὀπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις. 58^b cf. δ 206
- 60 ἀλλ' ἂν' ἐγών, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι,
ἐκφείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδὲ κέ τίς μοι
- 62 μῦθον ἀτιμάσσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
- 65 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65 sq. = Θ 502 sq.
δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ γέκαστοι
λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τέλχος ἐκτός. 67^b = γ 49
κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι, αὐτὰρ ἔπειτα, 68^a = δ 40
ἤτριδην, σὺ μὲν ἄρχε· — σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι· —
- 70 δαίνυ δαῖτα γέρουσι. γέροικέ τοι, οὗ τοι ἀρεϊκέα.
πλεῖαί τοι γοῖνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν 71^a cf. B 226

59 Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔφαιπε.

59^b cf. A 286

63 ἀφρήτωρ ἀδύμιστος ἀνίστιός ἐστιν ἱκέϊνος
ὃς πολέμῳ ἔραται ἐπιδημίου κρυόεντος.

49. εἰλήλυθμεν § 160⁴] -λουθμεν.
50. ἐξέφραχον Bentley] ἐπίαχον.
52. δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν] δὲ καὶ μετέειπε
γεργήνιος l. a. in A.
54. κατὰ Nauck] μετὰ. Cf. A 424.
58. ὀπλότατος A] -τερος O D T.
59. Del. Heyne (Knight etiam vs. 57 sq.).
Duplicem accusativum non tuetur versus
Π 207.
62. ἀτιμάσσει § 122 et 144] ἀτιμήσει Ω,
ἀτιμήσει Bentley.
63 sq. Del. Friedlaender. Similia emble-
mata sunt (A 218?) I 320 Ω 45 β 276 sq.

(δ 353?) δ 692 ξ 84 (ξ 228?) ο 74 (72—74?),
345 (343—345?) (ρ 218?) φ 85. Huius loci
originem recentem testatur ἱκέϊνος pro κείνος
dictum (cf. § 97), ipsa autem sententia hinc
aliena; quae in ore Troiani alicuius (Ante-
noris e. c.) apta foret, certe tum erat
cum repetebatur Helena, non est nunc in
Nestoris. — Affert hos versus Aristophanes
Pac. 1097 sq.

64. ἐπιδημίου κρυόεντος Knight] -μίου ἐκρυό-
εντος. Cf. Z 344 et § 59.

66. φυλακτῆρες] -ρας Ar. (cf. Θ 519).

70. δαίνυ] δαίνυθαι vHerwerden.

ἡμάτιαι Θρηϊκῆθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι·
 πᾶσά τοι ἐσθ' ὑποδεξίην, πολέσιν δὲ γανάσσει.
 πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσσει, ὅς κεν ἀρίστην
 76 βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δάϊοι ἐγγύθι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλὰ· τίς ἂν τάδε γνῶσκει!
 νῦξ δ' ἦδ' ἡ δειαρραΐσει στρατὸν ἡ σαώσῃ.

ὅς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο. 79 = H 379

80 ἐκ δὲ φυλακτῆρος σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο
 ἀμφὶ τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἡδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱὰς Ἄρηνος,
 ἀμφὶ τε Μηριόνην Ἀφαρῆα τε Διήφυρὸν τε
 ἡδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.

82 sq. cf. N 478
 82 cf. B 512

85 ἔπ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ γεκάστωι
 κοῦροι ἅμ' ἔστειχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 καὶ δὲ μέσον τάφρου καὶ τεύχεος ἔζον ἰόντες·
 ἔνθα δὲ πῦρ κῆαντο, ἔλθεντο δὲ δόρυπα γέκαστοι.

Ἄτρεϊδης δὲ γέροντας ἀφολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
 90 εἰς κλισίην, παρὰ δὲ σφ' ἐτίθει μενοεικέα δαῖτα·
 οἷ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἔαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἴντο,
 τοῖς δ' ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαινέμεν ἥρχετο μῆτιν,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαινέτο βουλὴ·

[Ω 627 sq. etc.
 91 sq. = 221 sq.
 91 = δ 218 + 200
 υ 256
 92-95 = H 323
 sqq.

95 ὁ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 „Ἄτρεϊδν κύδιστε, γάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οἴνεκα πολλῶν
 λαῶν ἔσσι γάναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἡγγυάλιξε
 σκῆπτρόν τ' ἡδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύῃσθα.

96 = B 434

99 cf. B 206

100 τῷ σε χρὴ περὶ μὲν φάσθαι γέπος ἡδ' ἐπακοῦσαι, 100^b = ε 584

73. πολέσιν δὲ Bentley] πολέσιν γὰρ Ar.,
 πολέσσι δ' Ω

75. χρῶ] χρῆ Knight, an * χρῶ Παναχαιοὺς
 (ut vs. 301)? Cf § 8.

76. δει] sic Ar., δε L.

88. δόρυπα Ar. L] δόρυπον Ω, δαίτα Zen.

— (f)ῖκαστοι L (Ar.?)] ἱκαστος Ω, θαλεῖαν
 Zen.; plurali δόρυπα apte iungi nequit sin-
 gularis (f)ῖκαστος, neque δόρυπον ἱκαστος legi

potest nisi neglecto sono f. Cf. vs. 66 et
 H 100.

89. ἀφολλέας] „Ar. ἀριστήας” A (ut est B
 404); at metrum id non admittit (ἀριστίας
 non est dictionis epicæ; cf. § 76).

100. ἡδ' ἐπακοῦσαι] ἡδ' ὑποτίσθαι C³ Gen.²
 (ut A 788), ἡδ' ἐπανύσσαι vHerwerden (coll.
 + 243 π 373 Hes. Scut. 311), ἡδὲ νοῆσαι Christ
 (coll. Hes. Oper. 293), οὐδ' ἀπινύσσειν Naber.

- κρηῖναναι δὲ καὶ ἄλλωι δὲ κέν τινα θυμὸς ἀνώγει
 φειπέμεν' εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται ὅτι κεν ἄρχῃ. 102^a cf. *A* 789^b *ψ*
 305^a
 αὐτὰρ ἐγὼ φερέω ὥς μοι δοκεῖ ἔμμεν' ἄριστα· 103 = 314 *N* 735
 cf. *M* 215^a 154
 οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
 105 οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἡδ' ἔτι καὶ νῦν,
 ἐξ ἔτι τοῖ' ὅτε, διογενέες, Βρισηΐδα κούρην
 χωομένοι' Ἀχιλῆος ἔβης κλισίῃθεν ἀποφράς, —
 οὐ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον! μάλα γάρ τοι ἐγὼ γε
 πόλλ' ἀπεμυθεόμην. σὺ δὲ σῶι μεγαλήτορι θυμῷ
 110 φείξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
 ἠτίμασσας· ἔλδον γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 111 cf. *A* 356
 φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπλήθωμεν
 δώροισιν τ' ἀγανοῖσι φέπεσσι τε μειλιχίοισι.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 115 „ὦ γέρον, οὐ τι ψεῦδος ἐμὰς ἀτάς κατέλεξας.
 ἀσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἔστιν ἀνὴρ, ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, 'δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην φρεσὶ λευγαλένισι πιθήσας, 119^a = *T* 137
 120 ἅψ' ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 120 cf. *T* 138
 ὅμι δέ κ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω· 121^b cf. *Σ* 449
 122-125 = 264
 ἔπ' ἀπύρουσ τριπόδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα, 122^b = 129 [sqq.
 123 = *T* 244
 αἴθωνας δὲ λέβητας ἐφέλοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 125 οὐ κεν ἀλκίος εἶη ἀνὴρ, ὃι τόσσα γένοιτο
 127 ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι. 127-132 cf. 269
 sqq.

126 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,

126 = 268

101. δ κεν Brandreth] δτ' ἄν Ω (vel potius δ τ' ἄν, quicquid). Cf. § 326.

103. δοκεῖ *δίατ(αι)? (item locis parall.; cf. ζ 242 on § 191).

104. ἄλλος A] ἄλλον C.

106. διογενέες C] διογενεὺς Ω (cf § 73).

107. ἀποφράς § 150^b] ἀπούρας.

109. ἀπεμυθεόμην] sic Ar., ἐπ- olim alii (utrumvis †).

111. ἠτίμασσας § 144] -μῆσας.

112. πεπλήθωμεν] sic Ar., -οιμεν Ω.

118. 'δάμασσε] δλσσε A.

119. Versum ἢ οἶμαι μεθύων ἢ μ' ἔβλησαν θεοὶ αὐτοῖς subiungebat Dioscurides Isocratis discipulus (Athen. 11 a; cf. *A* 225).

121. *ὅμι δέ κ' ὁμῖν δ'. Cf. vs. 262 et § 108. Similis error Ω 551 (et μ 383).

126. Versum, quo male divelluntur correlativa ὅσσα...τόσσα, del. Bentley (item vs. 268).

- δῶσω δ' ἐπὶ γυναικῶν ἀμύμονα φέρω φιδύλας, 128^b = T 245 =
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐν κτιμένῃν ἔλεν αὐτός, 278 Hes. Theog.
 264 of. Ψ 263
- 130 ἐξελόμην, αἷ κάλλε' ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν φοι δῶσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἢν τότ' ἀπέφραν,
 κούρη Βρισηῶς· καὶ ἐπὶ μέγαν θεκον ὁμοῦμαι
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἥδ' ἐμιγῆναι, 133 = 275 T 176
 ἢ θέμις ἀνδρώπων πέλετ', ἀνδρῶν ἥδ' ἐ γυναικῶν. 134 of. 276 T 177
- 135 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε 135 sq. = 277 sq.
 γάστρῳ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δῶσω' ἀλαπάξαι,
 νῆα γάλισ χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νκησάσθω, 137 of. 279
 εἰσελθὼν ὅτε κεν δατεώμεθα λιτὸν Ἀχαιοί, 138 = 280
 Τρωϊάδας δὲ γυναικῶν ἐφέκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω, 139 of. 281
- 140 αἷ κε μετ' Ἀργεῖν Ἑλένην κάλλισται ἔωσι. | 140 sq. = 282 sq.
 εἰ δέ κεν Ἀργος ἰκώμεθ' Ἀχαιικόν, οὐθαρ ἀρούρησ,
 γαμβρός κέν μοι ἔη· τίσω δέ γε γῆσον Ὀρέστει, 142-144 of. 284
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. sqq.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐνὶ πικτῶι,
 145 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Φιφιδάνασσα· 145 = 287
 τάων ἢν κ' ἐθέλῃσι φίλῃν ἀνέμεδνον ἀγέσθω 146 sq. of. 288 sq.
 πρὸς φοῖβον Πηλεῖος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μέλῃα δῶσω 146^a = σ 47 of.
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πῶ τις ἔφῃ ἐπέδωκε θυγατρί. I 397
 148 = 290
 ἐπὶ δέ φοι δῶσω ἐν ναιόμενα πτολλέθρα, 149 of. 291
- 150 Καρδαμύλην Ἑνόπην τε καὶ Ἰφὼν ποιήεσσαν 150-154 = 292
 Φηρέας τε ζαθέας ἥδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον sqq.
 καλὴν τ' Αἰπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.

128. ἀμύμονα] sic Ar. teste Aristonico; -ας (sic L alii codd.) Aristarcho tribuit Didymus (h. l. et ad vs. 270), Zenodoto scholion T. Nihil valet ἔργα ἰδυίας nisi addito adiectivo.

130. ἐξελόμην] sic Ar., δὲ ἐλόμην Zen., septimam mulierem ratus Briseidem. Cf. T 246 et Z 319.

— φῦλα γυναικῶν] πᾶσαν ἐπ' αἶαν D.

131. ἀπέφραν § 150^b] ἀπηύρων.

132. κούρη Ar. C] -ρην Ω.

— καὶ ἐπὶ] ἐπὶ δὲ Ar.

133. τῆς] φῆς Brandreth (etiam vs. 275 et T 176), item Bentley β 206. Cf. § 95.

134. πέλετ' § 275] πέλα.

140. Olim quidam addebant versum ieiunum: τὴν γὰρ ἀπ' αὐτῆς ἐγὼ δῶσω ξανθὰ Μεγαλάω.

141. ἰκώμεθ' Naber] ἰκοίμεθ'.

142. ἔη] τοι Ω.

— γε Bentley] μιν. Cf. vs. 155 et 284.

146. ἀνέμεδνον Bentley] ἀνάμεδνον Ω, item N 366. Similibus erroribus debentur ἀνάελλα (leg. ἀνέελλα) Hes. Theog. 660 et ἀνάπνευστος Theog. 797 (leg. ἄμ' ἀπνευστος coll. σ 456). Cf. § 41³.

147. ἐπὶ μέλῃα] sic Alexio Apollodorus, ἐπιμελίαι Ar.

- πᾶσαι δ' ἔγγυς ἀλόσ, νέεται Πύλου ἀμαθόεντος | 153^b cf. A 712
 ἔν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
 155 οἷ τέ γε δωτίνιμισι θεὸν ὡς τιμᾶσουσι [sqq.
 καὶ φοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας. 155-157 cf. 297
 ταῦτά κ' ἐοί τελέσαιμι μεταλλάξαντι χόλοιο. 155 cf. 36
 δμκθῆτω! — Ἄφιδος τοι ἀμείλιχος ἦδ' ἀδάμαστος
 τούνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἐχθιστος ἀπάντων —
 160 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσπον βασιλεύερός εἰμι
 ἦδ' ὅσπον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.
 τὸν δ' ἡμείβει· ἔπειτα γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ· 162 sq. = K 102
 „Ἄφριδον κύδιστε, γάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 163 = B 433^{sq.}
 δῶρα μὲν οὐκέτι ὄνοστα διδοῖς Ἀχιλλῆϊ γάνακτι·
 165 ἀλλ' ἄγετε κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἷ κε τάχιστα
 ἔλθωσ' εἰς κλισίην Πηληϊάδα· Ἀχιλλῆος.
 εἰ δ' ἄγε, τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἷ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα Διὶ φίλος ἡγησάσθω,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 170 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἄμ' ἐπέσθων.
 φέριτε δὲ χερσὶν ὕδωρ ἐυφημησάι τε κέλεσθε,
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρυσόμεθ', αἷ κ' ἐλεήσει.“
 ὅς ῥ' ὦτά, τοῖσι δὲ πᾶσι γεραδὸτα μῦθον ἔειπε. 173 = σ 422
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουαν, 174 cf. α 146
 175 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 174^b-176 = γ 338
 'νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν. sqq. φ 270 sqq.
 αὐτὰρ ἐπεὶ 'σπεῖσάν τε 'πλὸν θ' ὅσπον ἦθελε θυμός, 174^b = Γ 270
 ὠρμώντ' ἐκ κλισίας Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο. 175 = α 148 cf. A 470
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ, 176 = A 471 cf. 470
 180 δεινδύλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα, 177 = γ 342, 395
 πεῖραϊν, ὡς πεπείθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα. η 184, 228 α 427 cf. φ 273

153. νέεται] sic Ar. (mire interpretatus valονται), κίεται Apollonius.

155. *τε] καὶ Ω, item vs. 297.

— τιμᾶσουσι] -σονται Ar.

158. δμκθῆτω] καμφθῆτω Zen. Aristoph.

159. Olim quidam addebant versum: οὐνεκ' ἐπαί καὶ λάβησιν ἔλωρ (sic Nauck pro -σι πῆλωρ) ἔχει οὐδ' ἀνίησιν.

167. εἰ δ'] cf. A 302.

— *μὲν] ἂν. Cf. § 152⁷.

— ἐγὼν ἐπιόψομαι] ἐγὼ γε ἐπιόψομαι vHerwerden (item β 294). Idem est hiatus in ἐπιόσσομαι P 381, προτιόσσομαι X 356 η 31.

170. ἐπίσθων] sic Ar., -σθω D.

180. ἕκαστον] neglecto f. Fortasse spurius est versus.

- τὼ δ' ἐβάνην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, 182 cf. A 34
πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαινόχῳ ἐνοσιγαίῳ
ῥηιδίῳσ πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο·
185 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 185 = A 328
τὸν δ' ἦϋρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείνι,
καλῆι δαιδαλένι, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ξυγὸν ἦεν· 187 cf. Z 390, 612
τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν ἔτελλωνος ὀλέσσαι·
τῆι δ' γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέε' ἀνδρῶν. 189^b cf. ε 73
190 Πάτροκλος δέ μοι οἷος ἐναντίος ἦστο σιωπῆι,
δέγμενος Αἰακίδαην, ὁπότε λήξειεν αἰείδων.
| τὼ δ' ἐβάνην προτέρω, ἠγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς, 192^a = K 469
'στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς 198^b = A 777 Ψ
αὐτῆς σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος ἔνθ' ἐθάασε· 194^b cf. O 124¹⁰¹
195 ὥς δ' αὐτῶς Πάτροκλος, ἐπεὶ ᾿ϋλδε φῶτας, ἀνέστη.
τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 196^a = δ 59
„χαίρετον· ἦ φίλῳ ἄνδρῳ ἰκάνετον· ἦ τι μάλα χρεῶ,
ὦ μοι σκυζομένῳ περ Χαιῶν φιλότατῳ ἐστόν.“
ὥς ἄρα φωνήσας προτέρῳ ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
200 εἶσε δ' ἐνὶ κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισι,
αἴψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἰόντα· 201 cf. A 346
„μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου νιέ, καθίστα,
ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνε ρεκάστωι·
οἷ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῶι ὑπείασι μελάθρῳ.“
205 ὥς ᾿φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ. 205 = A 345
αὐτὰρ ὁ γε κρείον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' οἷος καὶ πλονος αἰγός,
ἔν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῆ.
τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, ᾿τάμνευ δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
210 καὶ τὰ μὲν εὖ ᾿μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε, 210 cf. A 465

185. ἰκίσθην] C T.

191. δέγμενος] δέχμενος l. a. antiquitus (cf. 296).

193. πρόσθ'] *πάρῳ] A 360, 500 Γ 162 π 166 al.)?

196. τῷ] τοὺς olim alii.

— δεικνύμενος] δειχνύμενος Barnes.

197. φίλῳ ἄνδρῳ] φίλῳ ἄνδρῳ Ω.

— ἦ τι μάλα χρεῶ] ἡμίτερον δὲ (δῶ?) Parmeniscous.

— χρεῶ] χρεῖ Knight (cf. § 8).

198. ὦ] cf Ω.

— φιλότατῳ A] -τοι Ar. Ω.

200. εἶσε δ' ἐν] εἶσαν δ' ἐν Ω. Cf ζ 8.

208. κέραιε Ar. A T] κέραιε C.

— ἔντυνε Bentley] ἔντυνον.

- πῦρ δὲ Μενoitιάδης 'δαῖεν μέγα, μισόθεος φάος.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακίην στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε' ἐτάνυσσε,
 'πάσσε δ' ἄλδος θείοιο, κρατευτάων ἐπαείρας.
- 215 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπνευσε καὶ ἐν ἑλεοῖσιν ἔχευε,
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἔλῶν ἐπένειμε τραπέζην
 καλοῖδ' ἐν κανέοισιν, αὐτὰρ κρέα 'νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτοὺς δ' ἀντίον ἔξεν Ὀδυσσεύς θεοίοιο
 τοίχου τῷ' ἐτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἄνωγε
- 220 Πάτροκλον, ῥὼν ἐταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο,
 'νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι. 'νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας 'δέδρεκ' Ἀχιλλῆα·
- 225 [„χαῖρ', Ἀχιλεῦ. δαιτὸς μὲν ἐρίσας οὐκ ἐπίδευσις,
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδας
 ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθε'. ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπήρατα ἔργα μέμηλε,
 ἀλλὰ λίνην μέγα πῆμα, διοτρεφέας, εἰσοράοντες
- 230 δέδρεμεν' ἐν δοίῃ δὲ σάας ἔμεν' ἢ ἀπολέσθαι
 νῆας ἐυσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσαι ἄλκην.
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖτις' ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασί
- 235 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνουσιν πεσέεσθαι.
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει, Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων

216^b sq. = Ω 625
sq.218 = π 53 cf. π 198
218^a = ξ 79 cf. ρ 96
219^a cf. Ω 598 ψ 90

221 sq. = 91 sq.

223^b = E 669230^b cf. Α 117 Θ
246
231^b cf. Τ 36

233 = Z 111

235 = M 107, 126
P 639 cf. Α 824
236^b cf. B 363
237^b cf. Θ 337

212. Sic Ar., alii olim αὐτὰρ ἔπει πυρὰς
 ἄνθος ἀπίπτατο, παύσατο δὲ φλόξ (sic Plut.
 Mor. 934 b, schol. Aesch. Prom. 7), alii
 αὐτὰρ ἔπει κατὰ πῦρ ἐμαράνθητο, παύσατο δὲ
 φλόξ (cf. ψ 228).

214. ἐπαείρας] ἀπαείρας Ar.; legendumne
 est *δ' ἐπάειρε?

215. ἔχευε] ἔθηκε L, Ar. utrumque.

219. ἄνωγε § 225] ἀνώγει.

222. ἐξ ἔρον εἶντο] ἄψ ἐπάσαντο malebat
 Ar. (cf. Ω 628 et v. l. ψ 48), quam certam
 coniecturam ducit Didymus.

224. οἴνοιο] neglecto f.

225. ἐπίδευσις Naber] ἐπίδευσις (-ης A) Ω,
 ἐπίδευσις (aut -ης) Ar.; utrumque novitium
 (cf. § 73 et 117) et molestum. Nova vox
 est ἐπίδευσις, sed cf. ὑπόσχεσις, ἀνάβλησις
 al.; Fick ἐπίδευσις (coll. T 180).

226. ἡμῖν] quidam olim ἡμεν vel εἰμῖν.

228. ἐπήρατα Bentley] ἐπηράτου. Cf. E 429
 et Z 289.

230. σάας (σάας) ἡμεν(·) Bekker] σαωσίμεν.
 Cf. Α 117 Θ 246.

232. αὖτις § 66] αὖτις. Cf. χ 470.

- Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον ἐν κτιμένῃν ἔλεσ αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἷ τότε κάλλε' ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἢν τότ' ἀπέφρα,
 κούρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμεῖται
 275 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβάμεναι ἢδὲ μιγῆναι,
 ἢ θέμις ἐστὶ, φάναξ, ἢ τ' ἄνδρῶν ἢ τε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρῆσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 φάστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα φάλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι,
 280 εἰσελθὼν ὅτε κεν δατεώμεθα λιτὶδ' Ἀχαιοί,
 Τρωάδας δὲ γυναῖκας ἑρεῖκοσιν αὐτὸς ἐλίσθαι,
 αἷ κε μετ' Ἀργεῖνν' Ἑλένην κάλλισται ἔωσι.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκώμεθ' Ἀχαιικόν, οὐθαρ ἀρούρησ,
 γαμβρός κέν σοι ἔησ'· τίσει δέ σε φίδον Ὀρέστει,
 285 ὅς σοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ σοι εἰσι θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐν πικτῶι,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Φιφιδάναςσα·
 τῶν ἢν κ' ἐθέλῃσθαι φίλῃν ἀνέξειδον ἄγεσθαι
 πρὸς φίλον Πηλῆος· ὃ δ' αὐτ' ἐπὶ μέλῃα δώσει
 290 πολλὰ μάλ', ὅσος οὐ πῶ τις ἐξῆι ἐπέδωκε θυγατρὶ.
 ἐπὶ δέ τοι δώσει ἐν ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλῃν Ἑνόπῃν τε καὶ Ἴρῃν ποιήεσσαν
 Φηράς τε Ζαθίας ἢδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον
 καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόμεσαν.
 295 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέεται Πύλον ἡμαθόεντος·
 ἔν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
 οἷ τέ σε δωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσουσι
 καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλάξαντι χόλοιο.
 300 εἰ δέ τοι Ἄτρεϊδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον,
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἷ σε θεὸν ὥς
 τίσουσ'· ἢ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἐκτορ' ἔλοισθα, ἐπεὶ μάλα τοι σχεδὸν ἤλθε,

304. ἔλοισθα, ἐπει... ἢλθε] ἔλοισ, ἐπει ἄρ... ἢλθε).
 ἐλθοι vel -ηι Ω; idem fere quod dedimus | Cf. § 326.

275 sq. = T176sq.

275 = 133

276 cf. 134

277 sq. = 135sq.

279 cf. 137

280 = 138

281 cf. 139

282 sq. = 140 sq.

284-286 cf. 142 sqq.

287 = 145

288 sq. cf. 146 sq.

290 = 148

291 cf. 149

292-296 = 150 sqq.

297-299 cf. 155 sqq.

- 305 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον
 φοίεμεναι Δαναῶν, οὐς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.“ |
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „διογενὲς Λαερτιάδην, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρητὴν μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηνεγέως ἀποφειπεῖν, 309^b cf. α 373 h.
 310 ἦι περ δὴ φρονέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται, Mero. 362
 ὥς μή μοι τρύξῃτε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος. 311^b = σ 231
 ἐχθρὸς γάρ μοι κῆϊνος ὁμῶς Ἀγρίδαο πύλινισι, 312 = ξ 156
 ὅς γ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ φείπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ φερέω ὥς μοι δοκεῖ ἔμμεν' ἄριστα. 314 = 108
 315 οὐτ' ἐμέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν' οἶω
 οὐτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἔρα τις χάρις ἦεν 316^b sq. = P 147
 μάρνασθαι δηϊοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμέσσι αἰεὶ.
 εἶσιν μοῖρα μένοντι καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει,
 319 ἐν δὲ μῆτι τιμῆι ἡμὲν κακὸς ἦδ' ἐσθλός·
 321 οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῶι, 321^b = Π 55
 αἶν' ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὥς δ' ὄρνις ἀπτήσῃ νεοσσοῖσι προφέρῃσι
 μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, — κακῶς δ' ἔρα φοιπέει αὐτῆι, —
 325 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀνέπνουσ νύκτας ἱανον, 325^b = τ 340
 ἥματα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίων
 ἀνδράσι μαρναμένοισ' ὁράων ἔνεκα σφετεράων.
 δῶδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·

320 κάτθαν' ὁμῶς δ' ε' ἀφεργὸς ἀνὴρ δ' τε πολλὰ φεργός.

310. ἦ] sic Ar., alii olim ὥς et εἰ.
 — φρονίω Ar. L H] κρανίω Ω.
 — τετελεσμένον ἔσται] τελείσθαι ὁίω Plat.
 Hipp. min. 364 e. Cf. A 204.
 314. μοι δοκεῖ ἔμμεν' (εἶναι) ἄριστα A D]
 καὶ τετελεσμένον ἔσται O T.
 315. Ἀγαμέμνονα πεισέμεν' οἶω] *πείσειν
 Ἀγαμέμνον' ὁίω? Cf. § 292*.
 317. δηϊοισιν ἐπ' Ar.] -σι μετ' A.
 318 πολεμίζου] -ζή(ι) Δ¹.
 319. μῆτι Heyne] ἰθι Ω, ε' ἰθι malebat
 Brandreth (cf. A 174). Redit error Φ 569.
 320. Gnomium versum hinc alienum

damnavit Koeppen (Bekker simul eiecit vs.
 318 sq.). Cf. I 63 sq.
 322. αἶν'] cf. A 520.
 — πολεμίζου] sic Ar., -ζων l. a. ant.
 324. δ' ἔρα Ar. T] δέ τε A O D.
 — πείλει § 275] πείλει.
 327. μαρναμένοισ' (') ed. Ald.² Heyne] μαρ-
 νάμενος. In vulgata vocabulum ἀνδράσι caret
 epitheto et pronominis σφετεράων negligitur
 vis reflexiva (cf. § 95 et Σ 210 Z 256
 Σ 265 λ 403).
 — ὁράων] sic Ar., ὁρίων olim alii. Cf.
 E 486.

- 330 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330^b=Ω381.159
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνον' ἔδοσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὀπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῆσι
 δεξάμενος διὰ παῦρα ἑδασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκε.
 ἄσσα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλευσὶ,
 335 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
 εἴλετ'. ἔχει δ' ἄλογον θυμαρέα· τῇ παριαύων
 τερπέσθω! τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρῶεσσι
 Ἀργεῖουσ; τί δὲ λαὸν ἀνέγαγεν ἐνθάδ' ἀγέλας
 Ἀτρεΐδης; ἥ οὐχ' Ἑλένης ἕνεκ' ἠνυκόμοιο;
 340 ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἄλόγους μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 ᾧν αὐτοῦ φίλει καὶ κήδεται· ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δοῦρ' ἐκτεκνῶ περ ἑοῦσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτναι,
 345 μὴ μεο πειρατέω ἐν φειδέτοσ' οὐδέ με πείσει.
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλευσὶ
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δίκιον πῦρ. 347^b = 674
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τείχεος ἔδειμε καὶ ἥλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 350 εὐρεῖαν μεγάλην, ἣν δὲ σκόλοπας κατέπνυξε!
 ἀλλ' οὐδ' ὅς δύναιται σθένος Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
 ἰσχύμεν'. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν' Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον εἰς Σκαιάσ τε πύλας καὶ φηγὸν ἔκανε. 354 cf. Z 237
 355 ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγισ δέ με' ἐξέφυγ' ὀρμήν.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν' Ἑκτορι δίδαι,
 αὔριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι
 νηῆσω ἐν νῆας, ἔπει χ' ἄλλαδε προφερέσσω.

330. ἐκ πασίων] πασάν Fick (cf. § 56).

334. ἄσσα Bekker] ἄλλα.

335. ἐμεῦ δ' ἀπὸ] *ἐμεῖο δὲ? Cf. § 92.

336. εἴλετ'. ἔχει δ'] εἴλετ' ἔχει l. a. apud Herodian. (quasi ἄλογος non *Clytemnestra* sit sed *Brieteis*).

337. δὲ δαί] χρὴ vHerwerden, δάι Menrad (coll. Φ 360). Impersonale †.

342. (.)] αὐτοῦ Monro] τῇ αὐτοῦ (αὐτοῦ Ptolemaeus Asso.).

349. ἥλασε — αὐτῷ] ἥλασεν ἑκτορεὶ τάφρον Ar.

350. ἐν] περὶ Ar.

351. ἀνδροφόνοιο A] ἰπποδάμοιο OD.

358. *νηήσω] νηήσας. In fine versus clausimus sententiam, quae cum verbis sequentibus coaluerat.

- δψει, αἴ κ' ἐθέλησθα καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλη, 359 = A 353.
- 360 ἦρι μάλ' Ἑλλάσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας
νῆας ἐμάς, ἔν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας
εἰ δέ κ' ἐυπλοῖν δάη κλυτὸς ἐνοσίγαιος,
ἤματι κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην. 363 cf. ε 34
ἔστι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε φέρων
- 365 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν
ἥδ' ἑταῖρας ἐυζώνους πολίων τε σίδηρον 366 = ψ 261
ἄξομαι, ἄσ' ἔλαχόν γε γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκε,
αὐτίς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἄτρεϊδης. τῷ πάντ' ἀγορευμέν' ὥς ἐπιτέλλω, 369^b = B 10
- 370 ἀμφοδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί,
εἴ τινα που Λαυαῶν ἔτι φέλλεται ἑξαπατάσειν,
αἶν ἀναιδεῖν ἐπιχειμένους. οὐ κεν ἐμοί γε 372^a cf. A 149
τετλαίη, κύνεός περ ἐὼν, εἰς ὧπα φιδέσθαι.
οὐδ' ἔτι φοι βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδέ τι φέρων
- 375 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν. οὐ κεν ἔτ' αὐτίς
ἑξαπαφοίτο φέπεισι· φάλις δέ φοι. ἀλλὰ φέκκλος
φερφάτω· ἐκ γάρ φοι φρένας εἴλετο μητιέτα Ζεῦο. 377 cf. Z 234
ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρδὸς αἶσιν.
οὐδ' εἴ μοι δεκάκισ καὶ ἑρικοσάκισ τόσα δόλη, 379 cf. X 349
- 380 ὅσσα τέ φοι νῦν ἔστι καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380 cf. x 62
- 381 οὐδ' ὅς' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας,

382 Αἰγυπτίᾳ, δῶι πλεῖστα δόμοις· ἐν κτήματα καίται, 382 cf. δ 127
αἴ θ' ἱκατόμυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἱκάστας
ἀνέρας ἑξοικνεῖσι σὺν ἱπποσίν καὶ ὄχεσσι.

367. ἄσ' ἔλαχόν γε] ἄσσα λέλογχα l. a. in A.
— δσ A] ὡσ O D T.
368. ἐφυβρίζων] sic et ἐνυβρίζων Ar. (utrum-
vis †).
372. οὐ L] οὐδ' (δ) Ω.
374. τι Knight] μιν.
377. (φ) A] οὐ O D T. Eadem varietas
Ω 298, 311; cf. Z 234 et § 92.
378. μιν ἐν καρδῷ] φε Καρδῷ (*κηρδῷ? cf.
Hes. Scut. 85) ἐν Bentley.
379. καὶ ἑρικοσάκισ Bentley] τε καὶ εἰς.
380—384. Versus 383 sq. damnavit Heyne,
etiam versum 382 Verrall; adiecit qui recor-

daretur Boeoticam urbem Thebas iam iacere
expugnatam (cf. A 406). Aegypti in Iliade
alibi non fit mentio. Sed etiam vs. 380 sq.
suspicionem movent; quorum prior moles-
tus est potius quam utilis, alter multo ap-
tiores haberet locum ante vs. 404.
381. οὐδ' ... οὐδ'] ἡδ' ... ἡδ' A, οὐδ' ...
ἡδ' L (cf. O 409).
— Ὀρχομενὸν] 'Epx. l. a. in A (ut ab ipsis
incolis urbs vocabatur). Cf. B 511.
382. δῶι] ἡλ. a. in A.
383. ἱκάστας] sic Ar., -ην l. a. ant., -η D.
Neglectum est φ.

- 385 οὐδ' εἴ μοι τόσα δολίη ὅσα ψάμαθός τε κόνισ τε,
οὐδέ κεν ὥς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λῶβην.
κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαιο,
οὐδ' εἰ χρυσέειμι Ἀφροδίτῃσι κάλλος ἐρίξοι,
390 φέργα δ' Ἀθηναίῃσι γλαυκῶπιδι ρισοφαρίζοι·
οὐδέ μιν ὥς γαμέω. ὃ δ' Ἀχαιῶν ἕλλον ἐλέσθω,
ὅς τίς φοί τε φέροικε καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστι.
αἶ γάρ κεν σάωσι θεοὶ καὶ φοίκαδ' ἔκωμαι,
Πηλεὺς θῆν μοι ἔπειτα γυναικὰ γε μάσσεται αὐτόσ·
395 πολλοὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἄν' Ἑλλάδα τε Φθίῳ τε, 395^b = 1 496
κοῦραι ἀριστήων, οἳ τε πολλέθρα ῥύονται·
τάων ἦν κ' ἐθέλωμι φθῖν ποιήσομ' ἄκοιτιν. 397^a cf. 146
ἔνθα δέ μοι μάλα πόλλόν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγώνωρ
γῆμαντι μνηστῆν ἄλοχον, φερικυῖαν ἄκοιτιν,
400 κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτίσαστο Πηλεὺς.
οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶ
402 Φθίον ἐκτίσθαι, ἐν ναιόμενον πολλέθρον, 402 cf. A 164
404 οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐφέργει
405 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνι πετρνεσσίνι.
λκίστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ εἵφια μῆλα,
κνητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθέμεν' οὔτε λκίστῃ
οὔθ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων·
409^b = x 328
410 μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα,
διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε. 411^b = N 602

408 τὸ πρίν ἔπ' εἰρήνησ, πρίν ἐλθόμεν' υἱας Ἀχαιῶν,

408 = X 156

386. πείσει' Barnes] πείσει. Cf. x 63 et § 113. Eadem res est Y 102.

392. τε φέροικε Heyne] τ' ἐπίοικε.

398. *αἶ γάρ κεν σάωσι] ἦν γὰρ δὴ με σάωσι (σάωσι Apio, σωσι Tyrannio). Cf. § 326 et 191.

394. γε μάσσεται Ar.] γαμίσσεται Ω. Cf. § 3.

397. ἐθέλωμι Ar.] -οίμι Ω.

398. πολλόν] πολλὰ Ahrens.

399. γῆμαντι] sic Ar., -ντα l. a. ant.

401. ἐμοὶ] sic Ar., ἐμῃς G L.

403. Delevimus ex X petitum. Absurdum dicere: „*etiam mihi dentur quae... dari non iam possint*“, arguit autem fraudem perfectum *ἐκτίσθαι* vs. 402. Inseruisse videtur is cui debentur versus 382—384, chronologiae nunc quoque intempestive studiosus (cf. B 134 sq.) Fortasse loco huius versus olim collocatus fuit versus 381.

405. Φοῖβου] νηοῦ Zen.

— Πυθοῖ Πυθῶν' Bekker (cf. B 519 et 581 et § 77).

- εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
εἰ δέ κε φοίκαδ' ἴωμι φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν,
415 ὦλετό μοι κλέος ἱσθλόν, ἐπὶ δ' ἄρ' ὦν δέ μοι αἰών.
417 καὶ δέ κε τοῖσ' ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
φοίκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆκετε τέκμων
Φιλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ γεθεν εὐρύροπα Ζεὺς
420 χεῖρα ἔφην ὑπερέσχε, τεθαρσύνεσσι δὲ λαοί.
ἀλλ' ὅμως μὲν λόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
ἀγγαίην ἀπόφασθε, — τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων, — 422^b = Δ 328
ὄφρ' ἄλλῃν φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μήτιν ἀμείνω,
ἢ κέ σφιν νῆας σαόηι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν 424 cf. 681
425 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆϊσ'· ἐπεὶ οὗ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμῃ,
ἦν νῦν ἐφράσαντο, ἔμει' ἀπομνησάντος.
Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἡμὶ μένων κατακοιμηθήτω,
ὄφρα μοι ἐν νῆεσσι φίλῃν εἰς πατρίδ' ἔπηται 428 sq. cf. 691 sq.
αὐρίον, αἶ κ' ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὗ τί μιν ἄξω.“
430 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκλὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέφειπε.
ὅψ' δὲ δὴ μετέφειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
δάκρυ' ἀναπρήσας, περὶ γὰρ ὄψε νηυσὶν Ἀχαιῶν 433^a = β 81
433^b = Δ 557
ἢ εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, παῖδιμ' Ἀχιλλεῦ,
435 βάλλεται, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θεοῖσι
πῦρ ἐθέλεισι αἰδῆλλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ, 436^b = Σ 207, 306
πῶς κεν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποῖμιν 437 cf. 444
οἴοι σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φωίδος Ἀγαμέμνον' ἔπεμπε 439 = 258

416 ἴσεται, οὐδέ κί μ' ὄκα τέλος θανάτοιο κιχῆι.

416^b cf. ρ 476

414. ἴωμι Nauck] ἴωμαι Ω, quo servato pro φάλη Bentley coniecit ἱμῶν, Heyne ἰών (coll. ξ 153), Brugmann ἰήν (masam id interpretatus).

416. Zen. om., Ar. —

— κιχῆι] κιχά(ι) Ω; cf. § 122.

420. ἔφην] φ' ἰήν (et mox τε λαοί) Bentley, item vs. 687. Cf. § 44.

424. σαόηι Nauck] τε σόηι Ω (quae nihili forma pro σαόη vel σοοί); cf. σόηισ vs. 681.

ILLIUS, MAJOR.

433. δάκρυ] sic, non δάκρυ scribendum; nam singularem numerum poeta eodem quidem sensu quo pluralem adhibuit (A 357 B 269 al.), sed hiatus post δάκρυ admit- tendus non videtur. Eadem res est Σ 124 β 81 1 530.

438. ἔπεμπε] ἔπαζε vHerwerden (cf. Ω 461 al.), an *σοὶ δέ μ' ὀπάων ἔπεμπε (deleto οἴοσ)? Cf. ψ 360.

- 440 νήπιον, οὗ πω φειδὸθ' ὁμοίου πτολέμοιο 440 sq. cf. δ 818
 οὐδ' ἀγορήσ, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι.
 τούνεκά με προέηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε βήτηρ' ἔμεναι πρηνετῆρά τε φέρων.
 ὧς ἄρ' ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὗ κ' ἐθέλοιμι 444 cf. 437
 445 λείπεσθ', οὐδ' εἴ πέρ μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτόσ
 γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβρόντα, 446^a cf. h. Ven. 225
 οἶον οὐτε πρῶτον ἄλιπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγον νείκεα πατρός Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 ὅς μοι παλλακίδος πέρι ἠχόσατο καλλικόμοιο,
 450 τὴν αὐτόσ φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
 μικτέρ' ἐμὴν ἢ δ' αἶν ἔμ' ἑλλισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγήμεν', ἐν ἑχθέρειε γέροντα.
 τῆς πεθόμην καὶ ἔρεξα πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἰσθεῖς
 πολλὰ κατηράετο, στυγεράσ δ' ἐπεκέλευτ' Ἐρινύς,
 455 μὴ ποτε γούνασ' ἐμοῖσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν 455 cf. π 443
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα. θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράσ,
 457 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνεια. 457^b cf. 569
 462 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι ἀάμπαν ἐρνύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς 462^b cf. N 280
-
- 458 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὁξεία χαλκῷ 458^a = i 299
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων ἔρψε φρίνας, ὅς δ' ἐνὶ θυμῷ
 460 δῆμου ἰθὺς φάτιν καὶ οὐκ οἶδα πόλλ' ἀνθρώπων, 460 cf. Z 351
 ὧς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.

440. ὁμοίου πτολέμοιο § 59] -ίου π(τ)ολέμοιο.
 441. *ἀγορήσ] ἀγορίαν (vel ῥάων). Cf. § 56
 et ad Γ 273. Singulari aptius opponitur
 singularis (cf. A 490 B 370 A 400 I 33
 O 283 Σ 106); plurali adverbium ἵνα alibi
 apud Hom. non iungitur.

444. *ὧς ἄρ' ... οὐ κ'] ὧς ἄν ... οὐκ. Cf.
 § 326.

445. πέρ Nauck] κί. Cf. Z 50.

447. οἶον] τοῖον Zen.

— Ἑλλάδα καλλιγύναικα] Ὀρμένιον πολύμηλον
 Demetrius Scopsius, Ὀρμένιον πολύπυρον l. a.
 apud Eust. ad B 734.

452. γέροντα] -ντι l. a. in T (cf. δ 105).

453. *πεθόμην καὶ ἔρεξα] οὐ πεθόμην οὐδ'
 ἔρεξα Aristodemus Nysaensis, bonorum mo-
 rum maiorem curam habens videlicet quam
 metri aut contextus; cui praeiverat quadam-
 tenus Euripides insontem fingens Phoenicem.
 Cf. (vs. 537 et) N 658; sed (ἔ)ρεξα fortasse
 proba est verbi forma (cf. § 224²).

455. γούνασ' ἐμοῖσιν l. a. ant.] γούνασι
 οἷσιν Ω.

— ἐφέσσεσθαι] sic Ar., ἐφίσσασθαι D, ἐφίε-
 σθαι C.

457. ἐπαινή] ἐπ' αὐτῇ l. a. in T.

458—461. Om. Ω, affert Plutarchus Mor.
 26 f, vs. 459 sq.^b etiam Coriolan 229 δ,
 vs. 461 Mor. 72 δ; qui ab Aristarcho per-
 hibet eiectos esse ne quid detrimenti inde
 caperent mores iuventutis. Immo Ar. in
 quibusdam libris olim inventos non rece-
 pisse censendus est (cf. Ludwig Arist. I
 73 II 479). Colorem sane habent Homer-
 eum, per se autem non esse vituperandos
 suo iure ait Plutarchus; hoc tamen loco
 molesti sunt potius quam necessarii.

459. *ἐρψε φρίνας] παῖσαν χόλον Plut. Mor.
 26 f.

— δ' Plut. Cor. 229 δ] γ' idem Mor. 26 f;
 an *μ'(oi)? Cf. § 13.

462. ἔνθ' ἐμοὶ A D] ἔνθα μοι O T.

- πατρός χωομένοιο κατὰ μέγαρα στροφάεσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ γέται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἰόντες
 465 αὐτόθι λισσόμενοι κατερχέτουν ἐν μεγάροις,
 πολλὰ δὲ φίλια μῆλα καὶ εἰλίποδας γέλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἄλοιφῃ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς ἱεφαίστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 470 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἱαυον·
 οἷ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πύρ, ἔτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃσι ἐνερκέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 475 καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
 ῥήξας ἐξῆλθον καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς,
 ρεῖα λαθὼν φύλακας τ' ἄνδρας δμωιάς τε γυναικῶν.
 ὄφρα γονεῖται ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μυτέρῃ μῆλων,
 480 εἰς Πηλῆα γάναχθ'· ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
 καὶ μ' ἐφίλησ' ὥς εἴτε πατήρ γόνυ παῖδα φιλήσῃ
 μοῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι,
 καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν,
 ὕατον δ' ἔσχατιν Φθίης, Δολόπτεσσι γανᾶσσαν.
 485 καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκε, θεοῖσ' ἐπιφέρειλ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ θυμοῦ φίλων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλωι
 οὔτ' εἰς δαῖτ' ἵμεναι οὔτ' ἐν μεγάροις πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθέσσεας
 488 sq. cf. π 443
 ὄφρα γ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ φοῖνον ἐπισχών.
 490 πολλὰ μοι κατέδυσσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
 φοῖνου ἀποβλύζων ἐν νηπίνῃ ἀλεγεινῇ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 492 cf. ψ 607
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 492^b = α 223, 155
 493^b cf. δ 7
 ἐξ ἐμῆ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖσ' ἐπιφέρειλ' Ἀχιλλεῦ,
 495 ποιεόμην, ἵνα μοὶ ποτ' ἀφεικέα λoιγὸν ἀμύνῃς. 495^b = π 32

464. ἀμφὶς ἰόντες] sic Ar., ἀντιόωντες Dionysius Thrax, ἰγγὺς ἰόντες l. a. in A. Cf. Ω 488 γ 486.

472. ὑπ'] in Ar.

486. ἐθέλεσκες] -σκον Duentzer (obstat ἔγω vs. 488).

488. γούνεσσι Ar. A T] γούνα(σ)ι Ω — καθέσσεας § 220³] καθί(σ)ουσα.

- ἀλλ' Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηλεὲς ἥτορ ἔχειν. στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆϊσ' ἀγανῆσι
 500 λοιβῆι τε κνίσῃ τε παρατροπάουσ' ἄνθρωποι·
 502 καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διδὸς κοῦραι μεγάλοιο,
 χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπέσ' ὀφθαλμῶ,
 αἷ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἀάτησ ἀλέγουσι κιοῦσαι.
 505 ἢ δ' Ἀάτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἷ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διδὸς ἄσسون ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὤνεσαν καὶ τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
 510 ὅς δὲ κ' ἀνάνηται καὶ τε στερεῶς ἀπορρίπῃ,
 λίσσονται δ' ἔρα ται γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
 τῷ Ἀάτην ἄμ' ἐπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ' Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διδὸς κούρησιν ἐπεσθαι
 τιμὴν, ἢ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπῃ νόον ἐσθλῶν |
 515 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἶν ἐπιξαφέλως χαλεπαίνου,
 οὗ κεν ἐγὼ γέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελόμην
 17 cf. Ω 297
 Ἀργεῖοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσι περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἔμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπισθεν ὑπέστη,
 520 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαικόν, οἷ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων. τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς
 μηδὲ πόδας! πρὶν δ' οὗ τι νεμεσσκτὸν κεχολῶσθαι. 523^b = χ 59
 οὔτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπενθόμεθα κλέε' ἀνδρῶν

501 λίσσόμενοι, ὅτε κιν εἰς ὑπερβήῃ καὶ ἀμάρετη.

498. Om. Plat. Rep. 864 d.

499. μὲν τοὺς θυεῖσσι τοὺς μὲν θυαίαι
Plat. l. l.

500. λοιβῇ... κνίσῃ] -βῆσ... -σῃ l. a. in A.

501. Eieicimus versum, cuius ratio in versu
sequenti non habetur (nam vs. 502 respicitur
497). Deos λίσσεσθαι non nisi h. l. dicuntur
homines (cf. § 220¹). Duentzer damnaverat
vs. 498—501.

502. ὀφθαλμῶ O³] -μῶν A O¹ D T (cf.
E 659).

506. φθάνει φθάνει Zen. (item Φ 262).
Of. B 436.

509. εὐξαμένοιο εὐχομένοιο Ar. H L. Of
A 381, 453 Π 236, 531 (T 257) φ 211.

514. ἢ... ἐπιγνάμπῃ αἷ... ἐπιγναμψαν
vChrist.

523. Postmodo additus videtur.

- 525 ἡρώων, ὅτε πέρ τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι
 ὠρητοί τ' ἐπέλοντο παραρρητοί τε γέπεσσι.
 μέμνημαι τόδε φέργον ἐγὼ πάλαι, οὗ τι νέον γε,
 ὥς ἔεν· ἐν δ' ὅμιν φέρτω πάντεσσι φίλοισι.
 Κουρητές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 530 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον,
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 Κουρητές δὲ διαπραθέμεν μεμαῶτες Ἄρηϊ.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὥρσε,
 χωσαμένη ὃ φοι οὗ τι θαλύσια γουνῶι ἀλωϊῆς
 535 Φοινεὺς ἔφρξ'. ἄλλοι δὲ θεοὶ ὀδύνουνθ' ἐκατόμβας,
 οἷνι δ' οὐκ ἔρρεξε Διδὸς κούρην μεγάληοιο,
 ἣ ἴαθ' ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσσατο δὲ μέγα θυμῶι. 537^b = A 340
 ἢ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχταίρα
 ὥρσεν ἐπὶ χλούνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
 540 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν ἔθων Φοινῆος ἀλωϊήν· 540^a cf. X 380 h.
 πολλὰ δ' ὃ γε προθέλυμα χαμαὶ ἔβαλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῆσι βίξινισι καὶ αὐτοῖσ' ἄνθεσι μήλων.
 τὸν δ' υἷδος Φοινῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολλῶν θηρότορας ἄνδρας ἀγέλας
 545 καὶ κύνας· οὐ μὲν γὰρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσι!
 τόσσος ἔεν, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς. |
 ἢ δ' ἀμφ' αὐτῶι ἔθηκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτάν,
 ἀμφὶ σὺδος κεφαλῆι καὶ δέρματι λαχνέεντι,
 Κουρήτων τε μεσσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 550 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος Ἄρηϊ φίλος ἠολέμιζε,
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἔεν, οὐδ' ἐδύναντο
 τεύχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἐόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυν χόλος, ὃς τε καὶ ἄλλων

525. *πέρ] κίν Ω, καὶ Doederlein.
 533—549 et 557—572. Ab argumento
 alieni postmodo videntur additi; fortasse e
 carmine quod erat de Meleagri fati sunt
 desumpti.
 537. ἢ ἴαθ' ἢ οὐκ] ἐκλάθ' οὐδ' Zen., ἢ
 λάθ' ἢ Brandreth (sive imprudens sive con-
 sullo; cf. supra vs. 453). Vulgata opposi-
 tionem satis aptam vix praebet, synzesis

autem (ἢ οὐκ) a dictione epica est aliena
 (cf. § 8).
 539. ὥρσεν] ὄρεψεν Aristot. Hist. an. VI 28.
 — ἀργιόδοντα] οὐδὲ δάκει | θηρί γε σιτοφά-
 γαι, ἀλλὰ ῥίται ὕληνεν Aristot. l. l. (cf. i 191 sq.).
 540. ἔρρεξε(ν) (aut -ξεν) Ammonius (Ar.
 apud Amm.?)]] ἔρρεσκον Ω neglecto ς (item
 h. Ap. 303, 355). Cf. v. l. X 380.
 551. ἐδύναντο] ἐδίλεσκον Aristoph.

- οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων, 554^b = Σ 217
- 555 ἦ τοι ὃ μντρὶ φίλῃσι Μιθραῖνι χωόμενος κῆρ
 'κεῖτο παρὰ μνηστῆι ἀλόχοι, καλῆι Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃσι Μαρπήσεσσι καλλισφύρου Εὐφηνίην
 "Ἰδεώ θ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων 'γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε, καὶ ῥα γάνακτος ἐναντίον εἴλετο τόξον
 560 Φοῖβον Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.
 τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην 'καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ Ἀλκυόνης πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 'κλαῖ', ὅτε μιν ψεκάρητος ἀνῆρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.]
- 565 τῆι δ' γε παρκατέλεκτο χόλον θυμολγέα πέσσω, 565^b cf. Δ 513
 ἐξ ἄρτων μντρὸς κεχολωμένος, ἦ ῥα θεοῖσι
 πόλλ' ἀχέουσ' ἡρᾶτο κασιγμήτιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοῖα *
 κικλήσκουσ' Ἀγρίδην καὶ ἑπαινὴν Περσεφόνειαν, 569^b cf. 457 π 534
 570 πρόχην καθεζομένην, 'δεύοντ' δὲ δάκρυσι κόλποι, 1 47
 παιδὶ δόμεν θάνατον' τῆς δ' ἡεροφοῖτις Ἐρινύς
 ἔκλυεν ἐξ Ἐρίβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας θυαδὸς καὶ δοῦπος ὀρώρει
 πύργων βαλλομένων, τὸν δ' ἐλλίσσοντο γέροντες 574^b = Σ 448
- 575 Αἰτωλῶν, 'πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
 ἐξελεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα ὄδρον
 ὀππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἱεραννῆς,
 ἐνθα μιν ἥνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πεντηκοντάγυον, τὸ μὲν ἡμῖσι φοινοπέδιοιο,
 580 ἡμῖσι δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.]
 πολλὰ δὲ μιν 'λιτάνευε γέρον ἱππηλάτα Φοινεὺς
 οὐδοῦ ἐπεμβεβῶς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γουνώμενος υἱόν,
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 585 ἐλλίσσονθ'· ὃ δὲ μάλλον ἀναίνετο. πολλὰ δ' ἑταῖροι,
 οἳ φοι κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων
 ἀλλ' οὐδ' ὅς τοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον, 587 cf. η 258, 33
 ψ 337

564. ('κλαῖ' δε] sic Zen., κλαῖν δ' Ar. L.

572. 'Ερίβεσφιν] -βευσφιν Ω (cf. Θ 368).

579. πεντηκοντάγυον] -ντόγυον Ω.

580. ψιλῇ] ψιλῆς Ar. (mente supplens γῆς).

583. γουνώμενος § 144] -γούμενος.

584. κασίγνηται] sic Ar., -τοι L.

- πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 'βαῖνον Κουρητες καὶ ἐνέπρηθον μέγα φάστν.
 590 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐύζωνος παράκοιτις
 'λίσσει' ὀδυρομένη, καὶ φοι κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅς' ἀνθρώποισι πέλονθ' ὦν φάστν φαλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναικας. 594^b = γ 154
 595 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ φέργα,
 'βῆ δ' ἔμεναι, χρῶτ' δ' ἔντε' ἐθύσετο παμφανάοντα. 595^a = υ 9 = 318
 596 596^b = ο 120
 ὥς δ' μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἥμαρ
 φείλας φῶι θυμῶι· τῶι δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσαν 598^a cf. ε 126
 πολλὰ τε καὶ χαλεπὰ, κακὸν δ' ἥμυνε καὶ αὐτως. 599^a = θ 204
 600 ἀλλὰ σὺ μὴ μοι ταῦτα νόει φρεσί, μηδέ σε δαίμων
 ἐνταῦθα τρέψει, φίλος, — χαλεπὸν δέ κεν εἴη 601^b = ν 141 ψ 184
 νηυσὶν καιομένεσσιν ἀμυνέμεν'! — ἀλλ' ἐπὶ δώροισι
 ἔρχεο· γῖσον γάρ σε θεῶι τίσουσιν Ἀχαιοί.
 εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύησι,
 605 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσαι πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.⁶
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Φοῖνιξ, ἄττα γεραίέ, διοτρεφέες, οὐ τί με ταῦτις 607^a = ρ 561
 χρεὼ τιμῆς. φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἵσῃ,
 ἦ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὃ κ' αὐτμῆ 609^b aq. = κ 89 aq.
 610 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 ἄλλο δέ τοι φέρω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῷσι· 610^b = x 388 cf. 477
 μὴ μοι σύγχεε θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων, 611 = λ 297
 Ἀτρεΐδην ἥρωϊ φέρων χάριν. οὐδέ τί σε χρὴ 612^b = Ω 128 β 23 δ 100 ξ 40
 τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
 615 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κηδέμεν' ὅς κ' ἐμὲ κήδη.
 617 οὗτοι δ' ἀγγελεύουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξο μίμνων
 εὐνῆι ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἰοῖ φαινομένηφι 618^b = Ω 600 μ 24 ο 396 cf. I 682

616 γῖσον ἐμοὶ βασιλεὺς καὶ ἡμισυ μείροε τιμῆς.

592. κήδε' ὅς'] ὅσας κάμ' Aristot. Rhet. I 7.
 — πύλονθ' ὦν § 275] πύλιν τῶν.
 598. ἄνδρας μὲν κτείνουσι] λαοὶ μὲν φθινύ-
 θουσι Aristot. l. l. (cf. Z 327).
 594. τ' ἄλλοι] sic Ar., δῆλοι Zen.
 601. χαλεπὸν A D] κάκιον Ω.

602. δώροισι] δώρων Ar. A (cf. α 278), δώρων
 Cobet (cf. I 576 K 304 et § 60).
 608. χρῶν] χρῆ Knight. Cf. § 8.
 612. ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων] ἐνὶ στήθεσσι
 ἀχέων Ar., ὀδυρόμενος κινυρίζων Zen.
 616. Del. Heyne.

- φρασσόμεθ', ἥ κα νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ' ἥτ' μένωμεν.“
- 620 ἦ, καὶ Πατρόκλῳ δ' γ' ἐπ' ὀφρύσι 'νεῦσε σιωπῇ
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέγος, ὄφρα τάχιστα 621 cf. 659
ἐκ κλισίης νόστοιο μεδολάτο. τοῖσι δ' ἔρ' Αἴας
ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔφειπε·
„διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
625 ἴομεν, οὐ γάρ μοι δοκεῖ μῦθοιο τελευτῇ
τῆιδέ γ' ὀδῶι κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρῇ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἔδοντα,
οἳ ποθὶ νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἄγχιον ἐν στήθεσσι 'θέτο μεγαλήτορα θυμόν,
630 σχέλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότιτος ἐταίρων
τῆς ἥ μιν παρὰ νηυσὶν ἔτιομεν ἔξοχον ἄλλων,
νηλής. καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
ποινὴν ἢ γού παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
καὶ ῥ' ὃ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτόθι, πόλλ' ἀποτίσας,
635 τῷ δέ τ' ἐκτύπεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγάνωρ 635^b = K 220, 244
ποινὴν δεξαμένῳ. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακὸν τε 819 d 548 σ 61
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ 'θέσαν εἵνεκα κούρης
οἴης. νῦν δέ τοι ἐπὶ παρὶσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῆισι· σὺ δ' ἴλασον ἐνθεο θυμόν,
640 αἰδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὀπωρόφιοι δέ τοι εἶμεν
πληθύνος ἔκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κῆδιστοὶ τ' ἔμμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσοι Ἀχαιοί.“
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 644 = H 284
645 πάντα τί μοι κατὰ θυμόν ἐφείσας μνησθῆσθαι·
ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳι, ὅππότε κείνων
μνήσομαι, ὅς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔρεξε
Ἀτρεΐδης, ὅς εἴ τιν' ἀτίμκτον μετανάστην. 648 = Π 59
ἀλλ' ὄμμεσ ἐρχεσθε καὶ ἀγγεῖλιν ἀπόφασθε·

619. ἡ δ' A T] ἡ κα OD (in A scriptum est ἡ. i. i. e. ἡ cum l. a. ἡ κα. Littera erasa videtur fuisse δ, saepe enim inter se permutatae sunt particulae ἡ et ἡδὲ (cf. Θ 349 al.).

627. In G additur: εἰπίμεν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ (= H 378).

632. τῷ γὰρ Ar.

— φονῆος Ar. A T] φόνος Ω.

635 sq. τῷ... δεξαμένῳ] τοῦ... δεξαμένῳ (A C D T) vel τοῦ... δεξαμένου Ω. Cf. ψ 205 sq. (Δ 175 K 188 Ξ 141 Π 481 Υ 414 ρ 555 et ad ζ 157).

641. πληθύω] sic Ar., ἀφρόος Zen.

- 650 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεθήσομαι αἱματόεντος,
 πρὶν γ' υἷδν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἴκτορα δῖον, 651^b = A 197
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἐκέσθαι 652 cf. A 328
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
 ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 655 Ἴκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι δῖω. 655^b = N 747
 ὥς ἔφαθ', οἳ δὲ γέκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν ἤρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳοῖσι' ἐκέλευσε 658^b = Ω 648
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα. 659 cf. 621
 660 αἶ δ' ἐπιπειθόμεναι ἑτόρεσαν λέχος ὥς ἐκέλευσε,
 κῶεα τε βῆγός τε λῖνοί τε λεπτὸν ἄωτον.
 ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ ἥτοα δῖαν ἔμιμνε. 662 cf. ε 50
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ἠδὲ μυχθὶ κλισίῃς ἐνυπύκτου,
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνὴ τὴν Λεσβόθεν ἦγε, 663 sq. cf. 3804 sq.
 665 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδην καλλιπάρηϊος. 668 = Ω 675
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο, παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Εἵφισ ἐύζωνος, τὴν φοι' ἵπῳ δῖος Ἀχιλλεὺς
 Σκῦρον ἑλὼν αἰπείαν, Ἐνυηὸς πτολίεθρον. 664 cf. Ω 676
 οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδᾳ ἐγένοντο, 669 = H 318
 670 τοὺς μὲν ἄρα χρυσεόισι κυπέλλοις' υἷες Ἀχαιῶν
 'δεδῆχαι' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδὸν ἐκ τ' ἐρέοντο.
 πρῶτος δ' ἐξερέεινε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 672^a = K 543
 ἠ γαίῃ ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 673 = K 544
 ἦ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δόκον πύρ, 673^b = μ 184
 675 ἦ ἀπέφειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν, 674^b = 347
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 ἠ Ἀτρεΐδην κύδιστε, γάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 677 = B 434
 κείνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 πιμπλάνεται μέγας, σὲ δ' ἀναινεται ἠδὲ σὰ δῶρα.
 680 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγε

653. σμῦξαι] φλίσαι Plat. Hipp. min. 371 c
 et l. a. in A (cf. X 512).

654. τοι] μιν Plat. l. l.

657. σπείσαντες] λείπαντες Ar. in altera
 ed. et multi veterum. Eadem varietas est
 σ 426.

660. ὥς ἐκέλευσε] ἐγκοινοῦσαι Zen.

664. τῷ δὲ γυνὴ παρῆλεκτο Κάειρ', ἣν Λεσβό-
 ζον ἦγε Zen.

674. ἀλεξέμεναι] ἀμυνέμεναι l. a. in A.

679. πιμπλάνεται] πῖμπλασθαι Dindorf, οἰδά-
 νεται μένει Nauck.

	ὅπως κεν νῆας σάοῃς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν	681 of. 424
	αὐτὸς δ' ἀπείλησεν ἄμ' ἰότ' φαινομένηφι	682 ^b = A 685 etc. cf. I 618
	νῆας ἐυσσέλιμους ἄλαδ' ἐλξέμεν' ἀμφιγελίσσας.	683 ^a of. E 97, 106
	καὶ δέ κε τοῖς ἄλλοισιν ἔφκ παραμυθήσασθαι	684 of. 417
685	φοῖκαδ' ἀποπλείειν, ἔπει οὐκέτι δέκετε τέκμωνρ Φιλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ γεθεν εὐρύροπα Ζεὺς χεῖρα ἔχον ὑπερέσχε, τεθαρσῆκαςι δὲ λαοί. ὧς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οὔδε τὰ φειπέμεν', οἷ μοι ἔποντο, Αἴας καὶ κάρυκε δύνω, πεπνυμένω ἄμφω.	685-687 = 418 sqq.
690	Φοῖνιξ δ' αὐτ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὧς γὰρ ἄνωγε, ὄφρα φοι ἐν νήεσσι φίλῃν εἰς πατρίδ' ἔπηται αὔριον, αἶ κ' ἐθέλῃσιν ἀνάγκῃ δ' οὐ τί μιν ἄξει. ὧς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκλὴν ἐγένοντο σιωπῇ.	689 ^b = Γ 148 691 sq. of. 428 sq.
693	δρῆν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἱεσ Αἰαῶν.	692 = Θ 28
695	ὁψὲ δὲ δὴ μετέφειπε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης· „Ἄτρεῖδῃ κύδιστε, γάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, μηδ' ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα, μυρία δῶρα διδοῦς· ὃ δ' ἀγνῶρ ἐστὶ καὶ ἄλλως.	695 sq. = 80 sq.
700	νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνωρορίφιν ἐνῆκας. ἀλλ' ἦ τοι κείνον μὲν ἑάσομεν, ἦ κεν ἔησι ἦ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχέσεται, ὅππότε κέν μιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγει καὶ θεὸς ὄρησι. ἀλλ' ἄγεθ', ὧς κεν ἐγὼ φείπω, πειθώμεθα πάντες.	697 = B 434 701 of. E 183
705	νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ σίτου καὶ φοῖνοιο, τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή· αὐτὰρ ἔπει κε φανῇ καλὰ ροδοδάκτυλος Ἥώς, καρπαλλίμως πρὸ νεῶν ἐγέμεν λαόν τε καὶ ἵππους ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.“	704 = B 139 706 = T 161 709 .. M 324
710	ὧς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεσσον βασιλῆες,	710 = H 344
	694 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε,	694 = Θ 29

681. σάοῃς Ναυοκ] τε σόησι Ω, τε σαώσι
et τε σοώσι Ar. (of. vs. 424).

683. ἐλξέμεν(') I] ἐλπίμεν Ω. Cf. B 436.

687. ἔφκ] of. vs. 420.

688—692. Aristoph. Ar. —, vs. 692 etiam
Zen.

688. τὰ Heyne] τὰδ'.

690. ἄνωγε § 225] ἀνάγει.

694. Zen. om., Aristoph. Ar. —

— ἀγασσάμενοι] φρασσάμενοι olim quidam.

— ἀγόρευσε] ἀπίππε l. a. in A.

698. μηδ' Ar. C] μὴ A D T (of. P 686 ± 19
X 481).

699. ἄλλως] αὐτως l. a. in A.

700. ἀγνωρορίφιν § 46] -ήσι.

— ἐνῆκας] ἀνῆκας l. a. in Aristarchi com-
mentariis commemorata. Cf. II 691 E 422.

710. ἐπήνεσσον § 295] -νησαν vel -νεσαν.

μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε γέκαστος,
ἔνθα δ' ἐκοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

711 = H 404

713 cf. H 482

νυκτεγερσία.

- Κ** ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαϊῶν
ἠδὸν παννύχιοι, μαλακῶι δεδμημένοι ὕπνωι·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
ὥς δ' ὅτε κ' ἀστράπτει πόσις Ἥρῃς ἠυκόμοιο,
τεύχων ἢ πολὺν δμβρον ἀθέσφατον ἢ ἐχάλαζαν
ἢ νικητόν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἢ ἐποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
ὥς πυκλὴν ἐν στήθεσσι ἀνιστονάχιζ' Ἀγαμέμνων
νείθευ ἐκ κραδίης, ἔτρομέοντο δέ γοι φρένες ἐντός.
ἦ τοι ὅτ' εἰς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
ἔσθ' αὖμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Φιλιόθι πρό,
αὐλῶν συρίγγων ἔ' ἱνοπὴν θυμῶν ἔ' ἀνθρώπων·
αὐτὰρ ὅτ' εἰς νῆας τε γίδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθυλεύμονους εἵλετο χαίτας
ὀψόθ' ἔοντι Διί, μέγα δ' ἔστανε κυδάλιμον κῆρ.
ἦδε δέ γοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαινέτο βουλὴ,
Νέστορ' ἔπι πρῶτον Νηλεΐδην ἐλθέμεν' ἀνδρῶν,
εἴ τινά γοι σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκνέαιτο,
ἦ τίς ἀλεξίλακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
ὀρθωθείς δ' ἐνέθυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐξέσαστο δέρμα λέοντος
αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές· εἵλετο δ' ἔγχος.
ὥς δ' αὐτῶς Μενέλαον ἔχε τρόμος, οὐδὲ γὰρ αὐτῶι
ὕπνος ἐπὶ βλεφάροις· ἐφίζανε, μὴ τι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ γέθεν εἵνεκα πούλυν ἐφ' ὄγρην
ἤλυθον εἰς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.

1-4 cf. B 1 sq.

2 = Ω 678

2^b cf. ο 6

16^b = φ 247 cf.

17 = B 5 Σ 33

21 cf. B 42

21^b sq. = 131 sq.

22 = B 44

23^b sq. = 177 sq.

27^b cf. δ 709

28 cf. δ 146

1. ἄλλοι] ἄλλοι Zen.; cf. B 1 et § 9.

7. ὅτε πέρ τε] πολλὰς δὲ schol. Ar. Nub. 261.

10. ἔτρομέοντο] φοβέοντο Zen.

19. σὺν μῆτιν A] συμμῆτιν una voce CD T (cf. F 178).

25. αὐτῶι] αὐ τῶι Ptolemaeus Asc. A G.

- παρδαλένι μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρύ 'κάλυψε
 30 ποικίλνι, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάννῃν κεφαλῆφιν αἰέρας
 'θήκατο χαλκείνῃ, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείνῃ.]
 'βῆ δ' ἱμεν' ἀνστήκων γόν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἐφάνασσε, θεὸς δ' ὥς 'τίετο δῆμῳ. 33^b = E 78
 τὸν δ' ἠδ' ἄμφ' ὥμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 35 νηὶ πάρα πρυμνῇ· τῷ δ' ἀσπασίος 'γένετ' ἐλθών.
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „τίφθ' οὐτως, ἥθειε, κορύσσειαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς 38^b sq.^a = T 23
 δέδρια μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε γέρον, sq. X 454 sq.
 40 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν' ὅλος ἐπελθὼν 38^b = Z 441
 νύκτα δὲ ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.“ [1404 o 8
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 41^a = 142 Ω 363
 „χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφεὺς δὲ Μενέλαε, 41^b of. N 348
 κερδαλέης, ἢ τίς κεν ἐρύσσεται ἡδὲ σαώσῃ
 45 Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
 'Ἐκτορέϊος' ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα 'θήχ' ἱεροῖσι.
 οὐ γὰρ πῶ 'γινόμεν οὐδ' ἐκλυον αὐδῆσαντος
 ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέγρε' ἐν ἥματι μητίσασθαι
 ὅσος 'Ἐκτωρ ἔρρεξε Διὶ φίλος νῆας Ἀχαιῶν,
 50 αὐτως, οὔτε θεῶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο.
 γέρον δ' ἔρεξ' ὅσα φημὶ μελησέμεν' Ἀργείοισι
 δεινὰ τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ 'μήσας' Ἀχαιοῖς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον
 ῥίμφα θέων παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 55 εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλησι
 ἐλθέμεν' εἰς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἡδ' ἐπιτεῖλαι.

38. ὀτρυνέεισ Ar.] ὀτρύνεισ Ω. Cf. Φ 530 et B 436.

— ἐπίσκοπον] sic Ar., ἐπι σκοπόν Nicias. Simplex est vs. 324, comp. X 255 etc.; controversia est eadem vs. 342.

39. δέδρια § 168] διείδω.

41. ἔσται] ἐστὶ Demetrius Ixion.

43. χρεὼ] χρῆ Knight (cf. § 8).

44. ἐρύσσεται] requiritur (sed non admittunt numeri) ῥύσσεται. Cf. O 290 § 279 γ 372 et § 164, 293.

— σαώσῃ § 122] -σει.

46. 'ἑχ' οἷχ' Ar. in comment. (cum ἐπι-τιθῇ tum ἐπὶ χωρῇ).

48. ἐν Schrevelius] ἐν (Ar. T) vel ἐπ' (A O D) Ω. Cf. Z 422 (et § 13). Redit error β 284, bene vero habet ἐπ' ἡματι T 229 μ 105 § 105.

51 sq. Aristoph. Ar. —

53. Αἴαντα] -ντε Ar. (secundum Didymum, sed obloquente Telepho). Cf. M 342 O 301 P 626.

54. παρὰ Ar. D L] ἐπὶ Ω.

55. κ' ἐθέλησι] καὶ πείσῃσι A.

κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθόλατο, τοῖο γάρ υἷος

σημαίνει φυλάκεσσι καὶ Ἰδομενεὺς ὁπάων

Μηριόνησ· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.“

60 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

„πῶς τ' ἄρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεται ἡδὲ κελεύεις;

61^b cf. T 192

αὐθι μένων μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰς δ' κεν ἔλθῃς,

ἢ θέω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπεὶ κ' ἐν τοῖς ἐπιτέλλω;“]

τὸν δ' αὖτε προσέειπε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

65 „αὐθι μένειν, μή πως ἄβροτάξομεν ἀλλήλοισιν

ἐρχομένῳ· πολλὰ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.

φθίγγεο δ' ἤ κεν ἱήσῃ, καὶ ἐργηγόρῃ ἀνωχθί,

πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα γέκαστον,

68^b = X 415

πάντας κυδαίνων. μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,

70 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ πρὸς ἡμῖν

Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἔει κακότητα βαρεῖαν.“

ὧς φειπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ γ' ἐπιτέλλας.

72^a cf. x 76

αὐτὰρ δ' ὅβῃ δ' ἔμναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν,

73 cf. γ 484 φ

τὸν δ' ἡδρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ

205
74 cf. A 829 N 267

75 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,

ἄσπις καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.

παρ δὲ ζωστήρ· κείτο παναίολος, ὧς δ' ὁ γεραιὸς

ἔωννυθ', ὅτ' εἰς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο

λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρπε γῆραϊ λυγρῷ.

80 ὀρθωθείς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὰν ἐπαείρας

Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεΐνετο μύθῳ·]

81^b cf. ρ 305

„τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἷος

82 cf. 141, 385

νύκτα δι' ὀρφναῖν, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;

83 = 386 cf. Ω 368

ἢ τίς οὐρήων διζήμενος; ἢ τίς ἐταίρων;

83^a = 276 , 148

85 φθίγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτει δέ σε χρεώ·“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

„ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

87 = 555 A 511

γνώσσαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων

Σ 42 γ 79, 202

57. κείνῳ H G] -νου A O D T (genitivus verbo πείθεσθαι ianotus est Herodot. I 126 V 29, 33 VI 12 Thucyd. VII 73 § 2 Eas. Iph. A. 726; cf. v. l. a 414).

61. ε' ἔρ Gen.] γάρ Ω (item vs. 424). Of. Σ 182.

72. *f'(oi)] adiecimus.

77. ὧς] ὅν Gen. (cf. E 857).

79. ἐπέτρπε Ar. C T] -τραπε A D.

84. Ar. —

85. χρεώ] χρεή Knight (cf. § 8).

88. γνώσσαι] εἶσαι L.

- Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὃ κ' αὐτὸν
 90 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι γήδυμος ὕπνος
 ἰξάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδ' Ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ Δαναῶν πέρι δέδξα, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτεμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
 95 στήθεος ἐκθρῶϊσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
 ἀλλ' εἴ τι θραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
 δεῦρ' εἰς τοὺς φύλακας καταβήμεν, ὄφρα φίδωμεν,
 μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνωι 98 cf. ζ 2^a μ 281
 κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
 100 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν ἦται, οὐδέ τι φίδμεν
 μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.“ 101^a = θ 510
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 „Ἄτρεϊδῃ κῦδιστε, γάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 οὐ θῆν' Ἐκτορι πάντα νοήματα μητιέτα Ζεὺς
 105 ἐκτελέει, ὅσα που νῦν ἐέλπεται· ἀλλὰ ς ὁἶω
 κῆδεσι μοχθησείν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
 ἐκ χόλου ἀργαλίοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγὼ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἡμὲν Τυδεΐδην δουρὶ κλυτὸν ἦδ' Ὀδυσῆα
 110 ἦδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν.
 ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειε,
 ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα γάνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἔασι φεκαστάτω οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.]
 ἀλλὰ φίλον περ ἔδοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 115 νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσκήσῃ, οὐδ' ἐπιχεύσω,
 ὥς εὖδῃ, σοὶ δ' οἴω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστήας πονέεσθαι
 λισσόμενος· χρητὴ γὰρ ἰκάνεται οὐκ ἐτ' ἀνεκτός. } 118 cf. Δ 610
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 120 „ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάεσθαι ἔναγχ'

91. γήδυμος § 41^a) νήδυμος.

95. στήθεος vChrist] στήθειον. Et contextui aptior est singularis (cf. Γ 221 Δ 24 al. et B 388) et numeris (cf. § 71).

98. ἦδὲ καὶ] ἦδὲ Zen.

100. Post φίδμεν semicolon scripsit Leaf.

105. (ς)ἐέλπεται H¹] ἐέλπεται Ω; *νῦν ποθ' ἐφίλπεται? Encliticum νῦν (cf. Ψ 485), quod hortantis est, hinc est alienum.— *ς' ὁἶω] μιν ὁἶω. Cf. § 292^a.

115. πείρ] sic Ar., καὶ olim alii.

120. σε] ε Doederlein.

	πολλάκι γὰρ μεθισί τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι, οὐτ' ὄκνωι φείκων οὐτ' ἀφραδίῃφι νόοιο, ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσοράων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν. νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπήγγετο καὶ μοι ἐπέστη·	
125	τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὐδ' σὺ μεταλλάϊς. ἀλλ' ἔομεν· κείνους δὲ κίχηςόμεθα πρὸ πυλάων ἐν φυλάκασσ', ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέθεσθαι.“ τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότη Νέστωρ· „οὐτως οὐ τίς σοι νεμασθήσεται οὐδ' ἀπιθήσει Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.“	
130	ὣς φειπὼν ἐνέδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα, ποσσί δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν 'περονήσατο φοινικέσσας δίπλακα, ἐκταδίνην, φύλῃ δ' ἐπανήνοθε λάχνη.	131 ^b sq. = 21 sq. 134 ^b = B 219
135	εἴλετο δ' ἄλκιμόν ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ, 'βῆ δ' ἔμναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.] πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον, ἐξ ὕπνου! ἀνέγειρε γερήνιος ἱππότη Νέστωρ φθεγξάμενος· τὸν δ' αἴψα περὶ φρένας ἤλθε φιωή, 140 ἐκ δ' ἤλθε κλισίης καὶ σφε πρὸς μῦθον ἔειπε· „τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ὀλοὶ ἀλᾶσθε νύκτα δι' ἀμβροσίην; τί δὲ δὴ χρηρὸ τόσον ἵκει;“ τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότη Νέστωρ· „διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 145 μὴ νευέσῃ· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς. 146 ἀλλ' ἐπέ', ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὃν τε ξείροικε.“	135 = F 12 O 482 a 99 o 561 v 127 135 ^a = Γ 388 136 cf. A 199 137 ^b = B 169 138 cf. 157 139 ^b cf. ρ 261 h. Merc. 421 141 cf. 82 142 ^a = 41 145 = Π 22 145 ^b cf. 172
147 βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγίμεν' ἢ μάχεσθαι.		147 = 327

122. ἀφραδίῃφι § 46] -ησι.
124. μάλ'] μέγ' Ixion, quae an et Aristarchi fuerit lectio dubitat Didymus.
127. ἵνα γάρ] ἵνα τ' ἔρ Bentley, φυλάκισσιν, ἵνα Barnes, ἵνα περ Hermann, ἵν' ἄρα Peppmueller (coll. ζ 322), an *ἵν' ἄφρα (coll. vs. 54 et A 349)? Cf. § 101.
— σφιν] μιν Zenodotus (αὐτοῖς id interpretatus).
— ἡγερέθεσθαι Ar.] ἡγερέσθαι Ω (cf. ad B 544).
129. (ς)οι Ar. AD] σοι CT (σσ pro σ, hinc τοι L, quod paradiorthoma est).
133. φοινικέσσας] φοινήσσας Brandreth

(ut M 202), σιγαλδέσσας Nauck (cf. v. l. θ 116, 137 et § 18).
134. *δίπλακα] διπλήν (item τ 226). Cf. Γ 126 τ 241 et § 58.
— *ἐπανήνοθε] ἐπενήνοθε. Cf. B 219.
136. κατὰ] παρὰ Naber (coll. I 182, 657 θ 220 K 54 al. et praesertim A 806 sq.).
139. ἤλθε Bentley] ἤλυθ'.
140. σφε § 92] σφασα.
141. οὔτω κατὰ] οὔτως ἐπὶ A D.
142. ἀμβροσίην] ὀρεφραίην l. a. in A (cf. vs. 83).
— *τί δὲ δὴ] δεῖ (δ τι) δὴ.
146. τε ξείροικε Heyne] τ' ἐπίοικε.
147. Del. Heyne.

- 148 ὦς 'φάθ', ὃ δὲ κλισίηνδε κίων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
ποικίλον ἄμφ' ὥμοισι σάκος 'θέτο, 'βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
- 150 'βᾶν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχωνον
ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν, ἄμφι δ' ἑταῖροι
ἠύδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφι
ῥεθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
'λάμφ' ὥς τ' ἀστεροπὴ πατρὸς Διὸς. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ 154^a = A 66
- 155 ἠδ' ὑπὸ δ' ἔστρωτο ρινὸν βοὸς ἀγραύλοιο,
αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπησ' τετάνυστο φαινός.
τὸν παρστάς ἀνέγειρε γερήνιος ἱππότης Νέστωρ, 157 of. 138
λὰξ ποδὶ κινήσας, ὥτρυνέ τε 'νείκεσέ τ' ἄντην· 158^a = o 45
,,ῥοσσο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
159 of. π 548
- 160 οὐκ αἶψα ὥς Τρῶες ἐπὶ Θρωισμῶδι πεδίοιο
ῆται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει,“
ὥς 'φάθ', ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
,,σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις! 164^a of. μ 279
- 165 οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἱὲς Ἀχαιῶν,
οἳ κεν ἔπειτα ἔταστον ἐγείρειαν βασιλῶν
πάντεκι ἐποχόμενοι; σὺ δ' ἀμύχανός ἐσσι, γεραιέ.“ 167^b of. H 726^a
- τὸν δ' αὖτε προσέειπε γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
,,ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔρειπες. 169 of. A 286
- 170 εἰδὼν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποχόμενος καλέσειε·
ἀλλὰ μάλα μεγάλην χρεὼ βεβίηκεν Ἀχαιοῦς· 172^b of. 145
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταιται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς Ὀλεθρος Ἀχαιοῖς· ἢ βιῶναι.
- 175 ἀλλ' ἔθι νῦν, Ἀἶαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱὸν
ἄνστησον, σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος, — εἴ μ' ἐλεείρεις.“
ὥς 'φάθ', ὃ δ' ἄμφ' ὥμοισιν ἐπέσαστο δέρμα λένοντος 177^b sq. = 23 sq.

153. σαυρωτῆρος] -ras Aristoph.

154. τ' ἀστεροπὴ D T] τε στεροπὴ A C.
Eadem est controversia A 66, 83, 184 (ubi
of. lectio Aristarchi) T 363 d 72 ξ 268 q 437;
praeterea of. II 298 X 328.159. ῥοσσο A D] ῥοσσο C T, Ar. utrumque.
— Versum μὴ εἰς τοι εὐδοντι μεταφράσκει
in δόρυ πήξει iocans addebat Diogenes cyni-
cus, poetae verba (Θ 95 X 288) suum inusum convertens (Diog. Laert. VI 53); quem
versum Eust. ad E 40 (p. 519, 32) perperam
affert ut hoc loco apud ipsum Homerum
lectum.

161. δ' ἔτι] δέ τε Ar. T L.

— ἔτι... ἐρύκει] ἀπὸ... ἔργου l. a. in A.

162. κραιπνῶς] σφοδρῶς C (of. μ 124).

168. αὐτε προσέειπε] ἡμῖν βετ' ἵππεται l. a. in A.

169. φίλος] τέκος l. a. ant.

- αἰθωνος μεγάλοιο ποδηγεκῆς, εἴλετο δ' ἔγχος.
 'βῆ δ' ἵμεναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστῆσας ἄγεν ἦρωσ.
 180 οὗ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 180 cf. Γ' 209
 οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας ἧδ' ὄρον,
 ἀλλ' ἐργηγορτὶ σὺν τεύχεσιν ἦατο πάντες.
 ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
 185 ἔρχεται δὲ ὄρεσφι πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἥδ' ἐκ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὅλωλε·
 ὥς τῶν ῥῆδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιν ὀλώλει
 νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
 'τετράφατ', ὀππότε' ἐπὶ Τρώων αἰοίεν ἰόντων.
 190 τοὺς δ' ὁ γέρων 'γῆθησε ριδὼν 'θάρσυνέ τε μύθωι·
 192 „οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδὲ τιν' ὕπνος
 αἰρεῖται, μὴ χάσμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.“¹⁸⁷
 ὥς ρειπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 195 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι 'κεκλήατο βουλῇν.
 τοῖς δ' ἔμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦσαν· αὐτοὶ γὰρ 'κάλεον συμμητιάεσθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὄρυκτ' ἐν ἡδριάοντο
 ἐν καθαρώϊ, ὅθι δὴ νεκύων διαφαίνετο χῶρος 199 = Θ 491
 200 πεπτεότων· ὅθεν αὐτίς ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἔκτωρ 200 cf. Α' 758
 ὁλλύς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νῦξ ἐκάλυψε.
 ἔνθα καθεζόμενοι ρέπε' ἀλλήλοισ' ἐπιφανσκοιν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „ὦ φίλοι, οὐ κεν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐξῶι αὐτοῦ
 205 θυμῷ τολμῇεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
 ἐλθέμεν', εἴ τινά που δούτων ἔλοι ἐσχατάοντα,
 ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἄσσα τε μητιάουσι μετὰ σφίσιν ἢ μεμάασι 208-210 = 409
 αὐθι μένειν παρὰ νκυσὶν ἀπόπροθεν, ἥ ἐ πόλινδε 209
 211 καὶ σφας φωνήσας ρέπει πτερόεντα προσηύδα·

180. -σιν ἐν ἀγρομένοισιν] -σαι συναγρομέ-
 νοις Bentley (ut A 687). Abundat ἐν (cf.
 E 134 K 365 al.).

— ἔμιχθεν] γίνοντο O.

188. δυσωρήσωσιν Apoll. lex.] -σονται Ω.

187. ῥῆδυμος § 41²] ῥῆδυμος.

ILLAS, MAJOR.

189. ὀππότε' cf. ποτ' Brandreth. Cf. B 794.

191. Om. A D T L (cf. N 218 P 585).

196. τοῖς δ' τοῖς Nauck (cf. § 60).

200. πεπτεότων vChrist] πιπτότων. Cf. Φ
 508 x 384.

208. μύθων ἦρχε] καὶ μετέπειτα l. a. in A.

- 210 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ ἑδαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς;
ταῦτ' εἰ πάντα πύθοιοτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
ἀσκηθῆς, μέγα κέν γοι ὑπουράνιον κλέος εἴη 212^b cf. ι 264
- 215 πάντασ ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ γοι δόσις ἔσσεται ἔσθλῃ.“
- 218 ὥσ' ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκλὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 218 sq.^a = Γ 95
τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης sq.
- 220 „Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 220 cf. 319 σ 61
ἀνδρῶν δυσμενέων δῶναι στρατὸν ἐγγὺς ἰόντων, 220^b = Γ 635
Τρώων· ἄλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ εἴμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
σύν τε δ' ἔρχομένω, καὶ τε πρὸ δ' τοῖ' ἐνόησε,
- 225 ὅππως κέρδος ἔη· μοῖνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ, 226 cf. ψ 590
ἀλλὰ τέ γοι βράσσων τε νόος λεπτή δέ τε μῆτις.]
ὥσ' ἔφαθ', οἷ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι·
ἤθελέ τιν' Ἄλαντε δύω, θεράποντες Ἄρης,
ἤθελε Μηριόνησ, μάλα δ' ἤθελε Νέστοροσ υἱός,
- 230 ἤθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαοσ,
ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύμεν' ὁμίλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ γοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα. 232 cf. P 68
τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
[„Τυδείδην Διομήδεσ, ἐμῶι κεχαρισμένε θυμῶι, 234 = E 243
τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεαι, δν κ' ἐθέλησιθθα,
φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάσσι γε πολλοί.
μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῆισι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρεῖω
καλλέειπιν, σὺ δὲ χεῖρον' ὀπάσσεαι αἰδοῦν' εἰκων,
εἰς γενεὴν ὀράων, μηδ' εἰ βασιλεύτερόσ' ἐσσι.“
- 240 ὥσ' ἔφατ', ἔδφεισεν δὲ περὶ ξανθῶι Μενελάωι.

214 ὅσοι γὰρ νῆσσις ἔπι κρατῖουσιν ἄριστοι,
τῶν πάντων γοι ἕκαστος δὴν δάσσοι μίλαιναν,
θῆλυν ὑπόρρητον τῇ μὲν κτίρας οὐ τι ὁμοῖον,
αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εὐλαπίνῃσι παρίσται.

214 cf. α 245

211. ταῦτ' εἰ Duentzer] ταῦτά τε (Ambr.
A T) vel κα (O D) Ω, εἰ τὰ κα Brandreth.

214—217. Damnavit Heyne (dubitanter
tamen). Vs. 215 ἕκαστος caret littera ς, pro
δάσσοι requiritur δάσει (cf. tamen 3892 sq.);
vs. 216 ovīs ridicule dicitur κτίρας longe
praestantissimum; vs. 217 quod promittitur
nihili est, nam qui adsunt exceptis Merione

et Thrasymacho epulis τῶν γερόντων vel sic
suo iure uti solent.

218. οὐ τι § 100] οὐδὲν.

221. ἰόντων A O D] ἰόντα T.

224. ἐρχομένη] sic Ar., νων L Gen. (cf. Γ 211).

225. τῇ] sic Ar., τι G.

239. ἴσι] εἴη L.

240. Zen. om., Ar. —

- τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης· 241^a = H 170
 „εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλίσθαι,
 πῶς κεν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θελοῖο λαθοίμην, 242 = a 65
 οὐ περὶ μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 244^b = I 635
 245 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φίλει δέ γε Παλλὰς Ἀθήνη. 245^a = 279 + 301
 τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο cf. v 48
 ἄμφω νοστήσαιμεν, ἔπει περὶ φοῖδε νοῆσαι.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „Τυδεΐδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε μήτε τι νείκει·
 250 φειδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργεῖοισ' ἀγορεύεις. 250 cf. ψ 787^a
 251 ἀλλ' ἴομεν μάλα γὰρ νῦξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἰώσ.“
 254 ὅς φαιπὸνθ' ὀπλοισιν ἐνὶ δρεινοῖσιν ἰδύτην. 254^b = 272
 255 Τυδεΐδῃ μὲν ἔδωκε μινεπτόλεμος Θρασυμήδης
 φάσανον ἄμφικες — τὸ δ' ἐξὸν παρὰ νῆ' ἐλέλειπτο —
 καὶ σάκος· ἄμφι δέ φοι κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε 257^b = 261
 ταυρεῖν, ἄφαιλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἧ τε καταΐνυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
 260 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιδὸν ἥδ' ἐφαρέτρην
 καὶ ἔλφος· ἄμφι δέ φοι κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε, 261^b = 257
 ῥινοῦ ποιητὴν· πολέσιν δ' ἐντοσθεν ἱμάσι
 ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὕδς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
 265 εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσσηι δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. 265^a = v 161 ψ 197
 τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' Ἀντόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιτορῆσας, 267^b cf. h. Merc.
 Σκάνδειαν δ' ἄρ' ἔδωκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι, 178
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ· ἔδωκε ξεινήϊον εἶναι, 269^b = A 20
 270 αὐτὰρ δὲ Μηριόνηι δῶκεν ἑὸν παιδί φορῆναι·
 δὴ τότε Ὀδυσσεὺς ἔπειθε καὶ ἄμφω ἀμφιτεθεῖσα.

252 ἔστρα δὲ δὴ προβίβηκε, παρώχην δὲ πλῖον νύξ
 τῶν δύο μοιρῶν, τρίτη δ' ἔτι μοῖρα ἰλλεῖπται.

241. τοῖς δ' αὖτις] cf. H 170.
 246. *X'] γ' Ar. Ω (γε σπομένοιο Ptolemaeus Ascalonita). Cf. v. l. γ 231; idem error K 556 γ 319.
 252 sq. Del. Knight, versum 253 Zen. om., Aristoph. Ar. —. Expediri nequit structura versuum horum molestorum, qui-

buscum cf. μ 312. Novicium est τῶν (§ 56).
 252. παρώχην] παροίχων Ar. (παρώχων cod., correxit Ludwig) alii grammatici.
 — πλῖον D] πλῖον A C T (cf. A 80).
 264. ἔχον] τρίχον Bentley, θῖον Nauck.
 268. Σκάνδειαν δ'] Σκάνδειανδ' Ar. (cf. o 367 H 79).

- τὸ δ' ἐπεὶ οὖν ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐθύτην, 272^b = 254
 'βάν ρ' ἔμεναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωιδιδὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
 275 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐ γίδον ὀφθαλμοῖσι
 νύκτα δι' ὀρφναῖον, ἀλλὰ κλάγξαντος ἤκουσαν. 276^a = 83
 'χῆρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἥρᾳτο δ' Ἀθήνη·
 „κλυθί μοι, ἀλγίοχοιο Διὸς τέκος, ἦ τέ μοι αἶεῖ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
 280 κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστα με φίλαι, Ἀθήνη,
 δὸς δὲ πάλιν ποτὶ νῆας ἐυκλείας ἀφικέσθαι,
 ῥέξαντας μέγα φέρον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσῃ.“
 δεύτερος αὖτ' ἥρᾳτο βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης· 283 cf. E 855
 „κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, ἀνρυτών·
 285 ἐσπέο μ', ὥς δτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδῆί δίωι
 εἰς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦε.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἄσωπῳ ἔλπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὃ μευλίχιον μῦθον ἔφερε Καδμείοισι
 κειῶ· ἀτὰρ ἄψ ἀπιδὼν μάλα μέγμερα ἔμελλε
 290 σὺν σοί, δῖα θεά, ὅτε γοι πρόφρασσα παρέστις. 290 cf. v 391
 ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο καὶ με φύλασσε.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον, 292-294 = γ 382
 ἀδμήτην, ἣν οὐ πά ὅπῳ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.“ 294^b cf. γ 426
 295 ὥς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295 cf. E 121
 οἳ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κοῦρην μεγάλοιο,
 'βάν ρ' ἔμεν' ὥς τε λέοντε δῶμα διὰ νύκτα μέλαιναν, 297 cf. M 299 ζ [130
 ἄμ φόνον, ἂν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα. 298^b = 469 ψ 806

Δολώννεια.

- οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγάνορας εἶαεν Ἔκτωρ 299 cf. σ 346 υ 284
 300 εὐδέμεν', ἀλλ' ἔμυδις ἑκκλήμκετο πάντας ἀρίστους,

275. Παλλὰς] παλλόν (fussum) Zopyrus.
 281. ποτὶ Oobet] incl. Of. vs. 336 et 347.
 285. *ἰσπίο μ'] σπεῖό μοι Ω, ἰσπί' ἄμ'
 coniecerat Curtius. Of. § 247 et 13.
 286. πρὸ] παρ' Barnes, πρὸς Bentley.
 — ἦε § 308] ἦει vel ἦλθε.
 291. παρίστασο] -τας Zen. Ar.

— με φύλασσε] πόρε κύδος Zen.
 292. ἦνιν] cf. Z 94.
 299. εἶαεν Knight] εἶασεν Ω (cf. φ 233 et
 l. a. γ 151) cum vitio metrico (εἶας' l), cf.
 § 2). Knightii emendationem tuetur versus
 σ 346: μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγάνορας
 εἶα' Ἀθήνη.

- ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἀγήτορες ἡδὲ μέδοντες] 301^b = Σ 144
 τοὺς δ' γε συγκαλέσας πυκινὸν ἡρτύνετο βουλὴν 302 = B 55
 „τίς κέν μοι τόδ' ἐργὸν ὑποσχόμενος τελέσειε
 δώρῳ ἐπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ μοι ἄρκιος ἔσται. 304^b of σ 358 Hes.
 Oper. 370
 305 δώσω γὰρ δῖφρον τε δῶμα τ' ἐριαύχενας ἵππους,
 οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοοὶς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὅς τις κε τλῆη, μοι τ' αὐτῷ κῦδος ἄρῃται,
 νηὼν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν' ἔκ τε πυθέσθαι, 308 = 320
 308^b 312 = 395
 ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
 310 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὕψ' ἡμετέρησις δαμέντας
 φῦξιν βουλευούσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
 νόκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηνότες αἰνῶι.“
 [ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ 313 = Γ 95
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Ἐνυμήδεος υἱὸς 314^a = E 9
 315 κάρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος
 ὅς δ' ἦ τοι φεῖδος μὲν ἔεν κακός, ἀλλὰ ποδώκης
 αὐτὰρ δ' μοῦνος ἔεν μετὰ πέντε κασιγνήτησι.
 ὅς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπε·
 „Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 319 of. 220
 319^b = I 635
 320 νηὼν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν' ἔκ τε πυθέσθαι. 320 = 308
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνασχεῖ, καὶ μοι ὁμοσσον
 ἢ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 δασέμεν', οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 323 of. B 770
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης· 324 of. I 344
 325 τόφρα γὰρ εἰς στρατὸν εἶμι διαμπερές, τόφρα χ' ἵκωμαι
 νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλὰς βουλευεῖν, ἢ φευγέμεν' ἢ μάχεσθαι.“ 327 = 147
 ὅς 'φάθ', ὅ δ' ἐν χειρὶ σκῆπτρον ἔλαβε καὶ μοι ὁμοσσε·
 „ῥίστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρῃς,
 330 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχῆσεται ἄλλος
 Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐσασθαι.“
 ὅς 'φάτο καὶ ῥ' ἐπὶ ἱοκρον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνε.

306. Sic Ar., οἳ κεν ἀριστεύουσι κτέ. Ω, αὐτοὺς (καλοὺς Aristoph.) οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα Zen. Aristoph. (cf. vs. 323).

307. εἰλήη... ἄρῃται Nauck] εἰλήη(ι)... ἄρῃται.

314. ἦν δέ τις ἐν] of. E 9.

317. κασιγνήτησι] sic Ar., -τοῖσιν Zen.

323. ἀμύμονα] ποδώκης l. a. in A.

328. χεῖρῖ] χερσὶ Ω. Cf. Ψ 568 et A 585.

332. ἐπώμοσε Ar. A] ἀπ. Ω (ut Ar. Nub. 1232 al.). Etiam o 437 σ 58 Ar. legebat ἰπ.; praeterea of. β 377 κ 345, 381 μ 303.

- αὐτίκα δ' ἄμφ' ὁμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
 ' ἔσσεσθαι δ' ἔκτοσθε ρινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 335 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα,
 ' βῆ δ' ἔμμεναι ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
 ἔλθων ἐκ νηῶν ἄψ' Ἐκτορι μῦθον ἀπολσεῖν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ρ' ἔππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
 ' βῆ ρ' ἄν' ὁδὸν μεμαῶς. τὸν δ' ἐφράσατο προσιόντα
 340 διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπε·
 „οὐτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐ φοῖδ' ἢ νήεσσι ἐπίσκοπος ἡμετέροις
 ἢ τινα συλκῶν νεκύων κατατεθνηκότων.
 ἀλλά ρ' ἐώμεν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 345 τυτθόν, ἔπειτα δέ κ' αὐτοὶ ἐπαῖξαντες ἔλωμεν
 καρπαλίμως· εἰ δ' ἡμε παραφθόγησι πόδεςσι,
 αἰεὶ μιν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιφέλλειν
 ἔγχε' ἐπαῖσσω, μή πως προτὶ γᾶστυ ἀλύξῃ.“
 ὥς ἄρα φωνήσαντε παρ' ἐξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
 350 ' κλινθήτην· ὃ δ' ἄρ' ὅκα παρέθραμεν ἀφραδίῃφι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ρ' ἀπέεν ὄσσον τ' ἐπὶ οὐρα πέλονται 351^a cf. 357
 ἡμιόνων, — αἶ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσι 351^b sq.^a cf. § 124
 ἐλκόμεναι νεοῖο βαθείης πικτὸν ἄροτρον, — 351^b cf. ψ 481
 τῶ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔστι δοῦπον ἀκούσας 353 cf. N 708 v 32
 355 ' ἔελλετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἐταίρους
 ἐκ Τρώων ἔμμεναι, πάλιν Ἐκτορος ὀτρύναντος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ρ' ἄπεσαν δουρηνεὲς ἢ καὶ ἔλασσαν, 357^a cf. 351
 ' γνῶ ρ' ἄνδρας δηλοῦς, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα 358^b = X 144 cf.
 φευγόμεναι· τοὶ δ' αἶψα διωκόμεν' ὠρμήθησαν. O 269
 360 ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνη, φειδότε θήρης,

335. ἐπὶ κτιδέην A C D] ἐπ' κτιδέην T. Cf. vs. 458.

336. ποτὶ] ἐπὶ A (cf. vs. 281 et 347).

341. τις Ar.] τοι Ω (ut vs. 477).

342. ἐπίσκοπος] cf. vs. 38.

344. ἀλλὰ ρ' ἐώμεν Brandreth] ἀλλ' ἐώμην μιν Ω, ἀλλ' ἐώμεν Knight, sed praestare videtur pronomen additum. Vitium cum synizesis arguit (cf. § 8) tum μιν loco alieno collocatum (cf. § 329).

345. κ' αὐτοὶ Axt] κ' αὐτόν. An *κέν μιν?

— ἔλωμεν A²] ἔλωμεν Ω. Cf. A 205.

346. παραφθόγησι Thiersch] -φθαι(ι)σι Ar. Ω, -φθάνησι L (cf. I 506 Φ 262), παραφθαίη τι Knight. Cf. Π 861.

347. ποτὶ] ἐπὶ Ar. (cf. vs. 281 et 336).

— προτιφέλλειν § 265] π(ρ)οτιτελεῖν.

349. ἄρα φωνήσαντε] sic Ar., ἔρατ' οὐδ' ἀπείθησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης | ἀλθόντες δ' [ρ]εκάτερθε Aristoph. et olim alii.

350. ἀφραδίῃφι § 46] -ησι.

359. αἶψα] ὅκα l. a. in A.

- ἦ καμάδ' ἦε λαγῶν ἐπείγεται ἐμμένεσ αἰεὶ
 χῶρον ἀν' ὀλέκοντα, δ τε προθέησι μεμνηκῶς 362^a = ξ 2
 ὥς τὸν Τυδείδης τε ἰδὲ πολλόπορθος Ὀδυσσεὺς
 λαοῦ ἀποτιμᾶντα διώκαθον ἐμμένεσ αἰεὶ.
 365 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγῆσεσθαι φυλάκεσσι 365^a = δ 514 cf.
 φεύγων εἰς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη 181 4778: 878
 Τυδείδην, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέμεν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι 368^b = X 207
 δουρὶ δ' ἐπαίσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης 369 = Δ 361
 370 „ἦέ μὲν ἦέ σε δουρὶ κηγήσομαι, οὐδέ σε φημι
 δμηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλυξέμεν αἰπὺν ὀλεθρον.“
 ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκε, γεκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
 δεξιτερὸν δ' ὕπερ ὅμον ἐυξέου δουρὸς ἀκωνὴ
 ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ' ἄρ' ἔστι τάρβησέν τε
 375 βαμβαίνων, — ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων, — 375^b cf. N 283
 χλωρὸς ὕπὸ δφέος. τῷ δ' ἀσθμαίνοντ' ἐκικήτην, 376^a cf. O 4
 χειρὼν δ' ἠψάσθην· ὃ δὲ θακρύνσας γέπος κῦδα·
 „ζωγρέετ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον 378 cf. Z 46
 χαλκὸς τε χρυσὸς τε πολύκμητός τε σίδηνος, 379 = Z 48
 380 τῶν χ' ὅμιν χαρίζαιτο πατὴρ ἀπεραίσι' ἄποινα, 380 cf. Z 49
 εἴ περ ἐμὲ ζωῖον πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 381 = Z 50
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „θάρσσε, μηδὲ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω. [152, 181
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φρεσὶ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 383 cf. P 201 Ω
 385 πῆλ δ' οὐτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται οἷος 384 = 405 Ω 880,
 386 νύκτα δὲ δρφναίνων, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι; 656 α 169 etc.
 388 ἦ σ' Ἔκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἔκαστα 385 cf. 82
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνήκε;“ 386 = 83
 387^b cf. P 252

387 ἦ τίνα συλήσων νεκρῶν κατατιθέστων;

387 = 348

362. ὀλέκοντα, δ τε Paech] ὀλέκοντα, δ δὲ Ar.,
 ὀλέκοντ', δ δὲ τε Ω. Cf. N 64 q 519 et § 122.

363. τοῖσι Rzach] ἦδ' δ (ἦδὲ L) Ω. Cf. vs. 536.

364. (')διώκαθον Naber] διώκατον Ω (quam
 praesentis formam habebat Ar. coll. η 104),
 διόσθην vHerwerden. Cf. § 115.

365. μιγῆσεσθαι] *μιγάσσεσθαι? Cf. § 104
 et § 271.

372. ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκε] sic Ar., καὶ
 βάλεν οὐδ' ἀφάρμακτον (ut Δ 350) quidam

olim („θίλοντες ζήτημα ποιεῖν“ Aristonici;
 cf. Y 269—272).

373. ἐυξέου] ἐυξέου Herodian. A (cf. Ari-
 stoph. Pac. 447, 549, 1213, 1260). Epicum
 est ἐυξέου (α 128 B 390 etc.); h. l. recte
 haberet e. g. ἐυξέου ἔγχος αἰχμή (cf. § 61).

381. *περ] κε. Cf. Z 50.

387. Aristoph. Ar. —

388. ἔκαστα] neglecto s, ἅπαντα Heyne
 (cf. P 252 et contrarium vitium s 262).

- 390 τὸν δ' ἡμέλβει' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·
 „πολλῆισιν μ' ἄατμισαι παρ' ἐκ νόον ἤγαγεν Ἔκτωρ,
 ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·]
 ἤνωγεν δέ μ' ἰόντα θοὸν διὰ νύκτα μέλαιναν 394^b=468.2366, [653
 395 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν' ἐκ τε πυθέσθαι, 395^b-399 = 308
 ἥ ἐ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἣ ἤδη χεῖρεσσιν ὕψ' ἡμετέρησι δαμέντες
 φύξιν βουλεύουσιν μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
 νύκτα φυλασσέμεναι καμάται ἀθηκότες αἰνῶι.“
 400 τὸν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 400 = x 371 of.
 „ἣ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαλετο θυμός, Δ 356
 ἔκπων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμῆμεναι ἥδ' ὀχέεσθαι, 402 of. F 76
 ἄλλωι γ' ἣ Ἀχιλλῆϊ, τὸν ἀθανάτῃ τέκε μήτηρ. 403 sq. = F 77 sq.
 405 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φρεσὶ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405 = 384
 ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν ἄλπεσ' Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ γοι ἔντεα κεῖται ἀρρήϊα, ποῦ δέ γοι ἔπποι;
 408 πῶς δ' αὖ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;“
 412 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Ἑυμήδεος υἱός·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω. 412 of. 427 α 179
 Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶ, ξ 192 α 303
 415 βουλὰς βουλεύει θεῖον παρὰ σήματι Εἴλου,
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἂς εἴρωαι, ἦρωσ, 416^a of. E 322
 οὗ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει·]
 ὅσσοι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάροι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐργηγόρθεσι φυλασσέμεναι τε κέλονται
 420 ἀλλήλοισ'· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
 εὐδουσι, Τρωσὶν γὰρ ἐπιτροπάουσι φυλάσσειν,

409 ἔσσα τε μητιάουσι μετὰ σφίσιν, ἣ μεμάσαι
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδ·
 ἢν ἀναχωρήσουσιν, ἢ καὶ ὁμασσαντό γ' Ἀχαιοῦς.

409-411 = 208 sqq.

391. ἤγαγεν] ἤπαφεν Aristoph.
 394. ἤνωγεν § 225] ἠνώγει.
 397—399. Aristoph. et Ar.², in Ar.¹ dubi-
 tationis signum (.) erat adscriptum.
 397. ἣ] εἰ Ar. (?).
 398. βουλεύουσιν... ἐθέλουσι Ar.] -οῖτε...
 -οῖτε Ω. Neque optativus contextui est aptus

neque σφίσι pro ὅμιν recte dici potuit.
 408. δ' αὖ Bothe] δαί Ar. Ω. Cf. α 225 = 299.
 409—411. Ar. —
 412. καταλέξω] sic Ar., ἀγορεύω D T (cf.
 vs. 427).
 418. μὲν A O] γὰρ D T.
 421. ἐπιτροπάουσι § 251] -τραπίουσι.

- οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν ἦται οὐδὲ γυναῖκες.⁴²⁴
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„πῶς τ' ἄρ νῦν, Τρώεσσι μειγνύμενοι ἱπποδάμοισι
425 εὐδους' ἢ ἀπάνευθε; δίδειπέ μοι, ὄφρα δαήω.“
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Ἐυμήδεος υἱός·
„τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω. 427 cf. 413
πρὸς μὲν ἄλδς Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι 428^b cf. B 848
καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες διότ' τε Πελασγοί. 429^b = ε 177
430 πρὸς Θύμβρησ δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοί τ' ἀγέρωχοι
καὶ Φρύγες ἱππόμενοι καὶ Μήκιοι ἱπποκορυσταί.
ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε; *beginnen*
εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδύμεν' ὄμιλον,
Θρήκίης οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
435 ἐν δέ σφι Ῥῆσος βασιλεύς, πάϊς ἑτὶ νῆος.
τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἔλιδον ἠδὲ μεγίστους·
λευκότεροι χιόνοσ, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
ἄρμα δέ σφι χρυσῶι τε καὶ ἀργύρῳ ἐν ἥσκηται.
τεύχεα δέ χρύσεια πελώρια, θαῦμα φιδέσθαι, 439^b = Σ 83
440 ἤλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐ τι καταθνητοῖσι ἔειποι
ἄνδρεςσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσαντον ὠκυπόροισι,
ἥ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεί δεσμῶι,
ὄφρα κεν ἔλθῃτον καὶ πειρηθῇτον ἐμεῖο,
445 ἥ κατ' αἴσαν ἔφειπον ἐν ὕμιν ἥ καὶ οὐκί.“
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδῶν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
„μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῶι,
ἔσθλά περ ἀγγέλλας, ἐπεὶ ἔκειο χεῖρας ἔσ ἡμάς.
εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἥ μεθῶμεν,
450 ἥ τε καὶ ὕστερον εἴσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἥ δὲ διοπτεύσων ἥ ἐναντίβιον πολεμίζων· 451^b cf. O 179 γ
85 Φ 477
εἰ δέ κ' ἐμῆισ' ὑπὸ χερσὶ δαμῆις ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,

424. ε' ἄρ Lips.] γὰρ Ω. Cf. Σ 188.

— νῦν] δὴ Α.

425. δίδειπε] neglecto f (cf. δ 215).

427. καὶ Ar. D L] τοι Ω.

— καταλέξω] ἀγορεύσω D T (cf. vs. 413).

428. Κᾶρες] cf. B 867.

431. ἱππόμενοι Ar. L]; -δαμοί Ω.

442. πελάσσαντον § 152] -σαστον Ω.

444. πειρηθῇτον] -σησθον Brandreth (cf. § 122).

445. ἥ κατ' Ar. L] ἥ ῥα κατ' Ω.

— ὕμιν] ὕμῃσιν? Cf. § 93.

449. ἥ μεθῶμεν] ἥ μεθίσταμεν? Cf. § 122.

451. ἐναντίβιον] ἀντίβιον Eust. (cf. § 16).

452. δαμῆις] τυπῆις T.

— ὀλέσσης] -σασαις Ar.

- οὐκέντ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργεῖοισι·
 - ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενεῖου χειρὶ παρῆναι
 455 ἀπαμένους λίσσεσθαι, ὃ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε [328b
 φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἄμφω ῥέρσε τένοντε· 455^a = E 81
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίουσιν ἐμίχθη. 456^b = E 466
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτεδένν κυνέην κεφαλῆφιν ἔλοντο 457 = x 329
 καὶ λυκένν καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
 460 καὶ τὰ γ' Ἀθηναῖαι λυτῖδι διὸς Ὀδυσσεὺς
 ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ῥέπος κῦδα·
 „χαῖρε, θεά, τοισίνδε· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιβασόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτίσ
 πέμψον ἐπὶ Θρηϊκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς·“
 465 ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ῥέθεν ὑψόσ' ἀέλασ 465^b cf. r 325
 'ἔθηκεν ἀνὰ μυρῖκν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
 συμμάρψας δόνακας μυρῖκν τ' ἐριθνήλας ὄζους, 467 cf. h. Merc. 81
μὴ λάθοι αὐτίσ ἰόντε θοὸν διὰ νύκτα μέλαιναν.] 468^a = 394
 τῷ δ' ἐβράτην προτέρῳ διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα, 469^a = I 192
 470 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηϊκῶν ἀνδρῶν τέλος ἔξον ἰόντες. 469^b = 298
 οἷ δ' ἠῦδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφι
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθόν' ἐκέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
 τριστοιχί· παρὰ δέ σφι ῥεκάστω δίζυγες ἵπποι. 478^a = E 195
 'ῤῆσος δ' ἐν μέσῳ ἠῦδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι·
 475 ἐξ ἐπιδριφάδος πυμάτης ἱμάσ' ἐδέδεντο.
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάρῳθε ῥιδῶν Διομήδε' ἔδειξε·
 „οὐτόσ τοι, Διομήδης, ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶϊν ἐπὶ φανασκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἤμεσ.
 ἀλλ' ἄγε δῆ, ῥρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε ῥρή
 480 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους. 480^b cf. d 35
 ἦε σύ γ' ἄνδρας ῥναίρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.“ 481^a = E 228

453. Caesura abest (cf. A 53) et locum insolitum obtinet particula ποτε (cf. § 329⁴).

457. φθεγγομένου· φθεγγομένην l. a. apud Aristotelem Part. anim. III 10 (cf. Verg. Georg. IV 523 sqq.); ferri nequit adiectivum fem. substantivo κάρη adiunctum.

461. χειρὶ] χερσὶ? Cf. A 585.

462. τοισίνδε § 97] τοῖσδεσσι Ω (item CIG 2888⁷).

468. ἐπιβασόμεθ' A D T] ἐπιδασόμεθ' Ar.

(δόφους τιμήσομεν interpretatus) O, ἐπιβασάμεθ' Ribbeck. Cf. X 254 et § 192.

464. ἵππους] ἄγυριν l. a. in A.

465. ὑψόσ'] sic et ὑψοῦ Ar., item vs. 505, cf. etiam A 455 μ 249.

466. μυρῖκν] sic Ar., alii -κνι (cf. Θ 441).

— δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε] δέ τε σῆμα ἐπέθηκε Bentley.

472. (δ)κέκλιτο] κελιάσ' Bentley (cf. II 68 et § 119).

- ὥς ῥά το, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη· 482 cf. ω 520
 ῥ' κτείνε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀφεικῆς 483 sq. cf. Φ 20 sq.
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνεται δ' αἵματι γαῖα. 483 cf. χ 308 ω 184
- 485 ὥς δὲ λείων μήλοισιν ἀσκηάντοισιν ἐπειθὼν,
 αἴγας' ἢ ὀλέσσει, κακὰ φρονέων ἐνορούση, 486^b cf. π 783
 ὥς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπώιχετο Τυδέος υἱός,
 ὄφρα θυώδεκ' ἐπεφνε. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὅν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλῆξειε παραστάς,
- 490 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐκφερούσασκε,
 τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτερησ' ἵπποι
 ῥεῖα διέλθοιεν μὴδὲ τρομοίωτο θυμῷ
 νεκροῖς ἐμβαίνοντες· ἀγῆθεσκον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα ῥικῆσατο Τυδέος υἱός,
- 495 τὸν τρισκαίδέκατον μελιγυδέα θυμόν ἀπέγρεα 495^b = 2 208
 496 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη.] *ἐπεστή*
 498 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς ἴλυε μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἔειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλαυνεν ὀμίλου
- 500 τόξωι ἐπιπλήσσω, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
 ποικίλου ἐκ δίφροιο ῥοήσατο χερσὶν εἰλίσθαι·
 ῥοίξῃσεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δῖωι.]
 αὐτὰρ δ' ῥ' μερμήριζε μένων δ τι κύντατον ἔρδοι·
 ἦ δ γὰρ δίφρον ἐλὼν, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
- 505 ῥυμοῖ' ἐκφερούσι ἢ ἐκφεροὶ ὕψος' αἰέρας,
 ἦ δ γ' ἔτι πλεόνων Θρηϊκῶν ἀπὸ θυμόν ἔλοιτο. 506 cf. E 678
 ἦος δ ταυθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη 507^a = A 198
 ἐγγύθεν ἵσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
 „νόστου δὴ μνήσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 510 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένους ἔλθῃς,
 μὴ ποθὶ τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.“
 ὥς ῥά θ', δ δὲ ξυνέηκε θεῶς γόπα φωνησάσῃς, 512 = B 182

497 τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθήνησ.

484. ἐρυθαίνεται] φοινίσσεται schol. Ar. Pac.
 303 (item Suid.).

486. αἴγας' § 64] αἴγ(α)σιν.

489. πλῆξει] sic Ar., alif olim πλῆξασκε.
 Cf. B 188, 198.

493. ἐμβαίνοντες L] ἀμγ. Ω. Cf. Z 65 x 164.

— ἀγῆθεσκον] ἀγῆθεσκον Hesychius, ἀγῆθε-
 σον vel -σαν Ω.

— ἔτ' αὐτῶν] ἀνέησ Hoogvliet (cf. § 98).

495. ἀπέγρεα § 150^b] ἀπηύρα.

497. Zen. Aristoph. om., Ar. —

— Οἰνείδαο] neglecto f (cf. E 813).

503. ἐρδοι] neglecto f.

505. ὕψος'] sic et ὕψος Ar. (cf. vs. 465).

506. δ γ' ἔτι Nauck] δ γὰρ τῶν C, ἔτι τῶν
 Ω. Cf. E 678.

- καρπαλίμως δ' ἔππων ἐπεβήσето· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς
τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Χαιῶν.
- 515 οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ὥς 'είδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδείος υἱὸν ἔπουσαν·
τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσето πολλὸν δμῖλον,
ᾧρσεν δὲ Θρηϊκῶν βουλυφόρον Ἴπποκόωντα,
'Ρήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὃ δ' ἐξ ὕπνοι' ἀνορούσας
520 ὥς 'είδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἕστασαν ὠκίεες ἔπποι,
ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλένισι φονήισι,
ὧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμνηεν ἐταῖρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ᾧρω κυδοιμὸς
θυνόντων ἄμυδις· ἠθέοντο δὲ μέγμερα φέρρα,
525 ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κόλλας ἐπὶ νῆας.]
- οἱ δ' ὅτε δὴ δ' ἔκτανον βῆσι σκοπὸν Ἐκτορος ἔκταν, 526^a = 2 520 cf.
ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρuxe Διὶ φίλος ὠκίεας ἔππους, A 210
Τυδεΐδης δὲ χαμάζε θυρῶν ἔναρα βροτόντα
ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆ' ἐτίθει, ἐπεβήσето δ' ἔππων,
530 'μάστιξεν δ' ἔππους, τὼ δ' οὐκ ἀζέκοντ' ἐπετέσθην. 530 = E 768 A 519
532 Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄϊε 'φώνησέν τε·
„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ψεύσομαι ἢ ἔτυμον φερέω; κέλεται δὲ με θυμός.
534 ἔππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει.] 535 cf. h. Ap. 265
αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε ἰδὲ κρατερὸς Διομήδης
ᾧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἔλασάλατο μώνυχας ἔππους!
ἀλλ' αἰνῶς δέδδοικα κατὰ φρένα, μή τι πάθωσι 538^a cf. A 555
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.“
540 οὐ πᾶν 'φέφρητο φέπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυνθον αὐτοί. 540^a = π 11 cf.
π 351
- 531 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 531 = A 520

515. ἀλασκοπιήν] ἀλάσ σκοπιήν lemma
scholii A (item A² in textu), quod redditur
ibi: „οὐ τυφλὰ σκοπίασεν (sic, non ἰσ σκο-
πίασ), ἀλλὰ τοῦναντίον διδορκῶσ“, Zen. autem
ἀλάσ σκοπιήν scripsisse dicitur ibidem. Vide-
tur igitur Ar. legisse ἀλάσ σκοπιήν. Nauck
coniecit ἄλιον σκοπιήν (coll. vs. 324), Oauer
ἀλαοῦ σκοπιήν. Redit locutio N 10 5 135
9 285 Hes. Theog. 466.

517. πολλὸν § 83] πολλὸν.

522. Ante vs. 520 collocabat Zen.

529. (ἰ)εἰς αἰ] διδόν l. a. in A.

530. ἔππους A C] Ὀδυσσεὺς DT, ἔλδαν (ἔλδαν)
Bentley (ut E 366 al.; cf. v. l. A 519).

531. Om. A O T.

534. Om. Zen.

536. ἰδὲ Nauck] καὶ δ (cf. vs. 363).

538. κατὰ φρένα] μετὰ φρεσὶ Ar. T. Cf.
A 555 I 244 ω 353.

539. οἱ ἄριστοι] ᾧριστοι Ar. (cf. A 288).

- καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
 δεξιῇσι ἰσπάζοντο ῥέπεσσι τε μελιχλοῖσι. 542 cf. ε 415
 πρῶτος δ' ἐξερέεινε γερήνιος ἱππότης Νέστωρ· 543^a = I 672
 „ῥεῖπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 544 = I 673
 545 ὅππως τοῦσδ' ἱπποὺς ἄλabetον καταδύντες ὄμιλον
 Τρῶων; ἥ τίς σφωε ἴπῳρεν θεὸς ἀντιβολήσας,
 αἰνῶς ἀκτίνεσσι ρεφοικότε κελίοιο;
 αἰεὶ μὲν Τρῶεσσ' ἐπιμίσσομαι, οὐδέ τί φημι
 μινάξειν παρὰ νηυσί, γέρων περ ἔων πολεμιστής· 549^a = B 392
 550 ἀλλ' οὐ πῶ τοιοὺς ἱπποὺς ῥίδον οὐδ' ἐνόησα.
 ἀλλὰ τιν' ὄμ' ὀίω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 ἀμφοτέρῳ γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.“ 552 = H 280
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 555 „ὦ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ρεῖα θεὸς κ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἤε περ οἶδε 556^a = γ 281
 ἱπποὺς δωρεῇσιν, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερός εἰσι. 557^b = x 368 π 89
 ἱπποὶ δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυδες, οἷς ἐρεεῖνεις,
 Θρηῖκοι· τὸν δέ σφι γάνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης 558^b = H 386
 560 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δύο καὶ δέκα πάντας ἀρίστους. 560^b cf. π 251
 τὸν τρισκαίδέκατον σκοπὸν εἴλομεν ἐγγύθι νηῶν,
 τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέρῳ
 Ἔκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί.“
 ὅς φειπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἱπποὺς
 565 παγγαλάων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
 οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδῳ κλισίῃν ἐτύκτον ἱκόντο,
 ἱπποὺς μὲν κατέδησαν ἐν τμητοῖσιν ἱμάσι 567^b = Φ 80
 φάτνῃ ἔφ' ἱππέῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἱπποὶ
 ἔστασαν ὠκύποδες μελιρρῖα πυρὸν ἔδοντες·
 570 νῆ δ' ἐνὶ πρυμνῇσι ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
 ὅθι· Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίαι· Ἀθήνη.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶα πολλὸν ἀπεννίζοντο θαλάσσει

545. ἄλabetον] λαβίτην Zen. (cf. § 115).

546. σφωε] sic Ar., σφῶι Zen. (pro dativo id habens).

547. *ρεφοικότε] ροικότες Ω, quod ferri nequit, quoniam aut accusativus requiritur aut verbum finitum (ρεφοικατον).

548. ἐπιμίσσομαι] ἀναμ. Demetrius Ixion.

552. ἀμφοτέρῳ γὰρ σφῶϊ φιλεῖ] cf. H 280.

— σφῶϊ] σφῶς Demetrius Ixion T (cf. § 92).

556. κ' γ' Ω (cf. vs. 246).

561. τρισκαίδέκατον] τετρακαίδ. l. a. ant (cf. Z 319).

- εἰσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφὶ τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ριδρόα πολλὸν
 576 ἴψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ, 575^b cf. N 84
 578 δαίπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητήρος Μοῖνῃ
 † πλείου ἀφυσσόμενοι ἑλπίδων μελιγυδαί φθιόνον.

Ἀγαμέμνονος ἀριστεία.

- Α ἥδ' ὅς δ' ἐκ λεγέων παρ' ἀγανού Τιθωνοῖο 1 sq. = 1 sq.
 ὄρνυθ', ἔν' ἀθανάτοισι φάος φέροι ἥδ' ἐβροτοῖσι 2 = T 2
 Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
 5 'στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεὺς μεγακήτει νῆϊ μελαινῇ, 5-9 = O 222 sqq.
 ἥ δ' ἐν μεσσήτῳ ἦσκε γεγωνέμεν' ἀμφοτέρωσθε,
 ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἥδ' ἐπ' Ἀχιλλέως, τοὶ δ' ἔσχατα νῆας ἐξίσας
 εἴρυσαν, ἄνορένι πύσσονοι καὶ κάρτεϊ χερσῶν.
 10 ἔνθα στᾶδ' ἦϋσε θεὰ μέγα τε δεινὸν τε 10^a = E 784
 ὄρνυθ', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ὄρεσε ρεκάστωι 11 cf. B 451
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν' ἥδ' ἐμάχεσθαι. 11^b sq. = F 151 sq.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων ἔγνετ' ἥ ἐνέεσθαι. 12 = B 452
 15 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγε 13 sq. = B 453 sq.
 Ἀργεῖους· ἔν δ' αὐτὸς ἐδύσσετο νώροπα χαλκόν.
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε 16^b = E 578
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας. 17-19 = Γ 330
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυσε, sqq.
 20 τὸν ποτὲ γοι Κινύρησ' ὄδωκε ξεινήϊον εἶναι, — 20^b = K 269
 'πέυθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, — οὐδεν' Ἀχαιοὶ
 εἰς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τούνεκά γοι τὸν ἔδωκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.

576 αἷς δ' ἀσαμίνδους βάντες ἰὺ ξιστὰς ἰούσαντο.
 τῷ δὲ λουσασμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἡλαίῳ

576 = δ 48 cf. p 87
 577 cf. ζ 96

576 sq. Versus ex Odyssea desumptos del. Bergk; balnea in castris non fuisse cum per se intellegitur tum versus proximi docent.
 579. ἀφυσσόμενοι Ar. A] -σάμενοι Ω (cf. Γ 295).

11. ὄρεσε Bentley] ἔμβαλ' (item F 151). Cf. B 451 E 139 et ad O 327.
 13 sq. Zen. om., Aristoph. Ar. —
 15. ἐβόησεν] ἐνόησεν Naber (ut legitur E 669 alibi).

- τοῦ δ' ἦ τοι δέκα τ' οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 25 δώδεκά τε χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο·
 κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχματο προτὶ δειρὸν
 τρεῖς φεκάτερθ', ἱρίσσι φεικότες, ἅς τε Κρονίων 27^a = E 522
 ἐν νέφει ἐστήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν ῥάλετο ξίφος· ἐν δὲ φοι ἥλοι 29^a = B 45
 30 χρύσειοι ῥάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλὸν ἦεν
 ἀργύρεον, χρυσεόισιν ἀορτήρεσσιν ἀρκρόσ.
 ἂν δ' ἔλειτ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
 καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δὲ φοι ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐφείκοσι κασσιτέροιο
 35 λευκοῖ', ἐν δὲ μέσοισ' ἔεν εἷς μέλανος κυάνοιο.
 τῆς δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἰσπεφάνωτο 36 sq. of. E 789
 δεινὸν δερκομένην, περὶ δὲ Δφειμός τε Φόβος τε. 37^a of. Γ 842
 τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἔεν, αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ 37^b of. O 119
 κυάνεος ῥαφείλικτο δράκων, κεφαλὰὶ δὲ φοι ἦσαν
 40 τρεῖς ἀμφιστρεφεῖς, ἐνδὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην ᾧέτο τετραφάληρον 41 = E 743 of. Γ 386
 ἔκπουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔενε. 42 = Γ 337
 ἔλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα δύω, κεκορυθμένα χαλκῶι, 43 = χ 125 of. Γ 18, 338
 ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 45 ῥάμπ· ἐπὶ δ' ἐγδοῦπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 τίουσai βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνως. 46 of. H 180
 ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἔφωι ἐπέτελλε φέκαστος 47 sq. = M 84 sq.
 ἔππουσ εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκόμεν' αὐθ' ἐπὶ τάφρῳι,

24 sq. δέκα τ' ... τε Heyne] δέκα ... δι vitio metrico, δέκα ἔσαν οἶμοι Brandreth (dein servans δι).

25. εἴκοσι] neglecto φ, χρυσοῦ καὶ φεικότες Bentley, sed recentis aetatis hic est locus (vs. 17—28; cf. Γ 332 sq.).

26. κυάνεοι ... ὀρωρέχματο] σμερδαλίῳ ... ἀλχημῶντο Aristoph. (cf. Aristoph. com. Vesp. 1033 Pac. 756).

27. ἱρίσσι] neglecto φ; Ἑρίδεσσιν Zen.

33. ἦσαν] ἦσαν l. a. ant.

35. λευκοῖ' olim quidam] λευκοί Herodianus Ω metro invito (cf. § 14 et 59).

— μέσοισ' ἔεν εἷς (εἷς ἦν) vHerwerden] μέσοισιν ἦν Ω. An *ἦν δ' ἦσαν λευκοῖο ἐφείκοσι

κασσιτέροιο (κύκλοι), ὀμφαλὸς ἐν μέσοισιν ἔεν μέλανος κυάνοιο, ut clipei similis atque thoracis (cf. vs. 25) fuerit ornatus? Locus sic fiat Gorgoni Terrori Metui; umbones autem plures unus clipeus non recipit. Nam bullae quibus clipei ornabantur (Helbig Epos¹p. 226) umbilici apte dici vix potuerunt; cuius nominis ea est vis ut unus tantum, ut in ventre, sic in clipeo esse possit ὀμφαλός.

36. τῆς] τῶι Leaf.

38. αὐτοῦ Ar. A D] αὐτῶι C T.

39. ῥαφείλικτο § 41²⁴] ἄλκιμτο.

40. ἀμφιστρεφεῖς Ar. A] -στρεφεῖς Ω.

43. δοῦρα] δοῦρα Ω (cf. Γ 18).

46. τίουσai § 165] τιμῶσαι (cf. χ 425).

- αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 50 ῥῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοὴ ῥένετ' ἠῶθι πρό.
 ῥῥῶν δὲ μέγ' ἱκπήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆας δ' ὀλίγον μετεκλίσθον. ἐν δὲ κυδοιμόν
 ὥρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἦκεν ἑτέρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλε
 55 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἀΐδι προΐαψεν.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωισμῷ πεδίῳ,
 Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πολυδάμαντα
 Αἰνείαν θ', ὃς Τρῶσι θεὸς ὥς ἔτετο δῆμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντινορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγνόρα διόν
 60 ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιχεικλον ἀθανάτοισι.
 Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίσκη.
 οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστήρ
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυν νέφεα σκυόεντα,
 ὥς Ἐκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισ' ἐφάνεσκε,
 65 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 ἰλάμφ' ὥς τ' ἀστεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 οἷ δ', ὥς τ' ἀμκτῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
 πυρῶν ἢ κριθῶν, — τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει, —
 70 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 ῥῥῥῥῥῥ, οὐδ' ἔτεροι ῥῥῥῥῥ ὀλοοῖο φόβοιο·
 ῥῥῥῥῥ δ' ὁσμίνη κεφαλὰς ἔχεν, οἷ δὲ λύκοι ὥς
 ῥῥῥῥῥ. Ἐρῖς δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσοράουσα·
 οἷν γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισι,
 75 οἷ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ γέκνηλοι
 σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἥχι γεκάστωι
 δώματα κάλ' ἐτέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.

51. μέγ' A D] μεθ' C T. Utrumvis cum
 vs. 52 pugnat, genitivum autem neque ver-
 bum φθάνειν admittit neque praepositio μετά
 (cf. § 316⁴). Versum damnabat Heyne (cum
 vs. 52), vHerwerden coniecit φθάν δ' οἷ γ'
 (ἱππῆας?). An *φθάν δὲ μάλ' ἱππῆας?

56. αὐθ' ἐτέρωθεν] αὐ πόσμηθεν Friedlaen-
 der, an *αὐτ' ἡγερθεν? Nisi aliter iuncta
 haec fuerunt olim, ita ut e vs. proximis

verbum posset repeti (ut H 419 r 3).
 Ceterum cf. Θ 261 sqq.

62. οὐλῖος] sic Ar., αὐλῖος alii (Hesperum
 interpretati), in his Ap. Rhodius (IV 1630).

66. τ' ἀστεροπὴ G] τε στεροπὴ Ω (cf. K 154).

69. δράγματα] δάργματα vHartel (cf. § 25).

72. ὁσμίνη Ar.] -νη A C T.

— ἔχεν Ar. A] ἔχον Ω.

76. ἥχι Ar.] ἥχι A (cf. A 607).

49 = M 77

49^b = Θ 530

55 cf. A 3

56 = r 3

56^a = Θ 5556^b = K 16058^b = ξ205cf. E7862 sq. cf. E 5 sq.
X 26 sq.66^a = K 154

70 sq. = Π 770sq.

- πάντες δ' ἡτιμάοντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὐνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
- 79 cf. δ 275
79^b = M1740596
- 80 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ, ὃ δὲ νόσφι λιασθεὶς
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύθεϊ γαίῳν,
εἰσοράων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τ' ἀστεροπῆν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.
- 81^b sq. = Θ 51 sq.
[363 ξ 268 ρ 437
83^a = δ 72 cf. T
- [ὄφρα μὲν ἴσως ἦν καὶ ἀτέχετο ἱερὸν ἤμαρ,
85 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπιετο, 'πίπτε δὲ λαός·
ἤμος δὲ δορυτόμος περ ἀνὴρ ὀπλίσασατο δεῖπνον
οὔρεος ἐν βόσκησιςιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσασατο χεῖρας
87^a cf. Γ 34
τάμνων δένδρεα μακρά, δδος τέ μιν ἔκετο θυμόν,
οἶτον τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἕμερος αἰρεῖ,
89 cf. h. Ap. 461
90 τῆμος σφῆι ἀρετῆι Δαναοὶ 'ρήξαντο φάλαγγας,
κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ σίχας. ἔν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἑταῖρον 'Οἰλήα πλῆξιππον.
ἦ τοι δ γ' ἐξ ἔππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔσται']
95 τὸν δ' ἰθύς μεμαῶτα μετώπιον ὀξεῖ δουρὶ
'νύξ, οὐδὲ στεφάνῃ δόρυ φοι 'σχέθε χαλκοβάρεια,
ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἤλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
97^b sq. = M 185
95^a = r 386 cf. Θ
95^b cf. II 789
ἔνδον ἔπασ 'πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
καὶ τοὺς μὲν ἔλπεν αὖθις γάναξ ἀνδρῶν Μαγμέμνων
97^b sq. = M 185
sq. r 399 sq.
- 100 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιδύσε χιτῶνας·
αὐτὰρ ὃ 'βῆ Φίσον τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρξέων,

78—83. Zen. om., Aristoph. Ar. — „δτι
ψεύδου“, non enim omnes deos vituperasse
Iovis consilium, neque ante vs. 183 Iovem
proelium adspicere. In nostrae igitur Iliadis
contextum non quadrant, sed neque vs.
75—77 cum vs. 45 sq. congruunt; qua-
propter Knight del. vs. 75—83, Lachmann
vs. 72—83. Per se non sunt vituperandi;
nam Troiani postquam inducias violarunt,
non est quod miremur cunctis deis eos
ultima poena dignos esse visos utpote per-
iuros.

83. τ' ἀστεροπῆν L] τε στ. Ω (cf. K 154).
86. δεικνον] sic Ar., δόρπον Zen. G. Cf. v. l.
A 780 β 20 η 166, 215 ι 311, 344 κ 116
et δ 61 μ 439.

89. αἰρεῖ] εἰλε Nauck (ut Γ 35 al.).

91. β G] ἄν A, δ κ Ω (cf. vs. 216).

ILIAD, MAJOR.

92. Βιήνορα] Βιάνορα Ar. (cf. § 5).

94. κατεπάλμενος] καταάλμενος vGent (cf.
Θ 85), κατα-πάλμενος Ahrens (cf. T 351).
— ἀντίος] -ον Zen. Aristoph. (cf. Z 54).

97 sq. ἐγκέφαλος δὲ — μεμαῶτα] ἐγκέφαλόν
δε (om. vs. 98) Apollonius Rh.

100. περιδύσε χιτῶνας] sic Ar., κλυτὰ τεύχε'
ἀπηύρα (ἀπίερα) olim alii. In vulgata ferri
nequit περιδύσαι (†) sive induere (haec enim
verbi δύειν ceteris locis cunctis est vis);
Bothe περὶ λῦσε (coll. II 804), sed solvendi
verbum hinc alienum, etiamsi (coll. N 440,
sed poeta invito) χιτῶνας interpreteris θλο-
races. Aptum foret δάειξε (ut B 416) vel
ἔρηξε (ut N 439).

101. (')βῆ (F)ισον Zen.] βῆ δ' ἴσον Ar. Ω,
Βήρισον (... ἐξανάριεν?) Posidippus. Nomen
aliunde ignotum, sed particula ῖα molesta.

- υἱε δ'ὡς Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω 102^a = M 95
 ἐν ἐνὶ δόφρῳ ἔοντε. ὃ μὲν νόθος ἠνιόχευε, 103^a = E 160
 Ἄντιφος αὖ παρῆβασκε περικλυτός· ὃ ποτ' Ἀχιλλεύς
 105 Ἴδης ἐν κνημοῖσι· ὀδίδει μόσχοισι λύγοισι, 105^a = B 821
 ποιμαίνοντ' ἐπ' οἷσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποιώνων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθεος ἔβαλε δουρὶ, 108 cf. E 145
 Ἄντιφον αὖτ' οὐδας ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἔκπων. 108^b = N 186 O
 420 cf. Θ 303
 110 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλαε τεύχεα καλὰ
 γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θεοῖσι
 εἶδεν· ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχέως νήπια τέκνα
 ῥηϊδίως συνέβραξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῖσι, 114^b = 175 P 63
 115 ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλόν τε σφ' ἦτορ ἀπέβρα, —
 ἢ δ' εἴ πέρ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφι
 χραισμέμεν', αὐτὰν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἱκάνει,
 καρπαλίμως δ' ἤϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὄλην 118^b = x 150, 197
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὕφ' ὀρμῆς, —
 120 ὃς ἄρα τοῖς οὐ τις ἰδύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργεῖοιο ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ δὲ Πείσανδρόν τε καὶ Ἰπτόλοχον μενεχάρμην,
 νείας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένους, ἀγλαὰ δῶρα,
 125 οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάωι,
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδε ἔλαβε κρείων Ἀγαμέμνων
 ἐν ἐνὶ δόφρῳ ἔοντε, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἔκπους. 127^a = E 160
 ἐκ γάρ σφας χειρῶν ὀφύγον ἠνία σιγαλόεντα, 128^b = Θ 137
 τῷ δ' ἐκνυκθῆτην, ὃ δ' ἐναντίον ὄρωτο λέων ὃς 129^b = r 164

108. ἰόντες Aristoph. L] -ντας Ω (cf. E 609).

104. ὦ] 3v Zen. Apoll. lex.; quam lectionem refelli versu 111, errorem autem e vetera litteratura natum videri, observat Aristonides (et ipse Aristarchus?).

105. ὀδίδει § 198] διδῃ.

106. οἷσσι § 74] δεσσι.

108. κατὰ στήθεος ἔβαλε] βάλειν χαλκήρεϊ D.

109. αὐτ' οὐδας Nauck] αὐτὰ παρὰ οὐς Ω, αὐτὰ παρ' οὐς Heyne, αὐτὰ παρ' οὐς Knight. Cf. § 72 et r 473.

112. εἶδεν] neglecto f. Quod recentis

aetatis videtur indicium (Hofst. Brandreth); nam de Achille quae vs. 104—112 narrantur a prisco carmine quod est de Agamemnonis virtute sunt alieni.

115. ἀπέβρα § 150^b] ἀπήνρα.

119. ἰδρώουσα] neglecto f.

128. δαΐφρονος] κακόφρονος Zen., item vs. 138.

127. ἰόντες L²] -ντας Ω. Cf. vs. 103.

— ὠκίαις ἔκπους] ὠκίαις ἔκποι Hartman.

128. (') ὀφύγον] sic Ar., -γεν T (cf. Θ 137).

129. ἐναντίον] sic Ar., -ος olim alii (cf. Z 54).

- πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς δρμῆι —
 ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι 'πίπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 160 κείν' ὄχρ' ἐκροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἷ δ' ἐπὶ γαίῃ
 'κείατο γύπεσσιν πολὺ φλῖτεροι ἢ ἀλόχοισι.
 [Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἔκ τε κονίης
 ἔκ τ' ἀνδροκτασίης ἔκ θ' αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ.
 165 Ἀτρεΐδης δ' ἔπειτο σφεδανὸν Λαναοῖσι κελεύων.
 οἷ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Λαρδανίδαο,
 μέσσον κὰπ πεδλόν, παρ' ἐρινεδν ἐσσεύοντο
 γέμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκληγὼς ἔπειτ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ 'παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.]
 170 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
 ἔνθ' ἄφα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἷ δ' ἔτι κὰμ μέσσον πεδλόν 'φοβέοντο βόες ὥς,
 ὥς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶι
 πάσας, τῆι δὲ τ' ἰῆι ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 175 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔραξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.
 ὥς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφειπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 178 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταντον· οἷ δ' ἐφέροντο.
 181 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τεῖχος
 ἔξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῆσι καθέζετο πίδακοῖσσι
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χειρὶ.
 185 Ἴριν δ' ὠτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσιν·
 „βάσκει, Ἴρι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἐκτορὶ μῦθον ἐνίσπε.
 ἦος μὲν χ' ὀράῃ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 187 cf. 202

179 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδα' ὑπὸ χειρὶ παρὶ πρό γὰρ ἔγχε' ἔθνε.

180^b = II 699

166. Ἴλου] neglecto *ς*; Bentley οἱ παρὰ
 Πλου, Fick οἱ δ' ἐπὶ *P*. (sed cf. *Z* 483 *A* 372
X 145).

179 sq. Zen. om., *Ar.* —, vs. 180 etiam
 Aristoph.; recentis aetatis indicium est
 adiectivi forma contracta πρηνεῖς (cf. § 73).

180. (ἰ)θυῖς § 286¹⁰ θυεν (cf. vs. par.).

181. ἔμελλεν *AD*] -ον *OT*.

183. πίδακοῖσσι § 69] πιδήσισσι. Cf. Eur.
 Andr. 116.

184. δ' ἀστεροπὴν *Ar.* *A*² *T*] δὲ στεροπὴν *Ω*.
 Cf. *K* 154.

186. τὸν] καὶ Nauck.

-- ἐνίσπε] ἐνίσπεσ *A* (cf. § 149⁹²).

187 et 202. ἦος (elos) Brandreth] ὄφρ' ἄν.
 Vitium idem est • 361 ζ 259; cf. etiam

- θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα σίχας ἀνδρῶν, 188 = 203
τόφρ' ἀναχωρεῖται, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω 189 of. 204
- 190 μάρνασθαι δῆλοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμινην· 190 sq. = 205 sq.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἡ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλάμενος ἴδω
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε σοι κράτος ἐγγυαλίξω 192 sq. cf. 207 sq.
κτεινέμεν', εἰς δ' κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται 193 of. P 454
δύηι τ' ἥλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ. 194 = 209 P 455
- 195 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπύθνησε ποδάνεμος ὠκέα Φῖρις, 195 sq. = O 168 sq.
'βῆ δὲ κατ' Ἰδαίῳν ὄρεων εἰς Φίλιον ἱρὴν. 196^a = O 237 Π
ἡδρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον, 677 of. Θ 410
ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι· 197 = O 239
ἀγχόθι δ' ἱσταμένην προσέφη πόδας ὠκέα Φῖρις· 197^b = I 651
198 = A 366
199 = B 790
- 200 ἥ Εκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200 = H 47
Ζεὺς με πατὴρ προέθηκε τεινὴ τάδε μυθήσασθαι· 201^b = δ 829
ἥος μὲν γ' ὀράησις Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν, 202 of. 187
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα σίχας ἀνδρῶν, 203 = 188
τόφρ' ὑπόβηκε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι 204 of. 189
- 205 μάρνασθαι δῆλοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμινην· 205 sq. = 190 sq.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἡ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλάμενος ἴδω
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει 207 sq. cf. 192 sq.
κτεινέμεν', εἰς δ' κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται
δύηι τ' ἥλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ. 209 = 194
- 210 ἢ μὲν ἄρ' ὥς γειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Φῖρις, 210 = Θ 425
Ἐκτορ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε, 211^b-214 = E 494
πάλλων δ' ὀξέε' δοῦρε κατὰ στρατὸν ὤιχετο πάντι, sq.
ὄτρυνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
οἳ δ' ἐφελίχθησαν καὶ ἐναντιοὶ ἕσταν Ἀχαιῶν, [II 568
215 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215 = M 415 of.
ἡρτύνθη δὲ μάχη, ἵσταν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων 215^a = H 419
πρωτοσ' ὕρουσ', ἔθειλεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων. 216^b sq.^a = 91 sq.

N 127 P 658 Ω 437 et § 326. Alia est ratio versus 783.

194 et 209. Falsa promittit Iuppiter, ut nunc habet Ilias; nam hoc ipso die Patroclus Troianos est profligaturus. Itaque aut ex P hos versus postmodo insertos esse apparet aut superesse ex aetate quae Patrocleam (nostram certe Patrocleam) non nosset.

197. ἡδρ' of. A 327.

199. ἀγχόθι δ' of. B 172.

210. ἀπέβη — Φῖρις] ἀπεβήσατο μακρὸν Ὀλύμπου G.

212. ὀξέε' δοῦρε] of. E 495.

214. ἐφελίχθησαν § 41²⁴] ἐφελίχθησαν.

215. δ' ἐτέρωθεν] δὲ καὶ αὐτοὶ l. a. ant.

216. ἐν (ἐν) A] ἐκ O D T (cf. vs. 91).

- ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 218 sq. = Ξ 508
 ὅς τις δὴ πρῶτος Χαμέμνονος ἀντίος ἦλθε 218 = B 484 [sq.]
- 220 ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ κλειτῶν ἐπικούρων.
 [Φιφιδάμας Ἀντινορίδης, ἡὺς τε μέγας τε,
 ὅς τ' ἐράφ' ἐνὶ Θρηϊκῇ ἐριβόλακι, μυτέρῃ μήλων. 222^b of. I 479
 Κισσεὺς τὸν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα 223^b = N 466
 μυτροπάτωρ, ὃς ἔτικτε Θεανόα καλλιπάρμιον·
 225 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβησ' ἐρικυδέος ἔκτο μέτρον, 225^b of. I 317
 αὐτόθι μιν κατέρυκε, ἴδιον δ' ὃ γε θυγατέρα γέν'
 γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἔκει' Ἀχαιῶν
 σὺν δύο καὶ δέκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ φοι ἔποντο.] 226 = Z 192
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκῶτινι ἔλιπε νῆας ἐρίσας,
 230 αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἐὼν εἰς Ἕλιον εἰληλούθει. 230 of. E 204
 ὃς ῥα τότε Ἀτρεΐδαν Χαμέμνονος ἀντίος ἦλθε.
 οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 232 sq. = N 604
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ φοι ἐτράπετ' ἔγχος, 232 = Γ 15 [sq.]
 Φιφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθε,
 235 'νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖνι χειρὶ πιθήσας 235 = P 48
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρῳ ἀκτομένη, μόλιβος ὧς, ἐτράπετ' αἰχμῇ.
 καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺ κρείων Χαμέμνων
 εἶλκ' ἐπὶ φοὶ μεμαῶς ὧς τε λίσ, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 240 'σπάσσατο' τὸν δ' ἄορι 'πλήξ' αὐχένα, ἔλυσε δὲ γυνῖα.
 ὧς δ' μὲν αὖθι πεσὼν 'κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
 οἰκτρόος, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, φαστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίης, ἥς οὐ τι χάριν ἔλιδε, πολλὰ δ' ἔδωκε —
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς ὀδῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
 245 αἶγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ φοι ἄσπετα 'ποιμαίνοντο' —
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Χαμέμνων ἐξενάριξε,
 'βῆ δὲ φέρων ἄν' ὁμίλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλὰ.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν, 248^a = E 95
 πρεσβυγενὴς Ἀντινορίδης, κρατερόν ῥά γε πένθος
 250 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος.

219. ἀντίος] sic Zen. Aristoph., -ον Ar. (of. Z 54).

222. 'εράφ' ἐνὶ § 149¹⁰³ ἐράφη ἐν Ω, ἐράφην ἐν vChrist (of. Γ 201).

— μήλων] Θρηϊκῇ Zen. (of. Θ 47).

223. Κισσεὺς Z] Κισσηός Ω.

230. ἴων] sic et ἴων Ar.; of. A 277.

246. γ' Brandreth] γ'.

- ἴσθι δ' εὐράξῃ σὺν δουρί, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον, 251^a = O 541
 ἴνυξέ δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσῃν, ἀγκῶνος ἔνερθε,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ. 253 of. τ 453
 ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 253^a = E 100
 255 ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀπέλυνε μάχης ἡδὲ πολέμοιο, 253^b of. ψ 821
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος. 254 = A 148
 ἦ τοι ὃ Φιφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὀπατρον 255^b = H 263
 εἶλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτὲς πάντας ἀρίστους
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὀμίλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 260 οὐτασσε ξυστῶι χαλκῆρεϊ, ἴλυσε δὲ γυνῖα, 260 = A 469
 τοῦ δ' ἐπὶ Φιφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἔνθ' Ἀντίνορος νῆες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἀφιδος εἴσω. 263^b of. Γ 322
 αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλέετο στήλας ἀνδρῶν
 265 ἔγχετ' ἑὸρ τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισι,
 ὄφρα φοι αἶμ' ἔτι θερμὸν ἀνάνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα, 264 sq. = 540 sq.
 ὀξεῖαι δ' ὀδύναι ὀδύνον μένος Ἀτρεΐδαο, 264^b = A 281
 ὧς ὅτε κ' ὠδίνουσας ἔχη βέλος ὀξὺ γυναιῖκα, 265^b = N 323
 270 δριμύ, τό τε προΐεσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι,
 271 Ἥρῃς θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι.
 273 εἰς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε
 νκυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
 275 ἥυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὄμμε μὲν νῦν νκυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
 φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητιέτα Ζεὺς
 εἶπας Τρώεσσι παννυμέριον πολεμίζειν.“ 273 sq. = 399 sq.
 280 ὧς ἔφαθ', ἠνίοχος δ' ἔμασεν καλλίτριχος ἔκπους
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, τῶ δ' οὐκ ἀζέκοντ' ἐπετέσθην· 274^a = E 327
 στήθεα δ' ἠφρίζον, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίει, 275 sq. = 586 sq.
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες. 276 = Θ 227
 276 = B 79

272 ὧς ὀξεῖαι ὀδύναι ὀδύνον μένος Ἀτρεΐδαο.

254. δ' A²] ε' Ω. Cf. A 148.

260. οὐτασσε § 150⁹] οὐτησε.

261. τοῦ δ' ἐπὶ Bentley] τοῖο δ' ἐπ'.

263. ἔδυν A D] ἔβαν C T.

269. ὧς Cobet] ὧς δ' (cf. vs. 272).

272. Del. Cobet; elidi non potuit di-

phthongus -αι (vel -αι) in exitu nominativi;
 ὀξεῖαι ὀδύνῃ ὀδύνη Bentley (ut vs. 398), sed
 cf. vs. 268.

282. *στήθεα δ' ἠφρίζον] ἠφρίζον δὲ στήθεα
 Ω, στήθεα δ' ἀφρίζον coniecerat Nauck, στήθεα
 δ' ἀφραίτην vChrist. Cf. Soph. El. 719.

- Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμήμενονα νόσφι κίοντα,
 285 Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐπέκλετο μακρὸν ἄσασ·
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἴχετ' ἀνὴρ ὃχ' ἄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
 Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
 290 ἰφθίμων Λαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρσῃ.“
 ὧς φρεσὶν ὠτρυνε μένος θυμὸν τε φρεσὶν.
 ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
 σεύη· ἐπ' ἀγροτέρῳ συτ' καπρίῳ ἢ ἑλόντι,
 ὧς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν ἔπειθε Τρῶας μεγαθύμους
 295 Ἐκτωρ Πριαμίδης, βροτολογίῳ γῆσος Ἀργεῖ.
 αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἰβέβηκε,
 ἐν δ' ἔπειθ' ὁσμίνῃ ὑπεραίει γῆσος ἀέλλῃ,
 ἢ τε καθάλλομένη φιοφειδέα πόντον ὀρίνηι.
 ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξεναρίξε
 300 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε φρεσὶ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε;
 Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην
 καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἢ δ' Ἀγέλαον
 Αἴσυμνόν τ' Ὀρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.
 τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἡγεμόνας Λαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 305 πληθύν. ὥς δ' ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στρυφελίξει
 ἀργεσσι Νότιοι, βαθεῖναι λαίλαπι τύπτων, —
 πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὕψος δ' ἄγην
 σκιδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο φρεσὶς, —
 ὧς ἄρα πυκνὰ καρχαδ' ὕφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.
 310 ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμύχανα φέργ' ἐγένοντο,
 καὶ νύ κεν ἐν νήεσσ' ἔπεσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
 „Τυδείδη, τί παθόντε λειάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;

284cf. 5440 [sqq.]

285-287 = O 485

285 sq. = O 244sq.

286 cf. Θ 172

286 sq. = Θ 173sq.

287 = Z 112

288^b cf. E 285

291 = E 470

295^b = N 802 3

115cf. M130r46

296^b = N 156 X21

299 cf. E 703

300 = Θ 216

310 sq. = Θ 180

sq.

288. ὃχ' ἄριστος Knight] ἄριστος Ω (item N 154, 433 Π 521 P 689 T 413 Ψ 536 Ω 384 ρ 416; cf. etiam K 539 et P 80). Cf. § 9.

290. ὑπέρτερον] -ροι Ar.

291. θυμὸν τε Bentley] καὶ θυμὸν.

297. ὑπεραίει] ὑπὲρ οὐραίου l. a. ant.

298. ὀρίνηι] -νει Ω.

300. ὅτε — ἰδμεν] βροτολογίῳ ἴσος Ἀργεῖ A (= vs. 295).

303. Ἰππόνοον] nomen inter Achivos insolitum.

305. ὥς δ' Gen.] ὥς.

— νέφεα Ζέφυρος] Ζέφ. νέφεα L Strab. 29.

306. βαθεῖναι λαίλαπι τύπτων] βαθεῖναι ἰ σὺ(ι)ων Nauck.

- ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἴστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος 314^a = P 179 χ
 315 ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ.²³³
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „ἦ τοι ἐγὼ μένω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
 ἡμῶν ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρῶσιν δὴ βόλεται δόμεναι κράτος ἢ περ ἡμῖν.“
 320 ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 320 cf. 143
 δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀντιθεὸν θεράποντα Μολλίονα τοῖο γνάκτος.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμοι' ἀπέπαιυσαν·
 τὼ δ' ἄν' ὁμίλον ἰόντες 'κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρω
 325 ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντες πείσῃτον.
 ὥς ὅλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένω, αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἔκτορα δῖον.
 ἔνθ' ἔλειπεν δῖφρον τε καὶ ἀνέρε δάμου ἀρίστω, 328^b = M 447
 νῆε δ' ὧν Μέροπος Περικασίου, ὃς περὶ πάντων 329-332 = B 331
 330 'ρεῖδεε μαντοσύνας, οὐδὲ γούς παιδας ἔασκε sq.
 στειχέμεν' εἰς πόλεμον φθισκόντορ· τὼ δέ φοι οὐ τι
 'πειθέσθην, κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 τοὺς μὲν Τυδείδης δουρὶ κλειτὸς Διομήδης
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπέφρα·
 335 Ἴπποδάμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Τπείροχον ἐξενάριξε.
 ἔνθα σφιν κατὰ γῆσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
 ἐξ Ἴδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦ τοι Τυδείος υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ
 Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰσχύον· οὐδέ φοι ἵπποι
 340 ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340^b = I 537
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὃ πεζὸς 341^a cf. A 227
 'θύνε διὰ προμάχων, ἥος φίλον ὤλεσε θυμόν. 342 = Y 412
 Ἔκτωρ δ' ὀξὺ νόησε κατὰ στήχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοῦς 342^a cf. E 250
 , κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρῶων εἵποντο φάλαγγες. 343^b sq. = E 590 sq.

314. ἴστασο] ἴσταο Zen. Ar.? Cf. K 291.
 315. νῆας — Ἔκτωρ] Τρῶας <ἀγαυοὶ Lud-
 wick> νῆας Ἰωσι l. a. ant.
 318. ἦδος] sine ς (cf. § 41³ et A 576).
 319. βόλεται A] βούλεται Ω, Τρῶσι κράτος
 δ. πολὺ βούλεται Brandreth. Cf. § 259 et
 (α 234) π 387.

328. εἶασαν... ἀπέπαιυσαν] -σεν...-σεν DL.
 325. θηρευτῆσι] sic et θηρευτῆροι (ut E 51
 al.) Ar.; cf. M 41 et θηρεύω τ 465.
 327. ἀσπασίως] cf. Σ 270.
 334. ἀπέφρα § 150^b] ἀπηύρα.
 339. οὐδέ (ς)οι E] οὐ γὰρ οὐ Ω, οὐδέ γὰρ
 l. a. in A.

- 845 τὸν δὲ μιδὼν ῥίγησε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης,
αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα
„νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἔκτωρ.
ἀλλ' ἄγε δὴ στάομεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
850 καὶ ῥάλεν οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφι,
ἄκρην κὰκ κόρυθα. ῥάλαγγθ' δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός,
οὐδ' ἔκετο χροά καλὸν ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν γοι ῥόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἔκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, ῥίμκτο δ' ὀμίλῳι,
855 ὅτῃ δὲ γυνὴ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χεῖρι παχεῖνι
γαῖνσ' ἀμφὶ δέ γ' ὄσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε.
ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὦιχετ' ἐρωῶν
τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι γοι κατερίσατο γαῖνσ,
τόφρ' Ἔκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ εἰς δίφρον δρούσας
860 ἐξέλασ' εἰς πληθὺν καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
δουρὶ δ' ἐπαΐσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
„ἐξ αὐτῶν νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν! νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὦι μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν εἰς δοῦπον ἀπόντων.
865 ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ ποθί τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
νῦν αὐτὸς τοὺς ἄλλους ἐπιρίσσομαι, ὅν κε κινήω.“
ἦ, καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυτὸν ἐξενάριξε.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο,
870 Τυδεΐδην ἐπὶ τόξα ῥιταίνετο, ποιμένι λαῶν,
στάλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἴλλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
ἦ τοι ὃ μὲν θώρηκα ἤλαστροφον ἰφθίμοιο
ἦενυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων
875 καὶ κόρυθα βριαρὴν, ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἀνείλεκε

345 = E 596

346 = X 163 cf.
I 201 A 464
P 484 X 355

348 = X 231

349 = Γ 355

350 = N 160

353^b = A 72354^b = Π 818

355 cf. E 309

355^a = Θ 329

356 = E 310

360^b = Γ 360

361 = K 369

362-366 = X 449

363^b cf. E 344^{sq.}364^b cf. Π 361

367 cf. X 454

369 cf. Γ 329

370 cf. E 97

375^a = X 112375^b = N 583

345. (')ρίγησε A] ῥόγησε CDT (cf. vs. 599).

348. στάομεν § 122] in codd. est στάομεν
vel στίομεν.

— μένοντες] -ντε Zen. (cf. P 720 sq.).

354. ὦκ' ἀπέλεθρον] ὦκα πύλεθρον L Gen.

355. ἐρύσατο] *ἰδράσατο? Cf. E 309.

356. Zen. om., Aristoph. Ar. —

— γ' add. Brandreth (cf. E 310).

358. κατερίσατο § 201] καταρίσατο.

— γαῖνσ] -η O L.

366. ἰσσι] εἰη l. a. in A.

367. ἐπιρίσσομαι § 201] ἐπιρίσσομαι.

368. ἐξενάριξε(ν) Ar. A T] -ξεν Zen. Ω. Cf.
vs. 374.

- καὶ ῥάλεν, οὐδ' ἄρα φοι ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρός, 376^b = E 18 II
ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰδὸς 480
ἐν γαίῃ κατέπνικτο. ὃ δὲ μάλα γυνὴν γελάσασα
ἐκ λόχου ἀμπήκθῃ καὶ εὐχόμενος γέποσ κῦδα·
380 [ἡ βέβλησ', οὐδ' ἄλιον βέλος ἐξέφυγ'· ὥς ὄφελόν τοι
νεύατον εἰς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλίσσθαι! 381^a = E 857
οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
οἷ τέ σε πεφρίκασι, λείονθ' ὥς μνηκάδες αἰγες·
τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης· 384 = E 286
385 ἡ τοξότα, λωβητὴρ, κέρα' ἀγλαέ, παρθενοπῖπα,
εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
οὐ κέν τοι χραίσμησι βιδὸς καὶ ταρφέες ἰοί· 387^a of. Γ 54
νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχεται αὐτως. 387^b = X 246
οὐκ ἀλέγω, ὥς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων·
390 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάγκιδος οὐτιδανοῖο]
ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρηι,
ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκέραιον αἶψα τίθῃσι·
τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
παῖδες τ' ὀρφανικοί, ὃ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεῦσθων
395 πύθεται, οἶωνοί δὲ περὶ πλέεσ ἡὲ γυναῖκες·
ἄσ' φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν 396^b = E 72
ἔστι πρόσθ'. ὃ δ' ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
ἐκ ποδὸς εἰλκ', ὀδύνῃ δὲ διὰ χρόος ἦλθ' ἀλεγυινά·
εἰς δίσφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἁνιόχῳ ἐπέτελλε 399 sq. = 278 sq.
400 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν', ἥχθετο γὰρ κῆρ.
ὠιώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργεῖων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔρειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· 403^a = 464 sq.
408 = F 90 Σ 5
X 348 etc.
408^b = V 148 φ 248

376. φοι Bentley] μιν. Of. Σ 407 (= X 292).
380. βέβλησ' § 117] βίβλη H, βίβληαι Ω.
385. κέρα' (ι) § 72] κέρα Ar. Alexio A H,
κίρα (plur.) Ω.
— παρθενοπῖπα] παρθενοπία (immo -ονπία)
l. a. ant.
386. δὴ ἀντίβιον] ἀναντίβιον? Of. § 8 et
vs. 138.
388. ταρσόν] ταρσῶ Apoll. lex.
391. ἐπαύρη] sic Ar., -ρω l. a. ant.
392. αἶψα] ἀνδρα Ar.

397. ἀπὺ] ὀξὺ l. a. apud Eust. (of. vs. 392).
400. ἥχθετο γὰρ κῆρ] ὠκίασ Ἰππους l. a. in A.
401. οὐδέ τις αὐτῷ] οὐδ' ἔτι φοι τις (melius
τίς φοι) Hoogvliet.
402. φόβος] τέρμος Duentzer (of. v. l. Σ 247
T 14 et ad O 327).
403. π(ρ)οτι Brandreth] πρὸς δν Ω, ἐφόν
Bentley (coll. M 60, 210 al.), ἴφη πρὸς φόν
Heyne, an *'φείπε δ' ἄρ' ὀχθήσας προτι φόν
(coll. F 200, 442 = 285, 376)? Redit vitium
locis parall.

- „ὦ μοι ἐγώ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἶ κε φέβομαι
 405 πληθὺν ταρβήσας. τὸ δὲ βίγιον, αἶ κε φαλώω
 μούνοσ' τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 407 = P 97 Φ 562
 X 122, 885
 φοῖδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀπολχονται πολέμοιο,
 ὅς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεῶ
 410 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἥ τ' ἐβλητ' ἥ τ' ἐβαλ' ἄλλον.“
 [sq.
 ἥος ὃ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 411 sq. = P 106
 411 = A 198
 412 = A 221
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίγες ἤλυθον ἀσπιστάων,
 'φέλσαν δ' ἐν μέσσοισι μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
 ὥς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ 414 sq. = cf. Γ 26
 415 σεύωνται, — ὃ δέ τ' εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415 = Φ 573
 θάγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτίσιν γένυσσι,
 ἀμφὶ δέ γ' αἰσσονται, ὅπαι δέ τε κόμπος ὀδόντων 417 = M 149
 γίγνεται, οἷ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δφεινόν περ ἰόντα, —
 ὅς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον ἐσσεύοντο
 420 Τρῶες. ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Διὶοπίτην
 οὔτασεν ὦμον ὑπερθεὶν ἐπάλμενος ὀξεί δουρί, 421 = cf. E 336
 αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἑννομον ἐξενάριξε
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἰσσοντα 423 = cf. γ 401
 δουρί κατὰ πρότμησιν ὅπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 425 'νύξεν, ὃ δ' ἐν κονίεσσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶι. 425 = N 508, 520
 Σ 452 P 315
 τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' ἄρ' Ἰππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρί, 426 = E 148
 αὐτοκασίγνητον ἐυφενέος Σώκοιο.
 τῶι δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος 'κίε, φισόθεος φῶς,
 'στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἴων καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε 429 = A 496
 430 „ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἅατ' ἡδὲ πόνοιο,
 σήμερον ἦ δοιοῖσιν ἐπέυξαι Ἰππασίδησι,

409. χρῶ] χρῆ Knight (of. § 8).
 413. μετὰ] μέγα vHerwerden (ut Γ 60 Z 282
 I 229 P 99 X 288 p 163 φ 305).
 — τιθέντες] διέκταν Zen.
 417. διέ γ' Brandreth] διέ τ', τε, ε' Ω (cf.
 E 310).
 421. ὑπερθεὶν ἐπάλμενος A O D] ὑπερθε μετ-
 ἄλμενος T; ὑπερθ' ἐπάλμενος (cf. Θ 85)?
 — δουρί] χαλκῷ l. a. in A.
 422. Ἑννομον] Ὀρμενον B C.
 423. αἰσσοντα] αἰζαντα A D (ut A 423).
 427. ἐυφενεία] ἐυφενεία Ω. Bedit error

Ψ 81, ubi sinceram lectionem habebant
 Rhianus et Aristophanes, hoc quoque loco
 eos habuisse statuit Nauck (Aristoph. Byz.
 50). Adiectivum ἐυφενεία, quod ex ἐυ- et
 φανος formatum esse docuit Clearchus, extat
 etiam in titulo Thasio (nomen proprium,
 Collitz 5484). Cf. κατηγορῆς ἐπὶ φανος al.
 (§ 21). Vitiosam lectionem γενεία imitati
 sunt poeta h. Ven. 94, 230 (cf. Eur. Ion. 242
 Hel. 136) et Pseudotheocritus XXVII 41.
 431. Ἰππασίδησι] Ἰππασιδῆν (sic) l. a. in
 A (of. § 52).

- τοιῷδ' ἄνδρε κατακτείνεας καὶ τεύχε' ἀποφράσ,
 ἥ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείσ ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσηις.“ [861 ± 92
 438 cf. M 250 II
 ὅς φειπὼν γ' οὕτωςε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐρίσιν. 434 = P 43 cf. Φ
 400
 435 διὰ μὲν ἀσπίδος ἤλθε φαιινῆς ὄβριμον ἔγχος, 434^b-436 = Γ 356
 437 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρὸ' ἐξεργαθεν, οὐδέ γ' ἔασε sq.
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 γνῶ δ' Ὀδυσσεὺς δ' οἷ οὐ τι τέλος κατὰ καίριον ἤλθε,
 440 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπε
 „ἄ δειλ', ἥ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὀλεθρος.
 ἥ τοι μὴν ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι!
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν 443 = E 652
 ἡματι τῷιδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα 444^b sq. = E 653
 445 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ.“ sq.
 ἥ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὐτίς ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξε 447sq. = Θ 258sq.
 447^b-449^a = E 40
 ὦμων μεσεγκύς, διὰ δὲ στηθέσφιν ἔλασσε. sq.
 δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπηύξατο δῖος Ὀδυσσεύς
 449 cf. N 373 γ
 450 „ὦ Σῶχ', Ἰππᾶσον νῆε δαΐφρονος ἱπποδάμοιο, 388
 450 cf. B 23
 φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ἄ δειλ', οὐ μὲν σοὶ γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἴωνοι
 ὤμεσται φεύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες. 454^a = X 67
 455 αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνω, κτερίσουσί με δῖοι Ἀχαιοί.“ 455^b cf. X 336
 ὅς φειπὼν Σῶκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χρὸς εἶλε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
 αἶμα δὲ οἷ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμὸν. 458^b = E 400
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ γείδον αἶμ' Ὀδυσῆος, 459 cf. E 27

436 καὶ διὰ θῶρηκος πολυδαίδαλου ἡγήραιοτο,

432. „ἀκαίρως προσέφρηται τὸ ἡμιστίχιον“
 Aristonicus. Versumne damnabat Ar.? Non
 obelum tamen habet in A, sed diplen.

— ἀποφράς § 150^a] ἀπούρας.

434. *γ'] addidimus (item P 43 Φ 400).
 Cf. Φ 402 ± 452.

— οὕτωςε § 150^b] οὕτως.

436. Del. Reichel; postmodo additum
 apparet coll. vs. 457. Cf. Γ 392 sq.

437. χρὸ'(α) Zen. Ω] sic et χρὸς Ar.
 (cf. E 337).

— γ'] add. Brandreth. Cf. Α 815.

439. τέλος Ar. A Gen.] βίλος Zen. Ω.
 Cf. vs. 451 et Aesch. Pers. 269.

442. μὴν § 18] μὲν vel μὲν δ' (D) Ω.

451. τέλος] sic Ar., βίλος Zen. (cf. vs. 439).

454. ὤμεσται Wackernagel] -ησ- Ω, item
 X 67 Ω 82, 207; idem ἀλφαστ- pro ἀλφηστ-
 scripsit α 349 ζ 8 v 261.

455. ἐπει] ἰμ' εἰ Ar. (ἰμ' εἰ... γε Spitzner).

458. οἷ] sic (oi) Ar., οὐ (τοῦ? Heyne) Zen.

459. ἐπει C] ὅπως A D T, quam lectio-
 nem peperit odium hiatus. Cf. M 208
 γ 373 χ 22.

- 460 κεκλόμενοι καθ' ὁμίλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460 = N 382
 αὐτὰρ δ' ὃ γ' ἐξοπλίσω ἀνεχάζετο, αὖτε δ' ἑταίρους. 461 of. P 108
 461^b = N 477
 τρις μὲν ἔπειτ' ἦυσεν ὅσον κεφαλὰ ἡγάδε φωτός,
 τρις δ' αἶεν φειδόμενος Ἀργεῖ φίλος Μενέλαος,
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἰόντα. 464 of. 346
 465 „Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κούρην λαῶν,
 ἄμφι μ' Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος ἔκει' ἀντή,
 τῷ φιλῆν ὥς εἴ γε βιώατο μοῦνον ἰόντα
 Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐν κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὁμίλον ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον. 465 = H 234
 470 δέδρα μὴ τι πάθῃσιν ἐν Τρώεσσι μονωθεῖς, 470^a = F 242^b
 ἐσθλὸς ἴων, μεγάλην δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.“ 471^b of. P 690, 740
 ὧς φειδὼν δ' μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο φειδόμενος φῶς. 472 = O 559 P 632
 ἡδρὸν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον ἄμφι δ' ἄρ' αὐτόν 473^b-475 of. P 156
 Τρῶες ἔπον, ὥς εἴ τε δαφνοῖνοι θῶες ὄρεσφι 899.
 475 ἄμφ' Ἐλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνήρ
 ἰδίᾳ ἀπὸ νευρῆος. τὸν μὲν τ' ἔλυξε πόδεςσι
 φεύγων, ὅφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη· 477^b of. I 610
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὠκύς οἰστός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὖρεσι δαρδάρουσι
 480 ἐν νέμει σκιερῷ. ἐπὶ τε λῖν ἡγάγε δαίμων
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ δ' ἄπτεται.
 ὧς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλόμηνιν 482 of. X 115, 281
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ δ' ὃ γ' ἦρος
 αἰσῶν ἐφ' ἔργῳ ἀμύνετο νηλεὲς ἥμαρ· 484^b = N 514 of.
 485 Αἶσα δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥτε πύργον, 486^b = N 511, 615
 'στῆ δὲ παρ' ἔξ, Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος. 485 = H 219
 486^b of. P 729
 ἦ τοι τὸν Μενέλαος ἀργεῖος ἔξαγ' ὁμίλον
 χειρὸς ἔχων, ἥος θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἱππους.

463. τρις] *τοῖς?

466. ἴκετ' ἀντὶ ΑΓ. L] ἴκετο φωνή Ω.

470 sq. Postmodo additi videntur, recentis autem aetatis indicium esse μονωθεῖς dictum pro μουν- (o 386 π 117).

470. δέδρα § 168] δαίδα.

— πάθῃσιν ἐν Α D] -σι μετὰ C T.

474. ἔπον (Heyne) Knight] ἔπονθ'. Of. A 483 γ 118.

480. σκιερῷ] γλαφυρῷ Zen.

482. ποικιλόμηνιν Gen.] ποικιλομήτην Ω (of. § 83¹⁰).

483. ἔπον] ἔποντο D T metro invito (of. vs. 474).

484. ἐφ' ἔργῳ Knight] ἐν (of. § 14).

486. παρ' ἔξ] *παρα(ι)?

488. ἔχων] ἔλκων T (ut vs. 646 et passim). Sustentantis est ἔχων (ut A 154).

- [*Αἶας δὲ Τρῳέσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον*
 490 *Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα,*
οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἥδ' Πυλάρτην.
ὥς δ' ὅποτε πλήθων ποταμὸς πεδίωνδε κάτεισι
χειμάρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διδὸς ὄμβρῳ,
πολλὰς δὲ δρυὸς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας 494 cf. Hes. Scut. 376
 495 *εἰσφέρεται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει,*
ὥς ἔφρεπε κλονέων πεδίον κάτω φαιδιμος Αἶας 496^a cf. X 188
δαΐζων ἔκπους τε καὶ ἀνέρας.

οὐδέ πω Ἔκτωρ

- 'πεύθετ', ἐπεὶ ἔα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,*
ῥηθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῆι ἔα μάλιστα
 500 *ἀνδρῶν ἔπιπτε κάρηνα, βοῶν δ' ἄσβεστος ὀρώρει* 500^b = N 169, 540
Νέστορα τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ Ἀρήϊον Ἴδομενῆα. II 267 cf. A 530
Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων 48
ἔγχετ' ὅ' ἔκποσύνηι τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας 503^a = II 809
οὐδέ κ' πω ῥάζοντο κελεύθου δίοι Ἀχαιοί, 504 cf. M 262
 505 *εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνυκόμοιο,* 505 cf. Γ 329
'παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
ἰῶι τριγλῶχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὄμον. 507 cf. E 393
τῷ ἔα περιδρυσαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοί, 508^b = Γ 8
μή πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
 510 *αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον*
„ὦ Νέστορ Νηληϊάδην, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 511 = K 87
ἄργεε, σὼν ὀχέων ἐπιβύσσει, παρ δὲ Μαχάων
βαινέτω, εἰς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἔκπους
 514 *ἱερὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξις ἄλλων.“*

489. Τρῳέσσιν ἐπάλμενος] -εσσ' ἐπάλμενος? (cf. © 85).

492. κάτεισι] διήται Zen.

493. χειμάρους § 61] χειμάρρους.

— ὀπαζόμενος] ἐπιγόμενος l. a. in C, ἀεζόμενος Nauck.

496. κάτω Barnes] τότε. Cf. vs. 714.

497. δαΐζων] δηϊών Brandreth. Cf. § 22.

503. νέων Ar. Alexio Ptolemaeus Ascalonita („τάς πρό τῶν νέων τάξεις“ con-torte interpretati), νέων Leaf (coll. A 332 O 240).

504. In pap. Dublin. sequitur versus in vo. pe. desinens.

509. μετακλινθέντος] -εος pap. Dublin. A².

— In pap. Dublin. sequitur versus aliunde ignoti exitus χηλοῖντο, i. e. τεύχη sive τεύχε' ἔλοιντο (Menrad); fuitne [Τρῳῆς ὑπέρθυμοι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχη] ἔλοιντο (Robert)? Recentis aetatis est -οῖντο pro -οῖατο (cf. § 119).

514 sq. In pap. Dublin. quatuor sunt versus in avoio, λων, ἀλλους, καπασσων (cf. v. l. E 900) desinentes. Videtur igitur haec fere habuisse liber: [καὶ μιν ἀπὸ πολέμοιο θῶος ἄγε πνευμένος]

- 516 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπείθησε γερήνιος ἱππότα Νέστορ. 516 = Θ 112
 αὐτίκα γῶν ὀρέων ἐπεβήσεται, πὰρ δὲ Μαχάων
 'βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱπῆρος· 518^b = A 194
 'μάστιξεν δ' ἱππους, τῶ δ' οὐκ ἀγέκοντ' ἐπετέσθην 519 sq. = K 530 sq.
 520 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῶι.
 Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησε
 "Ἐκτορ, παρβεβαῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 „Ἐκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέμεν Δαναοῖσι
 ἰσχυαῖνι πολέμοιο δυσχεῖος· οὔ δὲ δὴ ἄλλοι
 525 Τρῶες ὀρίνονται, ἐπιμῖξ ἱπποὶ τε καὶ αὐτοί. 525^b cf. Φ 16 ψ
 242
 Ἄσας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω,
 εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἤμεσ
 κεῖσ' ἱππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεζοὶ τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες 529^b cf. Γ 7
 530 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρε.“ 530^b cf. 500
 ὡς ἄρα φωνήσας ἱμασεν καλλίτριχας ἱππους 531 = ε 880 cf.
 531^b 316 ο 215
 μάστιγι λιγυρῇ, τοὶ δὲ πλὴγῆς αἰόντες
 ῥίμφ' ἔφερον θυὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς, 533 = P 458
 στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων 534^b-537^a = x
 499 sqq.
 535 νέρθεν ἄπας 'πεπάλαντο καὶ ἄντυγες, αἶ περὶ δίφρον,
 ὡς ἄρ' ἀπ' ἱππέων ὀπλέων ραθάμιγγες ἔβαλλον 536^a = ψ 502
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὃ δ' ἐρίετο δύμεν' ὀμιλον
 ἀνδρόμεον ρῆξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ 'χάζετο δουρός.
 540 αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλέετο στίχας ἀνδρῶν 540 sq. = 264 sq.
 ἔγχετ' ἄορ τε μεγάλοις τε χειρμαδίοις,

515 ἰούσ τ' ἐκτάμνουν ἐπὶ τ' ἦπια φάρμακα πάσσουσιν.

ανοῖο. | [ἰηρός γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξις ἔλ]-
 λων. | [οἷς γὰρ ἐπιστάμενος πολλοὺς ἐσάωσει καὶ]
 ἄλλους | [ἰούσ τ' ἐκτάμνουν ἐπὶ τ' ἦπια φάρμακα] κα
 πάσσουσιν. Primum versum explevit Leaf.

515. Zen. om., Aristoph. Ar. —

517. αὐτίκα Heyne] αὐτίκα δ'.

519. ἱππους A D] ἰλάαν O T (cf. K 530).

520. In pap. Dublin. incipit a litteris ωσσ
 aut ωσο. Videtur pericopen clausisse versus
 519, dein nova pericope coepisse a verbis
 ὡς οἱ? μὲν μάργναντο δῆμος πυρὸς αἰδομένοιο·]
 Κεβριόνης δὲ κτλ. (cf. vs. 596).

524. πολέμοιο δυσχεῖος] cf. B 686.

528. κατ'] κατ' Zen. pap. Dublin. (?) Lips.;
 eadem discrepantia M 368 ψ 461.

529 sq. Pro his pap. Dublin. habet unum
 versum κουροι τ[ε] ἱππῆας τε κακὴν ἔριδα προ-
 φέρονται?].

529. προβαλόντες] προφέροντες Nauck (coll.
 Γ 7).

530. ὄρωρε A O] ὀρώρει D T.

536. ἱππέων ὀπλέων] *ὀπλέων ἱππέων (item
 x 501)? Cf. § 56.

537. ἐπισσώτρων] sic Ar., δπ. T (cf. E 725).

539. δουρός] δουρὶ Ar. L, utrumvis obsou-
 rum (cf. Γ 736); *λαός? Cf. A 497.

- 543 Ἀλάντος δ' ἄλεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
 544 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἀλάνθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὥρσε·
 545 'στῆ δὲ ταφών, ὅπιθεν δὲ σάκος 'βάλεν ἐπταβόειον,
 'τρέσσε δὲ παπτήκασ ἐφ' ὀμίλου, θηρὶ γεροικῶς,
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὥς δ' αἰθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιδῶται,
 550 οἳ τέ μιν οὐκ ἔαουσι βοῶν ἐκ πῖαρος ἐλίσθαι
 πάννυχτοι ἐργήσοντες, ὃ δὲ κρεάων ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὗ τι πρῆσσει, θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον ἀΐσσουσι θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρέει ἐσσυμένους περ,
 555 ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 ὥς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦε, πόλλ' ἀγέκων, περὶ γὰρ 'δ' ἔλε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβίβαστο παιῖδας
 νωθήσας, ὧι δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφιγεγᾶγχι,
 560 κίρρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λίκιον, οἷ δέ γε παῖδες
 τύπτουσι ῥοπάλοισι, — βίη δέ τε νηπία αὐτῶς, —
 σπουδαί δ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσαστο φορβῆς·
 ὥς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερεῖς τ' ἐπικούροι
 565 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο.
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν 'μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
 αὐτὶς ὀποστρεφθεῖς, καὶ ἐρκτύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε δ' ἐτροπαέσκετο φεύγειν,
 πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὀδεύειν.
 570 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν 'θῦνε μεσηγὺ
 ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλοι· πάγεν ὄρμενα πρόσσας,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροά λευκὸν ἐπαυρεῖν,

545^a = II 806 of.

Ω 360

546^a = P 603

546^b of. Γ 449

548 of. P 657

548^b of. P 112

549 = O 272

550-555 = P 659

sqq.

551^a of. υ 58

551^b of. h. Mero.

64, 287

553^b = 571 N 184

O 314 471 1484

557^a = P 666

557^b = I 438

564 of. Z 111

[sq.

571 sq. of. O 314

571^b = 553

[sq.

573 sq. = O 316

543 Ζεὺς γὰρ φοι' νημίασ, ὃ τ' ἀμείνονι φασὶ μάχοιτο.

543. Om. Ω, addunt Aristot. Rhet. II 9
 Plut. Mor. 24 e, 36 a Pseudoplut. vit. Hom.
 132. Pro νημίασ (sic Plut.) apud Pseudoplut.
 est νημεσᾶθ', apud Aristot. νημίασθ'.

546. ἐφ' δ' Aristoph.; of. I' 5.

549. ἐσσεύαντο Ar. O 272] -οντο Ω.

ILIAD, MAJOR.

553. ἀντίον] sic Ar., -οι Ω. Cf. Z 54.

559. ἀμφιγεγᾶγχι Ahrens] ἀμφὶς ἐγγή (ᾧ) Ω.

560. *φε] τε.

561. αὐτῶς Hoogvliet] αὐτῶν Ω. Cf. Z 400.

562. δ' L] τ' Ω.

564. πολυηγερεῖς Ar.] τηλεκλειτοί (vel -ι-τοι) Ω.

- ἐν γαίῃ ἕσταντο, λιλαϊόμενα χροὸς ἄσαι. 574 cf. Φ 168
- 575 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575^a cf. Γ 21
- Εὐρύπυλος πυκνιοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
'στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ, 577 cf. Α 496 P
καὶ 'βάλε Φανσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν, 578^b sq. = N 411
ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε. sq. P 348 sq.
- 580 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ ἕινυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580^b = N 550
- τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεορσειδῆς
τεύχε' ἀπαινόμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
εἴλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν 'βάλε μηρὸν διστῶι
δεξιὸν ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρὸν.
- 585 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς γέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 585 = Γ 32
- ἤυσεν δὲ διαπρύσιον Λαναοῖσι γεγωνῶς
„ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ἀγήτορες ἡδὲ μέθοντες,
στῆτε φειχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἥμαρ
Ἀἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται, οὐδέ γέ φημι
590 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσνηχέος. ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590 cf. Σ 307
ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.“
- ὃς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένους· οἳ δὲ παρ' αὐτὸν
πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,
δοῦράτ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἤλυθεν Αἴας, 593 = N 488
594^a = O 298 P
595 'στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἔκετο γέθνος ἐταίρων. 595 = O 591 P 114

ὁμιλία Νέστορος καὶ Πατρόκλου.

- ὃς οἱ μὲν 'μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο. 596 = N 673 Σ 1
Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο 'φέρον Νηληϊῶ ἥπῳ 596^a = P 366
- φιδρώντ' ἦγεν δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
τὸν δὲ φιδῶν ἐνόησε ποδάρκησ διὸς Ἀχιλλεύς, 599 cf. Π 5 Ψ 534
- 600 εἰστέκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακήτεϊ νηϊ,
εἰσοράων πόνον αἰπὺν ἰδὼκά τε δακρυόεσσαν.

588. στήτε φειχθέντες § 41²⁴] στήτ' ἀλεειχ-
θέντες.

589. Αἴανθ', ὃς] Αἴαντος Zen.

590. πολέμοιο δυσνηχέος] cf. B 686.

592. αὐτὸν] αὐτῷ D.

594. δ' ἀντίος] δὲ σχεδὸν l. a. in A.

597. Νηληϊῶ ἥπῳ] Νηληϊοὶ ἥπῳ Ambr.

T¹, Νηληϊαὶ ἥπῳι Ω, Νηληϊὸν ἥπῳι l. a.
ant.

598. *φιδρώντ'] ἰδρῶσαι Ω, ἰδρῶσαι, ἔγον
Brandreth. Cf. Θ 378.

— *ἦγεν] ἦγον. Cf. vs. 612.

601. ἰδὼκά τε] neglecto γ, ἰδὼ πάτα olim
scribebant quidam.

- αἶψα δ' ἐταῖρον ἐξὸν Πατροκλῆα προσέειπε,
φθεγξάμενος παρὰ νῆος· ὃ δὲ κλισίῃθεν ἀκούσας
ἔκμολε γῆσος Ἀρηϊ, κακοῦ δ' ἄρα φοι' πέλει· ἀρχή.
605 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
„τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἔμειο;“
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„ὅϊε Μενoitιάδην, τῷ ἔμῳ κεχαρισμένε θυμῷ,
νῦν ὁίω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
610 λισσομένους· χρηθὲ γὰρ ἰκάνεται οὐκ ἐτ' ἀνεκτός.
ἀλλ' ἔθι νῦν, Πάτροκλε Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειο,
ὅν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
ἦ τοι μὲν τά γ' ὅπισθε Μαχάονι πάντα γέροικε
τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐ γ' ἴδον ὄμματα φωτός,
615 ἔπποι γάρ με παρήλξαν πρόσσω μεμανῦναι.“
ὅς ῥα φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπελθεθ' ἐταίρῳ,
ἔβη δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
ὅς δ' ὅτε δὴ κλισίῃν Νηληιάδᾳ ἀφίκοντο,
αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν,
620 ἔππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων ἔλυσε τοῖο γέροντος
ἐξ ὀχάνων. τοὶ δ' ἰδρὸν ἀπεψύχοντο χιτώνων,
στάντες ποτὶ πνοιῶν παρὰ θῖν' ἄλσος, αὐτὰρ ἔπειτα
εἰς κλισίῃν ἑλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.
625 τοῖσι δ' ἔτευχε κυκνῶ ἐνπλόκαμος Γεναμήδης,
τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρον, ὅτε ἔπερσεν Ἀχιλλεύς,
θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν φοι Ἀχαιοὶ
ἔξελον, ὅσυνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
ἥ σφωὶν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηκε τράπεζαν
καλὴν κυανόπεζαν ἐύξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
630 χάλκειον κάναρον, ἐπὶ δὲ κρόμμυον, ποτῶι ὄψον,
ἥδ' ἐ μῆλι χλωρόν, παρὰ δ' ἄλφειτον ἱεροῦ ἀκτίν,
παρὰ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ γούκοθεν ἦν ὁ γεραιός,
632^a cf. Ω 284

606. χρῆς] χρῆ Knight (cf. § 8).
608. Μενoitιάδην, τῷ] *Μενoitίου υἱέ, ἔμοι (ut T 287)? Cf. δ 71 et A 185.
610. ἀνεκτός] sic Ar., -τή C.
611. ἥροις] ἥροις legitur apud Ammon. Valcken. 57, ἰρίσθαι coniecit Brandreth,

nos *καὶ εἶρε Νέστορα διον (collato vs. 510).
617. δὲ θέειν] δ' ἵναι l. a. in A.
— Ἀχαιῶν] ἡσας C.
622. στάντες Ar. A] στάν (στάν) δὲ C T.
631. ἥδ' ἐ] παρὰ δὲ Apoll. lex.
632. ἥν'] sic et εἰχ' Ar.

- χρυσείοισ' ἥλοισι πεπαρμένον· οὕατα δ' αὐτοῦ 638^a = Α 246
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαί δὲ πελειάδες ἀμφὶ φέκαστον
 635 χρύσειαι 'νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένεσσι ἦσαν.
 ἄλλος μὲν μογέων ἀπεκινήσασκε τραπέζης
 πλεῖον ἰόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἔειρε.
 ἐν τῷ ῥά σφ' ἐκύκλισε γυνὴ φεικυῖα θεῆσι 638^b = Γ 286
 φοῖνιαι Πραμνέλαι, ἐπὶ δ' αἴγειον 'κνέε τυρόν
 640 κνήστει χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λένυ' ἐπάλυνε,
 πινόμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κυκλῶ.
 τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαρκέα δίψαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες, 643 cf. ψ 301
 Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο, φισόθεος φῶς.
 645 τὸν δὲ φιδῶν ὁ γεραῖος ἀπὸ θρόνου ᾧτο φαινοῦ,
 εἰς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάεσθαι ἔνωγε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο 'ρεῖπτε τε μῦθον· 646 = 778
 „οὐχ' ἔδος ἐστὶ, γεραῖε διοτρεφέες, οὐδέ με πείσεις. 646^b cf. γ 35
 647^b sq.^a = ψ 204 sq.
 αἰδοῖσσι νεμεσκότος δ' με προέηκε πυθέσθαι
 650 ὃν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτότος 650^a cf. 612
 γιγνώσκω, ὁράω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ φέπος φερέων πάλιν ἄγγελος εἴμ' Ἀχιλλῆι.
 εὖ δὲ σὺ φοῖσθα, γεραῖε διοτρεφέες, οἷος ἐκείνοσ'
 δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιάοιτο.“ 654^b cf. Ν 775 v
 135
 655 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „τίπτε τ' ἄρ' ᾧδ' Ἀχιλλεύς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήσονται; οὐδέ τι φοῖδε
 πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἷ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε. [sqq.
 659-661 = Π 24
 659 = 826
 660 βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης, κρατερὸς Διομήδης,
 661 οὕτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἦδ' Ἀγαμέμνων,
 662 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἥγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰῶι ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

662 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μῆρόν διστέλι.

662 = Π 27

636. ἄλλος] ἀλλ' ὅς quidam apud Athen.
493 a (cf. ψ 319).

639. (') κνέε „κινέει τῶν Ἀρισταρχείων ἐκδό-
σεων”] κνῆ Ω. Cf. § 2.

651. τάχα κεν... αἰτιάοιτο] οἷος... αἰτιάσας.

ῥαι Plut. Mor. 67 a (qui Homericus non est
usus adiectivum οἷος).

660. ὁ] om. Aristoph. vs. par.

662. Ε Π ductum om. A O D H L. Eury-
pyli sortem Nestor ignorat (cf. vs. 809 sqq.).

- 666 ἐσθλὸς ἔων Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλαίρει.
 ἥ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης
 Ἀργείων ἀρέκκτι πυρὸς δηλοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὰ γλῶ
 ἔσθ' οἷα πάρος ἦσκειν ἐνὶ γναμptoῖσι μέλεσσι.
- 670 εἴθ' ὥς ἡβίοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 ὥς ὁπότε' ἡλείοισι καὶ ἡμιν νεῖκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνων Ἴτυμονῆα,
 ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν ἡλιδι ναιετάεσκε,
 ῥύσι' ἐλαυνόμενος. ὃ δ' ἀμύνων γῆσι βόεσσι
- 676 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
 καὶ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περὶ τρέσαν ἀγροιδῶται.
 λιπὲα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλὰν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα μῆλων,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
- 680 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
 πάσας θηλείας, πολλῆισι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηλῆιον εἶσω
 ἐννύχοιο προτὶ γᾶστυ γεγάθεε δὲ φρένα Νηλεύς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέμει πόλεμόνδε κιόντι.
- 686 κάρυκες δ' ἐλγίαινον ἄμ' ἠόι φαινομένηφι
 τοὺς ἔμεν οἷσιν χρῆος ὀφείλετο ἡλιδι δῖναι·
 οἳ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἐγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευνον, πόλεσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρῆος ὀφείλον,
 ὥς ἡμεσ παῖδοι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἤμεν.
- 690 ἐλθὼν γὰρ ἐκάκωσε βίη Ἡρακλεεῖν
 τῶν προτέρων γατέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
 δῶδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἤμεν
 τῶν οἷος λιπόμην, οἳ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ὑπερφηφάνεοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,

667^b cf. Z 331

669 = h. Ven. 239

cf. 2 394 φ 288

669^b = Ω 359 γ

398, 430

670 = H 157

675 cf. M 306

678^b sq. = ξ 100

-sq.

685^b = I 682

670. εἰ A D] δέ O T (cf. H 157).

672. βοηλασίῃ Ar. A] -η(ι)ς D T.

678. μῆλων L] οἷων Ω, quod propter contractionem suspectum est vocabulum (cf. § 74), propter hiatum ne ferendum quidem. Cf. ξ 100. Leaf πῶε δῖων (et vs. 696 πῶν δῖων cum Plattio).

686 χρῆος (χρηῖος) Aristoph. C] χρίως Ar. A T (cf. γ 367).

— *ὀφείλετο] ὀφείλετ' ἐν Aristoph. C, ὀφείλετ' ἐν Ar. A D T; cf. § 3, 48 et l. a. γ 367. Vitiū metricum reddit vs. 698.

689. Πύλῳ] sic Ar., πόλει l. a. ant. (cf. v. l. Ar. Pac. 219).

690. γὰρ] γάρ ῥ' A, an *γάρ ς? Cf. B 39.

691. ἔκταθεν] ἔκτανεν T.

694. Ἐπειοὶ] sic Ar., Ἀχαιοὶ l. a. ant., item vs. 737.

- 695 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα 'μυχανάοντο. 695 cf. γ 207 ρ 588
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλκν τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἶδν 696^b cf. ο 823 μ
 εἴλετο, κρινάμενος τρικῆσσι' ἥδ' ἐ νομῆας. 697^b = φ 19
 καὶ γὰρ τῷ χρῆσσι μέγ' ὀφείλετο ἥτις διδύμῳ, 699^b cf. θ 290
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφι,
 700 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἐμείλλον
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθις γάναξ ἀνδρῶν Ἀλγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχημένον ἵππων.
 τῶν δ' γέρων φεπέων κεχολωμένους ἥδ' ἐ καὶ ἔργων
 ἐξέλειτ' ἄσπετα πολλά, τὰ δ' ἄλλ' εἰς δῆμον ἔδωκε
 705 δαιτρεύειν, μή τίς σοι ἀτεμβόμενος κίοι αἴσας. 705 cf. ι 42, 549
 ἡμεῖς μὲν τὰ γέναστα διειπομεν, ἀμφὶ δὲ γάστρῳ
 706^a = μ 16
 'φέρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οὐ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον δμῶς αὐτοὶ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυνδίῃ, μετὰ δὲ σοφὶ Μόλλονε 'θωρήσσοντο
 710 παῖδ' ἔξ' ἐόντ', οὐ πῶ μάλα φειδέτε θυούριδος ἀλκῆς. 710^b cf. ο 527
 ἔστι δὲ τις θυούεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
 711 cf. β 811
 τηλόθ' ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτῃ Πύλου ἡμαθόεντος· 712^b cf. ι 163
 τὴν ἀμφεστρατόοντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. 713^b = β 478
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκλίσθον, ἡμεῖς δ' Ἀθήνη
 715 ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715 = ζ 167
 ἔννευχος, οὐδ' ἀξέκοντα Πύλον κᾶτα λαὸν ἄγειρε,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμιζέμεν'. οὐδὲ με Νηλεὺς
 εἶλε θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δὲ μοι ἵππους·
 οὐ γὰρ πῶ τί μ' ἔφη φρίδμεν πολεμήϊα γέργα.
 720 ἀλλὰ καὶ ὧς ἵππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
 καὶ πεζόσσι περ ἐόν, ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δὲ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἄλλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀργήνης, ὅθ' ἐμείναμεν ἠτόα διᾶν 723^b = ι 151, 306,
 436 μ 7

697. τρικῆσσι] vitium metricum (τρῖ-), κρι-
 νας μῆλα τρικῆσσι Bentley (cf. φ 18 sq.).

698. *ὀφείλετο] -λετ' ἐν. Cf. vs. 686.

702. τὸν ... ἀκαχημένον] τῷ ... ἀκαχημένῳ
 Naber, bigas binas cum Ar. intellegens (cf.
 E 271 sq.).

703. ἔργων] neglecto γ.

705. Zen. om., Ar. —

— αἴσας Bentley] ἰσος Ω, item ι 42, 549.
 Cf. ν 138.

706. δὲ A D] τε Ω.

708. τε πολεῖς] πολίς vChrist. Cf. § 88.

713. ἀμφεστρατόοντο § 191] -τόωντο. Cf.
 Γ' 187.

714. ἀλλ' ὅτε] ἔλλο τε Bentley cum priore
 versu iungens et post μετεκλίσθον enuntiatum
 claudens.

715^b. Friedlaender θίουσα ἀπ' Ὀλύμπου
 καρήνων.

719. μ' ἔφη φρίδμεν] *με φρίδμεν ἔφη? Cf. § 126.

- ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρειε γέθνεα πεζῶν.
 725 ἐνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θαρρηχθέντες 725^b = Θ 530
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενέ' ἱερὰ καλὰ,
 ταῦθρον δ' Ἀλφειῶι, ταῦθρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι βοθρὸν ἀγλαΐην,
 730 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι 730 cf. Η 380
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσι ροῖσι γέκαστος
 ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ 732^b = 744 cf. Ψ 694
 γάστρῳ δὴ ἀμφίσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλὰ σφι προπάροιθε ὦάνη μέγα φέρον Ἄρηος· 734 cf. Μ 416
 735 εὔτε γὰρ ἥελιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
 συμπεφόμεσθα μάχῃ Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν γαμβρὸς δ' ἐν Λύγεια, 739^b cf. Ν 428
 740 πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἴχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
 ἢ τόσα φάρμακ' ἐφείδε δσα τρέφει εὐρεΐα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκῆρεϊ δουρὶ, 742 cf. ρ 267
 ἥριπε δ' ἐν κονίευσιν· ἐγὼ δ' εἰς δίφρον ὀρούσας 743^a cf. Ε 75
 ὅτῃν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ 744^b = 732
 745 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἔλιδον ἄνδρα πεσόντα 745^b = χ 22
 ἡγεμόν' ἱππῶν, δς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ρῖσος, 746 cf. Η 292
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶ γέκαστον 746^b = Ζ 460
 φῶτες δδὰξ ἔλον οὔδας ἐμῶι ὑπὸ δουρὶ δαμέντες. 749^b = Η 848 cf. Ε 653
 750 καὶ νῦ κεν Ἀκτορίωνε Μολλίονε παῖδ' ἀλάπαξα,
 εἰ μὴ σφωε πατήρ, εὐρὸν κρείων ἐνοσίχθων,
 ἐκ πολέμοι' ἐσάωσε, καλύψας ἥερι πολλῇ.
 752^b cf. Γ 381
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἡγγυάλιξε· 753^b = Ρ 613 cf. Ρ 206
 τόφρα γὰρ οὔν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,

724. ἐπέρρει(ν) Α C T] ἐπέρρειον D. Cf. Ν 28.

730. δόρπον] δειπνον Zen.; cf. vs. 86.

733. γάστρῳ δὴ ἀμφίσταντο Brandreth] ἀμφίσταντο δὴ ἄστρῳ.

— διαρραῖσαι Α D] διαπραθίσιν O T.

737. Ἐπειῶν] Ἀχαιῶν l. a. ant. (cf. vs. 694).

739. Μούλιον] Μάλιον Nauck (item Η 696 γ 472 σ 423).

747. ἐνόρουσα Α³ D T] ἐπύρουσα Α¹ O; cf. vs. 91, 149, 216 et Α 55.

754. διὰ σπιδέος] sic aut δὲ ἀσπιδέος grammatici et Ω. Ignota est vox, cf. autem § 73 et Ω 351; *ὕπασπιδιοι (coll. Ν 158, Ρ 07 Η 609)?

- 753 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντα καλὰ λέγοντες,
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου ἔβασαμεν ἔκπους
 πέτρης τ' Ὠλείνης, καὶ Ἀλκίου ἐνθα κολώνη 757^a cf. B 617
 κέκληται· ὅθεν αὐτίς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη. 758 cf. K 200
 ἐνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον ἔλιπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 760 ἄψ ἀπὸ Βουπρασίου Πύλονδ' ἔχον ὠκείας ἔκπους,
 πάντες δ' ἠὲ γυμνάοντο θεῶν Διὶ Νέστορι τ' ἀνδρῶν.
 ὥς ἔα, εἴ ποτ' ἔα γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 οἷος ἔφθασ ἀρετῆς ἀπονέσεται ἢ τέ ς' ὅλω
 πολλὰ μετακλίσσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄλγαι.
 765 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοὶ γε Μενότιος ὧδ' ἐπέτελλε 765 cf. I 252
 ἥματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνον' ἐπαμπε, 766 = I 253
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἰόντε, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροισ' ἀκούομεν ὥς ἐπέτελλε.
 Πηλεῖος δ' ἰκόμεσθα δόμους ἐν ναιετάοντας, 769^b = Z 370
 770 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιῖδα πολυβότειραν.
 ἐνθα δ' ἔπειθ' ἤρωα Μενότιον ἠδρομεν ἔνδον
 ἦδ' ἐσέ, παρ' δ' Ἀχιλλῆα. γέρον δ' ἱππηλάτα Πηλεῖος
 πύονα μῆρ' ἔκαστε βοῶν Διὶ τεργικεραύνωι
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλκιον, 774^a cf. Ω 640
 775 σπένδων αἶθοπα φοῖνον ἐπ' αἰδομένοισ' ἱεροῖσι. 774^b cf. γ 50, 53
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοῶν ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα 775^b = μ 362 [ο 85
 'στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς, 777 cf. π 12
 εἰς δ' ἄγε χεῖρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε 777^b = I 193
 ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἃ τε ξείνοισι θέμις ἐστί. 778 = 646
 780 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἦδ' ἐποῖτος, 779^b cf. ι 268
 ἥρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὅμ' ἄμ' ἔπεσθαι 780 cf. α 201
 σφῶϊ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεῖος μὲν ςῶι παιδὶ γέρον ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆϊ.
 αἶν' ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων· 784 = Z 208

757. Ἀλκίου] Ἀλ(κ)ίου Ar. Ω. Cf. B 617.
 762. ἔα... ἔα § 802] ἔον... ἔην (ἔον L).
 763. (δ)ρῆσ Bentley] τῆσ. Cf. P 25.
 — ς' ὅλω § 292*] μιν ὅλω Ω, ἢ μιν ὅλω
 Nauck.
 767—785. Aristoph. Ar. —
 767. δέ τ' T] δέ Ω, γὰρ Nauck.
 — ἰόντε] ἰόντες Ω.

770. πολυβότειραν] καλλιγύναικα T.
 773. μῆρ' ἔκαστε L] μῆρτα καὶ Ar., μῆρ' ἔκαστε Ω.
 779. -ον, ἃ τε ξείνοισι] *-χ', ἢ τε ξείνων (ut ι 268)? Cf. § 60.
 782. σφῶϊ δὲ μάλ'] *σφῶϊ μάλ' ? Brandreth
 σφῶϊ μὲν. Cf. § 92.
 — ἠθέλετον] -την Zen. (cf. § 115).

- 785 σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενoitιος, Ἄκτορος υἱός·
 , τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς, 786^a cf. I 254
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίηι δ' ὃ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' ἐν φοι φάσθαι πυκινὸν γέπος ἦδ' ὑποθέσθαι
 καὶ φοι σημαίνειν· ὃ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ. 789^b cf. I 102^a
- 790 ὧς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 790 = I 259
 ταῦτ' εἰποῖς Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι, αἶ κε πίθεται·
 τίς φοῖδ' εἴ κέν φοι σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις 792 cf. O 403
 παρφειπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραφασίς ἐστιν ἐταίρου. 793 = O 404
 εἰ δὲ τίνα φρεσὶ γῆϊσι θεοπροπίην ἀλεείναι 794-799 cf. II 86
- 795 καὶ τινά φοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795 cf. II 51^{sq.}
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ὅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπίσθω
 Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φάος Δαναοῖσι γένηαι. 797^b = O 282
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 αἶ κέ σε τῷι γίσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο 799 cf. II 41 Σ 199
 800 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἱεὺς Ἀχαιῶν 799^b sq.^a cf. Σ 78
 τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο. 800 sq. = Σ 200 sq.
 800-802 = II 52
 ρεῖα δὲ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀντῆι 803^a cf. II 655
 ὧσαισθε προτὶ γάστρῳ νεῶν ἄπο καλισιάων. 804 = A 208
 ὧς ᾠφάτο, τῷι δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆρινε, 805^a cf. Σ 354 Σ
 501
- 805 ᾠβῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεὺς θέλειο
 ἔξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορῇ τε θέμισ τε

791. αἰποις] neglecto *f*, Bentley φείποις
 ταῦτ', vHerwerden παρφείποις Ἀχιλλῆα δαΐ-
 φρονα (cf. vs. 793).

— In pap. Gen. versus finis est son,
 Nicole [εἰπὼν... δεῦρο κάλει] son.

792. τίς Bentley] τίς δ'.

— ὀρίναις] -νησι Hermann (cf. O 403 Σ 120).

794 sq. Zen. —

795. In pap. Gen. sequuntur duo versus:
 [ἀργυροπέα θεῖσι, θυγάτηρ Ἀλίοιο γέροντος,
 [αὐτὰς μὲν νηῶν μονέτω ἐν ἀγῶνι θοάων (suppl.
 Nicole coll. A 538, 556 al. et II 239 A 421).

796. ἄλλος λαὸς ἐπίσθω] pap. Gen. [ἄλλον]
 λαὸν ἀνέχθω (ut vs. 189).

797. αἶ κεν] ἦν που l. a. in A. Eadem est
 l. a. II 39, et cunctos invasit codices a 94
 (= β 360 γ 83). Cf. O 282 et Σ 326.

798. Pap. Gen. [καὶ δότω ὅμοιον τὰ δ' τεύχεα

θ]ωρηχθῆναι (supplevit Nicole coll. II 40).

799. γίσκοντες] sic (ἰσκοντες) Zen., ἰσκοντες
 Ar., item II 41 δ 279 (contractione inaudita).
 Cf. § 242.

801. ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις] ὀλίγη γε ἀνά-
 πνευσιν vHerwerden (item II 43).

802 sq. Ar. —

804. In pap. Gen. sequitur versus: [ταῖρε
 γὰρ αἰνὸν ἔχουσ κραδίην, ἀ]κάρησι δὲ θυμόν
 (suppl. Nicole coll. II 52).

805. In pap. Gen. sequitur versus: [τὸν
 δ' εὖρε προπάροιθε νεῶν] δ[ρ]δοκρ[α] [ι]φ[ά]ων]
 (sic Nicole coll. Σ 3) vel [ἀγγελίην ἐρέων,
 αὐτίς τ'] δ[ν] [δ]υ[ν]ε φ[ά]λα[γγ]α[σ] (sic Diels).

807. In pap. Gen. sequitur versus: [καὶ
 κλισίαι προπάροιθε νεῶν δρ]δοκρ[α]ίων (suppl.
 Nicole, versus 808 initium fuisse ἦσαν arbi-
 tratus).

- ἦεν, τῆι δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχματο βωμοί,
 ἐνθα φοι Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε,
 810 διογενὴς Ἐναιμονίδης, κατὰ μηρὸν διστάει,
 σκάζων ἐκ πολέμου, κατὰ δὲ νότιος ῥέε χειρὸς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλίοιο 811^b = Ψ 715
 αἷμα μέλαν κελάρυξε νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν. 812^b sq. cf. Π 528
 τὸν δὲ χειρὶν ὠκτιρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός, 814^a = Π 5 Ψ 534
 815 καὶ ς' ὀλοφυρόμενος ςέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἂ δειλοὶ Δαναῶν ἀγῆτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὧς ἄρ' ἐμέλλετε τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης 816^b = I 526
 ἀσέμεν' ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργεῖι δημῶι;
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ςεπέ, διοτρεφεὺς Εὐρύπυλ' ἦρωσ,
 820 ἦ ς' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοί,
 ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.“
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον κῆδα· 822 cf. Γ 208
 „οὐκ ἔτι, διογενὲς Πατρόκλεες, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνουσιν πεσέονται. 824 cf. I 235
 825 οἷ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε 825 sq. = Π 23 sq.
 826^b cf. ς 36
 826 = 659
 827^a = Σ 11
 828^b sq. cf. 845
 829^b sq.
 830 νίξ' ὕδατι λιαρῶι, ἐπὶ δ' ἦπια φάρμακα πάσσε
 ἐσθλά, τά σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδαέσθαι,
 ὃν Χίρων ἐδίδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.
 ἱκτροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀλομαι ἔλκος ἔχοντα,
 835 χρητίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱκτῆρος,

811. κατὰ] ἀπὸ pap. Gen.
 814. ὠκτιρε] -τιρ- Ω, item Π 5 Ψ 534,
 548 Ω 516 h. Cer. 187. Cf. CIA. 463^a (Meisterhans Gr. d. a. Inschr.² p. 142).
 — ἄλκιμος] ἀγλαός pap. Gen.
 815. Pap. Gen. ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ ἔπος
 τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν (= Z 253 al.).
 — ς' Brandreth] ς'. Cf. E 871.
 822. πεπνυμένος pap. Gen. OT] βεβλημένος
 A D.
 827. τῶν δὲ σθένος δρυνται αἰεὶ] τοῦ δὲ
 σθένος ἀνὲν δρωρε pap. Gen. additis versibus

tribus: Ἑκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπλήσαι (-ειση
 pap.) πυρὶ κηλέωι, ἡδηώσας Δαναοὺς παρὰ θῖν'
 ἄλσος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς | ἐσθλὸς ἰὼν Δαναῶν οὐ
 κήδεσται οὐδ' ἄλλοισιν.
 — αἰεὶ] αἰὲν (an pap. Gen.) Ω (cf. A 520).
 828. νῆα μέλαιναν] νῆας Ἀχαιῶν D.
 830. πάσσε] πάσων pap. Gen.
 831. δεδαέσθαι] δεδάασθαι Zen., δεδιδάχθαι
 Ω. Cf. λ 316 § 191, 208.
 835 sq. In pap. Gen. est spatium sex
 versuum capax, videntur igitur quatuor
 versus aliunde ignoti fuisse subiecti.

- κείσθαι· ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν Ἄρην.^α
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 „πῶς τ' ἄρ' ἔη τάδε γέγρα; τί βέβομεν, Εὐρύπυλ' ἦρως;
 ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 840 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε, γερήνιος οὖρος Ἀχαιῶν. 840 cf. Θ 80
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.“
 ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 εἰς κλισίην· θεράπων δὲ γιδὼν ὑπέχενε βοείας.
 ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 845 ὀξὺ βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν 845^b sq.^a cf. 829
 'νλξ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δὲ βίξαν 'βάλε πικρὴν sq.
 χερσὶ διατρέψας, ὀδυνήφατον, ἥ φοι ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, 'παύσατο δ' αἶμα. 848^b = 267

τειχομαχία.

- Μ ὥς δ' μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 ἰάετ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἷ δ' ἐμάχοντο
 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
 τάφρος ἔτι σχῆσειν Δαναῶν καὶ τείχος ὑπερθε
 5 εὐρύ, τὸ 'ποιήσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν· οὐδὲ θεοῖσι 'δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας,
 ὄφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ λυῖδα πολλὰν
 ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο, θεῶν δ' ἀρέκντι 'τέτυκτο
 ἀθανάτων. τὸ καὶ οὗ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 10 ὄφρα μὲν Ἔκτωρ ζωιδὸς ἔεν καὶ ἐμῇν' Ἀχιλλεύς
 καὶ Πριάμοιο γάνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλε,
 τάφρα δὲ καὶ μέγα τείχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων 'θάνον ὄσσοι ἄριστοι,
 14 πολλοὶ δ' Ἀργείων οἷ μὲν 'δάμεν, οἷ δ' ἐλίποντο, 14 cf. δ 495
 16 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλῃν εἰς πατρίδ' ἔβησαν,
 δῆ τότε ἐμνητιάοντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων

15 'πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δικάτωι ἱναυθεῖ,

838. In Duentzer] τοι Ω, ἴην Zen.
 — Post hunc versum in pap. Gen. alium
 subinnotum fuisse testatur spatium.

841. σεῖο μεθήσω] Zen. (οσι') ἀμελήσω (cf.
 N 419 al.).

848. ἴσχ'] ἴσχ' pap. Gen.

11. ἱπλε] sic Zen. Ar., ἱπλεν D G, ἦεν L;

videntur permixtae esse lectiones -θωσ πόλις
 ἦεν et *-θων 'πλίτο γάστν. Cf. § 275.

15. Seclusimus, vicinis recentiore rati
 (cf. B 134 sq.); interpolatorem arguit im-
 perfectum hinc alienum.

17. (ἐμνητιάοντο) δηριώωτο Etym. M. -. v.
 δηρισ (266, 40).

- τειχος ἀμαλδύναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἔλαδε προρέουσι,
- 20 Ῥησός θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδίος τε 20-22^b of. Hes.
 Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος Theog. 340-345
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλλαι
 κάμπισον ἐν κονίεσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
- 25 ἐννήμαρ δ' εἰς τείχος ἔει ῥόον· ὃε δ' ἄρα Ζεὺς 25^b = ε 457
 συνεχές, ὅφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη
 αὐτὸς δ' ἐνοσίγαιος ἔχων χεῖρεςσι τρῖαιναν
 ἠγέετ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμελίια κύμασ' ἔπεμπε
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ ἔθεσαν μογέοντες Ἀχαιοί, 29^a = Φ 314
- 30 λεία δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλάσποντον, 31 of. H 462
 αὐτίς δ' ἠΐονα μεγάλην ψαμάθοισ' ἐκάλυψε,
 τείχος ἀμαλδύνας· ποταμὸς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
 κὰρ ῥόον, ἧ περ πρόσθεν ἔεν καλλίρροον ὕδωρ.
 ὃς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
- 35 θησέμεναι. τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπὴ τ' ἐδεδῆκε 37 of. N 812
 τείχος ἐν δμητόν, ἠανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν', Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες
 νκυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι φεφελέμενοι ἰσχανάοντο, 39^b = Z 97
 Ἔκτορα δεδμηότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
- 40 αὐτὰρ ὃ γ', ὥς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο γῆσος ἀέλλῃ. 42^b of. Θ 337
 ὃς δ' ὅτ' ἔναντα κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσι
 κάπριος ἦε λίων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων, 43^b = 86 N 152
 οἳ δέ τε πυργηγδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 ἀντίοι ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμείας 44^b of. Ξ 422
- 45 αἰχμᾶς ἐκ χειρῶν· — τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ 46^a = Φ 575
 ταρβέει οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνοοῖν δέ μιν ἔκτα·

23. κονίησι] δίνησι Bentley.

— ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν] *ἡθιδίων γένος
 ἰοθιδόν? Cf. A 474. Bentley ἰφθιμῶν μίνε'
 ἀνδρῶν.

25. ἐννήμαρ] ἐν δ' ἡμαρ Callistratus, ἐν ἡμαρ
 δ' Crates Mallotes.

26. συνεχίς A] συνεχίς Aristoph. Ar. Ω.
 Adv. rediv. 74, vHerwerden πωλεμῖς (ut
 I 317 Ξ 58 al.).

— ὅφρα κε] *ὅφρ' ἔτι?

28. κύμασ' ἔπεμπε] χεῖρε θύραζε Cornut.
 23 (of. Φ 287).

30. ἰποίησον] sic Ar., -σαν l. a. ant.

33. ἔν] ἦ A, ἔι (ut vs. 25) «ἢ κοινή»
 teste Herodiano.

34. ἄρ' ἔμελλον] ἡμελλον Zen. (of. § 132).

38. φεφελέμενοι] ἰεργμῖνοι CHG.

40. πρόσθεν] πρῶτον O (of. N 502).

— ἐμάρνατο] ἐμαίνατο Aristoph.

41. ἔναντα Monro] ἀν ἐν το Ω. Cf. § 122
 et Y 67.

— θηρευτῆσι] -ρητηρῆσι l. a. ant. (of. A 325).

44. ἀντίοι] -ον Ar. T (of. Z 54).

46. ἀγνοοῖν] sic Ar., -γι l. a. ant.

- ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρηκίζων, 47^b = O 615
 ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ φείκουσι στίχας ἀνδρῶν —
 ὧς Ἐκτωρ ἄν' ὁμιλον ἰὼν ἐφείλσσεθ', ἐταίρους
 50 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν'. οὐδέ τοι ἵπποι
 'τόλμαον ὠκύποδες, μάλα δ' ἐχρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλ' ἐφρεσταότες ἀπὸ γὰρ 'δεδρίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ', οὐτ' ἄρ' ὑπερθορέμεν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
 ρυϊδίῃ. κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
 55 ἴστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσι
 ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἴστασαν υἷες Ἀχαιῶν
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δυῖων ἀνδρῶν ἄλωρκν. 57^b = O 533
 ἔνθ' οὐ κεν ῥεῖ' ἵππος ἐύτροχον ἄρμα τιταίνων 58^b cf. B 390
 εἰσβαίῃ, πεζοὶ δὲ 'μενοίναον, εἰ τελέουσι.
 60 δὴ τότε Πολυδάμας θρασὺν Ἐκτορα 'ρεῖπε παραστάς 60=210 cf. N 725
 „Ἐκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἄγοι ἦδ' ἐπικούρων, 61 = P 335
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὥκεις ἵππους·
 ἢ δὲ μάλ' ἀργαλέην περάειν, σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐστᾶσι, ποτὶ δ' αὐτοὺς τείχος Ἀχαιῶν.
 65 ἔνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι
 ἱππεύσι· στείνοσ γάρ, ὅθι τρώσεσθαι ὀίω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ φίλ' ἀρήγειν,
 ἧ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 70 νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς 70 = N 227 = 70
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρου ἐνιπλήξωμεν ὄρυκτῃ, 72 cf. O 344

48. τῇ Bentley] τῇ τ'.

49. ἐφείλσσεθ' (ἐλλίσσεθ') Aelian. Nat. An. VI 6] ἐλλίσσεθ' H, ἐ(λ)λίσσεθ' Ω (cf. B 491) et dubitanter Nicanor. Cf. M 467.

— ἐταίρους] ἐταίρων Gerhard, post hoc vocabulum virgulam scribens.

50. διαβαινέμεν'] διαβήμεναι T et Aelianus l. l.

— *τοι] ol Ω, Weil ται (vel potius τιν', cf. § 99).

52. χεῖλ' ἐφρεσταότες] χεῖλ' ἐφρεσταόε L.

54. περὶ] διὰ Aristoph.

56. ἴστασαν Knight] ἴστασαν Ar. Ω. Cf. § 196 et B 525 Σ 346 γ 182 ϑ 435 σ 307. Fick υἷες στήσαν.

58. κεν ῥεῖ' Bentley] κεν ῥεῖα Ω, ῥεῖά κεν Brandreth.

59. εἰσβαίῃ] κατβαίῃ Zen. Aristoph.

— 'μενοίναον § 191] μενοίνεον.

— τελέουσι] τελείον Platt.

62. διὰ] περὶ l. a. in A, ἐπὶ Hartman.

— ἐλαύνομεν ὥκεις] ἐλαύνετε μώνυχας l. a. apud Eust.

63. ἐν αὐτῇ] ἀν' αὐτὴν C, ἐπ' αὐτῇ vHerwerden.

64. π(ρ)οτὶ A D] περὶ C. Cf. H 337 et 436.

— αὐτοὺς] αὐτὴν Platt (coll. H 436, 440).

66. ἱππεύσι] ἱππῆας Zen. Aristoph.

67. τοὺς Aristoph.] δὴ Ω.

68. φίλ' (ῥετ') Ar.] βούλετ' Ω.

- οὐκέτ' ἔπειτ' ὁίω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄπορρον προτὶ φάστῳ φειχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν. 74^a = Π 876
- 75 ἀλλ' ἄγεθ', ὣς κεν ἐγὼ φείπω, πειθόμεθα πάντες. 75 = Β 139
- ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ περὶ ἑσὶν τούχεσσι θωρηχθέντες 77 = Α 49
- Ἔκτορι πάντες ἐπόμεθ' ἀρολλέες αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μένειουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται. 79^b = Η 402
- 80 ὥς φάτο Πολυδάμας, 'φάδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀμύμων, 80 sq. = Ν 748 sq.
- αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τούχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. 81 = Γ 29
- οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἡγερέθοντο,
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ 'ρίδον Ἔκτορα δῖον.
 ἡνίοχῳ μὲν ἔπειτα ἐφῶι ἐπέτελλε φέκαστος 84 sq. = Α 47 sq.
- 85 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκόμεν' αὐτ' ἐπὶ τάφρῳ·
 οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοῦς ἀρτύναντες, 86^a = 43
- πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.
 οἱ μὲν ἅμ' Ἔκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πολυδάμαντι,
 οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, 'μέμασαν δὲ μάλιστα 89 = 197
- 90 τεῖχος φηξάμενοι κοίλῃσ' ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι,
 καὶ σφιν Κεβριόνησ τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφι
 ἄλλον Κεβριόνησ χειρίονα κάλλιπεν Ἔκτωρ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἤρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγνήνωρ,
 τῶν δὲ τρίτων Ἑλένος καὶ Διῖφοβος Θεοφειδής,
- 95 νῆε δ'ὲν Πριάμοιο· τρίτος δ' ἔεν Ἄσιος ἥρωσ, 95^a = Α 102
- Ἄσιος Ἰφρακλίδης, δὲν Ἀρίσβηθεν 'φέρον ἵπποι
 αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοὶ ἄπο Σειλλήκεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἤρχεν ἐὺς πάϊς Ἀγλίσαιος,
 Αἰνείας, ἅμα τῷ γε δ'ὲν Ἀντήνορος νῆε, 99^b sq. = Β 822 sq.
- 100 Ἀρχέλοχός τ' Ἀνάμας τε, μάχης ἐν φειδότε πάσης.
 Σαρπηδόων δ' ἡγεῖτο ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ Ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ φοι 'φείσαντο διακριδὸν ἔμμεν' ἄριστοι 103^b cf. Ο 108
- τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν, ὃ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
- 105 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄφαρον τυκτῆϊσι βόεσαι,

75. ἄγεθ' ὥσ] ἄγε τῶς Zen.

79. πείρατ'] πείρατ Zen. Aristoph. (cf. 289).

80. ἀμύμων Barnes] ἀπήμων Ω (item Ν 748).
 Cf. v. l. 5 566 μ 167 v 174 et K 19 al.

85. αἰδ'] αὐτ' (α) T H.

86 sq. ἀρτύναντες ... ἔποντο] sic Ar., -ντο...
 ἔκαστοι L (cf. Γ 1), ἔκαστος l. a. ant.90. τεῖχος το φήξιν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας
 G (ut vs. 198).

101. ἡγεῖτο L] ἡγήσατ' Ω.

- 'βάν δ' ἰθὺς Δαναῶν λεληκμένοι, οὐδ' εἴ' ἔφαντο 106 of. II 552
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνουσιν πεσέεσθαι. 107 = I 235
ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
βουλῇ Πολυδάμαντος ἀμωμήτο' ἐπιδόντο·
110 ἀλλ' οὐχ Ἰφτακίδης ἔθει' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110 of. B 837
αὐθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἄνιόχον θεράποντα,
ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θεῶσσι,
νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
115 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Φίλιον ἠνεμόεσσαν 115 = Θ 499
πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψε
ἔγχεϊ Ἰδομενῆος, ἀγανού Δευκαλίδας.
ῥίσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
120 τῇ δ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλινισι
ἠδρ' ἐπιτεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχημα,
ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἄνθρωποι, εἴ τιν' ἐταίρων 122 sq. of. Φ 531
ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας. sq.
τῇ δ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
125 ὀξεία κεκληγότες ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125^a of. B 222
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνουσιν πεσέεσθαι, 126 = I 235
νήπιοι, ἐν δὲ πύλινισι δὴ ἄνθρωποι ἠδρὸν ἀρίστου,
οὐδ' ὑπερθύμω Λαπιθάων αἰχμητῶν,
τὸν μὲν Περιθόοι' υἷα, κρατερὸν Πολυπόλεμν,
130 τὸν δὲ Λεοντῆα, βροτολογίῳ γῆσον Ἀρηλ. 130^b = Y 46 of. A 295
τὸ μὲν ἄρα προπάρειθε πυλάων ὑψηλῶν
ἕστασαν ὥς ὅτε τε δρῦες οὖρεσιν ὑψικάρηνιοι,
αἷ τ' ἄνεμον μένουσι καὶ δετὸν ἕματα πάντα,
δύλινισιν μεγάλινισι διηγεκέεσ' ἀραρυῖαι·
135 ὥς ἄρα τὸ χεῖρεσσι πεποιθότες ἦδὲ βίηφι 135^c = 153
' μένον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδ' ἐφέβοντο.

118. ῥίσατο § 201] ῥίσατο.

121. μακρὸν ὄχημα] *μακρὸν ὄχημα (item M 291 N 124)? Of. M 455, 460 Φ 537 Ω 446 (φ 47 = 166).

125. κεκληγότες T] κεκληγόντες A O D; of. § 159 of II 430 P 756, 759 μ 256 ξ 30.

127 sq. ἄνθρωποι... ἀρίστου, | οὐδ' (οὐδ', of. B 518)

ὑπερθύμω Zen. Aristoph.] ἄνθρωποι... ἀρίστου, | οὐδ' ὑπερθύμω Ω.

130. In schol. T additur versus: οὐδ' ὑπερθύμω Κορώνου Καίνειδας (= B 746).

131—140. Aut hos aut vs. 141—153 delendos censebat Hephaestio.

131. πυλάων] θυράων A.

- οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τείχος ἐν δμητόν, βόας αἶας
 ὑψός' ἀνασχόμενοι, ἔκιοι μεγάλοι ἀλαλητῶι 138^a cf. X 34
 Ἄσιον ἀμφὶ γάνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην 139^b = 193
- 140 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Φοινόμαόν τε.
 οἱ δ' ἦ τοι τῆος μὲν ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὤρνυον ἔνδον ἰόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν,
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τείχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν 143 cf. O 395
 Τρῶας, ἀτὰρ Λαναῶν γένετο φριγὰ τε φόβος τε, 144 = O 396
 145 ἐκ δὲ τῷ ἀΐξαντε πυλάων πρόσθ' ἐμαχέσθην,
 ἀγροτέροισι σύεσσι φροικότε, τῷ τ' ἐν ὕρσσι
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτόν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἴσσοντε περὶ σφίσι γάγνυτον ὕλην,
 πυρυνὴν ἐκτάμνοντε, ὅπαι δέ τε κόμπος ὁδόντων 144^b = Π 366 cf. A 456
 150 γίγνεται, εἰς ὃ κέ τις τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλῃται·
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαιινὸς
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἡδὲ βίηφι. 149^b = A 417
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐν δμητῶν ἀπὸ πύργων
 155 'βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων
 νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὥς 'πίπτον ἔραζε,
 ἅς τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
 ταρφέας κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ·
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἔρρεον ἡμὲν Ἀχαιῶν
 160 ἡδὲ καὶ ἐκ Τρώων, κόρυθες δ' ἀμφ' αὖτον αὐτεὺν
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλίδεσσαι.
 δὴ ῥα τότ' ὤιμωξεν καὶ ἔξω 'πεπλήγετο μηρὸν 162 = O 397·198
 Ἄσιος Ἑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας γέπος κῦδα·
 „Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
 165 πάγῃ μάλ'· οὐ γὰρ ἐγὼ γε 'φάμην ἦρσας Ἀχαιοὺς
 σχησέμεν' ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀπτόουσ. 166^b = H 309
 οἱ δ', ὥς τε σφῆκας μέσον αἰόλοι ἡὲ μέλισσαι

138. ἔκιοι] κίτην Zen. Aristoph.

141. τῆος (ταῖος) Brandreth] αἶωσ. Idem error est N 143 O 277 P 727, 730 β 148 γ 196, item ὄφρα pro τόφρα O 547 (et 3te vel δάι pro τότε A 568 Π 690 P 178?). Cf. § 323.

142. ἰόντες] sic Ar., -τας Ambr. T.

147. δέχεται] sic Ar., δέχεται Ambr.; expectatur dualis (δέχθον vel μένενον, ut N 472). Cf. § 227.

149. ἐκτάμνοντε CH] -τες Ω.

151. στήθεσσι] -σφι D (cf. B 388).

153. λαοῖσιν] λάσεσιν (lapidibus) Zen. (λάσειν legisse Zenodotum suspicatur Lehrs).

160. αὐτεὺν] αὖον Fick (cf. N 441 et § 7, 191).

161. βαλλόμεναι] sic Zen., βαλλομένων Ar. („αι πᾶσαι" T).

162. καὶ ἔξω Bentley] καὶ καὶ δ.

- φοικία ποιήσωνται δδῶ ἐπι παιπαλοίσσῃ,
οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
- 170 ἄνδρας θηρητήρας ἀμύνονται περὶ τέκνων,
ὃς οἷ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δού' ἐόντες
χάσσασθαι, πρὶν γ' ἡ κατακτάμεν' ἡ γαλῶναι.“ 172 cf. O 557
- ὃς ἔφατ', οὐδὲ Διδὸς πεῖθε φρένα τάυτ' ἀγορεύων
- 174 Ἔκτορι γάρ φοι θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξει. 174 = O 596
174^b = A 79
- 182 ἔνθ' αὖ Περιθόοι νῖός, κρατερὸς Πολυποίτης,
δούρ' ἔβαλεν Δάμασον κυνέος διὰ χαλκοπαρήϊον 183^b = F 294 Y
οὐδ' ἄρα χαλκίῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διὰ πρὸ 184 of. Y 398
185 αἰγμὴ γριμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ 185 sq. = F 399 sq.
185^b sq. = A 97 sq.
ἔνδον ἅπας πεπαλάκτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλων καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξε.
υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὅζος Ἄρηος,
Ἰππόμαχον βάλε δουρί, κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
- 190 αὐτίς δ' ἐκ κολεοῖο φερυσάμενος ξίφος ὅξυν 190^b = F 496 Y
Ἀντιφάτῃ μὲν πρῶτον, ἐπαῖξας δὲ ὁμίλον, 191^b sq. = F 293
'πληξ' αὐτοσχεδίν' δ' ἄρ' ὕπτιος οὐδὲ ἰρεῖσθῃ. 192^b of. H 145^{sq.}
αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην 193^b = 189
πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ. 194 = Θ 277
- 195 ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἅπ' ἔντα μαρμαίροντα, 195^a = O 348
τόφρ', οἱ Πολυδάμαντι καὶ Ἔκτορι κοῦροι ἔποντο,
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα 197 = 89
τειχὸς τε ῥῆξαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
οἱ ῥ' ἔτ' ἐμερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.

- 175 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσι, 175 cf. O 414
ἀργαλίον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ' ἀγορεύσαι.
πάντῃ γὰρ περὶ τείχεος ὀρώρει θεσπιδὰς πύρ
δήϊον Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
νηὸν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχήμεο θυμὸν 178^b cf. O 138
- 180 πάντες, ὅσοι Λατοῖσι μάχῃσι ἐπιτάρροθοι ἦσαν.
σὺν δ' ἱβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊότητα.

171. αἷ γ' οὐδ' Ar. D L.
— ἰόντες D T] -ναι A C.
175—180. Zen. om., Aristoph. Ar. —
(fortasse etiam versum 181).
178. δήϊον Bentley] λάϊον Ω, quod adi. a
voce τείχεος nimis longe est remotum neque
cum voce πύρ potest iungi; natum est e
δάϊον (quae lyrica est adiectivi forma).

ΙΛΙΑΣ, ΜΑΓΝΟΝ.

179. θυμὸν] -μῶι T.
185. (F)ιμένη T] χαλκίῃ Ω (cf. vs. 184 et
Y 399).
192. οὐδὲ ἰρεῖσθῃ] οὐδὰς ἱρεῖσθαι (Ar.) L;
cf. A 144.
198. ῥῆξαι... ἐνιπρῆσαι D T] -ξιν...-σιν
Ω. Cf. B 544.
199. τάφρῳ] -ον D T.

- 200 ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περυσέμεναι μεμαῶσι, 200^b-202 = 218
αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐφέργων, 899.
φοινῆεντα δράκοντα φέρων δνύχεσσι πέλωρον 220^b = o 161
ζωιόν, ἔτ' ἀσπαίροντα, καὶ οὐ πῶ ἄλθετο χάρμης,
'νόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δειρὸν
205 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ φέθεν ἤκε χαμάζε 205^a = s 375
ἀλγήσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ,
αὐτὸς δὲ κλάγξας 'πέτετο πνοιῆϊς' ἀνέμοιο.
Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ἐπεὶ ἔλδον αἰόλον ὄφιν
κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο. 209^b = E 742
- 210 δὴ τότε Πολυδάμας θρασὺν Ἔκτορα 'ρεῖπε παραστάς· 210 = 60
'Ἔκτορ, αἶε μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορήσι
ἑσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ φέροικε 212^b = φ 319
δῆμον ἔοντα παρ' ἔξ ἀγορευμέν', οὐτ' ἐνὶ βουλῇ
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἶδν ἀΐξειν·
- 215 νῦν αὖτ' ἐκφερέω ὥς μοι δοκεῖ ἔμμεν' ἄριστα. 215 cf. I 103
μὴ ἴωμεν Ἀναοῖσι μαχεσσόμενοι περὶ νηδῶν.
ᾧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀλομαι, εἰ ἔτεόν γε
- 218 Τρῳσὶν ὅδ' ὄρνις ἦλθε περυσέμεναι μεμαῶσι, 218^b = 200
220 φοινῆεντα δράκοντα φέρων δνύχεσσι πέλωρον 220 = 202
ζωιόν, ἄφαρ δ' ἀφέηκε πάρος φίλα φοικί' ἐκέσθαι,
οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἐφοῖσι·
ὥς ἤμεσ, εἴ πέρ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
ρηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, φείξωσι δ' Ἀχαιοί,
225 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἔλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
πολλοὺς γὰρ Τρῶων καταλείψομεν, οὗς κεν Ἀχαιοὶ

219 αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐφέργων,

219 = 201

200 et 218. *περυσέμεναι*] cf. B 544.208. *ἐπεὶ* l. a. ant.] *ὅπως* Ω. Cf. A 459.

— *ὄφιν*] **ἔγγιν* (Att. *ἔγιν*, cf. *ἔγγινος* et *αἰγίνος*)? ὄφρον Brandreth (ut B 723). Alia est ratio adiectivi ὀφιοείσης Antimach. fr. 78 cum voce ἡνιόκοισι simm. (§ 21) componendi. Hipponacti (fr. 49) ὄφρις tribuit Tzetzes, sed et κακῶμήχανα: nihil igitur valet eius testimonium. Hipponactem autem l. l. ὄφρις (ὁ ὄφρις) scripsisse credibile. Veteres grammatici μείουρον appellabant versum (cf. schol. Eust. Athen. 632 et § 22), et Demetrius de Elocutione (Rhet. Spengel III 317) hanc κακοφωνίαν consulto quaesitam putat, poetae

enim dicere licuisse *ὅπως ὄφιν αἰόλον εἶδον* (obstabat tamen *φ*); nunc multi putant sonum ὁ- vi adspiratae produci, conferentes voces σκύ(π)φους Panyas. apud Athen. 498 ᾧ, σκύ(π)φον Hesiod. fr. 193, *σκού(π)χον* Theogn. 1099.

211. "Ἔκτορ, αἶε μὲν] *Ἔκτωρ, αἶε? Cf. § 324¹⁰.

— *ἐπιπλήσσεις*] sic Ar., *ἐπιπλ.* T (cf. A 55).

213. *δήμων*] *δήμου* Bentley (cf. B 198 A 328 M 447). Vulgatam sequitur Hor. Ep. I 1, 59.

214. *κράτος*] *κλίος* l. a. in A.

218. *ἦλθε* Ar.] *ἐπῆλθε* Ω. Cf. Ω 219.

219. Om. A¹ C D¹.

- χαλκῷ δειώσωσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ὧδέ γ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 φειδείη τεράων, καὶ φοι πειθόλατο λαοί.“ 229^b = Ξ 93
- 230 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδῶν προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ· 230 aq. = Σ 284 aq.
 „Πολυδάμαν, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις· 231^b-234 = H 857
 φοῖσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι. 899.
 εἰ δ' ἔτεδν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
 235 ὃς κίλειαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθίσθαι
 βουλάων, ὧς μ' αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε· 236 of. B 112
 τύνη δ' οἰωνοῖσι ταυνοπτερύγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὗ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω, 238 of. A 160
 εἴ τ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἰόα τ' ἡέλιόν τε, 239^b = ι 26 + 240
 240 εἴ τ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γι ποτὶ ζόφον ἡερόεντα. 240^b = ι 241
 ἤμεσ δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανάσσει.
 εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. 243^b of. O 496 Ω
 τίπτε σὺ δέδρῳικας πόλεμον καὶ δνῖοτῆτα; 500
- 245 εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γι περὶ κτεινόμεθα πάντες
 νηυσὶν ἔπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολλίσθαι·
 σὺ γάρ τοι κραδίη μενεδίκτος οὐδὲ μαχέμων.
 εἰ δὲ σὺ δνῖοτῆτος ἀφέξειαι ἢ τιν' ἄλλον
 παρφάμενος φεπέσσειν ἀποτρέψεις πολέμοιο, 249^a = β 189
- 250 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεαι.“ 250 of. A 433
 ὧς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο 251 aq.^a = N 833
 899.
 251 = β 413 3 46, 104
 255^b = O 827 II 780
- 255 ὁτίλγες νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὕπαζε.
 τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἡδὲ βίηφι
 δῆγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν· περικέτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων· φέρυον καὶ ἔρειπον ἐπάλεξις
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ὧς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 260 πρῶτας ἐν γαίῃ· θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.

230. ἄρ' ὑπόδρα φιδῶν προσέφη] sic (ιδῶν)
 Δρ., ἡμῖβρε' ἱππῆτα μίγας Zen. (ut O 471
 F 715).

231. Πολυδάμαν (Πουλ.) Zen. Chamaeleo]
 Πουλύδμα Δρ. Ω. Cf. A 86.

236. *βουλῶν ὧς μ' (οι)] βουλῶν ὧς τί μοι.
 Cf. § 56 et 13.

246. ἱπ' sic (ἱπ') Δρ., ὑπ' Zen. T.

249. ἀποτρέψεις T] -στρέψεις Ω. Cf. γ 256
 et A 758.

- τάς οἱ γ' ἀφ' ἑρουν, ἔλποντο δὲ τείχος Ἀχαιῶν
 ῥηξέμεν'. οὐδὲ νύ πω Δαναοὶ ἤαζοντο κελεύθου, 262 cf. A 504
 ἀλλ' οἱ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξις
 ἄλλον ἀπ' αὐτῶν δούους ὑπὸ τείχος ἰόντας.
 265 ἀμφοτέρω δ' Ἀλάντε κελευτιάοντ' ἐπὶ πύργων
 πάντοσ' ἐφοιτῆκν, μένος δ' ἐρύνοντες Ἀχαιῶν.
 ἄλλον μελιχλοῖσ', ἄλλον στερεοῖσι φέπεςσι
 νείκεον, ὃν τινὰ πάγχυ μάχης μεθιέντα λίδοιεν
 „ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ὅς τ' ἔσχορος ὅς τε μεσῆις
 270 ὅς τε χειρότερος, ἐπεὶ οὐ πω πάντες ὁμοῖοι
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο φέρων ἅπασι
 καὶ δ' αὐτοὶ τότε πού γινώσκετε. μή τις ὀπίσσω
 τετράφθω προτὶ νῆας ὁμοκλήτηρος ἀκούων, 273^b cf. Ψ 452
 ἀλλὰ πρόσω λίσσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 275 αἶ κε Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
 νεῖκος ἀπωσαμένους δούους προτὶ γάστρῳ δέεσθαι.“
 ὅς τῳ γε προβιβάντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὅς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμεῖαι
 ἥματι χειμερῶι, ὅτε τ' ὤρετο μητιέτα Ζεὺς
 280 νιφέμεν', ἀνθρώποισι πιφανυσκόμενος ἐξ ἁ κῆλα' — 280^b = h. Ap. 444
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χεῖ ἐμπέδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρῶιονας ἄκρους 282^b cf. Θ 557
 καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πύονα φέργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἄλδς πολιῆς κέχυνται λιμέσιν τε καὶ ἀκτῆι.
 285 κῦμα δὲ μιν προσπλάζον ἐρύκεται, ἄλλα δὲ πάντα
 φεφλύαται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος' — 285^b = E 91
 ὅς τῶν ἀμφοτέρωσιν λίθοι ἵπταίνοντο θαμεῖαι,
 αἶ μὲν αἶ εἰς Τρῶας, αἶ δ' ἐκ Τρῶων ἐς Ἀχαιοῦς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τείχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.
- 290 οὐδὲ κὲ πω τότε γε Τρῶες καὶ παῖδιμος Ἐκτωρ
 τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχῃα, 291 cf. N 124

264. ἰόντας] ἰόντας O (cf. A 277).

269. μεσῆις] μεσηγύς Goebel.

277. προβιβάντε Nauck] προβόωντε Ω, sic et
 προβόωντε Ar.; cf. βιβῶντα pro βιβάντα tradi-
 tum Γ 22 al. et v. l. O 307.

280. ἐξ ἁ] cf. Θ 430.

281. ἐμπέδον] sic Ar., ἔσπετον Mass.

283. λωτεῦντα] sic Mass., λωτοῦντα Ar.
 (= λωτόντα). Cf. § 69.

284. ἀκτῆι vChrist] ἀκταῖς. Cf. § 57.

285. ἐρύκεται] *ἐρύκατο? Med. pro act. †.

286. φεφλύαται OT] εἰλύται A D.

289. βαλλομένων] βαλλόντων Brandreth.

291. μακρὸν ὄχῃα] cf. γs. 121.

- εἰ μὴ ἄρ' υἷδ' ἐφ' ὅν Σαρπηδόνα μητιέτα Ζεὺς
 ὤρσεν ἔπ' Ἀργεῖοισι, λείονθ' ὡς βουσί γέλιξι.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἐρίσιν, 294^a = Φ 581
- 295 καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς
 ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψει θαμείας
 χρυσείησι ῥάβδοις διηνεκείην περὶ κύκλον.
 τὴν ἄρ' ὃ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
 'βῆ δ' ἔμεν' ὡς τε λέων ὀρρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευήσῃ 299 cf. K 297 P 61
 300 δ-φυρὸν ἐπι κρέσσων, κίεταί δέ γε θυμὸς ἀγάνωρ 299^a = ζ 130
 μήλων πειράσσοντα καὶ εἰς πυκινὸν δόμον ἰλθεῖν· 300^b cf. ζ 133
 εἴ περ γὰρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόθι βώτορας ἄνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντασ περὶ μῆλα,
 οὐ ρά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δίσσθαι,
 305 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἦ ἥρπαξε μετάλμενος ἥ καὶ αὐτὸς
 ἐβλήτ' ἐν πρώτοισι· τοῖσ' ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι. 306 cf. A 675
 ὡς ῥα τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
 τεῖχος ἐπαΐξει διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξι.
 αὐτίκα δὲ Γλαυκὸν προσέφη, παῖδ' Ἰππολόχοιο·
- 310 „Γλαυκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα
 ἱδρὸν τε κρέσσιν τε ἰδὲ πλείοισι δέπασσι 311 = Θ 162
 ἐν Λυκίῳ, πάντες δὲ θεοὺς ὡς εἰσοράουσι;
 312^b cf. ε 173 ο
 καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας, 520
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο. 314 = Z 195
- 315 τῷ νῦν χρηὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἔντασ
 ἐστάμεν' ἥδ' ἐμάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι, 315^b sq. = A 341
 316^a sq.
 ὅφρα τις ὡς γέλοιμι Λυκίων πύκα θωρηκτάων· 317^b = O 689, 739
 ,οὐ μὰν ἀκλείης Λυκίην κάτα κοιρανέουσι
 ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πύονα μῆλα
- 320 φοῖνόν τ' ἔξαιτον μελιμηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ εἰς
 ἐσθλὰ, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.
 ὃ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
 αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρᾶ ἀθανάτω τε [B 447
 323^a = P 444 cf.

295. ἐξήλατον] sic Zen. Nicanor, ἐξήλατον
 Ar., ἐνέλατον Nauok.

296. ἤλασεν] ἐξήλασ' Zen.

297. χρυσείῃσι] -οισ D T, utrumque novi-
 cium; *ῥάβδοις χρυσαῖοις? Cf. § 57, 18, 61.

302. αὐτόθι Par.] αὐτόφθι Ω. Cf. N 42 T 255
 x 140 ψ 147, 640. Similes controversiae

sunt § 852 (θύρησι-θι) p 221 (φλίψεται-φλίψι).

311. πλείοισι δέπασσι § 60] -οισ δεπάσσι.

317. ὡς (ὡς) Bentley] ὡδ'.

318. ἀκλείης Ambr. I 181 Par. 1805 Vat.
 26] ἀκλήῃς (vel -οιῃς) Ω, Ar. „ἀκλῆος“ (log.
 ἀκλείης?). Cf. § 73.

323. ἀγῆρᾶ § 82] ἀγῆρᾶ τ'. Cf. B 447.

- ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην 324 cf. I 709
- 325 οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην εἰς κυδιάνειραν 325^a = A 225
- νῦν δ' — ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφ' ἐστῶσιν θανάτοιο
 μυρία, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι —
 ἴομεν, ἥε τιν' εὐχος ὀρέξομεν ἥε τις ἤμιν.“ 328 cf. N 327
- ὥς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησε.
- 330 τῶ δ' ἰθὺς 'βήτην Λυκίων μέγα ξέθνος ἄγοντε. 330^a = P 492
- τοὺς δὲ φειδῶν 'ρίγησεν νιδὸς Πετεοῖο Μενεσθενέως·
 τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
 'πάπτινεν δ' ἀνὰ πύργον, Ἀχαιῶν εἴ τιν' ἴδοιτο
 ἡγεμόνων, ὅς τις φοι ἄρην ἐτάροισιν ἀμύναι· 334^b cf. Π 512
- 335 εἰς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δῶα, πολέμοι' ἀκορήτω,
 ἐσταότασ, Τεῦκρόν τε, νέον κλισίῃθεν ἰόντα,
 ἐγγύθεν. ἀλλ' οὐ πάς φοι ἔεν βώσαντι γεγωνεῖν,
 τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν. αὐτὰ δ' οὐρανὸν ἴκε 338^b = B 153
- βαλλομένων σακίων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν
- 340 καὶ πυλέων· πάσας γὰρ ἐπώιχετο, τοὶ δὲ κατ' αὐτάς
 ἱστάμενοι πειρῶντο βίηι βήξαντες ἐσελθεῖν.
 αἰψα δ' ἐπ' Αἴαντε προῖε κήρυκα Θωάτην·
 „ἔρχεο, δῖε Θωῶτα, θείων Αἴαντε κάλεσσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων 344 = 357
- 345 εἴη, ἐπεὶ τάχα τῆιδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος· 345 cf. 358
- ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγού, οἳ τὸ πάρος περ 346 sq. = 359 sq.
- ζαχαῖες τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὁσμύνας.
 εἰ δέ σφιν καὶ κειθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρε, 348 cf. 361
- ἀλλὰ περ εἶος ἦτο Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἶας, 349 sq. = 362 sq.
- 350 καὶ φοι Τεῦκρος ἄμ' ἐσπέσθω τόξων ἐν φειδῶσ.“ 350^b = B 718
- ὧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα φοι κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας, 351 = A 198

325. εἰς] ἀνὰ O (ut N 270 = 155).

328. Olim addebant quidam: δώσει ἀπο-
 κτάμενος κλυτὰ τεύχεα καὶ δόρυ μακρόν.

331. (')ρίγησεν C'] ῥίγησ' Ω. Cf. § 17.

— Πετεοῖο] cf. B 552.

333. πύργον] τειχος Bekker (ut vs. 352),
 an *μίσσον?

— ἴδοιτο] neglecto ς.

334. ἀμύναι] ἀλάλκοι Nauck (coll. Φ 519),
 item O 736. Cf. § 113.

337. βώσαντι] βοδόντι Knight. Cf. s. 400
 et § 192.

— γεγωνεῖν] sic Ar., γεγώνων Ptolemaeus
 Aso.; cf. § 260.

339. τρυφαλειῶν] *κυνέων? Cf. § 56.

340. πάσας γὰρ ἐπώιχετο] sic Zen., πάσαι
 γὰρ ἐπώιχετο A Ar. (interpretatus ἐπείκιντο:
 tota porta clausa erat, cf. B 809). Apoll. lex.
 ἐπώιχετο (cf. συνοικεῖτε B 218, συναχθέν
 Hes. Theog. 690). — Postmodo inserti vi-
 dentur vs. 340 sq. (del. Duentzer).

342 sq. Αἴαντε Zen. Syr.] — ιτα Ω (cf. K 58).

347 et 360. ζαχαῖες § 73] ζαχρηῖς.

348. καὶ κειθι] sic Ar., κάκισι Zen. (ὧδε
 vs. 348 interpretatus δεῦρο, cf. § 49).

350. Aristoph. Ar. —, item vs. 363 Ar.

350 et 363. ἄμ' ἰσπίσθω] ἄμα σπίσθω
 Syr. A² H.

- 'βῆ δὲ θέειν παρὰ τείχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτάνων,
'στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἶθαρ δὲ προσκύδα' 353 cf. P 707
„Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορες χαλκοχιτάνων, 354 = A 285
355 ἦνωγεν Πεισειῖο διοτρεφέος φίλος υἷος
κεῖσ' ἔμεν', ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσῃτον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον, ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων 357 = 344
εἶη, ἐπεὶ τάχα κείθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος· 358 cf. 345
ὅδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ 359 sq. = 346 sq.
360 ζαχαρεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεικος ὄφρα, 361 cf. 348
ἀλλὰ περ οἷος ἔω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας, 362 sq. = 349 sq.
καὶ φοι Τεῦκρος ἄμ' ἐσπέσθω τόξων ἐν φειδώ.“
ὅς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
365 αὐτίκ' Ὀϊεῖδην ἔπειτα πετρόεντα προσκύδα'
„Αἶαν, σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
ἐσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετε ρίψι μάχεσθαι'
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιάω πολέμοιο. 368 = N 752
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπεὶ κ' ἐν τοῖς' ἐπαμύνω.“ 369 cf. N 753
370 ὅς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
καὶ φοι Τεῦκρος ἄμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος· 371^b cf. A 257
τοῖς δ' ἄμα Πανδίων Τεύκρου ᾠφέρε καμπύλα τόξα.
εὔτε Μενεσθέης μεγαθύμου πύργον ἔκοντο
τείχεος ἐντὸς ἰόντες, — ἐπειγομένοισι δ' ἔκοντο, —
375 οἳ δ' ἐπ' ἐπάλξις βραῖνον ἐρεμνῆι λαίλαπι ρῖσοι, 375^b cf. Y 51
ἰφθιμοὶ Λυκίων ἡγήτορες ἥδ' ἐμέδοντες·
σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὅρτο δ' αὐτῆ.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπηδόντος ἐταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
380 μαρμάρωι ὀκრიόεντι βαλὼν, ὃ ῥα τεῖχεος ἐντὸς 380^a = : 499 cf.
'κεῖτο μέγας παρ' ἑκαλξιν ὑπέρτατος· οὗ κέ γε ρεῖα II 785

352. παρὰ A] κατὰ Ω.
355. ἦνωγεν § 225] ἠνώγει.
— Πεισειῖο] cf. B 552.
359. ὅδε] sic Ar., καίσι Zen. (cf. vs. 348).
365. Ὀϊεῖδην Knight] Ὀϊεῖδην Ω, ἄρ' Ὀϊεῖδην Zen. (item N 203, 712 Ψ 759; cf. B 527).
Error redit N 203, 712 Ξ 446 IT 380 Ψ 759.
366. σφῶϊ] σφῶς Zen. (cf. § 92).
367. ὀτρύνετε Bentley] -τον.
368. καίσι'] καίσι(ι) Zen.; cf. A 528.

372. Ar. —
— τοῖς δ' ἄμα] τοῖσι δὲ Nauck, an *τοῖς ἄμα? Cf. § 60.
374. ἐπειγομένοισι] ἐκδομένοισι T (ut H 7).
379. Ἐπικλῆα] Ὀικλῆα Apoll. lex.
381. οὗ κέ γε ρεῖα Menrad] οὐδέ κέ μιν ρεῖα (H ρεῖα, D om. κε). Cf. Y 101 et § 8, 81¹.
Brandreth οὐδέ κε ρεῖα | χεῖρὶ γε τῇ ἐτέρῃ φέροι ἀνήρ (Nauck χεῖρὶ μιν ἀμφοτέρῃσιν ἀνήρ ἔχοι).

- χείρεςσ' ἀμφοτέρημισ' ἔχει ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἦβων,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἶρας,
 'Θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστι' ἄραξε
 385 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς. ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι γεφυρῶς
 κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, 'λίπε δ' ὅστέα θυμός.
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἰππολόχοιο,
 ἰῶι ἐπεσσυμένον 'βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 ἦι 'ρίδε γυμνωθέντα βραχίονα, 'παῦσε δὲ χάρμης.
 390 ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθῶν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
 βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετάοιτο φέπεσι.
 Σαρπηθῶντι δ' ἄχος 'γένετο Γλαῦκοι' ἀπιόντος,
 αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὄμωσ δ' οὐ 'λάθετο χάρμης,
 ἀλλ' ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχῆσας
 395 'νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος, ὃ δ' ἐσπόμενος 'πέσε δουρὶ
 πρηνήσας, ἀμφὶ δέ τοι 'βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶι.
 Σαρπηθῶν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆισι
 εἰλχ'· ἦ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπερθε
 τείχεος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ 'θῆκε κέλευθον.
 400 τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὃ μὲν ἰῶι
 'βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσφι φαιινὸν
 ἀσπίδος ἀμφιβρόντισ· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
 παιδὸς ἐξοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῆισι δαμείη· —
 Αἴας δ' ἀσπίδ' ἐνυξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διὰ πρὸ
 405 ἦλυθεν ἐγγεῖν, 'στυφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα.
 'χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξις, οὐδ' ὃ γε πάμπαν
 'χάζετ', ἐπεὶ τοι θυμὸς ἐφέλδετο κῦδος ἀρέσθαι.
 'κέκλετο δ' ἀντιθέοισι φελιξάμενος Λυκίοισι·
 'ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
 410 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ ἰφθίμωι περ ἰόντι,
 μούνοισι φηξαμένωσι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον.

382^a cf. Σ123δ116382^b = Ω 565 ψ383^a = Ε304 [187

[sq.

384^b sq. = μ 412384^c cf. Ψ 678 *385^a = 742 [426

386 cf. Π743 μ414

386^b = γ 455 cf.

γ 406 λ 221

389 cf. Η 511 sq.^a395^a = Ν 178395^b cf. Ν 570396^a = Ν 181 Ξ

420

397^b = δ 506 ε 84

401 cf. Β 388

402^a = Β 389

404 cf. Η 260

405 = Η 261

408 cf. Η 421

409^a = Δ 234

410 = γ 556

410^a = Ρ 252

411 cf. 418

382. χείρεςσ' ἀμφοτέρημισ' ἔχει] sic Ar., χεῖρι γε τῇ ἐτέρῃ φέροι Α.

383. ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἶρας] ὃ δὲ μιν ῥία πόλλα καὶ οἶος l. a. in A (ut vs. 449). — δ' ἄρ'] δι' f' Brandreth.

385. δ' ἄρ' ἀρνευτήρι] ἄρ' om. TL, ἀρνευτήρι Syr., δι' φαρνευτήρι Knight.

386. ἀφ' ὑψηλοῦ] ἀπ' εὐρηγίος l. a. in A (ut Π 743).

389. ἦ Bentley] ἦ ῥ'.

393. ὄμωσ] *ἱμνωσ? δ δ' οὐδ' ὡς Lehre, ἀλλ' οὐδ' ὡς Duentzer (propter δ γε quod sequitur probabilis). Cf. § 319 et l 565. Sententiam aperit ἱμνωσ E 191 τ 302.

401. στιβαρῆι A D T] -σαι C (cf. Β 388).

404. ἐνυξεν ἐπάλμενος] cf. Η 260.

— οὐδ' Ar. D] ἦ δὲ A C T.

406. 'χωρησεν] -σαν A C¹ D.

407. ἐ(φ)έλδετο Syr.] ἐέλετο Ar. A D, ἐφέετο T. Cf. δ 162.

- ἀλλ' ἐφομαρτέετε· πλεόνων τοι φέργον ἄμεινον.“ 412^a of. Θ 191
 ὥς ἔφαθ', οἳ δὲ γάνακτος ὑποδρείσαντες ὁμοκλῶν 413 = Ψ 417, 146
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ γάνακτα. of. Ω 265
- 415 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἱκαρτύναντο φάλαγγας 415 = Δ 216
 τεῖχος ἐντοσθεν, μέγα δὲ σφισι φαίνεται φέργον 416 of. Δ 734
 οὔτε γὰρ Ἰφθίμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο 416^b of. χ 149
 τεῖχος βηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον, 418 of. 411
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
- 420 τεῖχος ἄψ ὥσασθαί, ἔπει τὰ πρῶτ' ἐπέλασθεν. 420 of. ο 418
 ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὔροισι δὴ ἄνερε δηριάεσθον,
 μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντε, ἐπιξύνωι ἐν ἀρούρηι,
 ὦ τ' ὀλίγωι ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ κρίσις,
 ὥς ἄρα τοὺς διέφεργον ἐπάλξεις· οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων 424^b = Hes. Scut.
 237
- 425 ὁκίσιον ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσφι βοείας, 425sq. = E 452 sq.
 ἀσπίδας ἐκύνκλους λαισθήϊα τε πετρώοντα.
 πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροά νηλεὶ χαλκῷ,
 ἡμὲν ὅττι στρεφθέντι μετὰφρενα γυμνωθείη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος ἀντήσ.
- 430 πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν
 ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερσητὶς ἀλκνήσ,
 καὶ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
- 435 κρίσας, ἵνα παισὶν ἀφεικέα μισθὸν ἄρῃται·
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ κρίσῃ μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε, 436 = ο 413
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέριτερον Ἴκτορ' ἔδωκε
 Πριαμίδει, ὃς πρῶτος ἐσκάλετο τεῖχος Ἀχαιῶν. 438 of. Π 558
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνάσ· 439 = Ν 149 of.
 Θ 227
- 440 „ἔρυσθ', ἱπποδάμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος 440^a = Δ 509
 Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδάς πῦρ.“
 ὥς ὅτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' οὔασι πάντες ἄκουον, 442^a = γ 364, 373

412. ἐφομαρτέετε] -τέετε vel -τέιτον (ut Θ 191; of. § 52) Ω, ἐφομαρτέετε ΑΓ. (of. § 819).
 — τοι Hoffmann] δι τοι (τι, τ') Ω, δι το Bentley.

422. ἔχοντε] -ντες Ω.

423. ὀλίγωι... χώρῳ] -γῃ... -ρη Zen. (ut P 394).

— κρίσις] κρίσις Apoll. lex.

424. αὐτέων] αὐτέων D L (of. § 56).

— In G L subiungitur versus: βάλλον ἄμυ-

νόμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείρῃσιν (of. Σ 534 i 55).

425. στήθεσφι T] -σσι Ω. Cf. vs. 401.

428. ὅττι] ὅττω Zen.; *ὅτε? Of. § 102.

433. ἀλκνήσ] ἀλκῆσι (mendica) Apoll. lex.

436. ἀφεικέα] sic (ἀεικία et ἀναικία = ἀνευ νείκου) et ἀμεμφία ΑΓ.

437. ὑπέρτερον] -τατον Ambr.

442. ὅτ' ἔφατ' Α T] (ἔφατ' ἐπύρνω? of. ο 270 al.; quod tamen alibi non invenitur)

- ἴθυσαν δ' ἐπὶ τείχος ἀπολλέει. οἱ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες, 444^b = P 412
 445 Ἔκτωρ δ' ἀρπάξας λαῶν ἔφερεν, ὅς ῥα πυλάων
 εἰστέκει πρόσθε, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθε
 δέξοι ξέν· τὸν δ' οὐ κε δού' ἀνέρε δάμου ἀρίστῳ 447^b = A 328
 ῥηϊδίῳ ἐφ' ἑμάξαν ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσσειαν, 448^b = 242
 449 οἶοι νῦν βροτοὶ εἰδ'· ὃ δέ μιν ῥέα ἄλλε καὶ οἶος. 449 = E 304
 450 ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέροι πόκον ἄρσενος οἶδς
 χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἔχθος ἐπιείγει,
 ὅς ἔκτωρ ἰθὺς σανίδων ἔφερε λαῶν ἀίρας,
 αἷ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 455 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες
 εἶχον ἐπημοιβοί, μίαι δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 'στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἑρυσάμενος ἔβαλε μέσσω, 457^a = A 496
 εὖ διαβάς, ἵνα μή γοι ἀφανυρότερον βέλος εἴη·
 'ρῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς, πέσσε δὲ λίθος εἴσω
 460 βριθοσύνῃ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι ἔμυκον, οὐδ' ἄρ' ὄχῃε
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαῶς ὑπὸ ῥεπῆς. ὃ δ' ἄρ' εἰσθορε φαίδιμος Ἔκτωρ 462^a = D 192
 νυκτὶ θοῆι ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῶι
 σμερδαλέῳ, τὸν ἔρυστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶ
 465 δοῦρ' ἔχεν. οὐ κέν τις μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας, πυρὶ δ' ὄσσε ἐδεδήει.
 'κέκλετο δὲ Τρώεσσι γυλιζάμενος κατ' ὀμίλον
 τείχος ὑπερβαίνειν, τοὶ δ' ὀτρύνοντ' ἐπὶ λόντο·
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τείχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 470 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλίστατος ἐτύχθη. 471 = Π 296

450 τὸν γοι ἀφανυρόν ἰθὺς Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμηνος.

450 cf. B 319

444. ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες] ἐπεὶ θεοὶ
 ἔκλυον αὐτῶν (ut O 270) Zen., ἦσαν igitur
 vs. 439 de Iove dictum ratus (item Ar.).

448. ὀχλίσσειαν] ὀχλήσειαν D; eadem vari-
 tas Ω 567, 242 ψ 188. Cf. Φ 261 et § 144.

449. μιν ῥεῖα] ῥεῖα γοι? Cf. M 381 et § 88¹.

450. Zen. om., Aristoph. Ar. — Versus
 proximo parum apte subiunctus.

— ἀγκυλόμηνος § 55 et 83¹⁰ — μήτεω.

451. φέροι] sic Ar., φέροι T (cf. vs. 465).

454. εἴρυντο] ἐρύοντο Knight (cf. § 164).

457. δὲ μάλ' ἐγγὺς] δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὲν l. a. in A.

459. ἀπ' A] ἐπ' Syg. O, om. D.

460. ὀχῆες] ὀχῆες Ω.

465. ἐρύκακεν Ar.] ἐρυπάκει Ω (ut E 311,
 388 P 70). Cf. Γ (216, 221) 458 v 138.

468. ὀτρύνοντ'] sic (-νοντι) Ar., olim alii
 -ναντι (cf. β 422).

Tabula I.

<p>I.</p> <p> </p>	<p>II.</p> <p> </p>
<p>III.</p> <p> </p>	<p>III.</p> <p> </p>

- I. Iliadis fragmentum Dublinense (A 502—537).
- II. Papyrus Iliadis CXXVIII Mus. Brit. (P 446—454).
- III. Papyri Iliadis Oxoniensis verba nonnulla.

Tabula II.

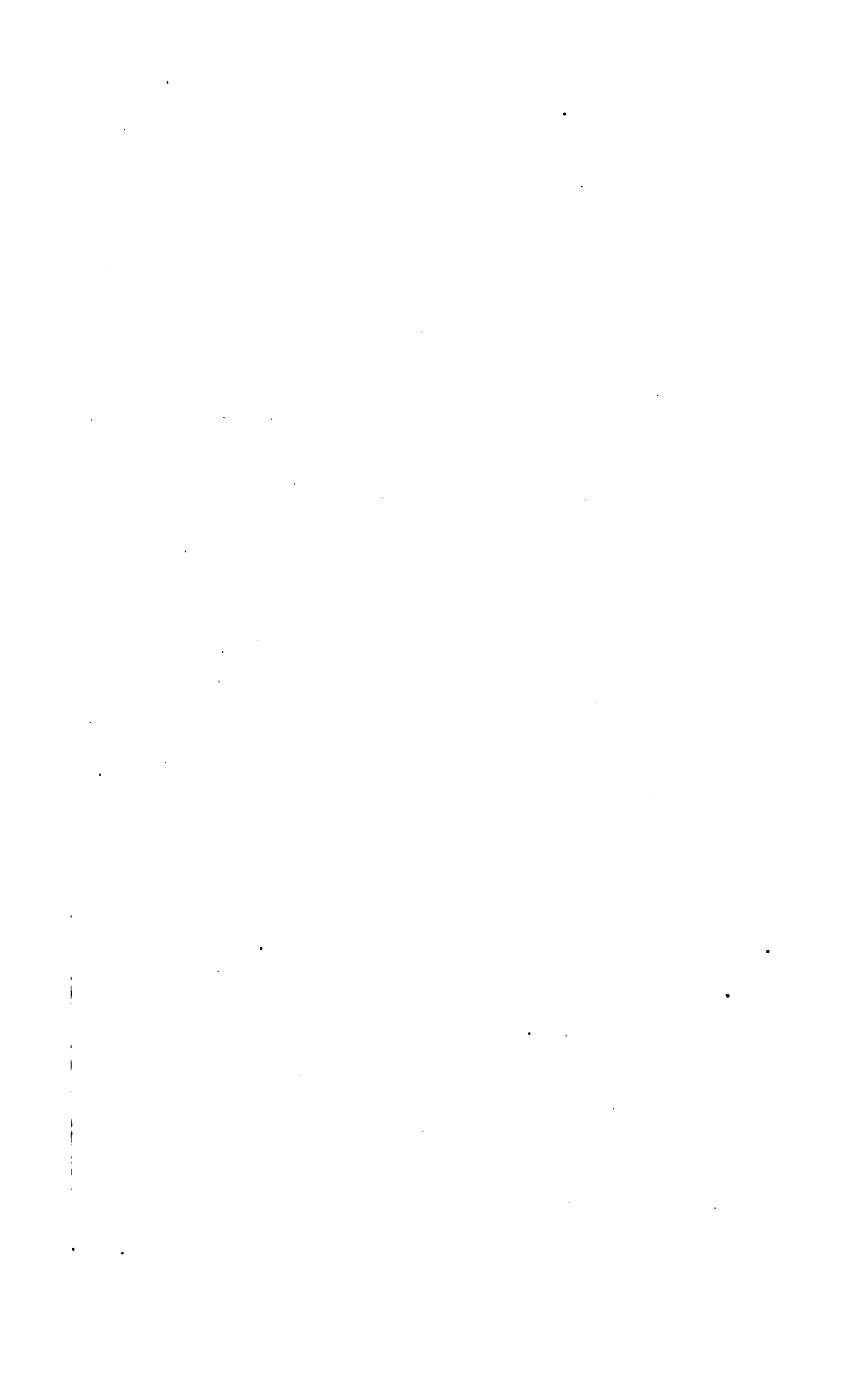
IV. Ω
 ΩΡΑΝΟΙΣ ΒΕΛΕΣΣΙΝΕΤΟΙΧΙΣΙΝΕΝΟΣΚΑΤΑΠΕΩΝΗ
 ΩΣΕΦΑΤΟΚΑΙΟΥΝΤΟΝΑΛΙΑΣΤΟΝΕΤΕΙΓΕ
 ΤΗΣΔΕΤΕΘΕΛΕΝΗΤΡΑΤΗΕΧΗΡΧΕΤΟΙΟ
 ΕΚΤΟΡΕΩΩΡΩΛΩΔΕΓΩΝΤΟΝΦΙΛΑΤΕΡΑΝΤΩΝ
 ΗΨΕΝΙΩΠΤΟΣΙΣΕΣΤΙΝΑΧΕΞΑΝΤΟΣΘΕΟΕΔΗΣ
 ΟΥΔΑΤΕΝΤΡΟΙΗΝΔΩΣΤΡΙΝΩΦΕΜΟΝΔΕΘΑΙ
 ΗΔΗΓΑΝΤΩΠΟΙΟΔΕΕΙΚΟΣΤΟΝΕΤΟΣΕΣΤΙΝ
 ΕΞΟΥΚΕΘΕΝΕΠΙΝΚΑΙΕΨΗΧΑΤΕΝΗΛΥΒΑΤΑΤΗΣ
 ΑΛΟΥΤΩΡΣΕΥΑΚΟΥΑΚΟΝΕΤΟΣΟΥΔΑΥΦΗΛΟΝ

V. Ω
 ΤΩΚΕΝΕΠΙΣΧΥΙΑΣΛΙΠΑΡΟΥΣ
 ΗΡΗΤΙΡΕΣΒΑΘΕΛΟΥΓΑΤΕΡΚΙΕΓ
 ΑΛΛΟΝΜΕΝΚΕ
 ΡΕΙΑΚΑΤ
 ΩΚΕΑΝΟΥ
 ΖΗΝΟΣΑ
 ΟΥΔΕΚΑ

VI. Ω
 * ΩΤΗΡΑΝΟΙΣ ΒΕΛΕΣΣΙΝΕΤΟΙΧΙΣΙΝΕΝΟΣΚΑΤΑΠΕΩΝΗ
 ΩΣΕΦΑΤΟΚΑΙΟΥΝΤΟΝΑΛΙΑΣΤΟΝΕΤΕΙΓΕ
 ΤΗΣΔΕΤΕΘΕΛΕΝΗΤΡΑΤΗΕΧΗΡΧΕΤΟΙΟ
 ΕΚΤΟΡΕΩΩΡΩΛΩΔΕΓΩΝΤΟΝΦΙΛΑΤΕΡΑΝΤΩΝ
 ΗΨΕΝΙΩΠΤΟΣΙΣΕΣΤΙΝΑΧΕΞΑΝΤΟΣΘΕΟΕΔΗΣ
 ΟΥΔΑΤΕΝΤΡΟΙΗΝΔΩΣΤΡΙΝΩΦΕΜΟΝΔΕΘΑΙ
 ΗΔΗΓΑΝΤΩΠΟΙΟΔΕΕΙΚΟΣΤΟΝΕΤΟΣΕΣΤΙΝ
 ΕΞΟΥΚΕΘΕΝΕΠΙΝΚΑΙΕΨΗΧΑΤΕΝΗΛΥΒΑΤΑΤΗΣ
 ΑΛΟΥΤΩΡΣΕΥΑΚΟΥΑΚΟΝΕΤΟΣΟΥΔΑΥΦΗΛΟΝ

- IV. Papyrus CXIV Mus. Brit. (Ω 759—767).
 V. Iliadis codex rescriptus Syriacus (Ω 241—248).
 VI. Iliadis codex A (κ 343—351, omissis scholiis marginalibus).

Η̅Ο̅ Υ̅Ε̅Φ̅Ο̅Ρ̅Η̅
 ρ̅α̅ρ̅α̅ι̅ β̅ι̅
 ε̅λ̅λ̅ο̅ο̅δ̅ι̅· α̅ι̅
 η̅ γ̅α̅ρ̅ ο̅ η̅ το̅
 ο̅ ο̅ν̅ το̅ς̅ π̅
 ο̅ι̅ τ̅α̅ρ̅ β̅ι̅· γ̅
 α̅ν̅τ̅ι̅ κ̅ δ̅ π̅ ρ̅
 ο̅ ο̅δ̅ι̅ ο̅ τ̅ι̅
 ρ̅ η̅ ι̅ δ̅ι̅ ο̅ ο̅
 α̅ν̅τ̅α̅ς̅ α̅ν̅τ̅
 ο̅ ο̅ α̅ρ̅ α̅ρ̅
 δ̅ β̅ι̅ λ̅ ρ̅ η̅ι̅
 η̅ δ̅ι̅ π̅ο̅ κ̅α̅
 μ̅ η̅ τ̅η̅ ρ̅ ο̅
 β̅ρ̅α̅ν̅θ̅ο̅
 γ̅ η̅ θ̅ η̅ β̅ρ̅
 ο̅ τ̅ι̅ ρ̅ α̅ο̅ι̅
 ε̅ λ̅ β̅ ο̅δ̅ι̅
 γ̅ η̅ ρ̅ ο̅ ο̅
 κ̅ ε̅ α̅ το̅· ι̅
 το̅ν̅ ρ̅ β̅ι̅
 α̅υ̅τ̅ο̅ θ̅ β̅ι̅
 α̅ν̅ τ̅ α̅ν̅ τ̅
 το̅ ρ̅ α̅ τ̅ η̅ι̅
 ι̅ ο̅ ο̅ χ̅ α̅

Apud A. W. SIJTHOFF Lugduni Batavorum (Leiden) prodierunt :

Codices Graeci et Latini photographice depicti duce SCATONE DE VRIES Bibliothecae Universitatis Leidensis Praefecto.

Tom. I. Vetus Testamentum Graece. Codicis Sarraviani-Collertini quae supersunt in Bibliothecis Leidensi, Parisiensi, Petropolitana phototypice edita. Praefatus est HENRICUS OMONT.....	ligat. f 96.—
„ II. Codex Bernensis 363. Horatii carmina, Ovidii Met., fragm. Servii et aliorum opera grammatica, S. Augustini de dial. et de rhetor., Bedae Hist. Brit. I, cet. cet. continens. Praefatus est HERMANUS HAGEN.....	ligat. „ 120.—
„ III—IV. PLATO. Codex Oxoniensis Clarkianus 39. Praefatus est THOM. W. ALLKN. Partes II.....	ligat. „ 240.—
„ V. PLAUTUS. Codex Heidelbergensis 1613 Palatinus C. Praefatus est CAROLUS ZANGEMEISTER.....	ligat. „ 135.—
„ VI. HOMERI ILIAS. Codex Venetus A, Marcianus 454. Praefatus est DOM. COMPARETTI.....	ligat. „ 186.—
„ VII. TACITUS. Codex Laurentianus Mediceus 68 I 68 II. Praefatus est ENRICO ROSTAGNO. Partes II.....	ligat. „ 180.—
„ VIII. TERENTIUS. Codex Ambrosianus H. 75 inf. Praefatus est E. BETHR.....	ligat. „ 120.—
„ IX. ARISTOPHANES. Codex Ravennas 137, 4, A. Praefatus est J. VAN LEEUWEN J.f.....	ligat. „ 135.—
„ X. DIOSCURIDES. Codex Vindobonensis Med. Gr. I. Praefati sunt A. DE PREMERSTEIN, C. WESSELY, J. MANTUANI. Partes II.....	ligat. „ 366.—
„ XI. LIVIUS. Codex Vindobonensis Lat. 15. Praefatus est C. WESSELY.....	„ 135.—
„ XII. LUCRETIUS. Codex Vossianus Oblongus. Praefatus est AEM. CHATELAIN.....	„ 135.—
De codicis Dioscuridei Vind. Med. Gr. I historia etc. scripserunt A. DE PREMERSTEIN, C. WESSELY, J. MANTUANI (accedunt tabulae III)....	„ 10.—
Supplementum I. Hieronymi Chronicorum codicis Floriacensis fragmenta. Praefatus est L. TRAUBE.....	„ 13.20
Supplementum II. Les Miniatures du Psautier de Saint Louis. Avec une préface de H. OMONT.....	„ 9.60
Supplementum III. Der illustrierte Lateinische Aesop. Mit Einleitung und Beschreibung von G. THIELE.....	„ 19.80
Supplementum IV. Taciti Germania et Dialogus de Oratoribus, Suetonii de viris illustribus fragmentum. Praefatus est G. WISSOWA.....	„ 25.20
Supplementum V. Alpertus Mettensis de Diversitate Temporum und de Theoderico I, Episcopo Mettensi. Einleitung von Dr. C. PIJNACKER HORDIJK.....	„ 7.20
Prof. J. van Leeuwen J.f. et Dr. M. B. Mendes da Costa, Homeri Carmina cum prolegomenis et annotatione critica.	
Iliadis Pars I. (Accedunt tabulae quinque). Editio tertia.....	„ 1.60
Pars II. Editio tertia.....	„ 1.60
Odysseae Pars I. Editio tertia.....	„ 1.60
Pars II. Editio secunda.....	„ 1.50
Iliadis editio minor. Pars I.....	„ 1.30
Pars II.....	„ 1.30
Odysseae editio minor. Pars I.....	„ 1.30
——— Het taaleigen der Homerische Gedichten. 4e druk.....	„ 1.80
——— Attische Vormleer. 7e druk.....	„ 2.20
Dr. M. B. Mendes da Costa, Index etymologicus dictionis Homericæ.....	„ 5.90

Typ. A. W. SWTHOFF'S UITG.-Mij., LEIDEN.

1. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

2. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

3. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

4. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

5. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

6. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

7. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

8. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

9. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

10. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

11. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

12. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

13. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

14. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

15. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

16. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

17. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

18. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

19. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

20. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

PA
4019
A 2
1906
v. 1

<p>CECIL H. GREEN LIBRARY STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004 (650) 723-1493 grncirc@sulmail.stanford.edu All books are subject to recall.</p>	
<p>JUN 30 2004</p>	<p>DATE DUE</p>

